வழிகாட்டும் வான்பொருள்

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் வரலாறு

சி. இராமலிங்கனார் எம்.ஏ.,

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

வழிகாட்டும் வான்பொருள்

(ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் வரலாறும் கொள்கைகளும்.)

எழுதியவர் :

திரு. கீ. இராமலிங்கம் அவர்கள், எம்.ஏ.,

(ஓய்வு பெற்றுள்ள, நகராட்சி ஆணையர், தமிழக ஆட்சிமொழித் தனி அலுவலர், 'தமிழ் மணம்', சென்னை-30)

முன்னுரை :

சிவம் பெருக்கும் சிலர்

திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள், பி.ஏ., எல்.டி.,

பதிப்பித்தவர் :

திரு. ஆ. நரசிம்மலு நாயுடு அவர்கள்,

செயலர், திரு. இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் சங்கம்,

அருள் நகர், அரசூர் (அஞ்சல்), விழுப்புரம் (வழி).

நான்காம் பதிப்பு

1974

அடக்க விலை : ரூ. 5-50.

முதல் பதிப்பு	1937;	1000.
இரண்டாம் பதிப்பு	1947:	2000.
மூன்றாம் பதிப்பு	1967.	1000.
நான்காம் பதிப்பு	1974.	1000.

பாலா பிரிண்டர்ஸ்

சென்னை-34.

முதல் பதிப்பு வெளியானதும் சில செய்தித்தாள்கள் எழுதிய—

மதிப்புரை

―――

"இந்நூல் முற்றிலும் இனிய தமிழில் நன்ருக எழுதப் பெற்றுள்ளது. இக்கால இந்தியாவின் சமய வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிய விரும்புவார் யாவரையும் இன்புறுத்தி நலன் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை."

— ஹிந்து.

"உண்மை நெறியினை உணரவும், உலக அல்லலில் உழலாது வாழ்வின் எல்லையை உடல் கொண்டே அடையவும் வழி காட்டும் வான் பொருளாக அமையும் பெரியோர்களே குருநாதர் என்று போற்றற்கு உரியவர். இத்தகைய மகானுபாவர்களில் ஒருவராக விளங்குபவரும், சென்ற நூற்ருண்டிலே ஆடம்பரம் இன்றி அவதரித்து, அனைவரும் எளிதில் கையாளக்கூடிய லேசான முறைகளை அமைத்து அளித்த ஒளியுமான ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளின் வரலாறுகும் இந்த நூல்."

— சுதேச மித்திரன்.

“இந்நூற்கண் மிளிரும் இனிமையும் எளிமையும் வாய்ந்த உரைநடை படிப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, சுவாமிகள் வரலாற்றை முற்றிலும் படித்து மகிழச் செய்யும் ஆற்றலுடையது. ஊன் நோக்கும் இன்பம் வேண்டாது, ஆண்டவன் அருள் நோக்கும் இன்பம் வேண்டி நின்ருர்க்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்தரும்.”

— **ஊழியன்.**

“சுவாமிகள் வரலாறு பலபகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பெற்று எளிய தமிழ் நடையில் மிகவும் விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக் கிறது. ‘குளிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் தண்ணீரையே பயன் படுத்தல் வேண்டும்; மருந்து உண்பது இயற்கைக்கு மாருனது’ என்பதை சுவாமிகள் நன்கு வற்புறுத்தி இருக்கிருர். சுவாமிகள் அருளிய சட்ட திட்டப்படி நடப்பவர் நோயின்றி நலமாய் வாழலாம்.”

— **செந்தமிழ்ச் செல்வி.**

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்

"இந்நூற்கண் மிளிரும் இனிமையும் எளிமையும் வாய்ந்த உரைநடை படிப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, சுவாமிகள் வரலாற்றை முற்றிலும் படித்து மகிழச் செய்யும் ஆற்றலுடையது. ஊன் நோக்கும் இன்பம் வேண்டாது, ஆண்டவன் அருள் நோக்கும் இன்பம் வேண்டி நின்றார்க்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்தரும்."

— ஊழியன்.

"சுவாமிகள் வரலாறு பலபகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பெற்று எளிய தமிழ் நடையில் மிகவும் விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. 'அரிசி உணவுதான் [illegible] படித்தல் வேண்டும்; மருந்து உண்பது இயற்கைக்கு மாறானது' என்பதை சுவாமிகள் நன்கு வற்புறுத்தி இருக்கிறார். சுவாமிகள் அருளிய சட்ட திட்டப்படி நடப்போர் நோயின்றி நலமாய் வாழலாம்."

— செந்தமிழ்ச் செல்வி.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்

முன்னுரை

(முதல் பதிப்பு)

உலகில் வாழும் உயிர்கள் எண்ணில. அவற்றுள் மக்கட் பிறவி படைத்தவையே கோடிக்கணக்கிலுள்ளன. விலங்குகளிடத்து விளங்கித் தோன்ருத பகுத்தறிவென்னும் ஆருவதறிவைப் பெற்றிருத்தலே மக்கட்குத் தனிப்பெருமை தருவதொன்றென்ப. ஆயினும், தம்மிடத்துள்ள இவ்வறிவைப் பயன்படுத்தாது, விலங்குகளோடொப்ப ஐம்புலவுணர்விலேயே அடங்கி நின்றுழலும் கடையாய மக்கள் பலருளர். எஞ்சினேருள் பலர் தம் பகுத்தறிவை உபயோகித்து நாடோறும் புலனேடு போராடிப் படிப்படியே வெற்றி பெற்று மேல்நெறியிற் சென்று கொண்டிருக்கும் இடையாய மக்களாவர். மற்றுஞ் சிலர் இப் போராட்டத்தில் வெகு தீவிர வெற்றிபெற்றுக் கடவுளியல்புகள் பல தம்பால் கவினுற விளங்குமாறு வாழும் தலையாய மக்கள். கடைப்பட்ட மாக்களை இடைப்பட்ட மக்களினத்திற் சேர்க்கவும், இடைப்பட்ட நிலையினரைத் தலைவன் தாள் தலைப்பட்ட தம்மினத்திற் கூட்டவும், தலையாய பெருமக்களிற் சிலரைத் திருவருள் அவ்வப்போது தூண்டிச் சின்னுள் உலகில் உயரிய தொண்டு புரியுமாறு அனுப்புவ தியல்பு.

இம்முறையில், நந் தமிழகத்தே சென்ற நூற்ருண்டில் அவதரித்து, அனுபவஞான அன்பமர் விளக்காய் ஞான ஒளி பரப்பித் திகழ்ந்த பெரியார்களில் இரெட்டியப்பட்டிச் சுவாமிகள் ஒருவராவர். இவர்களது தெய்வ பக்தியும் நிஷ்டாநுபூதியும், ஒழுக்கத்துயர்வும், ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கையும், உலைவிலாத மன்னுயிர்த் தொண்டும், சிறியரைப் பெரியராக்கிக் கண்டு மகிழும் பெருந்தகைமையும், ஆண்டவனருள் வழி நின்று அவ்வப்போ தியற்றிய அருஞ்செயல்களும் யாவர் மனத்தையும் கவர்ந்து விம்மிதமடையச் செய்யும் இயல்பின.

இச் சுவாமிகள் கி. பி. 1856ல் தோன்றி 1923ல் திருவுருக்கரந்தார்கள். சாதிமதபேத உணர்ச்சி மிகுதியாலும், தெய்வ விருப்பு உணர்ச்சிக் குறைவாலும் தாழ்வுற்றிருக்கும் தற்கால உலகிற்குச் சுவாமிகள் சட்ட உருவில் தந்துள்ள

உபதேசம் ஒருவகையில் தனிச் சிறப்புடையது. கடவுளிருப்பிலும் அவர் கருணைத் திறத்திலும் உறுதியான நம்பிக்கையையும், அந் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சில திட்டமான ஒழுகலாறுகளையும் இச் 'சட்டம்' தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சைவ நன்மரபிற் பிறந்த சுவாமிகள், உலகப் பெருஞ் சமயங்களாய்ப் பரந்துள்ள இஸ்லாம் கிறிஸ்துவம் என்னும் சமயங்களையும் நுனித் தாராய்ந்து அவற்றின் சிறந்த நலங்களையும் பாராட்டத் தயங்கினாரல்லர். அன்றியும், மக்கட்கு இந் நாளில் துன்ப நீக்க மார்க்கம் துவக்குதற் பொருட்டுப் பொதிகை வரையிற் பெருந் தவங்கிடந்து பூரண அருளும் பெற்றார்கள். இத் தவத்தின் பயனாய்ச் செம்பொருட் காட்சியும் திருவருள் ஆணையும் கிடைத்த பின்னரே, நமது 'சட்ட'த்தை உலகிற் கருளினார்கள்.

சுவாமிகள் உபதேசம் அறவே புதியதொன்றன்று. அப்படியொன்றை எவரும் எக்காலத்தும் செய்யக்கூடும் என்றும் எதிர்பார்த்தற்கில்லை. "ஊன் நோக்கும் இன்பம் வேண்டி உழலாதே வான்நோக்கும் வழியாவது நின்மினோ" என்னும் உறுதிச் சொற்களால் அப்பர் அருளிய முதன்மை உபதேசந்தான் எல்லாச் சமய ஆசிரியன் மாராலும் அருளப்பட்டிருப்பது. மக்கள் செல்கதிக்கு வழி காட்ட வந்த இப் பெரியார்கள் விளக்கியவையே எல்லா ஆத்திகச் சமயங்களும். இவை கூறும் கோட்பாடுகளிலும் ஒழுகலாறுகளிலும், மிக்க சாரமுடையனவும் விழுமிய பயன் தர வல்லனவுமாகிய சீரிய உண்மைகளைத் திருவருட் கண் கொண்டு தேர்ந்தெடுத்து, தற்காலத்தார் எளிதில் அறிந்து கொள்ளுமாறு, திருத்தமும், தெளிவும், திட்பமும் பொருந்திய முறையில் சுருங்கிய சட்டங்களாகத் தந்தருளிய பெருமை சுவாமிகட்குரியது. இச் சட்டத்தைச் சாதிமத பேதமின்றியும், பால் வேற்றுமையின்றியும், எவரும் ஏற்கலாம். ஏற்று உடலுக்கும் உயிருக்கும் உற்ற பிணி நீங்கிப் பெரும்பயன் பெற்றவர்கள் பலர் இன்றும் இருப்பதாகக் கேள்வியுறுகின்றோம்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த சட்டத்தை உலகிற் களித்த சுவாமிகளது சரிதத்தை வெளியிட முற்பட்டவர் அச் சட்டத்தைப் பின்பற்றி நடந்துவரும் திருவாளர்

ஆ. நரசிம்மலு நாயுடு அவர்களாவர். அவரது சீரிய விருப்பின்படி சுவாமிகள் சரிதத்தையும் போதனை களையும் நன்காராய்ந்து எழுதியுபகரித்தவர்கள், என் நண் பர் திருவாளர் கீ. இராமலிங்க முதலியாரவர்கள். நம் நாட்டுப் பெரியார் சரிதங்களிற் பல, உரிய காலத்தில் எழு தப் பெருமையால், அவற்றுட் பொய்களும் புகுந்து புனிதத் தைக் குறைத்து அறிஞர்கள் நெஞ்சைப் புண்படுத்துகின் றன. இக்கதி இச்சுவாமிகள் சரிதத்திற்கும் நேராவண்ணம் பாதுகாத்து உண்மையான வரலாற்றை உலகிற்களிக்க முற்பட்ட இவ்விரு மெய்யன்பர்கள் செய்த நன்றி என்றும் போற்றத் தக்கதாகும்.

'வழிகாட்டும் வான்பொருள், (இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் வரலாறு) என்னும் இந்நூலானது பதினொரு அதிகாரங்களை யுடையது. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் நுவலும் பொருள்களின் உட்பிரிவுகள் யாவும் தலைப்புக்கள் வடிவில் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலே விவகரித்த 'சட்டம்' என்பது பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் நூலின் இத யத்தானமாயுள்ள ஆறும் அதிகாரத்தில் மிகவும் தெளி வாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. நூலின் தமிழ் நடை இனிமை யும் எளிமையும் வாய்ந்தது. இந்நூல், தன்னைப் படிக்கத் தொடங்குவோர்க்கு மேன்மேல் விஞ்சும் நலம்பல காட்டித் தன்னை முற்றும் படித்து மகிழுமாறு செய்யும் ஆற்றலுடை யது. முதலிற் சில பக்கங்களிற் காணும் அச்சுப் பிழைகள் அடுத்த பதிப்பில் மறைந்துவிடும் என்று கொள்ளலாம்.

நூலின் இறுதியில் சுவாமிகள் செம்பாகமாகப் பாடி யுள்ள பாக்கள் பல சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. சமய மெய் வாழ்விலும், நாட்டு முன்னேற்றத்திலும், உலக சகோதரத் துவ வளர்ச்சியிலும் நம்பிக்கையுடையாரனைவரும் இச் சரி தத்தையும் அதனோடு விரவியுள்ள போதனைகளையும் கண் ணுறின் களிகூறுவர். நல்லொழுக்க போதனையும், சமய போதனையும் சாதிமதப்பிணக்கு நேராவகையிற் பாடசாலை களிற் செய்யப்படவேண்டும் என்பது பல சிறந்த அறிஞர் கள் துணிபு. அத்தகைய போதனை செய்வோர்க்கும் இந் நூல் ஒரு பெருந்துணையாயிருக்கும் என்பதென் நம்பிக்கை.

சென்னை,
14-4-37.

ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

பதிப்புரை

(முதல் பதிப்பு)

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் என்னும் ஸ்ரீ எம் குரு நாதரது திவ்விய வரலாற்றை அடியார்களாய் உள்ளவர் கூட முழுதும் அறியார். அவரவர்களது ஊரிலே அவரவர்களது அளவிலே சுவாமிகள் எழுந்தருளியமை, அருள் ஆற்றியமை இவை தெரியுமே தவிர, நாட்டின் பிற பாகங்களில் சுவாமிகள் நடத்திய அற்புதங்களும், அடியவரை ஆட்கொண்ட அருமைப் பாடுகளும் பலருக்கும் தெரியா. எல்லோரும் சுவாமிகளது முழு சரித்திரத்தையும் அறியவும், சுவாமிகளது கொள்கைகளின் அருமையை அடியாரும் அல்லாரும் போற்றிப் பற்றி ஒழுகவும் வேண்டும் என்பது அடியார் பலரது அவாவாக இருந்தது.

சுவாமிகளது அடியவர்களில் தலைசிறந்தவர்களான பிரஞ்சு இலாகா பிள்ளையார் குப்பம் திரு. சுவர்ணம்பாள் அம்மையாரும், சாத்தூர் திரு. ச. சுவாமிநாதம் பிள்ளை அவர்களும், வாணியம்பாடி திரு. சி. முனியப்ப செட்டியார் அவர்களும் இதுபற்றி மிக்க சிந்தை செய்து வந்து அடியேனை ஊக்கினார்கள். முன்னர் இருவரும் முதல் கொடுத்தும் உதவினார்கள்.

அவர்களது ஆசியின் பயனாய், அடியேன் சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்த பல இடங்களுக்கும் நேரே சென்று குறிப்புகள் எடுத்து வந்தேன். காஞ்சிபுரம் குமரன் அச்சகத்தை யடைந்தேன். அச்சுக்கூட உரிமையாளர் திரு. த. குப்புசாமி முதலியார் அவர்களின் பெருந்துணையால் 5—8—1936ல் இந்நூலை எழுதிக்கொடுத்த பெரியாரது நட்புக் கிடைத்தது. அவருக்கு உத்தியோக முறையில் இருக்கும் பல வேலைகளுக்கு இடையே சிறிது சிறிது நேரம் ஒதுக்கி, கைம்மாறு சிறிதும் கருதாது, அடியேன் பால் சுவாமிகளது சரித்திரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டே வரைந்து சென்று, கடந்த பிப்ரவரி மாத முதலில் முடித்துக் கொடுத்தார். அவரது அளிந்த அன்பினுக்கும், அவரது உயரிய கூட்டுறவைக் கூட்டி வைத்ததோடு உரிமையுடன், வரலாற்றை அச்சு செய்து தந்த குமரன் அச்சக உரிமை யாளருக்கும் அடியார்களும் அன்பர்களும் என்றும் நன்றி

யுள்ளவர்களாவார்கள். அடியேனுடைய அன்பின் பணிவு அவர்கட்குப் பலப் பல.

அச்சு செய்து வரும்போது திருத்துதல் தொண்டினை அன்போடு ஏற்றுச் செய்து வந்த, காஞ்சிபுரம் ஆண்டர்சன் உயர் தரக் கல்லூரித் தமிழ்ப்புலவர் திரு. வித்வான் அ. மு. பரமசிவானந்த முதலியார் அவர்கட்கும் அடிமையினது அன்பின் நன்றி பல.

இந்நூலில் காணுவதே சுவாமிகளது முழு வரலாறு என்று சொல்லுவதற்கில்லை. தெரிந்த அளவிலே வரையப் பெற்றதே யல்லாமல், சுவாமிகள் சென்ற, இருந்த, இடங்கள் யாவற்றிலும் நடந்த யாவற்றையும் அறியக்கூடவு மில்லை, எனவே, வரைய இயலவுமில்லை. இன்னம் அடியேனல் போய்ப் பார்க்காத இடங்கள், அடியேனுக்குத் தெரிந்தே பல இருக்கின்றன; தெரியாமல் எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கலாம். கண்ட அடியார்கள் பலராயினும் இன்னும் காணாத அடியார்கள் பலராயிருப்பர். கண்டவர்களிலும் தாங்கள் சுவாமிகளைப்பற்றி அறிந்த யாவற்றையும் விண்டவர்கள் சிலரே யாவர். இந்நூல் வெளியாவதன் பயனாய், சுவாமிகளது சரித்திரத்தின், இதுவரை மறைந்துள்ள பகுதிகளும் வெளிக்கு வருமென நம்புகிறேன். அவ்வாறு கிடைக்கும் புதிய குறிப்புகளை அடுத்த பதிப்பில் கலந்து அச்சிட அவா உடையேன்.

குருநாதரது அருள் நெறியை அன்பர்கள் பலரும் அறிய வேண்டுமென்ற ஆவலோடு, அவரவர்கள் வசமுள்ள குறிப்புகளை நேரிலும் தபால் மூலமும், அளித்து உதவிய அடியார்கள் பலர்க்கும் அடிமையின் வணக்கம் எண்ணில.

இந்நூல் விற்பனையால் வரும் பொருளில், செலவு முதல் போக, எஞ்சுவது குருநாதரது பணிக்கும் கொள்கையை மேலும் பரப்புவதற்குமே செலவழிக்கப் பெறும். எனவே, இதனைப் பெறுபவர் தாம் படித்து நற்பொருள் தெரிந்து இம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவதோடு மக்கள் தொகுதிக்கு நல்ல தொண்டும் புரிந்தவர் ஆவர்.

காஞ்சிபுரம்,
1—3—37.

அடியார்கள் பாத ஊழியன்,
ஆ. நரசிம்மலு.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

நூலாசிரியர் குறிப்பு

கல்லில் நார் உரிப்பதுபோல என்னிடமும் இவ் வரலாற்றை எழுதி வாங்கிவிட்டார் அன்பர் திரு. ஆ. நரசிம்மலு நாயுடு. சென்ற ஐந்தாறு திங்களாக அவரை என் வாயிலிலே காக்கவைந்துவிட்டது எனக்கு மிக்க வருத்தத்தைத் தருகின்றது. அதற்கு என்னை அவர் பொறுப்பார். ஏனெனில், அவரோடு பேசவும் சில நாளில் நேரங் காணுது போனது என்னுடைய குறையல்ல, எனது தொழிலின் குறையென்பதை அவரே கண்ணுரக் கண்டு இருக்கின்ருர்.

கரும்புத் தின்ன கூலி வேண்டுமா? ஆண்டவனது நடமாடுங் கோயிலாகத் தோன்றியருளிய அடிகளாரது வரலாற்றை வரையும் பேறுபெற ஒருவரை ஒருவர் வேண்ட வேண்டுமா? அடிகளாரை நேரே சேவை செய்யும் நல்வினையில்லாமற் போயினும், அவர்களது வரலாற்றை நல்லடியாராகிய திரு. ஆ. நரசிம்மலு நாயுடு வாயிலாக அறியவும், அறிந்த வண்ணம் வரையவுமாவது புண்ணியம் இருந்தது பற்றி அளவிலா மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். திரு. நாயுடுவிடம், நேரே கேட்டவும், அவர் காட்டிய குறிப்புகளில் கண்டவுமேயல்லாமல் சொந்தக் கருத்தாக நான் ஏதும் எழுதவில்லை என்பதை இங்கே குறித்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

அரிய பெருந்தொண்டினை ஆற்றுவதற்குரிய பெருந்தகையார்கள் நம் நாட்டில் பலர் இருக்க, எனக்கு அத்தொண்டால் வரும் பேற்றினை மடுத்துத்தர அன்பு கூர்ந்த என் உழுவல் அன்பர் திரு. த. குப்புசாமி முதலியாருக்கும், அவர் காட்டிய குறிப்பை உடும்பெனப் பற்றிய அன்பர் திரு. ஆ. நரசிம்மலு நாயுடுவுக்கும் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேன்?

சைதாப்பேட்டை,
1—3—1937

கீ. இராமலிங்கன்.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

திரண்டிடு மடியார் தீவினை தீர்ப்பான் திருவுருக் கொண்டஎம் சிவமே
அரண்தரு நின்ற னடிமறை மலரை யனுதினம் போற்றிசெய் கின்றேம்
இரண்டறக் கலந்தின் புறவருள் செய்வாய் இணையிலா துயர்ந்திடு பவனே
முரண்பட லில்லா ரெட்டியப் பட்டி முதுநகர் வருகுரு பரனே.

அன்புசெய் வார்க்கு வேண்டுவ தந்தே யளித்திடு கருணையை யுடையோன்
வன்புசெய் வார்க்கு மறக்கரு ணையினல் வகைபடு நலம்வரச் செய்வோன்
முன்புபின் பில்லா முதல்வனென் றின்னும் முழுமறை முழங்கிடு தலைவன்
நன்மனத் தவர்சூழ் ரெட்டியப் பட்டி நகர்தனிற் குருவென வந்தோன்.

தரைபுகழ் வளஞ்சேர் ரெட்டியப் பட்டித் தலைநகர் வந்தடி யேங்கள்
உரைபுக ழேற்றுன் கருணையை யளித்தா யுய்ந்தன முய்ந்தன மென்றும்
வரையினிற் சிறந்த கயிலையை விட்டு வந்தனை தந்தனை ஞானம்
குரைகட லுலகிற் கண்ணினிற் கண்ட குறைவிலாத் தெய்வநீ யன்றே.

கண்டிடும் பொருள்கள் பற்பல வாயுங் காணொணாப் பலபொரு ளாயும்
விண்டிட முடியாப் பலபொரு ளாயும் வேறுமாம் பலபொரு ளாயும்
தொண்டரை யாளுங் குருபர னுயுந் துலங்கிடு சத்தியப் பொருளே
மண்டலம் புகழும் ரெட்டியப் பட்டி வளநகர்க் குருபரா போற்றி.

திரு. இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

மூன்றுவது பதிப்பின்

பதிப்புரை

திரு. இரெட்டியப்பட்டி அடிகளாரின் வரலாறும் கொள்கைகளும், அடிகளார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பாடல்கள், அடியவர்கள் குருநாதரைப் போற்றிப் பாடிய பாடல்கள், ஆகியவற்றைக் கொண்டதும், 'வழிகாட்டும் வான்பொருள்' என்னும் தலைப்புள்ளதுமான நூல். கி. பி. 1937-ஆம் ஆண்டு வெளியாயிற்று.

அடிகளார் அருளிய பாடல்கள் சிலவற்றை இடை யிடையே கொண்ட வரலாறும் கொள்கைகளும் மட்டும், 'வழிகாட்டும் வான்பொருள்' நூலின் இரண்டாவது பதிப்பாக, 1947-ஆம் ஆண்டில் வெளி வந்தது.

அடிகளாரின் பாடல்களும், அடியவர் பாடியவையும் மட்டும் சேர்ந்து, பாடல் பகுதியின் இரண்டாம் பதிப்பாக 1956-ல் அடிகளாரின் நூற்றுண்டு வெளியீடாக வெளி யானது.

முதல் பதிப்பைப் போன்ற ஒரு முழுப் பதிப்பு இப் போது வெளியாகிறது. இது மூன்றுவது பதிப்பாகும். இப்படியொரு பதிப்புத் தேவையென்று அடியவர்கள் பலரும் விரும்பி வந்தனர். வாழ்க்கையில் நேரும் சிக்கலான சமயங்களில், ஒரு செயலைச் செய்வதா இல்லையா என்னும் ஐயம் ஏற்படும்போது, குருநாதரை உளமார நினைத்து, 'வழிகாட்டும் வான்பொருள்' நூலைத் திறந்து பார்த்து, அதில் கண்டதே ஆண்டவரின் அருட்குறிப்பு என்று கொண்டு நடப்பது, அந்நூல் வெளியான நாளிலிருந்து அடியவர்களின் வழக்கமாகிவிட்டது. அவ்வழக்கத்தைத் தொடங்குவதற்கு அம்முதல் பதிப்பே வாய்ப்பாக இருந்த ததனுல் அந்தப் பதிப்பைப் போன்று, அத்தனை பக்கங்களே கொண்டதும், பாடல்களும் சேர்ந்ததுமான ஒரு முழு நூலை அடியவர்கள் அவாவி எதிர்நோக்கினர்.

இதனையறிந்து, அடிகளார் அருள்வாக்கின்படி அருட் சட்டத்தின் தலைமையிடமாக விளங்கி வருகின்றதும், புதுச்சேரி மாநிலத்தைச் சேர்ந்ததுமான பிள்ளையார் குப்பத்தில், 'அருள் விலாசம்' திருமாளிகையில் அமர்ந்து அடியவர்களுக்கு அடிகளாரின் 'ஒருவழி'யை விளக்கிவரும் ஒளியருள் அன்னையார் அவர்கள் இம்மூன்றும் பதிப்பினை

வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். இவர்கள் குருநாதரின் பேரருளை நேரிலேயே நிரம்பப் பெற்றவர்கள்; தவநெறி நிற்பவர்கள். இன்று அடியவர்களுக்குச் சட்ட ஒழுக்கத்தில் நிகழக்கூடிய சிக்கல்களைப் போக்கி, வழிகாட்டி வரவல்ல அருள் வளமை பூண்டவர்கள்.

இவர்களது திருக்கருத்தின்படி, பின்வரும் நல்லடியார்கள், இப்பதிப்புக்கான செலவுக்கு, மனம் உவந்து நன்கொடை வழங்கினார்கள் :

1. திரு. ஜி. சரவணப் பிள்ளையவர்கள், ரூ. 1,000
திருவிசை நல்லூர், தஞ்சை மாவட்டம்.
2. திரு. எஸ். ஆர். ஆதிவீரராகவலு நாயுடு அவர்கள், ரூ. 1,000
18, சின்னவாய்க்கால் தெரு, புதுவை.
3. திரு. டாக்டர் எஸ். அருணாசலம் செட்டியார் அவர்கள், ரூ. 500
வடசேரிச் சாலை, பட்டுக்கோட்டை.

ஆக ரூ. 2,500

திரு. அன்னையார் அவர்களது கருத்திற்கு இணங்க இப்பதிப்பு அடக்கவிலைப் பதிப்பாகவெளிவருகிறது. இந்நூலின் விற்பனை வரவை, அப்படியே அடுத்த பதிப்புக்கு மூலதனமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்கள் விருப்பம். ஒரு பதிப்புச் செலவாகிவிட்டதும், மறு பதிப்புப் போடுவதற்கு இம்மூலப் பொருள், எக்காலத்துக்கும், பயன்பட்டு வரவேண்டும் என்பது, அவர்களது திருவுள்ளம்.

நன்கொடை வழங்கிய நல்லடியவர்கட்கும் திரு. அருள் அன்னை பெருந்தகையார் அவர்கட்கும், மனம் மொழி மெய்களாலான வணக்கத்துடன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

'வழிகாட்டும் வான்பொருள்' நூலை எழுதியுதவிய செந்தமிழ் விளக்க வள்ளலார் திரு. கீ. இராமலிங்கனார் அவர்களே, இப்பதிப்பினை அச்சிடுவதற்கான பொறுப்பையேற்று, ஒப்பச்சும் சரிபார்த்துத் தந்தார்கள். அவர்களுக்கும், இதனை அழகாகவும், திருத்தமாகவும், விரைவாகவும் அச்சிட்டு உதவிய சென்னை ஜெயா அச்சகத்தின் உரிமையாளர் திரு. காளப்ப முதலியார் அவர்கட்கும் மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அருள் நகர்,
கிராமம் (அஞ்சல்),
விழுப்புரம் (வழி).

அடியார்கள் திருவடித் தொண்டன்,
ஆ. நரசிம்மலு.

ஓம்

வழிகாட்டும் வான்பொருள்

நான்காம் பதிப்பு

பதிப்பாளர் உரை

1936-ஆம் ஆண்டு ஈற்றில் எழுதி முடிக்கப்பெற்ற இந்நூல், 1937-ல் முதல் பதிப்பாக வெளியாயிற்று. குருநாதர் அடியார்களை ஆட்கொளச் சென்ற இடங்களிலே, குருபரர், விரல்களால் தாளமிட்டுக்கொண்டு இனிய இசையுடன் பாடியருளிய, திருப்பாடல்களை ஆங்காங்கே அடியார்கள் வரைந்துவைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அங்ஙனமே, குருபிரானுரைப் போற்றி அடியார்கள் பாடிய பாடல்களும் ஆங்காங்கே அடியார்களிடம் கிடைத்தன. அவை யாவற்றையும், இயன்றவரை, திரட்டி, அப்பதிப்பின் பிற்பகுதியாக அச்சிட்டது.

1947-ல் கல்வி நிலையங்களிலே, பாட நூலாக வைக்கப் பெறலாம், என்னும் வேட்கையோடு, முற்பகுதி மட்டும் தனியே இரண்டாம் பதிப்பாக அச்சாயிற்று. இடையிடையே வரலாற்றுக்குப் பொருத்தமான சிற்சில பாடல்கள் மட்டும் விரவப்பெற்றன.

1956-ல் நூலின் பிற்பகுதியான பாடல்களை மட்டும் தனி நூலாக வெளியிட்டது. அதில், முற்பதிப்பில் விட்டுப் போன பாடல்கள் சேர்க்கப்பெற்றன. அதற்கான பொருட் செலவைத் திருவிசைநல்லூர் அருள்திரு. ஜி. சரவணப் பிள்ளை அவர்கள் நன்கொடையாகவே வழங்கியருளினர்.

1967-ல் முழு நூலின் மூன்றும் பதிப்பு வெளியாயிற்று. முதல் பதிப்பில் அச்சான வகையையே பின்பற்றிப் பக்கம் பிறழாமல் அச்சிட்டது. அப்பதிப்புக்கு அடியார்கள் சிலர் பணம் உதவினர். அடக்க விலைக்கு விற்று வந்த தொகையை அடுத்த பதிப்புக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வது என்பது திட்டம். பிள்ளையார்குப்பம் திருவார்திரு. அருட்சக்தி அன்னையார் அவர்கள் திருக்கருத்து இருந்த வண்ணம், அந்த நேரத்தில், குருநாதர் திருக்கோயில் திருப்பணிக்கு உடனடியாகப் பணம் தேவையிருந்ததால், அவ் விற்று வரவு அத் திருப்பணிக்குப் பயன்பட்டது.

இந்த நான்காம் பதிப்பு, திருவார்திரு : அன்னையார் அவர்களின் அருள் ஆணையின்படி அச்சாயிற்று. இதற்கான செலவுக்கு அப் பெருந்தகையாரே வழிவகை செய்தார்கள். திருக்கோயில் செயலர், தவத்திரு : கே. சாம்பசிவ ஐயர் சுவாமிகள் முன்நின்று, இதற்கு, ஆவன புரிந்தார்கள்.

இப்பதிப்பும், முதற்பதிப்பு, மூன்றும் பதிப்புப்போலவே அமைந்திருக்கிறது. அடியார்களின் விருப்பத்துக்கு இணங்கப் பக்கத்துக்குப் பக்கம் அப்படி அப்படியே அச்சு செய்யப்பெற்றுள்ளது. விடுபெற்றிருந்த சில பாடல்கள் சேர்க்கப் பெற்றன.

உயர்ந்த தாளில், பெரிய எழுத்துகளைக் கொண்டு அச்சடித்து, அழகான முறையில் கட்டுச் செய்யப்பெற்றுள்ள இப்பதிப்பு, படிப்பதற்கு எளியதாகவும், எடுத்து ஆள்வதற்கு வசதியாகவும் அமைந்திருக்கிறது. தாள் கிடைப்பதற்கு அரிதாயிருந்ததால், அச்சிட்டு முடிக்கச் சிறிது காலந் தாழ்க்க நேர்ந்துவிட்டது. எனவே, இந்நூலின் அடக்க விலை முன்னையினும் கூடுதலாக ஆகிவிட்டுள்ளது.

இப்பதிப்பின் நூல்களை விற்றுப் பெறும் பணத்தைத் தனியே பாங்கில் சேர்த்து வைத்து, அடுத்த பதிப்புக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதென முடிவு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. இதற்குச் செய்யவேண்டிய பாதுகாப்பைத் தவத்திரு: கே. சாம்பசிவ ஐயர் சுவாமிகள் செய்யவேண்டும் என்பது, திருவார்திரு : அன்னை பெருமாட்டியார் அவர்களது திருக்கருத்து.

வழக்கம்போல, இப்பதிப்பையும் அச்சிடுவதற்குச் சங்கத்தின் தலைவரும், இந்நூலாசிரியருமான திரு. கீ. இராமலிங்கனர் அவர்கள் பொறுப்பேற்று, ஒப்பச்சு (புரூப்) திருத்தியும், ஆவன பிறசெய்தும், துணை புரிந்ததற்கு, அடியார்களின் நன்றி அவர்களுக்கு என்றும் உரியதாகும்.

இதனை, வனப்பார்ந்த முறையில் அச்சிட்டும் கட்டுச் செய்தும் தந்த பாலா அச்சகத்தாருக்கு இச்சங்கத்தின் நன்றியைச் செலுத்திக் கொள்கிறேன்.

அருள் நகர்,
அரசூர் (அஞ்சல்),
(விழுப்புரம்
அஞ்சல் பிரிப்பு),
தெ. ஆ. மாவட்டம்.

ஆ. நரசிம்மலு,
17—9—1974.
(செயலர், ஸ்ரீஇரெட்டியப்பட்டிசுவாமிகள் சங்கம்)

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

வழிகாட்டும் வான்பொருள்

உள்ளுறை

VI. சுவாமிகளது சட்டமும் சுகம் பெறு திட்டமும்

உ

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை.

வழி காட்டும் வான் பொருள்

(திரு இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் வரலாறு)

I

வாழ்வெனும் கடலும், வழிகாட்டும் தலைவனும்.

1. வாழ்வெனும் கடல்

—:o:—

உலகம் ஒரு பரந்த கடலாகக் காண்கிறது. இதன் கரை எங்கே உளது என்று கண்டு அறியக்கூடவில்லை. ஆழத்தை அளவு இட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எதிர்பாராத இடங்களிலே, குதிருக்குள் பொருளைப்போல, எதிர்ந்தவர்களைத் தகர்த்து வீழ்த்தப், பெருங்கற்பாறைகள் ஆங்காங்கு மறைந்து கிடக்கின்றன. நினைக்கும் நேரத்தில், நீந்தும் பொருள்களைப், பற்றி இழுத்துப் பாதாளத்தில் சேர்த்துவிட, நீர்ச்சுழிகள் இங்கும் அங்கும் நிறைந்திருக்கின்றன. நீருக்குள்ளே யாருக்கும் அஞ்சாத திமிங்கிலங்களும், மற நெஞ்சுடைய சுருமீன்களும், செம்பையும் அரித்துண்ணும் சென்னுகவனிக் கூட்டமும், இரும்பையும் அழிக்கும் இருவும் பிறவும், ஏராளமாக இருக்கின்றன. நீருக்குமேலே, பேரலையும் பெரும்புயலும், எந்த வேளையில் என்ன தீங்கு செய்யுமோ என்று எண்ணித் துணியலாகாதபடி இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வழிகாட்டும் வான்பொருள்

பார்வைக்குப் பகட்டாகப் பலப்பல பசும் பொற்குன்று களும், புது மணப் பூஞ்சோலைகளும், மகிழ்ச்சி தரும் மாளி கைகளும், இழுக்கும் இனிய காட்சிகளும், இவ்விடத்தும் அவ்விடத்தும், நிலைத்தும் நீங்கியும், தோற்றந் தருகின்றன. இவைகளுக்கு இடையே, கூட்டங் கூட்டமாக அழகிய கப்பல் கள், போகும் இடந்தெரியாமல், போய்க்கொண்டிருக்கின் றன. எங்கோ ஒவ்வோரிடத்தில், வழியறிந்து விரைந்து செல்லும் வல்லவர்களைப்போல, தனித்தனி மரக்கலங்கள் தயக்கமில்லாமல் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் துணை பிடித்துக்கொண்டு கரையேற, அருகிலிருக்கும் அனைத்து மரக்கலங்களுக்கும், அவாவும் முயற்சியும் அரும்பு வதே காணோம். தாமே இயக்கவல்ல எல்லாவிதப் பொறி களையும் அமைக்கப் பெற்ற இக்கப்பல்களே யல்லாமல், அக் கடலின் மீது, பாய்மரம் கட்டியவும், காற்றாலேயே ஓடக் கூடியவுமான, சிறு கப்பல்களும் படகுகளும், தோணிகளும், தெப்பங்களும், கட்டு மரங்களும், கணக்கில்லாமல் மிதந்து, காற்று அடிக்கும் வழியே செல்லுகின்றன.

ஒவ்வொரு கப்பலையும், உள்ளே சென்று, பார்த்தால், பலவகை நுணுக்கமான பொறிகள் அவற்றினில் அமைக்கப் பெற்றிருப்பது தெரியும். எந்தப் பொறியினை, எந்தக் காலத் தில், எப்படி அழுத்தவேண்டுமோ, எவ்வாறு இழுக்க வேண்டுமோ, எம்மாதிரிமுறுக்க வேண்டுமோ, எவ்வண்ணந் திருகவேண்டுமோ, அப்படியே, அவ்வாறே, அம் மாதிரியே அவ்வண்ணமே, அளவுப்படி அழுத்தியும், இழுத்தும், முறுக்கியும், திருகியும் வந்தால், கப்பலானது தானும் விரை வில் கரை சேருவது மல்லாமல், தன்னோடு உள்ள ஏனைய மரக்கலங்களையும், தோணிகளையும், படகுகளையும், தெப்பங் களையும், கட்டுமரங்களையுங்கூடத் தன்னோடேயே, வழிகாட்டி இழுத்துச் சென்று, வாழ்வெனும் கடலின் வளக்கரையைச் செவ்விதின் சேர்விக்கும். அமைந்திருக்கும் பொறிகளை இயக்குதற்குரிய முறையிலே இயக்கினால், காண்டற்கு அரியது, எண்ணத்திற்கும்எட்டாதது, என்றெல்லாம் அடை மொழியிட்டுக் கூறப் பெறுகின்ற, வாழ்வின் எல்லையாகிய

அக்கரைதனைக், கண் இமைப் போதிலேயே திண்ணமாய் அடையவும் கூடும்.

ஆனால், அந்தோ! கப்பலில் உள்ள பேர்வழியோ அங்குள்ள பொறிகளை இயக்கும் முறையினை ஏதும் அறிய மாட்டாமல், செல்லும் இடம் இது என்பதை இம்மியும் உணராது, இடர்ப்பட்டு இழிதரும் காட்சி, காண்போரது கருத்தை அழிக்கும் தன்மையதாகும். கரைதனை நோக்கிச் செல்லும் வழியிலே போகவேண்டுமேஎன்னும் எண்ணமும் சிறிதும் இல்லாமல், 'காண்பதற்கு அழகிதாகின்றது' என்று நினைந்து, செம்பொற்குன்றின் அருகே செல்ல விரும்பி, கப்பலிலுள்ள ஒரு பொறியை அழுத்துவான். அவனது அவாவிற்கு நேர்மாறாகக் கப்பல் வேறொரு திசையில் விரைந்து போய், மறைந்திருந்த மாபெரும் பாறையில் தாக்கும்! கப்பல் கட்டழியும்! கலங்கிக் கண்ணீர்விடுவான்! அல்லாது, அழுத்தியஅழுத்து, ஒருவேளை, கப்பலை நேரேஅப் பொற்குன்று நோக்கிச் செலுத்தினாலும், வேக மிகுதியினால், அக்குன்றின் மீதே அதனைத் தள்ளித் தாக்கி உடைவிக்கும். ஒரு முறை பூஞ்சோலை மேலே வாஞ்சை வைத்து, அங்குப் போதல் வேண்டும் என்று ஒரு பொறியைத் தொடுவான். அச்செயல் மரக்கலத்தை மகரமீன் செறிந்துள்ள இடத்திலோ, படுஞ்சுழி கிடந்த பக்கலிலோ செலுத்திவிடும்! அடுத்துள்ள கப்பல்களைக்கண்டு, அவற்றின் அமைப்பும் அழகும், செலவும் சேர்ப்பும், தனதின் அழகைக்காட்டிலும் சிறந்தனவாய் இருப்பதாகப் பொருது எண்ணிக்கொண்டு, அவற்றைத் தாக்கவும் தகர்க்கவும் தன்னால் ஆனபடியெல்லாம் பொறிகளை இழுத்தும் அழுத்தியும், முறுக்கியும் திருகுவான். அவன் ஒன்று எண்ண அது ஒன்றாய் முடியும். உள்ளம் நைந்து தள்ளாடித் தடமாடுவான்!

"மற்றவர் கப்பலையும் தோணியையும், படகையும் தெப்பத்தையும் அழித்தால், அவை ஆக்கப்பெற்ற பொறியும் பொருளுங்கொண்டு, நம் கப்பலைச் சீர் செய்யலாம், சிறப்பாக்கலாம்", என்று ஏமாந்து எண்ணி, அவற்றிலுள்ளார் கரை சேர்தற்கெனப் பெற்றிருக்கும் அருமையான அப்பொறியையும் பொருளையும் சிதைத்துத் தன் போன்றாரோடு பங்கிட்டுக் கொள்வான். பங்கிட்டுப்

பயன்படுத்தியும், முன்னிலும் கோணலாகவும் முன் நலம் அற்றுமே, தன் கப்பல் இருப்பதைக் கண்டு, மேலும் பல அழிதொழில் செய்ய அவாவுவான். செய்தும், அவாவிய பயன் கிட்டாது போக, அவலமுற்று அழுங்குவான் !

இப்படிப் பலகாலம் உழன்று வருகையில், தன்னைப் போல், தவருன முறைகளிலே பொறிகளை இயக்கி, பொறி களுங்கெடத் தாமுங் கெட்டு, பல கப்பலாளிகள் தளர்ந்து தயங்குவதையும், அத்தளர்ந்து தயங்கும் நிலையிலும் வாளா இராமல், வந்த வகையில் எல்லாம் பொறிகளை மேலும் முறுக்கித் திருகி, கப்பலை முரட்டுப் பாறைகளிலும், மலைகளி லும், தாக்கிச், சின்னுபின்னமாக்கி முழுகவைப்பதையும், படுஞ் சுழிகளிற் செலுத்திப் பாதலத்திற்கு இழுக்கப்பெற வைப்பதையும், சுருக்களிடையும் இருக்களிடையும், திமிங்கி லங்களிடையும் சென்னுகவனிக் கூட்டத்திடையும் சிக்க வைத்துச்சிதையச்செய்வதையும்,கண்ணுல்கண்டுகொண்டு, ஆற்ற முடியாதவனுய், 'ஐயையோ ! என்னுவேன் ! அக்கதி தான் எனக்காமோ !' என்று பதைபதைத்து, எது செய்வ தெனத் தெரியாது திணறலுறுவான் !

இந்தப் பாழுங்கப்பலில், அழகு அழகாக, ஏதேதோ பொறிகள் அமைக்கப் பெற்றிருந்தாலும், அவற்றினை எவ் வண்ணம் இயக்கினுல் எளிதில் கரைசேரலாம்என்று அறியக் கூடவில்லையே !" யென்று அழுங்குவான். "இத்தனை கால மாக இயங்கும் முறை தெரியாது இடர்ப்படுகின்றேனே ! பரந்த கடலின் மீது வந்து பல நாட்களாகின்றனவே ! இன்னலும் இடுக்கணும் என்னை இரையாக்கிக் கொள்ளக் கங்கணங்கட்டியிருக்கின்றனவே! கரை சேரும் காலம் எக் காலமோ ! வழிகாட்டக்கூடிய வான்பொருள் ஏதேனும் வந்து தலைப்பட்டுக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்விக்காதா ?" என்று ஏங்கி ஏங்கி யழுவான் !

2. வழிகாட்டும் தலைவன்

இந்நிலையில், அவன் கண்ணுக்கு, அதற்குமுன் அவன் காண முடியாதிருந்த பல அரிய காட்சிகள் தோன்றும். அழகிய கப்பலும்,

அருமையான பொறிகளும், நாம் கரையடைந்து களிப்பதற் கெனவே தரப்பெற்றிருக்கின்றனஎன்பதையும், அவலத்தில் அலைந்து அல்லல் உறுவதற்கு அன்று என்பதையும், ஆனால் அவரவர் சொந்த அறிவற்றசெயல்களினாலேயே அவரவரது கப்பல்களைஅவரவர் கீழ்வழிகளில் செலுத்திப் பாழ்ப்படுத்திக் கொள்கின்றனர் என்பதையும், முனைந்து முயன்றால் ஏதும் இடரில்லாமல் எளிதில் கரை சேரும் வழியைக் காட்டி ஆட்கொள்ள அருந்துணை கட்டாயம் கைகூடும்என்பதையும் அவன் உணர்வான். இவ்வாறான உணர்ச்சி நாளொடு நாள் அவனுக்குள் மிகுந்து வரும்.

திடீரென ஒரு நாள், காற்றினாலும், அலையினாலும், ஒரு சிறிதும் அலைக்கழிக்கப் பெறாமலும், மனத்தைக்கவரும மருங் குள்ள காட்சிகளால் மறித்து இழுக்கப் பெறாமலும், மறைபாறைகளுக்கும் மகர மீன் பிறவுக்கும் இரையாகப் பெறாமலும், நேர்வழியாகச் சீர்பெறச் செல்லும் சிறப்புறு மரக்கலம் ஒன்று அவன் கண்ணுக்குப் புலனாகும். அது அவனை அணுகியதும் மெல்லெனச் செல்லும். அவனது கருத்தெல்லாம் அக்கப்பலின் மீதேயே கட்டுண்டு ஓடும். எட்டிப் பார்ப்பான். "ஏன் அப்பா? எது வேண்டும்? அருகே வா!" என்று அம்மரக்கலத்திலிருந்து ஒரு பெரியார் அன்பில் அழைப்பார். அக்குரலே, அவ்வழைப்பே, அவர் நோக்கே, அருந்துணை எதிர்பார்த்திருந்த அவனைப் பிணித்து, அப் பெரிய மரக்கலத்தின் பக்கல் அவனது கப்பலைஅணைவிக்கும்.

அதுமுதல்,தன் இயக்கம் அற்று,தலைவன் இயக்கமாகவே செல்லத், தன் கப்பலை விட்டுவிடுவான். சிலகாலம் அவ் வாறே நேரிய வழியிலே, முன் கப்பல் செல்லப் பின்கப்பலும் கண்மூடி யோடும். இனி நெறி பிறழான் என்று தலைவர் துணிந்ததும், இரக்கங்கொண்டு, அன்பு கனிந்து, "அப்பா! நின் கப்பலிலுள்ள பொறிகளை அறிவையோ?" என்பார். "அறிவேன் ஐயனே!" என்பான். "இயக்கும் முறை அறிவையோ?" என்பார். "அறியேனே ஐயனே!" என்று வருந்துவான். "வருந்தாதே அப்பா! இதோ இந்தப் பொறியை இப்படி இழு, அந்தப்பொறியை அப்படி அழுத்து" என்று பொறி ஒவ்வொன்றை யும் தாம் சொல்லுகிறபடி இயக்கச் சொல்வார்.

அங்ஙனமே இயக்குவான். தன் கப்பலும் தலைவன் கப்பலைப் போலவே, சிறிதும் கோணல் பூணுது, நேர்முறையிலே செல்வது கண்டு மிக மகிழ்வான். "இவ்வளவு எளிதிலே இயக்கக் கூடிய பொறிகளின் நுணுக்கத்தை, இதுகாறும் அறியாமல் இடர்ப்பட்டேனே" என்று அதிசயிப்பான். தானே இனி அவ்வாறு இயக்கிக்கொள்ளக்கூடுமேஎன்று எண்ணுவான். கட்டாயம் கரை சேர்ந்து விடுவேன் என்று நம்புவான். தலைவன் கற்பித்த வகையைக் கைவிடாது கடைப்பிடித்து, இடர் ஏதும் அணுகப்பெருது இன்பக் கரையை யடைந்து விடுவான்.

இவ்வாருக, ஏமாந்தால் ஏய்த்துவிடக்கூடிய எவ்வங்கள் பல நிறைந்த இவ்வாழ்வாகிய கடலைக் கடக்கவும், என்றும் அழியா, துன்பங் கலவா, பேரின்பமாகிய அதன் கரையை அணுகவும், நம் ஒவ்வொருவருக்கும் வாய்த்திருப்பது விசித்திரமாக ஆக்கப் பெற்றுள்ள உடலமாகிய இக்கப்பல் என்ருலும், இதனைச் செவ்விதின் இயக்கும் வகையினை நாம் அறியாமலேயே கிடக்கின்ரேம். அவ்வறியாமையினுலே அனந்தம்இடர்களுக்குஆளாகின்ரேம். உண்மைநெறியினை உணரவும், உலக அல்லலில் உழலாது வாழ்வின் எல்லையாம் வான் நிலைதனை இவ்வுடல்கொண்டே அடையவும், வழிகாட்டும் வான் பொருளாகிய குருநாதன் வாய்க்கவேண்டும். அவ்வாய்ப்புக்கு, நாம் ஒவ்வொருவரும், வாழ்வின் தொல்லையை நினைந்து, வாய்விட்டு அழவேண்டும்; கனிந்துருகிக் கண்ணீர் மல்க வேண்டும்.

அவ்வாறு அழுதால், விழிநீர் பெருக்கினுல், குருநாதன் நாம் இருக்கும் இடத்திலேயே வந்து எதிர்ப்படுவான். உலக சரித்திரத்தின் ஏடுகளைப் புரட்டிப்பார்த்தால், அவ்வக்காலத்தில் அழுது ஏங்கிய உயிர்களுக்கு இரங்கி, திருவருள் வடிவான பல பெரியார்கள் தோற்றங்கொடுத்து, அழுதவர்களை அக்கரை சேர்த்திருப்பதை யறிகிரேம். அத்தகைய முனிவரர்களை நேரில் சேவித்துச் செம்மையுறும் பேறு, அவ்வக் காலத்திலே அதற்கெனப் பிறந்து இருந்த உயிர்களுக்கே உரியதாகும். மற்றைக் காலத்திலேயுள்ள மற்றவர்கள் அப்பெருந்தகையாளர்களின் வரலாறுகளையும், அவர்கள், உயிர்கள் உய்

வதற்குக் காட்டிய உயரிய வழிகளையும், நூல் மூலமாகத் தான் அறிந்து, பெறுதற்கேற்ற பயனைப் பெறக்கூடும்.

அப்பேரருளாளர்களைப் பற்றிய வெல்லாம் அறியும் பேறு பெறுபவர் அழிவிலாப் பேறுபெறுபவராவார். எனவே அவ்வரும் பொருள் பற்றி வரைவதும் படிப்பதும் உயிர்கள் செயற்பால உயரிய கடமையல்லவா?

இக்கடமையை ஆற்றுகின்ற முறையிலே, சென்ற நூற்றுண்டிலே, ஆடம்பரம் இன்றி அவதரித்து, வழி காட்டிய வான்பொருள்களில், எல்லா மக்களும் எளிதில் கையாளக்கூடிய இலேசான முறைகளை அமைத்து அளித்த ஒப்பற்ற ஒளியாகிய திரு. இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளின் வரலாற்றின் பெருமையும், வழிகாட்டும் நுண்மையுமே, இந்நூலில் கூறுவதற்கு வாய்த்துள்ள பொருள்களாகும்.

II

பிறத்தலும் வளர்தலும்

1. இடத்தின் அமைப்பு

சுவாமிகள் தோன்றிய இடம் இரெட்டியப்பட்டி என்னும் ஒரு சிற்றூர் ஆகும். இவ்வூர் திருநெல்வேலிச் ஜில்லாவில் உள்ளது. சென்னையிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு செல்லும் புகைவண்டிப் பாதையிலுள்ள கோவில்பட்டி என்னும் இடத்தில் இறங்கவேண்டும். அங்கிருந்து வண்டிச் சாலை வழியாக நேர் கிழக்கே சென்றால் சுமார் ஒன்பதாவது மைலில் எட்டையாபுரம் இருக்கிறது. அங்கிருந்து இன்னும் நேர் கிழக்கே சுமார் பதினொரு கல் சென்றால் விளாத்திக் குளம் வரும். விளாத்திக்குளத்திலிருந்து நேர் வடக்கே எட்டு மைல் போனால் இரெட்டியப்பட்டி கிராமத்தையடையலாம். இதே பெயரோடு வேறு பல சிற்றூர்களும் அப் பக்கங்களிலே இருப்பதனால், இவ்வூரைக் குறிப்பதற்கு, அடுத்துள்ள நாகலாபுரத்தைச் சொல்லி, 'நாகலாபுரம் இரெட்டியப்பட்டி' என்று கூறுவது வழக்கம். சிறிது காலத்திற்கு முன்வரையில், இக்கிராமத்திற்கு எட்டையாபுரம் வரை ஜட்கா வண்டியிலும் மீதி வழியை மாட்டு வண்டியிலுமாகவே கடந்துபோக வேண்டியிருந்தது. இக்காலத்தில் அத்தகைய கஷ்டம் ஏதும் அவசியமில்லை. ஆள் ஒன்றுக்குப் பதினான்கு அணு கட்டணத்திற்குக் கோவில்பட்டியிலிருந்து இரெட்டியப்பட்டிக்குத் தானியங்கி வாடகை வண்டிகள் (மோட்டார் பஸ்) ஓடுகின்றன. இருபத்தெட்டு மைல் தொலைவையும் இரண்டு மணி நேரத்தில் கடந்துவிடலாம்.

ஊரின் வளத்தைப்பற்றி நிரம்ப ஏதும் சொல்லுவதற்கு இல்லை. ஏழைக் குடிகள் வாழும் எண்ணிறந்த இந்தியக் கிராமங்களில் அதுவும் ஒன்று என்ற அளவே கூறலாம். பெயரைப் பார்த்தால் இரெட்டி மக்கள் அவ்வூரில் பலராக வாழ்கின்றனர் என்று எண்ண இடமுண்டு. ஆனால் அவ்வூரில் மருந்துக்குக்கூட ஒரு இரெட்டி இனத்தவர் வீடு கிடையாது. முன் எப்போதாவது ஒரு

காலத்தில் இரெட்டிமார்கள் அங்குப் பெருவாரியாக வதிந்து இருந்தனர்என்று கூறுவதற்கும்ஆதாரம்காணேம். மற்று அவ்வூருக்கு ஏன் அப்பெயர் வந்தது என்று சொல்லு வதற்குக் காரணம் ஏதும் காணக்கூடவில்லை. பெயரும் காரணமும், வளமும் வனப்பும், எப்படியாஞலும், ஒரு நறுந்தாமரை மலர்ந்து மணம் வீச ஆதாரமாகும் சீதக் குளம்போல, சுவாமிகள் திருமேனி தோற்றம் பெறுவதற்கு நிலைக்களஞக இருந்தமையிஞலேயே, அவ்வூரைப் பற்றி நாமும் பிறரும் நன்கு அறியவும், போற்றி மாற்ற மாடவும், வாய்க்கின்றது.

2. பரம்பரைப் பெருமை

சுவாமிகள் தென்ஞட்டுச்சைவவேளாளர் குடும்பத்தில் தோன்றியவர். அவரது குடும்பம் வழிவழியாகச் சிறந்து வந்த ஒன்று. பரம்பரையாக அம்மையின் ஆலயத்தில் வழி பாடு செய்யும் வழக்கம் அக் குடும்பத்தினருக்கு இருந்து வந்தது. அவர்கள் வீட்டிற்கே 'பூசைபுரிவார் வீடு' என்று பெயர் வழங்கி வந்தது. இரெட்டியப்பட்டியிலேயே அவர் கள் குடும்பம், ஊராராலும், சுற்றுப்பக்கத்தாராலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றுவந்த ஒரு குடும்பமாகும்.

பலதலைமுறையாகப் பராசக்திக்குப் பணியாற்றும் பெரு மையும், அச்சக்தியினிடத்தே அங்குள்ள மக்களை ஆற்றுப் படுத்தி அவர்களுக்கு எல்லா நலங்களையும் கூட்டுவிக்கும் பெருமையும், அக்குடும்பத்திஞுக்கு வாய்த்திருந்தமையிஞல் தான், அதில் சுவாமிகள் தோன்றலாயினர் என்று ஊகிக்க லாம். பெரியார்களின் வரலாறுகளை ஊன்றி நோக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஓர் உண்மையைக் கவனிக்கலாம். அவர் கள் தோன்றும் குடும்பம் அவர்கள் தோன்றுதற்கெனப்பல தலைமுறையாகப் பண்படுத்தப்பெற்று வந்திருப்பது இனிது விளங்கும். சுவாமிகளது பரம்பரை, சுவாமிகளைப் பெறு வதற்கென்று, பலகாலம் தவங்கிடந்தே இருக்கவேண்டும்.

3 பெற்றவர் நற்றிறன்

பாம்பரை சிறந்துவந்தாலும், அப் பரம் பரையில் ஒரு பெரியார் தோன்றுவதற்கு, அவரது பெற்ருேர்கள் மிகச் சிறந்தவர்களாக

இருத்தல் வேண்டும். சுவாமிகளின் பெற்றோர், மனத் தூய்மையும், மாதவமும், உடையவர்கள். இல்லற வாழ்க்கையை இயல்பு கெடாது இனிது நடத்திவந்தவர்கள். தந்தையார் பெயர் வீரபத்திரப்பிள்ளை. தாயார் திருநாமம் ஆவுடையம்மை. இவ் இரு முது குரவரது வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியிலேதான் சுவாமிகள், கருவறைபுகுதத் திருவுளம் இருந்தது. அந்நிலையில் வீரபத்திரரும் ஆவுடையம்மையும் ஆறுமக்களை யீன்று அம்மையும் அப்பரும் போன்று விளங்கி வந்தனர்.

மண வாழ்வின் முற்பகுதியிலே, கணவன் என்னும் உணர்ச்சியும், மனைவியென்னும் உணர்ச்சியும் மிகுதியாக இருப்பது இயற்கை. ஒரு மகவு பிறந்ததும், அவ்வுணர்ச்சி சிறிது குறைந்து, தாய் என்ற உணர்வும் தந்தையென்ற உணர்வும் அரும்பி மலரத் தொடங்கும். இரண்டாவது குழந்தை தோன்றியதும், அவ்வாறு அரும்பி மலர்ந்த உணர்வு வளர லுறும். மேலும் மேலும் மக்களை ஈன ஈன அன்னையும் பிதாவுமான அருட் பண்பு, அகலமுறப் பரந்து விளங்கி, உலகத்திலுள்ள எல்லா மக்கள் மீதும்எல்லாஉயிர்கள் மீதும் கனிந்து பாயும். அக்காலத்திலே அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தை அருட்பகுதி மிகுந்து தோன்றுவது இயல்பு.

சாதாரண மக்களைப் பொறுத்த அளவிலேயே, உலக இயற்கை இவ்வாறு உள்ளதை நாம் காண இருக்க, தலைமுறை தலைமுறையாகத் தவங்கிடந்த பரம்பரையில் தோன்றிய இருமுது குரவராகிய வீரபத்திரரும்ஆவுடையம்மையும், மூவிரு மக்களை ஈன்ற பின்னர், இருந்த இன்னருள் முற்றிய நிலையினை, உரைகொண்டு செப்புதலைக் காட்டிலும், உய்த்து உணரலேபொருத்தமாகும். பெற்றோரது நற்றிறன் இப்படி இருந்து வருகின்ற நாளையிலே, உலகம் உய்யும் பொருட்டுக், கர்த்தன் கட்டளைப்படி கருவு அரும்பலாயிற்று. ஆவுடையம்மையார், ஒரு திங்கள், இரு திங்கள், முத்திங்கள், முதலாகப் பத்துத் திங்களும், பரமன் பரங் கருணையையே கருதினவராய்க், கரு வளர்த்து வந்தனர். அம்மாதங்களிலே, அத் திருவினர், முன்னைய மக்களைச் சுமந்த காலத்திற்கும், இப்பொறையினை ஏற்று விளங்கும் இப்போதைக்கும், பெரிதும் வேறுபாடு இருந்த

தைக்கண்டு வந்தனர். தமது உள்ளமும்உடலும் அதுவரை பூண்டிராத பூரிப்புப் பெற்றுவருவதைத் தாம் உணரலாயினர். தமது இன்ப நிலையினை, மற்ருரும், தமது தோற்றத்தினுலும் மெய்ப்பாட்டினுலும், அறிந்து கூறிவருவதைக் கேட்டு மகிழ்வாராயினர்.

4. தோற்றத்தின் ஏற்றம்

பத்துத்திங்கள் முற்றியதும், கலியுகம் 4957, கொல்லம் 1032, நள ஆண்டு புரட்டாசித் திங்கள் 2ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை வளர்பிறை துவிதியை திதி, இரேவதி விண்மீன் கூடிய நன்னுளில், ஞாயிறு எழுந்துநாழிகை 25, வினுடி 47க்கு, மகர நல்லோரையில், அம்மையார், அருட்பொறையைக் கருவுயிர்த்தனர். ஆங்கிலக் கணக்கின்படி அந்நாள் கிறித்து பிறந்த 1856ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் 16ஆம் நாள் ஆகின்றது.

குழந்தை வயிற்றில் தோன்றி வளர்ந்து வந்த அக்காலத்திலேயே, தாயின் நிலையையும் தூய பிறகுறிகளையும் நோக்கிவந்த அவ்வூர் அறிஞர்கள்,அஃது ஓர் அதிசயக்குழந்தையாய்த்தான் இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்து இருந்தார்கள். மகவு மண்மீது காட்சி யளித்ததுமே, அவாவுடன் வந்து, அகத்தில் விளங்கும்அருள்ஒளியை முகத்தில் காட்டும் தெய்வ அழகினைக் கண்டு, களித்து,ஊராருக்கெல்லாம் வித்ந்து விளம்பலாயினர். ஊராரும் பாராரும் கூட்டம் ய/ கூட்டமாகப் போந்து, பிள்ளையின் அள்ளும் அருள் அழகை உள்ளம் நிரம்பப் பருகி, உவகைபூக்கலாயினர். வனப்பு மிக வாய்ந்த உலகத்து ஏனைய குழவிகட்கும், இக்குழந்தைக்கும் காண இருந்தகழிபெரும்வேறுபாடுஒன்றுஉண்டு.அதுதான் அம்மகவின் திரு முகத்திலே மிளிர்ந்த, எழுதலாகாத, எண்ணலாகாத, அருள் ஒளிப் பொலிவாகும்.

இம் மகவின் வெளித் தோற்றமே இத்துணைக் கவர்ச்சி தருவதாக இருக்க, இதன் வாழ் நாள் எத்துணைச் சிறப்பின தாக இருக்குமோ என அறிய அவாக்கொண்டு, கோள் நிலையறிந்து வரும்பொருள் உரைப்பார் கூர்ந்து ஆராயலாயினர். ஆராய்ந்த அவர்கள் “இது மனிதப் பிறப்பல்ல, தெய்வத்தின் தோற்றம்; உழல வந்த

தல்ல உய்விக்க வந்தது; அடிமை செய்யாது, ஆட்கொளும் அரசு; மருளும் மன்பதைக்கு அருளும் பெருமன்னன்' என்றெல்லாம் எடுத்து இயம்பலாயினர்.

பெற்றெடுத்தஅன்னையின்அகமகிழ்ச்சியைஅளவிட்டுக் கூறலாகுமா? தந்தையின்பூரிப்பும் எந்தத்திட்டத்தில்இருந் தது என்றும் சொல்லமுடியுமா? குடும்பம் முழுதும் குதூ கலம் அடைந்தது. ஊராரெல்லோருமேஉவகைபூண்டனர். 'சுப்பிரமணியம்' என்னும் அருமைத் திருநாமம் இட்டனர். குழந்தை இவர்களது அன்பின் நடுவே அருமையாக வளர்ந்து வந்தது.

5. தொழுதலும் அழுதலும்

வயது மூன்று ஆயிற்று. இக் குழந்தை மற்ற மகவு களைப்போல் அல்லாமல், தனிமுறையான விளையாட்டுகளை யும், பேச்சுகளையும் உடையதாய் இருந்தது. மற்றப் பிள்ளை களோடு கலந்து ஆடாது. அவர்களோடு விரும்பிப்பேசாது. தனியான இடத்தில்போய் உட்கார்ந்து கொள்ளும். ஆகா யத்தை நோக்கிக் கைகூப்பித் தொழும். மூலையைப்பார்த்து முழந்தாள் இட்டுப்பணியும். இருந்தது போல் இருந்து தேம்பித் தேம்பி அழும். அடிக்கடி பூசை அறையில் புகுந்து கொள்ளும். புஷ்பம் எடுத்துப் பிள்ளையார் திருவுருவத்தின் மீது போடும். சிரிக்கும் அழும், குதிக்கும் கூத்தாடும்.

6. கண்டவர் விண்டமை

வீட்டாரும், ஊராரும் சுப்பிரமணியத்தின் செயற்கரிய செயல்களைக்கண்டு ஒருபுறம் ஏங்கினர்; ஒருபுறம் களித்த னர்; ஒரு சமயம், "இது என்ன, குணங்கெட்ட பிள்ளையாக இருக்கிறதே. மூளையில் ஏதாவது கெடுதி இருக்குமோ என்னவோ" என்று சொல்லி வருந்தினர்; மற்றொருசமயம், "இது அதிசயமான குழந்தைபோலும், கடவுளே உருவ மாக வந்ததுபோலும்", என்றெல்லாம் சொல்லி மகிழ்ந் தனர். இவ்வாறு கண்டவர் பலரும் விண்டு வியந்து பேசத், தெய்வத் திருக்குழந்தை திகழ்ந்து வளர்ந்து வரலாயிற்று.

7. பள்ளிப் படிப்பு

பள்ளிக்குச் செல்லும் வயது வந்ததும், சுப்பிரமணியம், 'ஓம் அரிநமோத்துசிந்தம்' என்று இரெட்டியப்பட்டியிலுள்ள திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குச்சென்ருர். அவ்வூருக்குஅது ஒன்றே பாடசாலை. சாதாரண எழுத்து வாசனையுடைய ஒருவரே, ஆசிரியர். கிராமத்துச் சிறுவர்கள், தப்பும் தவறு மாகவாவது, எழுதப்படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளப் போது மானது அப் பள்ளிக்கூடம். மற்றப் பிள்ளைகள், ஆசிரியர் சொல்லிக் கொடுத்ததைப் படித்து ஒப்பிப்பதே கடினமாக இருக்க, சுப்பிரமணியம் குருவுக்கு மிஞ்சிய சீடராகப் படித்துச் செல்வதை, வாத்தியார் கண்டு வியப்பதுண்டு. இப்படிச் சில ஆண்டுகள் சுப்பிரமணியம் தமிழ் மொழியைப் படிக்கவும் எழுதவும் பழக்கப்பெற்ருர். அவ்வளவே அவருடைய பள்ளிப் படிப்பு.

8. ஓதாது உணர்தல்

இனி, சுப்பிரமணியம் பெற்றஞானம் எல்லாம், ஆண்டவன் அருளால் ஓதாது உணர்ந்த ஞானமேயாகும். சுவாமிகள் கல்வி வளர்ச்சிக்காகக் கல்லூரிக்குப் போகவில்லை; கற்ருேரை நாடவில்லை; புத்தகங்கள் படிக்கவில்லை; புலவர்கள்பின் செல்லவில்லை. இக்கருத்தைச் சுவாமிகளே தமது பாடல்களில், "கலைபலவும் கற்றுணர்ந்தார் வாசல், ஒருக்காலும் சென்றறியாச் சிற்றறிவேன்." என்று கூறுகின்ருர்கள். முழு அறிவுடைய முதல்வனது முற்றருளினுலேயே, தாம் ஞானம் பெற்ற உண்மையினைச் சுவாமிகள் தம் அருட்பாடலில் கூறுவது காணத்தக்கது:—

நன்னயமாய் நின்பால் வந்து அடுத்தேன், என்தன்
நாவினுல் உனைப்பாட அருளிச் செய்தாய்,
பன்னு தமிழ்க் கரசே! மெய்ஞ்ஞானமூர்த்தி!
பல்கலைகள் ஆராயும் பயன்கள் நல்கி
இந் நிலத்தில் உன் மகிமை யறியச் செய்த
இங்கிதத்தை யென் சொல்வேன் எம்பிரானே."

அருமையான பொருள்களை, இனிமையான சொற்களால், நெஞ்சுருக்கும் பாடல்களாகச் சுவாமிகள் செய்திருப்பதையும், தமிழ் இலக்கியம்,

சமயம், பற்றிய ஓலைச் சுவடிகளையும், அச்சுப் புத்தகங்களை யும், சுவாமிகள், பிற்காலத்தில், பார்த்ததுமே பொருள் கண்டு, அடியார்களுக்கு விளக்கி வந்ததையும், கண்ணுற்ற அன்பர்களுக்குச் சுவாமிகள் ஓதாமலேயே பெற்றிருந்த உயர் ஞானத்தின் பெருமை நன்கு விளங்கும்.

9. உடல் உரம் பேணல்

வாத்தியார் இடத்தில் சென்று, புத்தகங்கொண்டு படித்த படிப்பு மிகக் கொஞ்சமேயானாலும், சுப்பிரமணியத் திற்கு எண்ணங்கள் எல்லையில்லாமல் போய்க்கொண்டிருக் கும். அப்படிச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து, அச்சிறு வயதிலேயே அவர் பல உயர்ந்த முடிவுகளுக்குவந்தார். அத்தகையமுடிவு களிலே ஒன்று நமது உடலைப் பொறுத்தது. நமக்கு இயற் கையாக உள்ள அறியாமையை, நாம் பெற்றிருக்கும் உடலைக்கொண்டே போக்கிக்கொள்ள வேண்டுபவர்களாக இருக்கிறோம் என்னும் உண்மையை, அவர் நன்கு கண்டு கொண்டார். எனவே, இந்த உடல் பரிசுத்தமாகப் பாது காக்கப்படவேண்டிய ஓர் அரும்பொருள் என்பதை யுணர்ந் திருந்தார். இவ்வுடலின் எந்தப் பகுதியையும் எந்த வகை யிலும் சிதைக்கலாகாது, சீர்கெட்ச்செய்யலாகாது என்னும் உறுதி பூண்டிருந்தார். இத்தேகம் திடமானதாகச், செம்மையானதாகத், தூய்மையானதாக, இருத்தற்கேற்ற விதிகள் பலவற்றை நாடலானார்.

10. சிலம்பச் சிறப்பு

அவ்வாறு நாடிய நாட்டத்தின் பயன்களில் ஒன்றே, சுவாமிகள் இளஞ் சுப்பிரமணியமாயிருந்தபோது சிலம்பப் பயிற்சி செய்து வந்ததாகும். இப்பயிற்சி உடலின் உறுப் புகளை உறுதி செய்வதோடு, தற்பாதுகாப்புக்குப் பெரிதும் துணையானதாகும். துப்பாக்கி, கத்தி முதலிய ஆயுதங்களைப் போல, சிலம்பப் பயிற்சியில் கையாளப் பெறும் கம்பானது எதிர்ப்பவர்களுக்கு, அக்கிரமமாகக், கெடுதியையும் உயிர்ச் சேதத்தையும் விளைவிப்பதில்லை. நம் நாட்டுப் பண்டைய பயிற்சிகளிலே இது ஒரு சிறந்த பயிற்சியாகும். உலகப் போக்காக இவ் வித்தையைப் பயிலாமல், உயரிய நோக்கத் தோடு பயின்று வந்தமையினாலே, இப்பயிற்சியுடையவர்கள்

வீண் சண்டைக்குப் போவதும் வீரியம் பேசிச்செல்வதும் போல, சுவாமிகள் போகவில்லை என்று எடுத்து இயம்ப வேண்டுவதில்லை. என்றாலும் இவ்வித்தை கற்ற மற்றவர் களைக்காட்டிலும், சுவாமிகள் இவ்வித்தையில் மிகத் தேர்ச்சி யுற்றிருந்தார்கள் என்று தெரிகிறது. வினைகளின் தாக்கை உயிர்கள் தடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய உயர்ந்த வித்தையை மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்துக் கரையேற்ற வந்த சுவாமிகள், உடலுக்குப் பகைவர்களால் நேரவல்ல தாக்குதலைத் தடுத்துக்கொள்வதற்கு உரிய சிலம்ப வித்தை யில் சிறந்திருந்தது பெரிதாகுமா?

III

வேளாண்மையும் தாளாண்மையும்

1. பயிர்த்தொழிற் பாங்கு

சுப்பிரமணியத்திற்குப் பதினறு வயது ஆயிற்று. அவர் பிறந்த வேளாள குலத்திற்கு ஏற்ப, வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்ய உடன்பட்டார். சுப்பிரமணியம் மேழிப்பால் குடிக்கத் தொடங்கியதுமே, அவரது குடும் பத்திற்குப் பயிர்த்தொழில் பல படப் பயன் கொடுக்க லாயிற்று. ஒரு கலம் விளைந்த நிலம் இருகலமாக விளைவது கண்டு, 'சுப்பிரமணியம் கைராசி யுடையவன்' என்று பெற்றோரும் மற்றோரும் மகிழ்ந்தும் புகழ்ந்தும் கூறலானர் கள். களர்ப்புலத்தைப் போன்ற பலதிறமக்களது மனங்களை யெல்லாம், அன்பெனும் கலப்பையால் உழுது உழுது, அருளெனும் அருநீர்ப் பாய்ச்சி அவற்றில் 'கடவுள் எனும் கரும்புப்பயிரை விளைத்துக் கொடுப்பதற்கெனவே வந் துதித்த சுப்பிரமணியத்திற்கு, மண்ணைக்கிண்டிமகிதலத்துப் பயிர்களை மாண்புற விளைவிப்பது ஒரு கடினமான செய லாகுமா? தொட்டதெல்லாம் பொன் இட்டதெல்லாம் மாணிக்கமாகும்இயல்புவாய்ந்தனவல்லவா,அத்தகையாரது அருமைத் திருக்கரங்கள்?

2. ஏழைகட்கு ஏக்கம்

பாங்கு பெற பயிர்த்தொழிலைச் செய்து வந்த சுப்பிர மணியத்திற்கு, அக்காலத்தில் அவ்வூர் மக்களுக்கு இருந்த ஏழ்மையும் துயரமும் ஏக்கந்தரலாயின. உணவுக்கு உரிய தானியங்களைத் தூத்துக்குடி முதலிய தொலைவான இடங் களிலிருந்து, அயலூர்வர்த்தகர்கள்வாங்கிவந்து,ஒன்றுக்குப் பலவாக இலாபம் வைத்துவிற்று, ஏழை மக்களை இன்னல் படுத்துவது பார்த்து சுப்பிரமணியப்பிள்ளை மனம் நைய லானர். பயிர்த்தொழிலில் இருந்த பற்றுச் சிறிது சிறிதாக விட்டு வந்தது. எளிய நம் மக்களுக்கு, நாம் உழைத்து உதவி செய்யலாகாதா என்று எண்ணலானர். நல்லதொரு வழி அவருக்குத் தோன்றிற்று.

3. வள்ளல் வாணிபம்

தூத்துக்குடிக்கு வண்டி கட்டுவதுதான் தகுந்த வழி என்று அவர் உறுதி செய்தார். இரெட்டியப்பட்டிக்கும் தூத்துக்குடிக்கும் சுமார் முப்பது மைல் தூரம். காட்டு வழி, கள்ளர் பயம். அப்பக்கங்களில் புஞ்சைப்புலமாகிய கரிசல் நிலத்திற்குக் 'காடு' என்று பெயர் வழங்குகிறது. இவர் புறப்படவே மற்றவர்களும் புறப்படலாயினர். கையில் சிறிது பொருள்கொண்டு போய், துறைமுகமாகிய தூத்துக்குடியில் விலை மலிவாக விற்கும் அரிசி முதலிய அருந்தும் பொருள்களை வாங்கி, வண்டியில் ஏற்றிக்கொள் வார். இரெட்டியப்பட்டியிலுள்ள ஏழை ஜனங்கள் சுப்பிர மணியப் பிள்ளையின் வண்டி எப்போது வரும் என்று எதிர் பார்த்திருப்பார்கள். கொள்விலைக்கே அள்ளி யளிப்பா ரென்றால் அவர் கொண்டுவரும் பொருள்கள் வந்தது வராதமுன்பே செலவாய் விடுவதில் வியப்பில்லை. சுப்பிர மணியப் பிள்ளை ஊருக்குப் பிள்ளையானார்.

அவர் வண்டி செலுத்திச் செல்லுகின்ற வரையில், அவ ரது வண்டியில் வரும் பண்டங்களுக்காவது, அவரது வண்டி யோடு வரும் வண்டிகளுக்காவது, கள்ளர் பயமென்பது கடுகளவும் இராது. பிள்ளை அவர்களின் உள்ளத்தின் உள்ளிருந்து ஒளி வீசும் எல்லாம்வல்ல பரம்பொருள் தன்மையை அறியாத சாதாரண மக்களும், அவரது திண் ணிய உடலமைப்பிலும் திட்டமான சிலம்பப் பயிற்சியிலும், நம்பிக்கை நிறைந்து, காட்டு வழிக்கும் கள்ளர் பயத்துக்கும் அச்சம் அற்று, அவருடன் செல்வார்கள்.

4. வீட்டில் விசாரம்

பயிர்த்தொழிலில் ஊக்கம் குன்றியதற்கு, சுப்பிர மணியப் பிள்ளையின் உறவினர் வருத்தம் கொண்டனர். ஆயினும் அவர் வாணிபம் செய்து, கோணிக் கோணியாகச் சம்பாதித்துத் தருவார், என்னும் எண்ணம் அவர்கள் வருத் தத்தை ஆற்றுவதாயிருந்தது. முதல் முறை சுப்பிரமணியம் தூத்துக்குடி சென்று வந்ததுமே, அவர்களது ஆசையெல் லாம் அஸ்தமனமாய் விட்டது. "தூ தூ இது ஏதுக்கும் பயனற்ற பிள்ளை'' யென்று வெறுக்கலானார்கள்.

மறுபடியும் மறுபடியும், வண்டிகட்டிச் செல்லச் செல்ல, சுப்பிரமணியப் பிள்ளையிடம் அவர்களுக்கு வெறுப்பும் சினமும் மிகுந்து வந்தன.

5. தனிச்செல நினைவு

வீட்டாருடைய வெறுப்பையும் சினத்தையுமே சுப்பிரமணியப் பிள்ளையும் எதிர்பார்த்திருந்தார். அவருக்கு ஏற்கனவே, உற்றார் உறவினரை விட்டுத், தனித்திருந்து வாழ்ந்து வருதல் வேண்டும் என்னும் எண்ணம் வளர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. வீட்டில் ஏற்பட்டு வந்த வெறுப்பு, அவருடைய கருத்துக்குப் பெரிதும் துணை செய்வதாக இருந்தது. அவர் வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டியிருந்த அரும்பெரும் பணியைப்பற்றிப் பலவாறு சிந்திக்கலானார். எவ்விடத்திற்குச் சென்றால், தாம் கோரிய எண்ணம் முடியும் என்று ஆராய்ந்தார். எவ்வாறு இனி வாழ்வு செய்தால், தாம் கருதி வந்த செயல் கைகூடும் என்று நினைவு செய்யலானார்.

தம்முடைய தொண்டுக்கு உரிய இடம் இன்னது இன்னதுதான், இவ்விவ்விடத்திலே இவ்வளவு இவ்வளவுக்காலம் இன்ன இன்னமாதிரி, வாழ்ந்து வருதல் வேண்டும் என்ற தீர்மானம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்போது சுப்பிரமணியப் பிள்ளைக்கு வயது 23 இருக்கும். பிரமாதி வருஷம் நடந்து வந்தது. வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

IV

மதுரை வாழ்க்கையும் மாண்புச் செயல்களும்

1. மறைந்துறையும் மனம்

i மதுரை நகர் அடைதல்

சுப்பிரமணியப் பிள்ளை வழிநடந்து சென்றபோது, தாம் செல்லத் துணிந்திருந்த, இடத்தைப் பற்றிய இனிய எண்ணங்கள் அவரது நினைவில் ஒவ்வொன்ருக நிகழ்ந்து வந்தன. அண்ட சராசரங்களுக்கும் அதிபனுன ஆண்டவனே, அவ்வூரில் உருக்கொண்டு வந்து, சங்கம் அமர்ந்து, தமிழையும் அறிவையும் வளர்த்திருக்கின்ருர் என்னும் வரலாறும், எல்லாப் பொருள்களின் உள்ளேயும் இருந்து இயக்குகின்ற பராசக்தியே, திருமேனி கொண்டு அவதரித்து, அவ்வூரில் அரசு கட்டில் ஏறி ஆண்டனள் என்னும் சரிதமும், அழகும் இயற்கையும் அருவமும் உருவமுமாயுள்ள அறுமுகச் சிவம் அங்கு அருள் ஆடல்கள் புரிந்த அருமையும் பெற்றியும், அளவிறந்த அடியார்கள், அந் நகரிலே தாண்டவமிடும் அருட்சோதிக்கு ஆளாகும்படி அருந்தவம் புரிந்து, அருளும், அதன் முடிவாம் பேரின்ப முத்தியும், பெற்ற சிறப்பும், சுப்பிரமணியப் பிள்ளையின் மனத்தில், ஒவ்வொன்றும்அப்போதுதான் நடப்பது போலத் தோன்றி இன்பம் அளித்தன. பசுவைக்காணப் பரிந்து ஓடிச் செல்லும் கன்றினைப்போல, அவர் அத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த அம்மதுரை மாநகரை யணுகும் மனமுடையவராய் விரைந்துபோய் அப் பெரும்பதியை யடைந்தார்.

ii கடைதனில் கணக்கு

வைகை நதிக்கரையும், அங்கயற்கண்ணியின், அருளில் அகன்றது போல அளவிலும் பரந்த, ஆலயமுமே, சுப்பிரமணியப் பிள்ளைக்கு உரிமையான இடங்களாகத் தோன்றின. இவையே தாம் கோரி வந்துள்ள கருத்தினுக்குத் தகுதியான நிலையங்களாகக் காணப் பெற்றன. என்ருலும், உலகத்தினுக்குத் தாம் யார் என்பதை

அறிவித்துக் கொள்ள உள்ளம் இல்லாதவராய்ச், சிறிது காலம்வரை மறைந்துறையும் மனமுடையவராய், இருந்தமையால், வெளியூர்களிலிருந்து அந்நகரத்திற்குப் பிழைக்க வரும் ஒரு சாதாரண ஆளைப் போலவே, வெளியாருக்குக் காட்டிக் கொண்டார்.

அவ்வாறு மறைந்து வாழ்ந்து வருவதற்குத் தக்கவழி யாது என்று அவ்வூரிலுள்ள பல துறைகளையும், இடங்களையும் ஆராய்ந்தார். அப்படி ஆராய்ந்து வந்தபோது, அவ்வூரிலே, ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மன் சந்நிதிக் கருகிலே, திருநெல்வேலிப் பேட்டையிலிருந்து, சீமைச் சாமான்கள் வியாபாரம் செய்து வந்த உ.செ.இ. உருண்டை மீரா முகைதீன் இராவுத்தர் அவர்கள் கடையைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டார். மிக்க நேர்மையாகவும், நாணயமாகவும் அக்கடையில் வர்த்தகம் நடத்தப்படுவதை ஊரார் பலரும் புகழ்ந்து பேசுவது அவருக்குத் தெரிய வந்தது. இக்கடையில் கணக்கு எழுதும் வேலையைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்வது தகுதியுடையதாகும் என்று தீர்மானித்தார். அப்படியே அக்கடைத் தலைவரிடம் சென்று தம் கருத்தை அறிவிக்க, அவரும் இவரது பெருந்தன்மையை, முகத்தின் பொலிவாலும், பேச்சினாலுமே, நன்கு உணர்ந்து, உடனே இவரை வேலையில் அமர்த்திக் கொண்டார்.

முதலில் கடையின் கணக்கின் சிலசில பகுதிகளே இவருக்குத் தரப்பெற்றன. அவ்வேலையினைத் திறம்பெற ஒழுங்காகப் பார்ப்பது கண்டு, சிறிது சிறிதாகக் கடையின் மொத்தக் கணக்கையுமே இவரிடத்தில் ஒப்புவித்தனர். கடையின் தலைவர், பேருக்கே தலைவராக இருந்து வந்தார். சுப்பிரமணியப் பிள்ளையே கடையின் பொறுப்பு முழுவதையும் ஆண்டுவரலானார். இவர் வந்து கணக்கை யேற்றுக் கொண்ட பின்னர் நாளுக்கு நாள் வியாபாரம் விருத்தியாவதாயிற்று.

iii தினசரி ஒழுக்கம்

வெளியில் பார்ப்போருக்கு, ஒரு சாயப்புக் கடையிலே கணக்கு எழுதும் சாதாரண ஒரு குமாஸ்தாவாகக் காணப் பெற்று வந்தாராலும், சுப்பிரமணியப்பிள்ளை, மக்கள் பலர் காணாத மறைந்த நேரத்திலே, தாம் பிற்காலத்தில் செய்ய வேண்டிய வேலைக்கு, இடை

விடாது ஆயத்தம்செய்துகொண்டே வந்தார். விடியல் மணி 3க்குமேல் விழித்துக்கொண்டு விரைந்து சென்று, வைகை யை யடைவார். நீர் ஓட்டம் இல்லாத காலத்திலே ஊற்றுப் பள்ளம் போட்டுக் கொள்ளவும் நேரும். மணி 4க்கெல் லாம் நன்னீராட்டம் செய்து முடிந்துவிடும். முழுகி முடிந் ததும் ஆற்றங்கரையிலே அமைக்கப் பெற்ற ஆதிமூர்த்தி யாகிய விநாயகக் கடவுளின் ஆலயம் ஒன்றிற்குச் சென்று, உள்ளத்தை ஒருவழிப் படுத்தி, உடையவனது, பரஞானம் அபரஞானமாகிய இரண்டு திருவடிகளிலே, யான் எனது அற்ற இடமாகிய சேவடிகளிலே, இறுகப்பொருந்தவைத்து வருவார்.

தினந்தோறும், சீதோஷ்ண நிலே மாறினும், தமது ஒழுகலாறு மாருது நடந்துவரும் சுப்பிரமணியப்பிள்ளேயை, விடியலிலே ஆற்றுக்குச் சென்று நீராடும் நெறியுடையார் சிலர் கண்ணுற்று வந்தார்கள். நாளாக நாளாக அவரிடத் தில் அவர்களுக்கு மிகுந்த மதிப்பும், மரியாதையும், அன்பும் அச்சமும் வளரலாயின. அவற்ருேடு, அவர்கள் அவரை அணுகும் பழக்கமுடையவர்களாஞர்கள். அவ்வாறு பழகிய வர்களிலே மணப்பாறை சேர்வை என்பவரும் ஒருவராவர். இவர் ஆற்றிலே ஊற்றுப்போடுவதிலே வல்லவர். சுப்பிர மணியப் பிள்ளே நீராடுவதற்கென, நல்லதொரு ஊற்றுப் பள்ளத்தினே ஆர்வத்தோடு தோண்டி வைத்து, நாடோறும் அதனேத் துப்புரவுசெய்து கொடுப்பது, சேர்வையின் வழக்க மாய் விட்டது. மற்ற அன்பர்களும், அவ்வாறும் பிறவாறும், சுப்பிரமணியப் பிள்ளேக்குப் பணியாற்றுவதிலேயே மிக்க ஊக்கமும் வேட்கையும் கொண்டிருந்தனர்.

iv முன்னே வினே மணம்

இவ்வாறு சுப்பிரமணியப் பிள்ளே இங்கு இருந்து கொண்டிருக்க, இரெட்டியப்பட்டியிலே அவரது பெற்ருே ரும் மற்ருேரும், அவர் தனித்துச் சென்று விட்டதற்காக வருந்தி, எங்குச் சென்றிருக்கின்ருர் என்பதை யறிந்து, தேடிக்கொண்டு மதுரைக்கு வந்தார்கள். கடையில் கணக் கெழுதிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, ஊருக்கு வந்து விடும்படி யழைத்தார்கள். கூட்டிக்கொண்டு போய்க் கலியாணத்தைச் செய்துவிட வேண்டும் என்பது அவர்களது அவாவாக இருந்தது. அவரா போகிறவர்? வரமுடியாதென அடியோடு மறுத்து விட்டார்.

என்ன செய்வதெனத்தோன்ருது நின்ருர்கள். "அவரே ஊருக்கு வந்து நம்மோடு இருக்காவிட்டாலும், அவரோடு நம்மில் ஒருவரைக் கூடே விட்டு வைப்போம். அவரைப் பற்றி அடிக்கடி அறிந்து கொள்ளுவதற்குஅப்படிச்செய்வது ஏதுவாக இருக்கும்" என்று தீர்மானித்தார்கள். அவரது அண்ணராகிய திரு. முத்துக்கருப்பப் பிள்ளையின் குமாரர் பிச்சாண்டியாப் பிள்ளையை மதுரையிலேயே விட்டு விட்டுச் சென்ருர்கள்.

சென்றும் அவர்கள் மனம் மதுரையிலேயே யிருந்தது. சுப்பிரமணியப் பிள்ளையின் தந்தையாருக்கு வயோதிகம் மூண்டு வந்தது. நலியாலும் உடல் மெலிந்தது. எப்படியாவது, சுப்பிரமணியத்தின் மனத்தை மாற்றி மணம் செய்து வைத்துவிடவேண்டும் என்று முயன்று வந்தார்கள். சுப்பிரமணியத்தின் விட்டகுறை தொட்டகுறையும், அவர்களது முயற்சிக்கு முனைந்து துணை செய்ய முன் வந்தது. 'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை' என்னும் தமிழ் மறையின் தாக்கும், சுப்பிரமணியப் பிள்ளையின் உள்ளத்தைச் சிறிது சிறிதாக மாற்றமுறுத்திக் கொண்டு வந்தது. இவை யெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, தாரண வருஷம் ஆனி மாதத்தில், ஒரு நன்னுளில், மதுரையிலே மணத்தை ஏற்பாடு செய்து விட்டன.

பெண் வீட்டார் எட்டையாபுரம். அது ஒரு சுதேச சமஸ்தானம். அப்போது அதை மகாராஜா ராஜபூஜித வெங்கடேசுவர எட்டையப்ப ஐயனவர்கள் ஆண்டுகொண்டிருந்தார். அந்த சமஸ்தானத்தில் நடுவிற்பட்டி வீரதீரகம்பீர முருகப்பிள்ளை என்பவர் வேலைபார்த்து வந்தார். அவரது தேவியாரின் திருநாமம் ஆவுடையம்மாள். இருவரது அருந்தவப் புதல்வியார்மாரியம்மையார். இவ்வம்மையாரே கலியாணப் பெண் ஆவர். எட்டையாபுரத்திலேயோ அல்லது இரெட்டியப்பட்டியிலோ மிக்க சௌகரியமாகச் செய்யக் கூடியஇத்திருமணத்தைமதுரையிலேயேவைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. பிள்ளையிருக்கும் இடத்தைத்தேடிவந்து மணத்தை ஏற்பாடு செய்தும், கடைசி நேரத்தில் பிள்ளை ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் என்ன செய்வது என்று அவர்கள் அஞ்சியிருந்தார்கள். தம்மகனுக்கு மணம் செய்து வைத்து விடவேண்டுமே என்ற தந்தையாருடைய ஏக்கமும், அவரு

டைய வயோதிகமும், பிணிநிலையும், பெற்றோரிடத்தில் சுப்பிரமணியப் பிள்ளை வைத்திருந்த பக்தியும், முன்னை வினையின் முனைப்பும், எல்லாமாகக்கூடித் திருமணத்தைச் செவ்வனே முடித்துவைத்துவிட்டன. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை உள்ளத்துறவு நிறைநதவராயினும் அவர் விரும்பாமலேயே இல்லறத்தாரானார்.

v தந்தையார் சிவபதம்

மணமான ஆனிமாதத்திற்கு அடுத்த தை மாதத்திலே, சுப்பிரமணியப்பிள்ளையின் தந்தையார், தம் கடைசி மகனுக்கும் கலியாணம் முடிந்து விட்டது என்ற திருப்தி யோடே, இரெட்டியப்பட்டியிலே, இறைவன் திருவடி நீழல் எய்தினார். அதுகேட்ட சுப்பிரமணியப்பிள்ளை மதுரை யிலிருந்து விரைந்து சென்று, தகப்பனாருக்குரிய ஈமக் கடன் களை நெறிமுறை வழுவாது தமது அண்ணார் இருவரோ டிருந்து செய்து முடித்து, மறுபடியும் மதுரையடைந்து முன்னிலும் தீவிரமாகத் தமது தினசரி ஒழுக்கத்திலே திகழ்ந்து உயர்ந்து வரலானார்,

2 'இரெட்டியப்பட்டி சுவாமி' திருநாமம்

i மானுமதுரைச் சுவாமிகள் கூட்டுறவு.

நாடக மேடையிலே, நனி சிறந்த வகையிலே, நடித்து நயமுடனே மக்களது உள்ளங்களைக் கவரும் கருத்துடைய நடிகர் ஒருவர், அவ்வாறு நடித்தற்கு ஏற்ற காலம் கண்டு வெளிவருமுன்பு, அந்நடிப்புக்கு உரிய முறைகளி லெல்லாம் பலபடப் பழகும் நேரத்திலே மக்கள் கண்படாது மறைவி லிருந்து வருவதுபோல, சுப்பிரமணியப் பிள்ளையும் தாம் உலகினுக்குச் செய்ய எண்ணிவந்த அரும் பணியை ஆற்று வதற்கு வெளிப்படையாகத் தொடங்கு முன்னம், தாம் இன்னாரெனக் காட்டிக்கொள்ளாது மறைவாகச் சில காலம் வாழ்ந்து வரும் நோக்கத்தோடேயே, கடையில் கணக் கெழுதும் வேலையில் அமர்ந்திருந்தார் என்று முன்னர் அறிந்தோம்.

ஆனால் அவர் எவ்வளவுதான் அவரை மறைத்து வைத்துக் கொள்ள முயன்றாலும், அவருள்ளிருந்து ஊற் றெடுக்கும் ஆண்டவன் அருளானது, அவரது திருக்கண் களின் பொலிவாலும், திருமுகத்தின் ஒளியாலும், அவரைக் கண்டு வந்த மக்கள் பாலும், அவர்கள்

வழியாய் மற்றவர்கள் பாலும் ஊறி, அவர்கள் எல்லோரையும் அவரிடத்தே இழுக்கலாயிற்று. 'சுப்பிரமணியம்' 'சுப்பிரமணியப் பிள்ளை' 'கணக்கப்பிள்ளை' என்ற பேர்களால் குறிப்பது ஏற்கனவே சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து வந்து கொண்டிருந்தது. 'சாமி' 'சாமி' என்று பலரும் அவரைக் குறிப்பிட்டு வரலாயினர். மற்ற சுவாமிகளுக்கும் இவருக்கும் வேறுபாடு தோன்ற, இவருடைய ஊரின் பேரை முன் வைத்து, எல்லோருமாக இவரை 'இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்' என்று அழைக்கத் தொடங்கினர். பலதிறப் பட்ட மக்களும் சுவாமிகளை வந்து பார்த்தபடி யிருப்பார்கள்.

அப்படி வந்தவர்களிலே யொருவர் மானுமதுரைச் சுவாமிகள் என்னும் பெயரோடு புகழ்பெற்று வந்த மகான். இந்தச் சுவாமிகள் துறவு பூண்டு தூயவாழ்வு செய்து வந்த பெரியார். கடைக்கணக்கு எழுதும் இல்லறத் தாராகிய இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளிடம், இப்பெரி யாருக்கு இழுப்பு வந்தது கண்டு, ஊராரெல்லாம் வியந்த னர். அப்போதும் நமது சுவாமிகள் தம்மை மறைத்துக் கொண்டு, தம்மோடு கூட்டுறவு கொள்ள வந்த துறவியாரை வந்தனோபசாரங்களால், உலகத்தார் கண்களிலே, உயர்த்த முயன்றார். ஆனல் மக்களோ, மானுமதுரைத் துறவியாரோர், அவ்வளவு எளிதிலே மயங்கிவிடவில்லை. உண்மையை யறிந்து கொண்டார்கள். நமது சுவாமிகளுடைய பெருமையை இன்னும் பெரிதாக மதிப்பதற்கே சுவாமி களது முயற்சி துணையாக ஆயிற்று. துறவியாரும் சுவாமி களைப் போற்றி செய்யலானார். பிற்காலத்தில் சுவாமிகள் எல்லாத் தொடக்கையும்விட்டு அடியார்களை ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுஉலாச் செய்து வந்த காலத்திலே, மானுமதுரைத் துறவியார், சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொள்ள பலமுறை முயன்றதும், முதலில் தாம் அத்துறவியாரைச் சந்தித்தபோது நடந்துகொண்ட முறையையே தாங்கிப் பிடித்தவராய்ச், சுவாமிகள் அதற்கு இடங்கொடுக்காமலே சென்றதும், அடியார்கள் அறிந்த பொருளாகும்.

ii பரிபூரண விநாயகர் திருக்காட்சி.

"மதுராபுரி வடக்காய் வைகைநதித் தென்பால்
சதுரார் ரயில்பாலம் தன்மேற்காய்—எங்கும்
கதித்தோங்கும் செந்நெல் சூழ் கட்டிடத்தின் கீழ்பால்
உதித்தாய் என் உள்ளத் துறை"

என்று சுவாமிகளே பாடியிருக்கின்றபடி, இப்பாடலிலே குறித்த நான்கு எல்லைக்குள்ளே, சுவாமிகளுக்கு, சர்வசித்து ஆண்டிலே ஒரு திருநாளிலே ஓர் அதிசயக் காட்சி தோன்றிற்று. விடியல் வழக்கம்போல், சுவாமிகள் நீராடி, தியானத்தில் அமரச் செல்லும்போது, என்றும் காணாத தோற்றம் ஒன்றை ஆற்றங்கரையிலே சுவாமிகள் கண்டார்கள். தமக்குக் குருமூர்த்தியாக ஏற்று, வழிபட்டு வரும் விநாயகப் பெருமானை அங்கே கண்ணாரக் கண்டு பேரின்பம் பெற்றார்கள். அருகில் ஆர்வத்துடன் அணைத்து அகமகிழ்வதற்காகச் சென்றபோது, அத்திருமேனி அழகியதொருசிலா விக்கிரமாகக் காணப்பெற்றது. அப்போதே, அதனை, அடுத்திருந்த அரசமரத்தின் அடியில், அன்பர்கள் சூழவிருக்க, எடுத்து அமைத்து நன்னீராட்டி, வழிபாடு செய்துத் தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்தாடினார்கள். அன்பர் குழாமும் ஆரவாரித்து ஆநந்தம் உற்றது.

அதுமுதல், சுவாமிகள் நாடோறும் விடியல் நீராடியதும், விநாயகப் பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் தீபாராதனை முதலிய உபசாரங்களை நெறிமுறை பிறழாது செய்து வரலானார்கள். ஏற்கனவே சுவாமிகள் நீராடச் செல்லும்போது, அன்பர்கள் சூழ இருப்பது வழக்கமாயிருந்தது. குருமூர்த்தியாகிய கணபதிப்பெருமானார் காட்சிக் கொடுத்த அற்புதமும், அத்திருமேனிக்குச் சுவாமிகள் தினந்தோறும் செய்துவரும் வந்தனை வழிபாடுகளும், மக்களுக்குத் தெரியத்தொடங்கிய பின்னர், ஏராளமான அடியவர்கள் "**இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை**" என்று கண் விழித்து, விநாயகமூர்த்தியின்விடியல்வழிபாட்டிற்குவர ஆரம்பித்தனர். உடல் நலங் குறைந்தவர்களும், மன நலம் மங்கியவர்களும், கோரியகருத்துக்கள் நிறைவேறவேண்டும் என்னும் வேட்கை யுடையவர்களும், உள்ளத் தூய்மையை விழைந்தவர்களுமாக, பல அன்பர்கள் கூட்டங்கொண்டு வந்து, ஊற்று நீராடி உளங் கசிந்து வணங்கலானார்கள். வணக்கத்தின் கைமேல் பலனாய்க், குறைகொண்டு வந்தவர்கள் குறைகளை யெல்லாம் ஆற்றோடே போக விட்டு, நிறைபூண்டு போகலானார்கள்; நலம்நாடி வந்தவர்கள், நாளினும்நாள் நலம் ஓங்கப் பெற்றார்கள்; மனத் தூய்மை விரும்பியவர்கள் தினந் தூய்மை மிகுந்

தார்கள். சுவாமிகள் தலை சிறந்த அன்பினோடு, தவமாகிய பூசையினைச் சற்றும் தவறுதலின்றி நடத்தி, அன்பர்கள் இடத்தே இறைவனது இன்னருளானது மடை திறந்து பாயச் செய்து வந்தார்கள்.

3 பம்பாய்ப் பயணம்

i இந்துஸ்தானி, இஸ்லாம் மதப் பயிற்சி

இவ்வாறு, கடவுளின் திருவருளைக் கணக்கின்றி மடுத்து வரும் சுவாமிகள், கடையிலிருந்து வியாபாரம் செய்வதென்றால், அக்கடையின் வாணிபம் எவ்வளவு விரைந்து வளர்ந்து உச்சநிலையையடைந்திருக்கும்என்றுசொல்லவும் வேண்டுமா? முன்னை வினையின் பயனாக இன்னும் சிறிது காலம் கடையிலேயே கட்டுண்டு இருக்க வேண்டும் என உடையவன் கணக்கிருந்ததாக, சுவாமிகள் உணர்ந்தார்கள். எனவே, அக்கணக்கு முடியும் வரையில் சுவாமிகள் கடையைவிட்டு வெளியேற முடியவில்லை.

கடையிலே இருந்துவந்தது சுவாமிகளது பிற்காலத் தொண்டுக்கு வேறொரு வகையிலே உதவியாக இருந்தது. கடைக்குக் கருத்தாக்களாகிய முகம்மதியர்களோடே நாடோறும் பழக நேர்ந்தமையினாலே, இஸ்லாமியக் கொள்கைகளையும், இந்துஸ்தானி மொழியினையும் சிறிதும் சிரம மில்லாமலேயே சுவாமிகள் கற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்களது மதத்தினுடைய நுணுக்கங்களை, குரான் என்னும் இஸ்லாமிய வேதங்கொண்டு அறியலானார்கள். அச்சமயத்தின் அடிப்படையான கருத்துக்கள் யாவை, முடிந்த முடிபுகள் யாவை யெனச், சிந்தித்துச் சீர்பெற உணர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்களது சமயக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்ததோடு, அவர்களது மொழியை உபயோகிப்பதிலும்வல்லவராயிருந்ததானது, சுவாமிகளுக்கு, அடுத்தபடி வாய்த்த தொழிலுக்கும் துணையாயிருந்தது.

ii பம்பாய்க் கனுப்ப ஏற்பாடு

சுவாமிகளது பெருமையினால், கடையின் பெருமையும் விளக்கமுற்று, அளவிடலாகாதபடி ஓங்கலாயிற்று. கடையாட்சியின் மொத்தப் பொறுப்பையும் சுவாமிகளே ஏற்கும்படியும், சுவாமிகளது ஆணைக்கு உட்பட்டுக் கடையில் உரிமையுள்ள மற்றவர்கள்

பலரும் நடக்கும்படியும், ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றிருந்தது. பொருள் ஏராளமாகப் புரண்டதனல். கடையின் தலைவர்களுக்குப் புதியதொரு வியாபாரத் துறை தோன்றுவதாயிற்று. பம்பாயிலிருந்து நம் நாட்டுச் சரக்குகளை அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தும், வெளிநாட்டுப் பண்டங்களை இறக்குமதி செய்தும், மொத்த வியாபாரம் பண்ணலாம் என்னும் எண்ணம் பிறந்தது. அதைச் சரிவரச் செய்வதற்குத் தகுதியான பேர்வழி நம் சுவாமிகள்தாம் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

மேலும், சுவாமிகளது உள்ளத்தின் நிலை, நாளுக்கு நாள் மாறிச் செல்லுகின்றதை நோக்க, அவர்களுக்கு அச்சமாகவும் இருந்திருக்கலாம். 'இப்படியே போய்க்கொண்டிருப்பாரானுல் தெய்வப் பைத்தியம் பிடித்துத் திடீரென ஒருநாள் நமது கடையையும் விட்டுச் சென்றுவிடக்கூடுமே, அப்படி நேர்ந்துவிட்டால். பின்னர், ஓங்கி வளர்ந்துவரும் நமது வர்த்தகம் படுத்துக்கொள்ளுமே' என்று பயந்திருப்பார்கள். இந்தச் சமயத்திலே, ஊருக்கு மிக்கத் தொலைவானதும், சுவாமிகளது தினசரி ஒழுக்கத்திற்கு எளிதில் இடந்தராததுமான பம்பாய் என்னும் துறைமுகப் பட்டினத்திற்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டால், கடவுள் பித்தும் மாறிவிடும், புதுமுறையாகச் செய்ய எண்ணங்கொண்ட கப்பல் வியாபாரமும் செம்மையாய் நடந்து இலாபம் பெருகும் என்று சிந்தித்திருக்கலாம்.

iii சுவாமிகள் செல்லத் திடசித்தம்

எது நடந்தாலும், அது முற்றறிவுள்ள முழுமுதலாகிய உடையவன் கணக்கே, என்று நம்பியிருந்த சுவாமிகளுக்குக் கடை முதலாளிகளின் ஏற்பாடு ஏதும் மன மாற்றத்தைத் தரவில்லை. வெளியூர்களுக்குச் சென்று பலதிற மக்களையும், அவர்களின் பலதிறச் சமய ஒழுகலாறுகளையும், கண்டு பயனடைவதற்கு, முதலாளிகளின் ஏற்பாடு ஏதுவாகும் என்று சுவாமிகள் எண்ணலானுர்கள். வைகையாற்றின் கரையும், அங்கு வழிபாட்டிற்கென வாய்ந்த இடங்களுமே, எக்காலும் சதமென சுவாமிகள் நம்பி யிருக்கவில்லை. ஆண்டவன் ஆணைப்படி ஆற்றங் கரையில் அதுவரை நடந்தனவெல்லாம், அவனது அருளை நாடிப் பற்றிக்கொள்வதற்குத் துணையாயிருந்தது

போலவே, மேலும் அவனது கட்டளேப்படி ஏற்படும் யாவும் அவனது திருவடிகளேயே சிந்திப்பதற்கு உதவியாகாமல் மற்று எப்படிப் போய்விடக்கூடும் என்னும் கருத்து சுவாமி களுக்கு உறுதியாக இருந்து வந்தது.

எனவே, முதலாளிகள் சுவாமிகளிடத்தில் பம்பாய்ப் பயணத்தைப் பற்றிச் சொன்னதுமே, சுவாமிகள் தடை யேதும் சொல்லாமல் சென்றுவர ஒத்துக்கொண்டார்கள். பயணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் ஆயின. சுவாமிகள் புறப்பட்டுச் சென்னே வழியாய்ப் பம்பாய் சேர்ந்தார்கள்.

iv பம்பாயில் வாணிபம்

பம்பாயில் வியாபாரம் நடந்த சிறப்பைப் பற்றியெல் லாம் சொல்வதென்ருல் இங்கு இடங் காணுது. மேலும், அவற்றைக் குறித்துக் கூறுவதால் அடியார்களுக்கு ஆகும் பயன் ஏதும் இல்லே. சுவாமிகள் எத்தனே மாதம் பம்பாயி லிருந்து கப்பல் வாணிபம் புரிந்தார்களென்று திட்டமாகச் சொல்வதற்கில்லே. குறைந்தது ஒரு வருஷமாவது இருந் திருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. முதலாளிகளுக்கு, சுவாமிகளிடத்தில் ஏற்கெனவே இருந்துவந்த மதிப்பு, சுவாமிகள் கப்பல் வாணிபஞ் செய்துவரும்போது, பல மடங்காக வளர்ந்து வந்தது.

v திரும்பவேண்டிய காரணம்

பம்பாயிலே வியாபாரம் மும்முரமாக நடப்பதற்கு ஏற்ப, மதுரையிலும், திருநெல்வேலி பாளேயங்கோட்டை யிலுமிருந்த கடைகளிலும், வர்த்தகம் முடுகி நடந்துவர வேண்டியதாயிற்று. ஏற்றுமதி இறக்குமதிக்கு உரிய பண்டங்களே, முறையே, சேகரித்து அனுப்பவும், பெற்றுப் பிரித்துச் சிறு கடைகளுக்கு வழங்கவும், வேலே மிகுந்து வந்தது. இவ்வாறு நடந்துவந்ததனுல், தலேமையிட மாகிய மதுரையிலே கணக்குக ளெல்லாம் குவிந்து விட்டன. அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்தி வரவுசெலவு வகுக்க வேண்டிய வேலேயைச் செய்ய, போதிய ஆற்றல் வாய்ந்த வர்கள் மதுரையிலோ பாளேயங்கோட்டையிலோ ஒருவரு மில்லே. எனவே, சுவாமிகளே மதுரைக்கு வந்து

கணக்கு முடிவுகட்டவேண்டி யேற்பட்டது. முதலாளிகள் கோரியபடி சுவாமிகள் பம்பாயை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள்.

vi கிறித்துமத, அரசியல், அறிவு

வழியில் சென்னையில் இறங்கி அந் நகரத்தின் அருமையான இடங்கள் பலவற்றையும் சுற்றிப் பார்க்கலானார்கள். அப்படிப் பார்த்துவரும்போது கிறித்துமதப் பிரசாரகர்கள் பலரைக் காண நேர்ந்தது. அவர்கள் செய்த பிரசங்கங்களைக் கேட்டும் அவர்களோடு கலந்து உரையாடியும், அந்தச் சமயத்தின் சாரத்தையும், நுணுக்கங்களையும், சுவாமிகள் நன்கு அறிந்து கொண்டார்கள். அரசாங்கம் நடக்கின்ற கட்டுப்பாடான கம்பீர முறைகளையும், நீதிமன்றங்களிலே சட்டங்கள் செலாவணியாகும் செம்மையான விதங்களையும், கூர்ந்து கவனித்து, உள்ளம் கொண்டார்கள். உடையவனுடைய ஆட்சிமுறையின் அற்புதத்தையும், சட்டத்தின் பெருமையையும் போக்கையும், அவ்வப்போது நினைந்து நினைந்து அதிசயித்து வந்தார்கள்.

சென்னையை விட்டதும், கும்பகோணம், நாகைப் பட்டினம், காரைக்கால், தஞ்சாவூர், திரிசிரபுரம், கரூர், சேலம், ஈரோடு முதலிய பல ஊர்களில் இறங்கி, வியாபாரத் துறையிலே இருந்த அலுவல்களைக் கவனித்ததோடு, ஆங்காங்குள்ள மக்களது மனப்பான்மைகளையும் சமய உணர்ச்சியையும் நுணுகி அறிந்துகொண்டு, சுவாமிகள் மதுரைவந்து சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்ததுமே, முன்னமேயே குறித்தபடி சுவாமிகள் பார்க்கவேண்டிய கணக்குகள் ஏராளமாய் இருந்தமையினால், அவற்றில் சிலநாள் ஆழ்ந்திருக்கவேண்டியவர்களானார்கள். என்றாலும், அவர்கள் சிந்தையெல்லாம் அறவாழி அந்தணனது சேவடிகளின் மீதேயே உந்திச் சென்று கொண்டிருந்தது என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

4 அன்பரை ஆட்படுத்தல்

i அன்பர் குழாம்

சுவாமிகள் தாமே முன்மாதிரியாக நடந்து செய்வித்த விடியல் நீராட்டம் முதலிய நல்ல பழக்கங்களாலும், தாமே, குருமூர்த்தியாகத்

தரிசித்துத் தொண்டாற்றிக் கூட்டுவித்த ஸ்ரீபரிபூரண விநாயகர் திருவுருவ வழிபாட்டாலும், மக்கள் பலர், அவர் களது முன்னைவினைப் பயனும் துணை செய்ய, சுவாமிகளை வழிகாட்டும் ஞானுசிரியர் எனக்கொண்டு, மேதக்க வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரலானுர்கள். இடையில் சுவாமிகள் பம்பாய்க்குச் சென்றுவிட்டதானது, அவர்கள் எல்லோர்க் கும் மிக்க துயரத்தைத் தந்திருந்தது. அவர்களை வழிப் படுத்தி வளமையுறுத்த, சுவாமிகளைப்போல,மற்ற ஒருவரை யும் அங்குக் காணப்பெருது வருந்தலானுர்கள். சுவாமிகள் காண்பித்துச் சென்ற தினசரிக் கடமைகளும், விநாயகர்வழி பாடும், அவர்களுக்கு ஆறுதலாயிருந்தாலும், அவற்றைச் சுவாமிகள் உடனிருக்க, செய்து முழுப்பயன் அடைவதற் கில்லையே என்பதும், முன்னினும் உரமாகச் செய்து மேலும் மேலும் மேன்மை சிவணுதற்குச் சுவாமிகள் அவர்களோடு இல்லையே என்பதும், அவர்களுக்குப் பெருங்குறைகளாகத் தாமிருந்தன.

இவ்வாறு அன்பர் கூட்டங்கள் வருந்திக் கொண்டிருக் கும் நேரத்திலே, சுவாமிகள் மதுரைக்குத் திரும்பி வந்தார் கள் என்ருல், அக்குழாங்களுக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாயிருந் திருக்கும்! சுவாமிகள், கடைக் கணக்குகள் எத்துணை அதிகமாகக் குவிந்தாலும், அவற்றைக் கவனிக்க வேண்டிய நேரத்தில் கவனித்து வருவார்களே தவிர, உயிருக்குரியன வான தமது தினசரிக் கடமைகளாகிய ஆற்று நீராட்டம், வந்தனை வழிபாடு, முதலியவற்றிற்குரிய காலங்களைக்கூட கணக்குகள் பற்றிப் பறித்துக் கொள்ளும்படி விட்டுவிட மாட்டார்கள். சுவாமிகள் மறுபடியும் வைகைக் கரைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று தெரிந்ததும் அன்பர்கள் நாளுக்கு நாள் ஏராளமாக வரலானுர்கள். மேன்மை யடைய வேண்டும் என்னும் அவாவோடு நாடி வருகின்றஒவ்வொரு வருக்கும், சுவாமிகள் தாமே வேண்டுவன கூறி, அவர்களை வழிப்படுத்துவார்கள். எனவே,அன்பர் கூட்டம் அதிகரித்து வந்தது அதிசயமல்ல.

ii விநாயகர் ஆலய அமைப்பும் கும்பாபிஷேகமும்

அன்பர்கள் மிகுந்து வர, மிகுந்து வர, அவர்களை ஆண்டவன் அருளுக்கு ஆட்படுத்த வேண்டும் என்னும் ஆர்வமும் சுவாமிகளுக்கு

மிகுந்து வரலாயிற்று. அடியவர் பலரும் ஒரு முகமாக ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ பரிபூரண விநாயகருக்கு ஆலயம் அமைக்க வேண்டும் என்றுஅவாக்கொண்டார்கள். அப்பணியைச் சுவாமிகளை முன்னிறுத்திச், சுவாமிகள் கையால் செய்வித்துக் கொண்டால், பெரும் பயன் பெறலாம் என்றுஎண்ணினுர்கள். விரைவிலே, பிரிவு போட்டுக் கொண்டு, தாராளமாகப் பொருள் சேமித்து, சுவாமிகள் கட்டளை செய்கின்றபடி ஆலயத்தை அமைக்கலானுர்கள்.

சீக்கிரத்தில், சீர்பெறக் கோயில் முற்றுப்பெற்றதும், கும்பாபிஷேகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். சுவாமிகள் அருகிருந்து, அன்பர்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்கி, குடமுழுக்கைச் செவ்வனே ஆகம முறைப்படி செய்வித்தார்கள். அன்பர்கள் திரளாக வந்து சேவித்துச் செம்மை பூண்டார்கள். முன்னிலும் விரகோடு அன்பர்கள் ஆலய வழிபாடு ஆற்றி ஆண்டவன் அருளுக்கு அருகராகி வந்தார்கள். தம் மக்கள் சிறந்து வளர்வதைக் கண்டு தாயொருத்தி குளிர்ந்து களிப்பதைப்போல, சுவாமிகளும் தன் அடியவர்கள் செந்நெறியில் உயர்ந்து செல்வதைப் பார்த்துச் செம்மாந்து மகிழலானுர்கள்.

iii கடம்பவன நாதர் பிரதிஷ்டை

ஸ்ரீபரிபூரண விநாயகர்ஆலயத்திற்குத்தெற்கில், பரந்த இடம் வெறும் நிலமாக இருந்தது. அதன் வழியாகவே கணபதியின் கோயிலுக்கு வருதல் போதல் வேண்டும், அந்நிலம் அன்பர்கள் போக்கு வரவுக்கு உரியதாக வேண்டுமானுல், ஆலயத்திற்குச் சொந்தமாகக் கிடைத்துவிட வேண்டுமென்று அன்பர்கள் அவாக் கொண்டார்கள். அப்பாரிசம் மொத்தத்திற்குமே'கடம்ப வனம்' என்று ஒரு பெயர் வழங்கி வந்தது. அங்கே கடப்ப மரங்களும் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக வளர்ந்திருந்தன. அன்பர்கள் அவ்வெறு வெளியினை ஆலயத்திற்குச் சொந்தமாக்கும் பொருட்டு, 'கடம்பவன நாதர்' என்னும் திருநாமத்தோடு, ஒரு பெருமானை அவ்விடத்தே எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும் என்று கோரினுர்கள். அக்கருத்தைச் சுவாமிகளிடம் தெரிவித்தார்கள். சுவாமிகளுக்கு, அதுபோது, வெளி

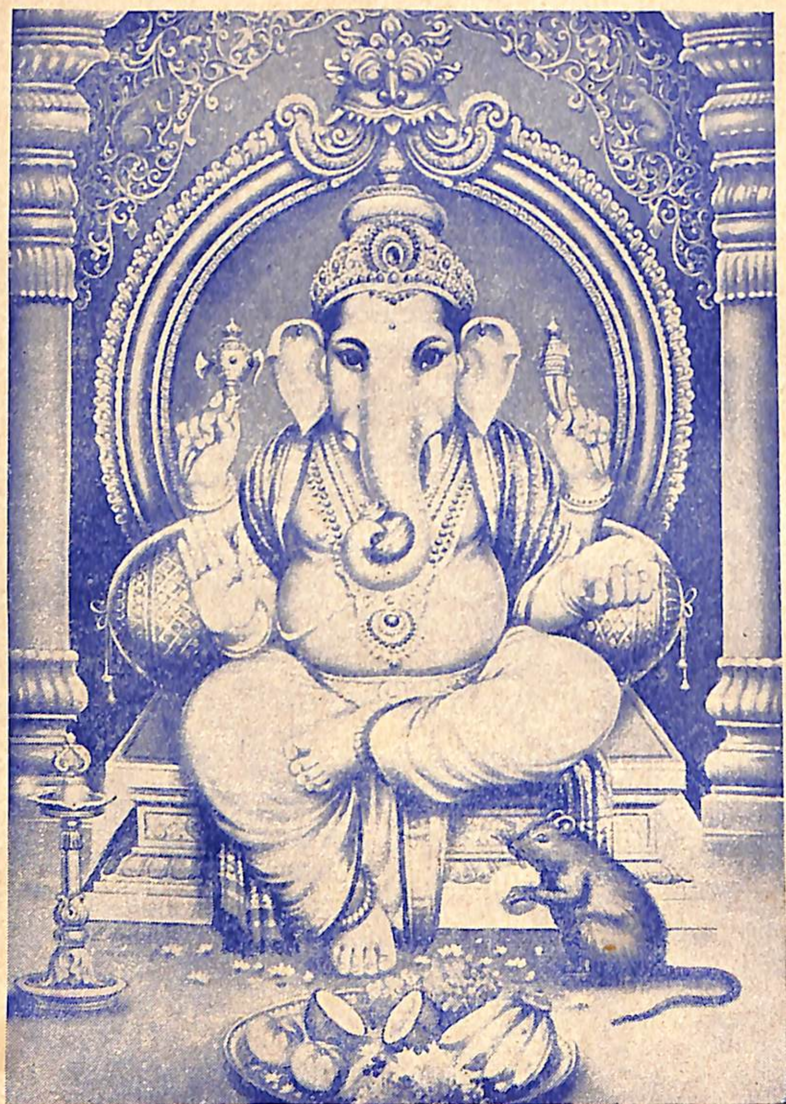
வழிபாடுகளி லெல்லாம் மனம் நாடாது, உள் நாட்டம் உடையதாகஆய்க்கொண்டுவந்ததனுல்,சுவாமிகள் அன்பர் களது கோரிக்கையில் ஆழ்ந்த கருத்துச் செலுத்தவில்லே. என்றுஃம், அன்பர்கள் விடாது முயன்று, ஆலயத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று விரும்பவே, சுவாமிகள் அன்பர் கள் வேண்டுகோளுக்கு ஒப்ப, அம்மையப்பரை பிரதிஷ்டை செய்து, ஆலயம் அமைக்கும் வேலேயை அன்பர்களேசெய்யு மாறு விட்டு விட்டார்கள். அடியவர்கள் ஆண்டவன் அருளுக்கு அருகராக வேண்டும் என்னும் அவா, நிரம்பச் சுவாமிகளே உந்தி வந்ததனுல், உள் நாட்டம் உடைய வராய்த் தனித்தே இருந்துவிடாமல் அன்பர்கள் முன்னேறும் முயற்சியிலே சுவாமிகள் இயன்ற துணே புரிந் தும் வருவாராயினர்.

5. பாடல் உதயம்

i ஊற்றெடுக்கும் உள்ளம்.

உள்ளத்திலே எண்ணங்கள் ஆழ்ந்து அடர்ந்து எழு கின்றபோது, அவை வெளியிலே வந்தே ஆதல் வேண் டும். மனம் எவ்வளவு மடுக்க இயலுமோ அவ்வளவேதான் மடுத்துவாளா இருந்துவிடும். மனத்தின் அளவினுக்கு அதிக மாய் மனத்திலே செறிந்து வளரும் கருத்துக்கள், படி நிறைந்து வழியும் பால் போல, பொங்கி வழியாமலிருக்க முடியா. அக்கருத்துக்கள் சாதாரணத்தன்மையன ஆயின் சாதாரண நடையாகிய உரை நடையிலே வெளிவரும். ஆனுல் அவை, பட்டு, அதாவது உள்ளத்திலே உறுத்தித் தாக்கி, ஊற்றெடுக்கும் எண்ணங்களாயின், பாட்டாகவ, நல்ல கவியாகவே, காட்சி தரும்.

சுவாமிகளது திருவுள்ளத்திலே என்னென்ன கருத் துக்கள் தோன்றி வந்தன, எந்த எந்தக் கருத்துக்கள், எந்த எந்தக் கருத்துக்களோடு முட்டிக்கொண்டன, எவ் வெக் கருத்துக்கள் வெற்றிகொண்டன, என்றெல்லாம்அள விட்டறிய முடியாது. ஆனுல் வெற்றியின் களிப்பால், என்ன கருத்துக்கள் ஒன்றுக்குப் பலவாகப் பலங்கொண்டு பெருகி, உள்ளத்தின் எல்லேயை உதைத்துக்கொண்டு வெளியே தோன்றின என்பதற்கு மாத்திரம், சில அறிகுறிகள் காணக் கிடைத்திருக்கின்றன. அந்த அறிகுறிகளே சுாவமிகள் பாடிய பாட்டுக்களாகும்.

ஸ்ரீ பரிபூரண விநாயகர்

ii பரமனருள் பரிவு

வைகை யாற்றின் கரைதனிலே, ஸ்ரீ பரிபூரண விநாயகரைக் குருமூர்த்தியாகத் திருக்காட்சி கண்டவுடனேயே, சுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் பாடல் உதயம் ஆயிருத்தல்வேண்டும்என்றுதோன்றுகிறது. உள்ளத்திலே கருத்துகள் எவ்வளவு ததும்பியிருந்தாலும், அவை தாமே வெளிப் படுவதைக் காட்டிலும், அவற்றை வெளிப்படுத்தக் கூடிய பொருள் ஒன்று புறத்திலே புலனுன போது, திடீரெனவும், எளிதாகவும் அவை ஊற்றெடுத்து வெளி வரும். அதுபோலவே, குருநாதரை, எதிர்பாராத நேரத்திலே, எதிர் பாராத இடத்திலே, கதுமெனக் காணப்பெற்ற போது, சுவாமிகளது உள்ளத்தில் அன்பு ஊற்றெடுத்திருக்கக் கூடியது இயற்கைதானே?

பரம்பொருள், சுவாமிகளிடத்திலே கொண்ட அருளும், சுவாமிகள், பரம்பொருளிடத்திலே பூண்ட அன்பும், பல்லோரும் காணவேண்டுமென்ருல், பாடல்களிலேதான் படம் போலத் தெரியவரலாகும். அவனருள் உள்ளிருந்து இயக்கிக் குறிப்பிக்க, அதன் பயனுய் அவன் மாட்டு அன்பானது கசிய, எண்ணங்கள் எழுத்தாய், அசையாய், சீராய், வரியாய், பாவாய், வருகின்றவெல்லாம் அருட் பாடல்களாகும் என்பர் அறிஞர். சுவாமிகளின் பாடல்கள் பரமனது அருளினுல் உதயமானவை யாதலின் அவை அருட்பாடல்களாகும்.

iii மனத்தினுக்கு உபதேசம்

திருவருள் வயப்பட்டு நிற்குங் காலத்திலேயும், செய்ய எண்ணி வந்த தொண்டைச் செய்து முடிக்கும் வரையிலே, வினையானது முழுதும்மாயும் வரையிலே, சடமாகிய ஸ்தூல உடலோடுகூடியே இருக்க வேண்டியிருப்பதனுலே, அவ்வுடல் உறுப்புகளிலே நுண்ணியதானதும், தலைமை வகித்திருக்கின்றதுமான, மனம் எனும் ஒரு பொருள் ஏதாவது தொல்லை செய்துகொண்டேயிருக்கும். பரனருளைப்பற்றிப் பரவசப்படும் நல்லதொரு நேரத்திலே,படுக்கென,மனமான் குரங்கு, பக்க வாட்டிலே எங்கேயாவது இழுத்துக்கொண்டு தள்ள முயலும். அதன் முயற்சியினைத் தடுத்துத் தவ

ருனநெறிக்குஆளாகாதிருக்கத் திருவருள்துணையைநாடுவதோடு கூட, மனத்திற்கும் சாந்தமான நல்லுபதேசங்கள் செய்யவேண்டியும் வரும். மனத்தின் வம்புத்தனத்தால் பெரிதும் முட்டுப்பட்ட நிலையிலே, அம் மனத்திலே தோன்றும் எண்ணங்களும் பாடல் உதயத்திற்குத் துணையானவை யாகும். சுவாமிகள் விஷயத்திலும் அவ்வாறே, பாடல் தோன்றுவதற்கு, மனத்தினுக்கு உபதேசம் செய்ய வேண்டிய அவசியமும் துணையாயிருந்தது என்பது அவர்களது அருட்பாடல்களாலே அறியக்கிடக்கின்றது.

6. ஊரெங்கும் புகழ்

சுவாமிகளைப் பற்றி மதுரையில் அறியாதாரில்லை. சுவாமிகளின் தினசரி ஒழுக்கம், ஆலய அமைப்பு, வந்தனை வழிபாடு, முதலியவற்றைப் பின்பற்றி நடக்க வந்த அன்பர்களைக் காட்டிலும், அவர்களிடத்தில் விபூதி பெற்றுக் கொண்டு போபவர்கள் அளவிறந்தவர்க ளானார்கள். தேள் கொட்டினால் சுவாமிகளிடம் ஓடுவார்கள். பாம்புக்கடித்தால் சுவாமிகளிடம் விரைவார்கள். நோயுள்ளவர்கள் சுவாமிகளிடம் போவார்கள். எத்தகைய மனக்குறை நேர்ந்தாலும் சுவாமிகளிடம் செல்ல வேண்டியதுதான். குறித்த காரியம் கைகூட வேண்டிய விருப்ப முள்ளவர்களுக்கும் சுவாமிகள் தாம் கதி. நாளைக்கு என்ன நடக்குமோ என்று, அவாவினாலாவது, அச்சத்தினாலாவது, அறிந்துகொள்ளஎண்ணுபவர்களுக்கும் சுவாமிகளே தஞ்சம்.

எல்லோருக்கும், கடவுளின் திருவருள் வடிவமான திருநீறுதான் மருந்தும் துணையுமாகும். அவனருளை அகத்து எண்ணி ஏழை மக்களுக்காக மிக இரங்கிய மனத்தோடு, விபூதியை யெடுத்துத்தருவார்கள் சுவாமிகள். வேண்டுவன கைகூடவும், சுவாமிகள் தந்த விபூதியே அமிர்தமாக இருந்தது. எதிர் காலத்தில் வரும்குறிப்புகளை ஆண்டவனை உறுத்து நினைத்து, அவன் காட்டும் வண்ணம் அறிந்து, தம்மிடம் வந்து மன்றாடிக் கேட்போருக்குக் கூறிவரலானார்கள். எனவே, மதுரை மா நகர முழுவதும் சாமிகளது புகழ் பரவலாயிற்று என்பதில் வியப்பு ஏதும் இல்லை.

7. ஆன்ம பூசை

i அருள் நினைந்துருகல்

ஊரார் புகழ்வதைச் சுவாமிகள் விரும்பவில்லை. உயிர்களிடத்தில் கொண்ட இரக்கத்தால், ஆண்டவனது அருளைக் கோரி, கொடுத்துவந்த திருநீறு, பலவிதபயன்களைச்செய்து சென்றதைச் சுவாமிகள் பெரிதாக எண்ணிவிடவில்லை. அவ்வாறு பயன் விளைவிப்பதே முடிவான பொருள் என்பது சுவாமிகள் கருத்தன்று. பூரணமாகத் திருவருளை மடுக்க வேண்டும், பிறவா நெறிக்கு மக்களை ஆளாக்கல்வேண்டும், என்பது சுவாமிகளது கொள்கையாக இருந்தது. வெளிப்படையான வழிபாட்டாலும், ஊரார் வியக்க, அருள் ஆற்றல் கொண்டு, பிணி விஷம் முதலிய குறைகள் நீக்கி, நலம்பல ஆக்குவித்தலாலும், மக்கள் நெருக்கு மிகுந்து கொண்டு வந்ததனுல், தாம் உலகினுக்குச் செய்யஎண்ணி வந்துள்ள பெரும் பணியை ஆற்றமுடியாது போய்விடுமோ என அஞ்சி, சுவாமிகள், வெளி முகமான வேலைகளைச் சுருக்கிக் கொண்டு, உள் முகமாகவே, உடையவன் அருளை நினைந்து நினைந்து உருகலானுர்கள். பிற்காலத்தில் பக்குவப்பட்ட அடியார்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களோடு உரையாடும் போது, "இது கொஞ்சமான அழுகையா அழுதது! இது கொஞ்சமான அழுகையா அழுதது!" என்று சுவாமிகள் அடிக்கடி சொல்வார்களாம். அக்காலத்தில், அத்தகைய அழுகையைச் சுவாமிகள் நிரம்ப அழுதிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

ii மௌனம் ஏற்று அமர்தல்

வெளிப்படையாக அருள் நெறிக்கு உழைத்தபோதும், உள்முகமாகஅதேநெறிக்குஅகநெக்கு உருகிவந்தபோதும், சுவாமிகள் கடையில் இருந்துகொண்டேதான் இருந்தார்கள். சுவாமிகளின் வெளி வியாபகங்கள் ஒடுங்கி வந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டு கடை முதலாளிகள் ஒருவேளை களித்திருக்கலாம்! "இனி நமது கடை வேலைகளையே கவனிப்பார்கள், எனவே, முன்னிலும் பல மடங்கு இலாபம் பெருகும்" என்று எண்ணியிருக்கலாம். ஆனுல் அவர்களுடையஎண்ணமெல்லாம் விரைவில் ஏமாற்றமாய் முடிந்தது.

உள் நினைவு மிகமிக, வெளி இயக்கங்களை ஒவ்வொன்றாக ஒடுக்கிக் கொண்டே வந்த சுவாமிகள், திடீரென ஒரு நாள் மௌனமாக அமர்ந்து விட்டார்கள். கடை சம்பந்தமான அலுவல்களைப் பற்றிக், கடையிலுள்ள பிறருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமானாலுங்கூட, எழுதியே காட்டிவந்தார் கள். ஆகார விஷயங்களெல்லாம் மிக ஒடுங்கி விட்டன. கடை முதலாளிகளுக்குப் பீதி உண்டாய்விட்டது. எப்பேர்ப் பட்ட நண்பரோ, அடியவரோ, பிறரோ வந்தாலும், பேச்சே கிடையாது. அவசியமிருந்தால் மாத்திரம் இரண்டொரு சொல் எழுதிக் காட்டுவார்கள்.

iii உண்ணாது உறைதல்

பேசாது இருப்பதோடு நில்லாமல், சுவாமிகள், முதல் ஐந்து நாள் ஆனதும், அதுவரை சிறிது சிறிதாக ஒடுக்கிக் கொண்டே வந்த உணவை, ஆரும் நாள் அடியோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல், முழு மௌனி யாய் இருக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். இதற்குள் ஊரெல்லாம், "இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் சாப்பிடுவதும் இல்லையாம், பேசுவதும் இல்லையாம், கடையிலேயே ஏதும் செய்யாது உட்கார்ந்திருக்கிறார்களாம்" என்ற சமாசாரம் விளம்பர மாய்விட்டது. கடைக்காரர்களுக்கு இன்னது செய்வது என்று புலப்படவில்லை. சுவாமிகளைப் பார்க்கக் கூட்டம் மிகுந்து வந்தது. கூட்டத்தால் கடையில் வியா பாரம் கெட்டு வந்தது. இத்தனை வருஷங்களாக உண்மை யாக உழைத்துக் கடையினை உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு வந்த ஒரு நல்லாரை, இப்போது திடீரென அடித்து விரட்டி விடுவதென்பது சுலபமான செயலாகுமா?

சுவாமிகளிடம் போய், "என்ன உடம்பு?" ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்கள்? ஆற்றுக்குப் போகவில்லையா? ஆகாரம் கொள்ளவில்லையா? விபூதிக்கு வந்திருக்கிறார்களே, விஷயங்கள் கேட்கிறார்களே, அவர்களைச் சாமி கவனிக்கட்டுமே" என்றெல்லாம், கடைக்குச் சொந்தக் காரர்களும் மற்றவர்களும் கேட்டால், சுவாமிகள் ஏதும் பதில் சொல்லாமல், சில சமயம் சிரிப்பார்கள், சில சமயம் தலையை அசைப்பார்கள், சில சமயம் விறைக்க விறைக்கப் பார்ப்பார்கள், சில சமயம் கண்ணை மூடிக்கொண்டே இருந்து விடுவார்கள்.

iv 'பைத்தியம்' எனப் பெறல்

வந்தவர்கள், சுவாமிகளது செயல்களைப் பார்த்து, கையை விரித்துவிட்டு, "அவ்வளவுதான், பைத்தியம் பிடித்துப்போச்சு! இனி ஏது திரும்புவது?" என்று சொல்லிக்கொண்டே செல்லலானார்கள். மிக்க அன்பர்களாகவும் அடியவர்களாகவும் இருந்தவர்கள், சுவாமிகளை இந்த நிலையில் விட்டுச் செல்ல மனமில்லாதவர்களாய்ப் பெரும் பொழுதைக் கடையண்டையே கழிக்கலானார்கள். சுவாமிகளைத் தேற்ற, என்ன வைத்தியம்செய்யலாம்,என்ன மந்திரம் பண்ணலாம், என்று எண்ணினார்கள். மறுபடியும் அவர்களே, 'சுவாமிகளுக்கு என்ன வைத்தியம் செய்ய முடியும்? எந்த மந்திரம் சுவாமிகளிடம் செல்லும்?' என்றுசொல்லிக்கொண்டு, முயற்சி விழுந்து வருந்தினார்கள்.

மற்றவர்களுக்கு ஒரு புறம் வருத்தம் என்றால், கடைக்காரர்களுக்கு இருபுறம் துன்பமாக இருந்தது. தமது கடையின் முன்னேற்றத்திற்கேமுழுத் துணையான உண்மையாளருக்கு இப்படி ஆய்விட்டதே என்னும் வருத்தம் ஒருபுறம். இனி தமது கடையின் நிலையென்னவது என்ற துன்பம் மற்றொருபுறம். என்ன வருந்தி என்ன பயன்? சுவாமிகளை எதனாலும் திருப்ப முடியவே யில்லை. ஊரார் பலர் சொன்னது போல, கடை முதலாளிகளும், 'சுவாமிகளுக்குப்பித்தம் தலைக்கு ஏறிவிட்டது, இனி இது எந்த வைத்தியத்திற்கும் இசைந்து குணப்படாது' என்று சொல்ல லானார்கள். அப்படியே அசையாமல் சுவாமிகளைத் தூக்கிச்சென்று வேறோர் இடத்தில்வைத்துவிடவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். அன்பர்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் வருத்தம் வாராமலிருக்கும் பொருட்டு, அவர்களோடும் கலந்தார்கள்.

v மதுரையிடம் விடை கொளல்

இவர்கள் இப்படி யோசனைகள் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, சுவாமிகள் மதுரையை விட்டுச் செல்ல மனத்திலேயே சங்கற்பித்துக் கொண்டார்கள். பிரமாதி வருஷத்திலே, 'வா!' வென்று வரவேற்று, உயிரை உயர்ந்த முறையிலே பன்னிரண்டு வருஷத்துக்கு மேலாக

வளர்த்துவந்த மதுரை மாநகராகியதாய்க்கும்,அதன் அரிய அங்கங்கள்போன்ற வைகைக்கும், மீனுட்சி ஆலயத்திற்கும், பிறவற்றிற்கும், 'போய் வருகிறேன்!' என்று நன்றியோடு கூறிவிட்டுச், சுவாமிகள், நந்தன ஆண்டிலே, யாரும் அறியாததொரு நேரத்திலே, மதுரையிடம் விடைபெற்றுச் சென்று விட்டார்கள். எப்படிச் சென்ருர்கள்? எங்குப் போனுர்கள்? என்ற கேள்விகளுக் கெல்லாம் பதில்சொல்வார் மதுரையில் எவரையும் காணேம்.

சுவாமிகள் மாயமாக மறைந்துவிட்டது அறிந்து, கடைக்காரர்களும், ஊராரும் கலக்கங்கொண்டு வருந்திஞர்கள். "சித்த சுவாதீனம் இல்லாது இருந்தாலும் இருந்து போகட்டும், சுவாமிகளது திருமேனியை யாவது தரிசித்துக்கொண்டு இருக்கலாம் என்று எண்ணினேமே, இப்படியாய்விட்டதே!" என்று அலமந்தார்கள். சுவாமிகள் எந்த எந்த இடத்திற்குப் போயிருக்கக்கூடும்என்றுயூகித்து அந்த அந்த இடத்தில் எல்லாம் போய்த் தேடினுர்கள்; பயனில்லை. எங்கேயாவது போகவேண்டும் என்று, சுவாமிகள் மௌனம் ஏற்காத காலத்திலே, யாரிடமாவது சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்களா என்று அன்பர்கள் ஒருவரை யொருவர் உசாவலானுர்கள். ஏதும் ஏற்படவில்லை.

மற்றவர்கள் இவ்வாறு அலைக்கப் பெற்றிருக்க, சுவாமிகள் திருத் துணைவியாரும், அண்ணுர் குமாரர் பிச்சாண்டியாப் பிள்ளையும் பட்ட பாடு சிறிதன்று. ஏற்கனவே சுவாமிகள், குடும்பத்திலே பற்றில்லாமல் நடந்து வந்தது அவர்களுக்குத் துன்பம் தந்துகொண்டிருக்க, சுவாமிகள் மௌனம் ஏற்றதும், உண்ணுது நின்றதும், இவைகொண்டு, பிறகு, பலருமாகக் கூடிச் சுவாமிகளைப் 'பைத்தியம்!' என்று பகர நேர்ந்ததும்,அவர்களுக்குஅளவிடலாகாததுயரத்தைக் கொடுத்து வந்தன. இவை போதாமல், சுவாமிகள் இப்போது சென்ற இடம் தெரியாமல் எங்கேயோ மறைந்து விட்டார்கள் என்று அறிந்து, அவர்கள் அடைந்த துக்கம் எழுதி முடியாது. இங்கும் அங்கும் தேடுவாரோடு தேடி, ஓடுவாரோடு ஓடி, எங்கும் காணப்பெருமல், கடைசியில் வீட்டைக் காலி செய்துகொண்டு இரெட்டியப்பட்டிக்குப் போய்விட்டார்கள்.

V

பொதிகை வாசமும் பூரண அருளும்

1. பொதிகை நோக்கம்

i செந்திலாண்டவன் சேவை

யாருங் காணாத வண்ணம் மதுரை மாநகரை விட்டுப் புறப்பட்ட சுவாமிகள், பொதிகை மலைக்குப்போய்த்தங்கிப், பொன்னம்பலக்கூத்தனின் பூரண அருளைப் பெறவேண்டும் என்னும் உள்ளக்கருத்தோடே சென்று, வழியில் திருநெல்வேலியை யடைந்தார்கள். அங்குப் போனதும் சுவாமிகளுக்குச் செந்திலாண்டவனது சேவையின் மீது நாட்டம் சென்றது. திருச்செந்தூர் எனும் திருப்பதியின் இயற்கை யழகு, அவ்வூர்ப் பக்கம் சுவாமிகளை இழுத்த தானது உடையவன்கணக்கேதான்என்றுசுவாமிகள்உறுதி கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் திருநெல்வேலியிலிருந்து செந்தூருக்குப் புகைவண்டியாவது, மோட்டார் வண்டியா வது கிடையாது. வியாபார முறையில் கட்டை வண்டிகள் என்றைக்கோ ஒன்று போய்க்கொண்டிருக்கக்கூடும். சுவாமி கள் அத்தகைய வண்டியொன்றில் ஏறிச் சென்றார்களோ, அல்லது கால் நடையாகவே கர்த்தன் அருள் செலுத்தச் சென்றார்களோ, தெரியவில்லை.

செந்தூர் சேர்ந்தார்கள் என்பது மாத்திரம் சுவாமிகள் அடியவர்களிடம் பிற்காலத்தில் அளவளாவும்போது கூறிய குறிப்புகளிலிருந்து திட்டமாகத் தெரியவருகிறது. அலை கடல்நீர் அளைந்து ஆடி, நாழிக் கிணற்று நன்னீர் ஆடி, அறுமுக ஆண்டவனின் அருள் சேவையையும், செந்திற் செம்பொருளின் செவ்விய காட்சியினையும், மனமார நுகர்ந்துகொண்டு மகிழ்ச்சிக் கடலில்சில நாள்மூழ்கியிருந்து விட்டார்கள். பரஞான வடிவான திருமுருகன் கை வேலை உள்ளூர வழிபடும் உயரிய முறையினை நனியுணர்ந்து, உள ஞானம் மிகுந்தார்கள். ஆண்டவனது அருள் ஆணை கிடைத்ததும், சுவாமிகள் செந்தூரைவிட்டுப் பொதிகை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

ii பொதிகை அடைதல்

"உற்றாரை யான்வேண்டேன், ஊர்வேண்டேன் பேர் வேண்டேன்,

கற்றாரையான்வேண்டேன், கற்பனவும்இனிஅமையும்,

குற்றாலத்(து)அமர்ந்(து) உறையும் கூத்தா! உன்குரை கழற்கே

கற்றாவின்மனம்போலக்கசிந்(து)உருகவேண்டுவனே"

என்று ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்குத் தோன்றியது போலவே, ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளுக்கும் பொதிகை மலையடியிலுள்ள குற்றாலம் என்னும் திவ்விய தலத்தைப் பற்றித் தோன்றியிருக்க வேண்டும். உற்றாரையும் கற்றாரையும், ஊரையும் பேரையும் வெறுத்து, உலகியல் கல்வியினை, கற்றதெல்லாம் போதும் என ஒதுக்கி, கன்றை நினைத்த பசுவைப்போலக் கசிந்து உருக, அக்காலத்தில்போல இக் காலத்திலும் செய்யக் கூடியன, நீர்வீழ்ச்சி கொண்ட குற்றாலமாகிய பொதிகை மலையின் அடிவாரக் காட்சியும், அங்கு அமர்ந்து உறையும் கூத்தனின் குரைகழல் சேவையுமே யாகும். எனவே, அகங்கனிந்த அடியவர்கள் அங்குச் சென்றதுமே, அவ்விடத்தைப்பற்றி எண்ணியதுமே, இழுப்புண்டு, அப்படியே பரவசப்பட்டு, ஆண்டவனது அருள் வயமாய்க் கட்டுண்ணப் பெறுவதில் வியப்பு ஏதும் இல்லை.

செந்தூர் எந்தையின் திருவருளைமடுத்ததும்,சுவாமிகள் மறுநினைவு எதுவும் இல்லாமல், பொதிகை நினைவையே உள்ளத்தில் பூண்டு கொண்டார்கள். இடை வழியில் எத்தனையோ சிற்றூர்களையும் பேரூர்களையும் கண்டார் களானாலும், எவ்வளவோ அறிந்தவர்களையும் அறியாதவர் களையும் பார்த்தார்களானாலும், எங்கும் எவரோடும் சுவாமி கள் தங்கியும் பேசியும்தவக்கமுறவில்லையெனத்தெரிகிறது. குற்றாலத்தை விரைந்து அடைந்து, உருகி வழிபாடு ஆற்றி, உடையவன் கணக்கின்படி மலைமீது சென்று சண்பகமா தேவி என்னும் இடத்திலே, மறைவான குகையொன்றிலே மனத்தையடக்கித் தனித்து அமர்ந்துவிட்டார்கள்.

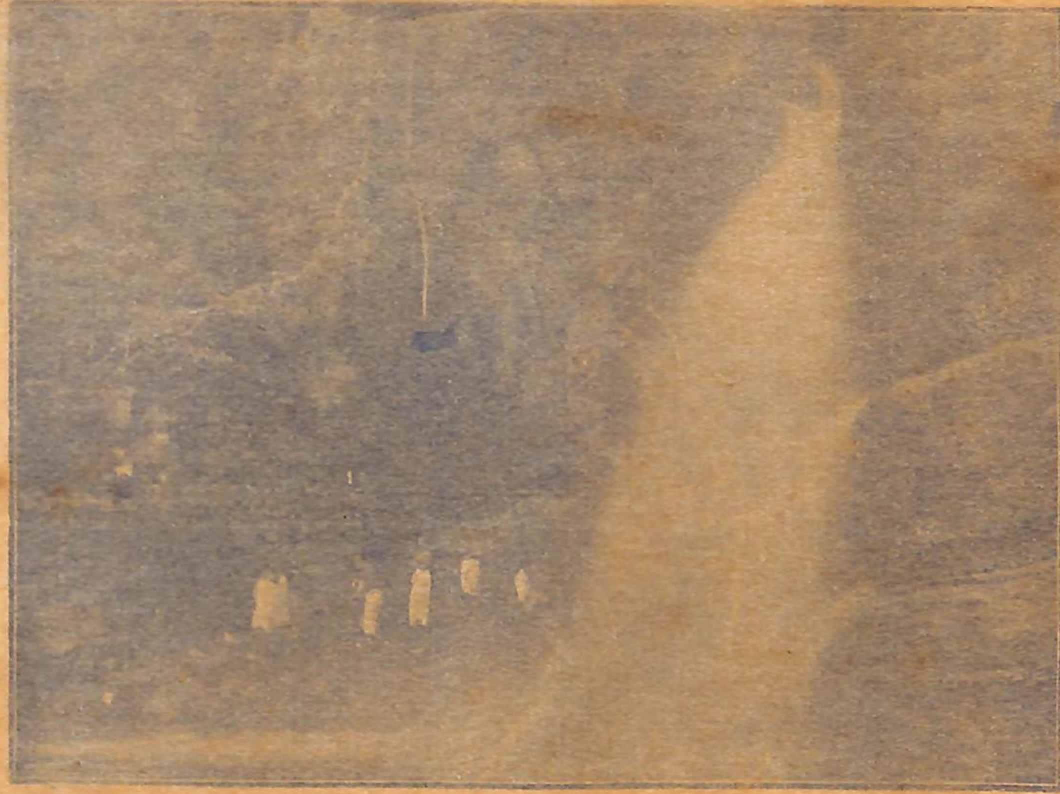

குற்றாலமலை சண்பகமாவேலி நீர்வீழ்ச்சிக்கு அருகுள்ளதும்,
சுவாமிகள் தனித்தவம் ஆற்றியதுமான குகை.

[illegible] அமைப்பு

[illegible] தனித்திருந்து தவமாற்றச்சென்ற குகையும், [illegible] புறமும் இயற்கை யழகு மிகுந்தது. உள் [illegible] ஒரு வழிப் படுத்தும் தன்மையது. குற்றால நீர் [illegible]லிருந்து தென்மேற்கே சுமார் இரண்டு மைல் [illegible] உள்ளது. கால் நடையாகத்தான் செல்லவேண் [illegible] அமர்ந்து உறையும் கூத்தனது ஆலயத் [illegible] மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் காட்டு [illegible] வழியாகப் போகவேண்டும். வழியில் [illegible] என்று ஒரு கை காட்டிப் பலகை காணும். [illegible] இரண்டாகப் பிரிந்து, ஒன்று தெற்கு நோக்கி [illegible] செல்லும், மற்றொன்று முன் பாதையைத் [illegible] காட்டு இலாக்கா சாலையாகவே போகும். மலை [illegible] வழியாக அரை மைல் தூரம் போனால், மற்றொரு [illegible] பலகை தோன்றும். இடப்புறமாகப் பாதையும் [illegible]லிருந்து நேர் கிழக்கே நடக்கவேண்டும். [illegible] அடர்ந்த சோலை. களைப்பே தெரியாது. [illegible] தூரம் ஏற்றமாகவும் சிறிது தூரம் இறக்க [illegible] யாறி யிருக்கும்.

[illegible] சண்பகமாதேவி ஆலயமும் சில [illegible]ங்களும் [illegible] அதற்கப்பால் அருவியும், அருவியின் தலைப்பில் [illegible]லிருந்து விழும் வீழ்ச்சியும் [illegible]ந் தரும். [illegible] வடக்கேதான் ஒரு மண் [illegible]யாட்டிச் [illegible] தவமாற்றிய குகை [illegible] குகையின் [illegible] உயர்வான இடத்தில் [illegible]கின்றது. [illegible] வழியாக ஏறி வாயிலண்டை [illegible] குகைக்குள் இரண்டு பிரிவுகள் இருப்பது [illegible]ன் உள் [illegible] இருண்டதொன்றாதலின், சாதாரண [illegible]முடைய [illegible]கள் எவரும் அங்குச் சென்று தங்கி வாச[illegible] செய்ய நம்பவே மாட்டார்கள். [illegible]களுக்குத் [illegible]யிடமே [illegible]யாயிருந்தது. ஆதலின் அவாவோடு அவ்[illegible]த்தைப் [illegible] ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தற்காலத்தில் [illegible]பர்கள் [illegible] அவ்விடத்திற்குச் சென்று வீழ்[illegible] ஆடி, [illegible] செய்து வருகிறார்கள் [illegible]மிகள்

குற்றாலமலை சண்பகமாதேவி நீர்வீழ்ச்சிக்கு அருகுள்ளதும்,
சுவாமிகள் தனித்தவம் ஆற்றியதுமான குகை.

iii குகையின் அமைப்பு

சுவாமிகள் தனித்திருந்துதவமாற்றச்சென்றகுகையும், அதன் சுற்றுப் புறமும் இயற்கை யழகு மிகுந்தது. உள் ளத்தை ஒரு வழிப் படுத்தும் தன்மையது. குற்றால நீர் வீழ்ச்சியிலிருந்து தென்மேற்கே சுமார் இரண்டு மைல் தொலைவில் உள்ளது. கால் நடையாகத்தான் செல்லவேண் டும். குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தனது ஆலயத் திற்குப் பின்பக்கமாக, மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் காட்டு இலாக்கா பாதையின் வழியாகப் போகவேண்டும். வழியில் 'சம்பா தேவி' என்று ஒரு கை காட்டிப் பலகை காணும். பாதையும் இரண்டாகப் பிரிந்து, ஒன்று தெற்கு நோக்கி மலைமீது செல்லும், மற்றொன்று முன் பாதையைத் தொடர்ந்து காட்டு இலாக்கா சாலையாகவே போகும். மலை மீது ஏறும் வழியாக அரை மைல் தூரம் போனால், மற்றொரு கைகாட்டிப் பலகை தோன்றும். இடப்புறமாகப் பாதையும் பிரியும். அங்கிருந்து நேர் கிழக்கே நடக்கவேண்டும். இருமருங்கும் அடர்ந்த சோலை. களைப்பே தெரியாது. வழி சிறிது தூரம் ஏற்றமாகவும் சிறிது தூரம் இறக்க மாகவும் மாறி மாறி யிருக்கும்.

முதலில் சண்பகமாதேவி ஆலயமும் சில மடங்களும் தென்படும். அதற்கப்பால் அருவியும், அருவியின் தலைப்பில் உயரத்திலிருந்து விழும் வீழ்ச்சியும் காண இன்பந் தரும். வீழ்ச்சிக்கு வடக்கேதான் ஒரு மண்டபத்தை யொட்டிச் சுவாமிகள் தவமாற்றிய குகை யிருக்கின்றது. குகையின் வாயில் சற்று உயர்வான இடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. படிகள் வழியாக ஏறி வாயிலண்டை சென்றதும் குகைக்குள் இரண்டு பிரிவுகள் இருப்பது தோன்றும். குகையின் உள் புறம் இருண்டதொன்றாதலின், சாதாரண மனமுடைய மக்கள் எவரும் அங்குச் சென்று தங்கி வாசம் செய்ய விரும்பவே மாட்டார்கள். சுவாமிகளுக்குத் தனியிடமே தேவையாயிருந்தது. ஆதலின்அவாவோடு அவ்விடத்தைப் போற்றி ஏற்றுக்கொண்டார்கள். தற்காலத்தில் அன்பர்கள் பலர் அவ்விடத்திற்குச் சென்று வீழ்ச்சியில் ஆடி, குகை சேவை செய்து வருகிறார்கள். சுவாமிகள்

சென்ற அக்காலத்தில்,பெரும்பாலும், மக்கள்யாரும் அங்கே போய்வருவது வழக்கமாயிருந்திராதுஎனத் தோன்றுகிறது.

iv தனித் தவ வொழுக்கம்

குகைக்குள் சென்றமர்ந்த சுவாமிகள், உடையவன் சேவடியைத் தவிர வேறுஎந்தப் பொருளின்மேலும் சிந்தை செல்லாத சிறந்த நிஷ்டையில் இருந்து வந்தார்கள். அந்நிலையில் சுவாமிகள் பல மாதங்களை இருந்து வந்தாலும் இடையில் நிஷ்டை கலைந்து குகைக்கு வெளியிலே வந்து உலவினார்களா, நீராடினார்களா, காய் கனியாவது அருந்தினார்களா, அருவி நீர் பருகினார்களா, என்று அறிந்து கொள்ளக் கூடவில்லை. சுவாமிகளும் இவைகளைப்பற்றியாரிடமும் சொல்லிக் கொண்டது மில்லை. அடியவர்களாவது சுவாமிகளை யணுகவும், இவை பற்றியெல்லாம் கேட்டறியவும், துணிவு கொள்ளவுமில்லை. பலநாள்கள் தம்மை மறந்த தவ நிலையிலே தங்கியிருந்து, உடையவன் கணக்கின்படி விழிப்பு நேர்ந்து, சுற்றிலும் உள்ள உலகத்தின் நினைவு வந்ததும், ஒருவேளை எழுந்து குகையை யகன்று, அப்பக்கத்தில் இங்கும் அங்கும் இயற்கையாய் விளைந்திருந்த மரங்களில் கண்ட காய் கனிகளை யருந்தி, சுனை நீர் பருகி யிருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. மற்று, மலையின் அந்தப் பாகத்திலே, குகைப் பாங்கரிலே, சுவாமிகளுக்கு யாராவது உணவு எடுத்துச் சென்று கொடுத்ததாகவாவது, கூடேயே யிருந்து பணிவிடை செய்ததாகவாவது,ஏற்படவில்லை. பின்னால், பக்குவப்பட்ட சில அடியார்களைப் பொதிகை மலைக்கு அழைத்துச் சென்று தவ நெறி கூட்டுவித்தபோது, சுவாமிகளே, "இதுதான் நிஷ்டை கூடிய குகை" என்று அவ் அடியார்களிடம் அருளியிராவிட்டால், இவ்வளவு கூட அதுபற்றி அறிந்துகொண்டிருக்க முடியாது.

உடையவன் உண்டு, தாம் உண்டு, என்று தனித்தவ ஒழுக்கம் மேற்கொண்டு வதிந்த சுவாமிகள், அக்குகையிலே உடையவனது பூரண அருளை நாடி, உருகி உருகி, அழுகையாக அழுதிருக்க வேண்டும். முன்னரே ஓர் இடத்தில் குறித்தபடி, சுவாமிகள், அடிக்கடி, "இது இலேசான அழுகையா அழுதது உடையவனிடத்திலே", என்று அடியவர்களோடு பேசும்போது சொல்வதுண்டு.

அப்படி அழுவதற்குத், தக்க தனியிடம், மதுரை முகம்மதி யரது நவீனச் சாமான்கள் விற்கும் கடையைக் காட்டிலும், பாசம் எனும் தாழ் உருவிப் பரனருளுக்கு உளம் கசிய வைக்கும் பொதிகை மலைக் குகையே, மிகச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும். மதுரைக் கடையிலே மனத்தினுள்ளேயே மறைவாக அழுத சுவாமிகள், மலைத் தனிக் குகையிலே வெட்கம் விட்டு வெளிப்படையாக அவனருளுக்காகக் கதறியிருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

2. அன்னையார்க்கு அரும்பணி

i தாய்நிலை அறிதல்

இவ்வாறு, சுவாமிகள் தனியே யிருந்து தவம் ஆற்றி வரும் நேரத்திலே, ஒவ்வொரு மனிதனும்செய்துஆகவேண் டிய இன்றியமையாத கடமை யொன்று சுவாமிகளது உள்ளத்திலே கதுமென உதிக்கலாயிற்று. உடையவன் கணக்கு, அவ்வாறு உதிக்கும்படி செய்தது என்று சொல்லுதல் வேண்டும். சுவாமிகள் தவம் ஆற்றி வந்த அக்காலத்தில் அவர்களதுஅன்னையாருக்குவயது அறுபத்து ஐந்துக்குமேல் இருக்கும், நிரம்ப மக்களைப் பெற்ற தாய் ஆதலின், சாதாரணமாக, நாள்தள்ளி வந்திருக்கவேண்டிய மூப்பு, முந்தியே வந்திருத்தல் வேண்டும். சுவாமிகளது தமையனார் இருவரும், பிறரும், இரெட்டியப்பட்டியில் அவர் கள் அன்னையாரைப் பாதுகாக்க, உடன் இருந்துகொண் டிருந்தாலும், தம்முடைய கூட்டைப் பத்துமாதம் சுமந்து பெற்று, பரிந்து எடுத்து, பாலூட்டி வளர்த்து, ஆளாக்கிய அன்னையின் திருமேனிக்குத் தம் கையால் கட்டாயம் தொண்டு செய்து ஆதல் வேண்டும் என்று சுவாமிகளுக்கு ஏற்பட்டது. "நமக்காகத் தாயாரது தனியுள்ளம் ஏங்குமே! அவ்வாறு ஏங்குதலைத் தவிர்க்கவேண்டியது நமது கடமை யல்லவா?" என்றும் தோன்றியிருக்கலாம். முற்றத் துறந்த முனிவர்களாகிய பட்டினத்து அடிகளார் போன்ற நம் நாட்டுப் பேரருளாளர்கள், அவரவர்கள் அன்னைமார்க்கு ஆற்றிய அரும்பணி, சுவாமிகள் நினைவிலே நிகழ்ந்திருக்கக் கூடும். தவமும் தனிப்பரம் பொருளின் தண்ணருளும், தாயா ருக்குப்புரியவேண்டியகடமையிலிருந்து தவறியவர்களுக்குச் சித்திக்கா, என்னும் வாய்மையானது, உடையவன் கணக்

கின்படி சுவாமிகளது திருவுள்ளத்தில் 'புறப்படு!' என்னும் குறிப்பை உண்டாக்கி யிருக்கும்.

ii மலை விட்டு ஊர் செலல்

தாம் முனைந்து முடித்து, முழுப்பயன் பெறவேண்டும் என்று துணிந்து வந்த தூய தொழிலினைச் சிறிது காலம் தாழ்த்தே, மறுபடியும் பற்றுதல் வேண்டும் என்னும் தீர்மானத்திற்கு வந்தார்கள் சுவாமிகள். மலையை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள். மலைக்கு வருவதற்கு முன் சுவாமிகளுக்கு இருந்த உள்ளத்தின் தன்மையும், உடலின் அமைப்பும், மலையை விட்டு இரெட்டியப்பட்டிக்குச் செல்லத் தொடங்கிய அக்காலத்தில், எவ்வளவோ மாறியிருந்திருக்க வேண்டும். எத்துணைக் காலம் சுவாமிகள் மலைமீதிருந்து குகை வாசம் செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. பின்னிட்டு நடந்த சம்பவங்களைக் கொண்டும், முன்னால் சென்ற செய்திகளை வைத்தும், பார்க்கும்போது, சுவாமிகள் சுமார் ஓராண்டு மலைமேலே தவ ஒழுக்கம் தாங்கி நடத்தி யிருக்க வேண்டும் என்றுதோன்றுகிறது. அப்போது சுவாமிகளுக்கு வயது முப்பத்தைந்து அல்லது முப்பத்தாறு இருக்கலாம்,

மதுரையிலே, ஏறத்தாழ ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு. 'பைத்தியக்காரர்' என்ற பட்டம் பெற்று, ஒதுக்கப்படுகின்ற காலத்திலே திடீரென மறைந்து விட்ட சுவாமிகள், எதிர் பாராதபடி கதுமென எதிரே வந்து நின்றார் என்றால், "அந்தோ! நம் அருமை மகன் பித்துப் பிடித்துப் போனானே! கண்ணிலும் காண்பதற்கு இல்லாமல் மாய மாய் மறைந்து சென்றானே! இனி எக்காலத்தில் நமது செல்வப் பிள்ளையைக் காணப் போகின்றோம்!" என்றெல் லாம் வருந்தி வருந்திஏக்கங்கொண்டுஇளைத்திருந்த பெற்ற தாய்க்கு, எவ்வளவு ஆநந்தமா யிருக்கும்! மற்றவர்களும் எம்மட்டுக் களித்திருப்பார்கள்! அன்னையாருடைய மனத் தின் துன்பந்தான், அருமருந்தன்னமகனைக்காணவேண்டும் என்று கொண்ட அவாதான், சுவாமிகளை இங்கு இழுத்து விட்டது என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். முதலில் சுவாமிகளை இன்னா ரென்றே அடையாளங் கண்டு பிடித்திருக்க மாட்டார்கள். பிறகு, உடனேயே தெரிந்து

அளவளாவி யிருப்பார்கள். என்ன அளவளாவினாலும், சுவாமிகள் உற்றாரிடத்திலும், மற்றாரிடத்திலும், பற்றியும் பற்றாமலும் நடந்துகொண்ட போக்கும், பேசிவந்த மாதிரியும், அவர்களது நிலையிலேயிருந்து பார்த்தபோது, எத்துணையோ வேறுபட்டதாகவும், புதுவதாகவும் அவர்களுக்குத் தோன்றியிருக்கும்.

iii தினசரி வழிபாடு

யார் இடத்தில் எப்படி இருந்தாலும், அன்னையாரிடத்தில் மாத்திரம் கனிந்த அன்பு பூண்டவர்களாக நடந்தார்கள் சுவாமிகள். விடியல் எழுந்து நீராட்டம் முதலிய முடித்து, அன்னையாருக்குப் பாத பூசை செய்வது வழக்கம்.

திருவடிகளைத் தட்டில் ஏந்தி, நன்னீர் கொண்டுவந்து அபிஷேகம் செய்து, மலர் தூவி தீபம் காட்டி, வழிபட்டு வருவார்கள். மற்ற நேரங்களில், தனியே யமர்ந்து ஆண்டவனது அருள் சிந்தையிலேயே ஈடுபட்டிருப்பார்கள். இவை தவிர, சுவாமிகளுக்கு வேறு ஏதும் வேலை இல்லை. குடும்பக் கவலையாவது, உற்றார் உறவினர் பற்றுவது, சுவாமிகளுக்குக் கிடையாது. இருக்கும் இடந்தேடி ஏதாவது சிறிது உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்து விடுவார்கள் வீட்டார். பெரும்பாலும் பயற்றம் பருப்பு இட்டு, செய்யப்பெற்ற கஞ்சியையே அக்காலத்தில் சுவாமிகள்சாப்பிட்டு வந்ததாகத்தெரிகிறது.

iv அடியவர் கூட்டம்

சுவாமிகள் இங்கு வந்து தங்கியிருப்பதைமதுரையிலும் மற்ற இடங்களிலும் இருந்த அடியவர்கள் அன்போடும் அவாவோடும் அறிந்து, இவ்விடத்திற்கு ஓடி வந்து தரிசித்துப் போகலானார்கள். சிலர் தங்கியும் இருந்தார்கள். குறையுள்ளவர்கள் மதுரை வழக்கம்போல், திருநீறுபெற்றுப் போவதற்காக இரெட்டியப்பட்டிக்கும் வரத் தொடங்கினர்கள். வெளியூரார்கள் வந்து சுவாமிகளது திருநீற்றால் பல நன்மைகளைப் பெற்றுப் போவதைக் கண்ட உள்ளூராரும், சுவாமிகளை, ஒருவர் இருவராக நாடலானார்கள். சுற்றுப் பக்கத்தார்களும் பற்றுக்கொண்டு வரலானார்கள். மதுரையிலே நடந்த அற்புதங்களைக் காட்டிலும், இரெட்டியப்பட்டியிலே பலமடங்காக

வும், பெரிய பெரியவைகளாகவும், அவை நடக்கலாயின. எனவே, அடியவர் கூட்டத்திற்கு அளவு சொல்ல முடியாது.

மேல் விழுந்துவந்துகொண்டிருந்த அடியவர் கூட்டம் அவ்வளவிற்கும், வீட்டண்டை இடங்காணாது போயிற்று. குடி செய்துவரும் ஒரு வீட்டில், எந்நேரமும் பல நோயாளிகளும் பல குறையுள்ளவர்களும் வந்துகொண்டும் போய்க் கொண்டும் இருப்பதோடு, தங்குபவர்களும் பலராக இருந்தால், வீட்டின் தினசரி வேலைகளை, பயிர் பச்சைக்குரிய பணிகளை, அவ்வீட்டிலுள்ளார் சரிவர எப்படிச் செய்துவர முடியும்? வரும் அடியவர்களையோ தடுக்க முடியவில்லை. சுவாமிகளும் இதைப்பற்றிச் சிந்தித்தார்கள்.

v சித்திக் கணபதி சீராலயம்

இந்தச் சிந்தனையோடுசுவாமிகள் இரெட்டியப்பட்டிக்கு மேற்கேயுள்ள கண்மாவின் ஓரமாக, ஒரு நாள் காலை உலாவிக் கொண்டிருந்தார்கள். சுவாமிகளின் கண்கள் அக்கண்மாவின் துறை யொன்றில் போடப் பெற்றிருந்த கருங்கல் மீதுசென்றன. அதைஉற்றுநோக்கிய வண்ணமே உடையவன் கணக்கை உன்னிய அவர்களுக்கு, சடக்கென ஏதோ தோற்றங் கொடுத்தது. சுவாமிகள் வெளியே செல்லும்போதுயாராவதுஒருவர் இருவர் கூடேயே போகும் வழக்கம்போல், அன்றும் போயிருந்த, அன்பர் ஒருவரை சுவாமிகள் அழைத்தார்கள். கண்ணுற்ற கருங்கல்லைப் புரட்டச் சொன்னார்கள். புரட்டியவர் வியக்கும்படியாக, அக்கல் விழுமியதொரு விநாயகர் திருவுருவமாக இருந்தது.

அப்போதேஆள்களைவைத்து,அக்கணபதிமூர்த்தத்தை எடுப்பித்து, ஊருக்குக் கிழக்குப் பக்கமாக இருந்த புளியந் தோப்பின் ஓரமாக அமைத்தார்கள். சுற்றிலும் மண் சுவர் வைத்து மேலே, அப்பக்கத்து வழக்கம்போலப், பருத்தி மிலாறு வேய்ந்த ஒரு கோவிலும் விரைவிலே கட்டுவிக்கப் பெற்றது. (இப்போது அவ்விடத்தில் கருங்கல்லால் அழகிய ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்று இருக்கிறது.) சித்திவிநாயகர் என்று சுவாமிகளே அத்திருமூர்த்தத்திற்குத் திருநாமம் இட்டார்கள். வெள்ளிக் கிழமை தோறும்

-சஷ பூசை நடைபெறும். கடைசி வெள்ளியன்றுமேலும் றப்பாகப் பூசனை நடக்கும். அத்தினத்தில் வீதிவலம் ருவதற்காகவென்று, 'தூத்துக்குடி ஆச்சாரிகள்' என்ற பெயர் வழங்கிய, விசுவ பிரம்ம குலத்து அன்பர் சிலர் அழகிய செவ்வேல் ஒன்று செய்து வந்து சேர்த்தனர். விமானம் முதலியவும் அமைத்து வைத்தனர்.

வெள்ளி தோறும் வரும் கூட்டத்திற்கே எல்லையில்லை. கடைசி வெள்ளியன்று வரும் கூட்டமோ கணக்கிட்டுச் சொல்லி முடியாது. சுவாமிகள், அன்னையார் வழிபாட்டைச் செய்யும் நேரம் போக மற்ற நேரமெல்லாம், ஆலயத் தண்டையே தங்குவார்கள். வரும் அடியார்கள் அங்கேயே வருவார்கள். எதிரிலிருந்த புளியந்தோப்பு, அன்பர்கூட்டங் களுக்கு அருநிழல் தநது வரச் சௌகரியமாயிருந்தது.

vi அற்புத ஆற்றல்

விஷக்கடி நீங்குவதற்காகவும், நோய்கள் போவதற் காகவும், மனத்தில் எண்ணிய காரியங்கள் கைகூடுவதற் காகவும், மக்கள் திரள் திரளாக வந்து விபூதி பெற்றுப் போனதோடு, பேய் பிசாசு உள்ளவர்களும் அங்கு வந்து சேரலானுர்கள். ஆலயத்திற்கு முன்னே வந்து அமர்ந்து ஆட்டமாக ஆடிக்கொண்டிருக்கும் பேய் கொண்டவர்களைச் சுவாமிகள் பார்த்து, இரங்கி, உடையவன் அருளை உறுத்து நினைத்து, 'இனி இவர்கள் வருந்தாதிருக்க வேண்டும் இறைவா!' என்று இறைஞ்சி, "எழுந்திருந்து போங்கள்!" என்பார்கள். உடனே பேய்க் கொண்டவர்கள் சாதாரண மக்களைப்போல எழுந்து ஆலய வழிபாடுஆற்றி ஆண்டவன் விபூதி பெற்று, வீடு செல்வார்கள்.

ஒரு நாள் இரெட்டியப்பட்டியிலுள்ள அய்யம்பெரு மாள் பிள்ளையின் மனைவியாகிய ஆச்சியம்மாள் என்பவர் ஊருக்குக் கிழக்கே இரண்டு மைல் தொலைவிலுள்ள புன் செய்க் காட்டுக்குப் போயிருந்தார்கள். அங்கே கடுவிஷப் பாம்பொன்று, அவ்வம்மையாரைக் கடித்து விட்டது. விஷம் தலைக்கு ஏறி மாண்டு விட்டார்கள். அவரது உறவி னர் கையற்று வருந்தி, காட்டில் இறந்த பிணம் வீட்டிற்கு வரலாகாது என்று சொல்லி, அப்படியே ஈமக்கடன்களை முடிக்க ஏற்பாடு செய்தனர். அது சமயத்தில் சுவாமிகளது

அற்புத ஆற்றலை அறிந்த அன்பர் ஒருவர், சுவாமி அந்த அம்மையாரை எடுத்துச் செல்லச்சொன்னார். மு லாகாது என்று பலர் தடுத்தனர். கடைசியாகச் வி தெனச் சிலர் துணிந்துசுவாமிகளிடம் தூக்கிப் போனார். சுவாமிகள் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தின் முன்னர் அந்தப் பிணமான அம்மையாரைக் கிடத்தி, ஆண்டவனது அற்புத அருளை ஆழ்ந்து எண்ணி, திருநீறு தடவினார்கள். உடனே அவ்வம்மையார் உறங்கி யெழுந்திருப்பவர் போல எழுந்து, வணங்கினார்கள்.

இந்த அற்புதத்தை அவ்வம்மையார், அடுத்துள்ளவர் களுக்குச் சொல்ல, நெருங்கிய உறவினர் சிலர் "இப்படியும் ஆகுமோ? இதில் ஏதோ சூது இருக்கும்" என்று ஏளனம் செய்தார்கள். ஆச்சியம்மாளுக்கு ஆத்திரம் வந்தது. கையில் நெருப்புச் சட்டியை யேந்தி, சித்திக் கணபதி ஆலயத்தின்முன் சென்று வணங்கி, ஊர்சுற்றி வந்தார்கள். வீட்டுக் கூரைகளிலும், சோளத்தட்டுப் படப்புகளிலும் காட்டினார்கள். நெருப்புக்கனிந்து எரிந்ததானாலும், கையும் பழுதாகவில்லை, கூரை படப்பு முதலிய எதுவும் தீப்பற்றவு மில்லை. அந்த அம்மையார் இன்றைக்கும் இரெட்டியப் பட்டியில் சுவாமிகளது நெறியைப் பின்பற்றி வாழ்க்கை செய்து வருகிறார்கள்.

இம்மாதிரி, அப்பக்கங்களில், கிராம தேவதையின் சக்தியை விளக்க, சாதாரண மக்கள் செய்யும் வழக்கம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப் பின்பற்றியே இவ் வம்மையார் உலகினுக்கு இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளது அற்புத ஆற்றலை விளக்கிக் காட்ட வேண்டும் என்ற ஆவேசத்தினால் செய்ததைபோலப், பின்னும் பலரும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் செய்ததாகத் தெரிகிறது.

அவர்களுடைய மன உறுதிக்கும் அன்புக்கும் மகிழ்ந்து ஆண்டவன் அருட் பெருமையினை வியந்து உவந்திருப்பார் களானாலும், இத்தகைய செயல்களைக் கண்டு சுவாமிகள் மனம் நொந்து இருப்பார்கள். சுவாமிகளுடைய கருத்தெல்லாம், உடையவனது அருளால் நடக்கும் செய்திகளை இரண்டாம்பேருக்குச் சொல்லல் ஆகாது என்பதாகும். அப்படியே தம்மிடம் வரும் அடியவர்களுக்குச் சுவாமிகள் சொல்லி வருவதுண்டு. என்றாலும், ஆச்சி

யம்மாளைப் போல ஆர்வமிகுதியினாலே, ஆண்டவனது அருளில் கொண்ட முரட்டுத்தனமான பற்றினாலே, விளம்பரம் செய்பவர்களைச் சுவாமிகள் என்ன செய்வார்கள்? இம்மாதிரி விளம்பரங்களாலே, ஏற்கெனவே பெருகியிருந்த அன்பர் கூட்டங்கள் மேலும் பெருகலாயின. ஒவ்வொரு மாதமும் கடைசி வெள்ளி வீதிவிழா அன்றைக்கு அன்பர்கள் ஏறிவரும் வண்டிகளிற் பூட்டிய மாடுகள் இடும் சாணம் மாத்திரம், விலைமலிந்த அக்காலத்திலேயே, ஐந்து ரூபாய்க்குக் குத்தகைக்கு விடப்பெறுமாம். அன்றைக்கு விழும் பொரிகடலைக் கடைகட்கு அளவே இல்லையாம். குறைந்தது ஆயிரம் தேங்காய்கள் உடையுமாம்.

vii சட்டத்திற்குக் கடைக்கால்

இப்படி ஏராளமாக வரும் அன்பர்களுக்குச் சுவாமிகள் சில அரிய உபதேசங்களைச் செய்வார்கள். பலதிறப் பக்குவமுடைய பெருங்கூட்டமான எல்லோருமே சுவாமிகளின் உபதேச மொழிகளை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை அறிந்து, சுவாமிகள் சில சிறந்த அன்பர்களை அருகு அழைத்து, அவர்கள் இம்மை மறுமை நலங்களை இனிது அடைய வேண்டுமானால், இக்கலி காலத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்னும் வழிகளை அருளோடு கூறுவார்கள். விடியற் காலத்தில் விழிப்புக் கொள்ளுதல், அப்போதே பச்சைத் தண்ணீரில் நீராடுதல், வெந்நீரைக் குடிப்பதற்கும் கொள்ளாது விடுத்தல், ஆண்டவனது அருளில் முழு நம்பிக்கை வைத்துச்செயல்களை நடத்தல், நமக்குவரும் பிணி முதலிய துன்பங்கள் யாவற்றையும் உடையவனது திருவருள் மேல் உறுதிவைத்தேதீர்த்துக்கொள்ளுதல், மருந்து என்பதையே அருந்தாதுவிடுத்தல், முதலிய நன்னெறிகளைச் சுவாமிகள் மிகத் தெளிவாக விளக்கிச் சொல்லக் கேட்டு, எல்லோருமே அந்நெறியைப் பின் பற்றுவிட்டாலும், நல்வினைப் பயன் இருந்த பலரும் போற்றிப் பற்றி அப்படியே ஒழுகிப் பயன் பெறலானார்கள்.

அரசாங்கத்திலே ஒரு சட்டம் செய்வது என்றால், முதலிலே அதற்கு ஒரு மசோதா செய்து, பொதுமக்கள் பலருக்கும் அறிவித்து, அவர்கள் அபிப்பிராயங்களைக் கலந்து, சட்டசபையில்

வைத்து ஆலோசித்துப், பிறகே உலகம் மதித்து நடக்கக் கூடிய சட்டமாகத் திட்டம் செய்வது வழக்கம். அதைப் போலவே சுவாமிகள் தம்மால் ஊர்ஜிதம் செய்து உலகமக்கள் பலருக்கும் பயன்படும்படி விதிக்க இருக்கும் சட்டத்திற்கு மசோதா போல, இரெட்டியப்பட்டியிலே சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தின் முன்பு அடியார்கள் முன் வைத்து அப் பெருஞ் சட்டத்திற்கு அடிப்படையான கடைக்கால் போட்டு வைத்தார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

viii இடையிடையே பொதிகை

அன்னையார் பொருட்டாகவே சுவாமிகள் இரெட்டியப் பட்டியில் இருந்துவர இசைந்தார்களானாலும், சுவாமிகளது உள்ளம் எல்லாம், பொதிகைமலையிலேயே, குற்றாலக்கூத்தனின் குரை கழல்களிலேயே, அவனது அருளை நிறையப் பெறுவதிலேயே, பதிந்து இருந்தது. அன்னையார் கடமையை ஆற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், அச்சமயத்தில் சுவாமிகள் பொதிகையை விட்டுக் கீழே இறங்கி வந்திருக்கமாட்டார்கள். அன்னையின் பணிக்காக வந்த இடத்திலே, ஆண்டவனது அருளை நாடிவந்த மக்களுக்கு அவ்வருளை மடுத்துத்தரும் வேலை பெரிதாய்விட்டது. இராப்பகல் ஓயாது அன்பர் கூட்டங்கள் வந்தபடி இருந்தன. செய்வது மக்கள் பணியானாலும், அப் பணியை இன்னமும் சிறப்பாகஆற்றுவதற்கு,அம்பலவனது அடர்ந்த அருளை மேலும் பெறுதற்குரிய முயற்சியாகிய மலைத் தனித் தவம் புரிவதற்கு இல்லையேயெனும் ஏக்கம் அடிக்கடி சுவாமிகளுக்கு நேர்ந்ததெனத் தோன்றுகிறது.

இருந்ததுபோல் இருந்து சுவாமிகள் இரெட்டியப் பட்டியைவிட்டுச் சென்றுவிடுவார்கள். எங்கே போனார்கள், எப்பொழுது வருவார்கள், என்னும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல அவ்வூரில் யாருக்கும் தெரியாது இருக்கும். ஒரு வேளை அன்னையார் அறிவார்களோ என்னவோ. ஆனால் அவர்கள் யாரிடமும் சுவாமிகளின் செலவைப்பற்றிக் கூறுவது கிடையாது. நேரே அம்பாசமுத்திரம், பாபநாசம், குற்றாலம் முதலிய இடங்களுக்குப், பொதிகை வாசம் செய்து புனிதம் பூரித்தல் பொருட்டுப், போய்விடுவார்கள் என்று

பின்னிட்டுச் சுவாமிகளோடு உரையாடும்போது அன்பர்கள் அறிந்து வந்தார்கள். இப்படிச் சென்றுரர்களானாலும், இரெட்டியப்பட்டியை விட்டுப் பலநாள் வெளியே யிருக்கச் சுவாமிகளுக்கு உள்ளம் இருப்பதில்லை. நீரிலிருக்கும் மீன் எப்போதும் நீருக்குள்ளேயே யிருந்துகொண்டிராமல், அப்போதைக்கப்போது காற்றுக் கொள்ளுதற்காக நீர்மட்டத்திற்குமேலே முகத்தை நீட்டிவிட்டு உடனே உள் செல்வது போல, சுவாமிகள் இரெட்டியப்பட்டியிலேயே இருந்து வராமல், நினைத்தபோது மலைக்கு ஓடிச் சிலநாள் தங்கியிருந்து உடனே திரும்புவது வழக்கமாயிருந்தது.

ix அன்னையார் அடக்கம்

மன்மத ஆண்டு ஆரம்பித்தது. அன்னையாருடைய ஆயுளும் முடிவுக்கு வந்தது. நோயும் பாயும் காணுதபடியே, தம் மக்கள் தகுதிக்கு ஏற்ப, அன்னையார் அவர்கள் ஆண்டவன் திருவடியையே சிந்தித்துச் சிவமானுர்கள். தாம் பெற்ற சுப்பிரமணியம் தம்மிடம் கொண்டிருந்த இன்பங் கனிந்த அன்பும், தமக்கு ஆற்றிய தெய்வத் திருப்பணியும், தவமாற்றும் தனிப்பெருமையும், இறைவன் திருவருள் கொண்டு மக்களுக்கு இயற்றிவரும் தொண்டும், அம்மையாரை ஆநந்தக் கடலில் ஆழ்த்திவந்து, ஆநந்தமயமான ஆண்டவனின் சேவடி நீழலிலே, ஆநந்தமாகவே அடைவித்தன.

அண்ணுர் இருவரோடும், உற்றுர் உறவினரோடும், உடன் இருந்து, முறைப்படி செய்யவேண்டிய ஈமக்கடமைகளைச் சரிவரச் செய்து முடித்தார்கள். ஆனல் சுவாமிகளின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்து, அவர்கள் அண்ணுரும் பிறரும், குடும்ப வழக்கத்தின்படி அம்மையாரைத் தீயிலிட்டுத் தூய்மை செய்யாமல், பூதேவியின் திருவயிற்றிலே புனிதமுடன் அடக்கம் செய்தார்கள். அது முதல் சுவாமிகளின் குடும்பத்தில், தீக்காப்பு இடும் வழக்கம் போய், மாண்டவர்கள் உடலங்களுக்கு மண்காப்பு இடும் வழக்கமே ஏற்பட்டு விட்டது. பின்னர் கூறப்போவதிலிருந்து, சுவாமிகளின் கொள்கை, இறந்தவர்களைச் சுடலாகாது, மண்ணில் இடுவதே தகுதியானது, என்பதாகத் தெரியவரும்.

x மண்டல மௌனம்

அன்னையார்க்குரிய இறுதிப் பணிகளை ஆற்றியதுமே, வீட்டிலே, முதலில் சுவாமிகள் தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த இடத்திலே, இடப்பெற்றிருந்த சாய்வு நாற்காலியிலே, சுவாமிகள் சென்று உட்கார்ந்து விட்டார்கள். அன்று அமர்ந்தவர்கள் சரியாக ஒரு மண்டலம்வரை இப்படி அப்படி அசையவில்லை. மல ஜலத்திற்காகவாவது, குளிக்க உண்ண வாவது, எழுந்திருக்கவில்லை. மௌனம் சாதித்துக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருந்துவிட்டார்கள் என்றுதான் கண்டவர்கள் சொல்லக்கூடும். அப்போது அவர்களது மனம் இருந்த நிலையும், ஆன்மா அடைந்த அநுபவமும் யாரால் அறிய முடியும்? சுவாமிகளா அந்த இரகசியங்களை வெளிவிட்டுச் சொல்லப்போகிறார்கள்?

அயர்ச்சியினால் சுவாமிகள் அடர்ந்து நித்திரை செய்கின்றார்கள் என்று முதலில் நினைத்தார்கள். எத்தனை மணி நேரம் ஒருவர் தூங்கமுடியும்? அதிலும், பெரும்பாலும் பொழுதையெல்லாம் விழித்தே, தியானித்தே, செலவு செய்யும் சுவாமிகள், எவ்வளவு நேரம் உறங்கியிருக்கப் போகிறார்கள் என்று எண்ணிச், சிறிது போதுசும்மா இருந்தார்கள். சுவாமிகள் விழித்தும் பார்க்கவில்லை, அசையவுமில்லை. எனவே, என்ன இது புதுமையென அருகிற் சென்று அழைத்துப் பார்த்தார்கள். பதில் இல்லை. தொட்டு அசைத்தார்கள். ஊரெல்லாம் வந்து உரக்கக் கத்திக் கூப்பிட்டு உலுக்கியும் பார்த்தாய் விட்டது; உணர்ச்சி யிருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. அடியார் கூட்டங்கள் அளவில்லாமல் வந்து தரிசித்துப்போயின. சுவாமிகள்கையையும் காலையும் நீட்டிவிடவில்லையாதலால், முதலுக்கு ஏதும் மோசம் இல்லை யென்று மாத்திரம் எல்லோரும் நம்பினார்கள்.

என்றாலும், துன்பம் பெருகிவந்தது. அம்மையார் அடைந்ததனால் வந்த வருத்தமெல்லாம் எப்படியோ போய் விட்டது. சுவாமிகளும் அன்னையாரைத் தொடர்ந்து விடுவார்களோ என்னும் அச்சந்தான் அனைவரையும் அலமரச் செய்தது. பொதிகையிலே சுவாமிகள் பொருந்தி யிருந்த நிஷ்டை நிலையை அவர்கள் கண்டிருக்கமாட்

டார்கள். பார்த்திருந்தால் இப்போது பயப்படவேண்டிய அவசியம் இருந்து இராது. பல பொழுதுகள்விடிந்தன. பல பொழுதுகள் போயின. ஒவ்வொரு நாளும், உற்ரூரிலும் ஊராரிலும் பலர் வந்து, சுவாமிகளின் மோனநிஷ்டையைக் கலைக்க முயன்று வந்தார்கள். எத்தனைபேர் முயன்றும் ஏதும் பயனில்லாது போயிற்று.

ஒரு மண்டலம்முடிந்தது. அன்றுசுவாமிகளின் நிஷ்டையைக் கலைக்க வந்தவர்களில் வெள்ளையப்பத் தேவரும் ஒருவர். தேவர், குடும்பத்துக்கு நெடுநாளைய நண்பர். அவர் உரத்த குரலில் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, சுவாமிகளின் திருநயனங்கள் திறந்தன. இதுதான் சமயம் என்று பற்றிக்கொண்டார் தேவர். வாலாயமாக அவர் பேசும் பாஷையிலே சுவாமிகளைக் கண்டித்துப் பேசலானர். "என்னத்தைக் கண்டுவிட்டது இந்தச்சாமி. இதுக்குத்தான் தெரியுமின்னு இப்படி உட்காந்துகிட்டுதே. ஆகாசத்திலிருந்து குதிச்சாப்பலன்ன இருக்கு! மக்க மனுஸாளிட கஸ்டம் தெரியாதச் சாமி, என்னச் சாமி இது" என்றபடியெல்லாம் ஏதேதோ கத்தினர். மறுபடியும் சுவாமிகள் கண்களை மூடிக்கொண்டது காணவே, தேவருக்கு ஆவேசம் அதிகமாக வந்தது. இந்தச் சமயம் விடாமல், நெட்டிப் பேசினல்தான், 'சாமி வழிக்கு வரும்' என்று சொல்லிக் கொண்டு, வாய்க்கூச்சலோடு, கையாலும் சுவாமிகளைத் தொந்தரவு செய்தார்.

xi மறுபடியும் பொதிகை

தேவர் செய்த தொந்தரவோடு, மற்றவர்களும் இதுதான் சமயம் சுவாமிகளைச் 'சரியான நிலை'க்குக் கொண்டுவர, என்று எண்ணி, சுவாமிகளைப் பலவாறு உலுக்கினர்கள். சுவாமிகள் கண் விழித்தாலும் இன்னமும் கர்த்தனுடைய கழல்களை விட்டு அகலாத சிந்தையராய், உலக நினைவு அற்றவராய் இருந்தமையினல், தேவர் முதலியோர் செய்த தொந்தரவுக்கு எதிராகத் தாம் உடுத்து அவிழ்ந்து கிடந்த வேட்டியைக் கிழித்தார்கள். இயற்கைக்கு மாருன செயல்கள் செய்தார்கள். இது ஏது பைத்தியமாய் முடிந்து விட்டது போலிருக்கிறதே என்று எல்லோரும் வருந்தினர்கள். மதுரையில் நேர்ந்த பைத்தியத்தை யறிந்த இருவர் ஒருவர் மாத்திரம்,

இதுவும் அத்தகைய பைத்தியமாகத்தான் இருக்கும் போலும் என்று எண்ணினார்கள்.

அவர்களது எண்ணந்தான் பலித்தது. எழுந்து வீட்டுக்கு வெளியே செல்பவர் போலச் சென்று, அப்படியே நடந்துவிட்டார்கள் சுவாமிகள். கண்மா பக்கமாகப் போய் வருவார்கள் என்று நினைத்தார்கள் சிலர். எவ்வளவு தூரம் போகிறதோ போய் வரட்டும் என்று இருந்தார்கள் சிலர். திரும்பிப் பார்க்காமல் வெறுப்போடு சுவாமிகள் செல்வதைக்கண்டு பின் தொடர்ந்தார்கள் சிலர். யாரையும் பொருட்படுத்தாமல் சுவாமிகள் மாயமாய் நடந்து மறைந்துவிட்டார்கள். எங்கே சென்றார்கள் என்று யாருக்குமே தெரியாமற் போய்விட்டது. வீணாக இவ்வளவு கடுமையாக இருந்து விட்டோமே யென, எல்லோரும் வருந்தினார்கள். வெள்ளையப்பத் தேவரால்தான் இப்படி நேர்ந்தது என்று அவர் மீது சினந்தார்கள் சிலர்.

அதுபோது அங்கிருந்த சுவாமிகளின் அடியவர்கள் மனம் நைந்து, ஊரரது மடமைக்கு நொந்தார்கள். ஊருக்கு ஏதோ கஷ்டகாலத்திற்குத்தான், சுவாமிகளை இவ்வாறு செய்து அனுப்பி விட்டார்கள் என்றார்கள். அவர்கள் சொன்ன சொற்படியே, சுவாமிகள் சென்றவுடனேஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒருவர் இருவர்க்கு நரம்புச் சிலந்தி வந்து பாயும் படுக்கையும் ஆனார்கள். "மறுபடியும் சுவாமிகளை என்று காணப்போகின்றோம், சுவாமிகளே கருணை வைத்தால்தான் நமது கர்மம் தொலையப் போகின்றது" என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டார்கள். சுவாமிகளைத் தேடும் முயற்சியிலே பலர் ஈடுபட்டார்கள். சுவாமிகளின் அடியவர்கள் இருக்கும் இடங்கள் தெரிந்து போய்த்தேடினார்கள். எங்கும் காணக் கூடவில்லை. யார் கண்ணிலும் படாமல் சுவாமிகள் பொதிகை உச்சியை அடைந்தார்கள்.

3 பூரண அருள் பெறல்

i பொதிகை நிர்விகல்பம்

இரெட்டியப்பட்டியார் இப்படித் தேடிக் கொண்டிருக்க, அடியவர்கள் ஆசானைக் காணாது அகம் நொந்து வாடி யிருக்கச், சுவாமிகள்

யாவருக்கும் அருள் பாலிப்பதற்காக, பொதிகை மலையிலே, நிர்விகல்ப சமாதியிலே, அமர்ந்திருந்தார்கள். முதலில் சென்று தவம் செய்ததும், இடையிடையே போய் நிஷ்டை கூடியதுமான அதே குகையில்தான் சுவாமிகள் நிர்விகல்ப சமாதியில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. தாம் வாசம் செய்ததாக அடியவர்களுக்குச் சுவாமிகள் காட்டிய குகை அஃது ஒன்றேதான்.

அன்னையார் அடக்கத்திற்குப் பிறகு, இரெட்டியப் பட்டியிலேயே தொடங்கிய இச்சமாதி, இடையில் தடைப் பட்டுப் போய், உடையவன் கணக்கின்படி, பொதிகையில் மறுபடியும் கூடப் பெறுவதாயிற்று. இரெட்டியப் பட்டி யிலே, இடைஞ்சல்களுக்கு இடையிலே, நிர்விகல்பத்தி லிருந்த சுவாமிகளுக்கு, நிச்சலப் பொதிகைமலைத் தனிக் குகையிலே அச்சமாதியில் அமர்ந்திருப்பதுதானா இடர்ப் பாடாய் இருந்திருக்கும்? ஏற்கனவே பலமுறை பண் படுத்தப் பெற்றிருந்த துறையாதலின், சுவாமிகள் வெகு விரைவிலே மிக உன்னத நிலையை யடைந்து,

" பூதங்கள் அற்றுப், பொறி யற்றுச்,
சார் ஐம்புலன்கள் அற்றுப்,
பேதம் குணம் அற்றுப், பேராசை தான்
அற்றுப், பின்முன் அற்றுக்,
காதம் கரணங்களும் அற்ற, ஆநந்தக் காட்சி
யிலே "

திளைத்துத் திகழலானார்கள்.

ii அருள் நிரம்பப் பெறல்

அந்நிலையில் ஆண்டவனதுஅருளைச்சுவாமிகள் பூரண மாகப் பெற்றிருந்தார்கள் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? இவ்வாறு அருள் நிரம்பப் பெறுதல் வேண்டும் என்றுதான் சுவாமிகள் இதுகாறும் கோரி வந்தது. உடையவனது அருளை ஓர் அளவு பெற்றவுடனேயே, உண்டாகும் சிறு ஆற்றலைப் பெரிதாகவும் முடிந்த பொருளாகவும் எண்ணிக் கொண்டு, சித்து விளையாடி விட்டு எத்தனையோ பெரியார் கள் முத்தி முடிவை யடையாது போயிருப்பது சுவாமி

களுக்குத் தெரியும். அதனுலேயே சுவாமிகள் ஏற்கனவே அவனது அருளை அளவு அளவாகப், படிப் படியாகப் பெற்று, கையிற் கொண்டு இருந்தார்களானுலும், அதனுல் உலகத்தார்க்கு அற்புதங்கள் செய்து காட்டி வியக்கச் செய்து, ஒருவாறு மக்கள் தொண்டு புரிந்து, மாண்டு போவதற்கு ஒருப்படவில்லை. 'புனிதனது பூரண அருளைப் பெற்ருல்தான் எடுத்த ஜன்மம் இதோடு பூர்த்தியாகும்; முத்திப்பேற்றை யடையலாம்; உலகத்தாருககும் அவ்வருளை வழங்கி அவர்களும் இனிப்பிறவாத மோக்ஷ சாம்ராஜ்யத்தை யடையும்படி செய்யலாம்' என்று சுவாமிகள் திண்ணமாக எண்ணியிருந்தார்கள்.

அதற்கெனவே சுவாமிகள் அழுகையாய் அழுதது; முயற்சியாய் முயன்றது; சிறு போதில் இரெட்டியப் பட்டியை விட்டது; மதுரையில் மறைந்து வசித்தது; வைகைக் கரையில் வைகறை நீராடியது; நிஷ்டை கூடியது; முன்னவனைக் குருவெனக் கொண்டது; அன்னவனுக்கு ஆலயம் அமைத்தது; மகம்மதியர் கடையில் மௌனம் இருந்தது; மனப்பித்து கொண்டது; செந்தூர் சென்றது; செழும் பொதிகை யடைந்தது; இரெட்டியப்பட்டியில் அன்னபணி அழைத்திருந்த காலத்தும் இடையிடையே பொதிகைக்குப் போய்ப் புலன்களை வென்றது; இரெட்டியப்பட்டியிலேயே நிர்விகல்ப சமாதி கூடியது; அங்கு அது கலைய, பொதிகைக்கு ஓடி, 'கதி பெற்று ஆவேன்' எனக் கர்த்தன் கழல் பற்றி, நிறைந்த நிர்விகல்ப சிறந்த சமாதியில் அமர்ந்தது.

iii உலகத்தின்மீது இரக்கம்

இப்படியெல்லாம் இடருற்று, இடைவிடா ஊக்கத்தோடு தவமாற்றியதன் பயனுய், உடையவன் அருளை உன்னத அளவிலே பெற்று, எல்லாப் பற்றும் அற்று, ஆண்டவரும் அவர்களுமாய் நிற்கின்ற அந்த ஆநந்தக் காட்சியிலே, அப்படியே சுவாமிகள் திளைத்து நிலைத்துவிட்டால், உலகத்தில் சுவாமிகளைக் குரு நாதராகக் கொண்டு கடையேறலாம் என்றே ஜன்மம் எடுத்த உயிர்களின் கதி என்ன ஆவது? சுவாமிகளைக் காட்டி, மான் காட்டி மான் பிடிப்

பது போல, மக்களைப் பரி பக்குவப் படுத்த ஆண்டவன் அருள் கொண்டு செய்திருந்த ஏற்பாடு எப்படிப் போவது?

அடியவர்களது நல்வினை ஒருபுறமும், ஆண்டவனது அருட்குறிப்பு மற்றொருபுறமுமாக, இழுக்கவே, சுவாமிகளின் சமாதி கலைந்தது; 'தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்' என்று உலகத்தின் உயிர்களின் மீது இரக்கங் கொள்ளலானார்கள். மக்கள் மறுபடியும் பிறவாது, வீடு பேறு அடைதற்கு, இக்கலி காலத்தில் கையாளக்கூடிய எளிய முறைகள்யாவையென அவனருளை நினைந்துவேண்டினார்கள். அம்முறைகள் நம் நாட்டு ஏழ்மை நிலைக்கு ஏற்றவாயும் இம்மை நலங்கள் யாவற்றையும் இனிது கூட்டுவிக்க வல்லவாயும் இருத்தல் வேண்டும் என இறைவன் திருக் கருணையையே எண்ணி இறைஞ்சலானார்கள். முன்னரே அவனது அருள்கொண்டு சிந்தித்து வைத்திருந்த சில திட்டங்களையும் அவனிடத்தில் விண்ணப்பித்து விளக்கம் கோரினார்கள்.

VI

சுவாமிகளின் சட்டமும் சுகம்பெறு திட்டமும்

1 சட்டத்தின் நோக்கம்

i இம்மை இன்பம்

இக்காலத்தில் உலகத்து உயிர்கள் சுகமாக வாழ முடியவில்லை என்பதைச் சுவாமிகள் கூர்ந்து கவனித்தார்கள். காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்தார்கள். இவ்வாறு சுவாமிகள் ஆராய்ந்து கண்ட காரணங்களில் முக்கியமானவை மூன்று: முதலாவது, ஆண்டவன் அருளில் நம்பிக்கை யில்லாமை; இரண்டாவது, இயற்கைக்கு மாறான வாழ்க்கையினாலே நோய் பிடுங்கித் தின்றுகொண்டிருக்கச் சுகம் ஏதும் இல்லாமல், உடல் உரம் குன்றி, அதன் பயனாய்க் கோபம் பொறாமை முதலிய தீக்குணங்கள் மேலே கிளம்பி மிதந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமை; மூன்றாவது, தேவைகளை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு, அவைகளை அடையும் அவாவினாலே ஆளப்பெற்று, கோரியது கிட்டாமையினால் உள்ளதிலுள்ள இன்பத்தையும் இழந்து, அமைதியில்லாது உழல்கின்ற உண்மை. இக்காரணங்களைக் களைந்துவிட்டால், மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்து இம்மைச் சுகங்களை இனிது பெறக்கூடும் என்று சுவாமிகள் தீர்மானித்தார்கள்.

ii மறுமைப் பேறு

இம்மைச் சுகங்களையே செம்மையாய்ப் பெறலாகாத நிலையிலே மக்கள் உழன்றுகொண்டிருக்க, மறுமைப் பேற்றை அவர்கள் எப்படி எண்ணவும் போகின்றார்கள் என்று சுவாமிகள் மிக்கக் கவலையுற்றார்கள். இறந்ததும் மறுபடியும் பிறந்துவிடுவோமானால், அந்தப் பிறவியும் ஓர் இம்மையாகிவிடுகின்றதே தவிர, மறுமையென்று சொல்லும் பெருமை பெறாது. எனவே, உலகிலுள்ளவரையில் நம்மால் எவ்வுயிர்க்கும் ஏதும் இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருப்பதோடு, நாமும் நம்மைச் சூழ்ந்த பிற உயிர்களும் நாளுக்கு நாள் நல்ல ஒழுக்க முடையவர்களாய், இப்பிறவி ஒழிந்தால் மறு பிறவி பெறாததொரு

சிறந்த வகையிலே இல்வாழ்க்கையை நாம் நடத்திவரவேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் திருக்கருத்து.

பிறவா நெறியாகிய வீட்டை யடைவதற்கு, ஒவ்வொருவரும் துறவு நிலையைக் கைக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் எண்ணமன்று. உள்ளம் பழுக்காத முன்பே, பழுத்துப் போய்விட்டதற்கு வெளி யடையாளமான காவி முதலியவற்றை அணிந்து கொள்ளு தலைப் பற்றிச் சுவாமிகள் கண்டித்துப் பேசுவார்கள். முற்றத்துறந்த முனிவராகக், கலங்கும் உயிர்களைக் கரையேற்றும் காவலராக, ஆண்டவன் அருளே என, அவனே குரு மூர்த்தங்கொண்டு வந்தான் என, அவதரித்தருளிய சுவாமிகளுங்கூட, நான்குமுழ வெள்ளை வேட்டிச் சாமியாகவே யிருந்து மக்களுக்கு வழிகாட்டிப் பூரணமுற்றுர்கள். இல்லறத்தில் இருப்பவர்களும் தூய்மையான வாழ்க்கையை நடத்தி மறுமை யின்பத்தை யடையும் நெறியைத்தான் சுவாமிகள் சட்டமாகக் கொடுத்தருளினுர்கள்.

iii சமயங்களில் சங்கடம்

மேலே குறித்தபடி இம்மை மறுமை நலங்களைச் செவ்விதின் கூட்டுவிக்க, உலகத்திலே பல சமயங்கள் இருக்கின்றன என்பது சுவாமிகளுக்குத் தெரியும். ஆனுல், அச்சமயங்களை நெறி தவருது அனுஷ்டிக்க அவாவும் மக்கள், அவற்றைப்பற்றிய புஸ்தகங்களைப் படிக்கவேண்டும். நூல் வாசிப்பு இல்லாத ஒருவன், உலகில் உயர்ந்தது என்று சொல்லப் பெறும் எந்தச் சமயத்தையும், சரிவர அனுஷ்டிக்க முடியாது. மேலும் அவற்றை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமானுல், அவ்வாறு வேண்டுபவருக்கு ஏற்கனவே அனுஷ்டான முள்ளவர்கள் அருகிருந்து, உரிய முறைகளைப்பியிற்றுவிக்க வேண்டும்.

இன்னெரு இடர்ப்பாடு என்னவென்ருல், இக்காலத்தில், மக்களுக்குத் தாம் கையாளும் ஒரு சமயம் போதியது தான், சிறந்ததுதான் என்ற தீர்மானம் ஏற்படுவதில்லை. ஒரு மதத்தின் கொள்கைகள் மற்றெருமதத்தின் கொள்கைகளோடு மலைவனவாகத் தோன்றுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவ்வாறு மாறுபடுவனவாகக் காண்கின்ற முடிவுகள் பலவும், தம்முள் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒற்றுமை உடையன, எல்லாம் ஒரு பொருளைப் பலவகை

யாகக் குறிப்பன, என்று முடிவு கட்டுவதற்கு நெடுநாள் வேண்டும். ஆயுள் நாள் குறைந்துகொண்டு வருவதோடு, உள்ள சிலகாலத்தில்பலவேலை வைத்துக்கொண்டு உழன்று வரும் இக்காலத்து மக்கள், அத்தகைய ஆராய்ச்சி செய்ய இயலாத நிலையில் இருக்கின்றார்கள்.

ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இரகசியமான சில பகுதிகள் இருக்கும். திட்டமாகத் தெரிந்துகொண்டு பாமர மக்களும் கையாளக் கூடியபடி இல்லாமல், சில முறைகள் கூர்ந்த புத்திகொண்டு கவனித்து அறிந்து கைக்கொள்ளவேண்டிய நுண்ணிய தன்மையுடையவனவாக இருக்கும். ஒரு சமயத்தில் சேர்ந்தவர்கள் தினசரி வாழ்க்கையிலே தங்கள் சமயத்தின் எல்லாக் கொள்கைகளையும் அனுஷ்டிக்கவல்ல சிலவாக இராமல், அக்கொள்கைகள் பலவாக விரிந்து பல்கியிருக்கும். மேலும் முன்னைக் காலத்தைப்போல், வனங்களில் சென்று தனித்து உறைந்து தவமாற்ற இக்காலத்து மக்களுக்கு வசதிகள்பலவகையில் குறைந்திருக்கின்றன. அப்படி வசதிகள் சில இருந்தாலும், எல்லா மக்களும் அவ்வாறு சென்று தவமாற்ற இயலாது. எல்லோரும் சடக்கென முழுதும் துறந்து வெளியேறிப்போக முடியாது.

iv சுருக்கமுறையின் அவசியம்

சமயங்களின் சங்கடம் இப்படியிருப்பதனால் பொதுவாக இக் கலிகாலத்து மக்களும், சிறப்பாக ஏழ்மையும் அறியாமையும் மிகுந்த நம் நாட்டு எல்லா ஜனங்களும், இப் பிறவி ஒன்றிலேயே, நிச்சயமாகப் பேரின்ப வீட்டையடைவதோடு, உள்ளவரையில் உலகத்திலே உயர்ந்த சுகமான வாழ்க்கை வாழ்வதற்குச், சிலவாகவும், சுருக்கமாகவும் இருப்பதோடு, மறைவு இரகசியம் இவை இல்லாமல், திட்டமாகவும் தெளிவாகவும் அறிந்து கையாளக் கூடிய முறைகளைச், சுவாமிகள் சட்டமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். அம்முறைகள், எந்தச் சமயத்திற்கும் முரணாக இல்லாமல், எச்சமயத்தில் உள்ளவர்களும், அவரவர்களது சமயத்தைக் கைவிடாமலே நின்று, அம்முறைகளை அனுஷ்டிக்கக்கூடியனவாகவும்

இருக்கும்படி அமைக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை உணர்ந்தார்கள். அவ்வாறே சட்டம் வகுக்கத் தொடங்கினார்கள்.

2 'சட்டம்' என்று ஏன் பெயர்?

i அரசியல் முறை

சுவாமிகள் வகுக்கத் துவங்கிய முறைகளுக்கு வேறொரு பெயர் தராமல் 'சட்டம்' என்று நாமகரணம் சூட்டியது ஏன் என்று எண்ணலாம். சுவாமிகள் அரசாங்க முறைகளைக் கூர்ந்து நோக்கியிருக்கிறார்கள். பம்பாய் சென்னை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தபோது அரசியல் மன்றங்கள், நீதிஸ்தலங்கள் இவற்றில் செயல்கள் நடக்கும் விதங்களைக் கவனித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு ஒழுங்காக அரசியல் நடைபெறுவதற்கு அடிப்படை, அரசாங்கத்தார் ஏற்படுத்தியுள்ள சட்டங்களேயாகும் என்பதை நன்கு அறிந்தார்கள். இராஜாங்கச் சட்டங்களை மீறினால் தண்டனை இருப்பதுபோல, சுவாமிகளின் முறைகளை மீறுபவர்களுக்கும் தண்டனை அப்போதே உண்டு என்பதைக் குறிக்கவும் 'சட்டம்' என்ற சொல் தகுதியுடையது என்று எண்ணினர்கள்.

ii இயற்கையின் இயல்பு

அரசாங்கத்தில் இருப்பதற்கு மேலாக, இயற்கையிலும் சட்டம் நிலவுவதைச் சுவாமிகள் நுணுகி அறிந்திருக்கிறார்கள். 'நமதுவீட்டு விளக்காயிற்றே' என்று கூரையில் வைத்துவிட்டால் கொளுத்தாமல் இருக்குமா? நாம் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பொருளைக் கொடுத்துப் பெறுகின்ற மின்சார சக்திதானேயென்று தொட்டால், உலுக்கி உயிரை எடுக்காமல் விட்டு விடுமா? இயற்கைச் சட்டம் அரசாங்க சட்டத்தைக் காட்டிலும் மிக்கக் கடுமையானது. அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்காவிட்டால் தண்டனை தவறாமல் வந்து தான் தீரும். பரிகாரம் தேடுவதும் கஷ்டம். அரசாங்கச் சட்டம் நாளுக்கு நாள் மாறலாம். ஆனால் இயற்கைச் சட்டம் என்றும் அப்படியே இருப்பது. சுவாமிகளது சட்டமும் அப்படியே.

iii அவைபோல் அமைப்பு

அரசியல் சட்டம் இயற்கைச் சட்டம் இவைபோலச், சுவாமிகளது முறைகளும், ஒழுங்காக, எக்காலத்தும் விளங்கி

வந்து, உயிர்கள் இப்பிறவிக்கடலை நீந்துதற்குத்துணைபுரிய வேண்டும் என்ற திருவுள்ளம் சுவாமிகளுக்கு இருந்தது. இந்த இரண்டு சட்டங்களுக்கும் மேலாக, சுவாமிகளின் சட்டம் உயிர்களுக்குப் பயன் அளிக்கவல்லது ஆகையினாலும், எந்தப்பலனை உடலெடுத்தஉயிர்கள்அடைந்தால், அதற்கு மேல் அடையக்கூடிய பலன் ஏதும் கிடையாது என்ற நிலை வருமோ, அந்தச் சிறந்த பலனைக் கூட்டுவிக்கக் கூடியது ஆகையினாலும், சுவாமிகளின் சட்டம், மற்ற இரு சட்டங்களைக் காட்டிலும் 'சட்டம்' என்னும் பெயருக்குப் பெரிதும் உரிமையுடையது என்பது அங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்கவில்லையா?

3 எவரும் 'சட்டம்' ஏற்கலாம்

i சாதிமத பேதமில்லை

சுவாமிகள் ஏற்படுத்திய சட்டத்தை எந்த மதஸ்தரும் ஏற்று நடக்கலாம் என்பது முன்னமே குறிக்கப்பெற்றது. மதப்பிணக்கு இல்லாமல், எந்தச் சமயத்தைச்சேர்ந்தவரும் கையாளுவதற்கென்றே சுவாமிகளின் சட்டங்கள் பொது முறையாக அமைக்கப்பெற்றன என்றும் முன்னரே அறிந்தோம். சட்டத்தை அனுஷ்டிப்பதற்கு மதவித்தியாசம் தடையாய் இல்லாதது போலவே, சாதிவித்தியாசமும் இடைஞ்சலாய் இருக்கக் கூடாது என்பது சுவாமிகளது கருத்து. பிறப்பைக் கொண்டோ, பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டோ, பண நிலையைக் கொண்டோ உலகத்தில் ஏற்பட்டு, மக்களைப் பங்கு பங்காகப் பிரித்து, மக்கள் வளர்ச்சிக்குப் பங்கம் விளைவித்து வருகின்ற, சாதி வேறு பாடுகள், சட்டத்தினிடம் தலைகுனிந்து நிற்க வேண்டும் என்பது சுவாமிகளது எண்ணம்.

எந்த நாட்டவரும், எந்த மதத்தவரும், எந்த வகுப்பினரும் எந்த மொழியினரும், ஏழைகளும் செல்வந்தரும், படித்தவர்களும் படிக்காதவர்களும், சுவாமிகளது சட்டத்தை ஏற்று நடத்தி நன்மை பெறலாம். சுவாமிகள் நேர்முகமாக இருந்து வழிகாட்டிய காலத்து மாத்திரமல்லாமல், மறைந்து தோன்றாத்துணையாயிருந்துஅற்புதமாகவழிகாட்டிவரும் இக்காலத்தும், சுவாமிகள் ஏற்படுத்திய சட்டத்தை இந்துமதத்தின் பல பிரிவினரே யல்லாமல், கிறித்து

சமயத்தவரும், இஸ்லாமிய மதத்தவரும், அரசகுடும்பத்த வரும், ஆண்டிக் கூட்டத்தவரும், புலவர்களும், பாமரர் களும் பலராகக் கையாண்டு பயன் பெற்று வருகின்றனர்.

ii வயதும் வழக்கமும் வழிநில்லா

'இளமையிலேதான் இச்சட்டத்தை யேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இளமையில் இச்சட்டத்தை அனுஷ்டிக்கும் பேறு பெறுமலேயே, வயதிலே மூத்துவிட்டவர்கள் அம் மூத்த வயதிலே இச்சட்டத்தைக் கையாளுதல் இயலாத காரியம்' என்பது கிடையாது. தொண்டுகிழவர்களாக இருக் கின்றவர்களும், அவர்களுக்கு அந்த நிலையில்தான் சுவாமி களது சட்டத்தைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளும் புண்ணியம் கிட்டுமானல், உடனே அவர்கள் சட்டத்தை அனுஷ்டானத் திற்குக் கொண்டு வரலாம். அவர்களுக்கு வாய்க்கும் சில கால உலக வாழ்க்கையிலேயே, நெறியோடு சட்டத்தைக் கையாண்டு வந்தால், கட்டாயம் அவர்களும் பிறவிப் பெரும் பயனை அடைந்து விடுவார்கள்என்பது சுவாமிகளது துணிபு. அன்று பிறந்த சிசு முதற்கொண்டு, நின்று பேசுதற்கும் இயலாத கிழங்கள் வரையில், எவரும் சுவாமிகளது சட்டத் தைச் சுகமாக அனுஷ்டித்துச் சுகிர்தம் பெறவேண்டும் என்பதுதான் சுவாமிகளது அவா.

வயது எங்ஙனம் தடையாகாதோ, அப்படியே பழக்க வழக்கங்களும் சட்ட அனுஷ்டானத்திற்குச் சிறிதும் தடை யாகா. "வாழ்க்கையில் இது வரையில், உணவு முறையி லும், நீராடும் வகையிலும், இதர விதங்களிலும் நாம் கையாளும் பழக்க வழக்கங்களுக்கு, நேர்மாருக இருக்கின் றனவே சுவாமிகளது சட்டங்கள், நெடுநாளாக நம்மால் கையாளப்பெற்ற இப்பழக்க வழக்கங்களை, நமக்கு இயற்கை போல் ஆய்விட்ட இப்பழைய முறைகளை, நாம் திடீரென எவ்வாறு கைவிட்டு முழுதும் புதிதான வழியாகிய சுவாமி களது சட்டத்தை மேற்கொள்வது?" என்று எவரும் சிறிதுகூடச் சந்தேகமாவது அச்சமாவது கொள்ள வேண்டுவதில்லை. எத்தகையவான கடும் பழக்க வழக்கங்களை யுடையவர்களும், சுவாமிகளின் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்ட அளவிலே, அக்கடுமையான பழக்கங்

கள் தாமே பையப்பைய இருந்த இடம் தெரியாமல், விடை பெற்றுக் கொண்டு போய்விடும்.

iii வான்பொருள் வழிகாட்டும்.

முன்னை வினைப்பயனுய்த் துணிவு ஏற்பட்டு சுவாமிகளது சட்டத்தை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், உடையவன் திருவருள் சுவாமிகள் வழியாக நின்று, அவருக்கு நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் வழிகாட்டிக்கொண்டே செல்லும். சட்டத்தை மேற்கொண்டதனுல், 'என்ன கெடுதி வந்து விடுமோ! எந்த ஆபத்து சூழ்ந்து கொள்ளுமோ!' என்று அஞ்சியிருந்த அவருடைய உள்ளத்திற்கு உறுதியையும் அமைதியையும் கொடுத்து வந்து, அவருக்கு எவ்வித இடர்ப்பாடும் நேராமல் காத்து, நாளுக்கு நாள் அவர் சட்டப் பயிற்சியில் மேன்மையுறும்படி செய்து வரும்.

சுவாமிகள், சட்டத்தை, நேர்முகமாக இருந்து, மக்களுக்கு வழங்கிய அக்காலத்தில், மக்களுடைய கண் எதிரிலே தங்கி அவர்களுடைய ஐயங்களையும் அச்சங்களையும் நீக்கியதுமல்லாமல், நேரே காண முடியாதபோதும், மறைவாக உள்ளக் கண்ணுக்குத் தோன்றி வேண்டிய தைரியத்தை ஊட்டி வந்ததுபோலவே, சுவாமிகளது தூலத்திருமேனியை ஊனக் கண்களால் காணமுடியாத இக்காலத்தும், சுவாமிகள் இடைவிடாதுமனத்தின் முன்னே தோன்றி வழிகாட்டி வருகின்றுர்கள். 'சுவாமிகளை நேரே சேவிக்கும் பேறு பெற்றவர்களுக்கே இவ்வாறு தோன்றுவார்கள் போலும். மற்றுர்க்கு அங்ஙனம் தோன்றுர்கள் போலும்', என்று எண்ணுதல் கூடாது. இன்றைய தினம், சுவாமிகளது சட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகின்றவர்களுக்கும், சுவாமிகள் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தோன்றுத் துணையாய் இருந்து, அடுத்த நிமிஷம் செய்ய வேண்டுவது இன்னது என்பதை மிகச் சூக்ஷ்மமாகக் குறிப்பித்துக் கொண்டே வருகிறுர்கள்.

எனவே, சுவாமிகளது சட்டத்தைக் கொஞ்சமேனும் ஐயமும் அச்சமும் இல்லாமல் எந்த தேசத்தாரும், எந்த மதத்தாரும், எந்தச் சாதியாரும், எந்தப் பழக்க வழக்க முடையவரும், எந்த வயதிலும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். பூர்வ புண்ணியப்பயனுய்த் துணிந்து ஏற்றுக்

கொள்ளும் வரையில்தான் ஐயமும் அச்சமுமே தவிர, ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால், பிறகு, வான்பொருளாகிய உடையவனது அருள், சுவாமிகள் வழியாய் வெளிப்பட்டு உந்திக் கொண்டே சென்று, உச்ச நிலையை யடைவித்துவிடும் என்பது திண்ணம்.

4 சட்டத்தின் பொதுப் பகுதி

i ஒரு தெய்வக் கொள்கை

அண்டங்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாக ஆண்டவன் ஒருவன் இருக்கின்றான். உயிர்கள் அவ்வொரு பெரும்பொருளையே பல பெயர்களாலும், பல உருவங்களாலும், பல சரித்திரங்களாலும் வழிபடுகிறார்கள். எல்லாப் பெயர்களும், எல்லா உருவங்களும், எல்லாச் சரிதங்களும் அவ்வொரு பொருளையே குறிப்பனவாகும். சமயவாதிகள் தம் தெய்வம் பெரிது, எம் தெய்வம் பெரிது என்று, தம்முள் சண்டையிட்டுக்கொள்வதெல்லாம் வீண். இதுவரையில் வழக்கிலுள்ள எந்தப் பெயரோடு, எந்தஉருவத்தோடு வணங்கினாலும் சரி, அல்லது இனி புதிதாக எந்தப்பெயரும் உருவமும் கற்பித்துக்கொண்டு வழிபாடு ஆற்றினாலும் சரி, எல்லாம் அவ்வொரு பொருளுக்கே செல்லும். அவ்வொரு பொருளே அவரவர் விருப்பத்திற் கேற்கவே தோற்றமும் தந்து, கோரும் பொருளைக் கூட்டுவிக்கும். இவையே உலகிலுள்ள உயர்ந்த சமயங்களின் கொள்கைகளாகும். இவையே நமது சுவாமிகளின் கொள்கையுமாகும். சட்டத்தை மேற்கொள்பவர்கள் எந்தச் சமயத்தவராய் இருந்தாலும், அந்தச் சமயத்தின் மூர்த்தங்களை வழிபடலாம். ஆனால், பிற மதங்களினால் கடவுளுக்கு அமைந்த உருவங்களையோ அல்லது பெயர்களையோ தாழ்வாக எண்ணவாவது, தூஷிக்கவாவது கூடாது.

ii மரக்கறி உணவு

மனிதர்களாகப் பிறந்த உயிர்களுக்கு மரக்கறி உணவுதான் தகுதியானதென்பது சுவாமிகள் கருத்து. மனிதனைத் தாழ்வுப் படுத்தும் தமோ ரஜோ குணங்களெல்லாம், மரக்கறி உண்போனைவிட்டு அகலும் என்பது அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கூறும் முடிவாகும். சன்மார்க்கத்திற்கு அவசியமான சாத்விக குணமானது மரக்கறி

உணவால் மிகுந்து வளர்கின்றது என்பதும் பதார்த்த குணங்களை ஆராய்ந்து அறிந்த பெரியார்களுடைய முடிவாகும்.

சுவாமிகளின் சட்டத்தை அனுஷ்டிக்கும் ஆண் பெண் பாலார் பலரும், தூய்மையான மரக்கறி உணவைத் தவிர, எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும், எக்காலத்தும், மாமிச போஜனம் செய்தல் ஆகாது. ஏற்கனவே மாமிச உணவு உட்கொண்டிருந்தவர்கள் சட்டத்தில் சேர்வார்களானால், சேர்ந்தது முதல் மரக்கறி உணவு உடையவர்களாக ஆய்விடுதல் வேண்டும். பழக்கத்தின் கொடுமையால் எளிதிலே மாமிச ஆகாரத்தை ஒழிக்க முடியாதிருந்தால், சிறிதும் அதைரியம் கொள்ளாது, உடையவனிடத்தில் உறுத்து விண்ணப்பித்துக்கொண்டே வரவேண்டும். சட்டத்தைக் கையாள்பவரில் எத்தனையோ பேர் முதலில் மாமிச உணவு உடையவர்களா யிருந்தவர்கள். பிறகு அவர்கள் உடையவனிடம் கொண்ட உறுதியினால், உள்ளம் மாறிச் 'சீயென' அவ்வுணவை வெறுத்துவிட்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுவது ஆண்டவனிடம் அநுதினம் அசைவிலா முறையீடு.

iii பஞ்சமா பாதகம் தவிர்த்தல்

மனிதனை இழிவு படுத்துகின்ற ஐந்து பெரிய பாதகங்களாகிய கள் குடித்தல், பொய் பேசுதல், காமவயப்படுதல், உயிர்களைக் கொல்லுதல், திருடுதல், இவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

அறிவு தன்னுடைய இயற்கை நிலையை விட்டு மயங்கும்படி செய்கின்றது கள். எனவே, கள்ளைப்போலவே, அத்தகைய மயக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடிய மற்ற பானங்களும், கஞ்சா, அபின் முதலியவும், புகையிலை சம்பந்தமான பல பொருள்களும், கள் என்னும் சொல்லுக்குள் அடங்கும். ஆதலால், கள் நீக்கவேண்டும் என்றது, கள்ளைப்போன்ற பிற வஸ்துக்களையும் நீக்க வேண்டும் என்றதாகும். நீக்க முடியாத லாகிரி வஸ்துப் பழக்கமுடையவர்களும் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு, உண்மையாக, அப்பழக்கங்களை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று உடையவனிடம் மன்றாடி முறையிட்டு வந்தால், அவை, ஆச்சரியப்படும்படி அவர்களை விட்டு நீங்கிவிடும் என்பதை அடியார்கள் பலர் அவரவர்களின் வாழ்க்கையில் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

காமவயப்படலாகாது என்றது,அளவுக்கு மிஞ்சி அதன் வழியில் ஈடுபட்டு அழிவு தேடிக்கொள்ளலாகாது என்ற கருத்தோடாகும். இல்லாவிட்டால் இல்லறத்தானுக்கு இச் சட்டத்தில் இடமில்லாமற் போய்விடும். சுவாமிகளோ, பெருவாரியாக இல்லறத்தில் இருக்கும் மக்களும் இம்மை மறுமை நலங்களை அடைவதற்கு இச்சட்டம் பெரிதும் பயன்படவேண்டும் என்னும் நோக்கங் கொண்டவர்கள். சட்டத்தில் சேரும்போது, இல்லறத்திற்குரிய வரம்புக்கு உள்பட்ட ஆசைகள் இல்லறத்தானுக்கு இருந்தாலும், தினே தினே, உடையவனிடம் முறையிட்டு வருவதால், அவ்வுடையவனிடம் வைத்த ஆசையை யல்லாமல், மற்ற நம் காமங்களை யெல்லாம் அடியோடே மாற்றிக்கொள்ள லாகும் என்பது சுவாமிகள் கருத்து

எவ்வகையான உயிர்க்கொலையும் சுவாமிகளுக்குச் சம் மதங் கிடையாது. பசியாற்றிகொள்வதற்காக எளிய முறையான இன்றியமையாத உணவுக்கென்று அல்லாமல் மற்றபடி,செடி கொடிகளுக்கும் சிதைவு நேர்வித்தல்கூடாது என்பது சுவாமிகள் எண்ணம். தாவர வர்க்கம் தவிர இதர வித உயிர்களை எக்காரணத்தினுலும் கொல்லுதல் தவறு. விஷ ஜந்துக்கள் என்று சொல்லப்படும், தேள், பாம்பு முதலியவற்றைக்கூட உடல் சிதைத்தல் ஆகாது. வீடுகளில் அவை காணப்பட்டால், அடித்துக் கொல்லாமல் பிடித்துப் புறத்தே விட்டுவிடவேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் கட்டளை. அவ்வாறே சட்டத்தைச் சேர்ந்த அடியவர்கள் நடந்து வருகிருர்கள். 'இரெட்டியப்பட்டி சுவாமி துணை' என்று சுவாமிகளின் பேரைச் சொல்லிக், கொடிய பாம்பையும், தேளையும் தாமே கையாலேயே பிடித்து ஊருக்கு வெளியே கொண்டுவிடும் அடியவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர்.

iv வெள்ளி விரதம்

சுவாமிகளின் சட்டத்திற்கு விரதம் மிக்க அவசியம். விரதங்களால் முதலில் உடம்பிலுள்ள பிணிக்குறைகள் பல நீங்குகின்றன. இரண்டாவது உயிர் உரம் பெற்று வளர்கிறது. பசியைப் பொறுக்கின்ற ஒருவன் உலகத்திலுள்ள எத்தகைய கஷ்டத்தையும் பொறுத்து

மேலுக்கு வந்துவிடக்கூடியவன் ஆவான். சுவாமிகள் எத்தனையோ நாள்கள், மண்டலங்கள், உணவு இல்லாமல் இருந்திருக்கிருர்கள். அடியவர்களையும் அம்முறையில் பழக்குவதற்காகச், சுவாமிகள் மறைந்திருக்கின்ற இக்காலத்திலுங்கூட, அடியவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து, உண்டி சுருங்க வேண்டிய முறைகளை மிகஅற்புதமாகக் குறிப்பிட்டுவருகின்ருர்கள். அவ்வாறே அடியவர்கள் நடந்து, கைமேல் பலன் கண்டு, குருநாதரின் பேரருளைப் போற்றுகின்றனர்.

தேர்ச்சி பெற்ற அடியவர்களுக்குப் பல திறமான விரதங்களைத் தனித்தனியே குறித்துக் காட்டி வருவதுமல்லாமல், சுவாமிகள் பொதுவாக எல்லா அடியார்களும் தொடக்கத்தில் எடுத்துக் கொள்வதற்காக வெள்ளிக் கிழமை விரதத்தைக் கட்டளையிட்டார்கள். அவரவர்களுடைய உடல் உரத்திற்கு ஏற்றபடி முழுதும் உண்ணுமலேயோ, சிற்றுணவு மாத்திரம் அருந்தியோ, பானம் மாத்திரம் பருகியோ, இருக்கலாம். ஆனுலும், சாதாரணமாகத், துவங்குவோர் ஒரு பொழுது உணவு ஏற்று, இராப்பொழுது சிறிது பலகாரத்தோடோ, அஃதும் இல்லாமலோ இருக்கவேண்டும் என்றே இவ்விரதம் கட்டளை யிடப்பெறறது.

மற்ற நாள்களைக் குறிக்காமல், வெள்ளிக் கிழமையைத் தேர்ந்து கொண்டதில் சுவாமிகளின் பரந்தசமரசக்கருத்துப் புலனுகின்றது. சைவ வைணவ மதத்தினருக்கேயல்லாமல், முகம்மதியர் கிறிஸ்தவர் மற்றும் பிற சமயத்தினருக்கும் வெள்ளிக்கிழமை ஒரு சிறந்த நாளாகும். மற்ற நாள்களைக் காட்டிலும் இந்நாளை விரதத்திற்கு உரியதாக எல்லா மதத்தினரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். பல சமயத்தவர் ஏற்கனவே இந் நாளை விரத நாளாகவே கொண்டாடியும் வருகின்றனர். எனவே சுவாமிகள் மிக்க அருளோடு வெள்ளிக்கிழமையை விரதநாள் ஆக்கியிருக்கின்ருர்கள் என்பது தெரிகிறது.

v செத்தார்க்குச் சமாதி

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் என்னும் இராமலிங்க சுவாமிகள் கொண்டிருந்த கருத்தின்படியே, சுவாமிகளும், மாண்டவர்க்கு மண் மறைவு தான் தகுதி யென்னும் கொள்கையுடையவர்களாயிருந்

தார்கள். ஆண்டவன் ஆக்கிய உடலைத், தீயிட்டுச் சிதைத் தலைச் சுவாமிகள் விரும்பவில்லை. சுவாமிகளின் கருத்துப் படியே சுவாமிகளின் அன்னையாரும், அவருக்குப்பின் அவர் களின் குடும்பத்தில் உயிர் நீத்த பலரும்,சமாதியே செய்யப் பெற்றனர். சுவாமிகளின் சட்டத்தை மேற்கொள்ளும் அன்பர்களும், சுவாமிகளின் கருத்தையேஅனுசரித்து நடக் கின்றனர். சமாதி செய்யும் பழக்கம் ஏற்கனவே இல்லாத குடும்பங்களில் ஒருவர் இருவர் மாத்திரம் சட்டம் மேற் கொண்டிருந்தால் அவர் அடைகின்ற காலத்து, குடும்பத் தாரால் சமாதி செய்யத் தடைகள் நேர்வதுண்டு. அக் காலங்களில், மற்ற அடியார்கள் உடனிருந்து,சுவாமிகளின் கொள்கைக்கு இணங்கச், சமாதி செய்ய முயலுவர். அக் காலத்து அவர்களது முயற்சிக்கு இணங்கவும், மாண்டவர் கொண்டிருந்த கொள்கைக்கு ஏற்பவும், மற்றவர்கள் தடை செய்யாதுசமாதியமர்த்தஉடன்படுவதுதான்அறிவுடைமை. பழக்கவழக்கங்கள் ஏறிச் சவாரி செய்ய விட்டுவிடுதல் ஆகாது.

5 சட்டத்தின் சிறப்பியல்

i நாள் தவரு நீராட்டமும் வழிபாடும்

1. விடியல் நீராட்டின் விழுமம்

ஒருநாள்கூடத் தப்பாமல் காலை நான்கு மணிக்கு விழித்துக்கொண்டு, மலஜல விசர்ஜனம் ஆனதும், நீராட வேண்டும் என்பது சுவாமிகளது சட்டத்தின் சிறப்பான கொள்கை. காலை ஐந்துக்குள் நீராட்டத்தை முடித்துவிட வேண்டும். நாலுக்கும்ஐந்துக்கும் உள்ள இடைக்காலத்தில், தண்ணீருக்கு ஓர் அருமையான சக்தியிருப்பதாகச் சுவாமி கள் கூறுவார்கள். அந்நேரத்தில் அத்தண்ணீரைக் கொண்டு, உடல்மீது கொட்டிக், கழுவுவதால், உடம்பி லுள்ள நரம்புகள் கெட்டியாகின்றன, மூளை கூர்மையடை கிறது, இரத்தம் பரிசுத்தமாகிறது, என்று சொல்லுவார் கள். மற்ற நேரங்களில் நீரா்டுவதால், முழுகுவத னுடைய முழுப்பயன் கிட்டாது போவதோடு, ஏதே னும் கெடுதியும் நேரலாம். ஆனுல் விடியல் நீராட் டத்தினுல் தீங்கு ஏதும் இல்லை. உள்ள நோய்கள்

நீங்கும். உடல் ஆரோக்கியமாக ஆகும். சட்டத்தின் மற்ற பகுதிகளுக்கு மேலாக, இந்த விடியல் நீராட்டம் போற்றப்படவேண்டும். இது ஒன்றிருந்தாலும் போதும், மற்றவை யெல்லாம்ஒவ்வொன்ருய்க் கைகூடிவிடும், என்று சுவாமிகள் சொல்லுவார்கள்.

2. எந்நீராயினும ஏற்றதாகும்

அங்ஙனம் விடியல் நீராட்டத்திற்குஆற்று நீரே வேண்டும் என்பது இல்லை. ஊற்று நீரே தேவை என்பதும் கிடையாது. இவை கிடைத்தால் சிறப்பே. கிடைக்காவிடின் குளத்திலோ குட்டையிலோ, கிணற்றிலோ கேணியிலோ, எங்கேயாவது அழுக்கில்லாத தண்ணீர் கிடைக்குமானுல் போதும். குதிரைக் குளம்புப் பதிந்த இடத்தில் உள்ள நீராயினும், விடியல் நேரத்தில் கங்கை நீரின் தன்மையை அது பெற்றிருக்கிறது; எனவே அது கிடைத்தாலும் சாலும், அதிலே நீராடலாம், என்று சுவாமிகள் சொல்லுவார்கள். தவருது விடியற் காலத்திலே நீராடிவிட வேண்டும்ஆதலினுல், இந்நீரேவேண்டும், அந்நீரே வேண்டும் என்று சுவாமிகள் கட்டுப்பாடு செய்யவில்லை.

3. அரை ஸ்நானம் ஆகாது

கழுத்துக்குக்கீழே மாத்திரம் தண்ணீர் விட்டுக்கொள்ளும் வழக்கம் நல்லதல்ல என்பது சுவாமிகள் எண்ணம். தலைக்குக் கொட்டிக் கொள்ளாமல் நீராடுவது நீராட்டமாகாது என்பது சுவாமிகளின் கருத்து. மேல் நாட்டு முறையில் வைத்தியம் செய்பவர்கள், ஒருவருக்குக் கடுங் காய்ச்சல் வந்தக்கால், கொதிப்பெடுத்திருக்கின்ற உடலின் வேறு பாகங்களிலே பனிக்கட்டியை வைத்து வெம்மையைத் தணிச்க முயலாமல், உறை நீர்க்கட்டியைப் பையிலிட்டுத் தலைமீதேயே வைக்கிருர்கள். தலையிலே, உடலிலுள்ள நரம்புகள் நாடிகளின் முடிச்சுகள் எல்லாம் திரண்டு கிடத்தலின், அவ்விடத்தைக் குளிர்வித்தால் உடம்பு முழுதும் குளிரும் என்னும் உண்மையை யறிந்தே அப்படிச் செய்கிருர்கள். அப்படியாகு உடலைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டுவோர், பிரதானமான தலையை மாத்திரம் விட்டுவிட்டு மற்ற பாகத்தின் மீது தண்ணீர் விடுதல் தகுதியுடையதாகாது. அவ்வாறு செய்வதால் கெடுதிகளும் நேரலாம்.

4. வந்தனே வழிபாடு

நீராடியதும், அவரவர்களுடைய வழக்கப்படி நெற்றியில் அணிதற்குரிய சமயச் சின்னங்களை அணிந்துகொண்டு ஆண்டவனே வழிபட வேண்டும். எல்லாவிதப் பக்குவமுடைய மக்களுக்கும் இச்சட்டம் பயன்பட வேண்டும் ஆதலால், இவ்வழிபாட்டை மிக்க இலேசான முறையிலே செய்வதற்குச் சுவாமிகள் திட்டம் செய்திருக்கிருர்கள். வீட்டிலேயே வழிபடுதற்குரிய இடமும் உருவங்களும் எல்லோருக்கும் வாய்க்கா. எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கிட்டக் கூடியது தெருக் கோடியில் இருக்கக்கூடிய பிள்ளையார் கோயில். எந்தச் சிறு கிராமத்திலும் ஒரு விநாயகர் கோயில் இராமல் இராது. பெரிய ஊர்களில் சந்துக்கு ஒன்றும் இருக்கும். மற்ற ஆலயங்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், பிள்ளையார் கோவில் இருப்பது பெரும்பாலும் நிச்சயம். எனவே, நீராடி நெற்றிக்கு அணிந்ததும், பிள்ளையார் கோயிலுக்குப்போய் மூன்று சுற்றுச் சுற்றிக் கும்பிட்டு வரவேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் கட்டளை.

சைவ வைணவர்களாகிய இந்துக்கள்விநாயாகர் கோயிலுக்குப் போகத் தடை யேதுமில்லை யாதலினுல், இவர்கள் நீங்கலாக, கிறித்தவர்களும் முகம்மதியர்களும், பிறரும் அவரவர்களுக்கு உரிய வழிபாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று சுவாமிகள் கூறியிருக்கிருர்கள்.ஆலயத்தண்டையே வரலாகாது, உருவ வழிபாடே செய்யலாகாது என்பாரும், இறைவனது இயற்கைத் திருமேனிகளான மரங்களையும் செடிகளையும் வலம் வந்து இறைவனுகிய இயற்கையை வழிபடலாம் என்பது சுவாமிகள் கட்டளை.

இவ்வளவுதான் வழிபாடு. சில நிமிஷமும் பிடிக்காது. மலரும் நீரும் வேண்டுவதில்லை. கர்ப்பூரம், பழம், தேங்காய், பிறவும் வேண்டுவதில்லை. இவ்வழிபாட்டிற்குமந்திரங்களும், ஜெபங்களும் கிடையா,அர்ச்சகரும் வேண்டாம்.செல்வந்தர்கள் வழிபாட்டுக்காக வேண்டும் பட்டும், பீதாம்பரமும், பீடமும், பூசை அறையும் பிறவும் வேண்டவே வேண்டாம். இவைகொண்டு பூசை செய்தலாகாது என்று சுவாமிகள் சொல்லவில்லை. செய்வதால் குறைகிடையாது. ஆனுல் எளியவரும் வழிபாடு செய்தற்கான முறையை வகுக்க

வேண்டும் என்றே சுவாமிகள் மேல்குறித்தஇலேசானதிட்டத்தைக் கட்டளை யிட்டார்கள்.

ii பச்சை நீர்ப்பழக்கம்.

1. நீராடப் பச்சை நீர்

நீராடுவதற்குப் பச்சை நீரைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது சுவாமிகள் கட்டளை. இயற்கையாகக் கிடைக்கும் நீரிலேயுள்ள உயிர்ச்சத்து, அந்நீரைக் காய்ச்சியோ, அந்நீரோடு வேறு பொருள்களைக் கலந்தோ உபயோகப்படுத்தும்போது, குன்றிவிடுகின்றது. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நீரைக் காய்ச்சி உபயோகித்தலாகாது. கைகால் சுத்தம் செய்யவும் வெந்நீர்கூடாது. தானே கிடைக்கும் தண்ணீர், அழுக்கற்றதாகச் சுத்தமானதாக இருக்கின்றதா என்று மாத்திரம் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். காய்ச்சினுல் தான் நீங்கும் என்ற குறைகள் இருப்பதாகக் குறுகுறுப்பு ஏற்பட்டாலும், அல்லது இப்பச்சை நீரில் ஸ்நானம் செய்தால் இப்போதுள்ள தேக நிலைகெட்டுவிடும் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டாலும், உடையவன் நாமத்தை எண்ணி, அவனது அருள் வந்துஅந்நீரில்படிவது போன்ற குறிப்பாக, சிறிது திருநீறு அதிலே இட்டு நீராடலாம். குறை ஏதும் நேராது. ஆண்டவனது அருட்பாங்கை அகத்தெண்ணி எந்நீரில் நீராடினும் இடர் இராது.

2. அருந்த அந்நீரே

நீராடுவதற்கு மாத்திரம் அல்லாமல், குடிப்பதற்கும் பச்சை நீரைத்தான் பயன் செய்தல் வேண்டும் என்பது சுவாமிகள் கொள்கை. காய்ச்சலால் கஷ்டப்பட்ட போதிலும், பிற நலிவு வந்த போதிலும், தண்ணீர்தான் தாகத்திற்குக் கொள்ள வேண்டும். வெந்நீர் கூடாது. அச்சமாயிருப்பின் ஆண்டவன் அருளை நினைந்துப்பருகிவரவேண்டும். குறை சிறிதும் வாராது என்பது சுவாமிகள் ஆணை.

3. வெந்நீர் வேண்டாம்

எவ்விதத்திலும் வெந்நீரைத் தொடுதல் கூடாது என்பது சுவாமிகளின் கொள்கை. ஒத்தணம் கொடுத்தல், கொப்பளித்தல், முதலிய எதற்காகவும் சுடுநீர் உபயோகித்தல் ஆகாது. எண்ணெய்

தேய்த்துக் கொண்டாலும்தண்ணீரிலேயேதான் நீராடுதல் வேண்டும். தவறி வெந்நீரைத் தீண்ட நேர்ந்தால், அவ்வாறு தீண்டியது சட்டத்திற்கு மாருன செய்கை என்பதைக் குறிக்க உடையவன் குறிப்பு ஏதாவது ஏற்படும். குற்றத்தை யுணர்ந்தால் குறையேதும் இராது.

iii மருந்தென்பதை அருந்தாமை

1. மருந்து இயற்கைக்கு மாறு

மருந்து அருந்துதல் இயற்கைக்குமாறு ஆதலின், எத்தகைய நோய் வந்தாலும் மருந்தென்பதே சாப்பிடலாகாது என்பது சுவாமிகளின் கட்டளை. 'மருந்தினுல் நோய் நீங்கி வருவதைக் கண் கூடாகக் காண்கின்ருேமே. அப்படியிருக்க மருந்து ஏன் கூடாது என்றுசொல்லவேண்டும்' எனச்சிலர் எண்ணலாம். சிறிது கவனிக்க வேண்டும். சாப்பிடும் மருந்தானது ஒரு குறித்த நோயை நீக்குவதோடு நின்ருல் நல்லதுதான். ஆனுல் அதுஅதோடுநிற்பதில்லை. உடம்பை வேறு பல வகையிலே கெடுத்து வைத்து விடுகிறது. ஆகையினுல்தான் மருந்து கூடாது என்று சுவாமிகள் வற்புறுத்தினுர்கள்.

2. வினை வளர்க்கும் விரோதி

'வினைப்போகமே ஒரு தேகங் கண்டாய்' என்று பட்டினத்து அடிகள் சொல்லியதற்கொப்ப, முன்செய்த வினையை அநுபவித்துத் தீர்க்கவே பிறவி எடுக்கிருேம். எடுத்த இந்த ஜன்மத்தில், முன்னை வினையைத் தொலைத்துக் கொள்வதே நோக்கமா யிருக்க வேண்டுமே தவிர, மேலும் மேலும் புது வினைகளைச் செய்து போடுதல் கூடாது. அப்படிச் செய்வதால் பிறவி நோய் நீடித்துக் கொண்டு போகிறது.

நமக்கு வரும் நோய்கள் நம்முடையசொந்த வினையின் பயனுக வருகின்றன. இயற்கைக்கு மாருன வாழ்க்கையை முன் ஜன்மத்திலாவது இந்தப் பிறவியிலாவது செய்யாது வந்திருப்போமானுல், நோய் என்பதே நம்மை யணுகாது. பொருத்தமில்லாத வாழ்க்கை வாழ்வதனுலேதான் பொல்லாத பல பிணிகளுக்கு ஆளாகிருேம்.

வினையை நுகர்ந்து தீர்ப்பதற்காக வரும் நோயை, மருந்து கொடுத்துத் தடுக்க முயல்வதானது, மேலும் வினையைப் பெருக்கிப் கொள்வதாகும்.

முன்னும் இன்றும் செய்த வினையை ஒழித்துப் பிறவா முத்தியாகிய பேரின்பத்தை யடைவித்தற்குத் துணைசெய்ய வருகின்ற பிணியை, வினையை வளர்த்து அல்லல் சூழ்ந்த அகலிடத்தில் அலமரவைக்கும் பொருளாகச் செய்துவிடக் கூடியது மருந்து என்னும் மாயப் பொருள்தான். ஒரு நோயைப் போக்கிக் கொள்ளுகின்ற மனித முயற்சியிலே, எத்தனையோ விதமான புதியபுதிய வினைகளைச் செய்ய வேண்டி நேர்ந்து விடுகிறது. அவ்வினைகளை யெல்லாம் அநுபவித்தே தீர்க்க வேண்டுமாதலின், அவற்றிற்காகப்பல பிறவிகளையும், அப்பிறவிகளில் பலபிற நோய்களையுங்கூடப் பெறவேண்டியவர்களாய் விடுகிறோம். எனவே, மருந்து மனிதனுக்கு வினைவளர்க்கும்விரோதியாக இருப்பது நன்கு புலனாகும்.

3. உடையவன் உறுதிக்கு ஊனம்

'வைத்திய நாதன்' என்று எல்லாம் வல்லபொருளுக்கு ஒரு பெயரை மாத்திரம் அழகுக்கு இட்டுவைத்துவிட்டு, ஒரு சிறு தலைவலி வந்தாலும்,அதற்குஆயிரத்தெட்டுவைத்தியம் செய்து கொள்வதற்காக இங்கும் அங்கும் ஓடுகின்ற மக்களை என்னென்று சொல்வது என்று சுவாமிகள் இரங்குவார்கள். தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லவன் ஒருவனே; அவனைப் பற்றியவர்கள், வேறு எவரையும் மருந்துக்கென நாட வேண்டிய அவசியமில்லை, நாடவே கூடாது,என்பது சுவாமிகள் கருத்து.

சிறு தலைவலி முதற்கொண்டு, தீர்தற்கு அரிய பிறவி நோய் வரையில், எதையும் எளிதில் தீர்த்து வைப்பதற்காக உடையவன் ஒருவன் தன் துணையைஅடியவர்கள்எப்போது நாடுவார்கள் என்று காத்துக் கொண்டிருக்க, அவன் அவ்வாறு இருப்பதை மறந்து, பிணிகளை நீக்கிக் கொள்ள அவனருளை நாடாமல் மருந்தை நாடிச் செல்வதானது, அவனிடத்தில் உறுதியை யிழப்பதாகும் என்பது சுவாமிகளின் எண்ணம். அவன் படைத்த அற்பமானசுக்கினாலும்மிளகினாலும் மற்றுமுள்ள மருந்துப் பொருள்களாலும் தீரக்கூடிய

ஒரு வியாதி, அவனது நேர் அருளினலேயா தீராமற் போய் விடும்? ஆண்டவன் அருளைக் கோருகின்றஆர்வம்இல்லாத வரையில்தான், ஒருவன் நோய் நீக்கத்திற்கு உலக மருந்து களுக்காக அலைய வேண்டிவரும். ஆனல் அவன் அருளை நம்பிவிட்டவர்களுக்கு, உலக மருந்துகளைப்பற்றிய நினைவுக் கூட வேண்டியதில்லை, 'தமக்கு வரும் நோய்களை அவன் அருளை அடரப் பெறுவதற்குத் துணையாக்கிக்கொள்ளாமல், மாய மருந்துகளை நாடியா மாய்ந்து விடவேண்டும், அறி வுடையார்?" என்பது சுவாமிகளின் கேள்வி.

iv பிணிவந்தால் யாது செய்தல்

இப் பிறவியில் இயற்கை பிறழாத வாழ்க்கை வாழ்ந்து வருபவர்களுக்கு நோய் வாராது. நம்மையும் மீறி நேரும் சில அசந்தர்ப்பங்களால் இயற்கைக்கு மாருக நடந்து கொண்டு விட்டபோது வியாதி வந்தே தீர்கிறது. அப்படி யல்லாமல் முன்னைப் பிறவியின் பயனுகவும், பிணிவருதல் கூடும். இப்படியாக நோய் வந்துவிட்டால் எந்த விதமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சுவாமிகள் திட்டம் செய்திருக்கிருர்கள்.

1. காலை மாலை நீராட்டம்

(i) சகல நோய்

உலகத்திலே மக்களுக்கு வரும் நோய்கள் எண்ணில. அவற்றில் எத்தகைய பிணி வந்தாலும் சரி, பச்சைத் தண் ணீர் விடியல் ஸ்நானத்தை விடக்கூடாது. அதோடுவியாதி நீங்கும் வரையில் மாலையிலும் பச்சை நீரிலேயே ஸ்நானம் செய்துவருதல் வேண்டும். சாதாரண காலத்திலேயே தண் ணீரில் நீராடுவதற்கு அச்சம் கொள்கின்றவர்களுக்கு, குளிர்க்காய்ச்சல் வந்தபோது, காலை மாலை இரண்டு வேளை யும் பச்சை நீரில் ஸ்நானம் செய்பவர்களைக் கண்டாலும், அல்லது அவர்களைப்பற்றிக் கேட்டாலுங்கூட, நடுநடுக்கம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆனல் சட்டத்தை மேற்கொள்ளுகிறவர் கள் அம்மாதிரியான சோதனைக்காலங்களிலேதான் ஆண்ட வன் அருளிலே ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடையவர்களாக ஆய் விடுகின்றனர். இரண்டு நுரை ஈரல்களிலும் சளி நிறைந்து சன்னி பிறந்திருக்கின்ற நிலையிலுங்கூட, பச்சை நீர் ஸ்நானத்தை விடாது செய்யும் ஒருவருக்கு உடையவ

னது உண்மையிலே எவ்வளவு அடர்ந்த நம்பிக்கை யிருக்க வேண்டும்?

அவ்வாறு ஆண்டவனே அடைக்கலம் என்று அடைந்த தன் பயனுக, அக்கடு நோயுடையார், நிச்சயமாக முழு நலம் அடைந்துவிடுகின்றபோது, அவருடைய உள்ளம் எம்மட்டுக் குதூகலம் அடையும்! ஆண்டவனது அருளின் பெருமையை எத்துணை வியக்கும்! பின்னர், அவர் வாழ்வெனுங் கடலை நீந்துதற்கு எவ்வளவு வன்மை பெற்றவர் ஆய்விடுவார்! பிரபஞ்சப் போரிலே வெற்றியடைதற்குரிய தைரியத்தை அவர் எவ்வளவு உறுதியாகப் பெற்றுவிட்டதாக உணர்வார்! ஒரு நோயை இவ்வாறு ஆண்டவன் அருள் கொண்டே எளிதில் கடந்த அவர், மேலும் மேலும் வரக்கூடிய பிணிகளையும் அவ்வாறே கடந்து வரும்போது அவரது வாழ்க்கை எத்துணை வெற்றியுடையதாக, இன்பம் நிறைந்ததாக, முத்தி எனும் கரை சேரும் முனைப்பு உடையதாக, விளங்கும்! அவ் விளக்கமானது அண்டை அயலிலுள்ள மற்ற மக்களையும் ஆண்டவன் அருளுக்கு அருகராக்குவதற்கு எம்மட்டுத் துணை புரியும்!

"மற்றைக் காலங்களில் பச்சைநீர் ஸ்நானம் பயனளிக்குமானுலும், உடலில் நோய் வந்து உற்றகாலத்தில், அதிலும் தண்ணீரைத் தொட்டாலும் மிகுந்துவிடக்கூடிய பிணிகள் உடம்பிலே இருக்கின்ற நேரத்தில், பச்சைநீர் ஸ்நானத்தைப் பற்றிப் பேசவும் கூடாது. அந்நிலையில் தக்க வைத்தியம் செய்துகொள்ளாமல், தவறித் தண்ணீரில் நீராடுவோர்களை முழு மூடர்களென்று சொல்லாமல் வேறு என்னவென்று சொல்லலாகும்'' என்று கூறுபவர்களைக் கண்டு சுவாமிகள் புன்னகை பூப்பார்கள். வைத்தியத்திலே கைபோய ஆற்றல் வாய்ந்தவர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய பெரிய நிபுணர்கள், பக்கத்திலேயே இருந்து கொண்டு, உலகிலே கிடைக்கக்கூடிய உயர்ந்த மருந்துகளையெல்லாம் உடனுக்குடன் வரவழைத்துக் கொடுத்து, மிகச் சிறந்த சிகிச்சை செய்து வந்தாலுங்கூட, நோய் குணப்படாமல், நோய்வாய்ப்பட்டவர், தீவாயோ மண்வாயோ படவேண்டியவர் ஆய்விடுகின்ருரே, என்பதை அவ்வறிஞர்கள் அறியாரோ? என்று சுவாமிகள் கேட்பார்கள்.

இருப்பதும் இறப்பதும், நோய் நீக்கம் பெறுவதும் நோயால் வருந்துவதும், மருந்தினாலே யல்ல, மாண்புடைய மருத்துவராலேயல்ல, மற்றுஆண்டவனது அளிந்த அன்பினாலே என்பதை அவர்கள்அறிந்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றார்களே என்று சுவாமிகள் இரங்குவார்கள். மருந்தை நம்பி, மருத்துவரை நம்பி, 'ஐயோ! மருந்து, ஐயோ! மருந்து' என்று உயிர் விடுவதைக் காட்டிலும், ஆண்டவனை ஆழ நம்பி, அவனதுஅருளையேஅடர நினைத்து,மாளவேண்டும் என்னும் வினையிருந்தால்,மாண்டுவிடுவதுஎவ்வளவோ சிறந்ததல்லவா? இவ்வுண்மையை ஏன் மக்கள் உணரக் கூடாது என்று சுவாமிகள் நினைப்பார்கள். சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி நடப்பவர்கள் கட்டாயம் நன்மையே பெறுவார்கள் என்பது சுவாமிகளின் உறுதி.

மருந்து சாப்பிட்டு மாண்டுவிடுபவர்களது எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும், உடையவனது உண்மையைத் திடமாக நினைத்து, இயற்கை முறையாகிய பச்சை நீராட்டத்தைச் செய்து இறந்துவிடுபவர்களது எண்ணிக்கை, நூற்றுக்கு எவ்வளவுபேர் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மிகக் குறைவாக இருப்பதை மக்களே அநுபவத்தில்காணட்டுமே என்று சுவாமிகள் கூறுவார்கள். உடலெடுத்து வந்த வினை முடிந்ததும், உடலும் முடியும் என்பது உண்மை. அவ்வுடல் முடியவேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டால்,வைத்தியம் செய்தாலும் முடிந்துவிடும். அப்படியிருக்க, மருந்து அருந்தாததனால்தான் முடிந்துவிட்டது, அல்லதுபச்சைநீரில் நீராடியதனால்தான் முடிந்துவிட்டது, என்று சொல்வது மடமை என்பது சுவாமிகளின் கருத்து.

(ii) பிரசவம்

நோய் வந்தால் நீராடுவது போலவே, பிரசவித்தாலும், குழந்தை பிறந்தவுடனே, அது எந்த நேரமானாலும் சரி, தாய்க்கும் மகவுக்கும் காய்ச்சாத தண்ணீரில் ஸ்நானம் செய்விக்க வேண்டும் என்பது சுவாமிகள் கட்டளை. பிரசவத்திற்குப் பிறகு, காய்ச்சல் முதலிய எந்தத் தொந்தரவும் இல்லாமல் இருந்தால், காலை ஸ்நானம் மாத்திரம் போதும், ஏதாவது இருந்தால் மாலையும் நீராடவேண்டும்.

பிரசவமானவர்களுக்கும் சிசுக்களுக்கும் சாதாரணமாகச் செய்யும்பத்தியங்களும் எவையும் செய்யலாகாது. மருந்து ஏதும், எக்காலத்திலும், அருந்தலாகாது என்று முன்னமே குறித்தாயிற்று.

(iii) விஷக்கடி

தேள், பாம்பு முதலிய விஷ ஜந்துக்களால் தீண்டப் பட்டாலும், உடனே பச்சைநீரில் தலைமுழுக வேண்டும். கடித்த ஜந்துவைக் கொல்லக்கூடாது. கொன்று விட்டு இவ்வாறு செய்தால், பயன் நேராது. மற்றவகையால் உடம்பில் விஷம் ஏற்பட்டாலும் இதே முறையைத்தான் கையாள வேண்டும்.

(iv) வெட்டு ரணம்

ஆயுதங்களாலோ, அபாயங்களாலோ காயங்கள் ஏற் பட்டாலும், கட்டி பிளவை முதலிய வந்தாலும் அவற் ருல் ரணம் ஏற்பட்டாலும், காலை மாலை நீராட்டம் செய்து வருதல் வேண்டும்.

2. திருநீறும் தீர்த்தமும்

நோயுற்ற காலங்களில், காலை மாலை நீராடியதும், பிரசவ நீராட்டத்திற்குப் பிறகும்,விஷக்கடிஸ்ஞனத்திற்குப் பின்னும், உடையவன்அருளை உறுதியாகநினைந்து தண்ணீ ரில் சிறிது திருநீறும் துளசியும் இட்டு, அவனது கருணை யைக் குடிப்பது போலக் குடித்து விடவேண்டும். விபூதியை, நோயுள்ள இடங்களில் அவன்அருளால்பந்தனம் செய்வது போலப், பற்ருேடு நினைத்துப் பூச வேண்டும். இதை மருந் தாக எண்ணிக் கொள்ளாமல், உடையவனை உறுதியான பற்றுக் கோடாகப் பிடித்துக் கொள்ளுதற்கு உரிய ஒரு துணையாக நினைத்தல் வேண்டும். திருநீறு கிடைக்காத சமயத்தில் சிறு துளி மண்ணை யள்ளி உபயோகிக்கலாம் என்பது சுவாமிகள் கட்டளை.

தலைவலி, சுளுக்கு, வீக்கம் முதலியவற்றிற்கும், திரு வருளைத் திண்ணமாக நம்பித் திருநீறு பூசினுல் நலமாகும். கட்டியின் மேலும், காயத்தைச் சுற்றிலுங்கூட, அவ்வாறே விபூதி பூசினுல் குணமாகும் என்பது சுவாமிகள் வாக்கு.

3. ஆண்டவன் நாம மனனம்

நீராடுதல், திருநீற்றுத் தீர்த்தம் பருகுதல், நீறு பூசுதல் இவற்றைச் செய்து வருவதோடு, ஆண்டவனுக்கு அவரவர்கள் வாலாயமாக இட்டு வழங்கும் திருநாமத்தை மனத்திலே இடைவிடாது தியானம் செய்து வருதல் வேண்டும் என்பது சுவாமிகள் சட்டம். பிணியுள்ளவர்கள் செய்ய இயலாது இருக்கின்றபோது, அவர்களுக்காக மற்றவர்கள் மனனம் பண்ணலாம். மற்றக்காலங்களிலும் இம்மனனம் இன்றியமையாதது ஆனாலும், நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில், நோயாளியின் சிந்தையும், அவர்க்கு உரியாருடைய சிந்தையும், சிதறிச் செல்லாது இறைவன் திருவருளையே பற்றி நிற்பதற்கு இது ஒரு சிறந்தசாதனமாகும் என்பது சுவாமிகள் கருத்து.

4. அச்சம் அணுவும் இல்லை

"நோய் வந்துற்ற காலத்தில் மருந்து சாப்பிட்டு அந்நோயைப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று உலகத்தில் அறிஞர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றோம். ஆனால் சுவாமிகளோ மருந்தே வேண்டாம் என்கிறார்கள். மருந்து சாப்பிடாது இருப்பதே மக்களுக்கு மனக்கலக்கத்தை உண்டாக்குகின்றசெயலாகும். அப்படியிருக்க, அந்நோயிலேஸ்நானமும் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். இரண்டு வேளையும் செய்க என்கிறார்கள். தண்ணீரில்தான் என்கிறார்கள். உள்ளுக்குக் குடிப்பதும் பச்சைநீர் என்கிறார்கள். பிரசவ காலத்திலும் இப்படியே செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். பிளவை ரணமாயிருந்தாலும் இப்படியே என்கிறார்கள். இது என்ன அக்கிரமமாக இருக்கின்றதே! இவ்வாறெல்லாம் செய்வதானது, எப்போதோ வரவேண்டிய சாவை இப்போதே தாம் பூலங்கொடுத்து நிச்சயமாக வரவழைத்துக் கொள்வது போலாகுமே! இப்படியும், செத்துப் போவதற்கு மக்கள் தாமே வழிதேடிக் கொள்ளலாமோ? இம்மாதிரி செய்வது தற்கொலை செய்ய யத்தனிப்பதற்குச் சமானம் ஆகாதா?" என்றெல்லாம் பலர் பலவாறு எண்ணலாம்.

ஆனால், சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி நடப்பதால் துளி அச்சங்கூடக் கிடையாது என்று சுவாமிகளே துணிந்து கூறியிருக்கின்றார்

கள். ஒரு திட்டம் சரியோ தப்போ, நன்மை விளைக்குமோ தீமை விளைக்குமோ, என்று சந்தேகமாயிருந்தால், அதை அனுஷ்டித்துப் பார்க்காமல் அதைப்பற்றி என்ன முடிவான கருத்தைச் சொல்லமுடியும்? சுவாமிகளின் சட்டத்தைப் பற்றி அறிய நேரும் அன்பர்கள், முதலில்அச்சங்கொள்வது இயற்கையே ஆனாலும், முன்பே சட்டத்தைக் கையாண்டு அரிய பயன்களை அடைந்துவரும் அடியவர்களை அவர்கள் கண்ணாரக் காணும்போது, அவர்களது அச்சமெல்லாம் அஸ்திவாரம் அற்று அடியோடு அழிந்துவிட ஆரம்பிக்கும். அதோடு அவர்கள் நில்லாமல், அவர்களே சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்களானால், அவர்களுக்கே பிணி முதலிய வருமானால், அப்போதும் அப்பனுடைய ஆணையின்படி அவர்கள் நடப்பார்களானால், ஆண்டவன் அருள் அவர்களை அழகாக, அருமையாக, அற்புதமாக, ஆண்டு, உடலையும் உள்ளத்தையும் ஒருங்கே செம்மை செய்து, உயர்ந்த நல்வாழ்வு புரிய அவர்களுக்குத் துணை நிற்பதை, எல்லோருங்காண அறிந்து,இன்பம்அடைவார்கள் என்பது சுவாமிகளின் கருத்து.

v கடவுளே கதி

1. நம்போன்ற உயிரை நாடாமை

உலகத்திலே உயிர்களாகப் பிறந்த நாம் செம்மையாக வாழ்ந்துவர வேண்டுமானால், நாம் ஒருவருக்கு ஒருவர் துணை செய்து கொண்டால்தான் முடியும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். ஒரு தனி மனிதன், தானே பிறந்து, தானே வளர்ந்து, தானே வாழ்ந்துவிட முடியாது. பிறப்பது முதற்கொண்டு, இறந்து போவது வரையில் தாய் தந்தை யென்றும், உற்றார் உறவினர் என்றும், ஊரார் நாட்டார் என்றும், ஆசிரியர் பிறர் என்றும், பல பேருடைய உதவியினாலேயே இம்மை மறுமைகளுக்கு வேண்டிய நலங்களைத்தேடிக்கொள்ள வேண்டியவனாயிருக்கிறான். இருந்தாலும், இவ்வாறு அவனுக்கு உதவி செய்கிறவர்களுக்கு, இப்படி உதவி புரியவேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்டாவதும், துணை செய்வதற்கு உரிய சக்தியும் சமயமும் ஏற்படுவதும், அருள் வடிவான ஆண்டவனுடைய திருக்குறிப்பி

ருலேயாகும் என்று சுவாமிகள் கூறுவார்கள். உடையவனுடைய கணக்கின்படி யல்லாமல், வேறுவிதமாக, நன்மை யென்றும், தீமை யென்றும், நாம் எண்ணிக்கொள்ளுகின்ற எதுவும், நேரவே நேராது என்பது சுவாமிகளின் முடிபு.

எனவே, நமக்கு முட்டுப்பாடான நிலேகள் நேர்கின்ற காலங்களிலே, அத்தகைய முட்டுப்பாடுகள் அவர்களுக்கே வந்த சமயங்களில் அவற்றினின்றும் கரையேற வழி தெரியாமல், நம்மைப் போலேயே விழிக்கக்கூடிய, நம் போன்ற மனிதர்களே நாடக்கூடாது என்பது சுவாமிகளது கட்டளே.

ஆகையினுலே நமக்குத் துணேபுரியும் நிலேயிலேயுள்ளவர்களே யெல்லாம் உதாசினம் செய்ய வேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் கருத்து அன்று. அவர்களே அணுகுவதிலும் அவர்களிடத்திலே நம்முடைய சந்தர்ப்பங்களேச் சொல்லிக் கொள்வதிலுங் கூடத் தவறில்லே. ஆனுல், அவர்களே நம்மைக் காக்கக் கூடிய கர்த்தர்கள் என்று நம்பி அவர்களே நத்துவதிலேயே, அவர்களேத் திருப்தி செய்வதிலேயே, காலத்தைப் போக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்வதனுலே, அவர்களுடைய உள்ளம் கனிந்து, கோரிய உதவியைச் செய்ய அவர்கள் முன் வந்தாலும், ஆண்டவன் திருக்குறிப்பும் அவ்வழியே செல்லாவிட்டால், அவ்வுதவி கைகூடாது. ஆகையினுல் எவ்விதமானகுறை தீரவேண்டுமானுலும் சரி, உடையவனே நினேந்துஉருகவேண்டும்,அவனிடம் சென்று அழவேண்டும், என்பது சுவாமிகளின் புத்திமதி.

அவனே நினேந்து அரற்றினுல் ஆகமுடியாத காரியங்கள் ஆகும்; தீரமுடியாத குறைகள் தீரும். அததற்கு உரியவர்களுடைய உள்ளத்திலே புகுந்துகொண்டு, அததற்கு வேண்டிய ஆற்றலேயும் வசதியையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து, எண்ணியதை எண்ணிய வண்ணம் அவர்கள் வாயிலாய்க் கூட்டுவிக்கும் பெருமை, எல்லாம் வல்ல எந்தைக்கே உண்டு. இன்று நமக்குத் துணேக்குவந்து,நாளேய தினம்நம்மைப்போலவே பிறரதுதுணேயையே நாடும்ஏழ்மை நிலேயிலுள்ள மக்களேப்போல் அல்லாமல், உடையவன் எக்காலத்திலும் எல்லோருக்கும் எத்தகைய துணேயையும்

செய்யும் வல்லமை வாய்ந்தவன் ஆதலின், அவனையன்றி மற்ற உயிர்களை நாடி ஆவது என்ன இருக்கின்றது?

1. நாளை கோளை நம்பாமை

'நாள் செய்வது நல்லார் செய்யார்' என்பது பழமொழி. 'நாளுங் கிழமையும் நலிந்தோர்க்கு இல்லை' என்ற வாக்கியத்தினலேயே, நாளும் கிழமையும் நலிவு இல்லாதவர்க்கு உண்டு என்பதாயிற்று. நாள் நட்சத்திரம் திதி யோக கரணம் காலம் முதலியவற்றில் நல்லன உண்டென்றும், தீயன உண்டென்றும், அவற்றைக் கவனித்து, அவை யாவும் நல்லனவாயுள்ள நேரத்திலேயே காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்றும், தீயனவாயுள்ள வேளையிலே தொடங்குதல் கூடாது என்றும், அவைகளைப்பற்றிக்கூறும் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. பஞ்சாங்கம் என்பது, இவற்றின் தன்மைகளை யெல்லாம் நமக்கு வெளிப்படுத்தி, நல்ல வேளை கெட்ட வேளை தெரிந்து, நாம் செய்யும்செயல்களைச் செம்மையாகச் செய்யத் துணை புரிவதற்காகவே, சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களாலே, வருஷா வருஷம் எழுதப்பட்டு வருகின்றது.

நாளைப்பற்றி இவ்வாறு ஆக,கோள்களினுடையபோக்கானது மக்களுடைய வாழ்க்கையின் போக்கை, தெள்ளத் தெளிய அறிந்து கொள்ளுதற்குத் துணையாயிருக்கின்றது என்று கூறி, எத்தனையோ ஜோதிட சாஸ்திரங்கள் நம் முன்னேர்களாலே வரைந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முறையாகச் சோதிட நூலைக் கல்லாதும், மறைவாக உள்ள கோள் நிலைகளைக் கூர்ந்து அறியாதும், எத்தனையோ ஜோசியர்கள் ஜாதகங்களுக்குப் பலன்கூறி மக்களை ஏமாற வைத்து ஏங்கும்படிச் செய்தும் வருகின்றனர்களானலும், அவற்றைச் செவ்வனே கற்று ஆராய்ந்து மக்களுடைய வருங்கால நிலையை வழுவாதமுறையிலேஎடுத்துச் சொல்ல எம்மட்டோ ஜோதிடர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறர்கள்.

இப்படியெல்லாம் இருக்கும் சாஸ்திரங்களைச் சுவாமிகள் பொய்யென்று சொல்ல வரவில்லை. நாளும் கோளும், எல்லாம் வல்ல எந்தையின் அருளுக்கு அடங்கினவே யன்றி, அதை மீறிச்செல்லும் தகையன அல்ல என்பதே சுவாமிகளது கருத்து.

எனவே,இறைவனுடையஇன்னருளிலேயேநாட்டம்வைக்க வேண்டிய உலகத்து மக்கள், நாளையும் கோளையுமே பெரி தாக நம்பிக் கொண்டு, அவற்றிற்கு மிக மிக மேலாக இருக் கின்றதும், அவற்றையெல்லாம் படைத்து இயக்குகின்றது மான தெய்வத்தின் திருவருளை மறந்துவிடவோ, கீழ்ப் படுத்தவோ, கூடாது என்பதும் சுவாமிகளின் கட்டளை. ஆண்டவனது அன்பருளில் அசைவிலாதபற்றுடையஅடிய வர்களுக்கு, நாளும் கோளும், ஏதும் நன்மையோ தீமையோ, செய்ய ஆற்றல் அற்றனவாய்இருக்கும் என்பது சுவாமிகளது உறுதி. ஆகவே அவற்றை நம்புவதை விட்டு, உடையவன் அருளையேஉறுதியாகப்பற்றி வாழ்ந்து வரவேண்டும் என்பது சுவாமிகளது உபதேசம். அவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைக்க வைக்க, ஆண்டவன் அருளில் நம் பிக்கை குறைந்து விடக்கூடும்என்பதுசுவாமிகளது அச்சம்.

நாள் நட்சத்திரம் பார்க்க வேண்டியதில்லை, ஜாதகம் பார்க்க வேண்டியதில்லை, என்பதோடு, சகுனம் பார்ப்பது, ஆருடம் பார்ப்பது போன்றவற்றிலும், நம்பிக்கை வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லைஎன்பதும்,சுவாமிகளதுகொள்கை. அருளே வடிவமாய் அவரவர்க்கு ஏற்ற நன்மையையே செய்வதற்கென ஆண்டவன் எங்கும் நிலைத்திருக்க, அவ னருளையே நம்பி நடந்து செல்லாமல், பிறவற்றை நம்புவ தில் சுவாமிகளுக்கு விருப்பமில்லை.

3. மணி மந்திரம் மருவாமை

நோய் தீர்த்துக்கொள்ளற்கு, மருந்தென்பதே அருந்த லாகாது என்று சொன்னது போல, மணி மந்திரத்தின் துணையையும் நாடக்கூடாது என்பது சுவாமிகள் கட்டளை. பிணி நீக்கத்திற்கே யல்லாமல், நினைத்த காரியங்கள் கை கூடுதற்காக என்றும், இடர்தரக்கூடிய ஏதும் அணுகாமல் இருத்தற்காக என்றும், சொல்லி, இம்மணி மந்திரத்தின் உதவியைக் கோருதல் கூடவே கூடாதுஎன்பதுசுவாமிகள் ஆணை. உலக மார்க்கத்தில், மணிமந்திராதிகள் மக்களு டைய நன்மையைக் கோரியே வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுமானுலும், இக்காலத்தில் சிலர் அவற்றையே பெரிதாகஎண்ணிஅவற்றின் துணையாலேயே

எதையும் சாதித்துக் கொள்ளலாம் என்று நம்பி அவற்றை யெல்லாம் மக்களுக்கென ஆக்கிக் கொடுத்திருக்கும் அருள் நிறை யண்ணலை அடியோடு மறந்து விடுகின்றார்கள். ஆதலினால், அவைகளை மக்கள் மருவலாகாது என்றுசுவாமி கள் கட்டளை யிட்டார்கள்.

சுவாமிகளது சட்டத்தில் மந்திரம் என்பதே கிடை யாது என்று சொல்லுதல் வேண்டும். அடியவர்களுக்குச் சுவாமிகள் ஏதும் மந்திர உபதேசம் செய்ததில்லை. எந்த மந்திரத்தையும் தாழ்த்தியாவது உயர்த்தியாவது சுவாமி கள் சொன்னதில்லை. உடையவனது ஒப்பற்ற ஒரு தனிச் சிறப்பினையாவது, ஆண்டவனது அளவற்ற அருளினையா வது, மறக்க வைக்கும், அல்லது குறைவாக எண்ணவைக் கும், மந்திரம் எந்த மந்திரமானாலும் சரி, அதனைச் சுவாமி கள் போற்றக்கூடாது என்று மாத்திரம் மிக உறுதியாகக் கூறுவார்கள். ஆண்டவனிடத்திலே, ஆழ்ந்த பற்றினை அதிகப் படுத்தும் எந்த மந்திரத்தைப்பற்றியும் சுவாமிகள் குறை கூறவில்லை.

ஆனால், மந்திர வாதிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, பேய் ஓட்டுதல் பிசாசு ஓட்டுதல், பில்லி சூனியம் வைத்தல், பிறர் வைத்த அவற்றை எடுத்தல், மந்திரங்களினாலேயே வசியம் செய்தல், பகை உண்டாக்குதல்,பகைவரை வெல்லு தல், முதலியவற்றைச் செய்து விடுவதாகக் கூறுபவர்களை நம்பவே கூடாது என்பது சுவாமிகளது எச்சரிக்கை. சக்க ரம் போட்டுக் கொடுத்தல், குளிசம் தாயத்தை கட்டுதல், முதலியவற்றைச் செய்பவர்களும் மக்களைக் கடவுளிடத்தி னின்றும் அகல அழைத்துச் சென்று விடுபவர்கள் என்பது சுவாமிகள் கருத்து. சட்டத்தில் சேருவதற்கு முன்பு குளிசம்சக்கரம்முதலிய எவையேனும்அணியநேர்ந்திருந்தா லும், சட்டத்தில் சேர்ந்ததுமே, அவற்றை ஆண்டவன் பேரைச் சொல்லிக் களைந்து எறிந்துவிடவேண்டும் என்பது சுவாமிகள் வாக்கு. 'மணி மந்திரவாதிகளைக் கண்டாலும் மறைந்து கொள்ள வேண்டும்' என்று சுவாமிகள் விளை யாட்டாகச் சொல்லுவார்கள். கோடாங்கிகள் குறி சொல் லுபவர் முதலியவர்களது துணையையும் நாடக்கூடாது என் பதும் சுவாமிகளது கட்டளை. எந்தக் குறையிருந்த போதி லும் எல்லாம் வல்ல உடையவனை உறுத்து நினைப்

பதை விட்டு விட்டு, மற்றவற்றின் துணையைத் தேடுதல் தவறு என்பது சுவாமிகளின் கொள்கை.

4. பிரார்த்தனை செய்துகொள்ளாமை

ஆண்டவனது அடர்ந்த அருளிலே நம்பிக்கை வைத்தவர்கள் எது குறித்தும் பிரார்த்தனை ஏதும் செய்துகொள்ள வேண்டுவதில்லை என்பது சுவாமிகளது கருத்து. எவ்வெக் காலத்தில் எது எது தரவேண்டும் என்றும், எது எது நீக்க வேண்டும்என்றும்கவனித்துஅறிந்து,மக்களுக்குக்கொடுக்க வேண்டிய வற்றைக் கொடுத்தும் அவர்களிடத்திலிருந்து எடுக்கவேண்டியவற்றை எடுத்தும் வருகின்ற எந்தைக்கு எதற்காக நாம் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பது சுவாமிகளது கேள்வி. நாம் பெற்று அநுபவித்து வருகின்ற பலவிதப் பொருள்களும்அவனருளாலே நமக்குத் தரப்பெற்றவை. அப்படியிருக்க அவன் நம்மிடமிருந்து எந்தப்பொருளை எதிர்பார்க்கப் போகிருன்?

நம்மிடத்திலிருந்து அவன் வேண்டுவதெல்லாம் ஒன்றே. அதுதான் நமது அடிமைத் திறம். அருள் ஆண்டவனுகிய அவனது அன்பின் அடிமை நாம் என்று, எதற்கும் அவனது துணையையே நாடிக்கிடக்க வேண்டுவது நமது கடமை. இந்த அடிமைத் திறத்தை, அவனிடத்து அன்பை, நன்றியை, வளர்ப்பதற்காகவே முன்னேர்கள் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளும்வழக்கத்தைவைத்திருந்தார்கள். ஆனுல் பிற்காலத்தில் இப்பிரார்த்தனையானது உலக மக்களைத் திருப்தி செய்வதுபோலக், கடவுளைத் திருப்தி செய்து, மனத்திற்கு இசைந்த கோரிக்கைகளையெல்லாம் நாம் பெற்று விடலாம் என்று எண்ணிச் செய்கின்றதும், சுவாமிகளுக்குக் கைக்கூலி கொடுக்கின்றதுமான, முறையாகிவிட்டது. ஆண்டவனிடத்தில் வைக்கவேண்டிய உயர்ந்த அன்பும் நம்பிக்கையும் இத்தகைய பிரார்த்தனைகளால், குறைந்து போகலாயின. ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தனிடம் வைக்க வேண்டிய மரியாதையானது, அவனுக்குக் கைக்கூலி கொடுத்துக் காரியங்களை முடித்துக்கொள்வதற்குப் பழக்கம் செய்து கொண்ட பிறகு, எப்படி மனமார்ந்த மரியாதையாக இருக்கமுடியும்?

வாழ்க்கையில் நேரும் சிறு சிறு தொல்லைகளைப் போக்கிக்கொள்ள, அவ்வப்போது தெய்வத்திற்கு ஏதாவது பிரார்த்தனை செய்துகொண்டால் போதும், என்று மக்கள் ஏமாந்து எண்ணி, உடையவனிடத்தில் உண்மையான அன்பை வளர்க்கும் வழக்கத்தை மறந்து விடுகின்றார்களே என்பது சுவாமிகளது வருத்தம். எனவே, பிரார்த்தனை செய்துகொள்ளும் பழக்கமே கூடாது என்று சுவாமிகள் கட்டளை செய்தார்கள். ஏற்கனவே பிரார்த்தனைகள் செய்துவிட்டிருந்தால் அவற்றைப் பூர்த்தி செய்து விடலாம் என்று மாத்திரம் அநுமதி கொடுத்தார்கள். மேற்கொண்டு எதற்கும் பிரார்த்தனையே செய்துகொள்ளல் கூடாது. எது நேர்ந்தாலும் எது நேராவிட்டாலும் ஆண்டவன் திருவடிகளே தஞ்சம் என்னும் எண்ணத்தை என்றும் நழுவவிடாது பற்றிக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும், என்பது சுவாமிகளது உபதேசம்;

5. அறமன்றம் அணுகாமை

கோர்ட்டு கச்சேரிகளுக்குப் போகும்படியான நிலைமையையே உண்டாக்கிக் கொள்ளக்கூடாது என்பது சுவாமிகளது கொள்கை. எவ்வளவு வரையில் விட்டுக்கொடுத்து சகஜமாகவே விவகாரங்களை முடித்துக் கொள்ளலாமோ அவ்வளவு வரையில் முயலவேண்டும். நீதிபதிகளுக்கெல்லாம் நீதிபதியாயும், செங்கோல் அரசர்க்கெல்லாம் செங்கோல் அரசனுயும், எங்கும் இருக்கும் இறைவனிடம் முறையிட்டு, சச்சரவுகளை ஒழுங்காக முடித்துவைக்கும்படி கோரிக்கொள்ள வேண்டும். அவனுல் ஆகாததா மற்றவர்களால் ஆகப்போகின்றது என்ற நம்பிக்கை நிரம்ப வேண்டும். நம்மையும் மீறி, எதிரி அறமன்றத்திற்குச் சென்று நம்மை அங்கு வலிய இழுப்பானுனல், 'ஆண்டவனே!' என்று அவன் குறிப்பறிந்து சென்று, உள்ளது உள்ளபடி சொல்லித் திரும்பவேண்டும். எதிரி கோர்ட்டுக்கு நம்மை இழுத்ததையே காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, நாம் அவனேடு போட்டி போட்டு விவகாரங்களை விபரீதமாக்கிக்கொள்ளக் கூடாது என்பது சுவாமிகளது சட்டம்.

நாம் எதிர் பாராமலேயும், விரும்பாமலேயும், நம்மைப் பிறர் அவர்களுடைய விவகாரங்களில் சாக்ஷியாகப்போட்டுக் கோர்ட்டுக்கு

இழுத்துவிட்டபோதும், 'உடையவன் சம்மதம் போலும்,' என்று எண்ணிச் சென்று, நடந்தது நடந்தபடி கூறிவிட்டு வந்துவிட வேண்டும். கட்சிப் பிரதி கட்சிகளில் சேர்ந்து கொண்டு, பேதமையினலே கோர்ட்டுங் கையுமாக அழும் ஏழை மக்களை, கோள் சொல்லியும், குத்திக்கொடுத்தும் மேலும் கெடுத்து, ஒருவருக்கொருவரிடம் உள்ள விரோதத் தீயை, மாச்சரியம் என்னும் நெய்யை விட்டு வளர்ப்பதற்கு எண்ணவுங் கூடாது. இயன்றவரையில், ஆண்டவனுடைய துணையை முன்வைத்து, இருதரத்தாரையும் சமாதானப் படுத்தி, அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்லாத வழியையே தேட வேண்டும்.

மன்னனைக் காண்பது திருமாலைக் காண்பதற்கு ஒப்பாகும் என்று நமது பெரியோர்கள் சொல்லிச் சென்றிருக்கிருர்கள். அரசன் அமலனுடைய அம்சமாகும். அவன் ஏற்படுத்தியுள்ள அற மன்றங்கள் ஆண்டவனுடைய ஆணையை உலகிலே நிலை நிறுத்துவதற்காகவே நடந்து வருகின்றன என்பது சுவாமிகளுக்குத் தெரியாததன்று. ஆனல் பெரும்பாலான மக்களோ இவ்வுண்மை யறியாது, ஒருவரையொருவர் அழித்துக் கொள்வதற்காகக் கோர்ட்டு கச்சேரிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவதைச் சுவாமிகள் கண்டார்கள்: வருந்தினர்கள். அறக்கடலாகிய அந்தணன் நம் சச்சரவுகளையும் விவகாரங்களையும் மிகத்துல்லியமான முறையிலே தீர்த்து வைப்பதற்குக் காத்துக்கொண்டிருக்க, மக்கள் அவனை யணுகி, பகைமை யொழிந்து, அணுவளவும் பிசகாத அறமுடிவைப் பெறக்கூடாதா என்று சுவாமிகள் இத் திட்டத்தை வகுத்தார்கள். இத் திட்டத்தால், உடையவனிடம் உறுதியை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள மேலும் ஒரு வழியையும் காட்டினர்கள்,

த்த' இறந்தவருக்கு இரங்காமை

வினையை அநுபவித்துத் தீர்த்து, அறியாமை நீங்கப் பெறுவதற்காகவே உயிருக்கு உடல் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. எவ்வளவு வினையை நுகர்ந்து முடிக்கக் கருதி எந்தையினலே ஓர் உயிருக்கு, ஒரு தேகம் தரப்பெற்றதோ, அவ்வளவு வினையும் நுகர்ந்து முடிந்த பின், ஒரு வினடி கூட, அச்சடலத்தில் அவ்வுயிர்

தங்கி யிருக்காது. இவ்வாறு வினையின் செயலாக நம்மைச் சேர்ந்தார்க்கு மரணம் நேர்கின்ற காலத்திலே, நாம் வருந்துவதால் என்ன பயன் என்று சுவாமிகள் கூறுவார்கள். ஒவ்வோர் உயிருக்கும், எவ்வெக்காலத்திலும் எது எது செய்தால், நன்மையாக இருக்கும் என்று கூர்ந்து அறிந்து, வேண்டிய,வேண்டிய காலத்தேசெய்துவரும் பரமகாருண்ய மூர்த்தியாகிய உடையவனின் கட்டளைப்படி உயிர்கள் இறக்கும்போது, அதற்காக வருந்துதலானது, கடவுளின் அற நேர்மையையும், அருள் தன்மையையும், மறந்துவிடுவதற்கு ஒப்பாகும். எனவே, சுவாமிகள் இறந்தவருக்கு இரங்கலாகாது என்று சட்டம் செய்ததனுடைய உண்மை விளங்கும்.

vi ஞான நிஷ்டை

1. நிஷ்டையின் அவசியம்

சுவாமிகளின் சட்டத்திலே, நிஷ்டைகூடுவது என்பது மிக முக்கியமானதொரு பகுதியாகும். ஆனுல் சட்டத்தில் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் சேர்ந்த உடனேயே, நிஷ்டையை அனுஷ்டிக்கும்படி சுவாமிகள் திட்டம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. சட்ட அனுஷ்டானத்திலே மிக்க ஊக்கம் வைத்திருந்த சில அடியார்களைச் சுவாமிகளே தேர்ந்தெடுத்து, நிஷ்டை அமரும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிருர்கள். ஆனுல் சட்டத்தை ஏற்று நடக்கும் ஒவ்வொருவருமே, படிப்படியாக மற்ற திட்டங்களைக் கையாண்டு வந்து, முடிவாக, நிஷ்டையையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது சுவாமிகளின் கட்டளை.

சட்ட அனுஷ்டானமானது, நித்திய நிஷ்டை இல்லாமல் பூரணம் அடைந்ததாகக்கொள்ளக்கூடாது. சட்டத்தை ஏற்கும் எவரும், தொடக்கத்தில் இல்லாவிட்டாலும், போகப் போகவாவது, கட்டாயம் நிஷ்டைகூடும் முக்கியமான வழக்கத்தை ஏற்று நடக்காமல் இருக்கலாகாது என்பதுதான் சுவாமிகளின் எண்ணம் என்று திட்டமாகச் சொல்லலாம். சட்டத்தின் மற்ற பகுதிகளைச் சரிவர அனுஷ்டிப்பதற்கும் சட்டத்தின் முழுப்பயனைப் பெறுவதற்கும் நிஷ்டையானது இன்றியமையாத பெருந்துணையாயிருப்பதைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது, வேறுவகையாகச் சொல்லுவதற்கில்லை.

2. கூடும் நேரம்

தினந்தவறுதல் நிஷ்டை கூடவேண்டும் என்று சுவாமிகள் கட்டளை செய்திருக்கிறார்கள். கூடுவதற்குரிய நேரம், பெரும்பாலும் இரவேயாகும். சாப்பாட்டிற்குப் பிறகும், படுக்கப்போவதற்கு முன்பும், உள்ள சமயமே, சாதாரணமாகக், கூடும் சமயம் ஆகும். அப்போது சுமார் இரண்டு மணி நேரமாவது நிஷ்டையில் இருக்கவேண்டும் என்று சுவாமிகள் சொல்லுவார்கள். எடுத்ததுமே இரண்டு மணிநேரம் அமர்வது கடினமாயிருந்தாலும், முதலில் அரை மணி நேரத்தில் தொடங்கி, சிறிது சிறிதாக நேரத்தைஅதிகப்படுத்தி வருதல் வேண்டும். இரவு மாத்திரம் கூடுவது என்பதும், இரண்டு மணி நேரமே கூடுவது என்பதும்,முடிவான கால நேர அளவுகள் ஆகமாட்டா.

விடியல் நீராடி வழிபாடு முடித்ததும் நிஷ்டைக்கு அமருதலும் சிறந்ததாகும். சுவாமிகளின் கட்டளையின்படி, காலை மத்தியானம் இரவு இம்மூன்று வேளையும் நிஷ்டை கூடும் அடியார்களும் இருக்கின்றனர். மூன்று முறைக்கு மேல், நினைத்த போதெல்லாம் நிஷ்டை அமர்வதும் இன்னும் உயர்ந்த முறையாகும். எக்காலமும் இடைவிடாது நிஷ்டையில் இருந்து வருவதேமுடிவான முத்திநிலையாகும்.

3. அமரும் முறை

நிஷ்டையை இந்த முறையாகத் தான் கூடவேண்டும் என்று, சுவாமிகள் அடியவர்களுக்கு நேரே காட்டிக்கொடுத்திருக்கின்றார்கள். நோக்கி உட்காரவேண்டிய திசையைப் பற்றியாவது, அடியில் இட்டுக்கொள்ளவேண்டிய ஆசனத்தைப் பற்றியாவது, சுவாமிகள் கட்டுப்பாடுகள் எவையும் செய்யவில்லை. தனியாக இருக்கக்கூடியஇடம் நிஷ்டைக்குப் பொருத்தமான இடமாகும். சாதாரணமாகச் சப்பளம் இட்டு உட்காருகின்றவகையிலேயே நிஷ்டைக்கும் உட்கார வேண்டும். யோக நூல்களிலே சொல்லப் பெற்ற பலவித யோக ஆசனங்களில் கடுமையான எதையும் சுவாமிகள் கையாளச் சொல்ல வில்லை. சகஜமாக அமர்ந்து நிஷ்டை செய்வதனாலே, இந்நிஷ்டையைச் சகஜநிஷ்டை யென்னலாம்.

சுவாமிகளே அவ்வாறு அமர்ந்துகாட்டியிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அம்முறை தெரியும்பொருட்டு.அந்நிலையில் தம்மைப் படம் எடுக்கவும் இசைந்தார்கள், எவ்வளவோ வேண்டுகோளின் பேரில் இணங்கினார்கள். அப்படமே இந் நூலின் முகப்பிலே இருப்பதாகும். அடியவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி உற்சவமூர்த்தமாகஅமர்ந்திருப் பதும் நிஷ்டைக்குரிய நிலைதான். சுவாமிகளை எத்தனையோ மற்ற நிலையிலேயெல்லாம் படம் எடுக்கவேண்டும் என்று அடியவர்கள் முயன்ற முயற்சி எதுவும்பயன்படாமல் போக, இந் நிஷ்டைநிலைப் படம் மாத்திரம் சுவாமிகளைத் தரிசிக் கும் பேறுபெறாத எல்லோருக்குங்கூடக் கிடைக்கும்படி சுவாமிகள் இசைந்ததின் அருட்குறிப்பு உன்னற்பாலது. நிஷ்டை கூடும் அடியார்களுக்குப் 'பயன்தர வேண்டும் என்னும் அன்பு கனிந்த எண்ணந்தான், அவ்வொரு நிலை யின் படமாவது நமக்குக் கிட்டும்படி வாய்த்ததற்குக் காரணம் என்று நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

உட்காருவது இப்படியாக, உள்ளம் உடையவனிடம் பதிந்து இருத்தல்வேண்டும்என்றுசுவாமிகள் கூறுவார்கள். தேர்ந்த அடியார்களைத் தனியிடத்திலேவரிசை வரிசையாக நிமிர்ந்து உட்காரச் செய்து, கண்களை மூடிக்கொள்ளச் சொல்லி, ஒவ்வொருவர் சிரசின்மீதும் சில நிமிஷம் சுவாமி கள் தமது வலத் திருக்கரத்தை வைத்தருளி, அநுக்கிரகம் செய்வது வழக்கம். பிறகு ஒருமணி அல்லது இரண்டுமணி நேரம் வரையில் ஒவ்வொருவரும் மெய்ம்மறந்து, யான் எனது என்றவை அற்றஆநந்தமானநிலையிலே, இருப்பது வழக்கமாம். இவ்வாறு சுவாமிகளது திருக்கரத்தால் தீண் டப்பெற்ற அடியவர்கள் பலர், இன்றும் இவ்வித ஆநந்த நிலையைத் தரும்நிஷ்டையைக்கூடி இன்புற்று வருகிறார்கள்.

நிஷ்டையில் அமரும்போது ஆண்டவனை அகத்தில் பதியவைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்ற சுவாமிகளது கட்டளையை அடியவர்கள் சிறிது மாற்றி ஏற்றுக்கொண்டி ருப்பதாக ஏற்படுகிறது. "ஆண்டவனை அறிந்துஅமைத்துக் கொள்வது எப்படி? கண்ணெதிரில் காணும் சுவாமிகளே நமக்குக் கடவுள்" என்று எண்ணிச் சுவாமி

களுடைய தெய்வத் திருவுருவத்தையே உள்ளத்திலே நெகிழாது பற்றி யமர்வதாகத் தெரிகிறது. நிஷ்டை நேரத்தில்இந்த இந்தஉருவந்தான்மனத்தில்பதித்தற்குஉரியது, இவை இவை ஆகா, என்று சுவாமிகள் கட்டுப் படுத்தி வைத்ததாக ஏற்படவில்லை. மனம் ஒருவழிப்பட்டு நிலைப்ப தற்கு உரிய எந்தத்திருவுருவமும்நல்லதே. இச் சட்டத்தை யும், இச் சட்டத்தின் பகுதியாகிய இந் நிஷ்டையையும் கற் பித்த குருநாதரது திருவுருவத்தை மனத்தில் அமைத்து நிஷ்டை அமர்வதில் குறையென்ன இருக்கின்றது? மிகச் சிறந்த முறையே யன்றோ?

4. முறையிடும் சமயம்

ஆண்டவனை அகத்து எண்ணி நிஷ்டையமர்கின்றஇச் சமயமே, அவனிடத்தில் நமது குறைகளையெல்லாம் முறை யிடும் தக்க சமயமாகும். சட்டத்தை அனுஷ்டிப்பதிலே நமக்கு நேரக்கூடிய பலவித இடைஞ்சல்கள், இயலாமை கள், வாழ்க்கையிலே நமக்கு ஏற்படும் குறைகள், எல்லா வற்றையும், நேர்முகமாக உடையவனிடத்திலே விண்ணப் பித்து வழிகாட்டும்படி அழுவதற்குஏற்ற நல்வேளை இதுவே யாகும். இவ்வாறு விண்ணப்பிப்பதைச் சுவாமிகள், "தாக் கல் செய்வது, தாக்கல் செய்வது" என்று சொல்லுவார்கள்.

வாழ்க்கையில் சிக்கலான விஷயங்கள் ஏற்பட்டு என்ன செய்வதெனத் தெரியாது மக்கள் திகைத்துச்சுவாமிகளிடம் வந்து முறையிடுகின்ற காலத்திலே, சுவாமிகள் மிக்க அருளோடும், தேர்ந்த அடியவர்ஒருவரை அருகுஅழைத்து, "இது விஷயம்உடையவனிடம் தாக்கல் கொடுத்து,உடைய வன் கணக்கு என்ன என்றுஅறிந்துசொல்லட்டும்" என்று கட்டளை யிடுவது வழக்கம். அப்படியே அவ்வடியவர் அது பற்றிய விவரம் கேட்டறிந்து, நிஷ்டையில் அமர்ந்து, அது விஷயம் உடையவனிடம் 'தாக்கல்' கொடுத்து, ',உடையவ னது திருக்குறிப்பு இவ்விதமாக இருக்கின்றதாக ஏற்படு கிறது" என்று ஏற்பட்ட விதத்தைச் சொல்லுவது வழக்கம்.

5. காணும் காட்சி

ஆண்டவனை ஆழ்ந்து எண்ணி அமர்ந்தபின், முறையிட்டுக் கொள்ளவேண்டிய குறைகளை யெல்லாம் முறையிட்டுக் கொண்டே

உள்ளம் உருகிச் செல்லும்போது, தம்மை மறந்து தூங்காமல் தூங்குகின்ற நிலை தானே வரும். இந்நிலை, சுவாமிகளாலேயே நிஷ்டையில் பழக்கப்பெற்ற அடியவர்களுக்கேயல்லாமல், மற்றவர்களுக்குங்கூட வாய்க்கக்கூடிய நிலையாகும். இந்நிலையைப் பெறுவதற்கு, மேலே குறித்த ஆண்டவன் தியானத்தைத் தவிர வேறு முயற்சி ஏதும் தேவையில்லை. சகஜமாக, நிஷ்டை அமர்பவரும் அறியாமல், தானே வந்து இந்நிலை கூடுகிறது.இது உயிருக்கும் உடலுக்கும் இன்பம் தருகின்ற ஓர் ஒப்பற்ற நிலையாகும்.

இந்நிலை கலைகின்ற நேரத்திலே, சில காட்சிகள் தோன்றுகின்றன. தியானிக்கும் திருத்தோற்றம் நேராக வந்து, அப்போதைக்கு அவசியமான சில புத்திமதிகளைக் கூறுவது போலவோ, யாரோ ஒரு பெரியார் வந்துபேசுவது போலவோ, தோன்றும். இன்னும் ஏதேதோ விதமான காட்சிகளும்நடவடிக்கைகளும்கண் முன்னே தோற்றமளிக்கும். அப்போது கூறப்பெறும் பொருள்களும், காணப்பெறும் காட்சிகளும். அடுத்தபடி வாழ்க்கையில் நடப்பனவற்றைப் பற்றியிருக்கின்றன என்பதை அநுபவத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம். எவ்வளவு அருமையாக ஆண்டவன் நமக்கு வழிகாட்டிக்கொண்டு செல்கிருன் என்பதையறிந்து உள்ளம் பூரிக்க வேண்டியவர்களாவோம்.

பற்ற நிஷ்டைகள் போலாது, இது இறைவன் உயிர்களுக்கு இரங்கிக் காட்டும் உலகியல் ஞானமும், உண்மை நிலை ஞானமும், கூட்டுவிக்கின்ற ஒரு நிஷ்டையாக இருத்தலின் இதனை ஞானநிஷ்டை என்று சொல்லலாயினர்.

6 சட்டம் மீறினுல் தண்டனை

i உடலில் உபாதி

சட்டம் தவறலாகாது என்ற உறுதியோடிருந்தும், தம்மையும் கடந்த காரணம் ஏற்பட்டு, ஒருவர்க்குச் சட்டத்தின்படி நடக்க இயலாமல் போனுல் அது சட்டம் மீறுவதாகாது.

ஆனுல், சட்டத்தை மேற்கொண்ட ஒருவர் வேண்டுமென்றே சட்டத்தை மீறி நடந்தாலும், மறந்து தவறி நடந்து விட்டாலும்,

அறிவுறுத்தியும், நினைப்பூட்டியும், திருத்துவது உடையவனது கடமையாக இருக்கின்றது, மறதியும் அசிரத்தையும் காரணமாக, சட்டத்தில் நட என்று சொல்லியபடி நடவாமலோ, நடவாதே என்று சொல்லியபடி நடந்தோ, விட்டால், ஆண்டவன் கருணையினால்,உடலில்ஏதாவதொரு பாகத்தில் உபாதி யுண்டாகும், கையைத் திருப்ப முடியாமலோ, விரலை மடக்க முடியாமலோ, மற்று வேறு விதங்களிலோ இடர்ப்பாடு ஏற்படும். வயிற்றுக் கோளாறுகள் உண்டாவதும் உண்டு.

உணவிலோ, பாதுகாப்பு முறையிலோ,ஏதேனும்குறைபாடுகள் இருந்தால் தான், சாதாரணமாக,இவ்வாறு உடல் நலம் கெடுவது உலக வழக்கம். அப்படி ஏதும் இல்லாமல் இருக்கத், திடீரென உடல் நலநிலை கெடுமானால், உடனே, சட்ட அனுஷ்டானத்தில்தான் தவறு ஏதோ நேர்ந்திருக்க வேண்டுமென்று கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

ii வேறு பல தடைகள்

எதிர்பாராத நேரத்திலே, எதிர்பாராத இடத்திலே தேள் கொட்டிவிடும். இது சாதாரணமாக நேருவதொன்று. மற்ற ஜந்துக்களாலும், மனிதர்களாலும், இடைஞ்சல் ஏற்படவும் கூடும். நிஷ்டையிலே பல காட்சிகள் தோன்றி, செய்வதற்கு எண்ணுகின்ற தவற்றைச் செய்ய வொட்டாதபடி தடுத்தும், செய்து விட்ட குற்றத்திற்கு வருந்தச் செய்து மேலும் அக்குற்றத்தைப் பண்ணுமல்படிக்கு வழி காட்டியும் வரும். நிஷ்டையிலே தேர்ச்சி பெருதவர்கட்குக் கனவுகளிலே தோற்றங்கள் உண்டாகி, இவ்வாறு தடுத்தும் வழி காட்டியும் வருவதுண்டு.

iii மீறிய செயல் கைகூடாமை

இப்படியெல்லாம், சட்டத்தை மீறிச் செய்கின்ற காரியம் கைகூடாமல் போகவைத்து, அவ்வகையாக மேலும் அத்தகைய குற்றத்தைச் செய்யாதபடி தடுத்தாட்கொள்வதும் உடையவனுடைய பெருமையாகும். சட்டம் தவறி முயல்கின்றேமே என்பதை மறந்தோ, இவ்வொருமுறை தவறினல் என்னகுறை என்று எண்ணியோ, சட்ட அனுஷ்டானம் பிசகி நடப்பவனுக்கு, அவனுடைய

சிறந்த முயற்சியெல்லாம் பாழ்பட, சிறிதும் எதிர்பாராத படி, செய்ய எடுத்த வேலை கைகூடாமல் போகுமானால், மற்ற வகையிலே அவனுக்குப் புத்தி வருவதைக் காட்டிலும் இவ்வகையிலே கண்டிப்பாக நல்லறிவு உண்டாய்விடும்.

7 பரிகாரமும் நிவர்த்தியும்

சட்டத்தை மீறியதற்காக ஏற்படும் தண்டனைகட்கும், மற்ற தண்டனைகட்கும் முக்கிய வேறுபாடுஇரண்டுஉண்டு. மற்ற தண்டனைகள் ஆரம்பத்தில் இலேசாகத்தோன்றி வர வர வளர்ந்து, சிறிது சிறிதாக நீங்கும் அவற்றைக் குறித்த காலம் வரையில் அநுபவித்தே தீரவேண்டும். ஆனால் சட்ட தண்டனையோ அப்படி அன்று. தொடங்கும்போதே தாங்க முடியாததாக, தீவிரமாகத் தொடங்கும்; குற்றத்தை உணர்ந்ததுமே தண்டனை பட்டெனப் பாதியளவு நீங்கி, ஆண்டவனிடம் விண்ணப்பித்து வழிபாடு செய்ததுமே, முற்றும் பற்றறும். சட்ட தண்டனையின் நோக்கமே, தடுத்தாட்கொள்ளும் நோக்கந்தான். தப்பு செய்கின்றவனை மேலும் மேலும் தப்பு செய்து கொண்டே போகும்படி விட்டு விட்டு, பிறகு பெருங்கேட்டிற்கு உள்ளாக்க உடையவன் எண்ணமாட்டான். அப்போதைக் கப்போது செய்ய எண்ணுகின்றவும், செய்கின்றவுமானகுற்றங்களை நினைத்து வருந்தச் செய்து, மேலும் குற்றங்களைச் செய்துவிடாமல் காத்துவருவது கடவுளுடைய கருணையின் செயலாகும்.

திடீரென ஒரு தண்டனை நேருமானால், உடனே இது எதற்காக இருக்கலாம் என்று சிந்தித்து, "இன்ன குற்றம் செய்தேன், அதற்காகத்தான், உணர்ச்சி யுண்டாக்கி உய்விக்க, உடையவன் இத்தண்டனையைத் தந்தான்" என்று உணர்ந்து வருந்தவேண்டும் என்பது சுவாமிகளதுகருத்து. இக்குற்றத்திற்காகவே இத்தண்டனைவந்ததுஎன்னும்உண்மையை அறியவேண்டுமானால், மேலும் அக்குற்றத்தைச் செய்யாதிருக்கும் உறுதிபெற வேண்டுமானால், ஆலயத்திலுள்ள ஆண்டவன் சந்நிதியையோ, வீட்டிலேயே அமைத்து வழிபடும் உடையவன் உருவத்தையோ இத்தனை முறை வலம் வந்ததும் நீங்கிவிடுதல் வேண்டும் என்ற வகையான தீர்மானம் செய்து

கொள்ளலாம். அப்படியே வலம் வந்ததும், கதுமென, மிக ஆச்சரியமாக அத்தண்டனை நீங்கிவிடும். உடனே, 'ஆம், இக் குற்றத்திற்காகத்தான் இத்தண்டனை வந்தது. இனி இதைச் செய்யேன்'' என்று உறுதிசெய்துகொள்ளவேண்டும். செய்த குற்றத்தை யுணரவும், மேலும் குற்றம் செய்யாமலிருக்க வும் வழி தேடுகின்ற முறை இதுவாதலின், இது பிரார்த்தனை செய்துகொள்வதாகாது. தேகத்தின் மீது வைத்த பற்றி ைலோ உலகப்பொருள்களின்மீது வைத்த ஆசையினலோ, உலகத்தார் செய்து கொள்ளும் பிரார்த்தனைக்கும், இம் முறைக்கும் பெரிதும் வேறுபாடு இருப்பதை அறிஞர்கள் அறிவார்கள்.

8. சட்டத்தின் பயன்

i வேலைக்கு ஏற்ற கூலி.

சட்டத்தை இவ்வளவு திட்டமாக வகுத்து வைத்த சுவாமி களுக்கு, உலகிலுள்ள ஒவ்வோர் உயிரும் இதனை முழுதும் அனுஷ்டித்து முழுப்பயன் பெற வேண்டும் என்பதுதான் திருவுள்ளம். ஆனால் அவரவர்களது வினைப்பயனும் பிறவும் இடைநின்று, அவ்வாறு எல்லோரும் இச்சட்டத்தின் பகுதி கள் அனைத்தையும், வகுத்தது வகுத்தவண்ணமே, கையாள முடியாதபடி தடுப்பதைச் சுவாமிகள் அறிவார்கள். ஆகவே அவரவர்களது வினைப்பயனுக்கு ஏற்ப, அவரவர்களது உண் மையான முயற்சிக்கு முடிந்த வரையில், சட்டத்தை அனுஷ்டிப்பதைப்பற்றி சுவாமிகள் தடையேதும் கூறுர்கள். அச்சிறு அளவாவது கையாள முன்வரும் ஒருவர், உடையவ னிடம் உறுதியிருக்குமானல், சிறிது சிறிதாக, சட்டத்தின் அங்கங்கள் அத்தனையையும் மேற்கொண்டு விடுவார் என் பது சுவாமிகளின் நம்பிக்கை.

"சட்டத்தை இம்மட்டுதான் அடியேன் அனுஷ்டிக்க முடியும், சுவாமிகளே! தேவரீர் ஏழையின் மீது கிருபை பாலித்துதான் ஆகவேண்டும். சட்டத்தை முழுதும் திட்ட மாகக் கையாளாதவன் என என்னைக் கைவிட்டுவிடக் கூடாது, குருநாதா!" என்று சுவாமிகளிடம் சில அடியவர் கள் நேரே விண்ணபித்துக் கொண்டதும் உண்டு.

சுவாமிகள் சிறிதும் அன்னவர் பால் அருவருப்பாவது, சினம் பிறவாவது கொள்ளாமல், அன்போடு அருகழைத்து "அப்படியே செய்யட்டும், உத்தியோகத்திற் கேற்ற சம்பளம் உண்டு, அன்பு மாருது இருந்து வந்தால் அதுவே போதும், மேற்கொண்டு நடத்தவேண்டிய வற்றையெல்லாம் அது ஒன்றே பையப் பைய நடத்தி வைத்துவிடும்" என்று இனிய வாசகம் கூறுவார்கள்.

சட்டத்தில் வகுத்தபடி விடியல் 4-30 மணிக்குத் தண்ணீரில் முழுக முடியாது போய், நேரந் தாழ்த்து ஐந்து மணிக்கோ, ஆறுக்கோ, இன்னமும் தள்ளியோ நீராடுபவர்களேப்பற்றிச் சுவாமிகள் வருத்தங் கொள்வதில்லே. "சாமிச் சட்டத்திலே, வேலேக்கு ஏற்ற கூலி உண்டு," என்று புன்னகை புரிந்து சொல்வது வழக்கம். சட்டத்தின் முழுத் திட்டத்தையும் அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு முழுப்பயன் கைகூடுவது நிச்சயம் போல, சட்டத்தைச் சிறிது அளவு அனுஷ்டிப்பவர்க்கு இப்பிறவியிலேயே பூரணமாகச் சட்டத்தைக் கையாளும் பேறும், அதன் பலனுல் இம்மை மறுமைப் பேரின்பங்களும் வாய்த்து விடுமா என்று உறுதியாகச் சொல்ல இயலாது. ஆன்மாக்களின் பக்குவத்திற்கு ஏற்றபடி இந்த ஜன்மத்திலேயே, முதலில் சிறிது அளவாகத் தொடங்கிய சட்டம், மெல்ல மெல்லவோ, விரைவாகவோ பூரணமாகி, இம்மையில் தூய இன்பத்தையும், மறுமையிற் பிறவாத பேரின்ப முத்தியையும் கூட்டுவித்தல் கூடும்; அல்லது அடுத்தபிறவியிலோ, இன்னும்பல ஜன்மங்களிலேயோ இம் முழுப்பலனே அடைவித்தலும் கூடும். ஆனுல் உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் உண்டு என்பது மாத்திரம் உறுதி.

li தூய நல்வாழ்வு

சட்டத்திலே சேர்ந்து, ஒழுங்காக அனுஷ்டித்து வருபவர்கள் முதலில் அவர்கள் குடும்பத்திற்கே விளக்கமாய் விளங்குவார்கள். நாட்செல நாட்செல அவர்கள் வாழும் ஊருக்கே, சுற்றுப்புறத்திற்கே, மணி விளக்காய்த் திகழ்வார்கள். நாடு மொத்தத்தினுக்குமே ஒளி வளர்சோதியாய் மிளிர்தருவார்கள். சட்டத்தைச் சரிவரப் பற்ருத மற்றவர்கட்கும், சட்டத்திலே சேராத ஏனேயவர்கட்கும், வழிகாட்டும் வயங்கொளியாய்ப் பிரகாசிப்பார்கள். எல்

லோரும், எத்தகைய இடுக்கண் வந்தாலும், திடுக்கெனச் சென்று விளக்கங் கோரும் விழுமிய பொருளாய் விளங்கிடு வார்கள்.

மற்றருக் கெல்லாம் மணி விளக்காய் வழி விளக்கும் அவர்கள், அவர்களது வாழ்க்கையிலே எவ்வித சந்தேகங் களும் பயங்களும் இல்லாமல், தெளிவானசாந்தம் நிறைந்த சிந்தையோடு, ஆண்டவன் அருள் வெள்ளத்திலே ஆழ்ந்த வர்களாய், பிறவா நெறியைப் பெறுவது உறுதி என்னும் உண்மை கண்டவர்களாய், "பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின் பம் ஆம் அங்கே" என்னும் வாய்மையை யுணர்பவர்களாய், உடல் எடுத்ததின் இம்மைப் பயனை யெல்லாம் இவ் வுலகிலே பெற்றவர்களாய், தூய நல்வாழ்வு செய்து வருவார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

iii உடையவனிடம் உறுதி

சுவாமிகளின் சட்டத்தை முறையாக அனுஷ்டித்து வருவதால் வரும் பயன்களிலே மூன்றாவதும், மற்ற வகை யிலே எல்லாம் எளிதிலே பெறக் கூடாததுமான பெரும் பொருள், உடையவனிடம் உலுக்கலாகாத உறுதியாகும். சட்டத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் இவ்வுறுதியை உயிராக வைத்துத்தான் செய்யப் பெற்றிருக்கின்றது. சட்டத்தைச் சரிவரக் கையாள்பவர், ஆண்டவன் பால் அளவிடலாகாத பற்றுக் கொண்டு விடுவார் என்பது, மலையின் மேலிட்ட விளக்காகும். உலகத்தில் தமக்கும் பிறர்க்கும் நேரக்கூடிய எவ்வித இடர்ப்பாட்டிற்கும் துளியும் உளம் சலனம் உறார் என்பதும் திண்ணம்.

"மண் பாதலம் புக்கு, மால் கடல் மூடி, மற்று ஏழுலகும் விண்பால்திசைகெட்டு,இருசுடர்வீழினும்அஞ்சல்நெஞ்சே!' என்றும்,

"நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தில் இடர்ப்படோம், நடலையில்லோம்,
ஏமாப்போம், பிணியறியோம்"

என்றும்,

"வாழினும் சாவினும் வருந்தினும் போய்
வீழினும் உன கழல் விடுவேனல்லேன்"
என்றும்,

இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உன கழல் தொழுதெழுவேன்"
என்றும்,

திருவருள் கைவந்த பெரியோர்களெல்லாம் கொண்டிருந்ததும், ஏதுக்கும், எவர்க்கும், எள்ளளவும், அஞ்சாததும், தளராததுமான, உன்னத உள்ளம், சட்ட அனுஷ்டான முடையவர்களுக்கு எளிதில் சொந்தமான பொருளாய் விடும். இப்பொருள் சொந்தமாய் விட்டால், இகத்திலோ பரத்திலோ உயிர்கள் பெற வேண்டிய வேறு பொருள் என்ன இருக்கிறது?

iv வழி காட்டும் வளமை

சட்ட அனுஷ்டான முடையார், வாழ்க்கையிலே, தமக்கும் மற்றூர்க்கும் வழிகாட்டுவதற்கென யாரையும் நத்த வேண்டுவதேயில்லை. "இது என்ன முட்டுப்பாடான நிலையாக வந்து நேர்ந்ததே, இது சமயம் இப்படிச் செய்யலாமா அப்படிச் செய்யலாமா?" என்று சந்தேகித்து இடர்ப்பட்டு நிற்கவேண்டிய அவசியமே, சட்டத்திற் சேர்ந்தார்க்குச் சம்பவிக்காது. மற்றூர்க்கு அத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் நேர்ந்து, தம்மிடம் வந்து விளக்கம் வேண்டினுர்களானுலும், உடையவனிடம் அப்போதே 'தாக்கல்' கொடுத்து, 'இதுதான் தகுதியான வழி' என்று ஆண்டவன் அருளை அறிந்து அவர்களுக்குக் கூறிவிடுதல் கூடும்.

எல்லாம் வல்ல எந்தையின் இன்னருள், எவ்வளவு அற்புதமாக வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி வருகின்றதென்பதை யுணர்ந்து, சட்ட அனுஷ்டானம் உடையவர், மட்டிலாத மகிழ்ச்சியடைவர். ஆண்டவன் கருணையை அகத்தில் எண்ணி அன்பால் உருகுவர். ஆநந்தத்தில் ஆழ்வர். வல்லவனுல் வளமையுடன் வழிகாட்டப்பெறும் வாய்ப்புக் கிட்டிவிட்ட பிறகு, வாழ்க்கையிலே வேறு எவராலாவது ஆக வேண்டுவது என்ன இருக்கின்றது?

சட்டத்தை எவ்வளவு தீவிரமாக, எத்துணைச் சத்திய மாக, அனுஷ்டிக்கின்றோமோ, அத்துணைத்தெளிவாக, அவ்வளவு உண்மையாகவே,ஆண்டவனும்வழிகாட்டிவருவான். வேலைக்கு ஏற்ற கூலி என்று முன்னமே சொன்னபடி, உடையவனை நாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நம்புகிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு விளக்கந் தந்து செல்வது, அவனுடைய அறநெறியாக இருக்கின்றது. முழு வேலை செய்தால்தான் முழுக் கூலி உண்டென்பதையுணர்ந்து, சட்டத்தைப் பூரணமாக ஏற்று நடந்து வருவோமானால், அதன் பயனாகத் தூய நல்வாழ்வும், ஆண்டவன் பால் அசையாத அன்பும் வாய்க்கும். இவை வாய்த்து விட்டால், நாணித் தலை குனிந்து, நடக்க அறியாத நங்கையாகிய மணமகளை, அவளையாள வந்த அன்பின் மணமகன், கைத்தலம் பற்றி நித்திலப் பந்தருக்கு அழைத்துச்சென்று நித்திய மகிழ்ச்சி யளிப்பது போல, உடையவன் நமது கையைப் பற்றிக் கொண்டு நமக்கு வழி காட்டிச் சென்று, முத்தி யெனும் பேரின்பத்தைச் சத்தியமாய் அளிப்பான்.

9 சட்ட அநுபவம் இரகசியம்

சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடந்துவரும் எவரும், பிறர் கண்டு பெருமை பாராட்டுவதற்காகத், தாம் சட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதாக வெளிப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. சட்டத்தை அனுஷ்டிப்பதிலே ஏற்படும் கஷ்டங்களையும், அக்கஷ்டங்களிலிருந்து ஆண்டவன் கரையேற்றி நாளுக்கு நாள் மேன்மையடையும்படி வழிகாட்டிச் செல்கின்ற பெருமையையும், பிறரிடம் சொல்லிக் கொள்ளலாகாது. உடையவன் அருளாலே சட்டத்தில் உள்ளவருக்கும், அவர் வாயிலாக மற்றவர்களுக்கும்,அற்புதமாகஏற்பட்டு வருகின்ற நலங்களையும், அவர் மற்றவர்களிடம் கூறிக்கொள்ளக் கூடாது. இப்படியெல்லாம் வெளிப்படுத்திக் கொள்வதால், தற்பெருமை தோன்றவும் வளரவும், உடையவன் கணக் கறிந்து நடக்கும் நெறியை மூடிக்கொள்ளவும், கூடும் என்பது சுவாமிகளது அச்சம்.

ஆனால், நெருங்கிய அடியவர்கள், ஒருவருக்கொருவர், தம் தம் வாழ்க்கையை ஆண்டவன் அருமையாக நடத்திச் செல்லும் அற்புதத்தைப்பற்றி, சொல்லிக்கொள்ளலாம்

என்பது சுவாமிகள் கருத்து. அடியவர்களது ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு இது பெருந் துணையாயிருக்கும் என்பது சுவாமிகளது நம்பிக்கை. அடியவர்கள் அடிக்கடி ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கவேண்டும் என்றும், ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து அளவளாவ வேண்டுமென்றும், சுவாமிகள் சொல்லுவார்கள். நேரே கண்டு கலந்து பேசும் நேரங்கள் சிலவாயிருந்தாலும், கடித மூலமாக இடைவிடாது கலந்து கொண்டே யிருத்தல் வேண்டுமென்பது சுவாமிகளது கட்டளை.

இவ்வாறு சட்ட அநுஷ்டானத்தின் வளர்ச்சிக்காக வேண்டி, சட்ட அநுஷ்டானத்தில் ஏற்படும் இரகசியங்களை அடியார்களிடமே யல்லாமல், மற்று அடியவர் ஆதற்குஉரிய வர்களிடமும், தற்பெருமையற்று, இரகசியமாகவே, சொல் லிக் கொள்ளலாமே தவிர, வேறு வகையாக, அந்த இரகசி யங்களை வெளியிடுதல் கூடாது என்பது தான் சுவாமிகளது கருத்து.

VII

அடியாரைத் தேர்தலும், அருளாலே ஆள்தலும்

1 ஆண்டவன் அருளை வழங்க அவா

பொதிகையிலே தனித் தவம் ஆற்றிக், காரணன் அருளைப் பூரணமாகப் பெற்று, இம்மை மறுமை நலங்களை உலகத்தார் இனிது அடைதற்கு உரிய வழிகளை வகுத்துக் கொண்ட சுவாமிகளுக்கு, ஆண்டவன் அருளை, அவனருளால் அடைந்த சட்டத்தை, எங்கெங்கும் சென்று, எந்தையின் திருக்குறிப்பு இருந்தபடி, வழங்குதல் வேண்டும் என்னும் வள்ளல் உள்ளம் ஏற்கனவே இருந்து வந்தது என்று முன்னமே அறிந்தோம். அவ்வுள்ளம் கடலெனப் பரந்து மடை திறந்து பாயலாயிற்று. இப்படி ஆனதுகூட அவனருளாலே நேர்ந்ததாகத்தான் இருக்கவேண்டும். உடையவனது திருவருளின்படி, இந்தச் சுவாமிகள் இத்தகைய அவாவினைப் பூணது போயிருப்பார்களானல், இறைவனது திருக்குறிப்பு, நடத்தற்கு உரிய நல்துணையையும், அடியவரது நல்வினை, பயனளிக்கின்ற பரமாசிரியனையும், எப்படிப் பெற்றிருக்க முடியும்?

2 அடியவரது ஆவல் நோக்கம்

சுவாமிகளை ஏற்கனவே தரிசித்திருந்த அடியவர்கள், சுவாமிகளைக் காணது ஏங்கியிருந்தார்கள். என்று சேவை கிட்டுமோ என எதிர்பார்த்து வந்தார்கள். சுவாமிகளைக் கண்டாவது, அவர்களைப்பற்றி ஏதும் கேட்டாவது இராத பல கனிந்த உள்ளங்களும், 'உடையவன், என்று அருள் பாலிக்கப் போகின்ருன்? எப்போது குருநாதனுக வந்து ஆட்கொள்ளப் போகின்ருன்?' என ஏக்கங்கொண்டு, நாட்டின் பல பாகங்களிலே, நாட்ட முற்று இருந்து வந்தன. சுவாமிகள் அடியவரை ஆட்கொள்ளும் சமயம் நெருங்கி வர நெருங்கி வர, அருணேதய நேரத்தில் சூரியன் வரவு அருகுள்ளது என, மலரச் சித்தமுறும் கமலங்கள் போல, அவர்கள் எல்லோரது ஆன்மாக்களும் தம்மையும் அறியாத செம்மை பூணத் தொடங்கின.

3 அருள் செலுத்தச் செல்லல்

ஆண்டவன் அருளை எல்லோருக்கும் வழங்கவேண்டும் என்னும் அவா, சுவாமிகளுக்கு அடர்ந்து கொண்டு வந்தாலும், சுவாமிகள் இன்ன இடத்திற்குத்தான் செல்ல

வேண்டும், இன்னுரைத்தான் காண வேண்டும், இன்னுருக்குத்தான் ஆண்டவன் அருளை வழங்கி ஆட்கொள்ள வேண்டும், என்று ஏதும் சங்கல்பம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. தம் செயல் அற்று, எல்லாம் உடையவன் செயலாகவே, சுவாமிகள் இருந்தும், சென்றும், பேசியும், நடந்தும், வந்தார்கள், ஜீவன் முக்தர்களுடைய நிலை அதுவேயாகும். ஆண்டவன் அருள் எங்கெங்குச் செலுத்தினதோ, அங்கங்குச் சென்றார்கள்; யார் யாரைக் காண வைத்ததோ, அவரவர்களைக் கண்டார்கள்; என்னென்ன செய்யச் செய்ததோ, அதனைச் செய்தார்கள்.

முதலிலே, ஏற்கெனவே பழக்கமாயிருந்த இடங்களாகிய தூத்துக்குடி, கொக்கிறகுகுளம், சாத்தூர், மதுரை முதலிய இடங்களிலுள்ள அடியார்களை ஆட்கொள்ளத் திருவருள் செலுத்தியது. சுவாமிகளைக் கண்டு அழைத்துப் போய், அவர்களுக்கு முன்பு செய்த அபசாரத்தை மன்னித்தருள வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களுடைய அருளினால் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த குறைகளை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று தேடிக் கொண்டிருந்த இரெட்டியப்பட்டி மக்கள், சுவாமிகள் சுற்றுப் பக்கங்களில் வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு ஓடிவந்து, தம் ஊருக்கு வரவேற்றார்கள். உடையவன் கணக்கும் அவ்வூருக்குச் செல்லவேண்டும் என்று இருந்ததைச் சுவாமிகள் உன்னி, அங்குச் சென்றார்கள். பின்னர், அம்பாசமுத்திரம் பாபவிநாசம் போய், அதற்கும் மேற்கே மலையோரத்திலுள்ள சொரிமுத்தையன் கோயிலுக்குச் செல்பவர்கள் போலச் சென்று, மலைமேலேயே மறைந்து விட்டார்கள். உடன் சென்ற கொக்கிறகு குளம் மாப்பிள்ளை ஆசாரி குடும்பத்தாரும் பிற சில அடியார்களும், சுவாமிகளைக் காணாது வருந்தித் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

சுவாமிகள் பிற்பாடு அடியவர்களிடத்திலே குறிப்பாகக் கூறியதிலிருந்து, சொரி முத்தையன் கோயிலைக் காணச் சென்றவர்கள், பொதிகை மலையின் மேற்குச்சாரல் வரையில்போய் திருவநந்தபுரத்தை யடைந்து, அங்கிருந்து மைசூர், பெங்களூர், பல்லாரி, மலபார் ஆலப்புழை, குடகு, மடிக்கரை, பம்பாய் முதலிய இடங்களைக் கடந்து, காசிமாநகர், கல்கத்தா இவை கண்டு, கோதாவரி

கிருஷ்ணு இந்நாடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு, மறுபடியும் தென் தமிழ் நாடு வந்து சேர்ந்தார்கள் என்று தெரிந்தது. தமிழ் நாட்டிலே சுவாமிகள் சென்ற இடங்களின் பட்டியை வரைவதென்ருல் குறைந்தது பதினைந்து பக்கங்களாவது வேண்டும். அவற்றை யெல்லாம் அறிவதை விட்டு, ஆண்டவன் அருளை விளக்கச் சுவாமிகள் அற்புதங்கள் நடத்திய சில இடங்களை மட்டும் பின்னர் காண்போம்.

4 அடியவரைத் தேரும் அருமை

ஆண்டவனுடைய அருள் செலுத்திய வழியே சுவாமிகள் பல ஊருக்குச்சென்று, பல அடியார்களை ஆட்கொண்டதிலே அதிசயிக்கத்தக்க சில விஷயங்கள் காணக் கிடக்கின்றன. சுவாமிகளாலே ஆளப் பெறவேண்டும் என்றே ஜன்மம் எடுத்திருந்த அடியவர்கள் எல்லோரும் ஒரே ஊரிலேயோ, அடுத்த அடுத்த பல ஊர்களிலேயோ இருந்துவிடவில்லை. மூலைக்கு ஒருவராக, நாட்டினுடைய மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் இருந்திருக்கிருர்கள். 'குருநாதர், என்று வருவார், என்று வருவார்', என, அவாவுடன் எதிர்பார்த்தபடி, கனிந்த உள்ளத்தோடு, அவரவர்களுடைய குக்கிராமங்களிலேயோ நகரங்களிலேயோ, அவர்களது உள்ளத்தின் நிலைமையை யாரும் அறியாதபடி, வதிந்து வந்திருக்கிருர்கள்.

உடையவன் இவர்களுடைய கணக்கையெல்லாம் புள்ளியெடுத்து, சுவாமிகளுடைய திருவுள்ளத்திலே அமைத்து வைத்துவிட்டிருக்க வேண்டும். எவ்வெவருக்கு எவ்வெக்காலத்தில் தரிசனம் கிட்டவேண்டும் என்பதையும் குறிப்பித்து வைத்திருக்க வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தின்படி சுவாமிகள் இன்றைக்கு ஓர் ஊருக்குச் செல்வார்கள். அவ்வூரில் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் வசித்தாலும் அவர்கள் எல்லோருக்கும் சுவாமிகள்பால் பற்று ஏற்படாது. முன்பின் அறியாத ஒரு வீட்டுக்குப் போவார்கள். அவ்வீட்டிலுள்ள பலரும் சுவாமிகளிடத்திலே நெருங்கி அன்பு கொள்ளமாட்டார்கள். ஒருவரோ இருவரோதான், உடையவன் கணக்கின்படி, பலநாள் காண அவாக்கொண்டிருந்த அன்பின் பெரியார் வந்ததுபோல அன்பு ஊற்றெடுக்கச், சுவாமிகளது திருவடியைத் தேனைப்பற்றிய ஈக்களைப்போல

இறுகப்பற்றிக் கொள்வார்கள். இவர்களை ஆளத்தான் சுவாமிகள் வந்ததுமாகும். சுவாமிகளது திரு நயனங்களா லேயே அவர்களது முன்னை வினையின் முடிச்சை அறுத்து, மேலும் வினை சூழாதிருக்க, சட்ட அநுஷ்டானத்தை உபதேசிப்பார்கள். அவர்களும், நெடுங்காலம் எதிர்பார்த் திருந்த கருந்தனம் கைக்கு எட்டியதுபோல, சுவாமிகளது உபதேசத்தை உச்சிமேல் ஏற்று, அதுமுதல் அதன் வண்ணமே நடந்துவரத் தொடங்கிவிடுவார்கள்,

சுவாமிகள் கதுமென விடைபெற்று, அவ்வூரிலுள்ள மற்றுருக்கு, யார் வந்தது யார் போனது என்பதும் தெரியா தபடி, அவ்விடத்தைவிட்டு, வழியில் எளிதில் தங்கிக் காணக் கூடிய பல காட்சிகளும் ஊர்களும் இருக்க, அவற்றையெல் லாம் பொருள்படுத்தாது, பல பதிகளைக் கடந்து, எங்கேயோ ஒரு மூலையில் இருக்கும், பல மைல் தொலைவு,கரடுமுரடான பாதையின் வழியே,காலாலேயேநடந்துசென்றே அடையக் கூடிய, ஒரு பட்டிக்காட்டைச் சேர்வார்கள். அங்கொரு அடி யார், முன் பின் அறியாத இக்குருநாதரது வரவை எதிர் நோக்கியிருப்பார். பலநாள் பழக்கமுடைய பந்துவைப் போலச் சுவாமிகள் அவரோடு அளவளாவுவார்கள். அவ ரும் ஆண்டவனே அருளுருவந் தாங்கி வந்தான் என உணர்ந்து உபசரிப்பார். ஜன்மசாபல்யத்திற்குரிய சட்டத் தைச் சுவாமிகள் உபதேசித்து, அடுத்தபடி ஆட்கொள்ள வேண்டிய அடியவர் எங்கேயெனப் புறப்பட்டு விடுவார்கள்.

சுவாமிகள் அருள் உலா செய்துவந்த முறையைஉற்று நோக்கினுல், ஏற்கனவே ஆண்டவன் கணக்கின் பிரகாரம் வகுத்துவைக்கப் பெற்ற ஏதோ ஒரு திட்டத்தின்படிசென்ற உண்மை ஏற்படுமே தவிர, சுவாமிகளது மனம்போனபோக் காகப் போனதென்று தவருக எண்ணமுடியாது. புகை வண்டிப் பாதையில் உள்ளது எந்த இடம்? நல்ல சாலையில் உள்ளது எந்த ஊர்? தங்குவதற்குவசதியானது எந்தநகர்? உபசரித்தற்கு உரியவர்கள் எந்தச் செல்வந்தர்? என்றெல் லாம் செளகரியத்தை உத்தேசித்துச் சுவாமிகள், போனதே கிடையாது என்னும் வாய்மையும் வெள்ளிட மலையென விளங்கும். "சாமி மச்சுவீட்டுக்கும் போகும் குச்சுவீட்டுக்கும்

போகும். உடையவன் பணக்காரருக்குப் பங்காளனு ஏழைக்குப் பங்காளனு?'' என்று சுவாமிகளே சொல்வது வழக்கம்.

ஆண்டவனது அருளின்படி சுவாமிகள் சென்று ஆட்கொண்ட அடியார்களைக் கண்டு சுவாமிகளே வியப்பதுண்டு. "அடியார்களை மணிமணியாக அல்லவா உடையவன் கணக்கு எடுத்துவிட்டிருக்கு,'' என்று குதூகலத்துடன் சொல்லிக் களிப்பதுண்டு. குருநாதரது வருகையை எந்தெந்த ஆன்மாக்கள் பூர்வ புண்ணியப் பயனுக, எதிர்பார்த்திருந்தனவோ, அவைகளையே சுவாமிகள் ஆள வந்தார்கள் ஆதலினுல், அடியவர்கள், பொன்னும் பூண் அணியும், முத்தும் முழுமணியுமாகக், கிடைத்ததில் ஆச்சரியம் என்ன இருக்கிறது?

இவ்வாறு மணிமணியாக அடியார்களை ஒருமுறை சென்று தேர்ந்துவிட்ட பிறகு, அடியார்களுடைய பக்குவத்திற்கு ஏற்ப, பயிரின் பண்பினுக்குத் தக்கபடி, பயிர் செய்தோன் சென்று சென்று பார்த்துத், தக்க காலத்துத் தக்கன செய்து வருதல்போல, சுவாமிகள் மறுபடியும் மறுபடியும் அவர்களைப் போய்ப் பார்த்துச், சட்ட அநுஷ்டானத்தில் ஊக்கம் ஊட்டி வருவது வழக்கம். அடியார்களும் சுவாமிகளுடைய வருகையை, வானத்தை வரவேற்கும் வளரும் பயிர்கள்போல, ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்திருந்து வரவேற்றுப் பயனடைவார்கள்.

சட்டத்திலே தேர்ச்சியுற்ற சில அடியார்களைக் கண்டதும், சுவாமிகள் அந்த அடியார்கள் வசிக்கும் இடத்திற்குச் சென்று, மற்ற அடியார்களும் அங்கு வந்து தேர்ச்சி பெற்றுள்ள அடியார்களைப் பார்த்துப் பயனடையட்டும் என்னும் எண்ணத்துடன், அவ்விடத்தே சிலநாள் தங்கி இருப்பதும் உண்டு. சுவாமிகளின் கருத்தின்படியே பல அடியார்கள் அங்ஙனம் வந்து, சட்டத்தில் தேர்ச்சி பெற்றுப் போவார்கள். அடியார்கள் பலர் ஒருங்குகூடி, சட்ட விஷயங்களை ஆராய்ந்து, சந்தேகமற வேண்டும் என்னும் அருட்குறிப்பு, சுவாமிகளுக்கு நிரம்ப இருந்தது.

சந்தேகம் உடைய அடியவர்களையும் பிறரையும் சந்தேகம் அறுத்து ஆட்கொள்ளும் திருக்கருத்தோடு சுவாமிகள், ஆண்டவனது அருள் விலாசத்தால், ஆங்

காங்கே அற்புதங்கள் செய்து வருவார்கள். பேருக்காகவும், புகழுக்காகவும் அவை செய்யப்பெறுவன அல்ல ஆதலின், அவற்றை இரகசியமாக வைத்துக்கொள்ளும்படி அடியார்களிடம் சொல்லுவார்கள். தாழை மணத்தைத் தாளிட்டா வைக்கமுடியும்? அடியார்களே சொல்லாவிட்டாலும், அருகுள்ள மற்றுர்களாவது அவ்வற்புதங்களை விளம்பரம் செய்யாமல் விட்டுவிடுவதில்லை. சுவாமிகள் ஆற்றிய அற்புதங்கள் பலப்பல. யாவும் கூறத் தாவு இங்கு ஏது? எனினும் சில இனி கூறப்பெறும்.

5 அருளாலே ஆளும் பெருமை

i ஆள்தற்குரிய அருந்தகைமை

1. தெய்வத்தின் தோற்றம்

சுவாமிகளைக் கண்டால் எவர் மனமும் அவர்கள் பாலே செல்லும். அவர்களது வசீகரமான தெய்விகத் தோற்றம், எவர் உள்ளத்தையும் கவர்ந்துவிடும். பழுதற்ற அங்க அமைப்பும், பளிங்கென ஒளிவீசும் திருநயனங்களும், சுடர்விடும் திருமுடியும், பெருந்தாடியும், மற்றவர்களிடத்திலே காணமுடியாத சிறப்பினவாக அமைந்திருந்தன அதே விதமான அவயங்கள் மற்றவர்களிடத்தும் காணக்கிடைக்கும் என்று யாராவது எளிதாகச் சொல்வாரானாலும், அத்தகைய உறுப்புகள் உடையவரையும் சுவாமிகளையும் மனக்கண் முன்னே ஒன்று வைத்து அவரே ஒத்துப் பார்ப்பாரானால், சுவாமிகளின் அவையங்களிலுள்ள தனித் திருத் தெய்வத் தன்மை, மற்றவரிடத்திலே இல்லா திருப்பதை, அவர் எளிதில் கண்டு கொள்ளலாகும்.

சுவாமிகள் நடக்கும்போது, அருகிருப்பவர்க்கும் அடிசப்தமே கேட்காது. திருவடி கீழே பாவுகின்றதோ இல்லையோயெனக், காண்பவர்கள் சந்தேகம் உறுவதுண்டு. அமரும்போதும் அசையும்போதும், பேசும்போதும் ஏசும்போதும், சுவாமிகளின் திருமேனியும் திருஉறுப்புகளும் இயங்குகின்ற இன்பகரமான இயல்பைக் கண்டவர்கள், அது தெய்வத் திருஇயல்பு என்றே சொல்வார்கள். சுவாமி

கள் திருமேனியின் இயக்கம், நடனமயிலின் நல்இயக்கம் போலவும், அம்பலக் கூத்தனின் ஆநந்த அருள் ஆட்டம் போலவும், காணக் களிப்பும், மாண மன இழுப்பும், தரும் தன்மையது ஆகும்.

2. குழந்தையின் குணம்

தூரே இருந்து காணும்போதே சுவாமிகளது திருத் தோற்றம் மனத்தை மகிழ்விக்கும் மகிமையதாக இருக்கும். அருகே சென்று பார்த்தாலோ, குழந்தையின் குளிர்விக்கும் குணமே சுவாமிகளது சுசீலமாக இருப்பது நோக்கி, இணை யிலா இன்பம் எய்தலாகும். பாலர்களது பார்வையில் பாய் கின்ற பரிவுபோல, சுவாமிகளது சேவையில் சுகிர்தம் சுரந்து ஓடும். கள்ளங் கபடு அற்ற சிறுவர் சிறுமிகளோடே கலந்து விளையாடுங் காலத்திலே பெறக்கூடிய கழிபேரு வகை, சுவாமிகள் சந்நிதானத்திலே தங்கியிருக்க வாய்க் கும்போது, தானே மீதுரும்.

"மக்கள் மெய்தீண்டல் உடற்கு இன்பம் மற்றவர்
சொல் கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு"

என்று நாயனுர் நவின்றபடி, சுவாமிகளது திருவடியைத் தீண்டும்போது ஒரு தித்திக்கும் இன்பமும், அவர்களது அருமையான மொழிகளை அநுபவிக்கும்போது காதுக்குக் கனிந்த களிப்பும், ஏற்படுவது இயற்கை.

3. கனியினும் இனிமை

சுவாமிகளது வாசகம் திருவாசகமாகும். உயர்ந்த பொருள்களை, உயிருக்கு உறுதி பயக்கும் விஷயங்களை, கூறும்போதும், சுவாமிகள் தெள்ளத் தெளிந்த தேன் மொழிகளையே வழங்குவார்கள். தமிழ் மொழியே தெரியாத ஒருவரும், சுவாமிகள் பேசும்போது, அருகிருப்பாராணுல், சுவாமிகளின் திருவாக்கின் தீஞ்சுவையைச் சுவைத்துச் சுகமடைவார். சுவாமிகளது குரல் குழை, குயிலின் குரல் குழையோ, நல்வீணையின் நடு நரம்போ என, நவில்தற்கு உரிய நயமுடையதாயிருக்கும். ஒலியில் இனிமை, எடுத்து ஆளும் சொல்லில் இனிமை, கூறும் பொருளில் இனிமை இவையாவும் சுவாமிகள் வாக்கில் ஒருங்கே வாய்ந்திருந்தன.

பேச்சு அளவிலே இனிமையிருந்தால் பேதை யுள்ளங் களையே கவர்தல் கூடும். ஆனுல் அதனுல் ஆகும் அரும் பயன் ஏதும் இராது. அறிஞர்களையும் ஆட்கொளவந்த

அரசராகிய சுவாமிகள், இனிய வாசகத்தோடு இன்பந் தரும் நடத்தையும் பூண்டவர்களாக இருந்தார்கள். கருணையே உருவமாக இருந்தார்கள். நல்லாசிரியருடைய இலக்ஷணங்களெல்லாம் சுவாமிகளிடத்தில் நனி பொருந்தியிருந்தன. சுவாமிகளை யடைந்து அவர்களிடம் அளவளாவும் பேறு பெற்ற எவரும், அவர்களுடைய இனிய சொற்களையும் இன்பம் நிறை குணத்தினையும் என்றும் மறக்க முடியாது. பழ அடியார்கள் இன்றும் சுவாமிகளது அன்பு கனிந்த செயல்களையும், அருள் கனிந்த வாசகங்களையும், நினைந்து நினைந்து, உருகி உருகி, இன்பமும் ஏக்கமும் எய்துகின்றனர். சுவாமிகளின் அருமையான மொழியமுதத்தினையும், செயல் செம்மையினையும், அநுபவித்த அடியவர்கள், அப்படியே பேசியும் நடந்தும் காட்டி, மற்றுரை மகிழ்வித்துத் தாங்களும் மகிழ்வது உண்டு. "தாயா, தந்தையா? தனையனா, தமரா? பிரியரா, பிறரா? யாரே இவ்வாறு அன்பும் அருளும் அடரச் செய்யப்போகின்றவர்?" என்று எண்ணி எண்ணி ஏங்குவர் அடியவர்.

4. கைம்மாறு கருதாக்கடமை

குருநாதரது தரிசனத்திற்காகத் தவங்கிடந்து வந்த தக்கார்களை ஆளும் அருங்கடமையை அருளில் ஆற்றவந்த சுவாமிகள், அவ்வாறு ஆளப்பெற்றாரிடமிருந்தாவது மற்றாரிடமிருந்தாவது ஏதாவது கைம்மாறு எதிர்பார்க்கப்போகின்றனர்? அடியவர்களுக்குச் சுவாமிகள் செய்த நல்லுபதேசங்களில் ஒன்று, எந்த விஷயத்திற்கென்றும் அனாவசியமாக அரைகாசும் செலவு செய்தல் கூடாது என்பதாகும். தம் பொருட்டாகவும், இன்றியமையாத, சுருக்கமான அளவுக்கு மிஞ்சி, ஏதும் செலவு வைக்கச் சுவாமிகள் இசையார்கள். குருகாணிக்கை என்று சொல்லித், தாமே கை நீட்டித் தம்பிடியாவது தரும்படி கேட்பதோ, சிஷ்யர் கூட்டம் என்று வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை ஏவி அவர்கள் வாயிலாய்ப் பணம் பறிப்பதோ, அந்தத் தர்மத்திற்கென்றும் இந்தக் கைங்கரியத்திற்கென்றும், ஏதேதோ காரணங்கள் காட்டிக் காசு தண்டுவதோ, சுவாமிகள் கனவிலும் கருதாத கடையான விஷயங்களாகும். அடியார்களும், சுவாமிகளுடைய

திருவருளினுலே மக்களுக்குச் செய்யும் நன்மைகளுக்காக, எவ்விதப் பிரதிப் பிரயோஜனமும் எதிர்பார்த்தல் கூடாது என்பது சுவாமிகளது கண்டிப்பான கட்டளே. ஜி/

சுவாமிகள் ஆங்காங்கே அடியார்களோடு தங்குகின்ற சில நாள்களிலே, சுவாமிகளுக்கு அவர்கள் செய்யும் உபசாரம், உண்மை அன்பு நிறைந்ததாக இருக்கவேண் டும் என்று எதிர்பார்ப்பார்களே தவிர, அதற்கெனப் பொருள் விரையம் செய்வதற்கே ஒரு சிறிதும் ஒருப்படவே மாட்டார்கள். தவறி, யாராவது ஓர் அடியார், அன்பின் மிகுதியால் ஆடம்பரமான வரவேற்போ பிறவோ செய்ய முயல்வாராஞல், அதுபோதுதான்,

"குணம் என்னும் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது"

என்ற பொய்யா மொழிக்குச் சுவாமிகள் இலக்கு ஆவதை அடியார் அறிய நேரும். மிக எளிய உணவே சுவாமிகள் உண்டது. மிக எளிய உடையே சுவாமிகள் உடுத்தியது. எல்லோரும் அவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்றே சுவாமி கள் உபதேசித்தது.

ஓர் ஊரை விட்டு இன்னேர் ஊர் சென்றதெல்லாம் அடியார்களே ஆட்கொள்ளும் பொருட்டேயாஞலும், சுவாமிகள் அடியவர்களிடத்திலிருந்து பயணத்திற்கென ஒரு சல்லியும் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஊரை விட்டுப் புறப்படுமுன், சுவாமிகள் கையில் கொண்டு செல் லும் வேட்டித்துண்டு மூட்டையைத் தம் எதிரே அவிழ்த்து மறுபடியும் கட்டச் சொல்லுவார்கள். காரணம், அப் பொட்டளத்தில் அடியவர்கள் அன்பால் ஏதாவது பணம் முடிந்து வைத்துவிடாது இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். அப்போது, "சாமி பொருளே யாராவது எடுத்துக்கொண் டார்களா என்றுதான் பார்த்தது, வேறென்றுமில்லே" என்று வேடிக்கையாகச் சொல்வார்கள். அன்பினுலே அவரவர்கள் வண்டி கட்டியனுப்பினுல், தடுக்காது அவ் வண்டிகளில் ஏறிச் சென்றதும், சுவாமிகளுக்குச் செலவு வைத்தலாகாதேயென்று முன்னதாக ஓடிப்போய் அடியவர்களில் சிலர் புகைவண்டிப் பயணத்திற்கு மூன்ரும் வகுப்புச் சீட்டொன்று வாங்கி வைத்து விட்டால், மறுக்காது அருளினுல் அச்சீட்டை ஏற்

றுக் கொண்டதுமே, சுவாமிகள் அடியவர்களுக்கு வைத்த செலவு வகைகளாகும்.

“பொன்னுல் பிரயோசனம் பொன் படைத்தாற்கு உண்டு
(பொன் படைத்தோன்
தன்னுல் பிரயோசனம் பொன்னுக்கு அங்கு ஏதுண்டு?”

என்பது போலச் சுவாமிகளால் பெறுதற்கரிய பேறு அடியார்களுக்கு உண்டே தவிர, அடியார்களால் சுவாமிகளுக்கு ஒரு துளியும் பயன் கிடையாது. கைம்மாறு கருதாது கடமையை ஆற்றவந்தவர்கள் அல்லரா சுவாமிகள்?

5. கடையேற்றும் உறுதி

“வடத்தைக் கையில் எடுத்து விடவேண்டும், எடுத்து விட்டால் தேரில் உட்கார்ந்திருக்கும் உடையவன் இழு இழு என்று உற்சாகம் ஊட்டிச் செலுத்திக் கொண்டே போவான். கட்டாயம் நிமிஷத்தில் நிலே சேர்ந்து விடலாம்” என்று சுவாமிகள் அடியவர்களிடத்தில், அழகாக, வேடிக்கையாக, சொல்லுவதுண்டு. தம்மளவிலே, சட்டத்தில் சேர்ந்து விட்டவர்களேத் தவருமல் காத்துக் கரை சேர்த்துவிட முடியும் என்பது சுவாமிகளின் உறுதி.

ஒரே அளவான சிறுசிறு வெள்ளேக் கூழாங்கற்களேச் சுவாமிகள் தம் கைகளில் வைத்துக் குலுக்கிக் கொண்டே, ஒரு கையிலிருந்து மற்ருெரு கைக்கு ஒவ்வொன்ருகவோ, ஒரு சேரப் பலவாகவோ, மாற்றிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். படுக்கப் போகும்போது அவற்றைத் தலேயணேயடியில் வைப்பார்கள் நீராடப்போகும்போது அருகுள்ள அடியவரிடம் தருவார்கள். கொடுக்கும்போது, “பத்திரம்! நழுவிவிடப் போகிறது. இதுதான் சுவாமிக்கு ஆஸ்தி,” என்று விளேயாட்டாகச் சொல்வதுண்டு. மற்ற எக்காலத்திலும் இம்மணிகள் கையிலோ மடியிலோ இருந்தபடியேயிருக்கும். ஒரு சமயம் அடியார் ஒருவர் தைரியத்துடன் சுவாமிகளே அணுகி, “இம்மணிகளே எதற்காகச் சுவாமிகள் வைத்துக் குலுக்குவதும் எண்ணுவதும் கொட்டுவதுமாக இருக்கின்ருர்கள்” என்று கேட்டார். சுவாமிகள் சிரித்து, “இவற்றைக் கொண்டுதான் உடையவன் கணக்கு எடுக்கு” என்று சொன்ஞர்கள். அது என்ன கணக்கோ? அதைச்

சுவாமிகள் எப்படித் தெரிந்துகொள்கிறார்களோ? என்பது அடியார்களுக்கெல்லாம் விந்தையாகத்தானிருக்கும்.

ஆனால், சுவாமிகளுக்கு, 'இது இது, இன்ன இன்ன காலத்தில், இப்படி இப்படி, நேரும்' என்னும் விஷயமெல்லாம் திட்டமாகத் தெரியும் போலும். அடியார்களுக்கு எவ்விதத் துன்பங்கள் வந்த போதிலும், சிறிதுகூட அச்சம் என்பதே சுவாமிகளுக்குக் கிடையாது. அடியார்கள் வருந்துவதாகத் தோன்றினாலும், ஒரு நொடியில் அவர்களது துயரத்தை மாற்றி, வந்ததுன்பத்தை வந்த வழியேபோகச் செய்து விடுவார்கள். சுவாமிகள் உடன் இருந்து விட்டால், சாதாரண அடியாருக்கும், சற்றுக்கூட எதற்கும் பயம் தோன்றாது. சிறிது தேர்ச்சி பெற்ற அடியவராயின், சுவாமிகள் கண் எதிரே இராவிட்டாலும், மனத்தெதிரே எப்போதும் இருப்பதையுணர்ந்து, எதற்கும் அஞ்சுவதில்லை. எவ்வளவோ ஆபத்தான அசௌக்கியங்கள், எத்தனையோ கடுமையான குடும்பத் தொல்லைகள், எம்மட்டோ இடர்ப்பாடான மற்ற சந்தர்ப்பங்கள், இவற்றினின்றும், சுவாமிகள் எத்துணை எளிதிலே காத்து விடுகிறார்கள் என்பதை அநுபவித்த அடியார்களுக்கு, அச்சம் ஏன் அண்டம் புரண்டாலும் வரப்போகிறது?

ஒருவராலும் நீக்கமுடியாதஉலகார்த்த நிலையில் இருந்தெல்லாம், கைம்மாறு சிறிதும் கருதாது, நிமிஷத்திலே நீக்கி வைக்கும் நிர்மல குருநாதர், "இதே பிறவியிலேயே பேரின்ப முத்தியைக் கூட்டுவிப்பான் உடையவன், காட்டிய சட்டத்தின்படி நாட்டமுடன் நடவுங்கள்" என்று உறுதியாகச் சொல்லும்போது, எப்படி அடியார்கள் நம்பாமல் போகக்கூடும்? இம்மை மறுமைக்கு வரும் இடுக்கண்கள் யாவற்றினின்றும் கட்டாயம் கடையேற்றும் உறுதி, நம் குருநாதருக்கு உண்டு என்பதை, அடியார்கள் எங்ஙனம் மறந்து விடுவார்கள்?

ii அற்புத அருளாட்சி

சுவாமிகள் அடியார்களை ஆட்கொண்டபடியே உலாச் சென்று வந்த காலத்திலே நடத்திய அருள் செய்திகள் சிலவற்றை இங்கே குறித்தல் இன்றியமையாதது. சென்ற இடங்களிலே சுவாமிகளது திருக்கரங்களால் புதிதாகப்

பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றவும், புதிப்பிக்கப் பெற்றவுமான, ஆதி மூர்த்தியின் ஆலயங்கள் அளவிறந்தனவாகும். எம்மதமும் சம்மதம் என்ற கொள்கையை வற்புறுத்திக் கொண்டே, சமயச் சழக்கின்றி, சட்ட அநுஷ்டானத்தைத் திட்டமுறச் செய்யும் முறைகளைப் போதித்தும் நடத்திக் காட்டியும் செல்வார்கள்.

சுவாமிகள், விடியல் 4-மணிக்குமுன், படுத்துறங்கும் ஒவ்வொரு அடியவரிடமும் தாமே சென்று, அவர்களை நீராடுதற்கு எழுப்பும் அன்பும் அருளும் பழுத்த முறை யானது, இன்றும் அடியார்கள் மனத்தில் இனித்து, வாயில் மணந்து, கண்ணில் கனிகின்றது.

சுவாமிகளின் திருக்கரங்களினுலே அநேக ஆயிரம் அற்புதங்கள் நடந்தன. அவற்றில் வெளிக்குத் தெரிந்தன நூற்றுக்கணக்கானவை. அவைகளில் இது பெரிது இது சிறிது எனச் சொல்லுதற்கு ஆகாது ஆதலின்; இன்னும் சிறந்தனவெல்லாம் இங்கு எழுதாது விடுபெற்றனவே யென்று எவரும் சொல்லுதல் கூடாது. அவைகளுக்குப் பாத்திரமாயிருந்தோரில் பலர்; தங்கள் பொருட்டு நடந்த அவ்வற்புதங்களை இந்நூலில் வெளியிடவேண்டும்என்னும் வேட்கையோடு இருக்கலாம். வேறு பலர் தமக்கெனச் சுவாமிகளால் நிகழ்ந்த அவ்வதிசயங்களை மறை பொரு ளாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று விரும்பு வார்கள். அவரவர்களது ஆவலை யறியவும், அதன்படி அச்சிடற்பாலன யாவை; நிறுத்தி வைக்கற்பால யாவை, என்று தெரிந்து அவ்வண்ணமே செய்யவும், இது போது இயலவில்லை. எவர்களது அவாவையும் கருதாமலும், அறிவுக்கு எட்டியுள்ள அற்புதங்களை அனைத்திலும் எதைத் தள்ளுவது எதைக் கொள்ளுவது என ஆராயாமலும், இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக மிக மிகச் சிலவே இங்கு எழுதப் பெறுகின்றன. உடையவன் கணக்கு இருந்தபடி ஆயிற்றென, அடியார்கள் பொறுத்து விடுவார்களாக. அடியார்கள் அல்லாத பிறரும், ஆண்டவன் அருள் ஆற்றிய அற்புதங்களில் இச்சிலவற்றை இங்கு அறிந்ததன் பயனாக எஞ்சியவற்றை அடியார்கள் வாயிலாக அறிந்து அரும் பயன் அடைவார்களாக.

அடியாரைத் தேர்தலும் அருளாலே ஆள்தலும்

கி.பி. 1900 ஆண்டில், இராமநாதபுரம் ஜில்லா, சாத்தூர் நகரத்தில், சத்திரம் ஒன்றில், சுவாமிகள் சென்று தங்கினார்கள். அவ்வூரில் ஆண்டவன் அன்பினிலே பெரும் பற்றுவைத்தவராய், ஒழுக்கம் வழுவாத உத்தமராய் வாழ்ந்து வந்த காண்ட்ராக்டர் திரு. ச. ப. சண்முகம் பிள்ளைக்கு இருந்த சற்குரு நாட்டமே சுவாமிகளை அங்கே செலுத்தியது என்று சொல்லவேண்டும். பிள்ளைக்கு ஆப்த நண்பர் புரோக்கர் திரு. ஆறுமுகம் பிள்ளை, அதுபோது மிகவும் காயலாவாக இருந்தார். பலவித வைத்தியங்களும் பயன்படவில்லை. கைவிட்டு விடவேண்டிய நிலையாக இருந்தது.

சுவாமிகள், சத்திரத்தில் வந்திருப்பதைத் திரு. ச.ப. சண்முகம் பிள்ளை யறிந்து, சென்று வழிபட்டு, ஆறுமுகம் பிள்ளையைப் பற்றி விண்ணப்பித்தார். சுவாமிகள் அருள் கூர்ந்து ஆறுமுகம் பிள்ளை வீட்டுக்குளெழுந்தருளி படுக்கையி லிருந்த அவரது சிரசின் மேல் தமது திருக்கரத்தைச் சிறிது நேரம் வைத்து அநுக்கிரகித்து, உடம்பு முழுதும் தடவிக் கொடுத்தார்கள். நீச்சு நினைவு அற்று இருந்த ஆறுமுகம் பிள்ளை உடனே கண்விழித்துக் காயலா நீங்கி நலமுற்றார். கண்டவர்களும் கேட்டவர்களும், 'அற்புதம்! அற்புதம்!' என்று ஆரவாரித்து ஆச்சரியம் அடைந்தனர். திரு. ச.ப. சண்முகம் பிள்ளை, உடனே சுவாமிகளுக்கு அடியவராகிச் சட்டத்தில் சேர்ந்து, ஆயுள் பரியந்தம் சுவாமிகளிடம் இடைவிடாது அன்பு பூண்டவராய், குருநாதரது அருளாலே தாமே பல அற்புத ஆற்றலைப் பெற்றவராய், சாத்தூரார்க்கும், சுற்றுப் புறத்தார்க்கும் பல நலங்களைப் புரிந்து வருவாராயினர். அவர்களது குடும்பம் பூராவும் சட்டம் அனுஷ்டிக்கலாயிற்று. சட்டத்திலேயே ஜனித்த, பிள்ளைக்குக் குமாரரான திரு. சாமிநாதம் பிள்ளை இன்னும் சுவாமிகள் பால் தளரா அன்பு பூண்டு சட்டத்தில் ஒழுகி வருகின்றார்.

மதுரை மாநகரத்திலே, வடக்கு மாசி வீதியிலே வதிந்த திரு. வேங்கடசாமி நாயுடு குமாரர் மிராசுதார் திரு. அப்பாசாமி நாயுடு, சுவாமிகளுக்குப் பழைய அன்பர். நாயுடுவுக்குக் குமாரத்தியும், பழநி தாலூக்கா சத்திரப் பட்டி ஜமீன்தாரர் திரு. முத்துசாமி நாயுடுவுக்குப் பாரியையுமான, திரு. சூடியம்மையாருக்குக் கால்கள்

இரண்டும் சுவாதீனம் அற்றுப்போயின. நடக்க முடியாமல், நகர்ந்துசெல்லவும்முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். செல்வந்தருக்கு ஏற்ற, பலவிதவைத்தியங்கள் நடந்தன. குணங் காணவில்லை. கடைசியாக, அதுபோது மதுரைக்கு வந்திருந்த சுவாமிகளை, நாயுடு வரவேற்றுத் தம்மகளைக் காத்தருளுமாறு கோரினர். அவ்வம்மையாருக்குச் சுவாமிகள் அருள்புரிய, நோய் நீங்கி, அது முதல் சட்டத்தில் இருந்து பல மக்களைப் பெற்று சுக வாழ்வு வாழ்ந்து வந்தனர்.

இரெட்டியப்பட்டியாரது வரவேற்புக்கு இணங்கி, சுவாமிகள் அவ்வூருக்குச் சென்று அங்குள்ளாரது கஷ்டங்களை நீக்கியருளியபோது, அம்பலம் திரு. பொன்னையா பிள்ளை என்பவருக்கு யாரும் பெண் கொடுக்க அஞ்சினர்கள் என்று அறிந்தார்கள். அவரது ஜாதகப்படி, அவர் அற்ப ஆயுள் உடையவர் என்றும், மணமானதும் மரிப்பாரென்றும், பிரபல ஜோசியர்கள் கூறியிருந்தனர். பிள்ளையும் உற்றாரும் வருந்தினர். வயது முதிர்ந்துகொண்டு வந்தது. பிள்ளையைச் சுவாமிகள் சட்டம் எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி, விரைவில் மணமாகுமென வாக்குக் கொடுத்தார்கள். அப்படியே ஆயிற்று. பிள்ளை பல மக்களைப் பெற்று இன்றும் பெருவாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

திருவநந்தபுரம் மகாராஜாவினுடைய குதிரை லாயத்தின் கணக்கப்பிள்ளையை ஆட்கொள்ளச், சுவாமிகள் அவர் வீட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது, பிறவியிலேயே நொண்டியாயிருந்த குதிரைக்காரன் ஒருவன் மற்ற அன்பர்களோடு சுவாமிகளை வந்து வணங்கிக் கொண்டான். அவனுக்கு 'நொண்டி'யென்றே பெயர் வழங்கினது. அவனுடைய ஆழ்ந்த அன்பினை அறிந்த சுவாமிகள், அவனது நொண்டிக் காலைத் தமது திருக்கரத்தால் தடவிக் கொடுத்தார்கள்; உடனே அவன் கால் நொண்டித்தன்மை நீங்கிற்று. ஊரெல்லாம் அதிசயித்தது. அவனது அகமகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. அப்போது இளவரசராக இருந்த ஆயில்யம் மாகாராஜாவும் அது கேட்டு, தாமே கணக்கப்பிள்ளை வீட்டுக்கு வந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்துப் போயினர்.

அடியாரைத் தேர்தலும் அருளாலே ஆள்தலும்

சுவாமிகள் காசிக்குச் சென்று திரும்புங்காலையில், கும்பகோணத்தில் சில அடியார்களை ஆட்கொள்ளத் திரு. சந்தனம் பிள்ளை வீட்டில் தரிசனம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, சோழன் மாளிகையிலிருந்து சுவாமிகளுக்கு அடியவர் ஒருவர் அங்கு வந்தார். அவருக்குத் தம்பி மகன் சிதம்பரம் திரு. துரைசாமிப் பிள்ளைக்கு முதுகில் பிளவை ஏற்பட்டு ஆபத்தாக இருந்தது. ஆஸ்பத்திரிக்குப்போய் அறுவை செய்துகொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று அனைவரும் அவசரப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். சுவாமிகள் அடியவராகிய அவர் பெரிய தகப்பனுரோ, சுவாமிகளது சட்டப்படி இருந்து, குணம் செய்துகொள்ளலாம் என்றுர். துரைசாமிப் பிள்ளையும் மற்றுரும் கேட்கவில்லை. சட்டஅநுஷ்டானமுள்ள தாமே உடன் இருந்தும், வைத்தியம்செய்துகொள்ள இடந்தந்துவிடுவதுஎப்படிஎனப் பெரிய தகப்பனுர் இடர்ப்பட்டார். அதுசமயம் சுவாமிகள் கும்பகோணத்தில் வந்திருப்பதைக் கேள்வியுற்றே அவர் திரு. சந்தனம் பிள்ளை வீட்டுக்குப் போனது. சுவாமிகளிடம் விஷயம் தெரிவித்தார். அடியார்களைச் சட்ட அநுஷ்டானத்தினின்றும் தவருது காப்பதும், மற்றவர்களையும் சட்டம் ஏற்கச் செய்வதுமே கடமையாகக் கொண்டிருந்த சுவாமிகள் உடனே சோழன் மாளிகைக்குச் சென்றுர்கள்.

திரு. துரைசாமிப் பிள்ளைக்குச் சேவை கொடுத்துப் பச்சை நீராடச் செய்து, பிளவையைத் தமது திருக்கையால் சுவாமிகள் தொட்டார்கள். உடனே நலமுறத் தொடங்கி முழுதும் செம்மையுற்றது. ஊரார் பலர் சட்டம் மேற்கொண்டு ஆண்டவன் அருளைப் போற்றி செய்தார்கள். அது முதல் சிலநாள் சுவாமிகள் அங்கே தங்க, எத்தனையோ பிணிகளும் பிறவும் நீக்கப் பட்டன.

திருச்சி ஜில்லா, குளித்தலையில் சுவாமிகள் அடியவரில் ஒருவரான கோபால அய்யருக்குஇருந்த கொடியநோயினை நீக்கி அருளச் சென்றிருந்தபோது, அவ்வூர் திரு. முனிசாமி சோழயர் அங்கு வந்தார். தம் தம்பி அரங்கசாமி சோழயருக்கு ஏற்பட்டிருந்ததும், தமிழ் ஆங்கில வைத்தியத்தால் முயன்றும் தீராததுமான, விப்புருதிப் பிளவையைப் போக்கியருளும்படி கேட்டுக்கொண்டார். உடம்பு எங்

கணும், உரித்த தேங்காய் அளவு, பதினாறு கட்டிகள் இருந்தன. வியாதி தீராது, மரணம் நிச்சயம் என்று தீர்மானித்து விட்டிருந்தனர். சுவாமிகள் சென்று, நீராடி விட்டுவரச் சொல்லி, நீறு பூச உத்தரவிட்டு, வயிற்றின் மீது இருந்த ஒரு கட்டியைத் தடவிக் கொடுத்து, முப்பத்து நான்கு மணி நேரத்தில் முழுதும் நலமாகும் என்று கூறினார்கள். உயிருக்கே சுவாமிகள் கெடு வைத்து விட்டார்கள் என்று எல்லோரும் அஞ்சினர். ஆனால் குறித்த காலத்திற்குள் சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்தின்படி, சுவாமிகள் திருக்கரம்பட்ட கட்டி உடைந்து, அதன் வழியாய் மற்ற பதினைந்து கட்டிகளின் சீழும் இரத்தமும் வடிந்து, விபூதியினால் ரணமும் குணமாயிற்று.

சுவாமிகளுக்குத் திருச்சியில் உற்சவம் நடந்தபோது திருமஞ்சனத்திற்குயானைமீது ஆற்று நீர் கொண்டுவருகையில் ஷை முனிசாமி சோழயர், முதலில் மறுத்துப் பிறகு, அடியவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க யானைமீது இருந்து கவரி வீசி வருகையில், சுவாமிகள் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு அருகிருந்த வீட்டுச் சுவர் ஒன்றில் யானை மோத, சோழயரது முட்டிக்கால் மோதி உடைந்தது. இருக்கவும் ஆற்ருது இறங்கவும் முடியாது, சோழயர் கஷ்டப்பட்டு, சுவாமிகளது பணியைத் தான் அன்புடன் ஏற்றுச் செய்யாததற்கு வருந்தினர். சுவாமிகள் கண்ணுற்று, இறங்கி வருமாறு பணித்தார்கள். நடக்க முடியாதிருந்த சோழயர் இழிந்து, சுவாமிகளிடம் நடந்து சென்றதே வியப்பாக இருந்தது. சுவாமிகள் சோழயரது மனத்தின் நிலையை யறிந்து, அருளோடு, உடைந்த முட்டியைத் தடவிக் கொடுத்தார்கள். நலமடைந்தது.

திருச்சிராப்பள்ளியில் திரு. மீனுக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை பாரியை திரு. மதுராம்பாளுக்குப் பெரும்பாடு சொல்லொணாத கஷ்டத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தது. விவரங்களெல்லாம் இங்கு எழுதலாகாதன. எவ்வித வைத்தியமும் ஏதும் பயனில்லை. சுவாமிகளைச் சேவித்ததாலும், சட்ட அனுஷ்டானத்தினாலும், அவ்வியாதி இருந்த இடம் தெரியாமல் சென்றது.

புதுக்கோட்டை திரு. கோ. வே. இராமசாமி செட்டியார் வீட்டில் பகைவரால் வைக்கப்பட்ட சூனியத்தால், இருந்தது

போல் இருந்து, பிரம்மாண்ட வெடி ஒலியும், ஏராள குதிரை வண்டிகள் ஒரு சேர மலை மீதிருந்து இழிந்து வந்தாலன்ன கடகட சப்தமும், அச்சம் தரும்ஆள் அடிக்கடி தொடர்வது போன்ற தோற்றமும், திடீரெனத் தீப்பற்றலும் பிறவும் போன்ற காட்சிகளும், நிகழ்ந்து வந்தன. அவ்வப்போது செட்டியார் மனைவி சீதாலக்ஷ்மியம்மாள் மூர்ச்சையுற்று விழுவதும், அது சமயம் அவர் மனத்தில், கும்பங்கள் வைத்திருப்பது போலவும், மந்திரங்கள் ஓதுவது போலவும், காண்பதும் உண்டு. மூன்று வருஷ காலமாக ஏராளப் பொருள் செலவு செய்து ஏதேதோ முயன்றும் ஏதும் பலனில்லை.

அதுபோது தஞ்சைக்குத் தெற்கே பத்து மைல் தொலைவில், முன்னரே சுவாமிகளால் ஆளப்பெற்ற ஒரு சிறுவர் இருந்தார். அவர் பதினாறு வயதிலேயே குஷ்டரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு வேறு கதியில்லாமல் சுவாமிகளை தஞ்சம் என்று அடைந்து, அவர்களுடைய அருளாலே சட்டம் ஏற்று, பெருநோய்ப் பற்றற நீங்கப்பெற்று, குருநாதரது அருளாலேயே மற்றோரது குறைகளுக்கும் நீறு தந்து நீக்கும் பெருமையை யடைந்திருந்தார். அப்பெருமை கேட்டு, ஷை திரு. கோ. வே. இராமசாமி செட்டியார் அவ் இளைஞரை யடைந்து, தமது இன்னலுக்குத் தகும் வழி யென்னவென்று கேட்டார். இளைஞர் குறிப்பிட்டபடி சுவாமிகளை இலந்தைக்குளம் சென்று சேவித்து, தமது அகத்திற்கு அழைத்துவந்து வழிபாடு யெய்தார். குடும்பத்தோடு சட்டம் ஏற்றுக்கொண்டார். தீதெல்லாம் சுவாமிகள் திருவடி வைத்த அன்றே சேதமுற்று ஓடின.

அவ்வூரிலேயே, வக்கீல் தொழில் பார்த்துவந்த அய்யர் ஒருவரது மருமகளுக்குப் பேய் பிடித்து சேஷ்டை செய்து வந்தது. பத்துப் பேய்கள் பற்றி யிருப்பதாகக் கூறினர்கள். பலரால் முயன்றும் தொலையவில்லையென்றும் சொல்லிக்கொண்டார்கள், சுவாமிகளது வருகையை யறிந்து அவ்வம்மையாரை அழைத்துவரப் பார்த்தார்கள். எளிதில் வராததால் சங்கிலியிட்டுக் கட்டி இழுத்து வந்தார்கள். சுவாமிகளது பார்வையே எல்லாப் பேய்களையும் எங்கோ போகச் செய்துவிட்டது. அந்தம்மாள் சுவாமிகளை வலம் வந்து வழிபட்டுக் குறையேதுமின்றி வாழ்ந்து வந்தனர்.

இராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருப்பத்தூர் தாலுக்கா, கீழ்ச் சீவல்பட்டி கிராமத்தில் திரு. மெய்யம்மையாச்சிக்குக் கண்களிரண்டும் பார்வையற்றுப் போயின. அந்தம்மையாருக்கு 60 வயது இருக்கும். நாட்டுக்கோட்டை நகரத்து இனத்தவர். நான்கு வருஷங்களாக நயனங்கள் பாதை கொடுத்து வந்தன. சுவாமிகளைச் சேவித்துக் குறையிரக்க, சுவாமிகள் அம்மையாரது கண்களின்மீது தமது தெய்வத் திருவிரல்களை வைத்துத் தாடனம் செய்து சட்ட அநுஷ்டானம் ஏற்கப் பணித்தார்கள். ஒரு வாரத்தில் கண் தொந்தரவு முற்றும் நீங்கியதுமல்லாமல், பார்வையும் தெளிவாகத் தெரியலாயிற்று. 'அற்புதம்! அற்புதம்!' என்று அடியவர்கள் ஆநந்தித்தனர். அவ்வம்மையார் பிறகு இருபதாண்டு பார்வை குறையாது சட்ட அநுஷ்டானம் பிழையாமல் நடந்து, ஆண்டவன் சேவடி அடைந்தனர்.

அவ்வூரிலேயே திரு, வெ. நா. கி. சிகப்பியாச்சி என்பவர் காச நோயால் வருந்தியிருந்து, சுவாமிகள் தரிசனத்தால் சட்டம் ஏற்றுப் பிணி முற்றும் நீங்கப் பெற்றனர். இவர் பெரிய செல்வந்தர் குடும்பத்தினர். சட்ட அனுஷ்டானத்திலே தீவிரமானவர். ஆதலின் இவரை 'இரெட்டியப்பட்டி ஆச்சி'யென்று அப்பக்கங்களிலே கூறுவர். இவர் இன்றும் சுவாமிகள் சந்நிதானத்திற்கு அன்பு செய்து வருபவர்.

ஷை தாலுக்கா கண்டரமாணிக்கம் என்னும் நகரத்தில் அடியவராகிய திரு. மெ. அழகப்ப செட்டியார் அழைப்புக்கு இணங்கிச் சுவாமிகள் சென்றிருந்தார்கள். அதுபோது அங்கே விஷபேதி. பேதி கண்ட பலர் சுவாமிகளது அருளாலும் சட்ட அநுஷ்டானத்தாலும் நலமடைந்தனர். செட்டியாரது வீட்டண்டை பேதி கண்டவர்களை யழைத்து வருவது நலமல்லவென்று எண்ணி, சுவாமிகள் ஊருக்கு வெளியே கால் மைல் தொலைவிலே, உடனே ஒரு விநாயகரைப் பிரதிஷ்டை செய்து, அங்குச் சென்று தங்கி, அளவிறந்த பேருக்கு அருள் புரிந்தார்கள். அவ்வாறு செய்துவந்த காலத்தில், பிணியாளரும் அவர்களுக்குத் துணைவரும் வந்து தங்கி அருள்பெற, அவ்விடத்தில் ஏராளமான கொட்டாரங்கள் அமைக்கப்பெற்று விட்

டன. ஆடுமாடுகளுக்கு நேர்ந்த கடுநோய்களுக்குங்கூட, சுவாமிகளிடம் வந்து, சுவாமிகள் கட்டளைப்படி விநாயகரை வலம் வந்து நலம்பெற்றுப் போயினர். சுவாமிகள் அவ்வூரை விட்டுச் சென்ற பிறகும், அவ்விடத்தில்,சுவாமிகளது பெயரைச் சொல்லி விபூதி யணிய, பல அற்புதங்கள் நடந்து வந்தன.

சுவாமிகள், அடியார் சிலர் அவாவியபடி, குற்றால மலைக்குச் சுமார் ஐம்பது அடியாரோடு சென்றார்கள். அது போது சென்னையிலிருந்துவந்துஅங்குத் தங்கியிருந்தவரும் கீல் வாயுவினால் வருந்திக் கொண்டிருந்தவருமான ஒருவரைச் சுவாமிகளிடம் தூக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள். சுவாமிகள், அருவி நீராட்டுவித்து நறுநீறு அணிவித்து அவரை அருளால் முற்றும் நலமுறுத்தினார்கள்.

தென்னார்க்காடு ஜில்லா, திண்டிவனம் தாலூக்கா, வைரபுரம் கிராமத்தில் திரு. மணியம் வ.அ. வைத்தியநாத முதலியார் வீட்டில், அவர் மைத்துனர் குமாரர் கடலூர் செல்லங்குப்பம் திரு. செ.மு. சிங்காரவேலு முதலியார் காயலாவாக இருந்தார். அவருக்குக் கலியாணம் ஆனதும் பித்தப்பாண்டு நோய் வந்தது. தேகம் வெளுத்து மிக மெலிந்து போனார். செல்லங்குப்பத்தில் பலவித வைத்தியத்தாலும் பலனில்லை. வைரபுரம் அழைத்துச் சென்று அங்கு வேறு மருந்துகள் கொடுத்துப் பார்த்தார்கள். ஜோசியம் ஆராய்ந்தார்கள். கிரக பலன் கடுமையானதாகத் தானிருக்கும் என்று தெரிந்தது. மனைவியின் ருது ஜாதகத்தில், அவர் உயிர் பிழைக்கமாட்டார் என்றே ஏற்பட்டது. எனவே அவர் கைவிட்ட நிலையில் இருந்தார்.

அப்போது சுவாமிகள் அடுத்துள்ள விண்ணம்பூண்டி கிராமத்தில் அடியார்களை ஆட்கொள வந்திருந்தார்கள். திரு. வைத்தியநாத முதலியார் சுவாமிகளிடம் மேற்படி சிங்காரவேலு முதலியாரின் நிலையைக் கூறி வருந்தினார். சுவாமிகள் கருணை கூர்ந்து அவ்வூருக்கு எழுந்தருளி, திரு. சிங்காரவேலு முதலியாரைச் சட்டம் எடுக்கச் சொன்னார்கள். பூரண சுகம்ஏற்பட்டு விட்டது. பிறகு இருபது வருஷத்திற்கு மேலாகச் சட்டம் வழுவாது பல மக்களைப் பெற்று வாழ்ந்து வந்தார். அவரது குடும்பம் மொத்தமும்

இன்னும் சட்டத்தில் இருக்கின்றது. சுவாமிகள் பிறகு அவ்வூருக்குப் பலமுறை சென்று பற்பல அற்புதங்களை நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.

தென்னார்க்காடு ஜில்லா, திருக்கோயிலூர் தாலூக்கா, ஆனத்தூர் கிராமத்தில், சின்ன கம்பத்தம் திரு. கு. ஜகந்நாத ரெட்டியாருக்கு மூன்று மாதமாகக் காய்ச்சல். கால்வீங்கிப் போயிற்று. வயிற்றிலும் வீக்கம் கண்டு விட்டது. நீர் இறங்கவில்லை. நினைவும் அற்றுப் போய் விட்டது. பண்ணுருட்டியிலிருந்து இங்கிலீஷ் டாக்டர் வந்து பலவிதமாகச் சிகிச்சை செய்து வந்தார். இடை யிடையே தமிழ் வைத்தியத்தில் தேர்ந்தவர்களும் பார்த்து வந்தார்கள். எல்லோரும் கைவிட்டார்கள். தொண்ணூறு நாழிகை ஜன்னி, அதோடு பூர்த்திதான் என்றார்கள். தொண்ணூறு நாழிகையில் எண்பது நாழிகை ஆய்விட்டது. இன்னும பத்து நாழிகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந் தார்கள்.

அதுசமயம் சுவாமிகள், எதிர்பாராதபடி, ஏற்கனவே சுவாமிகளுக்கு அடியவராய்ச் சட்ட அநுஷ்டானத்தில் இருந்து வந்த அவ்வூர் மூலைக்கம்பத்தம் திரு. இராமலிங்க ரெட்டியாருக்குத் தரிசனம் கொடுப்பவர் போல, அங்கு வந்தார்கள். மேற்படி திரு. ஜகந்நாத ரெட்டியார் தமைய னார் குமாரர் அருதுள்ள திருச்சாத்தனூர் பெரிய கம்பத்தம் திரு. மு. முத்துராம ரெட்டியார் என்பவரும், தம் சிறிய தகப்பனார் காயலா காண அப்போது அவ்வூருக்கு வந்து இருந்தார். இவர் ஏற்கனவேசட்டம்ஏற்றிருந்தவர். சுவாமி களது வருகையை யறிந்து, அவர்களை நேரே வீட்டுக்கு வரவேற்றுத் தம் சிற்றப்பாவைக் காட்டினார்.

உடையவன் திருவருள் உடனிருக்க, எத்தகையான ஆபத்தான நிலைக்கும் அஞ்சலாகாது என்பது சுவாமிகள் கொள்கையாதலின், எல்லா விவரத்தையும் திரு. மு. முத்துராம ரெட்டியார் வாயிலாய்க் கேட்டறிந்தும், சிறிதும் கிலேசம் கொள்ளாது,எப்போதும் போல இருக்கும் உற்சாகமான நிலையிலேயே சுவாமிகள் இருந்தார்கள். படுக்கையண்டை சென்று, நோயாளியின்சிரசின்மீதுசிறிது நேரம் திருக்கையை வைத்தார்கள். உடனே பிரக்ஞை வர,

தொண்டையைக் கனைத்துக்கொண்டு, 'யார் அது?' என்று கேட்கும் நிலை வந்தது. சுவாமிகள் என்று அறிந்ததும், தூக்கி உட்கார வைக்கும்படி சொன்னார் இரெட்டியார். பிடித்துப் படுக்கையிலேயே சார்த்தினர். 'என்ன செய் கிறது உடம்பு?' என்று சுவாமிகள் கேட்க, இடுப்பு, கால், தலை முதலிய இடங்களில் நோகின்றதாகச் சொன்னார். அவ்விடங்களிலெல்லாம் விபூதி தடவும்படி சுவாமிகள் திட்டம் செய்தார்கள். தாகத்திற்குக் கேட்டார். கிணற்றி லிருந்து தண்ணீர் எடுத்து வரச்சொல்லி, அதில் துளி விபூதி போடச் செய்து, வேண்டியமட்டும் தந்தார்கள். இரெட்டியார் செம்பு செம்பாகக் குடித்தார். 'நீர் இறங்க வில்லை. பாதையாக இருக்கின்றது' என்று சொல்லவே, வயிற்றுக்கு ஆகாரமாகவும் இருக்கட்டும் என்று, சுவாமிகள் சாதத் தண்ணீர் கொடுக்கச் சொன்னார்கள். அதுவும் தரப் பெற்றது.

ஆபத்தான ஜன்னியில் இருக்கின்றவர்க்குத் தண்ணீ ரும் சாத நீரும் தருவதைப் பார்த்து, இரெட்டியாருக்குத் தமக்கையும் மனைவியும் அழத் தொடங்கிவிட்டனர். அவர் கள் அழ மற்றரும் அழுதனர். எதிர்வீட்டு உறவினரும் ஓடி வந்து இரெட்டியாரிடமே சென்று முகத்தின்மீது கை வைத்துக்கொண்டு ஓவென்று கதறினார்கள். நினைவே அற்றுப் போயிருந்த இரெட்டியார் இப்போது பூரணப் பிரக்ஞையோடு எழுந்து நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாகத் தோன்றவில்லை. சாத்தனூர் இரெட்டியாரைஅவர் அத்தையும்,சிறிய தாயாரும் மற்றரும், துரோகியென்றும் பாவியென்றும் பலவாறு வைதனர். தப்பித் தவறித் தெய்வாதீனமாகப் பிழைக்கக்கூடிய பிராணனையும் நிச்சயமாகப் போக்கி விடுவதற்காகத்தான் சுவாமிகளை அழைத்து வந்துவிட்டாரென நொந்தனர். ஆனால் இரெட்டியாரோ ஏதும் மனந்தளரவில்லை. சுவாமி களைப்பற்றி அவர் நன்கு அறிவார். சுவாமிகளது தரிசனம் கிடைத்துவிட்ட பிறகு, இனி ஏதும் தம் சிறிய தகப்பனு ருக்கு ஆபத்து கிடையாது என்று உறுதி கொண்டு இருந்தார்.

சுவாமிகள் சொற்படியே, மறுநாள் காலை திரு. ஜகந்நாத ரெட்டியாருக்கு இருபத்தொரு குடம் பச்சைத் தண்ணீர், விடியல் நாலுமணிக்கெல்லாம், விடத் தீர்மான

மாய் விட்டது. குறித்த காலந்தவருமல், திரு. ஜகந்நாத ரெட்டியாரும் கிணற்றண்டை பிடித்துப் போகச் சொன்ஞர். ஸ்நானம் ஆயிற்று. இதற்குள் காருண்ய மூர்த்தியாகிய சுவாமிகள் அங்கு வந்துவிட்டார்கள். ஸ்நானம் ஆவதைக் கண்டு, எல்லோருக்கும் உற்சாகம் ஊட்ட ஆநந்த நடனம் செய்தார்கள். முடிந்ததும், கிணற்றண்டையே அருகே சென்று நின்று கொண்டார்கள். உடையவனுக்கு உறை விடமாயுள்ள தமது திருமேனியை, நோயுள்ள அடியார்கள், நீராடியதும் சுற்றுவது வழக்கம். அவ்வழக்கப்படி வலம் வாராமல் போனுல் அடியவருக்கு மனத்தில் குறை நேரும் என எண்ணி, அருளின் மிகுதியால் குருநாதர் அங்கேயே நின்றது, எளிதில் வலம்வந்து கொள்ளட்டும்என்றேயாகும். சுலபமாகச் சுற்றியாயிற்று. பூரண சுகமும் கைகூடிற்று. அன்று மாலேயும் அவ்வாறே நீராட்டம் நடைபெற்றது. அதுமுதல் சுவாமிகள் கட்டளேப்படி திரு. ஜகந்நாத ரெட்டியார் சட்டத்தில் இருக்கத் தொடங்கினுர். இவரை ஆட்கொளவே சுவாமிகள் அன்று அங்கு வந்தது போன்றிருந்தது. இரெட்டியார் சட்டம் ஏற்றுவிடவே அக்குடும்பத்தி லுள்ளார் அனைவரும் சட்டம் எடுத்தனர்.

திருச்சாத்தனூர் பெரியகம்பத்தம் திரு. மு. முத்துராம ரெட்டியார் மனேவியார் திரு. பங்கஜம்மாளுக்கு வலது கண் வெளிமூலேயில் சதை வளர்ந்திருந்தது. இரெட்டியார் சட்டம் ஏற்றவர். ஆனுல் அப்போதுதான் மணமாயிருந்தமையின் அம்மையார் சட்டம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லே. கடலூர் மஞ்சக் குப்பத்திலுள்ள தம் சிறிய தகப்பனுர் திரு. பாஷ்யம் ரெட்டியார் வீட்டுக்குச் சென்றிருந்தார்கள். மஞ்சக் குப்பம் பெரிய டாக்டரிடம் காட்டி, கலியாணத்திற்கு முன்பே, அச்சதையை ஆபரேஷன் செய்திருந்தார்கள். என்ருலும், அது மறுபடியும் வளர்ந்துவிட்டது. ஒரு பெரிய கடலே யவ்வளவு காணப்பட்டது மல்லாமல், மேலும் வளர்ந்துகொண்டே போகும் போலிருந்தது. மறுபடியும் கத்தியாடுவதற்கு ஏற்பாடாயிற்று. உள்ளுக்கு மருந்து கொடுக்கவும் சித்தம் செய்தார்கள். அங்குக் கிடைக்காத மருந்துக்காகச் சென்னேக்கும் எழுதினுர்கள்.

இந்நிலையில் அவ்வம்மையாரைச் சாத்தனூருக்கு அழைத்துவர அவர் மணவாளர் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். வைத்தியம் பூர்த்தியான பிறகுதான் அனுப்புவது என்ற கொள்கை மஞ்சக் குப்பத்தாருக்கு இருந்தது. வந்து சில நாள் இருந்து, மறுபடியும் வைத்தியம் செய்துகொள்ளப் போய் விடுவதெனத் தீர்மானம் ஆயிற்று. அதன்படி அம்மையார் சாத்தனூருக்கு வந்தார்கள். அப்போது, அந்த ஊருக்கு ஒரே வீடாக, ரிஷியாசிரமம் போன்றிருந்த இரெட்டியாரது கிருகத்திற்குச் சுவாமிகளும் எழுந்தருளினார்கள். விஷயம் சுவாமிகள் திருச்செவிகளுக்கு எட்டிற்று. அம்மையாரை அருகழைத்து, வளர்ந்த சதையின்மீது தமது திரு விரலை வைத்தருளினார்கள். அப்படியே சிலநாள் ஆண்டவன் அருளை உறுத்து எண்ணி, விரலால் தடவி வரும்படி இரெட்டியாரின் தங்கையாரும், சட்ட அநுஷ்டானத்தில் தீவிரப் பற்றுடையாரும், பிரெஞ்சு இலாகா பிள்ளையார் குப்பம் மணியக்காரர் வீடு திரு. சொர்ணம்பாள் அம்மாளுக்குச் சுவாமிகள் கட்டளையிட்டார்கள். அப்படியே செய்துவர, பதினைந்து நாளைக்குள் சதை கரைந்து கொண்டே வந்து கடுகளவாயிற்று.

இதற்குள் மஞ்சக் குப்பத்திலிருந்துகடுமையான தபால்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. சென்னைக்கு எழுதிய மருந்து 'பார்சல்' வந்து விட்டதாகவும், ஆனால் திறந்து பார்த்ததில் புட்டி காலியாயிருந்ததாகவும் தகவல் கிடைத்தது. இன்னும் சில நாளில் முழுதும் பற்றறும் என்று சுவாமிகள் சொல்லியும், அழைத்து வந்தபோது நடந்த பேச்சின்படி, அம்மையாரை அனுப்பாமல் இருக்க முடியவில்லை. மஞ்சக் குப்பம் சென்றதும், சதை கரைந்து போயிருப்பதைக்கண்டு திரு. பாஷ்யம் செட்டியாரும் பிறரும் மகிழ்ந்து, சுவாமிகளது பெருமையை வியந்து பாராட்டினர். மேலும் என்னத்திற்கு மருந்து என்று விட்டு விட்டார்கள். அம்மையாரோ சட்டம் ஏற்று விட்டமையால், மற்றுரே வற்புறுத்தினாலும் மருந்து அருந்த இசையாதஉறுதி பூண்டிருந்தார்கள். கடுகு அளவு நின்றது, மேலும் வளராமல் கடுகளவாகவே நின்றுவிட்டது. சுவாமிகளது கட்டளைப்படி இன்னுஞ் சிலநாள் சாத்தனூரில் இருந்திருந்தால், அக்கடுகும்

கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்திருக்கும். அம்மையார் அவர் பர்த்தாவுக்கு ஏற்க, அநுஷ்டானத்தில் பரம பற்றுடையவராக ஒழுகி வருகின்றனர். இருவரது இயைந்த பக்குவத்தையும் அறிந்த சுவாமிகள், 'திருச்சாத்தனூரில் உடையவனது அருட்கொடி நாட்டப் பெற்றிருக்கின்றது' என்று திருவாக்கு அளித்தார்கள். அதன்படியே ஆண்டவனது அருளைப் பரவச் செய்ய, அவ்வூர் அருந்துணையாக நிலவுகிறது. அருட்கொடியேற்ற விழாவும் அங்கே ஆண்டு தோறும் சுவாமிகள் திருநட்சத்திரத்தன்று நடக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

அடியார்களது வீடுகளிலே, சுவாமிகளுக்கு வந்தனை வழிபாடு நடக்கின்ற காலங்களிலே, சில அற்புதமான செய்திகள் நிகழ்வதுண்டு. சுத்த மனமுடைய சின்னஞ் சிறுவர்கள் தம்மை மறந்து, தம் நிலையற்று, சுவாமிகள்பால் வருவார்கள். 'யார்?' எனக் கேட்க, 'விநாயகர்!' என்றும், 'சுப்பிரமணியர்!' என்றும், 'நடராஜர்!' என்றும், பிறர் பிறர் என்றும், கூறுவர். கணபதி போல அசைவர், அறுமுகர் போல ஆடுவர், நடராஜர் போல நடிப்பர். இந்நாமங்களைக்கொண்டு ஆண்டவனை வழிபடும் அடியார்களது மனோபீஷ்டங்களை, ஆவேசங்கொண்ட அச்சிறுவர்கள் வாயிலாகவே அவரவர்கள் அறிந்து கொள்ளும்படி சுவாமிகள் குறித்துவிட்டு மவுனம் பூண்பார்கள். சுவாமிகளது உள்ளத்தைக் கோயிலாகக்கொண்டு எழுந்தருளிய, எல்லாம்வல்ல எங்கும் உள்ள உடையவன் வேறு, பலரூப நாமங்களோடு பல சமயத்தவர் வழிபடும் ஆண்டவன் வேறு, என்ற நினைவு அடியவர்களதுமனத்தில்தோன்றலாகாது என்ற கருத்தோடுதான், பரமன் இவ்வாறு சிறுவர்கள்மீது பல பெயர்களோடு வந்து அருளியது போலும் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

பேய் பிசாசு பிடித்த மகளிரையும், மோகினி முதலிய பற்றிய ஆண்மக்களையும், சுவாமிகளுக்குவழிபாடு நடக்கும் போது அவரவர்களது உறவினர் அழைத்து வருவர். இருந்ததுபோல் இருந்து கூட்டத்தையும்தள்ளிக்கொண்டு, பேயும் பிசாசும் மோகினியும் பிறவும் உடையவர்கள், சுவாமிகளண்டை ஆவேசத்துடன் வந்துஅமர்வர். வரலாற்றைக் கூறுவர். வலம் வருவர். சுவாமிகள், "விட்டுப் போங்கள். இனி வருதலாகாது" என்றதும், கூச்சலிட்டுக்

கொண்டு போவர். இப்படிப் பேய் பிசாசு நீங்கியவர்கள் நீராடி நீறணிந்து சுவாமிகளை வலம் வந்து வழிபட்டுக் குறையற்று வாழ்வர்.

இவற்றையெல்லாம்கண்டுகொண்டிருந்த மோழாண்டி குப்பம் முத்துசாமிப் படையாட்சி யென்பவர், தாமும் ஒரு தெய்வங் கொண்டவர்போல சுவாமிகளுடைய திருமுன் ஆடினால், மக்கள் பின் தம்மை நாடி, குறியும் பிறவும் கேட்க வருவர், ஜீவனத்திற்கு வழியேற்படும், என்ற கருத்தோ டேயோ, அல்லது 'பேயும் பிசாசும் ஆடுபவர் பொய்யாகவே அங்ஙனம் ஆடுகின்றனர், ஒரு பேயும் பிடிக்காமலே தானும் அவ்வாறு ஆடி அவர்களுடைய பொய்மையை வெளிப் படுத்தவேண்டும்' என்னும் தப்பெண்ணத்தோடேயோ, சுவாமிகளுக்குத் திருச்சாத்தனூரிலே வழிபாடு நடக்கும் நேரத்தில், ஆவேசங்கொண்டவர்போல ஆடினார்! சுவாமி கள் உண்மையை யறிந்து கொண்டார்கள் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அனைவருக்கும் அவ்வுண்மையைத் தெரி விக்கக் கருதினார்கள். ஆனத்தூர் திரு. ஜகந்நாத ரெட்டி யார் குமாரர் இளஞ் சிறுவர் இராமலிங்கத்தின்பேரில் ஆவேசம் வந்தது. அவர் பிரம்பு கொண்டு படையாட்சியை நன்ருகப் புடைத்து, உண்மையைப் படையாட்சியின் வாயா லேயே வெளிப்படுத்தச் செய்தார். படையாட்சி மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு விடைபெற்று ஓடிவிட்டார்.

திருக்கோயிலூர் தாலூக்கா திருவெண்ணெய் நல் லூரில் இரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டராக இருந்த சாம்பசிவ அய்யருக்கு வாய்வுத் திரேகம். வலப்புறம் முழங்காலி லிருந்து யானைக்கால். பாதம் அரையடி உயரத்துக்கு மேலிருக்கும். அடிக்கடி காய்ச்சல் வரும். வாயுவினுலே கைகால் பிடிப்பும் உண்டு. நல்ல உள்ளம். ஆண்டவனை வழிபட்டு வந்தவர். தொழில் முறையிலே சுற்றுப்பயணம் செய்துவரும்போது திருச்சாத்தனூரில் சுவாமிகள் வந்தி ருப்பது அறிந்து அங்கே சென்ருர். சுவாமிகள் ஒரு நாற் காலியில் அமர்ந்திருக்க, வழிபாடு நடந்துகொண்டிருந்தது. எதிரே நின்ருர். அவரது உள்ளத்தை யறிந்து நாற்காலி போடும்படி இரெட்டியாரிடம் சுவாமிகள் சொன்னுர்கள். நாற்காலி வந்தது. அய்யர் உட்கார்ந்தார். வழி பாடு முடியும்வரை இருந்து, வேடிக்கை காண்பவர்

போலப் பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு விடை பெற்றுப் போய் விட்டார்.

சாத்தனூருக்கு அடுத்துள்ள மேலமங்கலத்திலே தம் மனைவியாரோடு ஒரு வீட்டில் இறங்கி அங்குத் தணிக்கை செய்துகொண்டிருந்த அய்யருக்கு அன்று இரவு கனவில், சுவாமிகளுக்குச் சாத்தனூரில் வழிபாடு நடந்த வைபவமும், அருகே ஒரு பெரியார் நின்று சுவாமிகளைச் சுட்டிக்காட்டி, 'எல்லாம்வல்ல ஆண்டவன் தாண்டவமிடும் திருக்கோயில் இது, பேராயிரம் பரவி வானோர் ஏத்தும் பெம்மான் இவர், பிரிவிலா அடியார்க்கு என்றும் தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லார் இவர்', என்னும் பொருள்பட ஏதேதோ அய்யருக்குச் சொன்னது போன்ற தோற்றமும் ஏற்பட்டது. உடனே அய்யர் விழித்து எழுந்து, தாம் சுவாமிகளை வணங்கிக் கொள்ளாது போனதற்காக வருந்தி, எப்போது விடியும் என்று பொறுத்து, சுவாமிகளைத் தரிசிக்க விரைந்து சாத்தனூருக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது என்ன, சுவாமிகள் எதிரில் வண்டியில் வருவதைக் கண்டு, அருகணைந்து, நிறுத்தச் சொல்லி, வண்டியை மூன்று பிரதக்ஷிணம் வந்து, விழுந்து வணங்கிச் சுவாமிகளை வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று, குடும்பத்தோடிருந்து சாத்தனூரில் நடந்தது போன்ற வந்தனை வழிபாடுகள் ஆற்றினர். அன்று முதல் சட்ட அநுஷ்டானத்தைத் தாமும் தம் மனைவியும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

சிறிது காலத்திற்குள் வாத நோய்முழுதும் வந்தவழி தெரியாமற் போயிற்று. காலும் பாதமும், யானைக்கால் ஒரு காலத்தில் இருந்ததென்று எண்ணவும் முடியாதபடி சுத்தமாய் விட்டன. சட்ட அநுஷ்டானம் தவறுமற் படிக்கே, பச்சைநீர்ப் பத்தியத்திலேயே, அவர் மனைவியாருக்குப் பல பிரசவங்கள் நடந்தன. அய்யர், சட்டம் பிறழாது ஒழுகி, பல ஆண்டுகள் உத்தியோக முறையில் உயர்ந்து வாழ்ந்து வந்து, உடையவன் சேவடி உற்றனர்.

ஷ திருச்சாத்தனூருக்கு அண்மையில் உள்ள அண்டராய நல்லூரில் கம்பத்தம் திரு. ஆதிமூர்த்தி நாயுடு என்பவர் வீடு கட்டத்தொடங்கி, முடிக்க முடியாது விட்டு விட்டிருந்தார். கிரக தோஷங்கள் இருப்பதாகச் ஜோசியர்கள் சொன்னார்கள். அம் மனையே

ஆகாது என்ருர்கள். வாசற் படிகளை அடியோடு மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ருர்கள். கட்டிட வேலையை மறுபடியும் ஆரம்பித்தால், குடும்பத்திற்கு ஏதாவது கேடு நேர்ந்து வந்தது. சுவர்களெல்லாம் தளம் போடும் மட்டம் எழுப்பிய உடனே நாயுடு மாண்டார். சுமார் பதினைந்து வருஷங்களாகக் கட்டிடம் அப்படியே நின்று விட்டிருந்தது. நாயுடுவுக்கு மனைவியார் திரு. மூர்த்தியம்மை சட்ட அநுஷ்டான முடையவராயிருந்தார். அடியாரை ஆளச் சுவாமிகள் அவ்வூருக்குச் சென்றபோது, அக்கட்டிடத்தைப்பூர்த்தி செய்ய, சுவாமிகள் கட்டளையிட்டார்கள். அப்படியே கட்டிடம் கட்டி முடிந்தது. கிருகப் பிரவேசத்திற்குச் சுவாமிகள் எப்படியோ அங்கு வந்துவிட்டார்கள். ஒருநாள் அவ்வீட்டில் சுவாமிகள் தங்கியிருந்து அவ்வீட்டுக்குரிய அடியார்களது மனத்தில் இருந்த அச்சத்தை அறவே போக்கினுர்கள். ஒரு குறையும் இல்லாமல், அவ்வீட்டார் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அவ்வூருக்கு அடுத்துள்ள தி.மழவராய நல்லூரில், சட்டத்தில் சேர்ந்த திரு. வேங்கடசாமி நாயுடுவுக்குச் சிறிய தாயார், பிரசவத்திற்குப் பிறகு, நோய்வாய்ப்பட்டுப் பிழைப்பது அரிது என்னும் நிலையில் இருந்தார். சுவாமிகள் அவ்வழியே வர, குழந்தையைச் சுவாமிகளது சேவடிகளில் கொணர்ந்து இட்டனர். தடவிக் கொடுத்து, தள்ளாடித் தடுமாறி அங்கு வந்த அக்குழந்தையின் தாயாரது சிரசின் மீது சிறிதுநேரம் சுவாமிகள் திருக்கரம் சூட்டினுர்கள். அவ்வம்மையார் ஆச்சரியமாக முழுநலம் உற்ருர். குழந்தையாயிருந்த அவர், அறிவிற் சிறந்து அடியவராக இருந்து வருகிருர்.

திருச்சாத்தனூர் இரெட்டியாருக்குத் தங்கை திரு. சொர்ணம்பாள் அம்மை மாமனுர் திரு. பாபு ரெட்டியார் அழைப்புக்கு இணங்கிச் சுவாமிகள், பிரெஞ்சு இலாகா பிள்ளையார்குப்பம் என்னும் அவரது கிராமத்திற்கு எழுந்தருளினுர்கள். அங்கு அவருக்குத் தம்பி மனைவியாகிய திரு அமிர்தாம்பாள் அம்மாளுக்கு மண்டைக் கறுப்பான் பல வருடங்களாகத் தீரமுடியாத வியாதியாகத் தொந்திரவு

செய்துகொண்டு வந்திருந்தது; அண்ணுர் மருமகள் மங்கையம்மாளுக்குச் சுவாசகாசம் இடைவிடாது இடைஞ்சல் தந்துவந்தது. சுவாமிகளிடம் இருவரும் சென்றுவழிபட்டுச் சட்டம் ஏற்க, அப்பிணிகள் இருந்த இடம் தெரியாமற் போயின. இரெட்டியார் வீட்டில் இருவரும் இன்னும் சுகமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். சுவாமிகளுக்கும் பிள்ளையார் குப்பத்தில் செலுத்திய அதிதீவிர அன்பின் உண்மையைச் சுவாமிகள் உணர்ந்து, ‘சட்ட வளர்ச்சிக்கு இவ்வூர் தலைநகர் போல விளங்கும்’ என்று ஆசீர்வதித்தார்கள். சுவாமிகள் திருவாக்கு என்றும் எள்ளளவும் பழுதாவதில்லை என்பது, இன்றும் அவ்வூரில் திரு. இரெட்டியார் வீட்டில் விபூதி விலாசத்தால் நடக்கும் அருள் அற்புதங்கள் கொண்டு அறியலாம்.

வடஆர்க்காடு ஜில்லா வாணியம்பாடியிலே சுவாமிகள் எழுந்தருளியபோது, சுவாமிகளது தரிசனத்திஞலே பித்தப்பாண்டுநீங்கியதும்அன்புகனிந்த அடியவராகியிருந்த திரு. சி.மு. முனியப்ப செட்டியாருக்கு உறவினர், குடும்ப வழக்கப்படி குழந்தைகளுக்குக் காதுகுத்தி மயிர் வாங்குவதற்காக, குலதெய்வத்திற்கு ஆடு கோழி பன்றி இவையறுத்துப் பூசைபோட ஏற்பாடு செய்தனர். சிறு தேவதை வழிபாடு கூடாதென்றும், பலியிடுதல் தவறு என்றும், சுவாமிகள் விளக்கினர்கள், எதிர்ப்பு அளவில்லாமல் ஏற்பட்டது. உடையவன் அருளுக்குமுன் யார்தான் என்ன செய்யமுடியும்? பலி நிற்பாடு செய்யப்பெற்று விட்டது. உடனே அக்குடும்பத்தில் செட்டியார் தமக்கைக்கு காலரா கண்டது. குலதெய்வத்திற்குப் பலி நிறுத்தியதனுல்தான் வந்தது என்று குடும்பத்தார் குதித்துக் கூச்சலிட்டனர். ஏதுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் என்று சொல்லி, சுவாமிகள் பேதி கண்டவரை நீராட்டுவித்து நீறு பூசச்செய்து முழுதும் நலமுறுத்தினர்கள். அம்ம! என்று அனைவரும் ஆச்சரியமுற்றனர்.

அடுத்துள்ள அலசந்தாபுரத்தில், செட்டியாருக்கு நண்பர் திரு. ஸ்ரீரங்கக் கவுண்டர் குமாரருக்குக் கடுமையான காய்ச்சல். ஜன்னி கண்டிருந்தது. கைவிட்டநிலை, நினைவற்ற நேரம். பலவித வைத்தியமும் பல தேவதைப் பிரார்த்தனையும் பயனில்லை. சுவாமிகள்

அங்குச்சென்று, பிணியாளியைப் பேரிட்டு அழைத்தார்கள். பிரக்ஞையற்ற பேர்வழி எப்படிப் பேச முடியும்? சிரசில் திருக்கரம் வைத்து அநுக்கிரகித்த உடன் கண் விழித்துப் பெயர் சொல்ல முடிந்தது. வேட்கை மிகுதியால், பிணியாளி இளநீரும் விளாம்பழமும் சாதநீரும் வேண்டும் என்றார். 'கொடுக்கலாம்' என்றார்கள் சுவாமிகள். எல்லோரும் அஞ்சினர். பழுதேதும் இன்றிப் பரம சௌக்கியம் ஏற்பட்டது. ஆண்டவன் அருளை வியந்து ஆநந்தம் அடைந்தனர்.

இதுவரை, இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக, முதலிலேயே சொல்லியபடி, சுவாமிகள் ஆற்றிய அருள் அற்புதங்கள் கூறப்பெற்றன. ஒரு காசும்,ஒருவிதநன்றியும்,ஒருவரது புகழ்ச்சி ஒரு துளியும், எதிர்பாராது, சுவாமிகள், ஆண்டவனது அருளை வழங்கி வந்த விதத்தை யறியும் அறிஞர்கள், உலகத்திலே,பலவிதசௌகரியங்களைஎதிர்பார்த்து,மந்திரத்தாலும் தந்திரத்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை கூட்டுவிப்பதாகச்சொல்லும் போலிச் சாமிகளையும்,இறைவன்அருளால் சிறிதுஆற்றல் பெற்று,அதுகொண்டு புகழ் விழைந்துசித்து விளையாடிவிட்டுப் போகும் சில அடியார்களையும், மனத்து எண்ணி, இவர்களையும், அருவமான எல்லாம் வல்ல எந்தையே உருவமாக வந்தது போன்ற நமது சுவாமிகளையும், ஒன்றாகக் கருத மாட்டார்கள். சுவாமிகள் இங்கும் அங்கும் சென்று ஆண்டவன் அருளை வழங்கினார்கள், அடியார்களை ஆட்கொண்டார்கள், என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், ஆண்டவனே சுவாமிகளது திருமேனியைத் திகழ்தரும் இருப்பிடமாகக் கொண்டு அற்புத அருளாட்சி புரிந்து வந்தாரென்று கூறுவது பொருத்தமாகும்.

iii பாடற் பான்மை

சுவாமிகள்அடியார்களை ஆளச்சென்றஇடங்களில், உள்ளத்தில் உதயமாகும் பாடல்களை அடியாரிடம் சொல்லி எழுதிக்கொள்ளும்படி கூறுவது வழக்கம். அப்படி ஆங்காங்குள்ள அடியார்களிடம் சேகரிக்க முடிந்த சில பாட்டுகளே அச்சு செய்யப்பெற்றிருக்கின்றன. இன்னும் எத்தனையோ வெளிக்கு வராமலே இருக்கும் என்

பது திண்ணம். அச்சாயிருக்கும் பாடல்களைப் படிக்கும் போது, சுவாமிகள் புத்தகங்கொண்டு கல்லாமலேயே, ஆண்டவன் அருளால் ஞானம் பெற்றிருந்த உண்மை இனிது புலனுகும்.

பாடல்களிலே இலக்கியச் சுவையும், இனிய ஓட்டமும் காண நிறைகின்றன. வண்ணப்பாக்களில் வளமை மலிகின்றது. அருள் கொண்டு பாடிய பாடல்களில் அவை அடர இருப்பது அதிசயம்அன்று. சுவாமிகள்உடையவனது பூரண அருளைப் பெறுவதற்கு முயன்ற முயற்சியைப் படம் எடுத்தது போன்றிருக்கின்றன இப்பாடல்கள்; இறைவனேடு சுவாமிகள் எம்மட்டு இயைபு கொண்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் இனிது காட்டுகின்றன இக்கவிகள். இவை அன்பர்கட்குப் பெருந்துணையாயிருக்கக் கூடியஅரும் பொருள்களாகும்.

VIII

அடியவரது அன்பும் அதிசய அநுபவமும்

1 அன்புசெய் முறைகள்

i வருகை வேட்கை

சுவாமிகள் ஒருமுறை வந்துவிட்டுச் சென்ற பிறகு, மறுமுறை எப்போது எழுந்தருளுவார்கள் என்ற ஆவலே அடியார்களது உள்ளத்தில் நிரம்பியிருக்கும்; எக்காலத்தும் எதிர்பார்த்தபடியே இருப்பார்கள். குருநாதரைக் காணும் அவாவினலே ஏக்கங்கொண்டு, உண்ணவும் தோன்ருமல், பூரண விரதமாகவே அதிதீவிர பக்குவமுள்ள அடியவர் இருந்து வருவதுண்டு. மனத்துக்கோ, உடலுக்கோ, தமக்கோ பிறர்க்கோ, ஏவையேனும் இடுக்கண்கள் நேர்ந்து, தம்மால் தெளிவித்துக்கொள்ள முடியாது கலக்கம் ஏற்பட்டுத் தயங்குகின்ற ஆபத்தான வேளைகளில், குருமூர்த்தியை உறுத்துநினைத்து, 'உடனே வந்து அருள் புரியாரா?' என்று அடியவர் உருகுவர்.

சுவாமிகளது அருள் ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு அடியவர் ஒருவர் ஏதாகினும் ஓர் அதிசயம் ஆற்றிய காலத்தும், அவர்களது திருநோக்காலோ தாடனத்தினலோ தீரத் துவங்கியதும் தீர்தற்கரியதுமான குறை பற்றத் தீர்ந்து, பார்த்திருந்தோர்க்கு விந்தை விளைத்த காலத்தும், அதற்குமுன் ஏதுக்கும்உதவாதது தீதுற்றஇடம் இது என எண்ணப்பட்டிருந்த இடங்களில் அவர்களது திருவடி தீட்சையினலே திருமாளிகைகளும் மருமலர் வனங்களும் ஏற்பட்டு அவற்றில் நலம்பல நடக்கின்ற காலத்தும், அதற்குமுன் பல காரணங்களால் கைகூடாது எனக் கைவிடப்பட்டிருந்த மணங்களும் பிறநலங்களும் அவர்களது அருந்திருவாக்கின் பெருந்தகைமையினல் இனிது கைகூடி இன்பகரமாக நடக்கின்ற காலத்தும், அடியவர் சுவாமிகளது நல் வருகையை நயந்து மனமாரக் கோருவர்.

ii நல் வரவேற்பு

அத்தகைய காலங்களில் சுவாமிகள் கதுமெனக் காட்சி கொடுக்கும் அற்புதம் ஆச்சரியமாயிருக்கும்! அதுபோது அடியவர் உள்ளங்கள், கமலங்களைப் போல் கமழ்ந்து மலரும். அடியவர் ஆநந்தித்து ஆரவாரிப்பர். சுவாமிகளது பரங் கருணையைப் பன்னிப் பன்னிப் பேசுவர், உன்னி உன்னி உருகுவர். அவரதுகவலைகளும், மேற்கொண்டிருந்த வேலைகளும், பிறவும், அவரது மனங்களைவிட்டு மறைந்துவிடும். குருநாதரை வரவேற்பதிலும், அருகிருந்து அத்தியந்த அன்போடு உபசரிப்பதிலுமே, அவரது உள்ளங்கள் சென்று ஊன்றிக் கிடக்கும்.

பல ஊர்களில், சுவாமிகளை வரவேற்பதற்கென்றே கொடிகளும், தோரணங்களும், குடைகளும், கவரிகளும் போன்ற சின்னங்களைப் பட்டாலும் பரிவாலும் பண்ணி வைத்திருந்தனர். அவற்றின் மீது, "ஸ்ரீரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை" "ஸ்ரீசற்குரு நாதர் துணை" என்று பூ எழுத்துக்களால் எழுதப்பெற்றிருக்கும். சுவாமிகள் வருகையை முன்னரே அறிய நேர்கின்ற காலங்களில் வரவேற்பின் பெருமையை வாயெடுத்துச் சொல்ல இயலாது: வரும்வழியெல்லாம், மாவிலைத் தோரணங்களும், வாழைமரச் சோலைகளும், மணமலர்க்கோவைகளும், மண்டகப்படிகளும்மலிந்து விடும். வாத்திய வகைகள் வழிகாட்ட, ஊர்வலமாக ஆர்வமது அடர, சுவாமிகளைக் கோரிய இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வார்கள்.

iii திருவடிபூசை

சுவாமிகளைக் கண்ணுற்றதும், அடியவர் அன்பு மீதூர்ந்து, வலம் வந்து, அடிபணிவது வழக்கம். சுவாமிகளுக்குப் பாதக் குறடாவது பிற ஆடம்பரங்களாவது கிடையா. வீட்டுக்கு எழுந்தருளியதும் திருவடிகளை நீர்கொண்டு மஞ்சனமாட்டி, ஆசனத்து அமர்த்தி, ஆராதனை செய்து, பிரதக்ஷணம் பண்ணி சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்வர் அடியவர். பின்னரே மற்ற உசாவல்கள் நடக்கும்.

தினந்தோறும் காலையில் அடியவர் பலரும் நீராடியதும் கூடி, சுவாமிகளை, வீட்டின் நடுக்கூடத்தில் நாற்காலியிட்டு அமரக்கோரித், திருவடி பூசை செய்வர். நாற்காலியின் இரு

திருநெல்வேலி—பாளையங்கோட்டை அடியார்கள்
திரு. இரட்டியப்பட்டி சுவாமிகளுக்குச் செய்த
திருவடி பூசை.

நல் வரவேற்பு

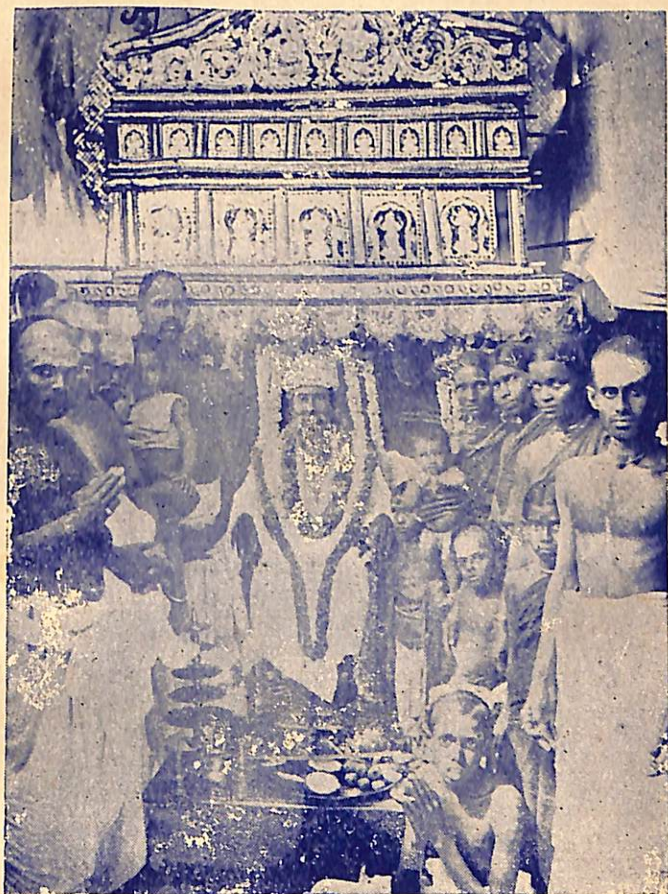
அத்தகைய காலங்களில் [illegible]
காடுக்கும் அற்புதம் ஆச்சரியமாயிருக்கும் [illegible]
டியவர் உள்ளங்கள், கமலங்களைப் [illegible]
ரும். அடியவர் ஆநந்தித்து ஆ[illegible]
து பரங் கருணையைப் பன்னிப் பன்னிப் [illegible]
ன்னி உருகுவர். அவரது கவலைகளும், மேற் [illegible]
லைகளும், பிறவும், அவரது மனங்களை [illegible]
டும். குருநாதரை வரவேற்பதிலும், அரு[illegible]
த அன்போடு உபசரிப்பதிலுமே [illegible]
ன்று ஊன்றிக் கிடக்கும்.

[illegible]

வார்கள்.

திருவடிபூசை

[illegible] ளைக் [illegible] றதும், அடியவர் [illegible]
ந்து, வலம் வந்து அடிபணிவது வழக்கம். [illegible]
ப் பாதக் குறடா [illegible] டம்பரங்களாக [illegible]
[illegible] எழுந்தருளியதும் திருவடிகளை [illegible]
[illegible] ஆரா [illegible] செய்து
[illegible] நமஸ்காரம் செய்
வர். [illegible] மற்ற [illegible] வல்கள் நடக்கும்.
[illegible] காலையில் அடியவர் பலரும் நீராடி [illegible]
[illegible] வீட்டின் நடுக்கூடத்தில் நாற்காலி [illegible]
[illegible] கரித், திருவடி பூசை செய்வர். நாற்காலியில் [illegible]

திருநெல்வேலி—பாளையங்கோட்டை அடியார்கள்
திரு. இரட்டியப்பட்டி சுவாமிகளுக்குச் செய்த
திருவடி பூசை.

மருங்கும் குத்து விளக்குகள் சுடர் விட்டு எரியும். ஆலயங்களிலே ஆண்டவனது ஸ்தாவர மூர்த்தங்களுக்கு அபிஷேகம் செய்யும் அரும்பொருள் பலவும், மிகவும் பக்தி சிரத்தையோடு சேகரித்து வைத்துக்கொள்வர். தீபாராதனைக்குரிய தட்டுகளும் அடுக்குகளும் எங்கிருந்தாவது அங்கு வந்து சேர்ந்துவிடும். மங்கள வாத்தியமுழக்கத்தினிடையே, பாதபூசை தொடங்கும். முறைப்படி திருமஞ்சனப் பொருளை ஒவ்வொன்ருக எடுத்துத் திருவடிகளுக்கு அபிஷேகம் செய்வர். மஞ்சனமாட்டிய நீரும் பிறவும் ஒரு துளியும் புறத்தே சிந்தாது பார்த்துக்கொண்டு பாத்திரம் ஒன்றில் பத்திரப்படுத்துவர்.

பின்னர், பலவித நறுமலர் கொண்டு வழிபடுவர். மாலைகள் தொடுத்துச் சூட்டி மகிழ்வர். கனிவகை திருத்திக் குவித்து நிவேதிப்பர். இவை ஆனபின், அடுக்குஅடுக்காகத் தீபாராதனைகள் நடைபெறும். ஆண்டவன் நாமம் கூறி ஆரவாரித்து ஆநந்திப்பர். வலம் வந்து வணங்குவர். குறையெல்லாம் மனத்தெண்ணி அவை தீரக்கோருவர். நலமெல்லாம் நல்க வேண்டி நாட்டமுடன் பணிவர். சுவாமிகளின் கட்டளையின்படி அவரவர்களின் மனேபீஷ்டங்கள் நிறைவேறுமென்பதற்கு அறிகுறியாகச், சுவாமிகள் விபூதி வழங்கும்படி அடியவரொருவரைப் பணிப்பார்கள். எல்லோரும் பெற்றுக் கொண்டதும், மஞ்சனமான நீரும் பொருளும் வழங்கப்பெறும். மிக்கப் பரிவோடு ஏற்றுப் பயன் பெறுவர். அவ்வாறே மாலைக் காலத்தும் மஞ்சனமாட்டுவது நீங்கலாக மற்ற வழிபாடு நடக்கும்.

பாதபூசை நடக்கும் காலத்திலே சுவாமிகளது தெய்வத் திருத் தோற்றம், மற்றக் காலங்களிற் காட்டிலும் மகிழ்ச்சியும் மயிர்க் கூச்சும் விளைவிப்பதாக விளங்கும். இத்தகைய வழிபாட்டால் சுவாமிகளுக்கு ஆவது ஒரு நன்மையும் இல்லை. ஆண்டவனுக்கு, அவர்களது திருமேனி நடமாடும் கோயிலாக அமைந்திருந்தமையினல், ஆண்டவனை ஆலயங்களில் உள்ள ஸ்தாவர மூர்த்தங்களில் வழிபடுவதைப் பார்க்கிலும் அவர்களது அரும்பெருந் திருமேனியில் வணங்குவது மிகவும் சிறந்த முறையாகும் என்று சாஸ்திரங்கள் இயல்புவதற்கு ஒப்பவே, அடியவர் அவ்வாறு வழிபாடு ஆற்றிவந்தனர்; சுவாமிகளும் அவ் வழிபாட்டை ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணமாக்கும் சிந்தையால் அருளோடு ஏற்க இசைந்து வந்தார்கள்.

சுவாமிகள் தமது அன்னையார்க்கு இரெட்டியப்பட்டியில் செய்துவந்த பாதபூசையைக் கண்டே, அடியவர்கள் முதன் முதலில் இம்முறையை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. மற்றபடி சுவாமிகளே, தமக்குத் திருவடி வழிபாடு ஆற்றுமாறு சொன்னது கிடையாது. அவர்களது திருமேனியை இருப்பிடமாகக் கொண்டு இலங்கும் இறைவனது இன்னருள், அடியவர்களை அத்தகைய பூசனை செய்யும்படி தூண்டியிருக்கவும் கூடும்.

iv உண்மை உபசாரம்

அடியவர் அவரவரது சக்திக்கு ஏற்றபடி, சிறிதும் குறைவு இருத்தலாகாது என்னும் சிந்தனையோடு, உபசாரம், செய்வர். உபசாரத்திற்குரிய பொருள்களின் மதிடபையோ அவை ஆக்கவும் அமைக்கவும் பெற்றிருந்த திறமையின் சிறப்பையோ, சுவாமிகள் சருதமாட்டார்ச்ள். அவற்றை ஊடு உருவிப் பாயும் உண்மை அன்பின் பெருமையையே போற்றி அடியவர்கட்கு அருள் புரிவார்கள். இராமநாதபுரம் அரண்மனையில், அரசரின் நெருங்கிய உறவினரான திரு. சோமசுந்தரசாமித் தேவரையும் திரு. சீதாலஷ்மி நாச்சியாரையும் அவர் தங்கையாரையும் அடியவர்களாக ஆட்கொண்டபின் அரண்மனையின் அரிய உபசாரத்தையும், பிற மாளிகைகளில் செல்வத்திற்புரளும் பெருந் திருவாளர்களது பேருபசாரத்தையும், பெற்றவர்களானலும், உண்ண எத்தகைய எளிய உணவும் இருக்க எத்தகைய தாழ்ந்த இடமும் சுவாமிகட்குச் சாலும். சுவாமிகள் எதிர்பார்த்தது எந்தைபால் வைத்த உறுதியான உள்ளமும் உண்மையான அன்புமேயாம். சுவாமிகள் எவ்வளவு சிறிதளவு அமுது செய்கிருர்கள், எத்துணை இலேசான சாத்வீகமான ஆகாரம் சேர்த்துக் கொள்கிருர்கள், என்பதைக் கூர்ந்து அறிந்து கொள்ளாத அடியவர்கள், எவ்வளவோ முரட்டுத்தனமான உணவையும் இட்டிருக்கிருர்கள். சுவாமிகள் இது வேண்டும் அது வேண்டும் என்று கேளார்கள். குறிப்பறிந்து செய்து படைப்பது அடியவர்களது உண்மை உபசாரத்தின் உரிய பகுதியாக இருக்கவேண்டி இருந்தது.

சுவாமிகள் எழுந்தருளி விட்டால், வீடு திருமண மாளிகைபோல் பரிமள முற்றுவிடும். அவ்வீட்டார் தம் பந்து

மித்திரர்களுக்கெல்லாம் ஆள் அனுப்பியோ, கடிதம் எழுதியோ, வர்வழைத்து விடுவார்கள். அடியவர் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும். வழிபாடு ஆனதும், சுவாமிகளைச் சுற்றி அடியவர் அமர்ந்து அவரவர்கட்கு உண்டாயிருந்த சந்தேகங்களைக் கேட்டு நிவர்த்தித்துக் கொள்வர். சுவாமிகள் அமர்ந்தபடியோ, உலவினபடியேயோ, அடியவர்கட்குச் சட்ட அநுஷ்டானத்தின் பெருமையை விளக்கி வருவார்கள். சுவாமிகள் விடியல் நீராட்டத்திற்கோ மாலை உலாவிற்கோ செல்லுங் காலத்தில், அடியவர் கூட்டம் ஆரவாரிப்புடன் சூழ்ந்து செல்லும் காட்சி, ஆநந்தக் காட்சியாக இருக்கும். சுவாமிகள் தங்கியிருக்கும் நாள்கள் வரையில், மங்கள வாத்தியம் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

சுவாமிகளை உபசரிப்பதிலே ஈடுபட்ட அதிதீவிரபக்குவமுடைய அடியவர், சுவாமிகள்பணிவகையிலேயே கவனமும் காலமும் முழுதும் செலுத்தியவராய் உண்பதையும் மறந்திருப்பர். பத்து நாள் பதினைந்து நாள் ஆனாலும் நீரும் பருகாமல் இருந்தும், சோர்வு சிறிதும் கொள்ளாமலும் வாட்டம் ஏதும் இல்லாமலும் மிக உற்சாகத்துடன் பணியாற்றி வருவர். அவரது தலை அன்பின் தகுசிறப்பினைச் சுவாமிகள் எப்படியோ அறிந்து அருள் கனிந்து ஆசீர்வதிப்பார்கள். அவரே ஆண்டவன் அருளை அனைவர்க்கும் வழங்கவல்ல அருமை அடியவர் என்று அகமகிழ்வார்கள்; உடையவனது சட்டத்திற்கு உயர்வு கூட்டுவிக்கவல்ல உண்மைச் சட்டாம்பிள்ளை என்பார்கள்.

அடியவர்கட்கு அமுது படைக்கும் வேளை வந்ததும் சுவாமிகள் உலாவிக்கொண்டே அடியார்களை உபசரிப்பது உற்சாகமாயிருக்கும். இலை போடும் நேரத்தில் திடீரெனச் சுவாமிகளைச் சேவிக்க எதிர்பாராது எத்தனையோ பேர் வந்து விடுவதுண்டு. செய்த உணவுஎல்லோருக்கும்எப்படிப் போதும் என்று வீட்டார் அஞ்சுவர். சுவாமிகள் அவர்களது அச்சத்தை அறிவார்கள். அருள் சுரப்பார்கள். அருகழைத்து, உற்சாகத்தோடு, "உடையவன் பொறுப்பு, போட்டடும் இலையை!" என்பார்கள். நூறு பேருக்குச் செய்தது இருநூறு பேருக்கு எங்ஙனமோ திட்டமாய்ப் போய்விடும்! வீட்டார் வியந்து ஆண்டவன் அருளுக்கு

அகங்களிப்பர்; மற்ருரும் அறிந்து மகிழ்வர். எவ்வளவு சிரமமாஞலும், எத்துணைச் செலவாஞலும், வீட்டாருக்குத் துளியும் தளர்ச்சி தோன்ருது. சுவாமிகள் பொருட்டாகச் செலவு செய்யப் பெறும் ஒவ்வொரு சல்லியையும் உடையவன் கணக்கெடுத்துப் பன்மடங்காக்கித் திரும்பவும் அவ் வீட்டாருக்கு அருளும் பெருமையை, அடியவர்கள் அநுபவத்தில் அறிந்திருந்தார்கள். சுவாமிகள் சம்பந்தமாக ஏற்படும் சிரமத்திற்குப் பதிலாகப் பன்மடங்கு சுகம் கைமேல் பயனுய்க் கிட்டுவதையும் வீட்டாரும் பிறரும் உணர்ந்து உடையவன் கணக்கை உவப்பர்.

சுவாமிகள் ஓர் இடத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டுவிடும்போது, வழிகூட்டி அனுப்பும் அடியார்களது முகத்தைப் பார்க்க முடியாது. கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய கருந்தனத்தையெல்லாம் கள்வர் பறிக்குக் கொடுத்த தனவந்தர்போல, உள்ளம் பறிகொடுத்து உடைந்து காண்பர். மனத்தைக் களவாடுகின்ற மகிபனுகிய உடையவனது நடமாடுங் கோயிலான சுவாமிகள் நகர்ந்து செல்லும்போது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளாமலா செல்வார்கள்? சுவாமிகள் சென்றபின் பலநாள் வரையில் ஊணும் உறக்கமும் உரிய அளவு ஏற்க இயலாது ஏக்கம் உற்று இருப்பர். எந்தையின் அருள்தான் அவர்களை ஏன்று எடுத்து ஆற்றி ஆளாக்கும்.

V உற்சவ ஊர்வலம்

இறைவனுக்கு என்றும் இருப்பிடமான சுவாமிகளது தெய்வத் திருமேனிக்கு மஹா அபிஷேகங்கள் நடத்தி, விசேஷ அலங்காரங்கள் செய்து, புஷ்ப விமானத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி, ஊர்வல உற்சவம்நிகழ்த்தவேண்டும்என்று அடியவர்கள் அவாவினுர்கள். தம் செயலற்று, ஆண்டவன் அருள் செலுத்திய வண்ணம் இயங்கி வந்த சுவாமிகள் ஏது பதில் சொல்வார்கள்? அத்தகைய உற்சவம் தமக்கென எண்ணினுல் அல்லவா தாம் விடை பகர வல்லார்கள். ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணமாக அடியவர் செய்ய விரும்பிய உற்சவாதிகளை அவர்கள் எண்ணப்படியே செய்ய விட்டு விட்டார்கள்.

முதல் உற்சவம் 1902-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 11-ஆம் தேதியன்று இரெட்டியப்பட்டியிலே வெகு விமரிசையாக நடந்தது.

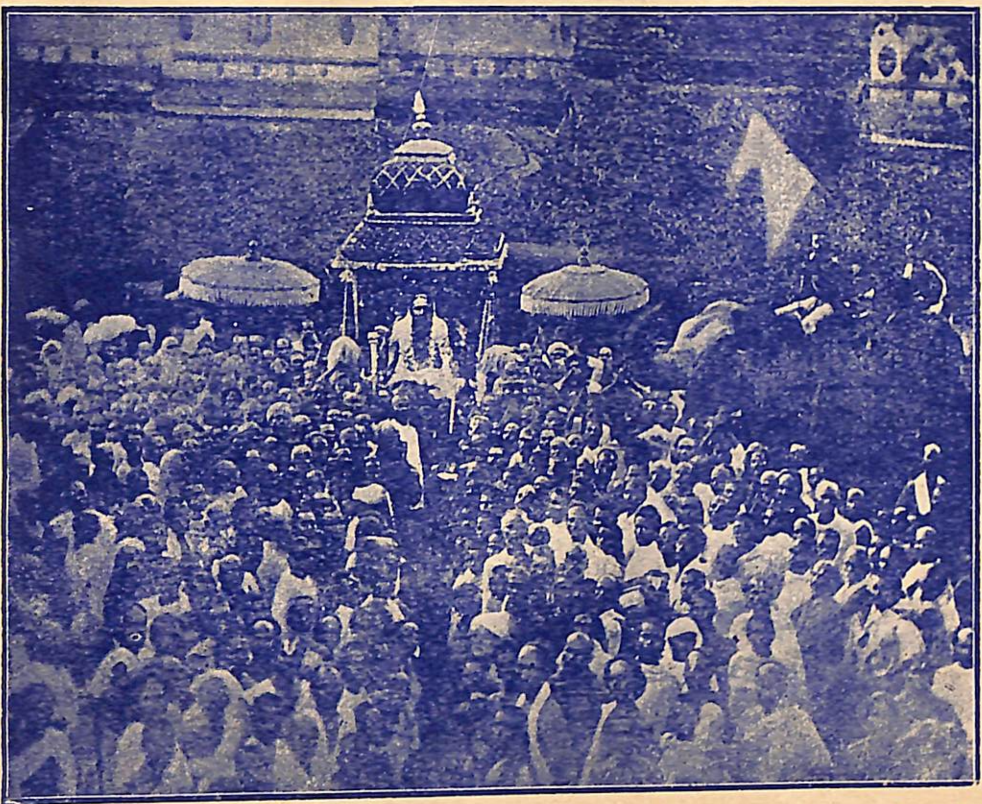
20—12—1907ல் திருச்சிராப்பள்ளியில் சுவாமிகளுக்கு நடந்த உற்சவ ஊர்வலம்.

களிப்பர்; மற்றும் [illegible]
ாலும், எத்த [illegible]
ும் தளர்ச்சி [illegible]
பு செய்யப் பெறும் [illegible]
கணக்கெடுத்து [illegible]
ருக்கு [illegible]
ில் அறிந்திருந்த [illegible]
ிரமத்திற்கு [illegible]
[illegible]

[illegible] நடமாடும்
[illegible] உள்ளத்
[illegible] சுவாமிகள்
[illegible] உறக்கமும் உரிய
[illegible] இருப்பர். எந்தையின்
[illegible] ஆற்றி ஆளாக்கும்.

[illegible] திருப்பீடமான சுவாமிகளது
[illegible] அபிஷேகங்கள் நடத்தி,
[illegible], புஷ்ப விமானத்தில் எழுந்
[illegible] உற்சவம் நிகழ்த்தவேண்டும் என்று
[illegible] தம் செயலற்று, ஆண்டவன்
[illegible] இயங்கி வந்த சுவாமிகள் ஏது
[illegible]? [illegible] உற்சவம் [illegible]
[illegible] விடை பகர வல்லார்கள்.
[illegible] அர்ப்பணமாக அடியவர் செய்ய விரும்பிய
[illegible] அவர்கள் எண்ணப்படியே செய்ய விட்டு
[illegible]

[illegible] 1907-ஆம் ஆண்டு [illegible] மாதம்
[illegible] [illegible] ஒரு
[illegible]

20—12—1907ல் திருச்சிராப்பள்ளியில் சுவாமிகளுக்கு நடந்த உற்சவ ஊர்வலம்.

அடியவரது அன்பும் அதிசய அநுபவமும்

ஒன்றினுக்கு ஒன்று மேன்மையாக அம்மாதிரி உற்சவங்கள் 1922 வரை நமது மாகாணத்தின் பல பாகங்களிலும் நடந்தேறின. உற்சவ விவரம் கீழ்வரும் பட்டியில் காண்க. குடம் குடமாகப் பாலும் தயிரும், அபிஷேகத்திற்குரிய பிற பொருளும், ஆயத்தம் செய்வர். திருமஞ்சனம் செய்தற்கெனவே கல்லும் சுண்ணும்புங்கொண்டு அமைத்த உயர்ந்தமேடையின் நாப்பண், நாற்காலியிட்டுச்சுவாமிகளை எழுந்தருளச் செய்வர். இரு பக்கமும் இலங்கும் விளக்கு இருத்துவர்.

மேள வாத்தியத்துடனும் கொடி குடைகளுடனும் கூட்டமாகச் சென்று, ஆற்றிலிருந்தோ, பிற நீர் நிலைகளிலிருந்தோ குடம் குடமாக நன்னீர் கொண்டு வருவர். இயன்ற இடங்களில் யானைகளின்மீது மஞ்சனநீர் மடுத்து ஊர்வலமாக வருவதும் உண்டு.

அடியவர்கள் நீராடி வந்து, மங்கள வாத்தியங்களின் முழக்கத்தினிடையே, சுவாமிகளது சிரசிலே முறையாக அபிஷேகம் செய்யத் தொடங்குவர். அடியவர் கூட்டம் ஆரவாரித்தபடி தரிசித்துக் கொண்டிருக்கும். திருமஞ்சனம் முடியச் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் செல்லும். அதுபோது சுவாமிகளது திருத்தோற்றம் எவ்வாறு இருக்குமெனக் கண்டவரே உணர்வர். சுவாமிகள் தம் செயலற்று ஆண்டவன் வடிவமாக அமர்ந்திருப்பார்களாதலின் நூற்றுக்கணக்கான குடங்களாகப் பாலும், தயிரும், நெய்யும், தேனும், எண்ணெயும், இளநீரும், பன்னீரும், பழச்சாறும், நன்னீரும், நறுநீறும் கொட்டியும், பழவகை அப்பியும், சந்தனக் குழம்பு ஆட்டியும், விபூதி தூவியும், அபிஷேகிக்கும்போது சுவாமிகள் திருமேனி அசைவற்று ஆநந்தக் காட்சியளிக்கும். பிறகு அர்ச்சனையும் ஆராதனையும் ஆர்வமுடன் ஆகும்.

மாலையானதும், மலர் மாலைகளால் அழகிதாக அலங்காரங்கள் நடக்கும். பின்னர் உயரமான புஷ்ப விமானத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, பலவித வாத்தியங்கள் முன் செல்ல, பஜனை கோஷ்டிகள் கணக்கிலாதன பின் தொடர, ஊர்வல விழாவினைக் கழிபெருஞ் சிறப்போடு நடத்துவர். ஊர்வலம் முடியும் வரையில் சுவாமிகள் அமர்ந்த ஆசனத்திலிருந்து இப்படி அப்படி அசைவதும் கிடை

வழிகாட்டும் வான்பொருள்
ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளுக்கு

வரிசை எண்	கொல்லம் ஆண்டு	தமிழ்			ஆங்கில ஆண்டு	வாரம்
		வருஷம்	மாதம்	தேதி		
1	1077	பிலவ	பங்குளி	29	11-4-1902	வெள்ளி
2	1082	பராபவ	மார்கழி	17	31-12-1906	திங்கள்
3	1083	பிலவங்க	ஷி	5	20-12-1907	வெள்ளி
4	1083	ஷி	தை	24	6-2-1908	வியாழன்
5	1083	கீலக	ஆடி	16	31-7-1908	வெள்ளி
6	1084	சௌமிய	வைகாசி	22	4-6-1909	ஷி
7	1085	ஷி	புரட்டாசி	13	28-9-1909	செவ்வாய்
8	1080	விரோதிகிருது	ஆனி	23	7-7-1911	வெள்ளி
9	1087	பரிதாபி	சித்திரை	28	10-5-1912	ஷி
10	1087	ஷி	ஆடி	28	12-8-1912	திங்கள்
11	1088	ஷி	பங்குனி	22	4-4-1913	வெள்ளி
12	1089	ஆநந்த	வைகாசி	30	12-6-1914	ஷி
13	1090	ஷி	ஆவணி	26	11-9-1914	ஷி
14	1090	இராக்ஷஸ	ஆனி	18	2-7-1915	ஷி
15	1091	நள	வைகாசி	27	9-6-1916	ஷி
16	1091	ஷி	ஆனி	26	9-7-1916	ஞாயிறு
17	1092	ஷி	பங்குனி	24	6-4-1917	வெள்ளி
18	1097	துந்துபி	ஆடி	27	11-8-1922	ஷி

குறிப்புகள் :—* 140-ஆவது பக்கம் பார்க்க.

* மேலிலந்தைக்குளம் பி. சீனியாசப் பிள்ளை, கோ. அருணாசலம் பிள்ளை, கயத்தார்-தெ. மு. அய்யாதுரைப் பிள்ளை, தெ. அ. லூர்த்துநாயகம் பிள்ளை,

* கே. பி. நாராயணஞ் செட்டியார், கர்னம். தனகோபால் செட்டியார், மளிகை. யப்ப செட்டியார், செ. இராமசாமிசெட்டியார். அண்ணுசாமி முதலியார். அலசந்தா

அடியவரது அன்பும் அதிசய அநுபவமும்

நடந்த உற்சவ விவரங்கள்

ஜில்லா	தாலுக்கா	நிகழ்ந்த இடம்	கைங்கரியதாரர்கள்
திருநெல்வேலி திருச்சிராப் பள்ளி	கோயில் பட்டி திருச்சி	இரெட்டியப்பட்டி பாலக்கரை இடத் தெரு	சுவாமிகள் அடியார்கள் *புரோகிதம் ஐயாசாமி அய்யர் முதலிய 49 பேர்
ஷை	ஷை	ஷை	ச. கணபதி ஆச்சாரி
ஷை	ஷை	ஸ்ரீ ரங்கம்	ஸ்ரீ சங்கத்து அடியார்கள்
திருநெல்வேலி	சங்கர நயனூர் கோயில்	மேலிலந்தைக்குளம்	* பி. சீனியாப்பிள்ளை உள்பட 10 பேர்
தென்னார்க் காடு	திண்டி வனம்	வைரவபுரம்	வ.அ. வைத்தியநாத முதலியார்
ஷை	ஷை	தணியல்	மணியம் செ. ஆறுமுகமுதலி
திருநெல்வேலி	சங்கரநய னூர்கோயில்	மேலிலந்தைக்குளம்	யார், செ. எல்லுசாமி முதலி யார் சா. பெரிய திருவடி
ஷை	ஷை	ஷை	ஷை
ஷை	திருநெல் வேலி	அவனுப்பேரி	உ. காந்திமதிநாதம் பிள்ளை
திருநெல்வேலி	சங்கரநய னூர்கோயில்	மேலிலந்தைக்குளம்	சா. பெரிய திருவடி
ஷை	ஷை	ஷை	ஷை
ஷை	திருநெல் வேலி	அவனுப்பேரி	உ. காந்திமதிநாதம் பிள்ளை
திருநெல்வேலி	சங்கரநய னூர்கோயில்	மேலிலந்தைக்குளம்	சா. பெரிய திருவடி
ஷை	ஷை	ஷை	ஷை
ஷை	ஷை	ஷை	ஷை
ஷை	ஷை	ஷை	ஷை
வட ஆர்க்காடு	திருப்பத் தூர்	வாணியம்பாடி நியூ டவுன்	¶ கே.பி. நாராயணஞ்செட்டி யார் முதலிய 9 பேர்.

ச. பெரிய திருவடியாப்பிள்ளை, சா லஷ்மணப்பிள்ளை, சா. கோதண்டராமப் பிள்ளை, தெ. மு. ராஜநாயகம் பிள்ளை, ம. ஆறுமுகம் பிள்ளை, கா.மொ. முகம்மது இராவுத்தர், பொரிக்கடை கோவிந்தராஜமுதலியார், செ. கோவிந்த ராஜ முதலியார், சி.மு. முனி புரம் கந்தசாமிக்கவுண்டர். வக்கீல்குமாஸ்தா எஸ். சாமிநாதம் பிள்ளை. (வாணியம்பாடி)

31-12-1960ல் சுவாமிகளுக்குப் பாலக்கரையில் உற்சவம் நடத்தியவர்கள்

திருச்சிக்கோட்டைஐயாசாமி அய்யர் புரோகிதம்
தென்னூர் ஸ்ரீ. ரங்கசாமி அய்யங்கார்
சமயபுரம் முத்துவய்யர்
திருச்சி இடைத் தெருவு R.S. பெருமாள்கோனுர்
,, மிராஸ்தார்
,, கோ. மாரியப்பக்கோனுர் மிராஸ்தார்
,, தேக்க. கோவிந்தக் கோனுர்
,, மளிகை. ப. கருதக் கோனுர்
,, நவதான்ய மண்டி ப. வையாபுரிக் கோனுர்.
,, ஷி மண்டி கொ. திருவேங்கடக் கோனுர்
,, பச்சை கீ. ரங்கநாதகோனுர்
,, கொ. கோவிந்தக் கோனுர்
,, ஜவுளி வியாபாரம் மாமுண்டிக் கோனுர்
,, ஷி வியாபாரம் சி. த. பரிமணம் பிள்ளை
,, கொ. முத்துக்கருப்பக் கோனுர்
,, சோ. சுப்பராய ஆச்சாரி
,, மோதிர வியாபாரம் ரெ. முத்துசாமி நாயுடு.
,, மா. நாராயணக் கோனுர்
,, சுருட்டு வியாபாரம் வீராசாமி நாயுடு
,, அரங்கசாமிக் கோனுர்
,, வீரராகவ ஆச்சாரி
,, தங்கமுத்துச்சாமிக் கோனுர்
,, செ.வெ. இராஜு நாயுடு
,, கு முத்துசாமி நாயுடு மேஸ்திரி
,, பச்சை வத்தக் கோனுர்

இடைத்தெரு நிஜாம் சாகிப்
,, பொன்னையா படையாட்சி
பாலக்கரை சி.கி.தி. சாமிக்கண்ணு செட்டியார்
,, மா. கோபால்சாமிப் பிள்ளை
தி. கோட்டை வக்கீல் கஸ்தூரி நாயுடு
,, பொடிக்கடை வீரப்பிள்ளை
,, சுவாமி சொருபானந்தம்
,, பிடில், முத்துப்பந்தர்
,, இரத்தின வியாபாரல் பெ. கோபாலு சாமிப் பத்தர்
,, ஷிவியாபாரம் மு மருதமுத்துப்பிள்ளை
திருவானைக்கா சபாபதி ஆச்சாரி
கொண்டயம் பேட்டை } திப்பிலிப்பிள்ளை, நாகலிங்கம் பிள்ளை
,, மாரிமுத்துப் பிள்ளை
,, அய்யாசாமிப்பிள்ளை
இடைத் தெரு ரா. சாமிநாத ஆச்சாரி
,, இளங்காக்குறிச்சி த. வீரப்ப ஆச்சாரி
,, தாண்டவராயப் பிள்ளை
,, சுந்திரமாச்சாரி
,, அடைக்கலமாச்சாரி
முத்துரச நல்லூர் க. சுப்ரகண்ட ஆச்சாரி
உடுமலைப்பேட்டை திருமூர்த்தி ஆச்சாரி
புதுக்கோட்டை மா. முத்துவீரா ஆச்சாரி
வராகநேரி பழக்கடை அப்பாவுப் பிள்ளை
திருச்சிராப்பள்ளி பாலக்கரை இதைத்தெருவுச. கணபதி ஆச்சாரி.

யாது. வழி முழுதும் மண்டகப்படிகளும் வீட்டுக்கு வீடு தீபாராதனைகளும் நடக்கும். ஊர்வலம் ஆரம்பித்த இடத்திற்கு வந்து சேர, பல மணிகள் ஆய்விடும். வாணியம்பாடியில் மாலை ஐந்துக்குத் தொடங்கிய வீதிப் புறப்பாடு மறு நாள் விடியல் நாலுக்குப் பூர்த்தியாயிற்று.

இவ்வுற்சவங்களை நடத்துவதில் உள்ள விசேஷங்களில் ஒன்று, பல இனத்தவரும், பல மதத்தவரும் சுவாமிகளது விஷயத்தில் ஈடுபட்டு முன்னிருந்து அவற்றை நடத்தியதாகும். இந்துக்களில் பிராம்மணர் முதல் பல பிரிவினரேயன்றி, கிறித்தவர், முகம்மதியர் பலரும் கலந்தே உற்சவ அழைப்பு அச்சிட்டு அனுப்பி யிருக்கின்றனர். அவ்வழைப்புகளை அடியவர்கள் சுவாமிகளது நினைவுக்குறியாக இன்னும் வைத்துக் கண்டு களித்து வருகின்றனர்.

2 அதிசய அநுபவம்

i விபூதி விலாசம்

சுவாமிகளை நேரே சேவித்த அடியவர்களும், அவ்வடியவர்கள் வாயிலாகச் சுவாமிகளது சட்டத்தின் பண்பறிந்து சட்ட அநுஷ்டானம் ஏற்ற அடியவர்களும், சுவாமிகளது திருநாமத்தைச் சொல்லித் திருநீறு அணிந்து தத்தமக்கு நேர்ந்த குறைகளை யெல்லாம் களைந்து கொண்டு, நலம் பலவும் பூண்டு வரலாயினர். தேர்ச்சி பெற்ற சில அடியவர்கள்,ஆண்டவன் நாமம் கூறி, விபூதி தீர்த்தத்தால் தமக்கேயல்லாமல் தம்மைச் சேர்ந்தோர்க்கும் நோயும் பேயும் நீக்கிச் செம்மையும் நன்மையும் கூட்டுவித்து வரலாயினர். ஆடு மாடுகள் முதலிய சகல பிராணிகளுக்கும் நோய் வந்தாலும், காயம் பட்டாலும், நீறும் தீர்த்தமுமே கொடுத்து நலஞ் செய்வர். செடி கொடிகளுக்கும் பயிர் பச்சைகளுக்கும் வரும் கெடுதிகளை யெல்லாங்கூட, அப்படியே போக்கிப் புனிதம் பண்ணுவர்.

சுவாமிகள் பொதிகை நிருவிகல்பத்திலிருந்து சட்டம் வழங்க வெளி வந்த பிறகு, விபூதியைத் தம் கையால் யாருக்கும் கொடுக்கும் வழக்கம் இல்லை. அடியவர்களே அவரவர்களது உறுதிக்கு ஏற்றபடி பயனடையட்டும் என்று, அவரவர்களையே எடுத்து அணிந்து

கொள்ளச் சொல்வார்கள். அடியவர்கள் மற்ருருக்கு விபூதி கொடுப்பதும் உண்டு. அவ்வாறுதென்னுட்டில் ஆங்காங்கே பலப்பல அடியவர்கள், அவரவரது சட்ட அநுஷ்டானத்தின் தேர்ச்சிக்கு ஏற்றபடி விபூதி கொடுத்துப் பயன் பெறச் செய்து வருவார்களாலுைம், சுவாமிகளே நேரில் ஆசீர்வதித்து, 'விபூதி கொடுத்து வரட்டும்!' என்று அன்போடு கட்டளையிட்ட அடியவர்களிடம், விபூதி விலாசம் விளங்கி அற்புதமான விஷயங்களை நடத்தி வந்தது. திருநீற்றினுலும் தீர்த்தத்தாலும் தீர்ந்த வியாதிகளும், ஆறிய வெட்டுகளும், ஆன நலங்களும்,போன குறைகளும் அளவிறந்தன. எவ்வித கடினமான, நாட்பட்ட பிணியானுலும், விஷபேதி, பிளேக் முதலிய கொள்ளை நோயானுலும், அச்சம் சிறிதும் இல்லாமல் அடியவர் நலமுறுத்தி வந்தனர். பேய்களும் பிசாசுகளும் சுவாமிகளது நாமங்கூறித் திருநீறு தூவியதும் பறந்தோடிச் சென்றன.

ii அற்புத நிகழ்ச்சி

சட்ட அனுஷ்டானத்திலே இருந்தவர்களுக்கு அவ்வப்போது பல அற்புதமான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும். அவையாவும் இங்கே கூறி முடியா. இரண்டொன்று குறிக்கலாகும். மேல்இலந்தைக்குளம்திருதிருவடியாப்பிள்ளை, சுவாமிகளின் சிறந்த அடியவர். அவரும் அவரது பத்தினியும் குருநாதரது சேவையிலே ஈடுபட்டவராய்த் தங்கள்குழந்தைகட்குவேளையில் உணவு இடவும் மறந்து இரவில் தூங்கிவிட, குழந்தைகள் உறங்கிப் பசியால் நடுநிசியில் விழித்துஎழ, ஆண்டவன் அருள்அக்குழந்தைகட்குஅருந்தப்பழம்அளிப்பதுண்டு.அவ்வாறு அளித்த குறிகள் சந்தேகம்அறத்தெரியவந்து,அருள் நினைத்து இன்புற்ருர்கள். அவர்கள் வீட்டிலேயே விடியல் பூசைக்கு உரிய மலர் பழம் முதலிய காலத்தே வாங்கி வைத்துக் கொள்ள முடியாது போன சமயங்களில், அப்பொருள்கள் திடீரெனக் கைவைத்த மாடத்தில் இருப்பன கண்டு வழிபாட்டிற்குப் பயன் பெறுத்தியிருக்கின்ருர்கள். திருநெல்வேலி திரு. கோமதியம்மாளுக்கும் அவ்வாறு மலர் மாலைகள் பூசை நேரத்துக்கு, எதிர் பாராதபடி கிடைப்பதுண்டு.

அடியவரது அன்பும் அதிசய அநுபவமும்

திண்டிவனத்தின் கிழக்கே ஐந்தாவது மைலில் எளவாளப் பாக்கம் என்னும் கிராமத்தில் திரு. வேங்கடவரத ரெட்டியார் வீட்டில் அன்பிற் சிறந்த அடியவர்கள் இராக் காலங்களில் பூசை அறையை மெழுகிக் கோலம் இட நேரங் காணுது சோர்ந்து படுத்துவிட்டு விடிந்து எழுந்து கண்டதும், அற்புதமான கோலங்கள் இட்டிருப்பதைப் பார்த்து ஒரு புறம் ஆச்சரியமும் மற்றொரு புறம் பயமும் கொண்டு விட்டனர். சுவாமிகள் அவ்வூருக்கு வந்தபோது தங்கள் அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். "ஏன் பயப்பட வேண்டும்? பில்லி சூனியம் குட்டிச்சாத்தான் என்று எண்ணிக்கொள்ளுகிறீர்களா? ஆண்டவனுடைய அருள் செய்யும்முறை அது!" என்று சுவாமிகள் விளக்கினுர்கள்.

வாணியம்பாடி திரு. சம்பங்கி செட்டியார் வீட்டில் சுவாமிகளது படம் யார் கையும் படாமல் திடீரெனப் பூசை மாடத்திலிருந்து தரையில் வந்து தங்கும். உடனே சுவாமிகள் அவ்வூருக்கு வருகின்றுர்கள் என்ற விஷயத்தை அவ் வீட்டார் அறிந்து கொள்ளுவர். இந்த அநுபவத்தை இன்றைக்கும் அச்செட்டியார் மனைவி திரு. மங்கையம்மாள் கூறி மகிழ்வர்.

iii ஆபத்தில் அருந்துணை

அடியவர்களுக்குள் துணையோ ஆபத்தான நிலைகள் ஏற்பட்ட காலத்திலே, சுவாமிகளை உறுத்து நினைத்ததால், வந்த ஆபத்து வழி தெரியாமல் போய் விட்டிருக்கிறது. திருச் சாத்தனூரிலிருந்து சுவாமிகளது வாணியம்பாடி உற்சவத்தைத் தரிசிக்க, சின்னகம்பத்தம் திரு. முத்துநாராயண ரெட்டியாரும், அவரது தாயும் தங்கையும் விழுப்புரம் இரயிலடிக்கு இரவில் வண்டி கட்டிச் சென்றபோது, வீதியில் பதினைந்து பதினுறுபேர் திருடர்கள் வழிமறிக்க வந்தனர். ஏராள நகைகள் அணிந்து இருந்ததால் அச்சத்திற்கு அளவில்லை. கைக்கு எட்டு தூரத்திலே திருடர்கள் வந்தும், குருநாதரது திருவடிகளையே சிந்தித்தமையால், "போக்குவண்டியடா இது. இதில் யாருமில்லை" என்று அவர்களேசொல்லிக் கொண்டு போய்விட்டனர். இதேபோல, ஆனத்தூரிலிருந்து சாத்தனூர் திரு. முத்துராம ரெட்டியார் அவசர

வேலையாக இரவிலே பண்ணுருட்டிக்குப் போக நேர்ந்தது. சுவாமிகள் அப்போது அங்கே வந்திருந்தார்கள். வழியில் திருடர் பயம் என்று சுவாமிகளிடம் தெரிவிக்க, "ஏதுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம், செல்லட்டும்" என்று சுவாமிகள் வாக்குக் கொடுத்தார்கள். அப்படியே இரெட்டியார் அணிந்திருந்த தங்கக் கடியாரச் சங்கிலி முதலியவற்ளேடு சென்ளுர். வழியில் திருடர்கள் வண்டியைத் துரத்தி அருகே வந்து "காலி வண்டி இது" யென்று சொல்லிக்கொண்டே போய் விட்டனர்.

ஆனத்தூர் திரு. ஜகந்நாத ரெட்டியார் தமக்கை திரு. ஆதிலக்ஷிமியம்மாள் சட்ட அநுஷ்டானம்வழுவாதவர். ஒருநாள் அந்தம்மை மயக்கமாகச் சாய நேர்ந்தபோது, சுவாமிகள் அவரது கைகளைப் பிடித்துமெல்லஉட்காரவைத் தது போன்றிருந்தது. அப்படியே அமர்ந்திருந்து மயக்கம் தெளிந்ததும் சுவாமிகளைக் காணுது, 'இப்போது என் கை களைப் பிடித்து அமரவைத்த சுவாமிகள் எங்கே? யென்று எல்லோரையும் கேட்கலாயினர்.

இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள், தெரிந்த அளவிலேயே ஏராள மாக இருக்கின்றன. தெரியாதன இன்னும் எவ்வளவோ உண்டு. அவை யாவற்றையும் இங்கு எழுதுதல் அடியார்க் கும் மற்ருர்க்கும் அன்பைப் பெருக்கி உறுதியை மிகுத்துமா ளுலும், இடங்காணுது விட்டு விடவேண்டியிருக்கிறது. கனவிலும், நனவிலும் காட்சி கொடுத்து, வந்த ஆபத்து கள் இந்த இந்த வேளையில் நீங்கும் என்று, அடியவர்களுக் குத் தைரியம் கூறியருளிய சமயங்களும் எத்தனையோ உள்ளன. எவ்விதமான அச்சந்தரு நிலையும் குருநாதரது தியானத்தால் எதிர்பாராதபடி நீங்கித் தெளிவு ஏற்பட்ட தகவல்களும் அளவுகடந்தன.

iii வளம் பெறு வாழ்வு

சட்டத்தை ஏற்றுச் சரிவர நடந்துவரும் அடியவர்கள், அவர்களும் எதிர்பாராதபடி மற்ருரும் மதிமயங்கும்படி, நாளடைவில் வளம்பெற்ற வாழ்வையும் உரம்பெற்ற திற மையையும் உறுவாராயினர். சுவாமிகளைத் தரிசிக்கும் போதோ, சட்டம் எடுக்கும்போதோ, வயிருர உண்பதற்கும் உணவு சாலாது வருந்திய வறிய

வர்களும், தாங்கள் கோராமலேயே, தங்கள் முயற்சிக்கும் மேலாக, நிரம்பிய செல்வந்தர்களாக, நிலம் புலம் நிறைந்த வர்களாகப், பெரு வாழ்வு வாழ்ந்துவருவதைப் பிற அடிய வர்களும் அல்லாரும் கண்டு அதிசயிப்பர். ஆண்டவனது அந்தண்மையை அகத்தெண்ணி அன்பு ஊறப்பெறுவர். ஏற்கனவே, பணமும் பாரும் படைத்த பாங்குடையாரும், சுவாமிகளின் ஆசிகளால், சட்டத்தின் பெருமையினுல், ஒரு குறைவுமின்றிப் பலநலமும் பொருந்தி, மேலும் மேலும் சிறந்து வாழ்ந்து வருவதையும் அனைவரும் பார்த்து அவன் அருளை வியப்பர். "சட்ட அநுஷ்டானமுடைய அடியவர் யாவரும் இம்மையில் எவ்வித இடர்ப்பாடும் இல்லாத இன்ப வாழ்க்கை வாழ்ந்து, மறுமையில் மாபெரும் பேறு பெறுவர் என்பது திண்ணம்" என்னும் சுவாமிகள் வாக்குப் பொய்யாகுமா? நலஞ்சிறந்தாரின் பேரையும் ஊரையும் கூறும் பெரும்பட்டி, இங்கு அமைக்க இடம் போதாது. அடிய வர்களைச் சேவை செய்யவும், அவர்களது வரலாறுகளை வாயாரக் கூறக் காதாரக் கேட்கவும், நேர்கின்ற அன்பர் கள், உளம் மறைந்து உறையும் உடையவன் அருளால் வளம்பெறு வாழ்வு யார் யாருக்கு, எப்படி எப்படி, வந்த தென்னும் வாய்மையை அறிந்து உவக்கலாகும்.

IX

போலிச் சுவாமிகளும் பொய் அடியவர்களும்

1 போலிச் சுவாமிகள் தோற்றம்

சுவாமிகளது திருவருள் விலாசம் விளைத்துவரும் அற்புதங்களையும் நற்செயல்களையும் அறிய வந்த அனைவரும், சுவாமிகளது திருநாமத்திலும், அப்பெயரால் தரப்பெறும் விபூதியிலும், பெரு நம்பிக்கை வைக்கலாயினர். அவரவர்களின் ஆசைகளையெல்லாம் அவற்ருல் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்றும், குறைகளையெல்லாம் போக்கிப் போடலாம் என்றும், உறுதி பூணலாயினர். ஆனுல் அவர்களுக்குச் சுவாமிகளின் கொள்கைகளை உள்ளன உள்ளபடி எடுத்துக் கூறுவாரும், உயர்நெறிக்கு வழி காட்டுவாரும் அருகில்லை.

மக்களது மன நிலையையறிந்த சிலபேர்வழிகள், அவர்களை ஏமாற்றிப் பொருள் பறிப்பதற்கு இதுவே சமயம் என்று எண்ணி, மாகாணத்தின் பலபாகங்களிலும் தனித் தனியே முயற்சி செய்யலாயினர். ஊருக்கு வெளியிலேயோ, ஊர் நடுவேயோ, வசதியான இடங்களை அமைத்துக் கொண்டு, சுவாமிகளுடைய உண்மைத் திருநாமத்தைப் பொய்ம்மைக் கரவுள்ளத்தால் அறிக்கைகளில் அச்சிட்டு வழங்கியும், விதவிதமாக விளம்பரம் செய்தும், சிலசில இடங்களில் தாமே 'இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்' என்று ஏமாற்றியும், ஏழை மக்களை, எளிய மனங்களை, ஏராளமாகக் கூட்டி, முற்றத் துறந்து முழு அருள்பெற்ற அடியவர் போலப் பாசாங்குக் காட்டி, விபூதி கொடுத்துச், சுவாமிகள் கட்டளைக்கு மாருக, உண்டி வைத்து ஊதியம் பெறலாயினர். நடவடிக்கை தவறி நலங்கெடுக்கலாயினர். காணிக்கை பெற்றுக் கடிதிற் பொருள் குவித்தனர்.

2 பொய்யடியவர் ஏமாற்றம்

பிணியுள்ளவரும் அணிவேண்டியவரும்,பேயுள்ளவரும் சேய் கோரியவரும், திரள் திரளாகப் போய்த் திரவியத்தைத் தொலைத்து வந்தனர். இயற்கையாகவோ, நம்பிக்கையினுலோ நலமாகக் கூடிய வெகு சில குறைகளே செம்மையாகி வந்தன. அவை கண்டு, மேலும் பலர் போலிச் சாமிகளுக்குக் கப்பங்கட்ட முற்பட்டுப் போயினர்.

அவ்வாறு சென்றவர்கள் பலருக்கும் சுவாமிகளின் உண்மை நெறியும் சட்டத்தின் சவிஸ்தாரமும் தெரியாதது ஒரு குறை; உலகச் சிறு அல்லல்களையோ, பிறருக்குக் கெடுதி உண்டாக்கும்கோரிக்கைகளையோமனத்து எண்ணி ஓடினது பெருங்குறை. எனவே, அவர்கள் சுவாமிகளின் சட்டத்தாலும், சுவாமிகளது திருநாமம் சொல்லித் திருநீறு பூசும் திட்டத்தாலும், பெறக்கூடிய பலனைப் பெறமுடியாது போயிற்று. கைப்பொருளையிழந்து கவலையுற்றுப் போனார்கள். ஏமாந்தவர் என்று ஏசப் பெறலானார்கள்.

3 உண்மை உணரா உரை

சுவாமிகளை நேரே காணாதும், சுவாமிகளதுசட்டத்தின் பிரபாவத்தை நல்லடியார் வாயிலாய் அறியாதும் கிடந்த அறிஞர்கள், மாகாணம் எங்கணும் மயல் விளைத்து வந்த இப்போலிச் சாமிகளையும் பொய்யடியவர்களையும் கண்டு விட்டுச் சுவாமிகளைப் பற்றியும், அவர்களது கொள்கைகளைப் பற்றியும், மிகவும் குறைவான எண்ணங்கொள்ளலானார்கள். எல்லாம்வல்ல உடையவன் கணக்கை, நடத்த வந்த சுவாமிகளையும் உண்மை யடியார்களையும், வயிறு வளர்க்க வழி தேடியவர்களென்றும், ஏமாற்றிப் பொருள் பறிப்பவர்கள் என்றும், ஒழுக்கம் அற்ற கூட்டத்தார் என்றும், பேய் ஓட்டும் பில்லி சூனியக்காரர் என்றும், மந்திரவாதிகள் என்றும், தந்திரக்காரர்கள் என்றும், மயங்கிக் கூறலானார்கள். பின்னராவது சுவாமிகளையோ, சுவாமிகளின் கொள்கைகளின் சிறப்பையோ, அவற்றை அநுஷ்டிக்கும் அடியார்களையோ, அவ்வறிஞர்கள் அறிய நேர்ந்திருக்குமானால், அவர்களது தவறான எண்ணத்தை அவசியம் மாற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்படியல்லாமல் அவர்களது வாழ்க்கையிலே நாளது வரையில் அத்தகைய வாய்ப்பு அவர்களுக்கு நேராது போயிருக்குமாயின், அவர்கள் முன்கொண்ட தப்பெண்ணத்தையே இன்னமும் கொண்டு வருவார்கள்.அன்னவர்களும், அன்னவர்கள்பால் அத்தவறான எண்ணத்தை ஏற்றவர்களும், உண்மை யுணர்தற்காகவே இப்பகுதி இங்கே எழுதப் பெறுவதாயிற்று. இன்றேல், போலிச் சாமிகளைப் பற்றியாவது பொய்யடியார்களைக் குறித்தாவது;இங்குக்கூறவேண்டியஅவசியம்இல்லை.

X

ஆண்டவர் மறைவும் அடியவர் வழிபாடும்

1 அடியார்க்கு அறிக்கை

சுவாமிகள் மறையும் காலத்தை அடியவர்களுக்குப் பல வகையால் அறிவுறுத்தினுர்கள். உடையவன் கணக்கு முடியும் நேரம் நெருங்கி வந்ததும் அடியார்களைப் பல ஊர்களில் நேரே காணும்போது, சுவாமிகள், நேரப்போகும் நிலையை, அடியார்களுக்குக் குறிப்பாக உணர்த்தி வந்தார்கள். அப்போது சுவாமிகள் கூறிய அச் சொற்களுக்குப் பொருள் தெரியாதிருந்த அடியவர் பலர்,பின்னிட்டுஅறிந்து எண்ணி எண்ணி ஏக்கமுற்றனர். கடைசியாக, எதிர்கால வாழ்வில் எச்சரிக்கையாயிருந்து, உடையவன் பற்றை உறுதியாகக் கொண்டு, தூய வாழ்க்கை நடத்திவரும்படி அடியவர்கட்குச் சுவாமிகள் எழுதுவித்தார்கள். எல்லாம் வல்ல எந்தை, தம் திருமேனி மூலமாக அருள் வழங்க, அது வரை போல், பலர் காண, நேரே வாரார் ஆதலின். அடியவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடிக்கடி கலந்து, அந்தரங்கமாக ஆண்டவன் அருள் புரிந்து வரும் விதத்தை அளவளாவிச், சட்ட நெறியை உலகு எங்கணும் விளக்கி வரவேண்டும் என்று அறிவித்தார்கள்.

ஆங்காங்கு இருந்த அடியவர்கள், சுவாமிகளது சமீப நிலையை இன்னதெனஅவரவர்களது நிஷ்டையில் அறிந்து, நீள நினைந்து, ஏங்கலாயினர். சுவாமிகளே அடியவர்களது நிஷ்டையில் காட்சி கொடுத்து, "சாமி தங்கியிருக்க ஓர் இடம் கொடுக்குமா?" என்று ஒரு முறையும், "சாமிக்கு இடம் கிடைத்துப் போச்சு," என்று அடுத்தபடியும், எப்போதும் போன்ற உற்சாகத்துடன், உல்லாசப் பேச்சாகத் தெரிவித்ததையும் எண்ணி,எண்ணி அடியவர்கள் சிந்திக்கலாயினர். என்ருலும் பெருவாரியான அடியவர்களுக்குத் தெளிவாக இன்னதுதான் இவ்வளவு சமீபத்தில் நேரப் போகின்றதென்று தெரியாமலே இருந்தது.

2 நிருவிகல்ப நிஷ்டை

முதல் நிருவிகல்ப நிஷ்டை இரெட்டியப்பட்டியில் தொடங்கிப் பொதிகையில் முடிந்தது அறிந்திருக்கிறோம். இரண்டாவது, மேல் இலந்தைக்குளத்தில் திரு. திருவடியாப் பிள்ளை இல்லத்தில் நிகழ்ந்தது. மூன்றுவது நிஷ்டை மறுபடியும் இரெட்டியப்பட்டியிலேயே ஏற்பட்டது. சுவாமிகள் பல நாள்கள் உண்ணுமல் மௌனமாக இருந்து வந்தார்கள். அந்த நிலையில் சுவாமிகளது திருமேனியின் இளைப்பைக் கண்டால் உள்ளம் நையும். நிஷ்டையின் முதற் பகுதியிலே அடியவர்கள் சுவாமிகளுடைய நிலையறியாமல், சிற்சில இடங்களுக்கு அழைத்தார்கள். சுவாமிகளும் அருள் மிகுதியால்சென்று வந்திருக்கிறுர்கள். ஆனுல் நிருவிகல்பத்தின் பிற்பகுதியிலே சுவாமிகள் வெளியேயெங்கும் போகவில்லை. இரெட்டியப்பட்டியிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். அப்போது சுவாமிகள் அவதரித்து அறுபத்து ஆறு ஆண்டுகள் ஆயிருந்தன.

3 பிறப்பிடமே மறைவிடம்

துந்துபிஹூ மார்கழிமீ இருபத்தெட்டாந் தேதி சுக்கிர வாரம், ஏகாதசி திதி, அனுஷ நக்ஷத்திரம், இரவு நான்கு மணிக்குச் சுவாமிகளது திருமேனியைக் கோயிலாகக் கொண்டு வெளி முகமாக அருளாட்சி புரிந்து வந்த ஆண்டவனேடு சுவாமிகள் இரண்டறக் கலக்கவே, அக்கோயிலிலேயே உள் முகமாக அசைவற்று உடையவன் அமர்ந்தருளத் திருவுளங் கொண்டான். அருகிருந்து தரிசித்து வந்த அடியவர்களது மனநிலையை எழுத வொண்ணுது. வெளியிலிருந்த அடியவர்களுக்குத் தந்திகளும் கடிதங்களும் உடனே அனுப்பப் பெற்றன.

சுவாமிகள் எந்த இடத்தில் தாயார் வயிற்றினின்றும் தரைமீது எழுந்தருளினுர்களோ, அதே யிடத்தில் தங்கின படியே, ஆண்டவனேடு மறைந்தருளியது எல்லோருக்கும் வியப்பாக இருந்தது. அந்த இடத்தில்தான் சுவாமிகள் இளமைக் காலத்தே விநாயகரை வைத்துப் பூசை செய்திருக்கிறுர்கள் என்பதும், மறுபடியும் அதே இடத்திலேயே வேலினை வைத்து வழிபட்டு இருக்கின்றுர்கள் என்ப

தும், மறைந்துவிட்ட அவ்வேல் பிற்காலத்தில் செட்டி நாட்டுக் கீழச் சிவல்பட்டி திரு. வெ. நா. கி. சிகப்பியாச்சி யின் கனவில் தோன்றியபடி அதே இடத்தில்தான் மண் கீழிருந்து கிண்டி எடுக்கப்பட்டதென்பதும், வியப்பை மேலும் பெருக்குவதாயிருந்தன.

4 திருமேனித் திருக்காப்பு

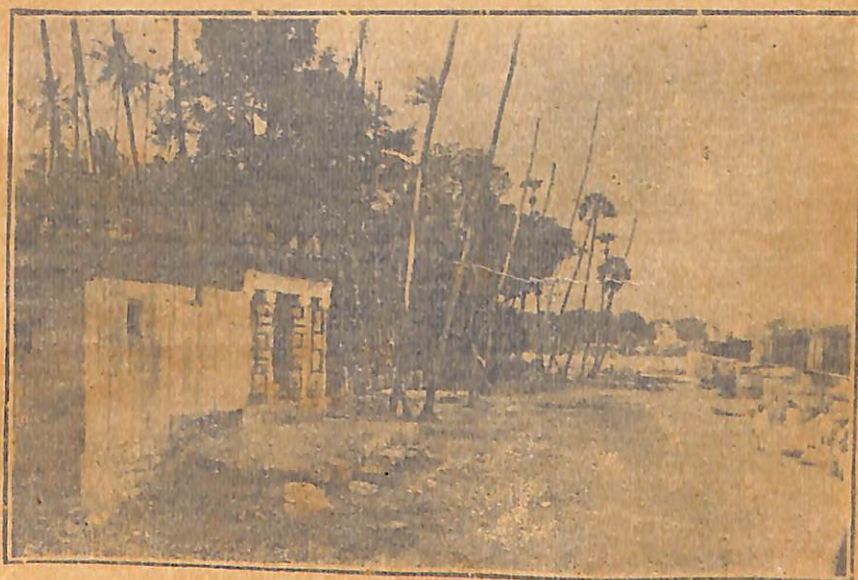
ஆண்டவர் மறைந்தஅதேஇடத்திலேயே,திருமேனித் திருக்காப்பு செய்ய ஏற்பாடு பண்ணினர். மாகாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் திரள் திரளான அடியவர்கள், அகநெக்கு அன்புருகிஆற்ருது வந்து சேர்ந்தனர். மறைந்த ஐந்தாம் நாள், அதாவது, தை மாதம் மூன்ரும் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை அமாவாசை திதி பூராட நட்சத்திரம் மாலே ஆறு மணிக்கு, மஹா அபிஷேக அலங்கார ஆராதனே களுடன், திருமேனி திருக்காப்புச் செய்யப் பெற்றது.

5 ஆலய அமைப்பு

திருக்காப்பின்மீது ஆலயம் அமைக்க அடியவர் தீர்மானித்தனர். ஊருக்கு மத்தியில் விசாலமாக அமைந்து இருந்த சுவாமிகளின் குடும்பத்தருடைய வீடும், அந்த வாடை மொத்தமுமே, முன்பொரு சமயம், சுவாமிகள் வெளிகளிலே அருளாட்சிசெய்துவந்தகாலத்திலே, தீயினல் முழுதும் பழுதாய் விட்டிருந்தன. புதுப்பித்து வைத்த வீடு மறுமுறையும் தீக்கிரையாயிற்று. சுவாமிகள் இரெட்டியப் பட்டிக்குச் சென்றபோது, தீ விபத்து நேர்வதற்குக் காரண மாயிருந்த பேர்வழி, தானே நேரே சுவாமிகளிடம் வந்து, தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, மன்னித்தருள வேண்டி ஞன். அவன் அவ்வாடையில் ஒருவர்மீது கொண்ட பகை மையைத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணி, அவர் வீட்டுச் சோளப் படப்பிலே வைத்த நெருப்பானது, அவனது எண்ணத்துக்கு அப்பாலும் சென்று, வாடையிலுள்ள எல்லா வீடுகளேயும் கொளுத்திவிட்ட உண்மையை அப்போதுதான்அவன்வாயிலாகச் சுவாமிகள் திருமுன்னர், எல்லோரும் அறிந்தனர். அவனது அறியாமைக்கு இரங்கி, அவனுக்கு ஏதும் தீது செய்தலாகாது எனக் கட்டளேயிட்டுச், சுவாமிகள், “இப்படி நடந் ததும் உடையவன் கணக்கே,” என்று சொல்லி

இரெட்டியப்பட்டியிலுள்ள ஸ்ரீ குருநாதரது சந்நிதானம்.
5-ம் ஆண்டு குருபூசையின்போது அடியவரோடு எடுத்த படம்.

மதுரை வைகை நதிக்கரையில் சுவாமிகளுக்கு அருட்காட்சி
யளித்த ஸ்ரீ பரிபூரண விநாயகருக்கு அமைத்த ஆலயம்.

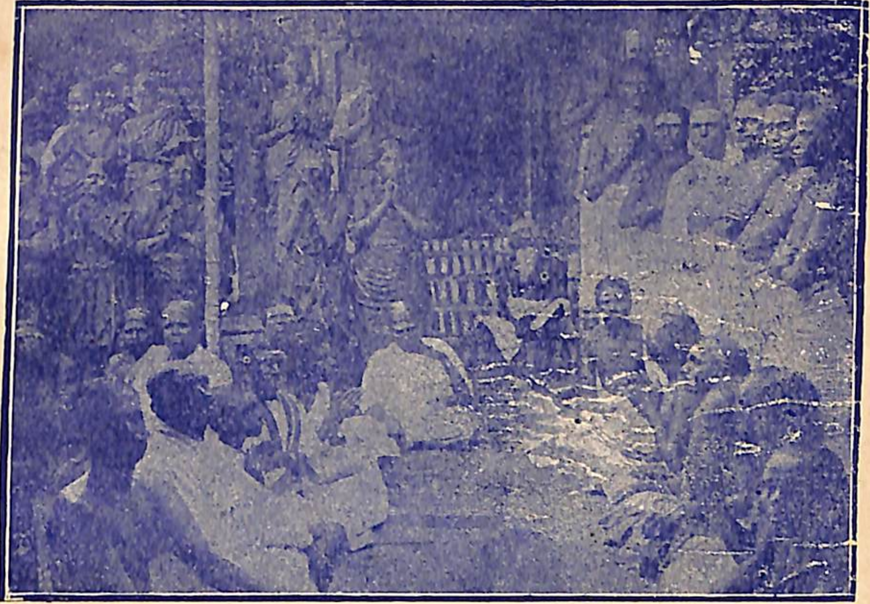
தும், மறைந்துவிட்ட அவ்வேல் பிற்காலத்தில் செட்டி நாட்டுக் கீழச் சிவல்பட்டி திரு. வெ. நா. கி. சிகப்பியாச்சி யின் கனவில் தோன்றியபடி அதே இடத்தில்தான் மண் கீழிருந்து கிண்டி எடுக்கப்பட்டதென்பதும், வியப்பை மேலும் பெருக்குவதாயிருந்தன.

4 திருமேனித் திருக்காப்பு

ஆண்டவர் மறைந்தஅதேஇடத்திலேயே, திருமேனித் திருக்காப்பு செய்ய ஏற்பாடு பண்ணினர். மாகாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் திரள் திரளான அடியவர்கள், அகநெக்கு அன்புருகிஆற்ருது வந்து சேர்ந்தனர். மறைந்த ஐந்தாம் நாள், அதாவது, தை மாதம் மூன்ரும் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை அமாவாசை திதி பூராட நட்சத்திரம் மாலே ஆறு மணிக்கு, மஹா அபிஷேக அலங்கார ஆராதனே களுடன், திருமேனி திருக்காப்புச் செய்யப் பெற்றது.

5 ஆலய அமைப்பு

திருக்காப்பின்மீது ஆலயம் அமைக்க அடியவர் தீர்மானித்தனர். ஊருக்கு மத்தியில் விசாலமாக அமைந்து இருந்த சுவாமிகளின் குடும்பத்தாருடைய வீடும், அந்த வாடை மொத்தமுமே, முன்பொரு சமயம், சுவாமிகள் வெளிகளிலே அருளாட்சிசெய்துவந்தகாலத்திலே, தீயினுல் முழுதும் பழுதாய் விட்டிருந்தன. புதுப்பித்து வைத்த வீடு மறுமுறையும் தீக்கிரையாயிற்று. சுவாமிகள் இரெட்டியப் பட்டிக்குச் சென்றபோது, தீ விபத்து நேர்வதற்குக் காரண மாயிருந்த பேர்வழி, தானே நேரே சுவாமிகளிடம் வந்து, தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, மன்னித்தருள வேண்டி ஞன். அவன் அவ்வாடையில் ஒருவர்மீது கொண்ட பகை மையைத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணி, அவர் வீட்டுச் சோளப் படப்பிலே வைத்த நெருப்பானது, அவனது எண்ணத்துக்கு அப்பாலும் சென்று, வாடையிலுள்ள எல்லா வீடுகளேயும் கொளுத்திவிட்ட உண்மையை அப்போதுதான் அவன்வாயிலாகச் சுவாமிகள் திருமுன்னர், எல்லோரும் அறிந்தனர். அவனது அறியாமைக்கு இரங்கி, அவனுக்கு ஏதும் தீது செய்தலாகாது எனக் கட்டளேயிட்டுச், சுவாமிகள், "இப்படி நடந் ததும் உடையவன் கணக்கே," என்று சொல்லி

இரெட்டியப்பட்டியிலுள்ள ஸ்ரீ குருநாதரது சந்நிதானம்.
5-ம் ஆண்டு குருபூசையின்போது அடியவரோடு எடுத்த படம்.

மதுரை வைகை நதிக்கரையில் சுவாமிகளுக்கு அருட்காட்சி
யளித்த ஸ்ரீ பரிபூரண விநாயகருக்கு அமைத்த ஆலயம்.

யிருந்தார்கள். அவ்வாறு தீயால் மறைந்த வீட்டை மறுபடியும் புதுப்பிக்கும எண்ணத்திலேயே காலம் போய் விட்டிருந்ததேயல்லாமல்,அவ்வெண்ணம் செயலாகவில்லை. தற்காலிகமாக இருப்பதற்கு, ஒரு புறத்தில் சிறு வீடு மாத்திரமே அமைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே, சுவாமிகள் திருமேனி மண்மீது உதித்த இடம் வெற்றிடமாகவே இருந்து வந்தது.

இருக்கவே, அவ்விடத்தில் திருமேனித் திருக்காப்புச் செய்யவும், அதன்மீது ஆலயம் அமைக்கவும், ஏதும் இடைஞ்சல் இல்லாமல் நேர்ந்தது. ஊராரும் சுவாமிகள் விஷயத்தை யறிந்தவர்களாதலின் சுற்றிலும் வீதிகள் அமைய ஊர் நடுவே அவ்வாறு செய்யத் தடையொன்றும் கூறவில்லை. ஏற்கனவே அங்கொரு ஆசிரமம் அமைக்க வேண்டும் என்று அடியவர் சேகரித்து வைத்திருந்த பொருளைக் கொண்டு, ஆலயம் அழகிதாக ஆக்கப்பெற்றது. ஆலயம் அமைப்பதற்கு, முப்பது மைல் தொலைவிலிருந்து கருங்கல் கொண்டு வரும்போது வழியில் ஒரு வண்டியின் அச்சு முறிந்து போயிற்று. அவ்வண்டியில் அமர்ந்துவந்த ஆலயப் பணியாற்றும் அன்பிற் சிறந்த அடியவர் வாணியம்பாடி திரு. சி. மு. முனியப்ப செட்டியார், வண்டிக்காரர் உண்மை கூறியும் கேளாது, ஆண்டவர் அருளில் வைத்த நம்பிக்கையினால் அப்படியே ஓட்டச் சொன்னார். ஆலய இடத்தண்டை வந்த பின்புதான் வண்டி விழுந்தது. கல்லும் சிதையாமல் கீழே நழுவிற்று. வண்டிக்காரரும் அக்கம் பக்கத்தாரும், ஆச்சரியம் என ஆண்டவர் அருளை வியந்தனர்.

மூலத் திருவுருவம் கருஞ்சலவைக்கல்லினாலும், உற்சவ மூர்த்தம் உயர் பஞ்சலோகத்தினாலும், மிக்க அருமையாகச் செய்விக்கப் பெற்றன. சுவாமிகளை நேரில் காணும் பேறு பெருதவர்கள், இத்திருவுருவங்களைத் தரிசித்தே சுவாமிகளது உண்மைத் திருமேனியின் தெய்வப் பொலிவை ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளலாம்படி, அம்மூர்த்தங்கள் அவ்வளவு அற்புதமாக ஆக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

6 வந்தனை வழிபாடு

நாடோறும் காலை மாலை வழிபாடு செய்யச், செட்டி நாட்டுப் பெரும் வள்ளல், அரனடியடைந்த திவான்பகதூர்: தர்மபூஷணம் திரு. தீ. நா. முத்தைய செட்டியாரும்,

மற்றொரு செட்டி நாட்டு அடியவரும், நிரந்தரமான ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். விசேஷ நாள்களில் விசேஷ பூசைகளுக்கும் நிவேதனங்கட்கும் வேறு பல அடியவர்கள் திட்டம் வகுத்திருக்கின்றனர். திருவுருவங்கட்கு வெள்ளிக் கவசங்களும், திருமஞ்சனத்திற்கு வெள்ளிக் குடங்களும் செய்து வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

ஆண்டுதோறும், மார்கழி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அனுஷ நட்சத்திரத்தில் சுவாமிகளுக்குக் குருபூசை நடந்து வருகிறது. அதே நாள் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் அடியவர்களால் குருபூஜை விழா கொண்டாடப் பெறுகின்றது. குருநாதர் அவதரித்த நாளாகிய புரட்டாசி மாதம் சுக்கிலபக்ஷம் ரேவதி நட்சத்திரத்தன்றும் விசேஷ பூசை சந்நிதானத்தில் நடைபெறும். அன்று ஆங்காங்கு அடியவர்களால் விழாவும், திருவெண்ணெய் நல்லூருக்கு அடுத்த திருச்சாத்தனூரில், சுவாமிகள் ஆசீர்வதித்து வாக்களித்தபடி, திருஅருட்கொடியேற்ற வைபவமும், பல இடங்களில் ஒவ்வொரு மாதக் கடைசி வெள்ளியன்று வீதிவல உற்சவங்களும் நடந்தேறி வருகின்றன.

திருச்சாத்தனூரில் 1—10—1936ல் திரு. மு. முத்துராம ரெட்டியார் மாளிகையின்மீது சுவாமிகளது அருட்கொடி ஏற்றியபோது நடந்த 80-வது ஆண்டு விழா.

XI

[illegible] வழிகாட்டும் எந்தை குருநாதர்

1. [illegible] அருளும் மகிமை

[illegible] நடி, உலகினுக்குத்தெ [illegible] ர்கள் ஆனுலும், அன் [illegible] களில் அடியவர்களுக்கு [illegible] வாழ்க்கையையும், அவர்க [illegible] மிகத் தூய்மையா [illegible] உபதேசங்களைச் செய் [illegible] அக்காலத்தை [illegible] மிக்க விழிப்போடு [illegible] பாலித்து வருவன [illegible] உணர்ந்து, அவர [illegible] றி. செய்கின்றன [illegible] போகின்றோ [illegible] தோன்றுத வண்ண [illegible] வாழும் எற் [illegible] எண்ணி என்ன [illegible]

[illegible] திருநீறும் தீர்த்தமு [illegible] முன்ன [illegible] காட்டி [illegible] இ [illegible] புறுகின் [illegible] தோ [illegible] புரிகின்றன [illegible] கருக்கும் [illegible] சுவாமி [illegible] ளது [illegible] அன்பே [illegible] கின் [illegible]

திருச்சாத்தனூரில் 1—10—1936ல் திரு. மு. முத்துராம ரெட்டியார் மாளிகையின்மீது சுவாமிகளது அருட்கொடி ஏற்றியபோது நடந்த 80-வது ஆண்டு விழா.

XI

என்றும் வழிகாட்டும் எந்தை குருநாதர்

1 மறைந்தும் அருளும் மகிமை

ஊனக்கண்ணுக்குப் புலனுகாதபடி, உலகினுக்குத்தெரியாதபடி, குருநாதர் மறைந்தருளினுர்கள் ஆனுலும், அன்று போல் இன்றும், நிஷ்டை நேரங்களில் அடியவர்களுக்குக் காட்சி கொடுத்து, அவர்களின் வாழ்க்கையையும், அவர்களை அடைந்தாரின் வாழ்க்கைகளையும், மிகத் தூய்மையாக நடத்திச் செல்வதற்கு வேண்டிய உபதேசங்களைச் செய்து வழிகாட்டிக் கொண்டே போகின்ருர்கள். அக்காலத்தைக் காட்டிலும் இக்காலத்தில், அடிக்கடியும், மிக்க விழிப்போடும் உரிமையோடும், குருமூர்த்தி கருணை பாலித்து வருவதை அடியவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அகமார உணர்ந்து, அவரன்பின் பெருமையை அதிசயித்துப் போற்றி செய்கின்றனர். குருநாதரை மறுபடியும் எப்போது சேவிக்கப் போகின்ருேம் என்ற ஏக்கமே அடியவர்களுக்குத் தோன்ருத வண்ணம், அவர்களுக்கு, உடையவன் என்றும் உடன் வாழும் ஏற்ற பெருந்துணையாக இருந்து வருவதை, எண்ணி எண்ணி மகிழ்கின்றனர்.

குருமூர்த்தியின் திருவருளினுலே, திருநீறும் தீர்த்தமும் கொண்டு, அடியவர், தங்களுக்கும் பிறர்க்கும், முன்னர் தாங்களே செய்து கொண்டிருந்த நலங்களைக் காட்டிலும் பன் மடங்கு நன்மைகளை இப்போது செய்துகொள்ள இறைவன் இசைந்துஉதவுவதைஇனிக்க நினைத்துஇன்புறுகின்றனர். குருநாதரின் திருவுருவப்படத்தை வீடுகள் தோறும் வைத்து விடியலும் மாலையும் விரும்பிப் பூசை புரிகின்றனர். வாழ்க்கையில் பிணியாலும் பிறவற்ருலும் தங்களுக்கும் மற்ருர்க்கும் துன்பம் நேர்கின்ற காலங்களிலே,குரு சுவாமியை நேரில் கண்ட காலத்தில் செய்தது போல, அவர்களது திருவுருவத்தைக் கொலுவில் அமர்த்திக், குவிந்த அன்போடு பூசித்து, வலம் வந்து வழிபட்டுக்குறையிரந்துகும்பிடுகின்றனர். வந்த இடர் அனைத்தும், தொந்தமற ஒழிதல் கண்டு, உடையவனின்இன்னருளைஉருகித்துதித்துஉவக்கின்றனர்

2 அனைவரை ஆளும் அருமை

குருநாதரது அருள் விலாசம், ஏற்கனவே அடியவரா யுள்ளவர் பாலே யல்லாமல், அனைவர் பாலும் மடைதிறந்து பாய்கிறது. ஆண்டவன் அமரும் அருங்கோயிலாக அவதரித்த அவர்கள், மறைந்து இருந்தும், அருளால் ஆளும் பெருந் தொழிலை இன்றும் நடத்திக்கொண்டுதான் வருகின்றார்கள். குருமூர்த்தி அருள்வாக்கு அளித்துச்சென்றபடி, சட்டத்தின் வைபவம் நாளுக்கு நாள் விளக்கமுற்றுவருகின்றது. ஆண்ட வர் நாமம்கூறி அடியவரால் தரப்பெறும் விபூதியும் தீர்த்த மும், நீக்காத நோயில்லை, போக்காத குறையில்லை, ஆக் காத நலனில்லை, சேர்க்காத பலனில்லை. ஓர் அறிவு படைத்த உயிர் முதல், ஆறறிவு பெற்ற உயிர் ஈறாக, எல்லா ஜீவராசி களுக்கும் ஆண்டவர் ஆணை அருள் பாலித்து வருகின்றது.

உடையவன் சட்டத்தின் உயர்வினை யறிந்து, சட்ட அனுஷ்டானத்தில் தீவிரப் பற்றுடன், பலப்பல புதிய அடிய வர்கள் சேர்ந்துகொண்டே வருகின்றனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் சுவாமிகளை நேரே தரிசிக்காதவர்கள். சுவாமிகளது திருநாமத்தைக்கூட், சட்டத்தில் சேர்வதற்கு முன் வரையில், கேட்டிராதவர்கள். என்றாலும் உடையவனி டம் உறுதியுடன் சட்டத்தைச் சிறிது அளவு மேற்கொண்டு விட்ட பின்னர், பையப்பைய அவர்கள் முழு அளவையும் கடைப்பிடித்து ஒழுகும்படிக்கு ஆண்டவர் அற்புதமாக அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து செல்லும் முறையைக் கண்டு, அவர்கள் அளவுகாணா மகிழ்ச்சி யடைவதோடு, மேலும் புதிது புதிதாக அடியவர்கள் சட்டத்தில் சேர்வதற்கும் அவர்களே வழிகாட்டிகளாகவும் இருக்கின்றனர்.

உயர்ந்த சர்க்கார் உத்தியோகங்களிலே யுள்ளவர்கள், பிற உத்தியோகங்களிலே இருப்பவர்கள், பெருத்த வியாபாரிகள், சிறந்த மிராசுதாரர்கள், நகரங்களிலே வாழ்ப வர்கள், கிராமங்களிலே குடியிருப்பவர்கள், பணக்காரர்கள், ஏழைகள், உயர் குலத்தார் என்பவர்கள், தாழ்குலத்தார் என்பவர்கள், பலரும், சுவாமிகளது பெயரைப் புதிதாகக் கேட்டு, சுவாமிகளது சட்டத்தின் பெருமையைப் புதிதாக அறிந்து, விடியல் எழுந்துபச்சை நீராடுவதும், உடையவனை வழிபடுவதும், விபூதியும் தீர்த்தமும் கொள்வதும், எத்த கைய கடுமையான பிணி வந்தாலும் எள்ளளவும் அஞ்சாது

எந்தை யருளில் நம்பிக்கை நாட்டிப், பச்சை நீர்ப் பழக்கத்தைக் கைவிடாது, திருநீறும் தீர்த்தமுமே துணையென நின்று, பார்த்தோர் வியக்கும்படி, சிறிதும் பழுதிலலாது சிறப்புடன் வாழ்வதும் காணும்போது, குருநாதரது அருள் அன்றுபோல் இன்றும் அனைவர்க்குமென நிலவி வருவது அங்கை நெல்லியெனப் புலனாகும்.

"சுவாமிகள் நேரே இருந்து அருள் புரிந்த காலத்திலே தான், அற்புதமாக நோய்கள் நீங்கின, பச்சை நீர்ப் பழக்கத்தால் பழுது ஏதும் வராது இருந்தது, சுவாமிகளை நேரிலே சேவித்து அவர்களுடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்ற அடியவர்கள் ஒரு வேளை இன்றைக்கும் சுவாமிகள் சட்டத்தின்படி ஒழுகும் உறுதி பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் இக் காலத்தில் புதிதாக எவரும் சட்டத்தில் சேர்வாரானால் ஒரே நாளில் உடம்பைக் கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது தான், எட்ட இருக்கும் எமனைக் கிட்டே அழைத்துக் கொள்ள வேண்டுவதுதான், அறிவுள்ள எவர்தான் இப் போது சட்ட அநுஷ்டானத்தை ஏற்று நடந்து நலமுடன் இருக்க முடியும்?" என்றெல்லாம் சட்டத்தில் சேராத அன்பர்கள் பலர் எண்ணலாம்.

ஆயின் அந்த அன்பர்கள், இன்றைக்குச் சட்டத்தில் சேர்ந்த புது அடியவர்கள்கூட, சட்ட அநுஷ்டானத்தால் பெற்றுவரும் பெரும் பலன்களை ஒருமுறை கண்ணுறுவார்களானால், அவர்களது எண்ணத்தை அவசியம் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியவர் ஆவார்கள். கடுமையான காய்ச்சல், மும்முரமான அம்மை, கொல்லும் விஷபேதி, குறைத்து அழிக்கும் குஷ்டம், ரத்தம் வடியும் ரணம், எலும்பு நரம்பு முறிவு, முதலிய எத்தகைய பயங்கரமான பிணிகள் நேர்ந்தாலும் சரி, சிறிதும் கலக்கம் அடையாமல், விடியல் நீராட்டத்தை விடாமல், மருந்தென்பதை மனத்தும் எண்ணமல், அருள் நீறும் தண்ணீருமே அருந்தி, நோய் முழுவதும் ஆச்சரியமாக நீங்கப்பெற்று, செம்மையுற்றுச் சிறந்து வருவதைப் பார்க்கும்போது, நம்பிக்கை கொள்ளாது இருந்த அந்த அன்பர்கள்கூட,எப்படிஅவர்களுடைய தப்பெண்ணத்தைத் தவிர்த்துவிட்டு நம்பிக்கை பூணமல் போக முடியும்? தீராத மனக் குறைகள் தீர்ந்தும், வாராத நலங்கள் வரப்பெற்றும், புது அடியவர்களும் வளம் பெற

வாழ்வதைக் கண்ணாரக் காணும்போது எவ்வாறு சுவாமிகளின் சட்டத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளாது இருக்க இயலும்?

முதலில் சந்தேகங்கொண்டு இருந்து, சட்ட அனுஷ்டானத்தில் உள்ளவர்களைச் சரிவர கவனிக்காமையினாலேயே அவர்களை ஏசியும் நகையாடியும் வந்து, அறிவற்றவர்கள் என்றுகூட அவர்களை எண்ணியும்சென்றிருந்த, அன்பர்கள் பலர், அடியவர்களுக்குச் சட்ட அநுஷ்டானத்தால் உண்டாகும் உண்மை நன்மைகளை நேரே ஒருமுறை பார்த்துவிட்ட பிறகு, 'அம்ம! அம்ம!' என்று அதிசயித்து உடையவன் அருளில் உறுதி சிறிது கொண்டு, சட்டத்தின் முதற்படியிலே கால் வைக்கின்றனர். வைத்ததுமே பையப் பைய அந்த அன்பர்களே சட்டத்தின் பல படிகளையும் எளிதில் ஏறுதற்கு உரிய திடமானது, அவர்களும் அறியாமலே, அவர்களுக்கு வருவதைக் கண்டு வியப்பும் உவப்பும் கொண்டுவருகின்றனர். ஆண்டவனின் அருளையறியாமலே, சட்டத்தின் மாண்பை உணராமலே, முன்னர் அடியார்களை ஏசியதையும் இழித்து எண்ணியதையும் அவர்களே நினைத்து, அவர்களது அறிவானது எவ்வளவு அளவு பட்டதாகவும் சின்னஞ் சிறியதாகவும் இருந்தது என்பதை இனிது உணர்ந்து, வெட்கமும் வெறு நகைப்பும் கொள்ளுகின்றனர்.

ஆறு அறிவுடைய மக்களுக்கேயல்லாமல், ஆடுமாடுகளுக்கும் பறவை பிறவுக்கும், நோய் நொடிகள் வந்தபோதும், புலன்களில் உள்ள பயிர்களுக்கும், தோப்புகளிலுள்ள மரங்களுக்கும், காற்றினாலும் காய்ச்சலினாலும், பிறவற்றாலும் பீடைகள் நேர்ந்தபோதும், அவை அவற்றிற்கு உலகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சிகிச்சைகளைச் செய்யப் போகாமல், உடையவனிடம் கொண்ட உறுதியோடு சுவாமிகள் திருநாமத்தைச் சொல்லித் திருநீறும் தீர்த்தமும் வழங்கியே அக்குறைகளையெல்லாம், இன்றுகூட, புது அடியவர்களும் நீக்கி வருவதைக் கண்ணுறும் சட்டத்தில் சேராத அன்பர்கள், சுவாமிகளது சட்டத்தில் நம்பிக்கை பூண்டு தாமும் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள அவாவுவதில் என்ன அதிசயமிருக்கிறது? மிருக வைத்தியத்தாலும் பயிர் வைத்தியத்தாலும் தீராத அந்தநலிவுகள், ஆண்டவர் துஅருளைக் கொண்டு அடியவர்கள் தரும் திருநீறு தீர்த்தத்தால்

தீர்ந்து விடுவதைப் பார்க்கும்போது அந்த அன்பர்கள் சட்டத்தில் மேலும் உறுதி பூண்பதில்என்ன வியப்புக் கிடக்கின்றது?

சட்ட அநுஷ்டானத்திலிருக்கும் புது அடியவர்களுடைய பெயர்களையும் விலாசங்களையும், அவர்களுக்கு வந்த இன்னல்களை அவர்கள் பிறர் உதவி நாடாது சட்டம் வழுவாது இருந்தே நீக்கிக்கொண்ட அற்புதங்களையும், இங்கே எழுதுவதென்றால் இடம் போதாது. ஆனால், அவர்கள் அளவிறந்த பேராக இருக்கின்றார்கள் என்று மாத்திரம் கூறலாகும். உண்மைச் சற்குரு நாட்டம் உடையவராய், அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்னும் வாய்மையை நம்பினவராய், அவனருள் எங்கும் நிலவி, விரும்பி வேண்டுவார்க்கு வெளிப்பட்டு உதவுகிற தென்பதை யுணர்ந்தவர்களாய், இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும், சுவாமிகளது சட்டத்தை ஏற்கும் பேறு கிடைக்கும் என்பது திண்ணம்.

குருமூர்த்தியை அடியவர்கள் நேரில் சேவித்த காலங்களிலே, "உடையவன் கணக்கு இப்போதேயா விளங்கி விடும்? இன்னும் போகப் போகத்தான் விளக்கமுறும்" என்றும், "அவனுடைய அருட்கொடி உலகமெங்கும் பறக்கும்" என்றும், சொல்லுவதுண்டு. "ஆண்டவரது அருளாட்சி, உலகின் மீதுள்ள மிகமிகப் பெரிய அரசாட்சிகளிலும் மேலானது, அதை நடத்தும் சிப்பந்திகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் அளவிறந்த பேராவர்" என்றும் கூறுவதுண்டு. இவ்வுரைகளும் இன்னன பலவும்,இப்போதுதான் கூறுவதுபோல அனைவர் காதுகளிலும் ஒலித்து ஆண்டவனது அருள் ஆட்சி ஓங்கி வளரும்வளமையை நினைவூட்டி வருகின்றன. எங்கும் நிறைந்த ஆண்டவர் அருளை, ஏற்று அநுபவிப்பதற்கு, விழைந்து உழைத்துக் கனிந்து உருகும் அகிலத்துள்ள அனைவர்க்கும், வளமையுடன் வழிகாட்ட, வான்பொருளாகிய எந்தை குருநாதர் என்றும் இருந்து வருகின்றார்.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

வழிகாட்டும் வான்பொருள்

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் வரலாறு

முற்றிற்று.

வாழ்வதைக் கண்ணுரக் காணும்போது எவ்வாறு சுவாமிகளின் சட்டத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளாது இருக்க இயலும்?

முதலில் சந்தேகங்கொண்டு இருந்து, சட்ட அனுஷ்டானத்தில் உள்ளவர்களைச் சரிவர கவனிக்காமையினுலேயே அவர்களை ஏசியும் நகையாடியும் வந்து, அறிவற்றவர்கள் என்றுகூட அவர்களை எண்ணியும்சென்றிருந்த, அன்பர்கள் பலர், அடியவர்களுக்குச் சட்ட அநுஷ்டானத்தால் உண்டாகும் உண்மை நன்மைகளை நேரே ஒருமுறை பார்த்துவிட்ட பிறகு, 'அம்ம! அம்ம!' என்று அதிசயித்து உடையவன் அருளில் உறுதி சிறிது கொண்டு, சட்டத்தின் முதற்படியிலே கால் வைக்கின்றனர். வைத்ததுமே பையப் பைய அந்த அன்பர்களே சட்டத்தின் பல படிகளையும் எளிதில் ஏறுதற்கு உரிய திடமானது, அவர்களும் அறியாமலே, அவர்களுக்கு வருவதைக் கண்டு வியப்பும் உவப்பும் கொண்டுவருகின்றனர். ஆண்டவனின் அருளையறியாமலே, சட்டத்தின் மாண்பை உணராமலே, முன்னர் அடியார்களை ஏசியதையும் இழித்து எண்ணியதையும் அவர்களே நினைத்து, அவர்களது அறிவானது எவ்வளவு அளவு பட்டதாகவும் சின்னஞ் சிறியதாகவும் இருந்தது என்பதை இனிது உணர்ந்து, வெட்கமும் வெறு நகைப்பும் கொள்ளுகின்றனர்.

ஆறு அறிவுடைய மக்களுக்கேயல்லாமல், ஆடுமாடுகளுக்கும் பறவை பிறவுக்கும், நோய் நொடிகள் வந்தபோதும், புலன்களில் உள்ள பயிர்களுக்கும், தோப்புகளிலுள்ள மரங்களுக்கும், காற்றினுலும் காய்ச்சலினுலும், பிறவற்ருலும் பீடைகள் நேர்ந்தபோதும், அவை அவற்றிற்கு உலகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சிகிச்சைகளைச் செய்யப் போகாமல், உடையவனிடம் கொண்ட உறுதியோடு சுவாமிகள் திருநாமத்தைச் சொல்லித் திருநீறும் தீர்த்தமும் வழங்கியே அக்குறைகளையெல்லாம், இன்றுகூட, புது அடியவர்களும் நீக்கி வருவதைக் கண்ணுறும் சட்டத்தில் சேராத அன்பர்கள், சுவாமிகளது சட்டத்தில் நம்பிக்கை பூண்டு தாமும் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள அவாவுவதில் என்ன அதிசயமிருக்கிறது? மிருக வைத்தியத்தாலும் பயிர் வைத்தியத்தாலும் தீராத அந்தநலிவுகள், ஆண்டவர்துஅருளைக் கொண்டு அடியவர்கள் தரும் திருநீறு தீர்த்தத்தால்

தீர்ந்து விடுவதைப் பார்க்கும்போது அந்த அன்பர்கள் சட்டத்தில் மேலும் உறுதி பூண்பதில்என்ன வியப்புக் கிடக்கின்றது?

சட்ட அநுஷ்டானத்திலிருக்கும் புது அடியவர்களுடைய பெயர்களையும் விலாசங்களையும், அவர்களுக்கு வந்த இன்னல்களை அவர்கள் பிறர் உதவி நாடாது சட்டம் வழுவாது இருந்தே நீக்கிக்கொண்ட அற்புதங்களையும், இங்கே எழுதுவதென்றால் இடம் போதாது. ஆனால், அவர்கள் அளவிறந்த பேராக இருக்கின்றார்கள் என்று மாத்திரம் கூறலாகும். உண்மைச் சற்குரு நாட்டம் உடையவராய், அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்னும் வாய்மையை நம்பினவராய், அவனருள் எங்கும் நிலவி, விரும்பி வேண்டுவார்க்கு வெளிப்பட்டு உதவுகிறதென்பதை யுணர்ந்தவர்களாய், இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும், சுவாமிகளது சட்டத்தை ஏற்கும் பேறு கிடைக்கும் என்பது திண்ணம்.

குருமூர்த்தியை அடியவர்கள் நேரில் சேவித்த காலங்களிலே, "உடையவன் கணக்கு இப்போதேயா விளங்கி விடும்? இன்னும் போகப் போகத்தான் விளக்கமுறும்" என்றும், "அவனுடைய அருட்கொடி உலகமெங்கும் பறக்கும்" என்றும், சொல்லுவதுண்டு. "ஆண்டவரது அருளாட்சி, உலகின் மீதுள்ள மிகமிகப் பெரிய அரசாட்சிகளிலும் மேலானது, அதை நடத்தும் சிப்பந்திகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் அளவிறந்த பேராவர்" என்றும் கூறுவதுண்டு. இவ்வுரைகளும் இன்னன பலவும்,இப்போதுதான் கூறுவதுபோல அனைவர் காதுகளிலும் ஒலித்து ஆண்டவனது அருள் ஆட்சி ஓங்கி வளரும்வளமையை நினைவூட்டி வருகின்றன. எங்கும் நிறைந்த ஆண்டவர் அருளை, ஏற்று அநுபவிப்பதற்கு, விழைந்து உழைத்துக் கனிந்து உருகும் அகிலத்துள்ள அனைவர்க்கும், வளமையுடன் வழிகாட்ட, வான்பொருளாகிய எந்தை குருநாதர் என்றும் இருந்து வருகின்றார்.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

வழிகாட்டும் வான்பொருள்

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் வரலாறு

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

அருட்பாடல்கள்,

சுவாமிகள் மீது
அடியார்கள் பாடிய
தோத்திரப்பாக்கள்.

பதிப்பித்தவர் :

திரு. ஆ. நரசிம்மலு நாயுடு அவர்கள்,

செயலர், திரு. இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் சங்கம்

அருள் நகர், அரசூர் (அஞ்சல்), பேரங்கியூர் (வழி).
விழுப்புரம் (ஆர். எம். எஸ்.)

பாலா பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை-600034.

1974

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை.

பாடல் பதிப்புரை

(முதல் பதிப்பு)

குருநாதராகிய ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் திருமேனி தாங்கி அடியார்களை ஆட்கொள உலாப்புரிந்து வந்த காலத்திலே, அடியவர்கள் எதிரே, மிக இனிய இசையில் தமது உளத்திருந்து ஊற்றெடுக்கும் பாடல்களைப் பாடுவது உண்டு. அவற்றைக் கேட்டுக்களித்த அடியவர்கள், சுவாமிகள் பாடும்போது எழுதி வைத்துக்கொள்வது வழக்கம். ஒருவர் பிரதியைப் பார்த்து மற்றொருவர் எழுதிக்கொண்டே இதுவரை பாடல்கள் வழங்கி வந்து கொண்டிருந்தன. தனித்தனியே நாட்டின் பல பாகங்களில் வரைந்து வைக்கப் பெற்ற அப் பாடல்கள் பலவும் ஒருங்கே ஒருவருக்குத் தெரிய வழியில்லாமல் இருந்தது.

சுவாமிகளின் பாடல்கள் பலவற்றையும், அடியார்கள் சுவாமிகள்மீது பாடி வழிபட்ட பாக்களையும், ஒன்று சேர்த்து அச்சிடவேண்டும்என்னும்அவாபலஅடியார்களுக்குஇருந்து வந்தது. அதன் பயனாய் அடியேன் இத்தொண்டில் ஈடுபட வாய்த்தது. ஊர் ஊராய்ச் சென்று அடியார்களிடம் இருந்த பாடல் பிரதிகளைச் சேகரித்தும் பார்த்தெழுதிக் கொண்டும் வரவேண்டியிருந்தது. தபால் மூலம் எழுதியும் சில கிடைத்தன. பிரதிகளை அன்போடு உதவிய அடியார் பலருக்கும் நன்றி பல. அடிமை அவற்றை அச்சிடப், புலவர் ஒருவரது துணையை நாடவேண்டியிருந்தது. காஞ்சிமாநகரத்தில் பச்சையப்பன் உயர்தர கல்லூரித் தமிழ்ஆசிரியர், திருவாளர் திரு. வீ. திருஞான சம்பந்த முதலியார் அவர்களைத் திருவருள் கூட்டிற்று. பண்டிதர் அவர்கள் மிக்க அன்போடு ஆதரித்துப்பலவிதகையெழுத்துகளில், தமிழறிவில்பலதிறப் பக்குவமுடையவர்களாலே, பல வழூஉக்களோடேவரைந்து வைக்கபெற்றிருந்த பாடல்களைப் பரிசீலனை செய்து கொடுத்தார்கள். அச்சு செய்யும்போது திருத்துதல் பணியை அன்போடு புரிந்து உதவினார்கள்.

அவர்களுக்குஅடியார்உலகமும்தமிழ்உலகமும், மிக்ககடமைப்பட்டதாகும். அடியேனுடைய தனி வணக்கத்தையும் நன்றிகனிந்தஉள்ளத்தோடுதெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

காஞ்சிபுரம்,
21—2—1937

அடியார்கள் பாத ஊழியன்,
ஆ. நரசிம்மலு.

திரு. இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடல்கள்

குருநாதரைப் போற்றி அடியார்கள் பாடிய

துதிப்பாடல்கள்

(இரண்டாம் பதிப்பு)

முன்னுரை

குருபரனுர் திரு. இரெட்டியப்பட்டி அடிகளார், அடியார்களை ஆட்கொள்வதற்கு எழுந்தருளிய இடங்களில், தாமே தாளம் இட்டுக்கொண்டு இனிய இசையில் பாடியருளியிருக்கின்றுர்கள். அவை, ஆங்காங்கே, அடியார்களிடமிருந்து கிடைத்தன. அவற்றைத் திரட்டி, 'வழி காட்டும்வான்பொருள்' நூலின் பிற்பகுதியாக, 1937-ஆம் ஆண்டில், அச்சிடுவிக்கும் பேறு கிடைத்தது. 1956-ல் இப்பாடல்களை மட்டும் தனிச்சுவடியாக அச்சிடும் வாய்ப்பும் கிட்டிற்று.

இப்போது இப்பாடல்கள் மட்டும் மறுபடியும் தனி ஒரு நூலாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன. விடுபெற்றிருந்த சில பாடல்களும் இப்பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இறைவனிடம் முறையிட்டுக்கொள்ளும் உருக்கமான கருத்துகளும், மனத்துக்குச் செய்துகொள்ளும் உபதேசங்களும், வாழ்வின் இன்னல்களை விவரிக்கும் செய்திகளும் கொண்ட குருநாதரின் அருட்பாடல்கள், மக்களுக்கு அருளுணர்வையூட்டி, மனத்தைத் திடப்படுத்தி, வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை ஊடறுத்து, வென்று, நல்வாழ்வு வாழ்வதற்குப் பெரிதும் பயன்படுவனவாகும். அடியார்கள் பாடல்கள், குருபரனுர்பால் அன்பை வளர்த்து, மக்கள் அருட்சட்ட நெறியில் நிலைத்து நின்று, நன்னிலையடைய வழி செய்வனவாகும். குருபரனுரின் வரலாற்றுச் செய்திகள் சிலவும், இப்பாடல்களில் காணக் கிடைக்கின்றன.

தெய்வ நலங்கனிந்த இப்பாடல்கள் அடியார்கள் அன்றுடம் கையில் ஏந்தி ஓதத் தக்கன. எனவே, இவற்றைத் தனியே ஒரு சுவடியாக அச்சிடுவது சிறந்த பணியாகும் என்று, குருநாதர் அருட்சட்ட அடியவர் தவத்திரு: திருவிசைநல்லூர் ஜி.சரவணப்பிள்ளை சுவாமிகள் கருதி, இதற்காகும் செலவை அவர்களே ஏற்றூர்கள். இவர்களுக்குச் சங்கத்தின் நன்றி உரியதாகும். ஆண்டவரின் அருள்நலம். அவர்களிடம் மேன்மேலும் ஓங்கி விளங்க, இப்பணி இனிதாக அமைகின்றது.

அச்சிடும்போது, ஒப்பச்சுத் (புரூப்) திருத்தியும், பிற வகையிலும்; உதவிய, சங்கத் தலைவர் திரு. கீ. இராமலிங்கனுர் அவர்களுக்கும், அழகாக அச்சிட்டுக் கட்டிடம் செய்து தந்த பாலா அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி யுடையோம்.

ஆ. நரசிம்மலு,
11–9—1974
செயலர், ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் சங்கம்,
அருள் நகர்.

உ

ஸ்ரீ பரிபூரண சித்தி விநாயகர் துணை.

இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்

அருட்பாடல்கள்

விநாயகர்

நேரிசை வெண்பா

ஐந்து கரத்தாய் அறுமுகற்கு நேர்மூத்தாய்
முந்த வுதித்த முதல்வாவென்—சிந்தை
குடியிருந் தேகாக்குங் கோமா னுனையான்
அடிதொழுதேன் வந்தென்னை யாள் 1.

நீயே துணையாகி நின்மலமாய் நிற்குணனாய்த்
தாயாகித் தந்தையாய்ச் சற்குருவாய்ச்—சேய்போற்
கருதியெனை யாண்ட கணபதியே அல்லால்
வருவதியார் சொல்வாய் வழி. 2.

சென்ம மெடுத்ததொரு தீவினையோ யானறியேன்
கன்மமோ யாதோ கலங்கிடுவேன்—நன்மைபெற
ஆர்சொல்வார் நன்னெறிக ளப்பனே நின்னடியார்
சார்வைத் தெரிந்திடவே சாற்று. 3.

உலகிற் பெரியோரா முத்தமரைக் காண
நலமுள் தெரியாத நாயேன்—கலைபலவும்
உற்றுணர்ந்தார் வாச லொருக்காலுஞ் சென்றறியாச்
சிற்றறிவே னன்மைபெறச் சேர். 4.

இராசவிருட் சஞ்சிவமா யின்வேம்பு சத்தியதாய்
ஆசையுடன் வந்தே யமைந்துவெகு—நேசமுடன்
புத்திரனைப் பெற்றூரிப் பூதலத்தி லெல்லோரும்
முத்திபெற வென்றே முதல். 5.

இன்னிசை வெண்பா

மதுரா புரிவடக்காய் வைகைநதித் தென்பாற்
சதுரார் ரயில்பாலந் தன்மேற்கா யெங்குங்
கதித்தோங்குஞ் செந்நெல்சூழ் கட்டிடத்தின் கீழ்பால்
உதித்தாயென் னுள்ளத் துறை. 6.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

வினையகற்றும் பெருமானிவ் வேளைவந்து
காத்தருள்வாய் விமல மூர்த்தி
உனையல்லால் வேறுதுணை யுண்டோயிவ்
வுலகத்தி லொருவ ரில்லை
மனமுழன்று சுழல்கின்றேன் மாயவலைக்
குட்சிக்கி மதிம யங்கித்
தினமுமியா னலைவேனோ சகிக்கவொண்ணு
துனக்கபயஞ் செப்பு வாயே. 7.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்

நாடுவோர்க் கெல்லாம் நாடிய படியே
நல்வரங் கொடுக்குநல் லீசன்
பாடுவோர் தமக்குப் பாடுதற் கிசைந்த
பயன்களை யளிக்குநற் பதத்தோன்
ஆடுவோர் கூத்தை அறிகின்ற சீலன்
அன்பர்தஞ் சிந்தையிற் புகுந்து
கூடியே யுறவாய் வழியது காட்டிக்
குணங்களை யுரைக்குமெய்க் குருவே. 8.

ஹம்ஸத்வனி எண்சீராசிரிய விருத்தம்

சீலமிகு செகதீசன் பெற்ற கண்ணே
தெவிட்டாத தெள்ளமுதேதேனேசெந்தில்
வேலவர்க்கு முன்பிறந்த சுமுகா ஞான
வித்தகனே விண்ணோர்க்கு மேலா யுன்னை

ஞாலமுளோர் புகழ்ந்தேத்தும் விதங்கள் யாவும்
நாவினுற் சொலவொண்ணு தருமை யென்னே
கோலமத குஞ்சரமே சதங்கை கொஞ்சக்
கூத்தாடி எனையாள வருகு வாயே. 9.

அன்னையுமை மனமகிழ்ந்து பயின்ற பாலா
அனைவோர்க்கு முதற்பொருளே அன்பர் சீலா
நன்னயமாய் நின்பால்வந் தடுத்தே னென்றன்
நாவினு லுனைப்பாட அருளிச் செய்தாய்
பன்னுதமிழ்க் கரசேமெய்ஞ் ஞான மூர்த்தி
பலகலைக ளாராயும் பயன்கள் நல்கி
இந்நிலத்தி லுன்மகிமை யறியச் செய்த
இங்கிதத்தை யென்சொல்வேன் எம்பி ரானே. 10.

பல்லவி

வா வா கணேசா வரந் தருவாய்—கணேசா

அநுபல்லவி

பாவாலெந்தன் நாவாலுன்னைப் பாடவருள் தேட
(வா வா)

சரணம்

1. தொந்தி வயிறு குலுங்க உந்தன் துதிக்கையசைந்தாடத்
தந்தி முகமி லங்கக் காலில் சலங்கை இசைபாட
அந்தி மதியணிந்த அரன் புதல்வா விளையாட
வந்துதித் தோனே மலர்ச் சரணம் தரவருக (வா வா)

2. ஆனைமுகத் தோனே அங்குச பாசத் தோனே
கானக் குறவள்ளி கணவனுக்கு மூத்தோனே
மோனமதி லுணர்ந்த மும்மதவே ளெனும்பரனே
ஞானகுரு மூர்த்தி எந்த நாளு மெனைக்காக்க (வா வா)

3. செந்தாமரை வாவிகள் செறிந்த பூங்கா வனமும்
மந்தாரை பிச்சியோடு முல்லைமலர் சூழ்வனமும்
விந்தை விந்தையாக விளையாட் டருள்புரியும்
சொந்தமான தென்மதுரைச் சுமுகா எனைக்காக்க
(வா வா) 11.

ஹம்ஸத்வநி **பல்லவி** கண்டசாபு

கணேசா கணேசா கணேசா கணேசா
கடம்பவன முன்னுதித்த காரண கணேசா (கணேசா)

அநுபல்லவி

மணமும் அதிகக் குணமும் பொருந்து
மலர்கள் சொரிந்த வனங்கள் நிறைந்த
மாமதுரைமேவுசெய வீர அதிகார
மனோகர திருபாகர உதார கருணாகர (கணேசா)

சரணம்

1. சோதி மணிமகு டங்கள்சிறந்து
துலங்கு மதிவத னங்கள் பொலிந்து
காத லுடன்மார்பில் முந்நூ லணிந்து
காலிற் சதங்கை கலீர் கலீரென்று
கணகண கணீரெனக் கலந்திசை பாடக்
கவிகள் பலகீதம் கண்டு களிகூரும் (கணேசா)

2. சிந்தை மகிழ்ந்து தினமும் புகழ்ந்து
தெரிசிக்கும் அன்பர்கள் கரங்கள்குவிந்து
வந்தனஞ் செய்யும் விதங்க ளறிந்து
வரம்புரி கின்றம கத்துவ முயர்ந்து
வரும் பிணிகள்யாவும் அகற்றும்வழிதேடி
மலடுசெவி டுமைகளை மாற்றிவி தம்நாடும்
(கணேசா)

3. வேடிக்கை யாகவே அந்தகர் தங்கள்
விழிகள் தெரிந்திட வேயருள் காட்டிப்
பாடிப் பரங்கள் தனைப்போல வந்து
பசிக்கன்னந் தாவென்று பலதரஞ் சாட்டிப்
பாகர்கள் நன்மனை தோறுமே நுழைந்து
பலகாலும் சோதனைகள் செய்யவே வளைந்து
(கணேசா)

4. மெய்யென்று நம்பும் விதங்கள னைத்தும்
விதம்வித மாகவே மெய்காட்டி நித்தம்

ஐயனே வுன்னே அனுதினம் போற்றும்
அடியார்கள் நெஞ்சத் தகலா திருந்து
ஆடுகின்ற கூத்தை அருகிலிருந் தோதி
ஆராய்ந்து பார்க்கும் வகைசொல்லும் சேதி
(கணேசா) 12.

புன்னாகவராளி பல்லவி ஆதி

ஐயே வுன தடைக்கலம் கணேசப் பிரபு
ஐயே வுன தடைக்கலம்

அநுபல்லவி

SVS வையக மதிக்கவென்று வந்து அருள்புரிந்து
மைந்த னெனவுகந்து சொந்தஅடிமை கொண்டாய்
(ஐயே)

சரணம்

1. உலக மதிக்கவென்று உன்னையா னென்றுகாட்டிக்
கலகப் படுத்துவதும் காட்சிப்ர மாணமோ (ஐயே)
2. ஆதி குருவாய்வந்து அடிமைக் கருள்செய்ததை
SVS நீதமென வுணர்ந்து நிச்சயப் படுத்திக்கொண்டேன்
(ஐயே)
3. உன்னையா னென்றுசொல்லஉன்னுணே பொய்க்குமோ
என்னே நீ காட்டுமரு ளின்னதென் றறிகிலேனே
(ஐயே) 13.

பல்லவி

கண்டு தெளிவாய் மனமே—கணேசனைக்
கண்டு தெளிவாய் மனமே

அநுபல்லவி

அண்டர்தொழு மூர்த்தியை ஐயன் மதுராபுரி
கொண்ட கரிமுகனைக் கோல முடனே நிதம் (கண்டு)

சரணம்

1. சத்தியுமை யாள்பாலன் சகத்திலுயர் தண்டமிழ்க்
(கனுகூலன்
சித்திவிநாயக சீலன் செம்பொற் பா தந்தனை நாளும்
சித்தித்தவர்மன தன்பிற்புகுநல
மந்த்ரக் கருணை புரிபரனை நீ (கண்டு)

2. தென்றல் சாமரைபோட வைகைநதி சலப்பிரளயங்
(களோட
விந்தையாய்க் குயில்கள்பாட வேடிக்கை மயில்களாட
வெகுசிவ பக்தர்கள் தபசுமிகப்புரி
விதமதனைத்தையும் அறியுமகத்தினைக் (கண்டு)

3. பூங்கா வனங்கள் சூழ அருகினில் பொங்குதேங்
(கோங்கிவாழ
பாங்கா யமுதுநள பாகத் துடனே கொளப்
பரிமள புஷ்பமொ டணிகமலத்தனைப்
பலவித முக்கனி புசியுமுகத்தனைக் (கண்டு) 14.

பல்லவி

வல்லபை மணாளா சரணம்—கிருபாகரனே
வல்லபை மணாளா சரணம்

அநுபல்லவி

தொல்லையெனும் சாகரத் தல்லல் களையவென்று
தொழுமடி யவரிரு வினையக லவருள்செய் (வல்லபை)

சரணம்

1. அன்னைபிதாவும் நீயே அருளே தருமோன
தயாபரனே யெனை—ஆதரித் திடுவாயே
பின்னோர் துணைவே றில்லையே பெருமா னெனும்
ஞானசிகாமணியே எந்தன்—பிழைபொறுத்
[தருள்வாயே (வல்லபை)

2. சிந்தை குடிகொள்வேதா தெளிவான சதாசிவ
பீடம தாகிய—தேசிகா நின்னடி தாதா
பந்தமறுப் பாய்நாதா பரமே யருவுருவாகி
நிறைந்தவா—பாசமழிப்பாய் நீதா (வல்லபை)

3. தேகம்நிலை நில்லாதே திகழ்மா மதுரம்பொழி
தேனே சீனியே—ஜெனிக்கும்வகை பொல்லாதே
யோகநிலை விள்ளாதே ஒரு பாலகன் நொந்து
வருந்து மிடர்தவிர—நுணக்கமது சொல்லாதே
(வல்லபை)

4. சகிக்கமுடி யாதையனே தமியே னுடல்பொருள்
ஆவிமூன்றுந்திறை—தந்தேன் தந்தேன் மெய்யனே
சுகிக்குமடியார் நாளும் தொண்டு புரியும் சபை
கண்டு மகிழ்ந்திடும் —சுகத்திலிருத்து வாயே
(வல்லபை) 15.

பல்லவி

காணக் கிடைக்குமோ கணேசா நின்பாத சேவை
கரிமாமுகனே சிற்சபை தனிலே நடமிடு பொற்பாதம்

அநுபல்லவி

பேணப் பேணப் பிறவி நீக்கிடும்
பெருமானென்றுனைப் பிரியமாய்த் தேடப்
பேதமை யென்பதுசற்றும் பாதகமென் றுணராமலே
(கா)

சரணம்

1. சோதி மகுடம் பத்திக்கப் பத்திக்கத்
துதிக்கை இசைந்து சித்திக்கச் சித்திக்கப்
பாதச் சிலம்பு சத்திக்கச் சத்திக்கப்
பகர்ந்த மந்திரம் தித்திக்கத் தித்திக்கப்
பரிபாஷைக ளறியும்படி திரிகாலமு முணரும்படி (கா)

2. வேதாகம சாஸ்திர புராணமும்
விரிந்த சாஸ்திரமும் பலர்க்குங் காட்டியே
சோதிட சிற்பமும் ஆரூடங்களும்
சொல்லத் தொலையாத கற்பித நூல்களும்
துகளற்றிட அடியர்க்கருள்புரியக்கிர்பை தருமுத்தினைக்
(கா)

3. சரியை கிரியாயோக ஞானமும்
தத்துவங் கடந்த முத்தர்கள் சேவையும்
அரிசிவ மெனக்கருதி நடக்கும்
அன்பர்கள் நேசமும் தந்த குணாளனே
அறிவாகர சொருபத்தினி லயமாகுத லுறுதிப்பட (கா)

4. தேவர்கள் மூவர்கள் காணுத் திருவடி
சிதம்பரத்தில் நடிக்குந் திருவடி
பாவனைக் கெட்டாப் பரமன் திருவடி
பத்தர்கள் தேடிப் பிடிக்குந் திருவடி
பந்தாதிக ளற்றுக்கிருபை சிந்தைதனில் வைத்துத்
தினம் (கா) 16.

பல்லவி

கண்டுகொண் டாயோ மனமே—கணேசனைக்
கண்டுகொண்டாயோ

அநுபல்லவி

கண்டுகொண் டாய்நீ தொண்ட ரிடத்தே
கருணைபுரியுங் கணேசர் பதத்தைக் (கண்டு)

சரணம்

1. வானவர்க் கருள்புரியு மீசன் மதுராபுரியில் வாழுங்கணேசன்
மோனமுற்றிடு மௌனயோகன் மும்மதம்பொழி மூஷிகவாகன்
ஞானமூர்த்தி மெய்ஞ்ஞானிகள் பாகன் நற்றமிழ்க்குதவி புரிதேகன்
ஆனைமுகத்த னங்குசபாசன் ஐங்கரத்தனை அனுதினமுநீ (க)

2. வைகைநதியின் தென்பாலோங்கி வளர்ந்தராஜ விருக்ஷத்தடியில்
செய்யபுகழ் பெற்றேங்குமீசன் செங்கோல் செலுத்தி யரசு புரியும்]
சையோகத்தையும் மகிமையுங்கண்டு தபசுபுரிவ ரனந்தங்கோடி
நைவேத்தியஞ்செய் யன்பர்கள்நெருங்கி நாளும் பணிந்திடு
விதத்தை நாடிக் (கண்டு)

3. பத்தி புரியு முலகத்தோர்கள் பாவனைகளை அறிந்தனுதினமுஞ்
சித்திகொடுக்குங் கிருபையாளன் ஜென்மவினைகளகற்றுவேளன்
கற்றுணர்ந்தும் நல்லறிவில்லாத தசடர்தங்களை நரகில்தீத்தும்
வெற்றிபுரிந்திடுமையன்பதத்தை விரும்பி நன்மைகள் பெறவும்
நாடி (கண்டு) 17.

பல்லவி

ஏழைபடுந்துயரம் பாராய் சற்றே—ஏழைபடுந்துயரம்
பாராய்

அநுபல்லவி

பேழை வயிற்ருேனே பெருச்சாளி வாகனனே
பெற்றவா வுனைப் பற்றவா
பிறந்துபிறந்து மண்மேல் உழன்றுவஞ்சியர் மோகத்
தலேந்து குடிகேடன்போல் திரிந்துகெட் டழிந்திடும்
(ஏழை)

சரணம்

1. முன்னுள்செய் கர்மவினைப் பயனே—அந்நாள்
முறையை விதித்துதவு மயனே
இந்நாள் படுந்துயர்சற் றல்லவே—இத்தை
யார்பா லெடுத்துரைப்பேன் குறையே
என்போ லெளியவரும் உன்போல் வலியவரும்
எங்கெங்கும் பார்த்தாலு மிலேயே – துன்பம்
அங்கமெடுத்தவர்கள் தொலேயே
இச்சையினுல் வருமாயை முற்றுமே சூழ்ந்துகொண்
டெனை
இழுத்து மடிபிடித்துத் தொடுத்துப்போராடுதே(ஏழை)

2. பெரியோர்செய் நன்றிமறந் தேனே—பொல்லாப்
பிழைகளேச் செய்யத்துணிந் தேனே
வெறியரோ டுறவுசெய் தேனே—சுத்த
விரதாதி தன்னேயிகழ்ந் தேனே
விண்ணவர்கள் தொழுதேத்தும் அண்ணலே உனே
மறந்து
வினைப்பய னின்னதென்று மறியேன்—சோ
தனைக்குநா னென்னசெய்வே னெளியேன்
வேதவே தாந்தமுணர் மாதவர்கள் அடிதொழாது
விட்டகுறை யல்லாது கிட்டுமோகிட் டாதோ சொல்
வாய் (ஏழை)

3. மதலேசெய் குற்றம்பொறுப் பாயே – அசுத்த
மாயா விகாரமறுப் பாயே
குதலேவாய் மொழியென்னுங் குற்றமோ—இதைக்
குற்றமென் ருலுலக மொப்புமோ

கோடானகோடி சென்மம் நானே பிறந்திறந்தும்
குறைக ளனுபவிக்க வில்லையோ—இந்தத்
தரையி லெனைப் போல்யாரு மில்லையே
கொடியவினையனென்று முடியாக் கணக்கெடுத்தால்
குற்றவாளி நீயென்ன வுத்தமர்கள்மதிக்காரோ (ஏழை)

4. அறியாத பாலனென்றுர் சொல்லுவார்—என்றும்
அனியாயம் செய்தால்நியாய மல்லவே
பரிகாரமென் றென்றைக்கு மில்லையோ—பொல்லாப்
பகையனென் றுலும் கொடுஞ் சொல்லையோ
பலகால் செனனமெடுத் தொருகால் முடிவில்லாத
பற்றுவர வெங்குமிலை ஐயனே—வழக்கில்
சற்றுமுனை விட மாட்டேன் மெய்யனே
பாக்கியென்று சொன்னுலுன்னைத் தாக்குவேன் சபை
தனிலே
பரியாசம் செய்வதெல்லாம் அறிவேன் சத்தியமாக
(ஏழை)

5. கருணைப் பிரவாக னென்றுஞ் சொல்லுவார்—பொய்க்
கணக்கு முடித்தாளென்றும் விள்ளுவார்
அருமை தெரிந்தவர்க ளழுவார்களென்று—மதை
யார்பாலுஞ் சொல்லவில்லை களவால்
அற்பமான செய்கையென்றும்உத்தமரிகழ்வாரென்றும்
அடக்கங்கள் செய்துகொண்டேன் குரவா—
உன்தன்
திருட்டுத் தனங்களெல்லாம் மறைவா
அப்பனே நான் சொல்லவில்லைபற்றுவரவெனக்கில்லை
அடிமை யெனச்சத்தியம் முடிவாகச் செய்துகொண்
டேன் (ஏழை) (18)

ஹிந்தோளம் ஆதி

திருப்பரங் குன்றம்

பல்லவி

காக்கக் கடனுனக்குக் கந்த வடிவேலா நீ
ஆர்க்குங் கிருபை செய்யும் அப்பனே! குன்றூரா

அநுபல்லவி

காக்கவந்திடு கற்பகமே வினை—தீர்க்கவந்திடு மற்புதமே
(காக்க)

சரணம்

1. அத்தனுடன் வாதாடி அம்மைபெற்ற பாலா
அன்பர்களைக் காக்கவந்த சின்மய விலாசா
சுத்த துரியதுரியாதீத விதலோலா
* சுப்பிரமணியன் சொற்கவிக் கருள் புரியுஞ் சீலா
சூக்ஷ்ம வெளியேசுந்தரனே காட்சி புரியு மந்தரனே
(காக்க)

2. சூராதி சூரரைவென்ற தோகைமயில் வாகா
சுத்த நிற்குணனுபவ முத்திதரும் போகா
ஆருதாரப் பொருள மைந்த வச்சிரதேகா
அம்மைவள்ளி தெய்வானைக் கன்புபுரி பாகா
அமரர் பயங்கர மொழித்தவா சமரில்முகன் றனை
வதைத்தவா (காக்க)

3. நிற்குண நிராலம்ப நிர்மல வினோதா
நிரஞ்சன நிராமயம் நிறைந்தபரி போதா
சொற்பெரிய பூரண சுயம்பிரகாச நாதா
சொல்லரிய சோதிமய மானநவ நீதா
தோகைவிரித்துயர் மாமயிலேறித் தோன்றிநடத்தும்
வேலனே (காக்க) 19.

பல்லவி

ஆடிவருவாய் மயிலேகந்தனைத்—தேடிவருவாய்மயிலே

அநுபல்லவி

அஷ்டா க்ஷரத்திலுயர் அறுமுகனைப் பணிந்தேத்தி
(ஆடி)

சரணம்

1. ஓம் சரவணபவ குகனே ஓம் சயிலொளி பவநிதனே
ஓம் திரிபுரபவ மயனே ஓம் திகழொளி பரசமயனே
ஓங்கார வட்டமதில் உள்ளே யமைந்த
ஓம் பிரணவமயமதைச் சற்றே நினைந்து (ஆடி)

2. முத்தி தரும்சிவ யோகன் மூர்த்திப் பிரணவ மூலன்
அத்தி முகன்தனக்கிளையோன்அன்பர் மனதருகிருந்து
ஆடுமயி லேறிவிளை யாடிவருந் தீரன்
அமரரிடர் தீர்க்குநம தையனை நினைந்து (ஆடி)

---

* சுப்பிரமணியன்—சுவாமிகளின் இயற்பெயர்.

3. நித்தியகல் யாணசுதன் நேர்ந்த வரப்ரசாதன்
பத்திபுரி குமரேசன் பாதமதை நினைந்துருகி
பாடுமிசைக் கானவொரு நாளுமிடர்வாரா
பரம பதமடையப் பத்தியதும் வேரே (ஆடி) 20.

—:o:—

தந்யாஸி **சிவபெருமான்** ஆதி

பல்லவி

சிவபெரு மானுக்குத் தொண்டு செய்யாவிடில்
சென்ம மெடுத்ததும் வீணே

அநுபல்லவி

அவனி தனிலதிக தவமகிமைகள் பெறும்
அன்பர்ம னதிற்குடி கொண்டரு ளும்பிரம பரம (சிவ)

சரணம்

1. ஏழைபங் காளரா யிருப்பார்—எளி
யோர்செய் வினைகளைப் பொறுப்பார்
காளைமீ தேறியே நடிப்பார்—கை
லாசம் வீற்றிருந்தருள் கொடுப்பார் (சிவ)
2. அற்பர்கள் தன்னைமறந் திடுவார்—அறி
வுள்ளோர் தனைத்துறந் திடுவார்
சிற்பர சின்மய மாகி—நிதம்
சிவலோக மிருந்தருள் கொடுப்பார் (சிவ)
3. சரியை கிரியா யோகபதங்கள்—தனைச்
சாற்றியே நிலைபுரிந் திடுவார்
அருவ மின்னதென்றும் உருவமின்னதென்றும்
ஆனந்தங் காட்டியருள் கொடுப்பார் (சிவ) 21.

———

பல்லவி

சோதனை செய்யாதே அரனே—சோதனை செய்யாதே

அநுபல்லவி

சோதனை யால்வெளி யாகும் விதங்கள்
சூத்திர மென்று துணைபற்றி னேனே (சோதனை)

சரணம்

1. அத்தனே உன்னை யனுதினம் யான்தொழச்
சித்தி புரியும் சிவனே யினியெனைச் (சோதனை)
2. பஞ்சமா பாதகர் நெஞ்சம் பிளந்திட
அஞ்சலில் வந்து அனுக்கிர கம்செய்வாய் (சோதனை)
3. கருணையா யன்பரைக் காக்குந் தயாபரன்
வரும்வினை யெல்லாம் அகற்றியே கைக்கொண்டு
(சோதனை) 22.

பல்லவி

ஈசா எனக்குவரந் தாராய்—இதுசமயம்
ஈசா எனக்குவரந் தாராய்

அநுபல்லவி

பாசக் கடலில்விழுந் தாசைப் படும்வினையால்
மோசப் படாமலென்னை நேசித் தருளுகந்து (ஈசா)

சரணம்

1. ஆதி யினிற்செனித்த கால மிதுவரையில்
ஓதிப் படித்தகல்வி யேதுக் குதவியினி (ஈசா)
2. கும்பிக் கிரையேதேடிக் கூவித் திரிந்தேனிந்நாள்
நம்பிக்கை போகுங்காலம் நானிங் கிருப்பதில்லை (ஈசா)
3. கள்ளர் திருடர் தம்மைக் கைக்கொள்ளுங் காலமதில்
வள்ளலென்றும்பேரேதுவையகத்திலாருமில்லை(ஈசா)23

பல்லவி

ஈசனை நம்பினேனே—செக—தீசனை நம்பினேனே

அநுபல்லவி

ஈசனை நம்பியோர் மனத்துடன் இருதயத்தினைத்
திருத்தி (ஈச)

சரணம்

1. ஆசைப்படுவ தேனோ அலைந்தோடித் திரிவதேனோ
பாசக்கடலைக் கடந்தும் பலவேஷத் தொழில்களேனோ
(ஈசா)

2. மாடுமக்களை மறந்து சொந்தமனைவி தனையுமிழந்து
வீடுசுற்றமு மறந்து மெய்ஞ்ஞான வீட்டினைத்
துறந்து (ஈசா)

3. ஆதியந்தமுமாகியரன் கண்ட வெளியுமாகி
சோதிவடிவமான பிர்ம்மசூக்ஷ்மவழியைத் தெரிந்து
(ஈசா) 24

பல்லவி

உனை நம்பி னேனே யான்-உனை நம்பி னேனே

அநுபல்லவி

உனை நம்பி னேனிந்த வுலகத்தை மதியாமல் (உனை)

சரணம்

1. வேதங்களோதி அறிந்துன் விதங்களைப் பாடி
மாதர்கள் மேலிச்சை வையாமலே யுந்தன்
பாதத்தைத் தேடிப் பதந்தரு வாயென்று (உனை)

2. பூதலத்தோர்கள் பணிந்து புகழ்ந்திடும் நாதா
சோதனையா லெளியேன் படும் வாதனை
சொல்லவொண் ணாது சுகந்தரு வாயென்று (உனை)

3. மாதமும்மாரி பொழியு மதுரையில் வாழும்
நீதனே நம்ஜெக தீசனே உன்னை
நினைந்து நினைந்து வரந்தருவா யென்று (உனை) 25

பல்லவி

ஐயன் கிருபை வேறே சுகம்—ஐயன் கிருபை வேறே

அநுபல்லவி

ஆர்க்கும் கிருபை புரியும் விதங்கள்
அவரிடத்திலே கண்டாய் வேறெவரிடத்திலே கண்டாய் (ஐ)

சரணம்

1. அன்பர் மனதிற் புகுந்து—விளை—ஆடுங் கூத்துகள் பாராய்
உன்னும் பதத்தை நினைந்து—தினம்—ஊணுறக்கமு மிழந்து
இன்ப சுகமும் மறந்து—இங்கே—இனிப் பிறவியு மகற்ற
இன்னவித மென்றுரைத்தார்—ஜெக—தீசன் பதத்தை நாடி (ஐ)

2. அன்னை தந்தையுமவரே-எனக்-கானகுருவு மவ ரே
சொன்னமொழிகள் தவரு-மதுரைச்-சொக்க வனச்சொக்க [நாதா
நன்னயமாக என்னை-இங்கே-நாளுக்கு நாளாய் வளர்த்து
இன்னவித மென்றுரைத்தார்-இங்கே-இனிப் பிறவியுமில்லை (ஐயன்)

3. உலகத் துதிக்கு மன்ன-ரெல்லா-முணர்வில் லாத கள்ளர்
நிலையற்ற வாழ்வை நம்பி-நாளும்-நெறிகள் தவறி நடந்து
சிலையிற்றெடுத்தவாளி-யம்மைச்-சீதையைச் சிறைவிடு தல்போல்
ஒளித்தெய்ய வந்தாரங்கே-உலக-நாதரென் றுரைத்தேனிங்கே
(ஐயன்) 16

பல்லவி

பூமியில் வாரானோ அருள்பெற யிங்குவந்து
பொற்பதந் தாரானோ

அநுபல்லவி

வாமித் திரிசூலி சிவகாமி சௌந்தரி
மங்கைமண வாளனைக் கண்டுதெரி சித்திட (பூமி)

சரணம்

1. அன்ப ரிருதயத்தில் குடிகொண்ட ரூபம ரூபமதாய்
இன்பங் கொடுப்பவனுய் எனதுள்ளத் தேகமாய் நிற்பவனுய் (பூ)

2. தில்லைச் சிதம்பரத்தில் நடம்புரி சித்தம் பலத்தானே
அல்ல லறுப்பவனே உனை யனுதினம் யான் துதிக்க (பூமி)

3. சாலோக சாமீபங் கடந்த சாயுச்சியம்
நாலாம் பதவிதன்னை அடைந்திட நற்பதங் காட்டுதற்கு (பூமி)

4. கலியுகந் தன்னிலே ஐயன்வந்து காட்சிகள் காட்டவென்று
உலகில் மானிடமாய் வருவாரென் றுண்மைதெரிந்திருந்தும் (பூ)

5. ஊழூழி காலமெல்லாம் அவதரித் துண்மைகள் காட்டவென்று
ஏழை பரதவித்து அழுங்கண்ணீர் இன்னமும் போதாதோ (பூ)

6. எங்கும் நிறைந்தவராய்ப் பலவுயிரெல்லாந் தழைத்துநிற்க
பங்குகொ டுப்பவனுய் அரிபரி பாஷைகள் சொல்பவனுய் (பூமி)

7. வேதங்கள் பொய்யாமோ விதித்த விதிகளும் பொய்யாமோ
சாதன முன்னவர்க்கு அருள்தந்த சாட்சியும் போதாதோ (பூமி)

மதுரை—மீனுட்சியம்மை

பல்லவி

பாராயுன் திருக்கண்ணுல் எனைப்
பார்த்துச்சஞ் சலங்களைத் தீராய் (பாராய்)

அநுபல்லவி

பாரோர் புகழ் மதுராபுரி மேவிய சங்கரியே
சிவசங்கரியே நீ (பாராய்)

சரணம்

1. மாமணி மகுடம் புனைந்திடும் வல்லி
மதிவதனங்கள் சிறந்திடுஞ் செல்வி
காமனையெரித்த கண்ணிணையுடையாள்
கற்பகத்தருவே கனியெனுந்திருவே (பாராய்)
2. வண்டுகள் பாடும் வனந்தனி லுதித்த
மஞ்டிசங்காரி மணிமந்த்ர ரூபி
குண்டோ தரனுக் கமுதினை அளித்த
குர்த்தி ஓங்காரி பரத்தி ரீங்காரி (பாராய்)
3. ஆதியி லரனோ டாடிய சக்தி
அன்பத்தோ ரக்ஷரத் தமைந்திடுஞ் சித்தி
சோதிமுச் சுடரே சுடரொளிக் கொழுந்தே
சூக்ஷ்ம வெளியே காட்சிதந் தெனை நீ (பாராய்) 18.

மனநிலை யுணர்தல்

பல்லவி

கோபஞ் செய்யாதே மனமே—கோபம் செய்யாதே

அநுபல்லவி

கோபஞ்செய்தால் பாபங்கள் நேர்ந்து
குற்றம்வந் தெய்துனைச் சற்றும் விடாது (கோ)

சரணம்

1. பாசக்கடலை அகற்றிக் கொடும் பாழ்வினைகளைத் துரத்தி
நேசித்தரனை மனதில் தினமும் நினைந்து நினைந்து திருத்தி (கோ)

2. தாய் வயிற்றினில் பிறந்து நல்ல சன்மார்க்கங்களை அறிந்து
மாய்கை யென்றிங்கே தெரிந்து மனம் வாடுவ தேன்மதி மறந்து

3. உன்னைப் படைத்தவ னொரு உனக்குள்ளே இருக்கிறுன்பாரு
சொன்ன படியேநீ தேரு சிற்சொரூப நிலையைநீ சாரு (கோ)

4. மூடர்கள் எத்தனை கோடி பல மூர்க்கர்கள் எத்தனை கோடி
பாடி யிருப்பவர் கோடி பணந் தேடியிருப்பவர் கோடி (கோ) 29.

காவடிச்சிந்து

1. வெள்ளியி னுலேவி ளைந்தந கைகளை
வேண்டாமென் றேநினை மனமே—திரேகம்
பூண்டால்வ ரும்வினை தினமே—நம்மை
ஆண்டா ருரைத்தது முனமே
வேதவிதி யோவல்லது சூதோவி னையோவென்றறி
விட்டகு றைவந்து தாக்குஞ்—சஞ்சித
கட்டையெல் லாம்பஸ்ம மாக்கும்

2. பொன்னினு லேசெய்த பூஷண மென்றுமே
போடவி ரும்பினுல் கேடு—இனி
நான்சொல்வ தேவழி பாடு—மறை
நீதியி லேவுற வாடு
புலவோர்களு மரிதாகிய தவமேசெயு மிடமானது
போயுணர்ந் தேபதந் தேடு—சிவ
யோகமொன் றேசெய்ய நாடு

3. தங்கத்தி னுலேச மைந்தந கைகளைத்
தானறி யாமலே போடு—சற்றும்
யான்விரும் பேனது ஓடு—எமன்
ஓலைவந் தாற்சுடு காடு

தனதானதை உறவோர்களு மெனதேயென
[விடுவார்களோ
சாலமல் லோயிந்தக் கூடு—பர
மானந்த மேசொந்த வீடு

4. முத்தார மோடுந வரத்ன மாலைகள்
மோகன மாலைகள் வேரோ—பரி
பாகமென் றேயுணர்ந் தாரோ—சுத்த
யேகவெ ளிதுறந் தாரோ
முடிமன்னர்கள்படையாதிகளொடுகூடியேநிலையாயினு
மோசமென் றேமுன்னோர் கருதி—மல
பாசமென் றேதள்ளுஞ் சுருதி

5. பட்டுப்பட் டாவளி பார்க்கவ லங்காரம்
பண்ணவென் றேநினைந் தாயே—சர
மெண்ணும லேபுனைந் தாயே—கொன்று
உண்ணுவி ரதமென் றாயே
பக்தரொடு முக்தர்களும் சித்தந்தெளிந் தாரென்பது
பாவமென் றேமர வுரிகள்—எடுத்
தாடை புனைந்தது மறிவாய்

6. பூடுசு சோடுச டாவென்று பாதத்திற்
பூட்டுவ தும்நல்ல மதியோ—காவி
வேட்டியு டைகளும் விதியோ—தன்னை
மேட்டிமை செய்வதுங் கதியோ
போதைபல மாமிசமும் வேறுபட வேதங்குரு
போதிப்ப தும்உணர் வாயே—பின்னால்
வாதைப்ப டுவதும் நீயே

7. வேதாந்த வீட்டின்வி ளக்கொளி கண்டவர்
மெய்யிலே தும்அணிந் தாரோ—யாவும்
பொய்யென வேதுணிந் தாரோ—பர
சையோக மேயுணர்ந் தாரோ
வெற்றிபுரி மாலையணிந் துற்றகுரு நாதனெடு
வெட்டவெ ளியினிற் சார்ந்தார்—பிர்ம்ம
நிட்டைபு ரிந்துமே தேர்ந்தார்

8. பெண்ணுசை யென்றும் பிதற்றித் திரிந்திடப்
பேதமை யேபிறந் தாயே—யோக
சாதனங் கள்மறந் தாயே—கொடும்
பாதக மும்பெருந் தீயே [மூன்றும்விடப்
பெண்ணுசைகள் பொன்னுசைகள் மண்ணுசைகள்
பேசுமெய்ஞ் ஞானிகள்பாதம்—தொழப்
பாசம கலுமே நீதம்

9. மாடுமக் கள்மனை வீடுசுற் றமற்பம்
வாழ்வுனக் கேன்மதி கேடா—மெத்தத்
தாழ்வெனக் கேனது கூடா—முத்தர்
ஞானவ ழிக்கிது யீடா
மனமேபெறு துணிவேபெற க்ஷணமாகிலுங்
[குணமோடிரு
வானமு தத்தினை மகிழ்வாய்—உண்ணும்
தேனமு தத்தினைத் தெளிவாய்

10. ஆறு சுவையொடு நீபுசி யாதிரு
அத்தன் திருவடி காணும்—யோக
சித்திக ளும்பல தோணும்—திட
பத்திவை ராக்கியம் வேணும்
அறமேபுரி துறவாதிகள் பணியேசெயத் துணிவாயிரு
அற்பசு கங்களும் ஒழியும்—ஈசன்
பொற்பதங் கண்டுமே தெளியும்

11. பந்தமு மற்றுப்ப ணியற்றுச் சற்குரு
பாதத்தைப் போற்றிடு சேயே—அருள்
வேதவி திப்படிநீயே பேதா
பேதகம் போக்கிடு வாயே
பலகாலமும் நிலையாகவே சலனுதிகள் விலகாதிரு
பஞ்சப்பொ றிபுல னடங்கும்—மாயா
வஞ்சப்பி றவிக ளொடுங்கும்

12. பாவம கன்றிட வேதமு ழங்கிடப்
பந்தமு னக்கினி யேனே—துன்பம்

சொந்தமென் றேநினைப் பேனே—அருள்
வந்ததென் ருல்விடு வேனே
பாசக்கயி றேநித்தியம் வீசித்திரி வார்களொடு
பக்ஷம றந்திடு மயிலே—அரு
ளிச்சைசு ரந்திடுங் குயிலே 30.

பல்லவி

வந்ததை ஒப்புக் கொள்வாய்—மனமே
வந்ததை ஒப்புக் கொள்வாய்

அனுபல்லவி

வந்ததுவே சிவன் தந்ததென் றறிந்து
சிந்தை மகிழ்ந்தே தேறித் தெளிந்து (வந்ததை)

சரணம்

1. மட்டுப் படாத கவலையை யொழித்தும்
வையகந் தன்னில் மகிமை யளித்தும்
வெட்ட வெளிதனில் பம்பரம் போல
விசைகொண் டாடிடும் விமலனைக் கூடி (வந்ததை)

2. பாசபந் தமதை வேரறத் தாக்கிப்
பஞ்சப் புலன்கள் பறந்திடப் போக்கி
ஆசை கொண்டுவெகு நேச மதாக
ஐயன் திருவடி யனுதினம் நோக்கி (வந்ததை)

3. நல்லது கெட்டது நமக்கினி யில்லை
நாவுக் கறுசுவைக் கஞ்சியே தொலலை
பல்லுயிர்க் கெல்லாம் பரமனே யிருக்கப்
பஞ்சமு முண்டோ பயம்நமக் கேது (வந்ததை) 31.

பல்லவி

மனமே நீயிந்த சகந்தனில் வாழ்க்கையை
மாயமென் றறிந்திடு நிசமே

அனுபல்லவி

தினமும் கிருபை புரிந்துபரசு கந்தருஞ்செக
தீசன் பாதத்தை நாடி—ஓர்மையாகக் கூடி (மனமே)

சரணம்

1. ஐந்துபேர் வாழ்கின்ற வீடு—அதில்
அறிவான பொருளொன்றை நாடு
பஞ்சுபோல் பறந்திடுங் கூடு—நாளைப்
பாவியெ மன்வந்தால் காடு (மனமே)

2. வினையினல் செனிக்குமித் தேகம்—நீ
வீண்காலம் போக்குவது மோகம்
அனைவர்க்கு முதவாதிப் பாகம்—இதை
அறியா திருந்தால்சந் தேகம் (மனமே) 32.

பல்லவி

மோசம் போகாதே மனமே நீ—மோசம் போகாதே

அனுபல்லவி

ஆசையு டன்பல வேஷமெ டுத்துநீ
அற்ப சுகத்தை அனுதினம் கைக்கொண்டு (மோசம்)

சரணம்

1. பார்தனில் பெற்றதாய் தந்தை யிருந்தென்ன
பக்ஷமு டன்பிறந் தாரிருந் தென்ன
ஊராரும் சுற்றமும் பெண்டீ ரிருந்தென்ன
உண்மையா கப்பெற்ற பால ரிருந்தென்ன (மோசம்)

2. சட்டமு டன்தேடி வைத்த பொருள்வீடும்
சார்ந்திடு மாடமா ளிகைபொன் மேடையும்
கட்டில்சோ பாமெத்தை கனக தண்டிகை
காணுத காட்சி அனேக மிருந்தென்ன (மோசம்)

3. நாடிய புண்ணிய பாவ மிரண்டும்
நம்மோடு கூட வருமே யல்லாது

தேடும்பொ ருளெல்லாம் கூடவராது
செகத்தில் வாழ்வை நம்பவொண் ணுது (மோசம்)

4. பற்றுத லில்லாத பாவியெ மன்வந்து
பாசக் கயிற்றினுல் கட்டிக்கொண் டோடையில்
உற்றதாய் தந்தை பெண்டுபிள் ளைசுற்றமும்
உன்கூட வருமோமயானமட்டுங்கண்டாய்(மோசம்)33.

பல்லவி

அல்லும் பகலும்நமக் கீசன் துணையல்லாது
ஆர்துணை உண்டுசொல்வாய் மனமே

அனுபல்லவி

தில்லை நடம் புரியும் சிவபெரு மானுடைச்
சேவடி போற்றுவாய் மனமே (அல்லும்)

சரணம்

1. பொல்லா ரிருப்பிடத்தில் போகாதே மனமே
பொல்லாங்கு நேர்ந்துவி டுங்கண்டாய்
நல்லா ரிருப்பிடத்தை நாடி நாடிநீ
நலத்தைத்தே டிக்கொள்வாய் மனமே (அல்லும்)

2. பாவிகள் இருப்பிடம் போகாதே மனமே
பாவங்கள் நேர்ந்துவி டுங்கண்டாய்
ஆவியொடுங்கு முன்னே ஈசன் திருவடியை
அறிந்து தேடிக்கொள்வாய் மனமே (அல்லும்)

3. பத்தர்கள் தொழுந்தில்லைப் பரம சிவனடியைப்
பணியாதிருந்தால் நமக்கு நாளை
குற்றம் வந்தெமன் கையில் சிக்கிக்கொள் வதுமலால்
கொடிய நரகந்தனி லழுந்து வதுநிசமே (அல்லும்) 34.

பல்லவி

மனதிற்கு எட்டாத மணியே—எந்தன்
அறிவிற்குக் கிட்டின குணமே

அனுபல்லவி

மனமி ருந்தவிடம் அறிவாகி நின்றநீ
வாக்கு மனத்திற்கொட்டா சாகரத்தில் நின்று (மன)

சரணம்

1. நாத விந்துதனில் நடுவாகி நின்றநீ
நாதாந்த வெட்டவெளி யோக வொளியுமாகி
போதங் கொண்டசிவ புண்ணிய ரறிவாகி
பொற்பீடந் தனில்நின்று கர்ச்சித்த சிலம்போநீ (மன)

2. இடகலை பிங்கலை இரண்டுமொன் ருகிய
யோக சந்நதிகண்டு நாத மொடுங்கிநின்று
விடைதனி லேறுமோ ரீச னமிர்தமுண்டு
மேவுங்குண் டலிதன்னை ஏக பதியில்தாக்க (மன)

3. நாவி னுனிமேல்வைத்து நாசி நுனியால் பார்க்க
நடனச பைதனில் நடிக்கும் சிலம்பொலி
மேவியே நின்றிட தோன்ரு தெல்லாந்தோன்றும்
விதத்தைத் தெளிவாக அறியவுங் கூடுமோ (மன)

4. கண்டா மணியோசை நாத வொளிகள் தோன்றும்
காட்சியை எவராலுங் காணவுங் கூடாது
தொண்டரறியும் விதம் விண்டாலுந் தோன்ருது
சுத்த அறிவுநிலை நிற்குண சூக்ஷுங்கண்டாய் (மன) 35.

பல்லவி

படுக்கை யேதுக்கு மனமே—படுக்கை யேதுக்கு

அனுபல்லவி

கடுக்கிட் டெழுந்த மனதை யுருக்கிக்
கார ணங்களைத் தெரிவ தல்லால் (படு)

சரணம்

1. பூமி யந்தமு நாதனுகிப் புவியி லன்பர்கள் நேசனுகிக்
காமி யங்களை யுறுதியென்றிடும் கசடுபலவுந் தணலதாகி
வாமி சுந்தரி யருகில்நிர்த்தனம் மகிழ்ந்துபுரியும் வள்ளலாகி
சாமி என்றிங்கே உலகத்தோர்கள் சாற்று மறையை அறிவதாகி (படு)

2. நீதமில்லா மனைவிமைந்தர்கள் நிச்சயமற்றதாம் வாழ்வைநம்பி
காதல்கொண்டு நற்செயலை மறந்து கரும மனைத்துங் கருதிக் கருதிப்
பாதகச் செயல்முழுதும் விரும்பிப் பாவிஎன்றசொல் பலரும் புகல
வேதனைப் படும்நரகில் வீழ்ந்து விபத்தை யடையும் விதத்தையறிந்து
(படு)

3. தீர்க்க மில்லாத மனதே ஐயன் செயலைமறந் திடாதே
காக்க வல்லோர் வறிவாய்மனக் கசடுபலவுந் தெளிவாய்
பார்க்கப் பார்க்க ஐயன்கிருபை பாலித்தருளும் பதத்தைத்
தேர்ச்சி யாகவே அடையும்விதம் தெரிந்து நடத்துவாயே (படு) 36.

பல்லவி

நித்திரை செய்யாதே மனமே—நித்திரை செய்யாதே

அனுபல்லவி

நித்திரை செய்தால் சத்துருவந் துன்னை
நிமிஷ நேரத்தில் குடிகெ டுத்திடும் (நித்திரை)

சரணம்

1. அத்தன் திருவடியை அனுதினம் நினைந்து
அல்லும் பகலுமா யன்புடன் புகழ்ந்து
பத்தி புரிந்துநீ பாவத்தைக் களைந்து
பரம பதமடையும் வழிதனில் நுழைந்து (நித்திரை)

2. ஆருதா ரப்பொரு ளென்று தெரிந்தும்
ஐம்பத்தோ ரக்ஷரம் ஆனத றிந்தும்
கூறுஞ் சுருதிபல வேதங்க ளுணர்ந்தும்
கொடிய சுகத்தைநீ திரணமென் றிகழ்ந்தும் (நித்திரை)

3. சித்தங் கலங்கித் தேறித் தெளிந்து
திருவருள் பெற்ற தொண்டர்களெல்லாம்
முத்தி யடைந்த வனுபவ மறிந்தும்
மூடத் தனமுனக் கேனினிச் சும்மா (நித்திரை) 37.

பல்லவி

கெட்டிக்காரத் தனங்களேது—மனமே
கெட்டிக்காரத் தனங்களேது

அனுபல்லவி

கெட்டிக்காரத் தனமென்று கட்டிபுக்தி யாலே
சொன்னால்
இஷ்டப்படும் போதேயையன் தட்டிக்கொடா
தேபோனால் (கெட்டி)

சரணம்

1. உலகம் கற்பிப்பதும் நாமோ—அதற்
குள்ளிருந் தாட்டுவதும் நாமோ
பலகலை பயின்றதும் நாமோ—பல
விளையாடல் செய்வதும் நாமோ (கெட்டி)

2. சந்திர சூரியர் நாமோ—அதைத்
தழுவிய வண்டங்களும் நாமோ
இந்திரன் வானவரும் நாமோ—கண்ட
எழுவகைத் தோற்றமும் நாமோ (கெட்டி)
கர்த்தன் பணிவிடையும் நாமோ—அதைக்
கருத்துட் கொள்வதும் நாமோ
முத்தர் பணிவிடையும் நாமோ—இன்ப
முத்தி கொடுப்பதுவும் நாமோ (கெட்டி)

4. ஐயன் படைத்ததெல்லாம் யார்க்கு—இதைப்
பொய்யென்று நினைக்கின்ற பேர்க்கு
பொய்யென்று நினைக்காத பேர்க்கு—ஐயன்
புகழ்கிடைக் கின்றதென்று தாக்கு (கெட்டி)

5. பஞ்சமா பாவங்களைத் தவிர்ப்பாய்—ஐயன்
பாதமே கெதியென்று துறப்பாய்
வஞ்ச வுலகங்களை வெறுப்பாய்—தினம்
மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் நினைப்பாய்
(கெட்டி)

6. பத்துக் கற்பனைகளு மில்லை—அதைப்
படித்ததா லாகுமோ நீ சொல்லு
நித்திய கர்மங்களைக் கல்லு—அதின்
நெறிகள் தவறலாமோ விள்ளு (கெட்டி)

7. பாராபர வஸ்துவு மொன்றே—அதைப்
பாராம லிருப்பதும் நன்ரு
சரிவர நடப்பது மென்ரு —அதைச்
சாராம லிருப்பது முண்டோ (கெட்டி)

8. லாயில்லா காலில்லா குவென்று—கலிமா
நவின்ரு லாகுமோ வொன்று
நேயமாக ரகிமான் கட்டளைப்—படி
நிலைத்தா லல்லவோ மிகநன்று (கெட்டி)

9. பாவங்கள் நீங்காத சொல்லு—ஐயன்
பக்தர்களுக் காகுமோ விள்ளு
கோபங்கள் நீக்கியே தள்ளு—நற்
குணமே கதிஎன்று கொள்ளு (கெட்டி) 38.

பல்லவி

ஏனுனக் கிந்த வாட்டம்—அறிந்திருந்தும்
ஏனுனக் கிந்த வாட்டம்

அனுபல்லவி

கோனொருவ னல்லாது ஈனம்நேருமோ செய்த
குற்றமிருந் தாலனுத் தப்பிதம் பொறுக்காதே (ஏனு)

சரணம்

1. நாம்தேடும் கர்மமிது நம்மைவிட் டகலாது
சார்ந்துனைக் கொல்லுமது சர்ப்பவிஷம் பொல்லாது
(ஏனு)

2. புண்ணிய பாவமிரண்டும் புனர்ச்சென்ம மெடுத்திடும்
பண்ணிய தவங்கள்பரி பக்குவம தடைந்திடும் (ஏனு)

3. மோட்சம் விரும்புஞ்சென்மம் முழுதுந் தொடருங்
கர்மம்
சூட்ச மிதுவேயென்று துன்பமின்பஞ் சகிப்பாய் (ஏனு)

4. பருவ மடைந்துமன்பர் பட்ட துயர்கள்யாவும்
சுருதி விளம்புகின்ற துறவு மறிந்திருந்தும் (ஏனு)

5. சத்தியந் தவருது தானந்தவ முயற்சி
நித்திய கர்மவிதி நேசானுபூதி பெற்றும் (ஏனு)

6. பக்தி வழியேசென்று பலசென்மம் புசித்தாலும்
முக்தி கிடைக்காதென்று மூத்தோ ருரைத்தமொழி
(ஏனு)

7. ஆணவ மாயைகன்மம் அகற்றுஞ்சற் குருபாதம்
காண வுருகிநாடிக் கண்டால் தெளிவுவரும் (ஏனு)

8, பஞ்சபூதப் பொறிகள் பரவும் புலன்களற்றுக்
குஞ்சித பாதமதைக் கூடிச் சுகித்திடுவாய் (ஏனு)

9. தற்பர சின்மயமாய்ச் சைதன்யப் பொருளாகிச்
சிற்பர மாய்விளங்குஞ் சிதாகாய வெளியிலே (ஏனு) 39

பல்லவி

சொன்னாலுங் கேட்ப தில்லையே—துறவாதி குணம்
சொன்னாலுங் கேட்பதில்லையே

அனுபல்லவி

முன்னா ளுனைப்போலவே மூட மதியுடையோர்
பின்ன பின்னங்களாகப் பிழையாலடைந்தகதி (சொன்)

சரணம்

1. ஆசைப் பிசாசைத் துரத்து—ஐயனடியை
அனுதினம் நெஞ்சி லிருத்து
பாசப் பகையை யறுத்து—ஸ்ரீ ஓமென்ற
பஞ்சா க்ஷரத்தை நிறுத்து (சொன்)

2. முத்தர்கள் பணிசெய் குவாய்—இருவினைகள்
அற்றுநற் கதியடை குவாய்
சித்தந் தெளியச் சிவமாய்வந்—துன்னைக்கூடிப்
பற்றும் பரம குருவாய் (சொன்)

3. மும்ம லங்களைப் போக்கு—பிராரத்வ கன்ம
முழுதும் புசித்து நீக்கு
நின்மல னடிதாக்கு—நிஷ்களங்கமாய்
நிஷ்டானு பூதி நோக்கு (சொன்)

4. ஆகைநிலை யுள்ள தல்லவே—கூற்றுவன் வந்தால்
காக்கவு நம்மாலு மில்லையே
சூக்குமம் அறிந்து நிலையே—சூக்ஷாதி சூக்ஷ்மம்
வாக்குமன மாதி வல்லையே (சொன்)

5. பெண்டு பிள்ளைக ளென்னுமே—சுற்றமும் வாழ்வும்
தண்டு முண்டான துன்பமே
பண்டு சொல்லனு தினமே—உற்றுணர்ந்துநீ
கண்டு தெளிவாய் மனமே (சொன்) 40.

பல்லவி

அருவுருவாகிய திருவடிதேடிடு மனமே—நித்யானந்த
அருவுருவாகிய திருவடி தேடிடு மனமே

அனுபல்லவி

அருவுரு வாகிய திருவடி யானது
அமரர் முனிவர்களு மறியவொண்ணாதது
கருணைம தம்மொழி கிருபைசு ரந்திடுங்
கரிமுக னட்சர வடிவில் வந்தவர் (அரு)

சரணம்

1. சனகாதி முனிவர்கள் தழுவிடும் பாதம்
சஞ்சலமுடையவர் நழுவிடும் பாதம்
கனக சபைதனிலே நடமிடும் பாதம்
கண்டவர் தரிசித்துக் களித்திடும் பாதம்
கற்ப காலமொடு நற்ற வாதிபுரி
முத்த ரானவர்கள் பெற்ற பாதமிது (அரு)

2. பஞ்சமா பாதகம் பறந்திடப் போக்கும்
பரம யோகிகள் பணிசெய்ய நோக்கும்
கஞ்ச மலர்ச்சரணம் கருத்துள்ளே தாக்கும்
காணாத திருவடி கலந்துனைச் சேர்க்கும்
கற்கண்டோ தேனோ சர்க்கரைப் பாகோ
கனியொடு கலந்திடு ரசமோ பாலோ (அரு)

3. நாத கீதமொடு நடனவி லாசம்
நடிக்கும் ரகசியங்கள் மதிக்க வுல்லாசம்
பாதச் சிலம்பொலிகள் பளபள வீசும்
பகரவென் றால்சேட னாவே கூசும்
பத்ம பீடமெனும் ரத்ன மேடைபல
சித்ர மாகவெகு பொற்பிர காசமுயர் (அரு)

4. நம்மால் துதிக்கவென்ருல் நாவுபோ ராது
நாதம் ஒலிக்குமொலி செவிக்கு ஏருது
சும்மா வியக்க வென்ருல் துணிவு வாராது
சொப்பனங் களிலுநாம் காணக் கூடாது
துரிய மானவழி தெரிய வேகமொடு
துயர மானபவ மகல வேவுருகி (அரு)

5. ஓகோ அனந்தமறை யோலமிட் டிடுமே
ஒருவருங் காணுத ஜாலங்காட் டிடுமே
பாகோ மெழுகோவென்றும் பதங்கள்கூட் டிடுமே
பழுக்கும் பருவமானுல் நாவுக்கெட் டிடுமே
பற்பல கனிகளு முக்கனி யாமோ
சற்சனர் தேடிடும் நற்கனி யிதுவே (அரு) 41.

பல்லவி

வாராய் கண்மணியே — என்னருகினில்
வாராய் கண்மணியே

அனுபல்லவி

வாராயென் னருகினில் மயிலே குயிலன்னமே
தீராத கவலையைத் தீர்க்குஞ் சமயமிது (வாராய்)

சரணம்

1. பச்சைக்கிளியே பசுங்கிளியே உன்தன்
இச்சை களிருந்தும்யான் ஏகிய தறியாயோ (வாராய்)
2. முத்தே பவளமே முழுநீலக் கோமளமே
உத்தமர்க ளுக்கெல்லாம் உறவாக வேணுமே(வாராய்)
3. திக்குத்திக் கந்தமெல்லாம் திசைகட்டி யாளவே
பக்கத் திருந்துபார்க்கப் பாவையே நீவந்து (வாராய்)
4. எதிர்த்தோரை ஜெயங்கொள்ளும் எமனென்று மதியாமல்
மதிக்காத பேர்களை மண்டிச் சிதைசெய்வாய் (வாராய்)
5. பூதக ணங்களெல்லாம் புறப்படுஞ் சமயங்கள்
நீதி தவறும்பேரை நிர்த்தூளி செய்குவாய் (வாராய்)
6. சத்திக ளெல்லோருஞ் சங்கமாய்க் கூடியே
வெற்றி புரியவந்த வேடிக்கை யறியாயோ (வாராய்)

7. எட்டுத் திசையும்பதி ஞறு கோணமும்
துஷ்டர்கள் மாளவே சுயக்கொடி நாட்டினேன்
(வாராய்) 42.

சந்தப்பாடல்

1. மந்திர மொன்றை நினைந்து நினைந்து
மனங்குவி யும்படி சிந்தை தெளிந்துநீ வாடுவாய்—தினந்—
[தேடுவாய்
மற்கட கப்பிடி யொத்துநி லைத்திடு
சித்தமு றக்கவெ ளிப்படு நிர்த்தனம் மயிலே-கூவுங்-குயிலே

2. பந்தம கன்றிட வந்துந டம்புரி
தந்திமு கன்பத மென்றுவ ணங்கிடு பதமே—சிவ—பதமே
பற்பல கோடிச னித்தச னிப்புகள்
அத்தனை யுந்தவிர் நற்பத மிதுவே பாராய்-நுட்பம்-பாராய்

3. சந்திர சூரியர் வந்துபொ ருந்திடும்
அந்தர மேவொரு மந்திரமென்பது சாருவாய்-நிலை-சாருவாய்
சத்திய மென்றேயு ரைந்திடு வேதம்
அசத்திய மானது நித்திய மாகா தர்மமே—இது—தர்மமே

4. அந்தர மேவிநு ழைந்திடு வாய்பல
தந்திர மாகவே விந்தைபு ரிந்திடும் அற்புதம்-வெகு-அற்புதம்
அத்துவி தத்தில்மு ளைத்திடு கற்பக
சித்தியெ னத்தரு முத்தியு மிதுவே அறிவாய்—உண்மை—
அறிவாய் 43.

பல்லவி

போதும் போது மையே—எடுத்த சென்மம்
போதும் போது மையே

அனுபல்லவி

ஏது மறியாத பாலக னென்று நீர்
எத்தனை சென்மமோ ஏமாற் றியதினி (போதும்

சரணம்

1. கால காலந்தோறும் நீதி தவருது
கட்டளை யிட்டிடுமோர் கடனுமக் கிருந்தும்

கோலங்கள் செய்திடுஞ் சாலங்க ளேதுக்கு
குணங்குறி யறியாத குழவியென் றறிந்தும் (போதும்)

2. மாதர் மக்கள்மனை மீதிலாசை வைத்து
மருவி யிருந்ததோ ரறிவுகள் யாவையும்
பேதமறச் செய்துன் திருவடி சேர்ந்திடப்
பெருங்கருணைசெய்யா திருந்தா லுனைவிடேன் (போதும்)

3. வேதங்கள் வேறு ஆகமங்கள் வேறு
விதித்ததோர் சாஸ்திர வினைகளும் வேறு
சாதி சமயமும் வேறு வேறாகவே
தத்துவம் தொண்ணூற்றாறாய்ப் பிரித்தது மறிந்தேன் (போது)

4. அண்ட பிண்டசரா சரங்களும் வேறோ
ஆதி யந்தமாய் நின்றதும் வேறோ
தொண்ட ரிருதயத் தகப்பட்டுக் கொண்டுநீர்
தூங்காமல் முழித்த முழிதெரி யாதோ (போதும்)

5. உந்தன் சமத்தெல்லாம் தொண்டர்க ளிடத்தில்
உலகமெல் லாஞ்சுத்தி ஒளிந்தாலு முடிந்ததோ
எந்த னிடத்திலு முந்தன்ச மத்தெல்லாம்
இனிமேல் நடக்காது நடக்காது சொன்னேன் (போதும்)

6. உலகம் வணங்கும்படி உயர்த்தி வைத்தாலும்
உடனே இகழும்படி தாழ்த்திவிட் டாலுங்
கலகப் படுத்தியெந்தன் சிரசைக்கொய் தாலுங்
கையுங் காலும்வெட்டித் தறித்தாலும் உனைவிடேன் (போதும்)

7. எத்தனையோ சித்துகளை எதிரில் காட்டினாலும்
ஏமாத்து செய்வதினிப் பலிக்காது பலிக்காது
செத்த பிணம்பிழைத்து வந்தாலு முனைநம்பேன்
சென்ம மெடுக்கவினி முடியாது முடியாது (போதும்)

8. நம்பின தொண்டர்களை மோகங்கள் செய்துநீர்
நாட்டிற் குடிகெடுத்த வகைதெரி யாதோ
அம்புவி போற்றிடப் பெருஞ் சித்து களைக்காட்டி
அநேக தேவர்களுக் கிடுக்கண்கள் செய்தது (போதும்)

9. உண்மை தெரிந்தவர்கள் உனைநம்பு வாரோ
உத்தமர் களுக்கெல்லாம் பத்தி பிடிக்குதே
எண்ணங்கள் பலகோடி இருந்தாலு மன்பர்கள்
ஈடழியச் செய்துபர வீடளிக்குஞ் சுகமதில் (போதும்)

10. விதித்த விதிகளும் சாதி சமயமும்
விருப்பும் வெறுப்புமோ இனியெனக் கேது
களிக்கும் பெருவழியில் சுகதுக்க மேது
கைவி டாதெனைக் கலந்துகொள் வீரே (போதும்) 44.

பல்லவி

எனக்கொன்றும் வேண்டாநின் பதமல்லா மல்வேறு
எந்தையே சிவ சிந்தையே உனை எப்படிக் காணுதிருப்பது

அனுபல்லவி

சனித்த சனனமெல்லாம் வீணுகப் போச்சு திந்த
சனனமாணுலு முனக் கடிமைகொள் வாய்நாதா
சிற்பரா அருள் தற்பரா உந்தன் சேவடிப் பதமே துதித்திட (எனக்)

சரணம்

1. உனக்கு மெனக்கு மந்நா ளுறவுபற் றியகாலம்
ஒன்ருய்க் கலந்திருந்த துண்மை ரகசியம்
நினைப்பினில் மறக்குமோ நீ செய்த நன்றி
நெடுங்கால மாகவே ஒருவரு மின்றி
நிருவிகற்ப சமாதியிற்புகும் நிஷ்டைதந்தரு ளற்புதாயினி (எனக்)

2. சமய குரவர்நால்வர் சதுர்மறை மொழிந்ததும்
சனகர் முதல்முனிவர் சாதித்த சாதனமும்
மமதை சற்றுமில்லாத மகான்செய் கண்டனமும்
மார்க்கண் டருக்காக மறலியை வுதைத்ததும்
மானிடத்திரு மேனிசாத்தியும் மார்க்கமாகவே வந்துகாட்டினை (எனக்)

3. பரம பாகவதர்கள் பரிபாஷ யுரைத்ததும்
பராசரன் மைந்தன் சொன்ன பதினெட் டொருபுராணம்
அரிசிவ பத்தி யென்னும் அனேக சமயங்களும்
அந்தரி யாமியத்துவ வுபநிட தங்களும்
ஆகமத்துடன் வேத சுருதிகளரியபாஷைகள் பலவும் நீயலவோ (எனக்)

4. அறிவிலாச் சேயனே அன்போ டணைத்துநீயும்
அத்துவித உண்மையை அறிவித்தும் அறியாத
பிரிவில்லா ஒன்ருன பிரமசை தன்யத்தைப்
பிரிவற வுணர்த்தியும் பேதமை யென்னசொல்வேன்
பிராணன் மனதெனப் பிரிக்கும்பேதமை பிரிவிலாதநிற்
குணமுமாயினுய் (என) 45

பல்லவி

கோலங்க ளேதடி குயிலே யிந்த்ர—சாலங்கள் தானடி மயிலே
கோலமோ யிதுசாலமோ வென்ருய்-கோலங்க ளேதடிகுயிலே

அனுபல்லவி

கோடானு கோடிகதிர் வீசும்பிர காசத்துடன்
கூர்மையாய்—வெகு—நேர்மையாய்
கொக்கர கோவென்று கூவுங்-குதித் திக்கரைக் கேவந் துலாவும் (கோ)

சரணம்

1. வேலைப்பொ ருதிடுங் கண்ணுள் சஞ்சித மீதிப்பொருளென முந்
விந்தையோ—யிது—விந்தையோ [நாள்
கூலிக்கு வேலைசெய் தந்நாள் குறை வேலைக்கு வந்தோமே யிந்
குற்றமோ—யிது—குற்றமோ [நாள்
கூவுங்குயில் பேசாதது உலாவுங்குயில் காணுதது
கூப்பிடு மோயிந்த நேரம் வந்த கப்படுமோவெகு தூரம் (கோ)

2. ஆங்காரங் கொண்டுநீ கூவி அரன் கோட்டைக்குள் ளேவந்து
அற்பமோ—யிது—அற்பமோ [தாவி
நீங்காது சென்மமென் றேவி யிந்நி லத்தில்வந் தோமடி பாவி
நிலையோ—யிது—நிலையோ
நித்திரைபோ காதையனைச் சற்றேமற வாதேநினை
நீங்குவ ரோநிர்த்தன மாடி யரு ளோங்கும டிநம்மைக் கூடி (கோ)

3. மும்மூர்த்தி களுமொன் ருகி முக்கு ணங்களா கப்பிரி வாகி
மூலமாய்—விந்து—மூலமாய்
சன்மார்க்க மேபெரி தாகித் தவ முடித்தாரடி மோகி
சத்தியாய்—ஞான—சத்தியாய்

தத்துவ முழுதுந்தெரிந்தும் சகலகலையு முணர்ந்தும்
சற்குரு வன்னியி லாகாதடி முத்திமோ னநிலை கூடா (கோ)

4. வேசிய ராசைகள் மறந்து விருப் புவெறுப் பற்றுத் துறந்து
வேகமாய்—அதி—வேகமாய்
ஆசைய பிமான மகன்று அகம் புறம்சுத் தமாய்க் கலந்து
அந்தமாய்—வே—தாந்தமாய்
அட்டாங்க யோகநிலை முற்றுந்தெனி வாகிவிடில்
அன்புடன் சற்குரு வருவார் இன்ப மோனநிலைதனைத்தருவார்(கோ)

5. சற்குரு வைத்தேடும் பாதை யிது சகலருக் கும்வரும் போதை
சலனம்—நிற்—சலனம்
மெய்க்குரு வந்த போதே விளக் கஞ்செய் வாரடி கோதே
விகற்பம்—சங்—கற்பம்
வேதாகம புராணநிலை சரியைகிரி யாயோகமும்
மெய்யில் விளங்குமடி நித்தம் வீணுய் வெளியி லேதடி
கற்பம் (கோ)

6. கற்ப மென்பது ஞானம் கச டற்ற லல் லடி மோனம்
காட்டிலோ—யில்லை—நாட்டிலோ
பற்பல வென்று நாட்டிலே பலர் பகரு வாரடி தொல்லை
பாசமே—யிது—பாசமே
பன்னூல்களும் முன்னேர்களும் பாசித்த வுபாசிதனைப்
பாசாண்டிக ளெப்படி யறிவா ரடி பற்றற்ற லல்லோ
தெரிவார் (கோ) 46.

———

சுத்தாத்துவித நிலை

பல்லவி

ஏதேது செய்திடுமோ-அடிமைகொண்டும்-பிறவி நீங்க
ஐயனேயினி—எத்தனை நாள்செல்லுமோ

அனுபல்லவி

வாதேது செய்யினும் சோதனை யாகுதே
வலியவந் தாட்கொண்ட மரபையா னறிகிலேன் (ஏதே)

சரணம்

1. சரியை கிரியாயோக ஞானபா தமுங்காட்டித்
தானான விடந்தனில் சமரச மாய்நின்றும்
அரிபிர்ம்ம ருத்திரன் மகேஸ்வரன சதாசிவன்
அருவ வுருவமுள்ள ஆனந்தத் தழுத்தியும் (ஏதே)

2. பிருதிவி யப்புத்தேயு வாய்வொடா காயமும்
பெருத்த பஞ்சபூத பௌதிக மாச்சுதே
சோத்திரம் தொக்குசட்சு சிங்குவை ஆக்ராணம்
தொடர்ந்த சத்தபரிச ரூபர சகந்தமும் (ஏதே)

3. வாக்குப் பாதம்பாணி பாயுரு பத்தமுடன்
மனம்புத்தி சித்த மகங்காரம் நான்குமே
போக்குவரவுள்ள ரேசக பூரகம்
பொருந்துங் கும்பகந்தனில் பிராணன பானன்சென்று (ஏதே)

4. சூதான பாஷைகள் யாதொன்றுந் தோணுது
சொர்ப்பன சாக்ர சுழுத்தி தனில்நின்று
ஆதார மானதோ ராறுக்கு மேலாக
அமைந்த துரியமதில் துரியாதீ தங்காணுமல் (ஏதே)

5. அஷ்டாங்க யோகத்தி லழுந்தி யிருக்குங்காலம்
அறிவோடு கலந்ததை யார்தா னறியக்கூடும்
நிஷ்டை முடிவிலே நேச நிருவிகற்ப
நிலைபற்றும் நீயென்றும் நானென்றும்பேதமோ (ஏதே)

6. வாகான கண்மூக்குச் செவிகள் பொறிகளென்றும்
வாய்த்த ஊறுசுவை ஒளிநாத மோசையென்றும்
ஐயையோ யிதுபற்றும் பொறிபுல னுயிருந்தும்
ஆசையெ லாமடக்கி யருளொடு கலந்ததை (ஏதே)

7. ஆன்மாக்கால் மூன்றையும் அறிவொடு கலந்துமே
ஆகாமிய பிராரத்வ சஞ்சித மூன்றுடன்
நானான கோட்டைக்குள் தத்துவப் பொருளெல்லாம்
நமனுக் கிடமில்லாமல்தனித்துநீ கொள்ளைகொண்டும் (ஏதே)

8. இருக்கு யசுர்சாமம் அதர்வணம் நான்கினுள்
இயைந்தன சூக்கும சாத்திர முண்டாக்கிப்

பக்குவ மாயெங்குந் தானுயி ருந்துகொண்டு
பலதொழில் செய்வதன் பயனை யறிந்திருந்தும் (ஏதே)

9. இயற்கை யகப்பற்றுப் புறப்பற்று நீங்கியும்
எல்லா மிவனுகி யிரண்டறக் கலந்தபின்
பார்த்த விடமெல்லாம் பராபர மொன்ருகிப்
பக்குவ ஞானிகள் பட்டபா டுகள்பொய்யோ (ஏதே)

10. நாமே பிர்ம்மமென்று நவிலவுங் கூடுமோ
ஞானிகள் நகைப்பரென் றெண்ணவும் வேண்டாமோ
ஆமோ அண்டபிண்ட சராசர மிவனுலே
ஆதித்தன் சந்திரன் நட்சத்திரமிவையெல்லாம்(ஏதே)

11. இவனே பிர்ம்மமென்ருல் இறப்புப் பிறப்பேது
எத்தவத் தோர்கட்கும் நினைப்பு மறைப்பேது
தவநெறி யுணர்ந்தோர்கள் சாற்று மறைகளெல்லாம்
தப்பா துனையன்றியொ ரணுவு மசையாது (ஏதே)

12. அன்ப ரிருதயத்தி னருகிற் குடியிருந்து
ஆனந்தக் கூத்தாடி யருள்விளை யாடலெல்லாம்
சென்ற விடங்களெல்லாஞ் சீராட்டிச் சீராட்டிச்
செப்புங்க லைகளெல்லாந் தெளிவாகத் தெரிந்தபின்
(ஏதே)

13. மனேவாக்குக் காயங்கள் மூன்றுமுன் னிடமாக
வைத்தநாள் முதலாக வருகின்ற செயலெல்லாம்
உனக்கே பொறுப்பல்லாது எனக்கினிச் சுமையேது
உண்மை யிதுசத்திய முய்வதின் பயன்சொல்வாய்
(ஏதே)

14. வாலை புவனை திரிபுரை யென்றுமே
மனேன்மணி வாயிலில் வைத்த புதையல்கள்
மேலே நாதவிந்து சத்தி சிவமாகி
வெளியொளி யானப ரம்பரா பரையாகி (ஏதே)

15. கள்ள வேடந்தரித்துக் கபட மனதில்வைத்துக்
கல்விப் பயிற்சிசெய்துங் கர்த்தனை யறியாமல்
உள்ளந் தெளிவதற் குண்மைஞா னந்தோன்ருமல்
உலகிற் பாசாண்டிக ளெதிரில் திரிவதாலே (ஏதே)

16. வித்து வரன்வரியான் வரிட்ட மென்றநான்கும்
மேலான ஞானிகள் முடிவி லடைந்ததாலே
அத்துவித முடிவை யார்தா னடையக்கூடும்
ஆண்டவனேயுன்னேவேண்டினவர்க்கல்லது(ஏதே)47

———

பல்லவி

ஆதிபராபரமே அடிமையை—ஆட்கொண்ட சூட்சமடி

அனுபல்லவி

சோதி சொருபத்தை யானறி யாமலே
சொல்லாமல் சொல்லுஞ் சுகத்தி லிருத்தியே (ஆதி)

சரணம்—கண்ணிகள்

1. சித்த பரிபாகஞ் செய்யத் திருவருள்
உத்தம மாய்வந் துறவு கலந்தது (ஆதி)
2. தேகமே யானென்றும் யோகஞ்செய் தேனது
மோகமென் றேபரி பாகஞ் செய்தானடி (ஆதி)
3. தத்துவம் நானென்றே பத்திசெய் தேனது
குற்றமென் றேபரி சுத்தஞ்செய் தானடி (ஆதி)
4. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுக்கத் தெய்வம்
மானிட மாகவே வந்த ததிசயம் (ஆதி)
5. எங்கும் நிறைந்தப ரம்பொரு ளைக்காணச்
சங்கையு முண்டோயித் தாரணி தன்னிலே (ஆதி)
6. நித்திய மொன்றே யிருக்க வநித்தியம்
சத்திய மென்று நினைத்தது தப்பிதம் (ஆதி)
7. இரேசக பூரகம் கும்பத்தி லேநிற்க
இராசயோ கமெனும் வாசிக்குப் பேரென்றும் (ஆதி)
8. பத்தி புரியப் பலதொழில் காட்டியும்
முத்தியைக் காணமு டிவுஞ்சொன் னனடி (ஆதி)
9. வேத விதிப்படி பூசைகள் செய்யென்றும்
ஆதி பரம்பரை யாகத் தொடர்ந்திறை (ஆதி)
10. சாதனை செய்யச் சகுண வுபாசனை
வேதனை யென்றும் விளக்கி வைத்தானடி (ஆதி)

11. யாகாதி கிர்த்தியங் காமிய பலமென்றும்
யோகி வெறுத்தா லுருக்கம் நிறைந்திடும் (ஆதி)

12. தன்னுயிர் போலவே மன்னுயிர் காப்பதும்
சத்திய மென்று நடக்கும் படிசெய்த (ஆதி)

13. சரமச ரங்கள் யாவுமவ னென்று
சத்திய மாகச் சுருதிசொன் னமொழி (ஆதி)

14. பச்சிலை யென்றும் பறிக்கத் துணியாதே
சச்சிதா னந்தமென் ருருந்தெ ரிந்திலர் (ஆதி)

15. முப்பாழ் கடந்த முமூட்சுக ளுக்கல்லோ
அப்பாலொன் றேசச்சி தானந்த மாகுமே (ஆதி)

16. சாதி பேதாதி சமயம் வகுத்ததும்
நீதியா சாரம் நெறிபத்தி தோன்றிட (ஆதி)

17. ஆதார மாறுங் கடந்துநின் ருலருள்
வேதாந்த வீட்டின் விளக்கொளியே யென்றும் (ஆதி)

18. அட்சர மாதிய மைந்திடுஞ் சூத்திரம்
இச்சை வெறுத்தோ ரிடங்காண லாமென்றும் (ஆதி)

19. பேரின்ப வீட்டிற் பெரியம ருந்தொன்றை
யாருந்தெ ரியாத லைந்துகெட் டாரென்றும் (ஆதி)

20. மெஞ்ஞானி கண்ட நூல் மெய்யென்று காட்டியும்
அஞ்ஞானி காணல ரிதாகு மேயென்றும் (ஆதி)

21. சித்த புருடர்கள் தேகந் தனிலுள்ள
தத்துவ மேமருந் தாகமொ ழிந்தாரென் (ஆதி)

22. முப்பூ வொன்ருய் முடிந்த யிடமல்லோ
அப்பு வென்றும றிஞரு ரைத்தாரென் (ஆதி)

23. சிவச்செய லென்றுஞ்சீ வச்செய லென்றும்
தவத்தி லுள்ளோர் தரம்பிரித் தாரென்றே (ஆதி)

24. அந்தக் கரண மொடுங்காத சீலர்கள்
சிந்தை கலங்கித் தெளிவடை யாரென்றும் (ஆதி)

25. ஆதியந் தம்வரை தேடியுங் காணுத
பாதத்தை யான்கண்டு பற்ற வருள்செய்த (ஆதி)

26. சரியை கிரிகைகள் யோகமுந் தாண்டிய
சந்நதிக் கல்லோயிச் சாட்சி கொடுத்தது (ஆதி)
27. என்னைத் தடுத்தெம் மிறைவன் பணிகொள்ள
தன்னைக் கொடுத்த ததிசயமென்சொல்வேன் (ஆதி) 48

ஆநந்தபைரவி ஆதி

நிஷ்டானுபூதியிலுதித்த குறி

1. குறிசொல்லக் கேளம்மா குறிசொல்லக் கேள்
கோதையர்க் கரசேநான் குறிசொல்லக்கேள்
2. ஆதியில் கந்தமலை பெண்ணினரசே — நான்
ஆனந்தக் குறச்சாதி பெண்ணினரசே
3. ஆலயங்கள் சுத்திவந்தேன் பெண்ணினரசே-யென்னை
அழைப்பார்க ளாருமில்லை பெண்ணினரசே
4. கோவில்கள் சுத்திவந்தேன் பெண்ணினரசே—யென்னைக்
குறிகேட்பா ராருமில்லை பெண்ணினரசே
5. தெருவீதி சுத்திவந்தேன் பெண்ணினரசே-யென்னைத்
தேடுவா ராருமில்லை பெண்ணினரசே
6. கோல மயிலழகி பெண்ணினரசே — யென்னைக்
கூவி யழைத்ததென்ன பெண்ணினரசே
7. அன்ன நடையழகி பெண்ணினரசே—யென்னை
அழைத்த விதங்களென்ன பெண்ணினரசே
8. குறிகள் தெரியுமோடி குறத்திப் பெண்ணே — நீ
குறிப்பாகச் சொல்வாயோடி குறத்திப்பெண்ணே
9. ஆனைமுகக் கடவுள் கிருபையி னால் — நான்
அஞ்சாது குறிசொல்வேன் பெண்ணினரசே
10. வேழமுகக் கடவுள் கிருபையி னால்— நான்
வேண்டுங்குறி சொல்லிடுவேன் பெண்ணினரசே
11. கேட்குங்குறி சொல்லிவிட்டால் குறத்திப்பெண்ணே-நீ
கேட்டதை யான்கொடுப்பேன் குறத்திப்
பெண்ணே
12. நாட்டுக் குறத்தியல்ல பெண்ணினரசே—குறி
நன்ருகச் சொல்வன்கேளாய் பெண்ணினரசே

13. ஐந்து கரத்தோனே யெந்தன் குருவே
ஆனைமுகத் தோனே யெந்தன்குருவே

14. தொந்தி வயிற்ருேனே யெந்தன் குருவே
துதிக்கை யுடையவனே யெந்தன்குருவே

15. வள்ளிகண வாகுமரா யெந்தன் ருருவே
மயில்வாக னக்கடவு ளெந்தன்குருவே

16. சிவனே யுமையவளே யெந்தன் குருவே
தேவிலட்சுமி கோபாலா யெந்தன்குருவே

17. சரசுவதி பிர்ம்மாவே யெந்தன் குருவே
சகலகுல தேவதைக ளெந்தன்குருவே

18. பெண்ணரசி கேட்குங்குறி யெந்தன் குருவே—யணுப்
பிசகாமல் சொல்லவேணு மெந்தன்குருவே

19. ஏழை மனத்திருந்து எந்தன் குருவே—குறி
இன்பமாகச் சொல்லவேணு மெந்தன்குருவே

20. மனதில் திகைத்த குறி முழுமையுமே
வகையாகச் சொல்லிவாரேன் குறத்திப்பெண்ணு

21. கேளம்மா பெண்ணரசே நினைத்த குறி
கீர்த்தியுள்ள கன்னியவள் பருவம்வந்தும்

22. மங்கள மாகாத கவலை யொன்று
மணவாள ரின்னுரெனக் குறிப்பறிய

23. தேனே நீ யெந்தனிடங் கேட்ட துண்டு
தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன் நன்ருய்க்கேளாய்

24. அநேகர்கள் கேட்டதுண்டு பெண்ணி னரசே
அவர்களுக்குக் கிட்டாது பெண்ணினரசே

25. கனவுகள் கண்டதுண்டு பெண்ணினர சே—யதில்
கண்காட்சி யானதுண்டு பெண்ணினரசே

26. மணமு முடிக்கவென்று பெண்ணினரசே—யிங்கே
மணவாளர் வந்ததுண்டு பெண்ணினரசே

27. ஆர்க்குந் தெரியாது பெண்ணினரசே—அவர்
ஆனந்த முள்ளாரம்மா பெண்ணினரசே

28. இராசக் கிரீடமது பெண்ணி னரசே
இரத்தின மாலையது பெண்ணினரசே
29. சாலக்கண் ணுடியது பெண்ணி னரசே
சகலருக்குந் தோன்ருது பெண்ணினரசே
30, அற்புதக்கண் ணுடியது பெண்ணி னரசே
அன்பருக்குத் தோன்றுமம்மா பெண்ணினரசே
31. கன்னிகைக்கு மணவாள ரதுவேயல்லால் – வேறு
கலக்கமு முண்டோசொல்வாய் பெண்ணினரசே
32. காரண முடிக்க வென்று கன்னியவளும்
கலியுகத்தில் வந்ததுண்டு பெண்ணினரசே
33. மூட ரறியார்கள் பெண்ணி னரசே
மூர்க்கமுள்ள கன்னியவள் பெண்ணினரசே
34. தன்னை யறியவில்லை பெண்ணினரசே—யினித்
தானு யறிந்துகொள்வாய் பெண்ணினரசே
35. கால மிருக்குதென்று தெரிந்து கொண்ட – அவர்
கடுகப்போய் நின்றதுண்டு பெண்ணினரசே
36. தேடித் திகைத்ததுண்டு பெண்ணினரசே—யவர்
சென்றவிடந் தூதுவிட்டாய் பெண்ணினரசே
37. கலக்கமும் வேண்டாமம்மா பெண்ணினரசே – யவர்
கலங்காத கண்டனம்மா பெண்ணினரசே
38. கலியுகத்தில் துட்டர்களைப் பெண்ணினரசே – யவர்
கண்டிக்க வந்தவர்தாம் பெண்ணினரசே
39. அன்பர்களைக் காக்கவந்தார் பெண்ணினரசே – யிது
ஆர்க்குந் தெரியுமம்மா பெண்ணினரசே
40. மண்ணுளு மிராசனவர் பெண்ணினரசே—யிந்த
மார்க்கங்குறி தோன்றுதம்மா பெண்ணினரசே
41. சமீபத்தில் மங்களங்கள் நடக்குமம்மா – யதில்
சந்தேக மேதுமுண்டோ பெண்ணினரசே
42. குறிசொல்லி முடிந்தபின் வெகுமதிகள்
குறத்திப்பெண்பெற்றுக்கொண்டு நடந்தனளே 49

அருள் தங்கம் பாட்டு

1. பூத்திருக்குஞ் சோலையிலே ஏ தங்கம்—பூங்காவ னத்தருகே
காத்திருந்த பாவனையே தங்கம் கண்டுபிடிக்கவில்லை

2. ஏதுக்கு வந்தாரடி ஏ தங்கம்—இத்தலங்கள் பார்ப்பதற்கோ
மாதுசி ரோன்மணியே தங்கம் மாலையிட்டுப் பார்ப்பதற்கோ

3. வேடிக்கை பார்த்தாயோடி ஏ தங்கம்—விளையாடும் வேளையிலே
வேடிக்கை யாகுமோடி தங்கம் வினயமுள்ள பிரம்மவித்தை

4. கண்டு பிடிக்கவந்த ஏ தங்கம்—கண்ணனது வேலையடி
கண்டு பிடித்தாரோடி தங்கம் கன்னியிருப் பிடத்தை

5. முன்னுல் தெரியுமோடி ஏ தங்கம்—மூட வுலகத்துக்குப்
பின்னுல் தெரியுமடி தங்கம் பிரியமுள்ள வாசனைகள்

6. திருட ரறிவாரோடி ஏ தங்கம்—தீர்க்கமுள்ள பிரம்மவித்தை
அறிவுள்ள மானிடர்கள் தங்கம் அறிந்துகொள்ளச் சக்தியுண்டு

7. பார்க்க மறைவுமுண்டு ஏ தங்கம்—பார்த்திருக்கச் சோதியுண்டு
தீர்க்கமுள்ள மாதவர்க்கு தங்கம் தெரிசனங்கள் தோன்றுமடி

8. தேடிப்பிடிக்க வில்லை ஏ தங்கம்—தேசமெங்கும் பார்த்ததில்லை
நாடி யிருக்கையிலே தங்கம் நாதனுக வந்தாரோடி

9. அற்புதக் காட்சியல்லோ ஏ தங்கம்—அவருடைய தெரிசனங்கள்
சொற்பெரிய மாதவர்க்கு தங்கம் சுயரூபந் தோன்றுமடி

10. ஆசையுள்ள கண்ணுட்டி ஏ தங்கம்—அறிவுள்ள சீமாட்டி
பாசக்கடல் கடந்தால் தங்கம் பரமபதம் சேரலாமே

11. எந்தன்குரு நாதா ஏ சாமி—யெனக்குரைத்த காரியங்கள்
அந்தமுடி வல்லோ சாமி ஆரறியப் போகிறுர்கள்

12. புத்திகள் வந்ததையா ஏ சாமி—போதனைகள் செய்ததன்பின்
இத்தனை நாளாக சாமி எடுத்துரைப்பா ராருமில்லை

13. ஆசை யொழித்து விட்டேன் ஏ சாமி—அபிமானம் விட்டுவிட்டேன்
பாச மொழித்து விட்டேன் சாமி பரமபதம் சேரவென்றே

14. சாலோக சாமீபம் ஏ சாமி—சாரூப சாயுச்சியம்
நாலு பதவியுண்டு சாமி நற்கதிகள் சேருதற்கே

15. காலங் கலிகாலம் ஏ சாமி—கலிக்குவந்த நாதனல்லோ
பூலோக முய்யுமென்று சாமி பூம்பறைகள் சாத்திவிட்டேன்

16. காணாத காட்சியெல்லாம் ஏ சாமி—கண்டுகொண்டே னிச்சமயம்
பூணாத பூண்டல்லவோ சாமி பொன்னடியைச் சார்ந்துவிட்டேன்

கணபதிக் கண்ணி

1. எந்தன்வினை தீர்த்தவனேஎன்னையாட் கொண்டவனே
சிந்தைதனி லேயுரைத்த சிற்பரக் கணபதியே

2. தந்திமுக மிலங்கச் சதுர்ப்புயங் கள்துலங்கத்
தொந்திவயி றுகுலுங்கத் துதிக்கை யுலாவிவர

3. முக்கண் ணுடையவனே மும்மதத்துக் குஞ்சரனே
சிக்கறுத்த தூயவனே சித்திபுத்தி நாயகனே

4. மூஷிக வாகனனே முத்திக் கனுகூலனே
நேசமுடன் அன்பருள்ளம் நிறைந்தபரி பூரணனே

5. பந்தம் அறுத்தவனே பாச மொழித்தவனே
கந்தனுக்கு முன்னவனே கலிதன்னைத் தீர்த்தவனே

6. வல்லபை மணவாளனே வரமருளுந் தேசிகனே
பல்லாயிரங் கோடியண்டம் படைத்தளிக்கு
மைங்கரனே

7. மூவர்களை யுண்டுபண்ணி முத்தொழிலு மீந்தவனே
தேவகுரு வாகவந்து தேவர்களைக் காத்தவனே

8. திரிபுர மெரிப்பதற்குச் சிவனுக்குப தேசித்தவா
அரிபிர மாதிகட்கு மதீதமாய் நின்றவனே

9. விஷ்ணுபுத்ரி பன்னிருவர் வேட்டதிரு மணவாளனே
துஷ்டசன நிக்ரகனே தூயசிஷ்ய பரிபாலனே

10. நீதியில்லாக் கலியுகத்தில் நின்னடிமை யானதன்பின்
சோதனைகள் செய்யாதே சூட்சமுள்ள என்குருவே

11. வேதங்களுக் கெட்டாத விசித்திரத்தைக் காட்டிவிட்டுச்
சோதனைக்கு மெட்டாது சூட்சமதாய் நின்று
கொண்டாய்

12. எல்லையற்ற காட்சிதந்து எமனுக்கிட மில்லாமல்
பல்லுயிருங் காட்சிகொள்ளப் பலனளித்த சின்மயமே

13. மாகர்த்தன் மாயோகி மாதியாகி யென்றுசொல்ல
ஏகப்பிர்ம்ம வீடளித்த என்னுளொளிர் பரஞ்சுடரே51.

மாண்ட்.

பராபக்கண்ணி

ஆதி

1. அண்ட பகிரண்ட மனைத்துமே தானுகிப்
பண்டு பழுத்த பழமே பராபரமே

2. பழுத்த பழமென்று பத்த ருனைத்தேடிச்
சுழுத்தி நிலையதனிற் சுகித்தார் பராபரமே

3. மேருகிரி யென்னும் விளங்கியபொற் பீடமதிற்
சாருநா ளெந்நாளோ சாற்ருய் பராபரமே

4. ஆருதா ரங்கடந்தே யத்துவிதக் கோட்டையுள்ளே
சாரா திருக்கத் தகுமோ பராபரமே

5. அம்பத்தோ ரட்சரமு மரியபரி பாஷைகளும்
இன்பத் துடன்காண்ப தெப்போ பராபரமே

6. ஓங்காரத் துட்பொருளை யுற்றுணர்ந்து காண்பதற்கு
ஆங்கால மெப்போ வறியேன் பராபரமே

7. பேதமைக ளாலுனது பெருமையறி யாதிருந்தேன்
மாதவத்தோர் கண்டறியும் வடிவே பராபரமே

8. பாத தெரிசனங்கள் பார்க்கவந்தால் கிட்டாது
சாதனங்கள் செய்தறிவார் தவமே பராபரமே

9. இருவினைக ளற்றுநிற்கு மேகாந்த வீடதனைக்
குருவடிவாய் வந்தெனக்குக் கொடுப்பாய் பராபரமே

10. ஆடுகின்ற கூத்தை யறிவா ரொருவரில்லை
தேடிநிலை நின்றவர்க்கே திகட்டும் பராபரமே

11. கற்றுமறி யேனுன் கற்றவரைக் கண்டறியேன்
சிற்றம் பலத்திலுறை சிவமே பராபரமே

12. சட்சமயந் தோறுஞ் சமயாதீ தப்பொருளாய்
உட்சமய மான வொளியே பராபரமே

13. தன்குற்றம் தானுணராத்தறிவுகெட்ட மாடுகள்தாம்
பின்குற்றம் பேசுவதும் பிழைகாண் பராபரமே
14. பின்குற்றம் பேசும் பிழைகள் எழுநரகில்
வன்குற்ற மென்று வருத்தும் பராபரமே
15, சாத்திரங்கள் கற்றாலும் தவவேடம் பூண்டாலும்
சூத்திரங்கள் பாராதார் சுணங்கன் பராபரமே
16. ஈச னருளே யின்னதென்று தானறியாப்
பாசாண் டிகளோடு பற்றேன் பராபரமே
17. தனிப்பொருளைக் காணாமல் தர்க்கங்கள் செய்துகொடும்
வினைப்பயனைக் கைக்கொண்ட வெறியர் பராபரமே
18. படித்தது போதுமென்று பலதர்க்கஞ் செய்வோர்கள்
துடிக்க வருநரகிற் சோர்வார் பராபரமே
19. வேதவே தாந்தமுணர் மெய்யடியார்த் தொண்டு செய்தும்
பாதார விந்தம் படிந்தார் பராபரமே
20. மெய்யடியார்த் தொண்டுசெய்ய விதங்கள்சற்றுந் தோணாமல்
பொய்யடியார்த் தொண்டுசெய்யப் புகுந்தேன் பராபரமே
21. சிந்தை யறியாத சிவபதத்தைக் காணவொரு
தந்திரமும் யானறியேன் சாற்றாய் பராபரமே
22. பட்டதெல்லாம் போதுமிந்தப் பார்மேல் பிறந்திறந்து
கெட்டதெல்லாம் நீயறிவாய் கெதியென் பராபரமே
23. ஆரிடத்தில் சொல்லி யழுது முறையிடுவேன்
வேறிடத்தில் சொல்லும் விதமோ பராபரமே
24. எல்லா வுயிர்களையு மீசனென்றே யுன்னடிமை
பல்காலும் போற்றிப் பணிந்தேன் பராபரமே
25. தன்னை யறிந்தால் தலைவனருள் கிட்டுமெனப்
பன்னுமறை சாத்திரங்கள் பகரும் பராபரமே
26. எட்டிப் பிடிக்க விசையுமோ நின்னருள்தான்
கிட்டின வர்க்கல்லோ கிடைக்கும் பராபரமே
27. விட்டகுறை தொட்டகுறைவிதிகள்வந்துநேர்ந்தாலும்
சிட்டர்பணி செய்யத் திறமாம் பராபரமே

28. எத்தனையோ சென்ம மெடுத்திறைவ னடிபணிந்தால்
குற்றமற நல்லறிவு குறிக்கும் பராபரமே

29. சுத்த மௌனி சுயஞ்சோதி நாட்டமுள்ள
சித்த ரிருதயத்தின் சிறப்பே பராபரமே

30. கள்ளக் கருத்துடைய கள்வனென்று தள்ளாதென்
உள்ளம் புகுந்துணர்வை யூட்டும் பராபரமே

31. வஞ்சகத்தை யூடறுத்து மாயா மலக்குரங்கைத்
தஞ்சமென்றே யாட்கொள்வாய் தயையே பராபரமே

32. துன்ப முறுங்காலந் துணையாக வந்தெனக்குன்
அன்பைக கொடுத்தருள் வாயையா பராபரமே

33. கிள்ளப் பழுத்துக் கிளைகடொறு மோடுரசம்
அள்ளிப் புசிக்க அருள்வாய் பராபரமே

34. கார்மேகம் போலக் கலங்கி யழுதகண்ணீர்
ஆருய்ப் பெருக்கெடுப்ப தழகோ பராபரமே

35. பாதத்தைத் தேடிப் பலகால் திரிந்தவெமைச்
சோதித்தல் நன்ருேநீ சொல்லும் பராபரமே

36. தொண்டர்களை யாட்கொண்டசுருதிகளை யாராய்ந்தும்
பண்டுசொன்ன வாக்குப் பழுதோ பராபரமே

37. கல்நெஞ்ச னென கபடனென்று தோன்றியெனை
பல்காலுஞ் சோதிக்கப் படுமோ பராபரமே

38. சின்னஞ் சிறுவயதில் தேடிவந்து மாலையிட்டீர்
இன்னும்வரக் காணுத யியல்பேன் பராபரமே

39. மாலையிட்ட நாள்முதலாய் மறுத்துமுகம் பாராமல்
வேலையென்ன வேலை விளம்பும் பராபரமே

40. பத்துவய தானகன்னிப்பருவம்வந்துநேர்ந்ததென்ருல்
சுற்றத்தா ரேசாரோ சொல்லும் பராபரமே

41. கருத்தரித்த காலமுதற் கற்புதவ ருதிருந்தும்
பிரித்துவைத்த கோலமென்ன பிழையோ பராபரமே

42. பாரிலுள்ளோர் ஏசிப் பழித்த பழிப்புகளை
நேரிலே சொல்ல நினைத்தேன் பராபரமே

43. பெண்பாவம் வீண்போகாப் பிழைகள்வந்து சேரு முன்னே
கண்பார்வை யிட்டுயிரைக் காரும் பராபரமே

44. சென்றசென்ற காலமெல்லாஞ் சென்ம மெடுத்தெடுத் தும்
பந்த மறுக்காத பாவம் பராபரமே

45. ஏழைசெய்த குற்றமெல்லாம் இன்பமுட னீபொறுத்து
மாளாப் பிறவிதன்னை மாய்ப்பாய் பராபரமே

46. அன்பர்செய்த் குற்றமெல்லாம் ஆனந்த லீலையென்று
இன்பங் கொடுத்ததெனக் கிலையோ பராபரமே

47. சரியை கிரியையென்றுந் தவமான பூசைசெய்ய
அறியு மறிவை யருள்வாய் பராபரமே

48. யோகவழி செல்ல வுறுதியற்ற பாலனுக்கு
ஏகவழி காட்டுவ தெப்போ பராபரமே

49. அஞ்ஞானம் நீங்கி யபரோட்சங் கிட்டுவது
மெஞ்ஞான மென்று வியந்தார் பராபரமே

50. பற்றிப் பிடித்துமுந்தன் பாதநிலை காணுமல்
உற்றுற்றுப் பார்த்தே னுரையாய் பாரபரமே

51. நிட்டையொடு சாதனங்கள் நியமாதி சங்கையறச்
சுட்டிநீ காட்டில் துறப்பேன் பராபரமே

52. ஆசார முள்ளோ ரறிவுநிலை பூத்தமலர்
பூசா விதிகள் புரிந்தார் பராபரமே

53. சாத்திர வழிநடந்து சத்தியநிலை பூத்தமலர்
ஆத்தி மலரென் றணிந்தார் பராபரமே

54. பந்த மறுத்தும் பலகாலும் பூத்தமலர்
கொன்றை மலரென்று குறித்தார் பராபரமே

55. அன்பைப் பெருக்கி யனுதினமும் பூத்தமலர்
தும்பை மலரென்று துதித்தார் பராபரமே

56. செறுக்கறுத்துத் தானுகிச் சென்றவிடம் பூத்தமலர்
எருக்க மலரென் றிசைந்தார் பராபரமே

57. சிந்தை தெளிந்து சிவமாகிப் பூத்தமலர்
நந்தியா வர்த்தமென்று நவின்ருர் பராபரமே

58. அவ்வுமுவ்வு மோமென்ற அட்சரத்தை மூன்றிதழாய்ச்
சிவ்வுமவ்வு மென்றுகிள்ளிச் செபித்தார் பராபரமே

59. கற்றுமறி வில்லாதார் கண்ணற்ற பாவியென்று
சுற்றிவரும் பாதையொன்று துறந்தார் பராபரமே

60. கல்லாத மாந்தர் கருத்துக் கிசைந்தபடி
சொல்லா திருந்தால் துயர்காண் பராபரமே

61. பல்லாயிரங் கோடியண்டம் படைத்துவிளை யாடுமுயர்
வெல்லாம்நீ யென்ரு லிதமோ பராபரமே

62. எத்தனையோ கோடி யெனைப்போலப் பாவியுண்டு
அத்தனையும் நீயென்ருல் அழகோ பராபரமே

63. பாசங் கடந்துந்தன் பரமாகி நின்றவர்க்கே
ஈசனென்ற நாம மிணங்கும் பராபரமே

64. வேதாந்த வீதிசென்று வெட்டவெளி காண்பதற்கு
நாதாந்த மோனநிலை நல்கும் பராபரமே

65. அட்டாங்க யோக மறிந்த தபோதனர்கள்
நிட்டானு பூதியிலே நிலைத்தார் பராபரமே

66. அடயோக மென்று வறிந்தசிவ யோகியர்கள்
திடயோக மாகச் செயித்தார் பராபரமே

67. இராசாங்க யோகநிலை நன்னெறியாற் கண்டவர்கள்
பேசா மௌனநிலை பெற்ருர் பராபரமே

68. அம்பிகா யோகமென்று மறைந்தமறை சாத்திரங்கள்
வம்பருக் கெட்டும் வழியோ பராபரமே

69. நேச நிருவிகற்ப நிட்டையது பூண்டவர்கள்
பாசங் கடந்த பரங்காண் பராபரமே

70, சந்திரகலை சூரியகலை தழைத்தோங்கி நின்றவிடம்
மந்திரகலை யென்று மதித்தேன் பராபரமே

71. பன்முத் திரைகள் பலவாய்த் தெளியாமல்
சின்முத் திரையால் தெளிந்தேன் பராபரமே

72. சித்தா சனங்களெல்லாம் செகமயக்க மாய்த்தோன்றிப்
பத்மா சனமிட்டுப் பார்த்தேன் பராபரமே

73. அறுபத்து நாலுயோக மல்லவென்று கண்டனஞ்செய்
பருவத்தை யான்தேடும் பதமோ பராபரமே

74. அறியாப் பருவமதில் அன்பைவளர்த் தேதடுத்துச்
சிறியேனை யாட்கொண்ட திலேயோ பராபரமே

75. பரியேறிச் சவ்வாரி பற்றித் தொடர்ந்துநின்ருேர்
துரியோத ஞதிகளைத் துறந்தார் பராபரமே

76. எல்லை கடந்தா லிராவணசம் மாரமென்ற
தொல்லை கடந்த துரியம் பராபரமே

77. ஆருதா ரங்கடந்தா லத்துவித பிர்ம்ம மென்றே
சூரசம் மாரநிலை தோற்றும் பராபரமே

78. சூட்சாதி சூட்சமெல்லாஞ் சொல்லாமற் சொல்லுமிடம்
நீச்சுநிலை காணுத நிலைகாண் பராபரமே

79. சஞ்சிதக்கட்டையெல்லாந் தணலா யெரித்துனது
குஞ்சித பாதத்தைக் கொடுப்பாய் பராபரமே

80. ஆகாமி யங்க ளணுவளவுந் தோன்ருமல்
யோகா மிசங்கள்தந்த உறவே பராபரமே

81. பிரார த்துவ கன்மம் புசித்துமுடி வானவுடன்
சிரோரட்சண மேயுனது சேர்வை பராபரமே 42

குயிற்கண்ணி

1. ஆத்தா ளுடன்கூடி அன்புடனே வாதாடிக்
கூத்தாடி நின்ருனடி, ஏ குயிலே! கோபுரத்தின் வாசலிலே

2. அடியார்க் கெளியவண்டி ஆண்டிபர தேசியடி
துடியாகப் பேசானடி, ஏ குயிலே! தொல் புவிக்கி ராசனடி

3. மக்கள் பகுத்துடையோன் மாதவத்தோர்க் கன்பனடி
தக்க பவுசுடையோன், ஏ குயிலே! தானுகி நின்ருனடி

4. அன்று புரமெரித்தே அன்பர்களைக் காத்தபிரான்
என்று மிருப்பானடி, ஏ குயிலே! ஏகாந்த நாதனடி

5. பத்தர்களைச் சோதிக்கப் பாவனைகள் செய்திடுவான்
முத்தி கொடுப்பானடி, ஏ குயிலே! மூர்த்திபரஞ் சோதியடி

6. சித்துவிளை யாட்டைத் தெரிவா ரொருவரில்லை
பத்தரறி வாரடி, ஏ குயிலே! பலவேசக் காரனடி

7. ஆதி யனாதி யென்றும் ஆத்மா வனாத்மா வென்றுஞ்
சோதி சொரூபனடி, ஏ குயிலே! துரியா தீதனடி

8. நாதாந்தம் விந்துவென்றும் நாதாக்கள் சூட்சமடி
நாதாந்தம் விந்துவேது, ஏ குயிலே! நாத னிருப்பிடமே

9. காணக் கிடையாது கண்டாலும் வாராது
தோணப்படுமோ சொல்வாய், ஏ குயிலே! தொண்டருக்கு

10. எல்லா மறிந்தவர்க ளேதுமறி யாதவர்கள் வாய்க்குமடி
சொல்லா லறிவாரோடி, ஏ குயிலே! சோதி சொரூபநிலை

11. தொண்டர்பணி செய்பவர்கள் சூட்சாதி சூட்சமெல்லாங்
கண்டு தெளிவாரோடி, ஏ குயிலே! சன்னதி தோன்றுதடி

12. மாதா பிதாவவனே மற்றதெல்லாந் தானவனே
சாதனமி லாதவர்க்கு, ஏ குயிலே! சன்னதி தோன்றுதடி

13. உலகம் படைத்தவனு முயிர்கடோறு நின்றவனும்
பலபேதஞ் செய்துவைத்தான், ஏ குயிலே! பரமகருணாநிதியே

14. வேதங் களுண்டுபண்ணி விதியை விதித்தவனும்
பேதங்கள் செய்துவைத்தான், ஏ குயிலே! பேரின்ப வீடடைய

15. சாத்திரங்க ளுண்டுபண்ணிச் சமயங்கள் வேறுபண்ணிச்
சூத்திரங்கள்செய்தானடி, ஏ குயிலே! சொல்லமுடி யாதபடி

16. ஒன்றுபல வானவனு முயிர்களைரட் சிப்பவனும்
மன்றுள் நடம்புரிந்தான், ஏ குயிலே! மார்க்கத்தை யாரறிவார்

17. பித்தம் பிடித்தவண்டி பேராசைப் பட்டவண்டி
பித்தம் பிடித்தகதை, ஏ குயிலே! பேரின்பங் காட்டவல்லோ

18. பேராசை யேதுக்கடி பேரின்ப வள்ளலுக்குப்
பாராதி யண்டமெல்லாம், ஏ குயிலே! பத்தரைக் காக்கவல்லோ

19. சொல்லத் தொலையாது சொன்னதனால் கிட்டாது
எல்லையற்ற சோதியது, ஏ குயிலே! எங்கும் நிறைந்தபொருள்

20. ஆடுகின்ற நாகமது ஆடி யொடுங்குமிடம்
தேடினால் சிக்காதடி, ஏ குயிலே! தெளிவுவந்தாற் போதுமடி

அத்துவித முறைக் காவடிச்சிந்து

1. என்னைத் தழுவிவந் தெனையாண்டாய்—சம்போ
எனையாண்டாய் — முன்னு — ளெனையாண்டாய்
ஏழை பரதவித்து மிரங்காதென்

2. சின்னஞ் சிறுகுழவி யறியாதே — யாதுங்
குறியாதே — இது — தெரியாதே
திகைக்கும் பருவந்தேடி மாலையிட்டீர்

3. அன்னை பிதாவுமெனை யகன்றூரே—வாது
புகன்றூரே—பல—ரிகழ்ந்தாரே
யாரிடஞ் சொல்லியான் முறையிடுவேன்

4. பின்னை யொருவர்துணை வேறுமில்லையே—யாதுங்
குறைவில்லையே—துயர்—தீரவில்லையே
பிரியமில் லாதிருக்கும் பிழையறியேன்

5. திருவே யருவுருவே செழுங்கனியே—மறை
பழங்கனியே—அன்ப—ருளங்கனியே
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேன்பாகே

6. மருவி மறைகளுன்னைக் காட்டியிருக்கத்—தொண்டர்
கூட்டியிருக்க—நெறி—பூட்டியிருக்க
மணியோசை நாதம்விந்து கீதம்பாட

7. குருவாய்வந் தெனையாண்ட கோலம்வேறூ—மந்த்ர
மூலங்கூறூ—இந்த்ர—ஜாலம்நீரோ
குறைகளெல் லாமகற்றிக் கழல்தருவீர்

8. இருவினைப் பற்றறுத்து ஏகமாக்கி—மாயா
மோகம்நீக்கி—அரு—ளாகநோக்கி
இன்பவீ டடைவது மெந்தநாளோ

9. கருணைப் பெருங்கடலே கண்மணியே—சிந்தை
யுண்மணியே —தொடர்—பண்மணியே
கைவிடுதல் முறையோசொல் கபடறியேன்

10. சிறுமைப் படுதல்நன்றோ தெளிவறியேன்—தேடும்
வழியறியேன்—காணு—முளவறியேன்
செப்பக் கணக்குமுண்டோ தெரிவீரே
11. பெருமையென் றலெடுத்துப் பேசப்படுமோ—முன்
னுசைவிடுமோ—சந்—தோஷங்கூடுமோ
பிரிந்தா லுயிர்விடுவேன் கணந்தரியேன்
12. அருமைக்கண் ணாளாவெந்தன் ஆண்டவனே-தில்லைத்
தாண்டவனே—அருள்—பூண்டவனே
அன்பின்மய மாய்க்கலந் தடிமைகொள்வீர் 54.

சிவயோக நடனக் காவடிச்சிந்து

திரிபுர தகன மறிவ துயர்வது கண்ணே—அதன்
பெருமை புகல்வ தரித ரிதடி—பெண்ணே
1. சென்னிமேற்க ரங்குவித்து நன்னிலையி லேயிருத்திச்
சின்மயவி லாசனென்று போற்றிடு—சஞ்சித
கன்மவினை தீரவென்று மேற்றிடு
திகழு முக்கனி யவல்ப ருப்பொடு கடலை யெள்பொரி
[பருகுமற்புதன்
சித்திவிநா யகனிருதாள் சேறிடு—என்றும்
பக்தியே தொழுதுநின்று தேறிடு
2. அறுபத்து நாலுயோகங் குருமூர்த்தி சாதனங்கள்
ஆகமப்ப டியுணர்ந்து காரடி—கற்ப
தேகசுத்தி வாசிசுத்தி யாமடி
அண்ட பிண்ட சராச ரங்களு மொன்று கூடிவி ளங்கி
[நின்றிடும்
அற்புதவி நோதமிந்த்ர சாலமே—வேத
சொற்படிந டந்தாலனு கூலமே
3. நிட்டைபுரி மாதவர்கள் தத்வநிலை யாலுணர்ந்து
நிட்களசொ ரூபமொடு கூடினர்—சந்த்ர
புட்கரணி தீர்த்தமதி லாடினர்
நிருவி கற்ப சமாதி பெற்றிடு மடியர் பொற்பத மேபி
[டித்திடு
நிட்டைநிலை பூரணம தாகுமே—முன்
விட்டகுறை தானேவந்து சேருமே

4. செம்பொன்மணி மாடநடு தம்பமதி லேவிளங்குஞ்
சிற்சபை நடனமிது தானடி—மூல
தற்பரனென் ருடுவது பாரடி
தித்தி மத்தள மொத்தி சைப்பட தித்தி தைய
[ததிங்கிண தோமெனுஞ்
சித்துவிளை யாட்லிது வாமடி—பார்க்க
மெத்தவும்ப்ர யாசையென்று கூறடி
5. காரணகு ருவைக்கண்டு பூரணவ டிவங்கொண்டு
ககனவட்டமீதேறிநின் றிடுவாய்—குளிகையுண்டு
மௌனசித்திக ளேபொருந் திடுவாய்
கனக சபைதனி லமரர் முனிவர்கள் ரிஷிகள் பலரொடு
[தொழுதுவருமுறை
கண்டபடி நீயிருந்து காணடி—யார்க்கும்
விண்டுசொல்லக் கூடாதென்று பூணடி 55.

காவடிச்சிந்து

1. வந்த வரவைமறந் திந்தவீடென்—னமது
சொந்தவீடோ-பாச-பந்தவீடே—இது
வல்லவென் றிருவினை மாற்றத்தெளிவாய்
2. முந்தநீ தேடும்வகை வந்துகூடி—விரைவொடு
சொந்தமாடி-மிகவு-மெலிந்துவாடி—பின்னும்
உறவு கலந்துகொண்டு மதிகேடாய்
3. இந்தவி தம்பிறந்து மிறந்தோமே—விதி
மறந்தோமே-நிதி-குறைந்தோமே—சுத்த
ஏகாந்த வீடதனிற் றனியாமல்
4. அந்தரத்தி னடமிடுந் தந்திமுகவன்—பதம்
சிந்தனைசெய்வாய்-தொடர்-பந்தமறுமே—நாளும்
அனலில் மெழுகதுபோ லுருகிநிற்பாய்
5. கொல்லான்பு லால்களையும் மறுத்தாரே—மோகம்
வெறுத்தாரே-பாச-மறுத்தாரே—கரங்
குவித்துயிர் களெல்லாந் துதித்தாரே
6. கஞ்சா வபினரக்கு கழித்துவிடு—வெறி
ஒழித்துவிடு-அறி-வழித்துவிடும்—என்று
கற்றோர்கள் சொன்னமொழி கருத்தில்வைப்பாய்

7. கள்ளும் புகையிலையு மருந்தாதே—கதி
பொருந்தாதே-துன்ப-முறுமபோதே—சற்றும்
கனவிலு நினைத்திடா துறுதிகொள்வாய்

8. பொய்கொலை களவுகள் மறந்திடுவாய்—மெய்யைப்
பொருந்திடுவாய்-அருள்-சுரந்திடுவாய்—ஐயன்
பொற்பாதங் கண்டுமிகத் தெளிந்திடுவாய்

9. ஐயையோ பேய்மனமே யலையாதே—பாவந்
தொலையாதே-தேகம்-நிலையாதே—பிர்ம்மம்
அகத்திற் குடியிருப்ப தறியாமல்

10. பொய்யோமெய் யோவென்று புகலாதே—மெய்யை
அகலாதே-தெய்வம்-விலகாதே—ப கம்
பொருந்த வருந்தவங்கள் செய்யநினைப்பாய்

11. கூவிப் பலபசனைக் கூட்டமுடனே—தெய்வ
நாட்டமுடனே-தவ-வாட்டமுடனே—செய்துங்
குணமில்லை யென்றறிஞர் தெளிவுசொன்னர்

12. மந்திரங்கள் செபிப்பது மதியுமல்ல—நல்ல
விதியுமல்ல-பர-கதியுமல்ல—யோக
மௌன நிலையினின்றுர் பெரியோர்கள்

13. வாசனை மலரெடுத்துப் பூசைமுடிப்போர்—பல
வேடந்தரிப் போர்-கபட-மாகநடிப்போர்—மனம்
வஞ்சகத்தி லாழ்ந்துநிற்கும் மயங்காதே

14. வாதம்ரச வாதமென்று மலைக்காதே—பணம்
தொலைக்காதே-பாவம்-நிலைக்காதே—மாயா
வாதமென்று தெரிந்துகொ ளறிவாகி

15. கற்றவர்கள் பணிசெய்யப் பத்தியுறுமே—யோக
சித்திதருமே-விதேக-முத்திபெறுமே—இனிக்
கண்ணுடி போற்றெளிவு காண்பாய்மனமே

16. படிக்கும் படிநடக்கப் பதிந்துகொள்வாய்—நிட்டை
புரிந்து கொள்வாய்-சூக்மந்-தெரிந்துகொள்வாய்-
(நித்ய
பரமாநு சுகம்பெற்ற பண்பிதாமே. 56.

காவடிச்சிந்து மெட்டு சாபு & முடுகு

1. ஆதியி லேதிரு நான்மறை யேசொலு
மற்புதங் கேள்மனு நீதியே—அதன்
சொற்படி யேநட வீதியே
அந்த ரங்கமெ னும்ப ரம்பொருள் கண்ட
(தொண்டர்ப தம்பணிந்திடும்
அத்விதங்கை கூடுமடி வாதியே—அருள்
சித்சுகசு யம்பிரகாச சோதியே

2. வேதவி திகள்தொடர் பாவந்தொ லையுமென்று
விரதத்தைக் கோரடி மனமே—தான
தவநிட்டை சேரடி தினமே
விடியு முன் நதி தனிலே மூழ்கிவி நாய கன்பத
(மேபணிந்துநீ
வெந்நீர் ஸ்னனபானந் தள்ளுவாய்—பூசும்
வெண்ணீ றவிழ்தமென்று கொள்ளுவாய்

3. சித்தர் பதினெண்மரும் தத்வம் மருந்தென்றும்
செப்புங் கலைகளுணர் மயிலே—அதன்
அர்த்த மவிழ்தமல்ல குயிலே
சித்தர் பாஷை கருத்து வேறெனுஞ் சுக்ர வாரவ்
(ரதத்திலேபிடி
தெய்வமொன் றேயென்று முடிவாய்—கண்டு
தேவதா பிரார்த்தனை விடுவாய்

4. தன்னுயிர் போலவே மன்னுயிர் காப்பதும்
சத்திய மாய்த்துரிய மலையே—தனி
நித்திய வாழ்வது நிலையே
தத்து வாதி குதர்க்க போதைகள் இஷ்ட மாமிச
(பட்சணமினிவிடில்
சாஸ்வத நிஷ்டானுபூதி தருமே—நிர்மல
சற்குருசை தன்யவீடு பெறுமே

5. சப்தரிஷி முனிவர் சித்திபெற விரும்புஞ்
சாதனம் நான்காக வகுத்தார்—ஞான
சட்கசம் பத்தெனத் தொகுத்தார்
சமத மாதிகள் விடல்ச கித்தல் சமாதி யோடுசி
(ரத்தையார்வகை
சாதிக்க லாமடி கிளியே—இதில்
சலனங்கூடா தடி பளியே

6. பிர்ம்மவித் துவரன் வரிட்டன் நான்காய்ப்
பேசும் சீவன்முத்தர் வழியே—தவம்

பிரிவுணர்த் தாரந்த வெளியே
பெத்த முத்தி யிரண்டி லும்பிச காது நித்திய வாழ்வு (பெற்றிடு
பெருமை யறியலா மோ மணியே —அருள்
பெற்றோ ரறிவாரடி பணியே 57.

பல்லவி

சக்கரம் வந்தது பொய்யா—தனு
செப்படி சென்றது மெய்யா

அனுபல்லவி

சக்கரம் வந்தது மெய்ப்பொருள் கண்டவர்
பக்கலில் நின்றுவில் லெப்படிச்சென்றது (சக்கரம்)

சரணம்

1. முக்கோணச்சக்கரத் துள்ளே —யொரு
சட்கோண வட்டமு மாகி
எட்கோணத் துள்ளுரு மாறி—யிருந்
தைக்கோணத் துள்ளுரு வாகி
ஏகாட்சர மாகத்திரு பாகத்தினி லேயுமை
இடது பாகத்தி லமைந்தாள்—கங்கை
சடாபா ரத்தி னுழைந்தாள் (சக்கரம்)

2. நாற்பத்து முக்கோண மேரு—தன்னை
நான்குவி தமாகப் பாரு
ஆர்க்குந் தெரியாதவ் வூரு—அதை
அடுத்துப் பார்ப்பதெவ் வாறு
அஷ்டாட்சர மாகிப்பல திஷ்டாந்திர மாகிப்பொன்
னம்பலத் தாடிடும் நடனம்—இதை
யும்பர்கள் காண்பது மரிது (சக்கரம்)

3. அகரமென் பதுவ்ச்சு வாகும்—ஆதி
உகரமென் பதுமுருளை யாகும்
வகரமென் பதுசட்ட மாகும்—அதில்
நகரமென் பதுகால்க ளாகும்
மகரக்கொடி யசையத்திரு சிகரத்தினி லமையத்தனி

வாசிக் குதிரையைப்பூட்டி—பிர்மம்
ஓசைப் படரத மோட்டி (சக்கரம்)

4. மூலாதா ரத்தெழு கனலைக் — காலால்
மூட்டிவைக் குங்கருத் துணர்ந்து
மேலேவா சியைநுழை வித்து—மகா
மேருவை வில்லாக வளைத்து (படி
விண்ணோர்களு மதிரும்படி மண்ணோர்களுஞ் சிதறும்
வீறிட்டா திசேட ஞனய்—வில்லில்
கூறிட்ட பாணங்கள் பாராய் (சக்கரம்)

5. ஒன்பது வாயிலுக் குள்ளே — ஒரு
மந்திர மாகவே யிருந்து
ஐம்ப அன்பத்தோ ரட்சர மாகிப்—பின்னு
மாருதா ரத்தையுங் கடந்து
அட்டகுல பர்வதமும் சப்தகடல் சேருயிட
யானைபரி வீரர்படை சூழத்—திரிபு
ராதிகளும் புன்சிரிப்பில் மாள (சக்கரம்)

6. காமன் எரிந்ததும் பொய்யா—முனி
கடல்நீ ருண்டது மெய்யா
இராமர் வந்ததும் பொய்யா—இலங்கை
இராவணன் மாண்டது மெய்யா
சீதையைச் சிறைமீட்க அணைகட்டிக் கடல்தாண்டிய
இராகவன் லக்மண ரோடு—படை
வானரர் வந்தது மெய்யா (சக்கரம்)

7. பாண்டவர் வந்ததும் பொய்யா—அழியாப்
பத்தினி துரோபதை மெய்யா
மாண்ட படைகளும் பொய்யா—மகா
பாரதமென்பது மெய்யா
மாயாவரி கிருஷ்ணன் மகாபாவி துரியோதனன்
வஞ்சகத் தையொழித் தானே—ஐவர்
நெஞ்சகத் தேகளித் தானே (சக்கரம்)

8. ஆலத்தை யுண்டதும் பொய்யா — தேவ
ரமிர்தங் கடைந்தது மெய்யா

சூரன் மாண்டதும் பொய்யா—சுப்ர
மணியர் வந்தது மெய்யா
சூட்சாதி சூட்சமொடு காட்சிப்ர மாணங்கள்
சொல்லவுங் கூடுமோ நாவால்—அதற்
கெல்லையு மில்லையே பாவாய் (சக்கரம்)

9. தேவர்கள் வந்ததும் பொய்யா—பதினெண்
சித்தர்க ளானது மெய்யா
மூவர்கள் வந்ததும் பொய்யா—முனி
யோகிய ரென்பது மெய்யா
மூவரொடு மாணிக்க வாசகர் திரு வாசகமும்
முடித்ததே வாரமும் பொய்யா—அதில்
வடித்ததே னுண்டார் மெய்யா (சக்கரம்)

10. மாசற்ற தேவமா தாவாம்—மரி
யாளென்னுங் கன்னிவ யிற்றில்
ஈசா நபியெனப் பிறந்து—நாதன்
எருசலேம் தேசத்தி லமைந்து
ஏசுகி ருஸ்துவெனும் நாமங்கள் சூட்டியே
எங்கும்பல வற்புதங்கள் காட்டிச்—சீட
ரங்கம்பன் னிரண்டுகள் நாட்டி (சக்கரம்)

11. மக்கா நகரத்தில் வந்து—நபி
மையமா தீனத்தி லமர்ந்து
லட்சத் திருபத்து நாலா—யிரம்
நபிபின்னால் முஹம்மது நபி
சல்லலாகு அலைகியுசல்ல மவர்கள் வந்து
நாட்டில் கொடிகட்டி நீதி—செய்த
பாட்டினைக் கேட்டதும் பொய்யா (சக்கரம்)

12. கலியு கத்தினி லையா—அன்பர்
காட்சிகள் கண்டதும் பொய்யா
பலிகொ டுப்பது மெய்யா—பல
கலைகள் சொன்னதும் பொய்யா
பாவத்தொழி லேமுக்கிய மாகிப்பலர் கூடிச்செயும்

பக்குவம் நீயறி யாயோ—அன்பர்
மிக்க துயர்தெரி யாயோ (சக்கரம்)

13. பாரிலுள் ளோர்செய்யும் வேலே—பல
மோசங்க ளாகுதுன் ஞலே
ஆரிடஞ் சொல்லியா னழுவேன்—அன்பர்
கோரிய காரிய முடிய
ஆதிமுத லேசெப்பிடும் வேதங்கள் யாவையும்
அன்பர் மிகநம்பிக் கெட்டார்—அதை
உன்புற மேசொல்லி விட்டார் (சக்கரம்)

14. பாரில் வருவதாய்க் காட்டி—எங்கும்
பத்திரி கைகளே நாட்டிக்
கூறிய சாத்திரம் பொய்யா—சமய
குரவர் வாக்குகள் மெய்யா
கூறிடும் வாக்குகள் பொய்யாகி விட்டாலும்
குற்ற முனேச்சொல்வ தாரு—இது
மெத்தப் பயித்தியம் பாரு (சக்கரம்)

15. மானிடச் சட்டைநீ சார்த்தி—இந்த
வையகத் தில்வரும் நேர்த்தி
ஏனுனக் சிந்த வேமாத்து—அன்பர்க்
கிடுக்கண்கள் செய்வதுன் கூத்து
எக்காலமு முன்லீலேகள் தப்பாதென வேகற்றவர்
ஏங்குவ ரோவிது பார்த்து—பின்
வாங்குவ ரோசிறு ஆூத்து (சக்கரம்)

16. அன்பரைக் காக்கின்ற லீலே—என்றும்
நம்பின வர்க்கிது பாலே
உம்பர்க்கு மெட்டாத வேலே—கொடுந்
துன்பத்தை நீக்குவ தாலே
ஒருகாலமு மறவாமலே யுறவாடிட வினேபோகுமென்
றுள்ளந் தெளிந்துநிற் பாரே—பார்த்துத்
தெள்ளுசுய தேனுண்டு தேர்வாரே (சக்கரம்)

17. உன்னேயான் விடுவதே யில்லே—உந்தன்
அன்பர்க ளுக்குவெகு தொல்லே

என்னை நீ விடுவதே யில்லை — என்று
மென்செய்கு வாயுறுதிச் சொல்லை
இனிமேலொரு கணமாகிலு மிறையேமனம் பொறுக்கேனென
எண்ணித் திருவருள் தாராய்—வரம்
நண்ணிக்கொ டுப்பதெவ் வாருய் (சக்கரம்)

18. கண்ணன்பிர் மாருத்திர ரொடுங்கக் — கதிர்
விண்ணு மதிக்கோள்கள் நடுங்க
மண்ணுலகம் பாதாளம் நொறுங்க — வரைஎட்
டெழுகடல்திக் குப்பாலகர் நெருங்க
மகமேருவும் பொடியாகவே சிதறும்படி கணையேவிட
வல்லவ னேகொடு பாணம் — இப்போ
தில்லையென் ருல்விடுவேன் பாணம் (சக்கரம்)

19. தந்தாலிப் போதர வேண்டும் — தாமச
மென்ருலிப் போவர வேண்டும்
பந்தாடு வேன்பாரா யண்ட — பகி
ரண்டமொன் ருகவே குலுங்க
பரிசுத்தர்கள் தவிரப்பல வேந்தர்படை வீரர்களும்
பாரினுள் லோபிகள் மாளக்—கொன்று
ஆறிலொரு பங்குதிரை வாழ (சக்கரம்)

20. வச்சிர மணிமகுடந் தரித்து—எதிர்த்த
மன்னரனை வோர்களையுஞ் செயித்து
பட்சமுள் ளோர்களையா தரித்துப்—பதி
னெட்டாயு தமுங்கையி லெடுத்து
பாரமது தீர்த்துமநு நீதிக்கொடி நாட்டிடப்
பன்னிரண் டுவருடஞ் சுற்றி—வந்து
பராபவ வருடத்தில் வெற்றி (சக்கரம்)

21. நந்தன வருடமுதற் பூட்டி—மதுரை
நகர்வாசிக ளனைவோரையுங் கூட்டித்
தந்திரமா யற்புதங்கள் காட்டி—எங்குந்
தபசீலர்கள் துணையாகவே நாட்டி
சதுர்வேதமு நிலையாகவேதரையெங்கணு முறுதிப்படச்

சாற்றுமறை நீதிகளும் பொய்யா—தமியேன்
வாக்குமன மொன்ருனது மெய்யா (சக்கரம்) 58

மதுரைக் கடம்பவனநாதர் கலியுகச் சிந்து

1. சீரிலகுங் கடம்பவன க்ஷேத்திரத்தின் மகிமை
செழித்தோங்கி நடந்துவரும் சிறப்புகளைக் கேளாய்
காரிலகுந் தென்மதுரை வடதிசையில் வாழுங்
கணபதியைக் கைதொழுத காரணங்கள் சொல்வேன்

2. ஆதிமுத லின்றுவரை யுலகமதில் வழங்கும்
அறுபத்துநால் திருவிளையாட் டாடியதோர் நகரம்
சோதிமக மேருதனைச் செண்டதனு லடித்த
சூரஉக்கிர பாண்டியனுல் துலங்கிவந்த நகரம்

3. சங்கத்தார் கூடிநின்று வழங்கிவருஞ் சமயம்
சகலருக்கு மிடங்கொடுத்த சாத்திரங்கள் பாராய்
அங்கயற்கண் மீனுட்சி தவப்பயனு லுதித்த
அற்புதங்க ளென்னசொல்வே னுலவாயின் மகிமை

4. பிட்டுக்கு மண்சுமந்த எல்லையதும் விளங்கப்
பீடுபெறு கணபதியும் பூரணமா யுதித்தார்
எட்டுத் திசையறியும் புண்ணியர்கள் கூடி
ஏகாந்த மாக்கிவைத்த வின்பமது பாராய்

5. சாத்திரங்கள் பார்த்திராச விருட்சவேம்பு தன்னைத்
தபசீலர்கள் கூட்டிவைத்த சதிரான எல்லை
நேத்திரம்போல் விளங்கிவரும் சமயத்தில் தெற்காய்
நேராகப் பாற்கடம்பு தோன்றினது முண்டு

6. அன்றுமுதல் அடியார்கள் கூட்டமது கூடிக்
அன்புடனே சிவலிங்க மமைத்தகதை சொல்வேன்
கந்தனுக்கு மூத்ததொரு ஐங்கரனுங் கூடிக்
கடம்பவன நாதரென்று காரணப்பே ரிட்டு

7. கலியுகத்தில் நீதிக்கொடி நாட்டவந்த வேத
காரணங்கள் யாராலுங் காணமுடியாது
பலிகொடுக்க வந்ததொரு பாரதப்போ ரென்று
பரமசிவ னுரைத்தகதை பாரிலுள்ளோர் கேளீர்

8. ஐயாயிர மாண்டுக்குமே லதிசயங்கள் மெத்த
அறுபத்தைந்தாந் திருவிளையாட் டாடவந்த மகிமை
பொய்யேது மில்லையடா வுலகமது வுய்யப்
புண்ணியர்வந் தவதரிந்த புதுமையென்ன
(சொல்வேன் 59.

பல்லவி

சித்தந் தெளிந்திடு தேனே—விதேக
முத்தி பொருந்திடு மானே

அநுபல்லவி

சிற்பரசின் மயமாகிய சற்குருவின் பதம்நாடெனச்
செப்புமறை நீதிவழி சாரு-நெறி-தப்புவழி கூடாதென
மாறு) (சித்)

சரணம்

1. சத்வகு ணங்களைப் பூட்டி—யுயிர்
சித்ர ரதமொன்று கூட்டி
அத்துவி தக்கொடி நாட்டித்—தவ
ரத்ன மணிமுடி சூட்டி
அஷ்டதிசை எங்கும்புகழ் சட்டபரி பாஷையொடு
அமைந்த சூத்திரம் பாராய்—நீதி
விளைந்த விசித்திரம் நேராய் (சித்தம்)

2. தூலசூக் குமமெனுங் காடு—வெட்டிப்
பாதை தெளிவுறக் காட்டி
நால்வகைச் சேனையுங் கூட்டிப்—பரி
யானை ரதங்களு மோட்டி
நட்டநடு வானதிரு பட்டணமுஞ் சேரிலொரு
இரத்னமக மேருகிரி தோணுந்—தொண்டர்
நிஷ்டை புரிவதாய்க் காணும் (சித்தம்)

3. சத்துச்சித் தானந்த போகந்—தனை
யுற்றுணர்ந் தாலல்லோ யோகம்
நித்தியாநித் தியவஸ்து விவேகம்—பர
தத்வானுட் டானத்தின் யூகம்
நிஷ்களநிர் மலசாக்கர சொர்ப்னசார் பினையுற்றிட

நேசமொடு கூடிவிளையாடுந்—துரிய
பாவனைகள் வந்துகை கூடும் (சித்தம்)

4. நீரும்நெருப் பாறெனவுங் கூறு—பரி
பாஷைகளும் வேறெனவு மோரு
ஏறுமயிர்ப் பாலமுணர்ந் தோரு—சுவர்க்க
ஏழுநிலை மாடமது பாரு
இகபரநற் கதியேதரு குருபரனிர்த் தனமாடிடும்
ஏகசிம் மாசனத் தோடு—நிலை
யாகுந் துறைகண்டு கூடு (சித்தம்) 60.

அருட் கும்மி

1. பச்சைக் கிளியே பசுங்கிளி யேகண்ணே
பாசமுள் ளவெந்தன் மாதுகன்னி
இச்சையுள் ள நவ ரத்தின மேயெனக்
கிங்கித மேயென்முன் வந்திடடி

2. ஆசையுள் ளமணி பெட்டக மேயெனக்
கன்புள்ள மாதவ சுந்தரியே
பூசை புரிந்திட வந்தாயோ செழும்
பொற்கொடி யேயென்முன் வந்திடடி

3. தேனேகற் கண்டேசெ ழுங்கனி யேமிகத்
தித்திக்குந் தெள்ளமு தேரசமே
மானேம டமயி லேவன்ன மேபொன்னே
மரகத மேயென்முன் வந்திடடி

4. ஆணிப்பொன் முத்தேய லங்கிர்த மேயென்று
மசையா மணியே கருவூலமே
மாணிக்க மேயெனக் கின்பமுள் ளமணி
மந்திர மேயென்முன் வந்திடடி

5. சந்தேக முள்ளவென் கண்மணி யேயெனைச்
சற்றேபி ரியாக்க வலையுள்ளாழ்
உந்தன் கவலையை நீக்கவல் லோநல்
லுபாயங்கள் சொல்கிறேன் கேளுமின்னே

6. ஆதி முதலிது காலம் வரையி
லடைந்திடும் பேர்க ளனேகமுண்டு
சோதிமெய்ஞ் ஞானசொ ரூபத்தைக் கண்டதோர்
சூட்சத்தைக் கேளடி பெண்ணரசே

7. கூடியிருக்கச் சகியாண் டியவன்
கூட்டத் துடனுமி ருப்பாண்டி
நாடி யிருக்கு மடியார் தமக்கவன்
நாட்டத்தைக் காட்டி நடித்திடுவான்

8. அன்பரைக் காக்கு மருளுடை யோனவ
னனந்தங் காட்டி மறைந்திடுவான்
துன்ப மிகவுங்கொ டுப்பாண் டியவன்
தோழமை யான துணைவனடி

9. ஆசார மாக விருந்திடு வானவன்
அனுசா ரத்தையுஞ் சார்ந்திடுவான்
பூசை புரிகின்ற மெய்த்தவத் தோருக்குப்
புகழ்கொ டுக்கின்ற தீரனடி

10. பாசக் கடலைய றுத்திடு வானவன்
பாசாங்கு செய்திடுங் கள்வனடி
கூசாமல் தூது நடந்திடு வானவன்
கொள்ளை யடிக்க வல்லவண்டி

11. கோட்டை யிடித்து நுழைந்திடு வானவன்
கொத்தள மேறிக் குதிப்பாண்டி
வீட்டினுக் குள்ளே நு ழைபவ னுரென்று
விசாரணை செய்யுந் தலைவனடி

12. சொல்லத் தொலையாத வற்புதத் தானத்தைச்
சொல்லவும் நாவுண்டோ தோகையரே
எல்லை யற்றபரஞ் சோதி யடியவ
னெங்குநி றைந்தப்ர காசனடி

13. கான மயிலே கருங்குயி லேநீ
கனவு கண்டதும் பொய்யாச்சோ

ஊனக் கண்ணுக்குத் தோன்ருதேயதை
யுற்றுணர்ந் தாலே தெரியுமடி

14. ஒன்பது வாயிலி னூத்தைச் சரீரத்தை
யுள்ள நாளெல்லாஞ் சுமந்தலைந்து
நன்றுதீ தென்று தெரியா மல்நீ
நாடெங்குஞ் சுற்றிஞ லாவதென்ன

15. கள்ள மனதைக் கசடறுத் துஅந்தக்
கள்ளனைக் கண்டு பிடியாமல்
வெள்ளம் வரும்போ தணைபோடக் கூடுமோ
மெல்லிய லேசற் றுணர்வாயே

16. சிந்தை தெளிந்துமே பார்த்தா யாஞல்
தெரிசனங்கள் தோன்றுமடி
சந்தேகப் பதங்கள் வேறுமுண் டோநீ
சாயுச்சி யங்கள டைவதற்கு 61.

நெஞ்சினுக்கு உபதேசம்

விருத்தம்

அன்பினைப் பெறுவா யாகில்
அதர்மங்க ளனைத்தும் நீங்கித்
துன்பமுந் தவிர்ந்து போகும்
துயரமிங் குண்டோ சொல்வாய்!
வன்பஞய் உலகிற் ருேன்றி
வாழ்வுநாள் முழுதும் செய்த
கன்மங்கள் வந்து சூழ்ந்த
காரண மறிவாய் நெஞ்சே! 62.

விருத்தம்

(1) பூரணத்திற் பூரணமாய் எங்கும் நிறைந்து
ஆனந்தம் பொங்கி யூறும்
காரணனே யெனையிங்கே யழைத்தவகை
இன்னதெனக் கருத்திற் கொள்ளேன்
தாரணியோர் செயலதனை நீயறிவா
யானறியச் சத்தி யுண்டோ
வாரணமா முகத்தானே வந்துநீ
ஆட்கொள்வாய் மறந்திடாதே 63

(2) மறந்துவிட்டா லின்றுவரை
அநுதினமும் பாலூட்டி வளர்த்ததாரு
கறந்து கறந்தாவின்றன் கன்றுக்குப்
பாலூட்டுங் கதையைப் போல
சிறந்தெனை நீவளர்த்து விட்டாய்
செல்வனே யினிவேறு சிந்தையுண்டோ
பிறந்து பிறந்துழல்கின்றேன் பிறப்பறுக்க
அருள் செய்யும் பேருரானே 64

(3) பலவழியாய் நின்றுகொண்டு
பலவழியாய்க் காட்டுகின்ற பரமநாதா
கலைபலவு மாராய்ந்து உன தடிமை
உறுதி கொண்ட கருத்தின் வண்ணம்
நிலைபலவும் தெளிவித்தாய் ஒன்றெனவும்
வழிகாட்டி நீநானென்று
அலைவிலாமன தாக்கி யுலக மெச்சும்
அரசு செய்ய அடிமை கொண்டாய் 65

அத்துவிதானந்தக் கும்மி

கும்மியடிப் பெண்கள் கும்மியடி குரு
பாதம் நாடியே கும்மியடி

அம்மையு மப்பனுங் கூடியிருந்த
வதிசயங் காணவே கும்மியடி

1. அப்பனென் றேர்சொல் சுருதி ரகசியம்
ஆத்தாளோ சித்து சடமாச்சு
செப்ப வொணுதவ ரூப்வெ ளிதனிற்
சிற்சபை யொன்று சமைந்ததடி

2. நாதாந்த மோனந டனச பைக்கு
நடுவே மகாமேரு கம்பமொன்று
வேதாந்த வாலே புவனை திரிபுரை
வீதி மனேன்மணி வாசல்களும்

3. ஓங்காரத் துட்பொருள் பீசாட் சரமா
யுகாரம் அகார மகாரமிட்டு
ரீங்கார மானச பைதனி லேசிவம்
சத்தியொன் ருன துபாயமடி

4. முக்கோண வட்டப் பிறையொன்று சாத்தியே
முன்னணி பின்னணி தான்துறந்து
விற்கோண மாகவே வேதாந் தவீதி
விளங்குஞ் சதாசிவ மாளிகையும்

5. சந்த்ர கலேயென்றும் சூர்ய கலேயென்றுந்
தற்பர மானசு ழுமுனேயும்
நந்திகொ லுவென்றும் நாதவிந்து என்றும்
நவரத்ன மானகொ லுச்சபையில்

6. மண்டலங்கள் மூன்றுண்டாக் கிவேக
வாசிக் குதிரையைக் கட்டிவைத்து
விண்டுசொல் லாதவி டந்தனி லேவிளே
யாடல் புரிந்ததைக் கேளுங்கடி

7. பிருதிவி யப்புத்தே யுவாயு வாகாயம்
ப்ராண னபான தசவாயு
சோத்திரம் தொக்குசட் சுசிங்குவை ஆக்ராணம்
சுத்ததச நாடிக் கூட்டங்களும்

8. வாக்குப் பாதம்பாணி பாயு ருபத்தும்
மகிழ் நவத்துவார வாசல்களும்
ஆக்கிய ளித்துத் துடைக்கின்ற முத்தொழி
லாதிவ குத்ததி றங்களாய்

9. சத்தபரிசரு பரச கந்தமும்
தன்மய மாக்கிய சாலவித்தை
சுத்தம சுத்தம்ரெண் டுண்டாக் கிமாயா
தொல்புவி யாளவ குத்தகதை

10. நல்வினை தீவினை சுவர்க்க நரகமும்
நான்கு பதவியு முண்டாக்கி
கொல்ல யெமனையுங் கூற்றுவ னுகவே
கோலங்கள் செய்த தபாரமடி

11. ஆருதா ரமுதல் மூலாதா ரந்தொட்
டடுக்கடுக் காக வமைத்துவைத்து
மாருதி ருந்துமுன் கம்பத்தி லேறிய
வல்லவன் கூத்துவி னேதமடி

12. சூத்திரப் பாவையொன் றுண்டாக் கியதில்
சூக்கும மாகவி ருந்துகொண்டு
சாத்திர வேத சமய நெறிகளுந்
தத்துவந் தொண்ணூற்ரு றுங்கயிருய்

13. அன்னபி ராணம னேமய விஞ்ஞான
மாதார மானந்த மானுலும்
வின்னப்ப டும்வாத பித்தசி லேத்மமும்
மேல்நாடி ரெண்டுத னிப்பீடமும்

14. பத்திப் பிடித்தந்த ரேசகத் தில்வாசி
பன்னிரண் டங்குலம் பாயவைத்து
வெத்தியாய் நான்குக ழிந்தெட்டுப் பூரக
மேவிய கும்பகஞ் சார்ந்திடவே

15. அகர முதலவ் வெழுத்துக்கு நூல்சுத்
தறுபது நாழிகை யோடுவது
பகருமி ருபத்தோ ராயிரத் தறுநூறு
பாயும் சுவாசந்த னிலிருந்து

16. ஏழு வகைத்தோற்ற மெண்பத்து நான்குநூ
றுயிரஞ் சீவபே தாதிகளும்
சூழப்பிர்ம் மாண்டங்க ளாக வகுத்த
துறவுகள் மாயையின் கோட்டையடி

17. எங்கெங்குந் தானுயி ருந்தர சாட்சிக
ளெப்படிச் செங்கோல் செலுத்துவது
அங்கங்குந் தன்னை யறியாம லேபூத
சாட்சியாய் நின்றது மூல்மடி

18. எண்ணத் தொலையாத அண்ட சராசர
மேகமாய் நின்ற பரஞ்சோதி
கண்ணற்ற பாவிகள் கெட்ட ரகசிய
காரணம் யாவ ருரைக்கவல்லார்

19. மும்மல மாணவ மாயைகன் மங்களும்
முக்குண முப்புரந் தானுகி
அம்பல மாகிய வாணவக் கோட்டை
யலங்காரஞ் செய்தது பாருங்கடி

20. இராசத தாமச சத்வ குணங்களும்
நானென்ற ராட்சதப் பூண்டாகிப்
பாசம் படர்ந்து கொடிதளிர் பூகாய்
பழுத்துச் சொரிந்தது பாவியர்மேல்

21. இராகத் துவேஷங்க ளெட்டோ டுபின்னி
நன்றுய்ப் படர்ந்து வளர்ந்தேறி
மோகித்த போகங்கள் யாரா லுஞ்சொல்லி
முடியாதென்றேப ழமொழிகள்

22. மந்தம னம்புத்தி சித்தம கங்காரம்
மாயாதி பூதபொ றிபுலன்கள்
ஐந்துவி தமலர்க் காய்க னியாகி
அகண்டமு மானத ளவில்லையே

23. இத்தனை கோலமு மித்தையென் றேகண்
டிகபர மிரண்டையுந் தான்கடந்து

அத்தன் திருவடி சாரா மல்இன்று
ஐயப் படுவதற்றியாமை

24. அன்னை வயிற்றிற் பிறந்து மிறந்து
மனைக்குசென்மங்கள் தவமிருந்தும்
தன்னை யறியச் சதாநிட்டை யாயோக
சாதனஞ் செய்து முணராமல்

25. கன்னல் மொழிபேசும் வன்ன மயிலேயுன்
காரண மெல்லாந்தெ ரிந்துகொண்டேன்
சின்னுபின் னமாகச் செய்ததோர் தீவினை
செப்பக் கணக்குண்டோ தேவியரே

26. அன்ன நடையுள்ள பெண்ணர சேயுன்றன்
அன்பின் வழிசெல்லப் பாடுபட்டேன்
முன்னும் பின்னுமாகத் தானலைந் துகெட
மோசங்கள் செய்தாயிம் மாநிலத்தில்

27. பெண்ணர சேயுனை நம்பிக்கெட் டகதை
பேசவிர் திசேட ஞல்முடியா
மண்ணுல கத்தாரும் விண்ணுல கத்தாரும்
மாண்டார்க ளுன்றன் மயக்காலே

28. நம்பிக்கை மோசங்கள் செய்ததி ஞலுனை
நம்பவொண் ணுதடி கோதையரே
தும்பிக்கை யானைமு கவன ருள்வந்து
தோன்று தடிபர மானந்தமாய்

29. ஒற்றைக்கொம் பன்கழல் கண்டுகொண் டேனடி
யுத்தம மானவ ழியேகப்
பற்றுகள் விட்டுப் பரத்தை விரும்பியான்
பற்றறப் பற்றுமி டந்தனிலே

30. அத்துவி தவுண்மை யாரறி வாரடி
அற்பம தல்லவே ஆரணங்கே
சித்தந் தெளிந்து சிவமா ஞலருள்
செல்வம்வந் தெய்திடுஞ் சீரடைய

31. பொல்லாத மாயைதனைக் கடந் தால்பரி
பூரண மாகுமென் றேதெரிந்து
எல்லா முணர்ந்த பெரியோர்கள் பற்றி
யேக வழியாய்த் துறந்தார்கள்

32. அங்கத்தி னுள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்த
மானமெய்ஞ் ஞானி பதம்பணிந்து
திங்க ளணிதில்லை வான நடம்புரி
சேவடிக் கர்ப்பணஞ் செய்துவிட்டேன் 66.

பல்லவி

தூங்குகின் றாயோ கணேசா—தூங்குகின் றாயோ

அநுபல்லவி

ஓங்கி வளர்ந்த விருட்சத் தடியில்
உல்லா சத்துடன் வீற்றி ருந்துநீ (தூங்கு)

சரணம்

1. பாமுல கந்தனில் நீதியே யில்லை
பஞ்சமா பாதகர் செய்கின்ற தொல்லை
ஏழைகட் கிங்கே யிருப்பிட மில்லை
என்செய்வே னேருத்த ரஞ்சொல் லேநீ (தூங்கு)

2. நம்பிக்கை யாகவே பங்கி கொடுத்தான்
நாணயக் கள்வ ரிருவர்கள் தானே
வம்புத் தனஞ்செய் சிதம்பரஞ் செட்டியின்
வார்த்தையை நம்பியே சர்ச்சி கொடுத்தான் (தூங்கு)

3. ஊழ்வினை யென்றே அரிகர புத்திரன்
உள்ளந் தெளிந்தா னுனக்கப யமென்று
தாழ்வை யடைந்தவன் பெண்பிள்ளை வந்துன்
சந்நிதா னந்தனில் தாபதஞ் சொல்வதேன் (தூங்கு)

4. அன்பெனு மரிகர புத்திர னுக்கிந்நாள்
அப்பீலில் விடுதலை யாமென் றுரைத்தாய்
துன்பமில் லாமன தாயோர்மை கொண்டு
துரைத்தனத் தாரால்ஐக் கோர்ட்டி லப்பீல்செய்து
(தூங்கு)

5. நின்செய லால்பிரஞ்சுத் துரையுத வியாலே
நீதமுள்ள பார்த்த சாரதி தானும் வந்துற்று
என்செய்தாய்க் கீழ்க்கோர்ட்டுத் தீர்ப்புத் தனை நீக்கி
இரங்கினு யேழைத னக்கிரங்கி நின்ருயே (தூங்கு) 67.

உபதேசம்

1. ஒப்பற்ற செய்கைக ளெவை யானுலும்
உலகத்திற் செய்யாதே உண்மை சொன்னேன்
தப்பிதங்கள் வந்துவிடும் நமனுக் காளாய்த்
தாங்காத வறுமைவந்து தவிப்பா யப்பா
முற்பிறப்பிற் செய்தவினைப் பாக்கிக் காக
மூட்டிவிட்டான் ஈசனவன் புவியின் கண்ணே
இப்பிறப்பி லதையறிந்து நடவா விட்டால்
எமன்கையிற் சிக்குவது திண்ணந் தானே 68

2. கங்கைதனில் நீராடிக் காசாயங்கள் தரித்தவர்போல்
அங்கமுழுதும் நீறணிந்தே அரனைத்தொழுதங்
[கடிபணிந்தே
எங்குந்தொழுவர் கண்மூடி யிருப்பர்மௌனஞ்
[சாதிப்பர்
மங்கைதிருடுங் கள்ளரப்பா மாயவலைக்குள்சிக்காதே69

3. அங்கவன் செய்த நன்றி யறிந்துநீ நடந்தாயாகில்
இங்குமுன் செய்தபாவம் இனித்தொட ராதுகண்டாய்
பொங்கமா யிச்சென்மத்தே புரிந்திடுந் தபசினுலே
சங்கரன் பாதஞ்சேரத் தாமத முண்டோ நெஞ்சே 70

4. ஆடுகின்ற கூத்தெல்லா மரன்கூத்தே யல்லாதிவ்
[வவனி மீதில்
தேடுகின்றபொருளெல்லாமுன்னதென மதிக்கின்ருய்
[தேகம் பொய்யே
நாடுநகர் பொருளெல்லாம் நம்மைவிட்டு டிகலாதோ
[நமன்வந்துற்ருல்
ஓடுகின்ற ஓட்டமல்லால் பாழ்மனமே எனக்கிங்கே
[ஒருக்கா லுண்டா 71

5. ஆசைகொண்ட பாழ்மனமேஅகிலமதிலேன்பிறந்தோ
(மய்யன்பாதம்
நேசமுடன் விரும்பிமுன்னுள் செய்வினையை யகற்றுங்
(கால் நித்தம் நித்தம்
பூசனைசெய்வதுமன்றிப்பேதாபேதம்நீக்கிப் புலன்கள்
(யாவும்
பாசமற நீக்கிப்பே ரின்பானு சுகமடையப் பகுத்த
(வாறே 72

வண்ண விருத்தங்கள்

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன -தனதான

1. சீவனென தெனமனம்வி டாமலது தொடரவினை
சேரும்வகை யாவதென —வறியேனுன்
சீறுமல மாயையொடு கூடிவிளை யாடுமெனைத்
தேடிமதி யாவர்சொல —வருவார்கள்

பாவியெனு மோர்குறைக ணீதிகெட யார்செய்தது
பாலனெனை யேதொடர—வழியேது
பாவமிது வோமுன்செய்த பாவமென யாரறிவர்
பாரிலுளோ ரேசுவது—முறையோசொல்

காவுகொடுப் போர்கள்வினை காலனணு காதபடி
காலனைக்கா லாலுதைத்த—கருணேசா
காமகணை யாலுருகி நாவுதடு மாறியிது
காலம்வரை யானுழல்வ—தறியாயோ

யாவுமறி யாதவுனை யாவரறி வார்களிது
யானுமறி யேனெனது —குறைதீராய்
யாதுமறி யேனுனது பாதமதை நாடும்வகை
நாதனே யெனக்கருள்செய்—குருநாதா 73

தானத் தனதன தானத் தனதன
தானத் தனதன தானத் தனதன
தானத் தனதன தானத் தனதன—தனதான

2. கானற் சலமென வேயுற் றிடுசக
மாயைக் குழுமல வாதைப் படுவது
காமக்ரோதலோபமோகத் தொடுபுனல்-கருவாகிக்

காருற் றிடுகுழல் மாதுட் புகவெய்த
காலத் த்ரயமது யார்செப் பிடுமுறை
காதற் படுமக வாயிக டமது —வெளியாகி

ஈனப் படுசிறு வாலைப் பர்வமதி
லேகற் றிடுகல்வி யேதுக் குதவிசொ
லேகப் படுமன தாகித் தெளிவது—மெதுநாளோ

ஏனிப் படியுற வாகிப் ப்ரணவசொ
ரூபத் தினிலய மாகிக் கொளுமடி
யார்கட் கினிதுற ஏவற் பணிசெய — அருள்வாயே

ஞானக் கிரிவல மேகச் சொலுமொழி
யானெப் படியறி வேனக் காலமதில்
ஞானக் கனியென வேயுட் புகவலம்—வந்துநேரே

நாதக் கனிதனை யேபெற் றிடுமத
வேழச் சுவைதனை நாவிற் பெய்தருள
நானிப் படியுற வாகக் கண்டதுவும்—நிசமாமோ

மோனக் கனிபெற ஞானக் குரவனு
மோகித் தொருமையி லேறிக் கனலொளி
மூளக் கிரிவல மாகிக் கொண்டகனி—யிதுதானே

மோகப் படுமடி யேனுக் கருள்செய்த
மூலக் கனிருசி யார்செப் பிடவலர்
மோகித் தெழுமடி யார்கட் கினியகனி—இது
(தானே 74

———

தானனு தத்ததன தானனு தத்ததன
தானனு தத்ததன தானனு தத்ததன
தானனு தத்ததன தானனு தத்ததன—தனதான

3. ஆறதா ரத்தின்வழி மூலதா ரக்கனலை
ஆவியோ டொத்துநிலை நாதவிந் துக்கனியை
ஆசையோ டொத்தமரர் மூவர்தே டிச்சிறிது—மறியாத

ஆதியாய் நித்யபர மேவவே யுத்தமர்க
ளாவிகா யப்பொருளை நேயமாய்த் தத்தமளித்
தானதோர் சற்குருவின் பாதமே நித்யமென—அடைவார்கள்

வீரமே சத்யமென சோரனு கிப்ரபல
வேசிபோ லிச்சையுள மோகனு கித்திரிந்து
வேதபா டத்தின்மொழி நீதியாய்க் கற்றுணர—அறிவாரோ

வேதமே சத்யமென நீதியாய்க் கற்றுணர்
விவேகமே பெற்றுய்வகை யாவர்போ திப்பர்சொலும்
வேதவே தத்துவிகள் நீயலா துற்றுணர—அறிவாரோ

காரணு கர்த்தனன்றி வேறலா துத்தமர்கள்
காணவே செப்புமொழி யாவர்சோ திக்கவலர்
காமியேன் செப்புமொழி யாவர்தா னெப்புவர்கள்—கணநாதா

காலகா லத்திலெனை மாலைகூ டக்கங்கணங்
காதலாய்க் கட்டியினிச் சேர்தலா லட்டியென
காதலீ பக்குவமி லாததோ கற்புநிலை—தவறேசொல்

பூரணு னுக்ரகம்வைத் தாளுவா யிப்படிப்பொ
ருமையேன் வைப்பொருத்திப் போதமோ யிக்கருத்துப்
பூவையா ளுக்கிசைத்த பாவமோ எக்கருத்து—மறியேனே

பூவின்மே லிப்பிறப்பு நீதமோ கற்றவர்க்குப்
பூதபே தத்தின்வகை யாதியா லிச்செனிப்பின்
போதமே சிக்கறுத்துன் பாதமே நித்யதத்வ—மருள்வாயே 75.

———

நாமுடை- ஆதி

தனஞ தனதன தந்த தனத்தன
தனஞ தனதன தந்த தனத்தன
தனஞ தனதன தந்த தனத்தன — தனதான

4. மனமே யருள்பெற வஞ்சக மற்றுநல்
வழியே கவுமொரு மந்த்ர மிருக்குத(ம்)
மதுவா மிர்தமதை நெஞ்சில் நினைப்பது — மரிதாகி

மனையா ளொடுதினம் நின்று சுகப்படு
மதனு மிர்தமதை யுண்டு களிப்புறும்
மயலா னதுபெரி தென்றுநினைப்பது-முறவாமோ

வினையா லிதுசடம் வந்த தெனப்பட
விரிவா யந்தணர் மறைபல செப்பிடும்
விதமே நடைபெறு குங்கன வுத்தம — நுறவாகி

விரைவாய் மங்கைய ருறவுக ளற்றினி
விலகா திருமவு னத்தனி லிக்கணம்
விடயா திகள்பல வந்துக ளற்றுநன்—னிலையாகி

கனவா யுறுசெக மன்றென நித்திய
கருணு நிதிபதம் நன்றென வுட்கொளு(ம்)
கதிரோ னெடுமதி சென்றிடு மட்சர — வழியேகி

கனகா பீடமதில் நின்று நடித்திடு
கரிமா முகனடி சென்று துதித்திடு
கணநா தவொலிகள் கிண்கிணி பற்பல — இசை
பாடும்

நினைவே யதிலுரு கும்படி வைத்துநன்
நியமா திகள்தனை நெஞ்சி லழுத்தியந்
நெறியே கடைப்பிடி பந்தம கற்றிவிண்—
ணொளியாகி

நிழல்போ லதனிடை யன்புமி குத்திடில்
நெடுமா லயனெடும் உம்பர்கள் மெச்சுவர்
நிருவா ணச்சகஜ நின்மல சாக்கிர —
நிஷ்டையாமே 76.

———

தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன
தனதான தத்ததன தனதான தத்ததன— தனதான

5. செகசால வித்தையென நடிகோல மெத்தவுள
திருவாச கத்தையொரு மனுவாக வுற்றெழுது
திருவாச கத்தில்மன மொருவாச கப்படுவ— துரையாயோ

திருவா யுதித்துருகு மணிவாச கத்தினுரை
தெரிவா ருளத்திலரு மறையே யெனப்புகல
திடமா யருட்குரவ வடிவா யுரைத்தமொழி— யறியேனே

பகையா யெனைக்கைவிடல் முறையோ வுனக்கபயம்
பரிபாஷை செப்பவுன தடியா ரெனச்சுந்தரர்
பரிபாக அப்பரொடு திருஞான மெய்க்குரவ— ரெனுமூவர்

பறைபோட விப்புவியில் மறைநால்வர் செப்புமொழி
பணியாக முற்றுநவ மணியா யிழைத்துனது
பரிபாக பக்வமதில் வருவோர் தமக்குதவு— மணிமார்பா

வகையான பொக்கிஷமுன் னருகே யிருக்கநல
மறியாத பக்குவனை யெளியே னெனக்கருதி
மனநோக விட்டிடுதல் தகுமோ வெனக்கொருவர்— துணையேது

வரும்வேதை யத்தனையும் பொறுக்கே னினிச்சிறிதும்
மகவான இக்குழவி பரிதாப முற்றுருகல்
மனமோ வுனக்குருக விலையோ திருக்கருணை— யிதுதானே

நகையா திருக்கும்வழி யெவர்தா னுரைக்கவலர்
நயமா யுரைக்குமுரை செவியோ திறக்கவிலை
நறுமா தவத்தினர்கள் பதமே தொழச்சிறிது— மறியேனே

நடுவாக வைத்தபொரு ளுனதோ வெனக்குமது
நடுவான பொற்சபையி லுறைவோர் தமக்குமது
நமனுர் தமக்குமிலை பகைவோர் தமக்குமிலாப்— பொருள்தானே 77

தானதத்த தத்ததத்த தானதத்த தத்ததத்த
தானதத்த தத்ததத்த தானதத்த தத்ததத்த
தானதத்த தத்ததத்த தானதத்த தத்ததத்த—தனதான

பூர்வ கல்யாணி ஆதி

6. மூலவித்தி னைப்பரப்ப வேரறத் திருத்திவெட்டி
மூவகைப் படுத்தியுச்ச மாநிலத்தில் வித்தையிட்டு
மோனவித் தெனத்தளிர்த்து வானம்விட் டிறக்குசுத்த—சலமோடி

மோகனப் படக்குளிர்ச்சி யாய்வளர்த்த கொப்புமுட்டி
மூலவட்ட சக்கரத்தி னுடலுற்ற தைப்பிடித்து
மூதுணர்த்தி வித்தசித்ர கூடமட்டு முட்படுத்தி—நிறைவாகி

வேலதைத் தொடுத்துவிட்டு சூரரைப் பிளக்கவெற்றி
வேல்மயில் குகன்நடத்தி வேகமுற்றிடத் துரத்தி
வீரமுற் றவுணர்சுற்றம் மாளவெட்டி வெற்றிபெற்று—நிலையாகி

வீடுபெற்றிடப் பகைத்த சூரரைச் சிதைத்துநித்ய
வீடளித்த சித்திபுத்தி நாயகத்தை நித்தநித்தம்
மேவினர்க்கு அச்சமுற்று தாள்பணிக்கு இச்சையுற்றுப்பொறையாகி

ஓலமிட் டுரைத்தலுத்த பாலருக் கனுக்ரகித்த
ஓர்மையைப் பிடித்தசுத்த மாயையைச் சழக்கறுத்து
ஓமெனக் கருத்துள்வைத்து(ள்) ஓசையைக் கலக்கநித்த—முறவாடி

ஓரெழுத்து ளுற்பவித்த காலசித்ர குப்தனுக்குள்
ளோர்படத் துளெக்கணக்குஞ் சீர்திருத்த வொப்புவித்தே
ஓர்நிமிடத் துக்கடத்துள் பாரெனத்திரட்டிவைத்த—குருபாராய்

தூலசூக்கும காரணத்தர் பூபுவர் சுவர்க்கமட்டும்
தூலமுன்கன் மஞ்சலித்தெல் லாஞ்சலித் துரப்பிநிற்க
சூழ்வினைப் படம்பதித்த தீவினைப் பயன்செலுத்து—முறைதானே

தூய்மையுற்ற நிர்க்குணத்தின் வாய்மையுற்ற திற்றொடர்ச்சி
சோர்வறக் கடைப்பிடித்தெந் நாளுமச் சுகக்கடற்குள்
சோதியிற் கலக்கநிர்த்த மாடுபொற் பதத்திலைக்ய—மிதுதானே 78.

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த—தனதான

7. மதியொடு புனைந்தகங்கை மகுடமணி கொன்றைதும்பை
மலையரச னன்றுதந்த மதனவிழி கொண்டசுந்த்ர
மனைவியொடு சென்றமர்ந்த மரபையறிகின்றதந்த்ர—மறியாமல்

மனலகரி கொண்டுசிந்தை மகிழ்வொடு திரிந்துபெண்கள்
மயலது சுழன்றுபொங்கி மருவியது பின்றொடர்ந்து
மலமதி லிடைந்துநொந்து மகவுபடு துன்பமென்றும்—விலகாதோ

பதிதனிலுறைந்த அன்பர் பவமது கடிந்து உன்றன்
பதமிசை படிந்துவிந்தை பகருதிரு மந்த்ரமென்றன்
பவகடல் கடந்துவந்த பரவுணர்வு கொண்டுதங்க—முடியாதோ

பலவித குணங்களைந்த பருவமது மிஞ்சுகின்ற
பரிதிமதி சென்றிலங்கு பருவத மெனப்புகன்ற
பரமநிலை கண்டதொண்டர் பணிவிடையி லன்புகொண்டு—
[தவறாமல்

துதிபெறு குணம்பொருந்த துணிவுபெறு சிந்தைதந்து
துறவுகள் பதம்பணிந்து துகளறு தலம்புகுத்து
துணையென அறிந்துணர்ந்து துரியநிலை சொந்தமென்று—
[அருள்வாயே

துவிதமொ டிருந்துகந்த துயர்கள்பல வுந்தவிர்ந்து
துரிதமுள சந்த்ரவிம்ப சுடர்தனி லழுந்திநந்தி
துஜகருட கம்பமென்ற துருவ நிலையந்தமென்று—மறியேனே

கதிபெறவு நன்றுநன்று கணவனை யறிந்தமங்கை
கருதியருள் சென்றணைந்த கலவியில் நயந்துகொஞ்சு
கனியமிர்த முண்டவஞ்சி கனவிலுமறந்து நெஞ்ச—மயர்வாளோ

கபடமன வஞ்சநெஞ்ச களவுகொலை தஞ்சமென்ற
கயவரை மறந்து அஞ்சி கசடறமொழிந்தவிஞ்சை
கருணைபொழி மந்த்ரமொன்று கடைப்பிடி திருந்தவென்றும்—
[நிலையாமே 79.

தனதான தத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தனதான தத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தனதான தத்ததன தத்தத் தனத்ததன—தனதான

8. முடிவான முப்பொருளை முத்திக்கு வித்தகனை
முறையே கருத்துட் திருத்தப் பழுத்தொழுகு
முதலான நற்கனி வடித்துத் தனித்தரசம்—பருகாமல்

மூலமாதர் பட்சமதி லிச்சித் திருப்பதுவு
முறையோ நமக்குப் பழிப்புச்சொ லித்தனையு
முதவா தெனப்பகர்வ தைப்பற்றி நிற்பதுவும்—நலமாமோ

பிடிவாத முற்றுப் பொருட்பெற்ற சித்தரடி
புரையோட நத்திப் பிடிக்கக் கிடைக்குமருள்
பொதுவான சித்தம் பலத்தைக் குறிக்கும்வழி—இதுதானே

புலவோர் தமக்குட் களிப்புற்ற சிற்கசுன
புரமேவ நித்யத்வ நிர்க்குண மிகுத்திலகு
புலியா சனத்தைத் தரிக்கும்பரிபக்வமது—வெளியாகும்

கொடிதான துஷ்டருட னிஷ்டமது நீக்கிப்பொய்
கொலைகாம கட்களவு சற்றுமில தித்தனிமை
கொழுவா யுனக்குநிக ரித்தல மிருப்பரென—புகல்வாரோ

குரவோர்கள் பட்சமது கிட்டப் பரத்வநிலை
குணமாகு முற்சனன வித்தைக் கொளுத்திவிடு
குறைவேறு நிற்சலன முற்றுப் பிறப்பறுதல்—தெளிவாகிப்

படியேற வுச்சிவெளி சித்திக்கு நற்கருணை
பரபோக மிச்சிப்ப தெத்தனை தவத்தினர்கள்
பரையேக சிற்சபை நடிக்கக் கருத்துருவ—மதைநாடு

பரநாத கொர்ச்சிதமும் பற்பல விதத்தொனியும்
பரிதாப முற்றுணரு முத்தமர்க ளுக்கிசையும்
பலகாலு முத்திநெறி கைக்கொளுவ திப்படியென்—றுணர்வாயே 80

தனதானன தந்த தனந்தன
தனதானன தந்த தனந்தன
தனதானன தந்த தனந்தன — தனதான

9. அறமேபொரு ளின்பம் விளைந்திடு
மதுவேபெரி தென்று நினைந்திடில்
அறிவோடருள் வந்து பொருந்திடு—துணையாகும்

அணுவேனு மறந்திடில் நம்செய
லறியாமை யெனும்பெயர் கொண்டிடு
மனைவோர்களும் நிந்தனை யும்புரிந்—திகழ்வார்கள்

குறமாதை யணைந்திடு சம்ப்ரம
குகவேள்துணை தந்தி முகன்பதம்
குறியாக வணங்கிடு மன்பர்க—ளடிசாருங்

குழல்சோரிட நின்றிடு மங்கையர்
குயில்போலிசை யுங்குர லின்புறு
குணமோடு செறிந்து மயங்குத—லுறவாமோ

பரமேயுற வென்று துறந்திடில்
பவமானது வெந்து தணிந்திடும்
பகர்மாமறை சங்கை தெளிந்திடும் — விரைவாகப்

பனிமாமதி செங்கதிர் தங்கிய
பதிமேல்நட னம்புரி கின்றது
பணிபாத சிலம்பு கலின்கலி — னென்றுபாட

மறையோர்தொழு மம்பல முந்திரு
மகமேரு வெனுஞ்சுழி கண்டவர்
மனமானது செந்தழல் கண்படு — மெழுகாகும்

மவுனதிக ளுந்திற மென்றிட
மணிமேடையி லன்பு சுரந்திடும்
மதுவாமிர்த முண்டு சுகம்பெறும்—வழிதானே 73.

———

தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன
தான தத்ததன தான தத்ததன—தனதான

10. ஆதி யிற்ககன சோதி முச்சுடர்கள்
ஆவி யிற்பொதிய தேயு அப்புவொடு
ஆக மத்தின்வழி நீதியிற் ப்ருதிவி —சமனுக

ஆலி னிற்றுயிலு மால்தனக் குமரு
கானனப் புகலு மோத கப்பிரிய
னுன விக்கினவி நாய கத்தினடி —மறவாமல்

ஓதி வைத்தகுரு மூல மித்தனையு
பாயம் வைத்துமுண ராதிருப் பதுமுன்
னுள்வி தித்தவிதி தானெனப் பகர்வ—தறியாமை

ஓர்மை கெட்டமன மேஇனிச் சொலுவ
தூக மற்றசெய லேஎனக் கருதி
யோக நிட்டைபுரி மாத வத்தினர்கள் – அடிசேரும்

வீதி யிற்சரச மாய்ம யக்கவரு
மேல்மி னுக்கியிந்த்ர சால வித்தைசெய்மின்
னுர்க ளிச்சையைவிடாதி ருப்பதுவு—முறைதானு

வீண ரிப்படிய னேக மிப்புவிவி
வேக மற்றுமலை வார்க ளிக்கரும
மேன்மை யைத்தரவொ ணுதெ னக்கருதி
—விடுவாயே

நீதி யைப்பெறவி சார முற்றுநெறி
யாய்ந டக்கமறை யோர்கள் சொற்படிநல்
நேம நிட்டைதவ ருதிருப் பவர்கள் —துணையாகும்

நீள்பி றப்புமினி யேது நற்றவநி
ராம யப்பொருள்கை கூடு மிச்சமயம்
நேசம் வைத்துநமை யாதரித் திடுவர்
—பெருமானே 74.

———

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன—தனதான

11. கதிரொளி பெற்றுக் கழுத்தி லேஅணி
கனக மிழைத்துக் கோத்த மாமணி
கருமுகி லொத்துத் திகைத்த நீள்குழ
—லொடுசோரக்

கலவி விளைத்துப் பருத்த மா நகில்
தனிவரு டிக்கொண் டணைத்து நாவில்தான்
கனியமிர் தத்தைப் பெருக்கி யேமத—கணையாலே

பதிசய னத்திற் குவித்த மாமலர்
பரிமள மிட்டுக் களிக்கும் வாசனை
பலதொழி லெட்டிற் குறித்த லீலைகள்—தவருமல்

பகவ னிடத்திற் சுகித்த பார்வதி
பரவச முற்றுத் தனித்த வோருரை
பகருவள் புத்ரப் பலத்தை யேபெற—சிவனும்

சதியுடனொப்புக் கொடுக்க வேகண
பதியும் வயிற்றிற் செனிக்க நாடினர்
சலனமு மற்றுத் தவத்தி லேயிரு—வருமாகத்

தபசு முடிக்கத் துதிக்கை கோடொடு
தளதளெனக்குஞ் சரத்து மாமுகன்
தழுவி யெடுக்கப் பருத்த பேழையின்—வயிருக

மதிவத னத்தைக் குறித்த பார்வையள்
மகவினை முத்தங் கொடுத்து பால்தனை
வயிறு நிரப்பப் புசிக்க வேயிவ—ளரனோடும்

மடிதனில் வைத்துச் சிரித்த கோலமு
மகிழ்வொடு பெற்றுக் களித்த பாலகன்
மலரடி பற்றக் கதிக்கு நேர்வழி—புரிவோனே.75.

———

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன — தனதான

12. திடத்து நின்றிடு குறமகள் குரலிசை
தினைப்பு னந்தனில் மயிலொடு குயில்களுந்
திகைத்து நின்றது நமதுற விதுவென—முறைகூற

திருக்கு ழந்தையி னருகினில் வர்வர
சிறப்பு டன்பணி கலைகளு மசைவுற
திருக்க ரங்கவ ணெறிகிற சுழலொடு — குழலாட

உடுக்கை வென்றிடு மிடைதுவ ளஎறிகல்
லொலிக்கி ளம்பவும் உணவுகொள் பறவைகள்
உரத்தெ ழும்பியெ அவரவர் கிளையொடு
—மறைவாக

ஒருத்த ரின்றியெ பரணத னிலுலவி
உரைத்த பண்களு மதிவத னமுமிவள்
உருக்கமுந்திருவிரைகுல மெனமயில்—குயிலோடு

நடுக்கம் வந்திரு கிளைகளும் வழிசெலும்
நடக்க வின்புற ரகசிய மறியுநா
ரதப்ர புஞ்சர வணபவ னெடுவிள—மயலாகி

நரைக்கி ளம்பிய வயதொடு புனமதில்
நடிக்கும் வஞ்சியி னருகிவர் பசியென
நகைக்க உண்டிடு மதுவொடு விரவிய — தினை
மாவைக்

கொடுத்த பைங்கிளி கரமதில் வளையல்கள்
கொடுக்க வும்பல தினசுக ளுடன்வரு
குகப்ர பும்பல வடிவுட னுரைசெய்து—முடியாமல்

குறித்த தந்திமு கவனடி தொழுதிட
குலத்தி லுஞ்சிறு துணைவனெ னவுருகி
குறப்பெண் மங்கல முடிவுசெய் தருளிய
—பெருமானே. 76.

———

தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன—தனதான

13. முத்திக் கொருத்தநவ ரத்னப் பதக்கமணி
முற்சித் திபுத்தியிரு கக்கத் திடுக்கியபின்
முற்கற் பிதப்பிரமன் பக்கத்தில் வைத்தசரஸ்—வதியாளே

முற்பாற் கடற்றுயிலும் விட்ணுக்கு லட்சுமியும்
முத்தர்க் குருத்துடைய ருத்ரர்க் கருட்பார்வதி
முக்கட் பரப்பிரமர் சித்தப் படிக்குமகேஸ்—வரியாளும்

சித்ரச் சபைக்கருகில் நிர்த்தப் படக்கருதி
சித்தர்க்கு ஒப்புவமை யற்றுக் களித்திலகு
சித்தம் பலச்சதா சிவத்திற் குஹத்தமனேன்—மணியாகிச்

சிற்சித்தி பெற்றகுக னுக்குப் பரத்தியொடு
சித்துக் குறத்தி யிவர்கட்குப் பறக்குமயில்
சித்திக்கு முத்திதரு மத்திக்கு மூஷிகவா—கனமூர

உற்பத்தி செய்ப்பிரம னுக்குப் பருத்த அனம்
ஒத்துக் களிக்குமரி பட்சத் தினிற்கருடன்
ருத்ரர்க்கும் மற்றயிரு வர்க்குத் தனித்தரிஷ—பமுமேகம்

ஒப்பற்ற சக்திகளு முட்பட் டிருக்கவுமை
பெற்றுக் களித்தமுத லுக்குப் பருந்தவயி
றுற்பத்தி யைப்புகல வெப்பத் தருக்குமுடி—விலஙகி

சர்ப்பத்தை முற்சிற் றிடைக்கச் செனப்பணிகொள்
சர்ப்பத்தி னிற்சயன முற்றுச் சிறக்குமரி
சர்ம்பத்தி னேச்சிவனு மொத்துக் கழுத்திலணி—வதுமேனே

சற்சித்தி புத்தியுமை லக்ஷ்மிக்கு ஒப்புடைய
சட்டத்தை மெய்ச்சுருதி கற்பிக்கு மர்த்தமது
சர்ப்பக் குணத்தைவிடு வித்துப் பரத்திலுறை—
(தவமாமே 77.)

தானன தானன தந்த தந்தன
தானன தானன தந்த தந்தன
தானன தானன தந்த தந்தன—தன தான

14. ரேசக பூரக கும்ப கந்தனி
லேயெழு வாசியில் நின் றி லங்கிடும்
நேர்மையை யாரறியுஞ்ச கந்தனில்—மனமேகேள்

நீள்சடை மேலணி கங்கை யும்பிறை
மாதுமை யாளொடு சென் றி டும்பர
னேசம தேதுணை யென் று நம்பிடு—வெளியாகும்

பாசமெ னுந்திரை யால்ம றைந்திடும்
ஆசையெ னுங்கட லேக டந்திடு
பாகமும் வந்திடு மோவெ னுந்திகி—லடையாதே

பாவம கன் றிட வேபு கன் றிடு
நீதியெ னும்படி யேந டந்திடு
பாரபெ ருங்கட லேக டந்திட —படகோர்வாய்

ராசத தாமத மென் றி ரண்டினில்
ஓடுபு லாதிகள் துன்பம் வந்தறும்
ஞாதுறு ஞேயம்வி டாமல் நின் றிடு—சுகமாகும்

நாதமு விந்தினி லேவி ளங்கிய
பூரண முங்குரு வாகி டும்பர
ஞானமும் வந்துகை கூடு மென்பது—மிதுதானே

கேசவ னும்பிர மாவு மன்பொடு
தேடியு முன்புகா ணுத சங்கைகள்
கேதுவும் ராகுவு முடாடி நின் றது—மறைவாகக்

கீழுல கம்மடி யேழு லோகமும்
மேலுல கம்முடி யேழு லோகமுங்
கேசரி யென்பதி லேயி ருந்துநீ—யறிவாயே. 78.

தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன
தனன தனதன தனதன தனதன—தனதான

15. சுருதி மொழிபகர் குருவென அருளொடு
துயர முறுபவ வினைகளு மடியொடு
தொலைய வுலகினில் மனுவடி வெனவுரு
—கொளநாடி

தொழும கரிஷிக ளமரர்கள் பலரொடு
துரிய கணபதி கலியுக மதில்வரு
துறவை யொருவரு மறிவது கடினமென்
— றறவோது

அறுகு பலமலர் களபகுங் குமமொடு
அடியர் தொழுதிட அவனியில் வலம்வரும்
அரிய மகிமையை எளிதினி லுணரவும்
—வெளியாமோ

அறிஞர் திருவடி அனுதினம் வழிபட
அமிர்த குணமது பெருகிடும் வினையது
அகலு மனமது தெளிவுறும் ரகசியம்-வெளியாகும்

பருவ மிதுவெனு முதிர்சரு குகனிகள்
பருக நினைபவர் கருமிக ளெனுமறை
பகரு மொழிகளை நெறியென உணர்பவர்
--பெரியோரே

பருதி மதியிரு கலைகளு முறவுசெய்
பதியில் நடமிடு கரிமுக னடியிணை
பரவு மவுனிகள் மலைகுகை சருகுகள்— புசியாரே

சருவ மவனது செயலென வுருகுவர்
தரணி தனிலதி மகிமையை யுடையவர்
சலனம் விடுபடு சமரச நிலைகளு —மறவாரே

தரும நெறிகளும் வளரவு முயர்குல
சதுர்ம றைமுனிவ ரனைவரும் வெளியிடு
சமய முலகினி லசுரர்கள் குலமது—முடிவாமே.79.

தனனத் தனனதத்த தான தானன
தனனத் தனனதத்த தான தானன
தனனத் தனனதத்த தான தானன — தனதான

16. பருவத்தி னிடைமத்தி பார்பா ரென்சொலு
மறைகற் றுணரவல்லா ரார ரென் சொல்வேன்
பொறுமைப் படுதல்பற்றி மேலு லாவிடு
—நிலையாகும்

பொறிசற்று மசைவற் றிராது மாய்கையில்
ஒருமைப் படுதல்நித்ய மோவென் றேசொலும்
புலனற்றனுதினமும் நீதியோடுசென்—றுறவாடி

குருவைக் கண்டடிபணிந் தேத்து வாயிரு
வினைபற் றுதுனைவிட் டுப்போகு மேகசற்
குணமுற் றியுனை நற்றி யேவிடா தருள்-கனிவாகும்

குரவர்க்கு வீடளித்த நாளி லேபல
சிறுமைப் படவும்வைத்த கோலமே கண்டு
குமரக் கடவுள்செப்பும் நீதி யேகும்ப—முனியேக

பருவப் படுதல்சத்ய மேமுன் னோர்களுஞ்
சுருதிப் படிநடந்து போர்செய் தேயிந்தப்
பரதக் கண்டமுழுது மாண்ட யோகிகள்
— வெகுகோடி

பதமிப் படியிருக்க மூட ரானவர்
கலைகற் றுநெறிதப் பியே நடந்திடும்
பவமுத்தி யுலகத்தி லேமெ யங்கிடும்—வழிகூடா

வறுமைப் படுதல்நன் று தீதென் றேயினி
மருவிச் சுழியிலயன் றேனு மாய்கையில்
வழிதப்பி யிருளுக்கு ளேம றைந்துநீ—நழுவாதே

வரினிப் படிநடந்து ராஜ யோகத்தின்
மவுனத் திருந்துமுத்தி சேர லாமென்ற
மரபைத் தெரிந்துசித்த மேதெ ளிந்திட
—லயமாமே. 80.

தனதனன தனதனன தனதான தத்ததன
தனதனன தனதனன தனதான தத்ததன
தனதனன தனதனன தனதான தத்ததன—தனதான

17. குருவுருவ மருவமெனும் மறவாது நிட்டைபுரி
குணரகித மினிமையொடு நெடுநாளு நிர்த்தமிடு
குரவரெதிர் படும்வரவை நடுவீதி பற்றுபதி—சதியோடும்

குலமுழுது மடிமையென பலகாலு முத்தர்பணி
குருவினடி தொழுதுநறு மலர்தூவி யிட்டமுது
கொளுமெனவு முறுகியறு சுவையோ டளித்தமிர்த—
[மெனவூட்டும்

பெருமைபெறு தவமகிமை யழியாத முத்திநிலை
பிறவிவினை யகலவொரு தவம்வேறு செப்பவிலை
பிரமநிலை வுணர்பகவ ளறனூல் விதித்தவிதி—இதுதானே

பெருமையிது பெருமையிது யெவரா லுரைக்குமொழி
பிசகொ ரணிவிலையெனவு மறையோர் களிப்புறுதல்
பிறர்கருதி பிறர்கருதி யிவர்போல் நடக்கமன—முறுவாரே

பருவமெனு முபநிடத மறைநூ லிலக்கணமும்
பகருமொழி யனுதினமு முருவே செபித்திலகு
பதவுரைக ளனுவளவு மறவா தியற்றுகுண—முடையோராய்

பகலிரவி லொருகணமு மசையாது நற்கனிகள்
பருகிருசி யதிகமுள ரசமே வடித்துநிறை
பசிதீவி ரதமுடைய தபசீல ருக்கமிர்த—வுணவாகும்

சிறுகுழவி கதறியழு திடவோல மிட்டகுரை
சிறைபடுதல் முறைமையல எனவே தொடுத்தரசஞ்
செவிடுபட வசுரர்கிளை கெடவே ரறுத்ததிற—மிதுதானே

செகுணதரி கிடதொமென திருமால்கை மத்தளமும்
செனுதசெனு ததிகணதொ மெனவாடு நிர்த்தனமுஞ்
செயசெயென அருள்பொழிய மவுனதி சித்தர்சபை—
(புகுவோனே 81.

தனன தான தான தத்த
தனன தான தான தத்த
தனன தான தான தத்த—தனதான

18. பழைய வாணி பாடி முத்தர்
கிளேகள் கூடி யேப முத்த
பழமு ளேக மாய்வ டித்த—ரசமோடு

பரிதி மேலு லாவு சித்ர
மதியி லோடும் வான மிர்தம்
பருகு வார்க ளேயி யற்று—மறைநீதி

தழைப லாபி ஞேர்வ ருக்கை
சுளேயி னூடு மேவ டித்த
சரிதம் யாவ ராலு ரைக்க—முடியாதே

தமிழ்வ லோர்க ளேம திக்கும்
அருமை யான யோக சித்தர்
தரும சீல ரோடு மிக்க—வுறவாடி

விளேயும் ஞான பூமி மட்டும்
மசைவி லாது காடு வெட்டி
வெளியில் நாத கீத மூட்டி—யொளிவீச

விசித மான தாளி லிட்ட
பணிக ளோடு மேமு டித்த
விபுதர் நாவி ஞலு ரைத்த—தனிநூலே

மழைகள் வானி லேசெ னித்து
பொழிய நீதி மாநி லத்தில்
மருவி யோடு வாரி திக்கு—நதிமூலம்

வரிசை யாக மாத வத்தர்
கருணை யாக வேமு டித்த
மவுன ராச யோக நிட்டை—புரிவாரே. 82.

தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த
தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த
தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த—தனதான

19. வயிரத்தி னடுபச்சை பவழத்தி னெடுமுத்து
மருவிக்கோ மேதகத்தி னிடைபுஷ் பராகமிட்டு
மகிழப்பெ ருமாணிக்க வளைவிட்ட நீலமொய்த்த—
[வைடூரியமோடு

மகுடத்தில் நவரத்ன மிலகச் சிரசிலிட்டு
மகிழுற்ற ப்ரசனத்து வதனத்தி னழகிற்கொள்
வடிவைக் கண்டடிபற்றி யடிமைப்ப டுவதெப்போ—கண
[நாதா

உயிர்பற்றி நிலைநிற்க கடமெத்த கைவிளக்கும்
உடல்பற்றி யுயிர்க்கும் விதமெப் படிநடக்கும்
உணவற்ற மனதிற்கு வெதுசத்ய மெதுநித்ய—மறியேனே

உலகத்தி னெறிபற்று மலசத் திகள் மறைத்து
உருவத்தி லளவற்ற சனனத்தி லீடுபட்டு
உருகிக்க ணீர்வடித்துச் சிறுமைப் படவும்விட்ட—
[குறையேதோ

தயிருக்கு ளெழுவெண்ணெய் யுறியிற் றுருடியுண்ட
சகளக் கோபாலகிருஷ்ண வரிபக் தரெனுநித்ய
தருமக் கொடிபறக்க அடிமைக் கருள்செய்வித்த—
[குருநாதா

சகுணக் கிரியைப்பற்றி மனத்தை துணிவுறுத்தித்
தனிமைப் படவிரக்தி யடையக் கிருபைசித்தி
சகசப் படநிறுத்தி யருணிற் குணமேமுத்தி—யெனும்வீடே

கெய்சர் செர்மனிப்பட்ட மெய்யாய்ப் பனிரெண்டாண்டு
கெடிவைத் துறுதிபற்றும் நிருப மெத்தனைகோடி
கீழ்நா மக்காரர்கள் தெள்ளிய வரசாட்சி—யருளோடும்

கெர்வித் தசுராசுத்தம் படவெட்டிக் கொடிகட்டிக்
கிளைசெப் புமமரசர்க்கு முனிசித் தரிஷிகட்குங்
கிருபைக் கண்ணொளிபற்றி யமரர்க் குச்சிறைமீட்கும்—
பெருமானே 83

தனன தனதனன தனன தனதனன
தானத் தத்த தனுதன தந்தன
தனன தனதனன தனன தனதனன
தானத் தத்த தனுதன தந்தன
தனன தனதனன தனன தனதனன
தானத் தத்த தனுதன தந்தன—தனதான

20. கதிரவ னொளிபெறும் மணிமகு டாதிகள்
காணக் கண்கள னேக தவம்புரி
கனக சபையிலக நடன மிடுந்திரு
காலிற் பூட்டு சிலம்பு கலீரிடக்
கருமுகி லிணைகுழ லசையு மதிவதனி
காளிகங் காளித்திரி சூலியோ டாடிய—
[மறைபாராய்

கருவி கரணுதிகள் சலனமி லாதிரு
காரண சற்குரு பாதங் கதியெனுங்
கலைகள் சரசமொடு சுழிமுனை யேகிடுங்
காலம றிந்துதே வாமிர்த முண்டு
கனலில் மெழுகெனவு முருகி மவுனநிலை
கண்டே குந்திட மொன்றே யருணிலை—
[யெனநாடு

பதிபசு பாசலக் கணமறி வோர்மல
பாசத் தோடுற வாடி மருந்திடல்
பருவ மிதுசகச நிலையெனு முணர்வது
பத்திப் பந்த மறுத்து வெறுத்திடு
பழகுமும் மலப்பகை விலகநிர் மலமயிர்ப்
பால மேறிநெருப் பாறது கடந்திடத்—
[துணிவாயே

பகலி ரவுமடியர் பணிகொளு மிருவினைப்
பாசம் போக்கி நிராசை பெருக்கிடும்
பலகலை பருகிடு கனிரச மொழுகிடும்
பாக முறைக்கெந் நாவது கிட்டாப்
பவமது விலகிடு மறைமொழி யனுபவம்
பார்த்துத் தேங்கி யழுது தொழுதிடிற்—
[கனிவாகும்

சுதிகொள் மத்தள முரசதிர வீணைபல
சுத்தி மிர்தங்க முழங்கிப் பாவலர்
சுரர்கள் விருதுகொடி பலதிசை பரவிடச்
சூர மாயுத வீரர் நெருங்கித்
துரித மானபரி கரிதேர் படைரதஞ்
சூழ வுலகில்மறை நீதி செலுத்திடும்—
[அரசாமே

சுடரெழு சுகரதி முனிவ ரிஷிகள் தனித்
தூல சூக்குமங் காரண மூன்றுடல்
துவித பாவனைகள் மமதை யகந்தைகள்
சுட்டிச் சுட்டி யானென தென்பதைத்
துணிவுறும் வாள்கொண் டறுத்து ஞானிகள்
சோதித் தெழுநிலை மாடமி தேறுவர் —
[சுயமாக

மதியோ டிரவி கலந்துற வாடிட
வாசி வசப்பட் டேறியொ டுங்கிடும்
மனமே மாசறு திங்கள் கங்கைசடை
வைத்தென் னுள்ளங் கவர்ந்த வரனுமை
மரகத வடிவினள் கனக சபைநடுவில்
மாறி மாறியெதிர்த் தாடிடும் ரகசியம்—
[மிதுதானே

மடமை யிருள்வடிவ மகல முடிவுபெறும்
வானத் தேகதிர் கோடிகள் வீசிடும்
மறைகள் பகருமனு பவநிலை கதிபெற
வாய்க்கு மனோவாக் கின்பம் விளைத்திடும்
மவுன மலரிணையி னருகி லுறையும்வழி
மார்க்கங் கண்டு துறப்பது வீடென—
[வறிவாயே 84.

உறு ஸோதி ரூபகம்

தனனதான தானன தனனதனன தானன
தனனதான தானன—தனதான

21. வினைகளோடு போராடி மனதினூடு மாமாயை
விதிகள்யாவு மோராம—லிடையூருய்
விரகராக மோகாதி தனைவிடாது சேருடி
வெறியனுகி நாடோறு—முழல்வேனே

சனகராதி மேலான பதியிலோர்மை யாய்மோன
சபையிலேறி யேஞான—நிலையானர்
தபசினேர்மை யாகாய வெளியில்வாசி வேல்கூர்மை
தரையின்மீது பூபார—வடிவாகி
கனகமேரு தூரோடு வளையநாணி சேடாதி
கருணைமூல பாணுதி—விடுவோனே
கலியில்நீதி சீரோடு தொலையநீத மோவேறு
கதியிலாது மேலோர்கள்—பெறுமாறென்
றுனேவிடாது வாதாடு மடிமைகாலம் வீணுகி
உறவுகூடி வாழாது—தவிர்வேனே
உருகிவாடி யேபால னிடைவிடாதுன் வீடேக
உலகபாசம் வேரோடு—களைவீரே 85.

தனன தனந்தன தாஞ தந்தன
தனன தனந்தன தாஞ தந்தன
தனன தனந்தன தாஞ தந்தன—தனதான

22. அருவ மெனும்பொரு ளாதா ரங்களும்
அடிமுடி நடுவுடன் ஆதே யங்களும்
அளவு கடந்துனே யார்தான் காண்பர்க—
[ளரிதாமே

அடிமையும் விண்டுசொ லாதே நாணிட
அறிவது பொங்கியே மெய்ஞ்ஞா னந்தனே
அடைய விரும்பிய தேநெறி நின்றதுன்—
[னருளாகும்

சிறுதுளி யும்பனி நீர்போ லேயணு
வளவு கலந்திட மாபூ தம்பொறி
திடபுல னும்பர மாகா யந்தனி—லுருவாகித்

திரிகர ணங்களும் வாதா டும்படி
சிசுவெனும் நம்பியோர் மாதா வும்பெற
செகமதி லும்பலர் சீசீ யென்றிடு—குறைவேதோ

திருவடி தந்துநீ யாள்வா யென்றுனே
வலமது வந்திடு வோமோ சந்ததம்
தெளிவு பொருந்தியெ வாறே சென்றிட—
[லறியேனே

திடமது கொண்டுமே நாடோ றும்பணி
செயுமெளி யேன்கலி தீரா தோசொலும்
செனன மறும்படி தேவா நின்கழல்—தருவீரே
கிருபை யெனுங் கடல் நீரா டவருட்
கருணை புரிந்தெனைக் கூடா யோபர
கெதிபெற விண்டெனல் வேதா சாரமு—
[மறைவானேன்
கிரியை சரியையெனும் யோகாம் சங்களின்
கிளைகள் பெருகிவளர் பூகாய் பண்டுகள்
கிளைஞர் முனிவரிஷி தேடி யுண்டதற்—
[கனிதானே 86.

தானதன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தந்ததன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தந்ததன
தானதன தானதன தானதன தானதன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தந்ததன-தனதான

23. ஆதிதிரு நான்மறைக ளோதுமுடி வானபொருள்
அத்துவித முத்திபெறு தத்வமசி யென்றுணர்வர்
ஆகமபு ராணகலை ஞானநெறி யேவும்வழி
யற்பமல சிற்சபைத னிற்புகுவ தானதது
நீயுமது வானபெரு வீதியது ளச்சமொடு
உச்சிநிலை நிற்சலன முற்றுவிடி லத்துவித—
[வுண்மையாகும்
ஆவலுட னேதுகுரு தேடியுற வாடுமல
மற்றவிடம் நித்யமெனு முற்றுணரு வாயுருகி
ஆவிபொருள் காயமொடு தானமேகை மாறெனவு
மத்தனடி யைத்தொழுது தத்தமிடு வாயுதக
மாருதல மூடுருவி யேறுதனி மாடமதி
லப்பனெடு நிர்த்தமிடு சத்தியுமை பொற்பிடமு—
[மிதுதானே
பேதமறு ஞானிகள் குழாமறியும் வேதபொருள்
பெத்தநிலை நிற்பவர்கள் கற்றுமுண ராதவர்கள்
பேசரிய ஞானநிலை பேசமுடி யாமவுனப்
பெட்டகம் நிறைத்தபணி சுத்தநின்ம லத்துரிய

பேதமோ டபேதமறு சாதனமெ லாமொழுகிப்
பெற்றவர்க ளுத்தமர்க ளிப்பிறவி தப்பும்வகை—
[யறிவாயே

பேதமகல் வாயரிய சாதனமெ லாம்புரிய
பித்துமன மேயிருவி னைக்குமூல மேசிறிதும்
பேசவறி யாமலச ரீரமெடுத் தேயுயிர்கள்
பெற்றகதி முற்பிறவி யிற்செய்பவ மிச்செனனம்
பேயுலக மீதுறவை நீவிடுவை யேலுயர்வு
பெற்றிடுவை மெய்ப்பொரு ளருட்கனி பழுத்
[தொழுகும்—விரைவாக

சாதிமத மார்சமய மாதிசைவ மாகவெகு
சத்திகளும் வெற்றிபெறச் சத்துரு செயக்கொடியுந்
தாவுபரி யானைரதம் வானுலக ளாவிவரச்
சப்தரிஷி ரத்னமிழை பொற்சிவிகை நிர்த்தமிடத்
தாசர்களு மேலுலக வாசிகளும் வேகமொடு
சக்கர நெறிப்படிய றத்தினை வளர்க்கவரு—மரசாமே

தாணுவொடு சாதுதவ யோகிகளும் ராசரிஷி
தத்துவம் விளக்குசிவ தத்வரகஸ் யப்படைகள்
தாலமுழு தாசைபடு போர்நடன மாடுவது
சத்தியம் நிலைப்படவும் நித்யகர்ம முட்கொளவுந்
தாடசுரர் வேர்களைய மூவுலக மோர்குடைகள்
தற்பரன் விதிப்படி செலுத்தும்விரு துக்கொடிக—
[ளிதுவாமே

சூதுகலி காலநிலை மாறுதலை யாயிரத்துத்
துட்டசன நிக்கிரக சிட்டபரி பாலனமுஞ்
சோதிமக மேருகிரி சாகரமெ லாமதிரத்
துற்கபட சித்தர்களை சித்ரவதை முற்புரியச்
சோதனைசெய் தேமுனிவர் கோசரம கோசரமாய்ச்
சொற்பன சுழுத்திநிலை தத்துவம் வெளிப்படுவ—
[துணர்வாரே

தோகைமட மாதர்மயல் மீதுனது வேர்செயல்கள்
சுத்தமென நத்தியிடை துக்கவலை சிக்கியெழு
சோர்வுகடல் மேலலைக ளோடுதுரும் பாடிவரு
துர்ச்சபை விலக்குபிற விக்கடல் தொலைக்குமிது
சோகமுயர் பாவனைவி டாதுணரு வார்கள்வினைத்
துச்சமொழி சிற்கனக வெட்டவெளி யைக்யநிலை—
[பெறுவாயே 87.

உ

ஸ்ரீமத் இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளின்

அடியார்கள் பாடிய

தோத்திரப்பாக்கள்

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆரணப் பொருளைத் தானு மறிந்திட வொருவ னாகிக்
காரண சொரூபங் காட்டிக் காசினி யடியார் தம்மைப்
பூரண வடிவ மாக்கிப் பொய்யெலாம் நீக்கியாள
வாரண ரெட்டி பட்டி வள்ளலைப் பணிகுவோமே. 1.

முதுகுளத்தூர்ப்புலவர் சுபகிருதுஞான பாடியது.

ஆசிரிய விருத்தங்கள்

1. நிதிபெருகும் பதியில்வளர்ந் தோங்கும் நாதா
நீணிலத்து மாந்தர்கணோய் நீக்கி யெங்குந்
துதிசெய்பவ ரிருதயத்தில் வாழுங் கோவே
சுந்தரமந் திரமணியே அருளைக் காட்டும்
மதியேசெந் தேனேயென் னிருள கற்ற
வல்லாயெம் பெருமானே மயக்கந் தீர்த்துன்
கெதிபெறவே யருள்புரிய வந்து தித்தாய்
கீர்த்தியுள்ள ரெட்டிபட்டிக் கிருபையானே. 2.

2. இரெட்டிபட்டி சாமியென நாமம் பூண்டே
யிருளடைந்தார் தமைக்காக்க வந்து தித்தாய்
சுட்டிநீ யுன்னருளை யுலக மெங்குந்
துலங்கவைத்தாய் மெய்யன்பர் தமக்குக் காட்சி
கெட்டியாய்க் காட்டவென்று கொடியும் நாட்டிக்
கிண்கிணியு மார்ப்பரிக்க நடனஞ் செய்யும்
இட்டகுல தேவதையும் நீயே யாகும்
என்குருவே ரெட்டியபட்டிக் கிருபை யானே. 3.

பேதமோ டபேதமறு சாதனமெ லாமொழுகிப்
பெற்றவர்க ளுத்தமர்க ளிப்பிறவி தப்பும்வகை—
[யறிவாயே

பேதமகல் வாயரிய சாதனமெ லாம்புரிய
பித்துமன மேயிருவி னைக்குமூல மேசிறிதும்
பேசவறி யாமலச ரீரமெடுத் தேயுயிர்கள்
பெற்றகதி முற்பிறவி யிற்செய்பவ மிச்செனனம்
பேயுலக மீதுறவை நீவிடுவை யேலுயர்வு
பெற்றிடுவை மெய்ப்பொரு ளருட்கனி பழுத்
[தொழுகும்—விரைவாக

சாதிமத மார்சமய மாதிசைவ மாகவெகு
சத்திகளும் வெற்றிபெறச் சத்துரு செயக்கொடியுந்
தாவுபரி யானைரதம் வானுலக ளாவிவரச்
சப்தரிஷி ரத்னமிழை பொற்சிவிகை நிர்த்தமிடத்
தாசர்களு மேலுலக வாசிகளும் வேகமொடு
சக்கர நெறிப்படிய றத்தினை வளர்க்கவரு—மரசாமே

தாணுவொடு சாதுதவ யோகிகளும் ராசரிஷி
தத்துவம் விளக்குசிவ தத்வரகஸ் யப்படைகள்
தாலமுழு தாசைபடு போர்நடன மாடுவது
சத்தியம் நிலைப்படவும் நித்யகர்ம முட்கொளவுந்
தாடசுரர் வேர்களைய மூவுலக மோர்குடைகள்
தற்பரன் விதிப்படி செலுத்தும்விரு துக்கொடிக—
[ளிதுவாமே

சூதுகலி காலநிலை மாறுதலை யாயிரத்துத்
துட்டசன நிக்கிரக சிட்டபரி பாலனமுஞ்
சோதிமக மேருகிரி சாகரமெ லாமதிரத்
துற்கபட சித்தர்களை சித்ரவதை முற்புரியச்
சோதனைசெய் தேமுனிவர் கோசரம கோசரமாய்ச்
சொற்புன சுழுத்திநிலை தத்துவம் வெளிப்படுவ—
[துணர்வாரே

தோகைமட மாதர்மயல் மீதுனது வோர்செயல்கள்
சுத்தமென நத்தியிடை துக்கவலை சிக்கியெழு
சோர்வுகடல் மேலலைக ளோடுதுரும் பாடிவரு
துர்ச்சனபை விலக்குபிற விக்கடல் தொலைக்குமிது
சோகமுயர் பாவனைவி டாதுணரு வார்கள்வினைத்
துச்சமொழி சிற்கனக வெட்டவெளி யைக்யநிலை—
[பெறுவாயே 87.

உ

ஸ்ரீமத் இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகளின்

அடியார்கள் பாடிய

தோத்திரப்பாக்கள்

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆரணப் பொருளைத் தானு மறிந்திட வொருவ னாகிக்
காரண சொரூபங் காட்டிக் காசினி யடியார் தம்மைப்
பூரண வடிவ மாக்கிப் பொய்யெலாம் நீக்கியாள
வாரண ரெட்டி பட்டி வள்ளலைப் பணிகுவோமே' 1.

முதுகுளத்தூர்ப்புலவர் சுபகிருதுஞல பாடியது.

ஆசிரிய விருத்தங்கள்

1. நிதிபெருகும் பதியில்வளர்ந் தோங்கும் நாதா
நீணிலத்து மாந்தர்களுேய் நீக்கி யெங்குந்
துதிசெய்பவ ரிருதயத்தில் வாழுங் கோவே ..
சுந்தரமந் திரமணியே அருளைக் காட்டும்
மதியேசெந் தேனேயென் னிருள கற்ற
வல்லாயெம் பெருமானே மயக்கந் தீர்த்துன்
கெதிபெறவே யருள்புரிய வந்து தித்தாய்
கீர்த்தியுள்ள ரெட்டிபட்டிக் கிருபையானே. 2.

2. இரெட்டிபட்டி சாமியென நாமம் பூண்டே
யிருளடைந்தார் தமைக்காக்க வந்து தித்தாய்
சுட்டிநீ யுன்னருளை யுலக மெங்குந்
துலங்கவைத்தாய் மெய்யன்பர் தமக்குக் காட்சி
கெட்டியாய்க் காட்டவென்று கொடியும் நாட்டிக்
கிண்கிணியு மார்ப்பரிக்க நடனஞ் செய்யும்
இட்டகுல தேவதையும் நீயே யாகும்
என்குருவே ரெட்டியபட்டிக் கிருபை யானே. 3.

3\. சரியைகிரி யாயோக பதங்கள் ஞானம்
தனைக்கடந்த மெய்ப்பொருளே தவத்திலுள்ளோர்
அறிவுபெற வந்துதித்த வமரர் நாதா
வற்புதமே கற்பகமே யகண்டத் தப்பால்
துரியதுரி யாதீதச் சுடரா யெங்குஞ்
சுத்தபரி பூரணமாய் நிறைந்து நிற்கும்
நெறியேநிற் குணமேநிஷ் களங்க மான
நித்தியமே ரெட்டிப்பட்டிக் கிருபை யானே. 4.

செங்கோட்டை, சுப்பிரமணியம் பிள்ளை பாடியது

பதிகம்

1\. காதல்கொண்ட பதார்த்தங்கள் பணிகள் நேமி
கனகமுயர் மாடங்கள் மனைவி மக்கள்
நீதிநெறி பத்திசித்தி யனம்பால் நெய்யும்
நீங்காத வித்தைபுத்தி திடங்கள் போத
சாதனங்கள் தத்துவங்கள் ஞான மோனம்
தந்தருள்வான் சாதிபுன்னை தெங்கு சூழும்
பாதலத்தி லுயர்ரெட்டி பட்டி சுவாமி
பாதகம லம்மிரண்டும் பணிகின் றோர்க்கே. 5.

2\. சிதம்பரத்தி னுடல்பல கோடி யென்று
செப்புகின்ற செகத்தோரே கண்ணுற் காணீர்
சதம்பத்து கோடிவித லீலை காட்டத்
தரணிதனி லவதரித்தா னவனு ரென்னில்
பதகநோய் களைப்போக்கி யருளைக் காட்டப்
பரன்சைவ குலமரபி லருள வந்தான்
உதகநிறை தடங்கள்மா டங்கள் சூழ்ந்த
வுயர்ரெட்டி பட்டிநகர்ச் சுவாமி தானே. 6.

3\. சாமிகுகன் கணேசனைய னிவனே யாகுஞ்
சங்குவர மரிருத்ர னிவனே யாகும்
வாமிமகேஸ் வரிமணத்தா னிவனே யாகும்
வரைமகள்பா கச்சிவனு மிவனே யாகும்

நேமிமுதற் ககனம்வரை யிவனே யாகும்
நீணிலத்து மாந்தர்கள்நோய் நீக்கி யாளும்
தாமிவனே ரெட்டிபட்டி நாதன் தன்னைச்
சர்வக்ஞ னெனத்துதிப்பீர் தரணி யோரே. 7.

வேறு

4. துதித்துநிதம் போற்றினவர்த் தொடர்பவத்தை [முடுக்கும்
சுதந்திரமாம் மனைவிமக்கள் தனம்நிலங்கள் [கொடுக்கும்
முதிர்ந்துவரும் வாதபித்த மையமுதல் தடுக்கும்
மோகனவ சியமுதலட் டசித்தி கொடுக்குங்
கொதித்தமனத் தரைநிறுத்துங் குணரசத்தை யருத்தும்
கோபியர்வஞ் சகரைநற்கு ணம்பெருகத் திருத்தும்
விதித்தவிதி யினைமாற்றும் வேதாந்த நாத
வீரனெனும் ரெட்டிபட்டி சுவாமிவிம லோனே. 8.

5. கொல்லாத விரதங்கள் கொடுக்குமது கடலே
கொடுநரகத் தோரேறக் கொன்றுசுகத் திடலே
கல்லாலி னல்வருக்குக் கருணைசெய்த திறமே
கண்ணப்பன் பூசனைக்குக் கருத்துகந்த பரமே
வல்லாள ராசனுக்கு மகனுன சுதனே
மாநார தன்னிசைக்கு மகிழ்கொளுமிங் கிதனே
எல்லாமா யெவ்வுயிர்க்கு மிரங்குமருட் டேனே
இரெட்டிபட்டி நகரில்வள ரெந்தைபெரு மானே 9.

6. சிந்துரமா முகத்துடைய தேவனெனுந் தேவே
தெவிட்டாத வுணவளிக்குந் தேவருல காவே
சந்ததமெல் லாம்வல்ல சித்தனெனுங் குருவே
சகலவுயிர் சுகமுறவே சடமெடுத்த வுருவே
சுந்தரமந் திரமணியே சுவர்னவரைப் பெட்டி
துதிப்பவர்க ளுரைக்கின்ற சுகமதுரக் கட்டி
எந்தனுளத் தெண்ணப்படிக் கேயருளல் வேண்டும்
ஏரிசூழ் ரெட்டிபட்டி நகரிலுறை வோனே. 10

வேறு

7. நற்கமலக் கழற்சிரத்தை நான்முகனும்
நாரணனுங் காணு ரென்ருல்

பொற்கமலப் பதமுகத்தை யாரறிவார்
போதமுளார் பொலிந்து காண்பார்
துற்கமலச் சடம்பிளக்கத் துவாதசாந்
தத்தமிர்தஞ் சுரக்கச் செய்வாய்
கற்கமலப் பிரகாசன் கமழ்வீசும்
ரெட்டிபட்டிக் கருணை யானே. 11.

8. நிம்பத்தா ரணிகின்ற நின்றசீர்
நெடுமாறன் றனக்கு ஞான
சம்பந்தர் சுரத்திநோய் தவிர்த்தாரே
தமிழ்மறையைச் சாற்றி யந்நாள்
அன்பந்த லீலைதனை யாரறிவா
ரகிலமதில் நம்மோர் காணத்
துன்பந்த நோய்நீக்கச் சுகரெட்டி
பட்டிநகர்ச் சுதன்வந் தானே. 12.

வேறு

9. வந்தவன்றன் சிரத்தில்மதி முதலாங் காணோம்
மான்மழுவுஞ் சூலமுதற் கரத்திற் காணோம்
கந்தகணே சன்னவன்ற னருகிற் காணோம்
கமலபத வுமையுமிடப் பிறத்திற் காணோம்
சந்ததமும் பணிப்புலியும் பாம்புங் காணோம்
சர்வநோய் தீர்க்கவிவ னலாமோ வென்றால்
மந்திரதந் திரநோய்கள் தீர்க்குங் கர்த்தன்
மகிழ்ரெட்டி பட்டிநகர் வரதன் றானே. 13.

10. மதியாத்தி கொன்றைமத்த முதற்சி ரத்தும்
மான்மழுசூ லமுடிக்கை முதற்க ரத்தும்
பதிவிநா யககந்த னிருபு யத்தும்
பதுமமலர்ப் பதவுமையா ளிடப்பு றத்துந்
துதிபுலியும் பாம்புமுகப் புறத்து மாகக்
சுகரெட்டி பட்டிநகர்ச் சுவாமி யென்போன்
அதிமதுர வடியாருட் டோன்றுந் தோன்றும்
அவர்க்கன்றி யவனிதனி லறியொ ணாதே. 14.

11. ஆமைபோ லைந்துறுப்பு மடக்கி வந்த
ஆதிரெட்டி பட்டிநகர் நாதன் றன்னை
மாமறைதக ளேயுள்ள மனித ரெல்லாம்
மனங்குவிந்து போற்றறியார் செர்வங் கொள்வார்
தீமைபவத் தைக்கெடுத்தே யாளு தற்குத்
தேகிவடி வாயிருக்கும் பரம ஞான
தூய்மைநிலைத் தேசிகன்றன் கமலம் போன்ற
துணைப்பதத்தி னருகிருந்து துதிகொண் டோமே.

பிலவஞ்ஞ, ஈராச்சி பார்வதிநாதம் பிள்ளை பாடியது

பல்லவி

வேடிக்கை பாராய்-ஐயன் திருவிளை-யாட்டை நேராய்

அனுபல்லவி

தேடு மடியவர்கள் தெரிசித் தருள்சுரக்க
நாடும் ரெட்டியப்பட்டி நாத ரவதரித்த (வேடிக்கை)

சரணம்

1. தேவாதி தேவன் சகலவினை தீர்க்குமுதாரன்
பாவாணர் போற்று மற்புதகுண பரமதயாளன்
நாவி லுதிக்குமந்த்ரம் நலமென்று துதிப்போர்க்குப்
பாவ வினைகளெல்லாம் பறந்தோடிப் போகுதென்ற
(வேடிக்கை)

2. தேசாதி தேசமெங்கும் நிறைந்து திசைகட்டியாளக்
காசினி யோர்கள்கொண் டாடிடுங் கருணையே
[வுருவாய்த்
தேசிக னுகவீசன் றிருந்த வடிவெடுத்து
நேசமு டன்பரி சோதனைகள் செய்திட்ட (வேடிக்கை)

3. அனுதினம் நீராடி யையன் கணேசனைத்தொழுது
தினந்தின மூன்றுபிர தட்சணஞ்செய்து முடித்துக்
கனம்பெறு சுக்கிரவாரங் கனிவாய் விரதமென்று
தினமுமுவெந் நீர்மருந்து சேர்க்கக்கூ டாதென்ற
(வேடிக்கை)

4. தெய்வங்கள் தனக்குமுன் பிரார்த்தனை செய்தோர்
[கடனை
உய்யவே முடித்தினி மேல் நேர்ச்சியொன் றுமே
[வேண்டாம்
மெய்யான தெய்வத்தை விரும்பித்திரு நீறிட்டால்
வையகத் தோர்வினை மாய்ந்துமே போகுமென்ற
(வேடிக்கை)

5\. நேரான தெய்வம்ரெட்டி பட்டிச்சுவாமி யின் நாமம்
பாராதி யெங்குந்துதித் திடப்பகை வரைவெல்லும்
தீராத வல்வினை தீர்த்துக் கலியகற்றக்
காரானை மாமுகக் கணபதி யாகவந்த (வேடிக்கை)

6\. நிர்த்தனம் புரியுஞ்சிவ காமிநே சனுமிவனே
பற்பல காலமவ தரித்தபர மனுமிவனே
கர்த்தன் பரசமயக் கடவுளு மொன்ருகிச்
சத்திக ளொடுங்கூடித் தரணியை யாளவந்த (வேடிக்)

7\. சோதனை செய்துட்டரை வெல்லத் துடுக்காகவந்த
நாதன்பேர் சொல்லுலக மெங்கும்நன் மையுண்டாகும்
நீதிதவறும்பேரை நிர்த்தூளி செய்யவே
பூத கணங்களோடு புனிதமா கவேவந்த (வேடிக்கை)

8\. ஆராலுங் கூடன்ிச்ச யங்களை யறியவொண்ணு
வீராதி வீரனன்பரைக் காக்கும் மிகுந்தகுணுளன்
சூராதி சூரனைத் துதிக்கு மடியார்வினை
நீருக்கிச் சாயுச்ய நிலையைக்கொடுக்கவந்த (வேடிக்)16

அடியாரொருவர் பாடியது

அடைக்கலப் பஞ்சகம்

1\. ஆதிமுத லெட்டெழுத்தும் நீயாய் வந்தாய்
அரும்பொருளாய் வந்துதித்தாய் ரெட்டிபட்டி
சோதனையாய்ச் சோழன்மா ளிகையிற் சென்று
துட்டர்களைச் சம்மாரஞ் செய்ய வந்தாய்
வேதனைப்பட் டவர்களுன்ற ஞமஞ் சொன்னல்
வேண்டியவ ரங்களெல்லா மவர்க்கே யீவாய்
வீதியெல்லா முன்ஞமந் துதிக்க வென்று
விடைகொடுத்தாய் கும்பகோ ணத்திற் சென்றே.

2\. திரும்புமையா தெட்சணமே பார்க்கத் தானே
திகம்பரமாய் வந்துதித்த அமரர் நாதா
விரும்புமையா அடியார்க்கு வரங்கொ டுக்க
வேதாந்த மெய்ப்பொருளே விமலா சாமி
கரும்புபோ லுனைத்தேடி யெளியோ ரெல்லாங்
காத்திருக்கா ருன்னுடைய அருளைக் காண

எஞ்புகடை யானைதலை யாமு யிர்க்கும்
இகபரமாய் வந்துநின்றே யிரட்சிப் பாயே. 18.

3. இப்போதே யிதுசமயம் வரவே வேண்டும்
என்னுடைய விடைஞ்சல்களைத் தீர்க்க வேண்டும்
ஒப்புடனே வுன்னை நான் காண வேண்டும்
உன்பாதந் துதித்துநின்று வணங்க வேண்டும்
எப்போது முனைத்துதிப்பா ருலகத் தோர்கள்
ஏழையடி யார்க்கிரங்கி வாவா சாமி
அப்பனே ரெட்டிபட்டி யுதித்த சாமி
அன்புடனே யென்னைவந் திரட்சிப் பாயே. 19.

4. இப்போதே யிந்தமுகந் திரும்பி வாவா
எளியேனைக் காத்திரட் சிக்க வாவா
எப்போது முனைமறவேன் குறைக ளில்லை
யேகபர மாய்வந்த கருணை மூர்த்தி
செப்புமையா வாய்திறந்தே யடியேன் முன்னே
செய்தகுற்ற மின்னதென வறிகி லேனே
அப்பனே ரெட்டிபட்டி யுதித்த சாமி
அன்புடனே யென்னைவந் திரட்சிப் பாயே. 20.

4. கார்வண்ண மேனியனும் நீர்தா னுகும்
கடம்பவன நாதனுமே நீர்தா னுகும்
ஏர்வண்ண மாகவந்து லோக மெல்லாம்
இறையவனுய் வந்துவிளை யாட வந்தாய்
பார்வண்ண மாகப்பரஞ் சோதி யாயும்
பார்த்தவர்க்குக் கலியுகத்து மெய்ய னுயும்
சீர்வண்ண மாய்வந்த ரெட்டி பட்டியைச்
சிதம்பரந்போல் பாடுதற்கு வகைசொல் வாயே.

ஊத்துப்பட்டி, சங்கரபாண்டியன் அவர்கள் பாடியவை

1. திங்கள்தா தகிதும்பெ யென்பணியு மெம்பிரான்
சீதரன் முகுந்தன்வேதன்
சித்தங் கனிந்துநல் முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்கள் ரிஷிகளோடுந்

துங்கமா யுலகத்தி லவதரித் துப்பரி
சோதனைகள் செய்து நன்ருய்ச்
சொரூபமது மாறியும் பலவே ட மாகியுந்
துட்டரைக் கண்டதட்டிப்
புங்கமுய ரட்டகா ளிகளெட்டும் நடனம்
புரிந்திடச் சங்கரித்துப்
புனிதமா யன்பரை யிரட்சிக்க வின்பமாய்ப்
புவிபரந் திடவந்தவா
பங்கயத் திருவதன ரெட்டிபட் டிசாமி
பத்தருப காரி யேபொற்
பாதா யெனக்குனருள் தாதாவி னேதா நன்
னீதா பரஞ்சோதியே. 22.

2. சுவர்னமய மானசிவ சோதியெ மெஞ்ஞான
சொரூபியே சுடர்விளக்கே
துய்யனே மென்மலர்க் கையனே நல்லபரி
சுத்தனே கற்பதருவே
அவனிதனி லுதித்தடிய வர்களிடர் தவிர்த்துறையு
மையனே யானடைக்கலம்
அம்புயத் திருமலர்கள் தந்துதெரி சனமுகந்
தருள்செய்வித் தென்னிருதயக்
கவலையுந் தீர்த்துவெகு சுபசேம லாபமுங்
கனயோக முங்கொடுத்துக்
காப்பதும் நின்கடமை யாதலா லிதயங்
கனிந்துகலி யாவும்நின்செய்
பவமுழுதும் நீக்கியாள் ரெட்டிபட்டி சாமி
பத்தருப காரியேபொற்
பாதா வெனக்குனருள் தாதாவி னேதா நன்
னீதா பரஞ்சோதியே. 23.

3. கரந்தனே ஞானபரி சுத்தனே செம்பொனே
கடவுளே யெந்தனிதயக்
கமலா சனத்தில்வளர் நிமலா விசேடமிகு
கையா சிறந்த மெய்யா

துத்திய மிகுந்தசுக வாரியே பகைவெல்லுஞ்
சூரியே மற்றுயர்ந்த
துங்கமா சற்றசுய தங்கமா மேருவே
தூயகற் பகதாருவே
முத்தே யெழிற்சுருதி வித்தே மனத்துயர்
முழுதுந் தவிர்த்து நன்றாய்
முக்கியமாய் நின்னும சங்கீர்த் தனஞ்செய்யு
முன்னமுந் தினம்வணங்கும்
பத்தியுஞ் சுபமுமருள் ரெட்டிபட் டிசாமி
பத்தருப காரியேபொற்
பாதா யெனக்குனருள் தாதாவி னேதநாதன்
னீதா பரஞ்சோதியே.

4. நெடியவரை துளபமா லிகையணியு மாதவன்
நேர்த்தியுயராத்திசூடும்
நிமலனய னிவர்மூவ ரோருருவமாகியும்
நீணிலத் தவதரித்தே
அடிபணியு மடியவர்க ளிடர்கலி யகற்றியும்
அலகையெண் படைகளோடும்
அட்டகா ளிகளெட்டும் நடனம் புரிந்திட
வாதாளி யிட்டெழுந்து
கொடியதுட் டரையிமொரு நொடியில்வே லாயுதங்
கூர்மைமிகு சூலாயுதங்
கொண்டுகுத் தியும்வெற்றி வாளினல் வெட்டியுங்
கொன்றும்கு டமுமணிந்து
படிபுரந் திடவந்த ரெட்டிபட் டிசாமி
பத்தருப காரியேபொற்
பாதா யெனக்குனருள் தாதாவி னேதாநன்
னீதா பரஞ்சோதியே. 25·

வேறு

5. சத்தியந் தவரு மாந்தர் தன்னைரட் சிக்குந் தெய்வம்
குற்றமில் லாத வெங்கள் குருரெட்டி பட்டி சுவாமி

வித்தகப் பதம்ப ணிந்து விநாயகர் கோவில் தன்னை
நித்தமும் வலம்வந்தோர்கள் நீடுழிவாழ்வர் தாமே.26.

6. ஓடிடும் பில்லி சூன்ய மொருதலை மண்டைக் குத்து
வாடிடும் வயிற்று நோயும் மாரகங் குன்மம் யாவும்
நாடிநின் பதியைச் சார்ந்துன் நாமமே பஜனை செய்யக்
கூடினோர் வறுமைதீர்க்குங் குருரெட்டி பட்டிசுவாமி.27.

7. தினந்தினம் ரெட்டி பட்டி தெய்வத்தைமனதி லெண்ணி
மனங்களி கூர்ந்தேவூற்று மாநகர் தன்னிற் சென்று
கனம்பெறு சுக்ர வாரக் கற்பூர தீபங் கண்ட
சனங்களின் கணங்கள் பீடை சகலமுந் தவிருந்தானே

8. சகலபீ டைகளும் போகச் சந்ததி மிகவுண் டாகப் 28.
பகலிருள் பருதி காணப் பறந்திடு மாறுபோல
இகலதுற் சனர்கள் நெஞ்ச மீடறித் திடுவ னென்றே
மருமகன் பிதாவின் தேவி வாலையம்பிகைசொன்னளே.

9. குருவரு ளாலே யிந்தக் குவலய மனுக்க ளெல்லாம் 29.
வருவதுன்னிடத்திற்சுக்ர வாரங்கள் தனிலென்கையாற்
பெறுவதுப்தீருநீற்றன் பாற்பெற்றபேர்பிணிகள்யாவும்
வெறுவியபேயகளெல்லாம்விடுவிடென் ரேடுந் தானே

10. வாழ்வெலாம் பெருகு மூற்றுமாநகர் தனிலெந் நாளுந்
தாழ்விலாச்சங்கரபாண்டியன் தயா நிதிதன்சிந்தெங்குங்
கேள்வியா லுலக மெல்லாங் கிளத்துக ணேசன்கோயில்
கோளிலா ரெட்டி பட்டிக் குருகடாட் சமும்பெற் ருனே.

வேறு

11. தத்திச் சமய மறிந்தென்னைத் தற்காத் திடுவாய் ரெட்டி
[பட்டி
முத்திக் கருணை நிதியான மூலப் பொருளே வூற்றுநகர்
சித்திரப் படத்தி லெழுந்தருளுந் தேவா நின்தாளர்ச்
[சனைப்பூப்
பத்திரக்குடலை யெடுக்காதார் பாழுங் குடலை யெடுத
[தாரே.

அடியாரொருவர் பாடியது

பல்லவி

வேடிக்கை பாராய்—ஐயன்திருவிளை—யாட்டைக் கேளாய்

அனுபல்லவி

தாடிதலை வளர்த்து சந்நியாசி ரூபங்கொண்டு
பாடிப் பாவனையுடன் பத்தரைச் சோதிக்கவந்த (வேடிக்கை)

சரணம்

1. கோமான் குலத்துதித்துக் குருவென் றவதரித்து
நாமம் ரெட்டிப்பட்டி சாமியென் றோதுகின்ற (வேடிக்கை)
2. ஓத முபதேசத்தா லுண்மையே தோணுமென்று
நீத மென்றுணர்ந்து நிச்சயப் படுத்துகின்ற (வேடிக்கை)
3. நீதி நெறிகள் யாவும் நெருங்கியே வருமென்று
ஆதி வினைகளெல்லா மழிவது திண்ணமென்ற (வேடிக்கை) 33.

அடியாரொருவர் பாடியது

பல்லவி

பூலோக கயிலாசன்—ரெட்டி மாநகர்
புரந்திடு மருள் நேசன்

அனுபல்லவி

நீல கண்டதிரு நேத்திர னெனுஞ்சிவ
கோலங் கொண்டமத யானை யெனவுதித்த (பூலோக)

சரணம்

1. மந்திர குருநாதன்—உலகமெங்கும்—வளரவந் திடுநீதன்
தந்திர முளயோகன்-சைவகுளத்தில்-தயவுட னவதரித்தோன்
கந்தக் கடம்பனென்றும் கார்வண்ண மேனியனென்றும் (பூலோக)
முந்த வுதித்தோனென்றும் மூலக் கடவுளென்றும்
2. அன்பரைக் காக்கும்வீரன்—துதிப்பவரு-ளானந்தமுள்ள தீரன்
இன்பங் கொடுக்குமாரன்-அடியவரை-யீடேற்ற வல்லசூரன்
துன்பங்கள் யாவைந் தொலைக்க வல்லநிபுணன்
வன்பரை யொழித்திட வந்த பரசமயன் (பூலோக)
3. பற்பல வதாரம்-முன்செய்ததொரு-பரப்பிர்மமு மிவனே
சொர்க்காதி புவனமெங்கும்—நிறைந்திருக்கும்-சூட்சாதி சூட்ச [மிவனே
துற்சங்கம் யாவையுந் தொலைத்துக் கலியுகத்தில்
வெற்றிபுரிந் தாளவந்த வீரபோக னுமிவனே (பூலோக)

திருத்துறைப் பூண்டி
வேளூர் T. G. கலியபெருமாள் பிள்ளை பாடியவை
பதிகம்

உந்தமது பேர்சொலிக் கையில்வெண் ணீறெடுத் தோங்கார ரீங்காரமே
உவ்வுரிவ் வுஞ்சௌவு மையும்ரெட் டியபட்டி யுருவேற்றி மேற்றெளித்தா
லந்தங் குலேந்துமட மாதர்கரு வைக்கெடுத் தகலாத பேய்முனிகளை
யடித்துச் சவுக்கினுற் கைச் சாட்டை யால்வளைத் தாட்டிவாய் விட்ட லறவே
வெந்தழற் கொண்டெரித் தோட்டிவிடு செயசிங்க வீரப்ர தாபமூர்க்க
மிகுபுய பராக்ரகெம் பீரநய தந்திர விநோதசா மர்த்யவைய
மந்திரவி லட்சண சுலட்சண விலாசனே வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே

வட்டவா ரிதியுலகி னல்லநிய மங்களொடு மலர்கொண்டு பூசித்துனே
மறவாம லருமைகுரு சிங்கமே யென்றுனே மதிக்கின்ற மனிதர்மீது
ஒட்டியஞ் சல்லியங் கருமான மந்திரமோ டொடிபில்லி விடுமடையரை
ஊட்டியை யரிந்துதிறம் விட்டியு முறிஞ்சுநின் னுதிரவாய் சேருடவே
கட்டுக் கடங்காத இட்டகுல காலனே கண்சாடை யாயிராமற்
கடிகடி பிடிபிடி யடியடி கொல்லுகொல் கட்டுகட் டுயிர்போக்கிடு
மட்டுமித மில்லாத இட்டகுல தெய்வமே வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே.

எந்தமக் கெதிர்நின்று தர்க்கித்து மற்கட்டி மிதுவல்ல வதுவல்லவென்
றெத்திப் பவட்டுத் தினஞ்சொலு முலுத்தரை யிழுத்துப் பிடித்துதைத்தே
அந்தங் கெடப்பல் லுடைத்தெழு மகத்தையு மடக்கிச் சரீரத்தையும்
அனல்கொண்டு வாட்டிப் பிழிந்தம்மி மேலிட் டரைத்துக் கரைத்திடுவாய்
செந்தழற் கண்ணனே யெந்தைபெரி யண்ணனே சிமுத நிறவண்ணனே
சித்தனே பக்தர்புதழ் கர்த்தனே நித்தமுஞ் செகதலமெ லாந்துதிக்க
வந்தருள்செய் சுந்தர புரந்தர நிரந்தரா வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே.

நீங்காத குன்மவலி யாசனப வுத்திரம் நெஞ்செறிவொ டீளையிருமல்
நீரழிவு வெண்குட்ட மேகமரை யாப்புபுண் ணினைவுபே தகமயக்கம்
தாங்காத வெடிசூலே மார்பாணி துடைவாழை தலேவலி வாந்திபேதி
சன்னிமூ லங்கபம் பாண்டுபித் தஞ்சூடு சகலவித பிணிகளொடினு ந்
தீங்கான பற்படு விடங்கடு விடங்களுஞ் செழுமேக வணனென்றுனேச்
சிந்தையி னினேந்துவெண் ணீறெடுத் தோதித் தெறிக்கப் பறந்தோடுமே

வாங்காத மனமொடு பிரியா திருப்பைநீ வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே.

எத்தனை விதத்தெய்வ மெத்தனை விதக்கருப் பெத்தனை விதப்பிசாசம்
எண்ணிற் கடங்காத கோடானு கோடியென் றியம்பவுமென் வாய்வலிக்கும்
அத்தனை விதத்தையு மறிந்துகொண் டொல்காம லவ்வழி நடப்பதரிதென்
றையனே கரிகால வெய்யனே யென்றுன்னை யண்டியவே னுதலாலே
சித்தம திரங்கியுன் னெப்பரிய பரிவார தேவதைகள் சூழநடுவில்
திகழ்கின்ற மணிமேடை யதினின்று விளையாடுஞ் செய்கைகண் டிருகை
[முடிமேல்
வைத்தெதிர் வழங்கநல் வரமருள்க சமயமிது வளரெட்டி பட்டிதன்னில்
மதிமந்திரி யெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்று வாழுமென் குருரெத்னமே

தந்தைநீ தாயுநீ தமருநீ யுறவுநீ சமயங்க ளோராறுநீ
தரையாதி பூதநீ பொறியுநீ புலனுநீ சந்திர னிரவியுயிர்நீ
விந்துவொளி நாதநீ பரவெளிக ளேழுநீ வேதமுய ராகமமுநீ
வேதாந்த முடிவுநீ சித்தாந்த நிலையுநீ விண்ணுலக புவனங்களீ
சிந்தையொடு கரணநீ பல்லுயிர்க் குயிருநீ செகமெலா மீன்றவனுநீ
தேறுமுக் குணமுநீ யைந்தொழிற் செல்வநீ திகழ்சச்சி தானந்தனீ
வந்துமிகு கவிராச ரன்புமிகு சிவனேசர் வந்தனைகள் செயவோங்கிவாழ்
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே 40.

துப்பளவு புனன்மே னடக்கலாம் வடவையுந் தோன்றுநீ ராச்செய்யலாஞ்
சொல்லரிய கேசரி மீதிவர்ந் தேகலாந் தொட்டரவி னைப்பூணலாம்
வெப்பளவு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா மிகுமணற் சோறுண்ணலா
மேதினியர் காணுது லாவலா மிருநிதிகள் வேண்டுமுன் வரச்செய்யலா
மொப்பளவு விடமுத லெட்டியுந் தின்னலா மோட்டினைப் பொன்னுக்கலாம்
முயர்மறை முடிப்பொரு ளுனையன்றி வேறில்லை யுண்மையென் றெந்தநாளும்
வைப்பளவு மாதேவ சம்புவென் றுன்னடியின் மனமிளகி யுருகலரிதே
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே 41.

பாட்டளி துதைந்துநின் றிசைபாடி நனையுண்டு படியும்பன் மலர்கள்சூடும்
பனிதந்த தகரவார் குழல்காட்டி முல்லைநிகர் பல்வரிசை காட்டிவாட்க
ணுட்டமுற மைதீட்டி மணிகலவை கொண்டுபொன் னுகமொத் தடிபரந்து
நனிசுணங் கெழில்தரக் கச்சற நிவந்தொளிர் நளினமென் முலைகள்காட்டித்
தேட்டமுறு கண்டமுது பாகனைய மொழிசொலிச் செந்தொடிக்கைகணீட்டிச்
சிங்கார நடைநடந் தேமையல் வலைவீசு சிறுமியர்க் காட்படாது
வாட்டமறு மாதவர்கள் பாடிப் பழிச்சுநின் மலரடி கொடுத்தாளுவாய்
மாவரத வெனரெத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே. 42

இருபொருள்க டம்மினுங் கல்வியாஞ் செல்வமே யிகபர சுகந்தந்திடு
மேற்றமிக் குடையதென் றெண்ணிலேன் புன்மையே னென்செய லிருந்து
[வாளா
பொருமருவு வேலையங் கண்ணியர்களின்பமே போந்தநெறி யென்றுழன்று
போதமு மிழந்தறிஞர் நீதமு மிழந்துபுரு டார்த்தநெறி யும்மிழந்து
துருமருவு செம்பென மலத்தொடக் குற்றயான் றூயநின் சேவைகண்டு
சுகமெய்தி வாமுநா ளிந்தநா ளென்றுநீ சொலவேண்டு மென்றனரசே
மருவார ணங்களொடு மாறுபா டின்றியே மஞ்சுறுஞ் சாரல்கொண்ட
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே 43.

காருற்று மின்னித் தழைத்தெழு மாணவக் காட்டினைப் பஞ்சாக்கரக்
கட்கத்தி னுற்றடிந் தப்பா லகக்கழநி கண்டுநன் கேதிருத்திப்
பாருற்று மறியாத மோனவித் திட்டுமெய் பத்தியா மெருவட்டியான்
பாடுநீ ரிட்டுவன் காமாதி களையொரீ இப் பதியுறூஉம் நிட்டைவேலி
நேருற் றுறக்கட்டி மாயையாம் பறவைகள் நெருங்கிவந் திடாதுகாத்து
நின்றுவிளை யுண்மையறி வானந்த போகமுணு நின்னடியர் கூட்டமருள்வாய்
வாருற்ற செல்வக் களஞ்சியத் தேனெழுகு மம்பொன்மணி மாலையழகா
மாவரத வெனரத்ன மணிமேடை யதிலுற்ற வளரெட்டி பட்டிமணியே 44.

"தலையே நீ தலை வணங்காய்" என்ற மெட்டு

1. செய்வாய் நெஞ்சகமே ரெட்டி பட்டி யடியிணையை
ஐவாய் சென்றலை யாமற் றினந்துதி
செய்வாய் நெஞ்சகமே

2. உய்வார்க் கோர்மருந்தே ரெட்டி பட்டித் திருப்பாதம்
மைவாய்க் கும்பவ வன்பிணித் துன்பொழிந்
துய்வார்க் கோர்மருந்தே

3, கண்டால் சொல்மனமே எங்கள் ரெட்டி பட்டிநாதனை
அண்டா தெங்கு மலைந்தலைந் தென்பயன்
கண்டால் சொல்மனமே

4, உண்டா மோவினைகள் நம்ரெட்டி பட்டி வடிவங்
கண்டா மாமணித் தாளையுங் கண்டவர்க்
குண்டா மோவினைகள்

5. துறவே நன்னெறியாந் திருத் தொண்டர்கள்
[கொண்டாடும்
விறல்வேற் கொற்றவன் மெய்யரு ளெய்திடத்
துறவே நன்னெறியாம்

6. கற்ருே ரேபெரியோர் வருங் காதலொரு மூன்றுங்
அற்ரு சானருள் பெற்றக நின்றிடக்
கற்ருே ரேபெரியோர்
7. கல்லார் நல்லவரே சொல்லுங் காமக்கலை குதர்க்கம்
பொல்லாச் சூது புலைகள வாதியைக்
கல்லார் நல்லவரே.
8. வல்லா ராவர்களோ குரு வார்கழற் கன்பியற்ரு
தெல்லா வித்தையு மெண்ணறக் கற்கினும்
வல்லா ரவர்களோ
9 வாரா தொன்றுளதோ ரெட்டி பட்டி குருநாதன்
சீரார் சேவடி சிந்தனை செய்திடில்
வாரா தொன்றுளதோ
10. சாராய் நெஞ்சகமே குரு சாமி யருண்மொழியை
நேராக் கொண்டுநீ தம்ரெட்டி பட்டியைச்
சாராய் நெஞ்சகமே 45.

அடியாரொருவர் பாடியது

சந்தநாமாவளி

1. இரெட்டிய பட்டி மகாமணியே நேசர்வ ணங்குஞ்
[சிகாமணியே
நிதிதரு பதிதனி லமரர்கள் தொழுதிட
நீதி வழங்குகண் டாமணியே
2. பத்தர்கள் தேடும் நவமணியே பாரிலுள் ளோர்செபி
[செபமணியே
படிமிசை இருளற நடுநிலை யருள்புரி
பாச மகற்று சிரோன்மணியே
3. முத்தர்கள் பணியுங் குருமணியே மூவர்க் கெட்டாத்
[திருமணியே
முடியடி நடுவினு மொரு பொருளாகிய
முக்கண் ணுவெழிற் கருமணியே
4. சித்தி புரிந்திடும் நன்மணியே தேசமெ ல்ாம்புகழ்
[பொன்மணியே
சிந்தை தெளிந்திட வந்து நடம்புரி
தேசோன் மணியே சின்மணியே 46.

பிரஞ்சு இலாகா
புதுவையைச் சார்ந்த பாகூர் கொம்மீன்
பிள்ளையார் குப்பம்
மணியம் பாபு ரெட்டியாரவர்கள்
இல்லத்தில்
ஸ்ரீமத் இரெட்டியபட்டி சுவாமிகளின் அருட்பெருக்கால்
தற்போதும் நடைபெறும் பயனையுணர்ந்த
கூடலூர் தாலூகா புதுப்பேட்டை போர்டு ஆண் பாடசாலை
மாஜித் தமிழாசிரியரும்
ஷெ தாலூகா தம்பிப்பேட்டை பாளையமென்னும்
சோலை, ஸ்ரீமத் வீரசைவ சிவயோக சுவாமிகள்
மடாலயத்து ஆதீன தருமகர்த்தருமான
மு. அப்பாதுரை ஐயரவர்கள்
இயற்றியவை

பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

1. சிவமருவு வேதாந்த முடிபையு முணர்ந்துமே
சிவயோக சாதன மியற்றிச்
சித்திதரு சாதாக்கிய மெவருமே கண்டுய்யச்
சித்துருவ வைங்கரன் றனையே
எவமகலு மாலவாய் வைகையின் கரைமேவி
எண்ணலுறந் தாபித் தலொடே
வெந்நலமு மோங்குதிருச் செந்தில்வா ழறுமுகவ
னெழிலருளு முனிது பெற்றுப்
பவமகலும் பொதிகையி லரியதவ மிகப்பூண்டு
பத்தர்க்கு வாய்மை கொண்டு
பந்தமுறு முலகுதனி லுதயமுன் னீர்மூழ்கிப்
பத்தியுட னீறு பூசித்
தவமருவு கணபதியி னடியிணைகள் வழுத்தவுந்
தாங்கரிய நோய்கள் யாவுந்
தற்போதமும் நீக்கியெமை யெப்போதுங் காத்தருளுந்
தகுரெட்டி பட்டி குருவே 47.

2. உலகுதனி லுரியபெரு சாத்திர மனைத்தையு
முயரிசைப் பாடல் செய்ய
வுணர்பெரிய ரிவரென்ன வுறுமடிய ருளங்கொண்டு
வுன்னரிய பதிகள் பலவும்
நலமிக்க வபிடேக மாதிவிழாப் புரிந்தெவரு
நன்ஞான முணர்ந்து வந்த
நன்மையொடு குருநாதன் கூறியவை சட்டமென
நாட்டினிற் போற்றி நிற்கப்
பலமிக்க தாதான்மிய காட்சியொடு சித்திபல
தற்போது மளிக்கு நிதியே
பண்பினொடு யோகிகளும் பரப்பிரம சொருபரெனப்
பல்காலு மருவி சூழத்
தலமிக்க பிள்ளையார் குப்பத்திற் சிலபோது
தங்கியருள் புரிந்த தேவே
தளைவினைகள் நீக்கியெமை யெப்போதுங் காத்தருள்
தகுரெட்டி பட்டி குருவே. 48.

கலிவிருத்தம்

3. சிந்தை மகிழ்ந்து சிறப்பொடு பூசனை
முந்தை யுன்னி முடிப்பவ ரோங்குக
எந்தை யிரெட்டி பட்டி யெழில்பெறு
விந்தை குருவின் வியன்பதம் வாழ்கவே ! 49.

அடியாரொருவர் பாடியது

குருநாதன் அருணிலைக் கும்மி

கும்மியடிப் பெண்கள் கும்மிய டியிரு
கொங்கை குலுங்கவே கும்மியடி
நம்மையா ளும்ரெட்டி பட்டி நாதனை
நாடிக் கும்மி யடியுங்கடி
கரிமு கத்தனுக் கன்பனடி காலங் கடந்த நாதனடி
கருவினை யொழிக்க வந்தான்டி யவன் கருத்தைப் பாடி யடியுங்கடி

வைய கத்தினில் வந்தான்டி யவன் வாலே யருளைப் பெற்றவன்டி
வைராக் கியமுடைய நாதனடி யவன் வரவைப் புகழ்ந் தடியுங்கடி

சிவனருள் பெற்ற நாதனடி யவன் சீல னுக்குப காரனடி
கவலே யொழிக்க வந்தவன்டி யவன் கருத்தைப் பாடி யடியுங்கடி

கனமனங் கரைய வடியுங்கடி யவன் காமத்தை வென்ற புனிதனடி
வன்புலக் குறும்பையொழிப்பான்டி யவன் வல்லமை பார்த் தடியுங்கடி

சடைமுடி யுடைய நாதனடி யவன் சண்முக னருள்பெற்ற நாதனடி
தொடை யுடைய மார்பனடி யவன் தோற்றத்தைப் பாடி யடியுங்கடி

மறைமு டிமீது நின்றவன்டி யவன் மாமயில் வீரப் புனிதனடி
கறைமிடற் றண்ணலே யடைந்தவன்டி யவன் கயிலே மேவிய கடவுளடி

துரிய நிலேயில் நின்றவன்டி யவன் சோதிசொ ரூபத்தைப் பார்த்தாயடி
ஆரி தயமு முணர்ந்தான்டி யவன் ஆதியைப் பாடி யடியுங்கடி

சாதிப் பிறப்பை யொழித்தான்டி யவன் சன்மார்க்க நிலேயில் நின்றவன்டி
ஆதி நாயகன் மகிழும்படி யவன் அங்க மொழிக்க வந்தவன்டி

மும்மலத் தொடக்கை யறுப்பான்டி யவன் மூஷிக வாகன நாதனடி
இம்மைக்கு மம்மைக்கு மருந்தான்டி யவன் இனிமையைச்சொல்லி யடியுங்கடி

ஊரைச்சொன் ஞலே போகுமடி பிணி பேரைச்சொன்ஞலே போகுமடி
யாருக்கு மன்பனிவன்தான்டி யவன் சீரினேச் சொல்லி யடியுங்கடி

தேச முய்ய வந்தான்டி யவன் நாச மொழிய வருவான்டி
ஆசா பாசத்தை நீத்தான்டி யந்தத் தாசனேக் கும்மி யடியுங்கடி

பார்த்த பேருக்குப் பரமனடி யவன் பாவிகண்ணுக்குச் சீலனடி
தேர்ந்து பார்த்தாலே தெரியுமடி யவன் சீர்மையைக் கண்டடியுங்கடி 50

திருத்துறைப்பூண்டி வேளூர்,
S. பெத்தபெருமாள் ஆச்சாரியார் பாடியது

பல்லவி

கொஞ்ச மேனுமுன் நெஞ்சமி ரங்கலேயா
குருநாதனே சர்வேசனே

அனுபல்லவி

அஞ்ச லென்றவர்கள் சஞ்சலந் தீர்த்திடும்
ஐயா குரு மெய்யா வருள் (கொஞ்ச)

சரணம்

1. இரெட்டியப் பட்டியி லுதித்த அவதாரா
நேச முடனேயடி யார்க்குப காரா
பட்ச முடன்வந்து பால னெனைக்காவாய்ப்
பரலோகமு மருள்வாயிரு நலனும்பெறத் திருவேகுரு
(கொஞ்ச)

2. பாவலர்கள் போற்றுங் கோவே யுனையன்றிப்
பண்பாக வேதுதித் தேன்துணை நீயன்றி
நாவால் புகழ்வதற்கு நானுஞ்சொல் லமுயன்று
நாதாவரத் தோதாவுப தேசாவருள் நீதாவரக்
(கொஞ்ச)

தொண்டர்கள் போற்றித் தினந்துதித் தேத்தியே
தூயாவு னையடியார் சிந்தையுள் நாட்டியே
பந்த வினையென்னும் பாசத்தை யோட்டியே
பாழாகிய சென்மமிதைச் சூழாவினை தொடராதறக்
(கொஞ்ச)

4. அனுடநட் சத்திரத்தி லடக்கமான யோகனே
அடியார்க் குபதேசித் தருள்தந்த வீசனே
ஐயா வுனையன்றி யாரெனக் குத்துணை
அருள்வாய் பெத்தபெருமாளுக்குத் தருவாயுன்
[னிருபாதத்தைக் (கொஞ்ச)

அடியாரொருவர் பாடியது

சுவாமிகள் அவதார அற்புத நாமாவளி

ஆதியந்த மிரண்டையுமே இவ ரடிமுடியாய் வைத்துக்கொண்டார்
நடுவே நிலைமையாக இந்த நாதனும் பூண்டுகொண்டார்
திரிலோக மூன்றையுமே இவர் திரிநேத்ர மாக்கிக்கொண்டார்
குண்டலி சத்திதன்னை இவர் குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டு
சந்திரர் சூரியரை இவர் சரமாகச் செய்துகொண்டார்
நட்சத்திர மண்டலத்தை இவர் நாவாகச் செய்துகொண்டார்
நவசத்தி யொன்பதையு மிவர் நாகபட மாக்கிக்கொண்டு
கழுத்தி லணிந்துகொண்டார் நீல கண்டரென்று சொல்வதற்கு
வாயு பகவானை இவர் மார்பாகச் செய்துகொண்டார்
அக்கினி பகவானை இவர் அஸ்தமாகச் செய்துகொண்டார்
அட்டகுல பர்வதத்தை யிவ ரடக்கின ரிருபுறத்தில

சாகரங்க ளேழையுமே இவர் சரீரமாகச் செய்துகொண்டார்
பிருதிவி யொன்றையுமே இவர் பீடமாகச் செய்துகொண்டார்

பாதாள லோகமங்கு மிவர் பாதமாகச் செய்துகொண்டார்
ஆதிசேட னென்றையுமே யிவர் ஆசனமாய்ப் போட்டுக்கொண்டார்

மேகமண்ட லங்களையுந் திருமேனியி லழுத்திக் கொண்டார்
தொண்ணூற்றாறு தத்துவத்தை இவர் சூட்சமாச்செய்துகொண்டார்

அட்டமா நாகங்களை இவர் ஆபரணம் பூண்டுகொண்டார்
உலகம் கிரீடமாக இந்த வுத்தம ரணிந்து கொண்டார்

ஆகாயங் குடையாக இந்த அரனும் பிடித்துக் கொண்டார்
பதினெட் டாயுதமாய்ப் பதினெண் சித்தர்களைச் செய்துகொண்டார்

எண்ணுயிரம் சத்திகளை யிவ ரிடையிலிறுக்கிக் கொண்டார்
அந்தரம் வில்லாக ஆதி சேடனு ணுகக் கொண்டார்

சப்தகோடி மந்திரமும் வாயுந் தன்னம்பா வைத்துக்கொண்டார்
மகமேரு பர்வதத்தை இவர் மணிமந்த்ர மாக்கிக்கொண்டார்

அண்டபிண்ட சராசரத்தை யிவ ரவிழ்தமாகச் செய்துகொண்டார்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களை முன்னும்பின்னு மாகவைந்தார்

அட்டதிக்குப் பாலகரை யிவர் அட்டதிசைக் காவல்வைத்தார்
நவவீர ரென்பவரை யிவர் நாலுபக்கம் காவல் வைத்தார்

இருநூற்றெழுபத் தெட்டுக்கோடி சத்திகளை ஏவலாகச் செய்து கொண்டார்
பூதகணங்களையெல்லா மொரு பொக்கிஷமாகச் செய்து கொண்டார்

பூதத் தலைவர்களை யிவர் பொக்கிஷம் சுமக்கவைத்தார்
சிவகணங்க ளத்தனையு மொரு திறவுகோலாய்ச் செய்துகொண்டார்

சிவகணங்க ளதிபதியைச் சித்ரபுத்ர ராக்கிக்கொண்டார்
இருபத்தெண்கோடி நரகமதை யிவ ரிடதுகையி லேந்திக்கொண்டார்

சொர்க்கமதை வலதுகையி லிவர் சுகமாக வைத்துக் கொண்டார்
வேதாந்தக் கோட்டைதன்னைத் தெரு வீதியாய் வகுத்துக்கொண்டார்

சித்தாந்தக் கோட்டைதன்னை யோர் சிவிகையாகச் செய்துகொண்டார்
சப்தரிஷி சிவிகை தாங்கத் தானுள் ளிருந்துகொண்டார்

பதினாறு கலையுடனே யிவர் பார்தனி லவதரித்தார்
கின்னரர்கள் கிம்புருடர் கெருடகெந் தருவர்களும்

இயக்கியர் விஞ்சையரு மினிய நரம்புதோல் கருவிகளும்
சித்திவித்தியா தரரும் இங்கே சேர்க்கை யாகமுழங்கிவரப்
பதினெட்டு வாத்தியமு மிவர் பக்கத்தில் முழங்கிவர

முப்பத்திரண்டுவகை மேளதாளம் முன்பக்கம் முழங்கிவர
முனிவர் ரிஷிகளுமா யிவர் முன்னாகப் பாடிவர
வேதக் கோஷ்டிகளுடன் வேதப் புத்தகங் கைப்பிடித்து
நாற்பத்தேழு வருடமாக இவர் நாற்றிசையுஞ் சுற்றிவந்து
பொக்கிஷங்கள் தாம்திறந்து இவர் பூமியெங்கும் பார்த்துவந்தார்
பனிரெண்டு வருடமாக அருள்காட்டிப் பரிசோதனை செய்து
நீதி விசாரணைக்கு மூன்றுவருடம் நித்தியன் கருணை வைத்தார் 52.

1080-ஆம்௵ ஆடிமீ அம்பா சமுத்திரத்தில்

பிரமதேசம் செட்டியாரவர்கள் பாடியது

சற்குருமகிமா நாமாவளி

இரெட்டிய பட்டி ஆண்டவரே இரத்தின சிம்மா சனபதியே
தீரா வினைகளைத் தீர்ப்பவரே செகத்திற் குருவாய் நின்றவரே
சுத்தசன் மார்க்க நெறியினரே தொல்புவி யாள வந்தவரே
உலகந் தழைக்க வந்தவரே உத்தம புருடர்க்கு நாயகரே

பூமி தழைக்க வந்தவரே புண்ணிய புருடருக்கு நாயகரே
சகல மதங்களின் சம்மதரே சகல கலைக்கும் வல்லவரே
இராஜநீதி தெய்வநீதி யிவைநிலை மைகள்தவ ருதவரே
பேரா னந்த முடையவரே பேரின் பானு சுகவமுதே
பேரானந்தங் காட்டவல்ல பேரின்பவெள் ளக்கடலே

எங்கு நிறைந்த பூரணரே யெல்லோ ருக்கும் நாயகரே
பத்தரைக் காக்க வல்லவரே பாவ வினைகளைத் தீர்ப்பவரே
நித்தியா னந்த நிட்களரே நேர்மையுள் ளோர்க்கு நாயகரே
துட்டநிக் ரகசிட்ட பரிபாலனஞ் சுகமாய் நடத்த வந்தவரே
அறிவில் லாத மானிடருக் கறிவு கொடுக்க வந்தவரே

தெரியாத மானிடர்க்குத் தெளிவு படுத்த வந்தவரே
அன்பர் மனதி னருகிருந்தே யாடுங் கருணைப் பரஞ்சோதி
பத்தர்களைச் சோதிக்கப் பலவே டங்கள் பூண்டவரே
பத்தி யுடைய புண்ணியர்க்குப் பத்தி காட்ட வந்தவரே
அன்புக் குரிய மாதவர்க்கே யானந்தங் காட்ட வல்லவரே
பரம பதத்தைக் கொடுப்பவரே பார வினைகளைத் தீர்ப்பவரே
பிறவிப்பிணியை நீக்கவந்த பெருஞ்செல்வத்தின் பெருமானே 53.

கும்பகோணம், சோழன் மாளிகை அம்மையார் பாடியவை

நிட்டானுபூதியிலிருந்து சுவாமிகளுக்குத் தூதுவிட்டது

பல்லவி

தூதுநீ சென்றுவாராய்--குரு நாதன்முன்போய்த்
தூதுநீ சென்றுவாராய்

சரணம்

1. வீதிக்கு வீதிநின்று விளையாடும் வேளையிலே
பாதபூசைக்குநின்ற பசுங்கிளி தேடுதென்று (தூது)
2. அற்புதக் காட்சியென்று மானந்தங் காட்டிநின்ற
சற்குரு நாதனைச் சகலமுந் தேடுதென்று (தூது)
3. காணாத காட்சியெல்லாங் கண்டு தெளிந்தபின்பு
பூணாரம் பூண்டுகொண்ட பொற்கிளி தேடுதென்று
(தூது)
4. பாத கமலந்தன்னில் பணிந்து பூசைகள்செய்யும்
சாதனந் தந்தகுரு சாமியைத் தேடுதென்று (தூது)
5. சோதி சொரூபமதைச் சுயம்பிர காசத்தனியாய்
ஆதியிலெனக்களித்த வையனைத்தேடுதென்று(தூது)
6. பிரியா திருக்கவென்று பேணி யிருந்தவென்னை
வெறிகொள்ளச் செய்துபோன வேடிக்கை தேடு
தென்று (தூது)
7. தோரண கம்பமெல்லாஞ் சொகுசா யலங்கரித்துக்
காரணந் தெரியாமல் கலங்கியே தேடுதென்று (தூது)
8. தேவால யங்களெல்லாஞ் சிறப்பா யலங்கரித்தே
ஏவல்கள் செய்துவைத்த எந்தையைத் தேடுதென்று
(தூது)
9. தெருவீதிதோறும்நின்று தியானங்கள் சொல்லவைத்த
அருமறைப் பொருளினை யனைவோருந் தேடுதென்று
(தூது)
10. அந்திப் பொழுதினிலே அரகரா வென்றுசொல்லும்
விந்தையைக் காணவைத்த வேதத்தைத் தேடுதென்று
(தூது)
11. முத்தி கொடுக்கவந்த மூர்த்தியை யெந்தநாளும்
பத்திகள் செய்துவந்த பாவைகள் தேடுதென்று (தூது)
12. சங்கீத மேளதாளம் தவறாமல் நடந்திட
இங்கிதக் கோஷ்டிசெய்த வின்பத்தைத் தேடுதென்று
(தூது)

13. அந்தணர் பெரியோர்க ளனைவோரும் வந்துகூடிச்
சென்றடி தொழுதிட்ட செல்வத்தைத் தேடுதென்று
(தூது)

14. பாவாணர் சங்கீதம் பாடி முழங்கிவரத்
தேவ விருதுடனே சென்றதைத் தேடுதென்று (தூது)

15. வேதத்தி னுட்பொருளை விவரித் துரைக்கவந்த
நாதனைக் காணுமல் நற்கிளி தேடுதென்று (தூது)

16. பத்தரைக் காக்கவென்று பரமகுரு வாய்வந்த
சித்தரைக் காக்கவென்று செகமெலாந் தேடுதென்று
(தூது)

17. வரும்வரு மென்று சொல்லி வழிபார்த் திருந்துநாளும்
சுருதி முடிவைக்காணச் சொர்னக்கிளி தேடுதென்று
(தூது) 54.

கிட்டாறு பூதித் தூதுப் பாடல்

அன்னத்தைத் தூதனுப்பினேனெங்களாண்டவன் சற்குருநாதருக்கு
ஆண்டவன்திரு நடனங்கண்டல்லோ அன்னமும்வரக் காணேமே

நாரையைத் தூதனுப்பினேனெங்கள் நாதன்சற்குரு தேவருக்கு
நாதனிருக்கும் வடிவங்கண்டல்லோ நாரையும்வரக் காணேமே

மயில்களைத் தூதனுப்பினேனெங்கள் வல்லவர்சற்குரு நாதருக்கு
வல்லவர்விளை யாடல்கண்டல்லோ மயில்களும்வரக் காணேமே

குயில்களைத் தூதனுப்பினேனெங்கள் குருபரன்திருச் சேவைக்குக்
குருபரன்திருப் பாடல்கண்டல்லோ குயில்களும்வரக் காணேமே

கிள்ளையைத் தூதனுப்பினேனெங்கள் கெம்பீரர்சற்குரு நாதருக்குக்
கெம்பீரர்கொண்ட கோலங்கண்டல்லோ கிள்ளையும்வரக் காணேமே

கருடனைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் கருணையாங்குரு நாதருக்குக்
கருணைதங்கிய அருளைக்கண்டல்லோ கருடனும்வரக் காணேமே

வல்லூறைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் வரதர்சற்குரு நாதருக்கு
வரதர்செய்கின்ற மார்க்கங்கண்டல்லோ வல்லூறும்வரக் காணேமே

சேவலைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் செல்வர்சற்குரு நாதருக்குச்
செல்வரிருக்குங் குணங்கண்டல்லோ சேவலும்வரக் காணுமே

தாராவைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் தற்பரசற்குரு நாதருக்குத்
தற்பரசற்குரு சாலங்கண்டல்லோ தாராவும்வரக் காணேமே

புட்களைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் புண்ணியசற்குரு நாதருக்குப்
புண்ணியர்பேசும் புகழைக்கண்டல்லோ புட்களும்வரக் காணோமே

மாடப்புருவைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் மணிமந்த்ரசற்குரு நாதருக்கு
மந்திரசக்தியின் வலிமைகண்டல்லோ மாடப்புருவரக் காணோமே

வர்ணப்பட்சிக ளனேகமாகவே வலிமையாய்த்தூ தனுப்பினேன்
வாக்கினில்வரும் வேதங்கண்டல்லோ வர்ணப்பட்சிகளுங் காணோமே

இடபங்களைத்தூ தனுப்பினேனெங்க ளினியசற்குரு நாதருக்கு
இனியசற்குரு நிலைமைகண்டல்லோ இடபங்கள்வரக் காணோமே

புள்ளிமான்தூ தனுப்பினேனெங்கள் புகழ்பெற்றோங்கிய நாதருக்குப்
புகழ்பெற்றோங்கிய நாதரைக்கண்டல்லோ புள்ளிமான்வரக் காணோமே

கலைமானைத்தூ தனுப்பினேனெங்கள் கர்த்தன்சற்குரு நாதருக்குக்
கர்த்தனிருக்குங் கருணைகண்டல்லோ கலைமானும்வரக் காணோமே

மனவாக்குக்காய மெனமூன்றையும் மாயமாய்த்தூ தனுப்பினேன்
மலர்கள்தூவியே தெண்டனிட்டுமே வரதரும்வரக் காணோமே 15.

நிட்டாநுபூதியிலிருந்து தேடுவது

சீரிலங்குந் திருவே யருள்தருஞ் செல்வப் பெருங்கடலே
பார்தனில் வந்தகதை முடியுமுன் பாலகி கண்டிலனே

எந்தன்குரு நாதனிங் கேயிருந் தெவ்வழி யேகினரோ
சொந்தமா யானிருந்தும் போனவழி தூரமோ கண்டிலனே

கட்டில் மெத்தைகளே திண்டுதலை யணைகளே நீங்கள்
சட்டமுட னிருக்கச் சுவாமிசென்ற சாலத்தைக் காணீரோ

நாற்காலி ஈச்சேர்களே யுங்களிடம் நண்ணி யிருந்தவருட்
பாற்குடம் போனவழி விடிந்த பகலிலுங் காணீரோ

ஆசாரச் சாவடியி லடிதொழு மன்பர்கள் காத்திருக்கப்
போசன சாலையுள்ளே புகுந்தவர் போனதைக் காணீரோ

கொல்லையில் கேணிகளே குளிர்ந்தசல மென்று ஸ்நானஞ்செய்த
எல்லையில் நீங்களெல்லா மிருக்க என்னெந்தையைக் காணீரோ

கருவேப் பிலைமரமமே நிறைந்த கதலியே தாழைகளே
பருவத்துட னிருக்குங் குணங்களைப் பார்த்துமெங் கேகினரோ

தெருவி லருமையுடன் விளையாடுஞ் செல்வக் குழந்தைகளே
பெரிய மனிதர்களே குருநாதன் பேட்டியுங் காணீரோ

ஆலயந் தோறும்நின்று விளங்குஞ் சிவானந்த மூர்த்திகளே
பால குருநாத னிந்தமுகம் பார்க்கவுங் காணீரோ

சங்கையாய்க் கூடிநிற்கும் பசுக்களே தனித்த கன்றுகளே
இங்கே யிருந்திரோ நாதன்வர இவ்வழி காணீரோ

வாவி தடாகங்களே வொன்றுகவே வாழுஞ்செந் தாமரையின்
பூவே குருநாத னிந்தவழி போகவுங் காணீரோ

நாத்து நடவுகளே வயல்களில் நன்றுய்ப் பயிர்த்தேறி
பூத்தசெந் நெற்கதிரே யிங்கேயொரு புண்ணியர் காணீரோ

நந்த வனங்கள் தோறும் பூத்துச்சொரி நால்வகைப் புட்பங்களே
இந்த வனத்தோடே குருநாத னேகியுங் காணீரோ

மந்தாரை பிச்சிமுல்லை மருவும ருக்கொழுந் தேமகிழே
சந்தனச் சோலைகளே யிந்தவழி சாமியைக் காணீரோ

சாலை நெடுந்தூர மிந்தவழி சார்ந்தவி ருட்சங்களே
நாலு வழியிலுமாய்ச் சென்றுவரும் நாதனைக் காணீரோ

புண்ணிய தீர்த்தங்களே நதிதோறும் போக்குள்ள மீனினங்காள்
கண்ணின் மணிவிளக்காய் விளங்குங் கருணையைக் காணீரோ

அன்றில் பேடுகளே மயில்குயில் அன்னமே தாராவே
செந்தலைச் சேவல்களே யிந்தவழி தேவனைக் காணீரோ

பட்சிப் பறவைகளே மணிப்புரு பஞ்சவர் ணக்கிளியே
இச்சையுள்ள கிளிதா னிந்தவழி யெப்போதுங் காணீரோ

வாச மலரெடுத்தே ஐயன்பதம் வாழ்த்தியே பூசைசெய்த
நேசர்க ளிங்கிருக்கச் சென்றதொரு நிலைமை காணீரோ

வண்டுகள் தும்பிகளே மலரோடு வாசனை யிங்கிருந்தும்
கண்டு மதுவையுண்ணுங் கருத்தினுல் கண்ணனைக் காணீரோ

என்றுயான் காண்பேனு ஐயன்பத மெப்படிச் சேர்வேனே
சென்றவி டங்களெல்லாந் தேடித்தேடிச் செப்பியுங் காண்கிலனே 56.

மகானொருவர் பாடியது

பல்லவி

கூவுதையோ சேவல் கூவுதையோ
கொக்கரித்துக் கூத்தாடிக் கூவுதையோ

அனுபல்லவி

கூவுகின்ற சத்தமதின் குறிப்பறி யாதவர்க்குக்
கொடிய நரகமென்றுங் கூவுதையோ

சரணம்

கணபதி வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ அவர்
கலியுக வரதரென்றுங் கூவுதையோ

தேவர்கள் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ விந்தச்
செகமெல்லா மோர்குடைக்குள் கூவுதையோ

அரசாள வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ ஈச
னவதாரஞ் செய்தாரென்றுங் கூவுதையோ

மும்மூர்த்தி வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ விந்த
மூவுலகுங் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ

ஏகபரா பரவஸ்து வாகி யிங்கே
யேசுவும் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ

ஈசா அலைகிஸ் சல்லாம் வந்தா ரென்றே
இங்கிதமாய்க் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ

மகதி அலைகிஸ் சல்லாம் வருவா ரென்றும்
வகைவகையாய்க் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ

திசாலும் வந்தாரென்றுங் கூவதையோ விந்தச்
செகமல்லாம் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ

வீர போகவசந்த ரென்று சொல்லி நிதம்
விதவிதமாய்க் கொக்கரித்துக் கூவுதையோ

நீதிக்கொடி நாட்டவென்று தேவ ரெல்லாம்
நீணிலத்தில் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ

சாத்திரங்கள் சொன்னபடி தவரூமலிங்குச்
சகலரும் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ

ஆகாய மாய்ப்பறந்துங் கூவுதையோ வெண்ணி
லண்டமெல்லாஞ் சுற்றிவந்து கூவுவதையோ

இரவும் பகலுமாய்க் கூவுதை யோவதே
யேகாந்தமா யிருந்துங் கூவுதையோ

அற்புதங்கள் காட்டியுமே கூவுதையோ நிதம்
அந்தரமாய் நின்றுகொண்டு கூவுதையோ

வேதங்கள் சொல்லியுமே கூவுதையோ நல்ல
வேதாந்தங் காட்டியுமே கூவுதையோ

சாத்திரங்கள் சொல்லியுமே கூவுதையோ வுலகிற்
சகலருக்குத் தோணும்படி கூவுதையோ

மானிட ரூபங்கொண்டு தேவ ரெல்லாம்
வையகத்தில் வந்தாரென்றுங் கூவுதையோ

பொய்கொலை களவுகள் கூடாதென்றும்
பொருந்தவே கொக்கரித்துக் கூவுதையோ

துட்டர்மடி வாரென்றுங் கூவுதையோ யின்னும்
சொற்பநா ளிருக்குதென்றுங் கூவுதையோ

உலக மழியுமென்றுங் கூவுதையோ நிதம்
உத்தம ரிருப்பாரென்றுங் கூவுதையோ

வேதம் தவறுகின்ற மானிடர்க்கு நல்ல
வீரவாள் வந்ததென்றுங் கூவுதையோ (கூவு) 57.

அடியாரொருவர் பாடியது

பல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறு ரையா—இரெட்டிய பட்டிசாமி
மாயவித்தை செய்கிறு ரையா

அனுபல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறுர் காயமொன் றெடுத்துக்கொண்டு
நேயமான அன்பருக் குபாயமாகக் காட்டுகிறுர் (மாய)

சரணம்

1. உண்ணுகிறு ருறங்குகிறு ருளறுகிறுர் திரிகிறுர்
கண்ணகண்ண வேவந்து காட்சிகளைக் காட்டுகிறுர் (மாய)

2. கண்ணைமூடச் சொல்கிறார் கனவைப்போலக் காட்டுகிறார்
விண்ணைப்போலக் காட்டுகிறார் மெய்தனிலே காட்டுகிறார் (மாய)

3. பாட்டுப்பாடச் சொல்லுகிறார் பாவைகளைக் காட்டுகிறார்
கூட்டங்கூட்ட மாகவந்து குருவைவ ணங்கச் சொல்லுகிறார் (மாய)

4. ஆசையை யடக்குகிறா ரருள்தனைக் கொடுக்கிறார்
நேசமாக வெல்லோர்க்கும் நிட்டையைக் கொடுக்கிறார் (மாய)

5. வரசித்தி விநாயகனை வலமாய்வரச் சொல்லுகிறார்
கரங்கூப்பி யடிபணிந்தால் கர்மம்விலகு மென்கிறார் (மாய)

6. மேடை விநாயகனை மேதினியோ ரறியவே
கோடைவெய்யி லில்வைத்துக் கும்பிடவுஞ் செய்கிறார் (மாய)

7. வல்லபை மணாளனை வழிக்கரையி லேயமர்த்தி
எல்லோருங் கண்டுதொழ வருளளிக்கு மென்கிறார் (மாய)

8. பார்க்கப்பார்க்க வெல்லார்க்கும் பலன்கிடைக்கு மென்கிறார்
காக்கக்காக்க கடவுளுங் காட்சிதனைக் கொடுத்திடுவார் (மாய)

9. கண்ணப்ப ரைப்போலக் கருத்தி லுறுதிகொண்டால்
விண்ணுடர் மெச்சவே மெய்ப்பொருள் தந்திடுவார் (மாய)

10. ஆசானைக் கண்டவுட னன்புடனே நீவணங்கு
பூசனைகள் புரிந்துமே பூமியிற்ப டியதில்லு (மாய)

11. குருவைப் பணியவேணுங் கூடவே யிருக்கவேணும் (மாய)
கருத்தை யறியவேணுங் கடவுளென்று நம்பவேணும் (மாய)

12. ஏடாகூடம் பேசாதே ஏமாந்து போய்விடாதே
சாடாயூ ழியஞ்செய்தால் சற்குரு துணையிருப்பார் (மாய)

13. கண்டவிடஞ் செல்லாதே கருத்தைவெளி யாக்காதே
கொண்டவ னென்றாலுங்கூட வுண்மையை யுரையாதே (மாய)

14. நிட்டையிலே கிடைத்தபடி நித்தநித்தங் கவனம்பண்ணு
கட்டமின்றிக் காத்திடுவார் கடவுள்ரெட்டி பட்டிசாமி (மாய)

15. ஆசாரம் விட்டுவிடு அன்பர்களை நீவணங்கு
நேசமாக நீயிருந்தால் நிட்டையில் பொருளளிப்பார் (மாய)

16. ஆயாசப் படவேண்டா மன்புடனே யானுஞ்சொன்னேன்
காயாசங் கொள்ளவேண்டாங் கடவுளே துணையுஞ்செய்வார் (மாய)

17. கேட்டபொருளைக்கொடுப்பார் கிரமமாக நீயிருந்தால்
காட்டவேண் டாம்வெளியில் கடவுளுந் துணையிருப்பார் (மாய)

18. கோவிலுக்கேன் போகவேணுங் குனிந்துகும் பிடவேணும்
தாவித்தாவிப் பாடுபட்டால் தற்பரத்தைக் கண்டிடலாம் (மாய)

19. அன்னைபிதா முன்னிருக்க ஆசா னருகிருக்கச்
சொன்னபடி செய்யாமல் சூட்சுமத்தைக் காணலாமோ (மாய)

20. கல்லிலே யென்னவுண்டு கருத்திலெல் லாமிருக்க
வில்லா லடித்தல்லோ விசயன்பாசு பதம்பெற்றான் (மாய)

21. இந்தப் படிநடந்தா லெல்லாம்நீ பெற்றிடலாம்
சிந்தனைப் படவேண்டாம் சிவனுனை நான்சொன்னேன் (மாய)

22. வெளியிலே காட்டாதே வெட்டவெளி யாக்காதே
சலிக்காதே உனக்குள்ளே சஞ்சலப்பட்டிருக்காதே (மாய)

23. உன்னுடன் சொன்னதுபோ லொருவருக்குஞ் சொல்லவில்லை
தன்னுள்ளே வைத்துநீயும் சஞ்சலத்தை விட்டுவிடு (மாய)

24. அப்ப னிருக்கிறா ரார்க்கும் பொதுவாக
எப்படியுங் காத்திடுவா ரென்றேநீ நம்பியிரு (மாய)

35. நம்பியிரு நம்பியிரு நான்சொன்னேன் நம்பியிரு
அம்பலமாய் விட்டிடாதே அருளைக்கை விட்டிடாதே (மாய)

26. தென்பாக நீயிருந்தால் சேனைபொருள் கொடுப்பார்
அன்பரைக் காத்திடுவா ரதற்குச்சந் தேகமில்லை (மாய)

27. உறுதியாய் நம்பியிரு வுன்னுனை நான்சொன்னேன்
கருதியே வுள்ளத்தில் கஷ்டப்பட் டுறுதிகொள்ளு (மாய) 58.

அடியாரொருவர் பாடியது

பல்லவி

ஆனந்தங் கொள்கிறா ரையா—குருநாதரும்
ஆனந்தங் கொள்கி றாரையா

அனுபல்லவி

ஆனந்தங் கொள்கிறா ரறிவைக் கொடுக்கிறார்
ஞானோப தேசஞ் செய்து நடித்தே யிருக்கிறார்(ஆனந்)

சரணம்

1. காட்சிகளைக் காட்டுகிறார் கவலைபிணி நீக்குகிறார்
ஆட்சியா யிருப்பதற் கழியாப்பதந் தருகிறார்
சீடர்களுக் காகவே சீமைசீமை யாய்த்திரிந்து
ஆசாபா சத்தைநீக்கி ஐவரை ஒடுக்குகிறார் (ஆனந்)
2. தெருவிலே திரிகிறார் திண்ணையி லிருக்கிறார்
கருவிலமைப்பென்று சொல்லிக்காலத்தைக் கழிக்கிறார்
சிறுவரோடுங் கூடுகிறார் தெந்தினங்கள் பாடுகிறார்
அறிவைக் கொடுத்து நீங்க ளஞ்சவேண்டா மென்கிறார்
(ஆனந்)
3. ஒன்பது வாசலையும் உள்ளே யறியவேண்டும்
ஐம்பத்தோ ரெழுத்தையு மதிலே தெரியவேண்டும்
கண்கூசா மலேபார்த்துக் கருத்தா லறியவேண்டும்
அண்டபிண்ட சராசரம் யாவுமங் கிருக்குதென்று (ஆ)
4. கூட்டமாகக் கூட்டுகிறார் குருவைவணங் கச்சொல்லு
[கிறார்
ஆட்டபாட்டம் பார்த்தக்கால் அவத்தையுண் டாக்கு
[கிறார்
தேட்டையாகச் சொல்லித் தெளிவையுண் டாக்குகிறார்
நாட்டுக் கணக்கையெல்லாம் நன்றாகச் சொல்லுகிறார்.
(ஆனந்) 59.

அடியாரொருவர் பாடியது

பல்லவி

மாயவித்தை செய்கிறு ரையா — இரெட்டியப்பட்டிசாமி
மாயவித்தை செய்கிறு ரையா

அனுபல்லவி

மனிதசென்ம மாகவந்து பூமியி லவதரித்தே
உலோக வசனமதைப் பார்க்க வுருவெடுத்து (மாய)

சரணம்

1. கேட்டவரந்த னைக்கொடுக்கவுங் கிலேசங்களைத்
[தீர்க்கவும்
நாட்டில்விளை யாடவந்த நாயகமே யென்சாமி (மாய)
2. வெள்ளிக் கிழமைதோறும் விரதங்க ளிருக்கவும்
மற்றைநாட் காலையவர் நாமத்தைத் துதிக்கவும் (மாய)
3. அடியாருக் கன்பனாகிக் கலியுகத்தில் மெய்யனாகி
எங்கும் நிறைந்தபொருளாக இருந்துகொண்டு. (மா)60

அடியாரொருவர் பாடியது

குயிற்கண்ணி

1. எங்கெங்கோ பார்த்தாலு மங்கங்கே நீயிருக்க
மங்கையர் மனம்போல ஏ குயிலே மயங்குவது காரணமோ
2. மயங்குவது காரணமோ மண்டலத்தி லுள்ளவர்கள்
மனதை யடக்கிவிட்டால் ஏ குயிலே மயக்கமது தீருமடி
3. மயக்கமது தீர்ந்துவிட்டால் மறைப்பொருளுங் கிட்டுமடி
மாநிலத்தி லுள்ளவர்கள் ஏ குயிலே மதிப்பார்க ளப்போது
4. மதிப்பார்க ளப்போது மகிமையுள்ள சற்குருவும்
ஆனந்தங் கண்டல்லோ ஏ குயிலே அருள்நிலையைக் காட்டிவைப்பார்
5. அருள்நிலையைக் காட்டிவிட்டால் அனந்தங்கோடி சீவன்களும்
உனதுள்ளே தோன்றுமடி ஏ குயிலே உற்றுநீ பார்த்தாயானல்
6. இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் இவனே வழிகாட்ட
இரெட்டிய பட்டியிலே ஏ குயிலே ஏகாந்த வள்ளலடி
7. ஏகாந்த வள்ளலடி எங்கும் நிறைந்தவன்டி
பத்தர்கள் உள்ளத்துளே ஏ குயிலே பதிவாக வீற்றிருப்பான்
8. பதிவாக வீற்றிருப்பான் பலதொழிலுங் காட்டிவைப்பான்
பத்தியாய் நினைத்தபேர்க்கு ஏ குயிலே பரகதியுங் கொடுத்திடுவான்
9. வாலை வயதிலென்னை வலியப் பிடித்திழுத்துப்
பருவங்கள் காட்டிவைத்தான் ஏ குயிலே பரமபதமடைய 61.

அடியாரொருவர் பாடியது

நொண்டிச் சிந்து

ஓமெனும் பிரணவத்தில்—சகலகரித்
தோங்கார வட்டமதி லுள்ளே யமைந்து
ரீங்காரந் தன்னிலிருந்து—பரம்பொருளாய்
நின்மலசொ ரூபமதை நிரஞ்சன மாய்
சத்தி சிவமாகி—நாதவிந்து
தன்னிலிருந் தானந்த சதாசிவமாய்
மகேசுவரன் தானுகி—யெங்குநிறைந்து
வாகான ருத்திரன்விண்டு பிர்மாவாகி

பஞ்சபூ தங்களாகிப் — பொறிபுலனுய்ப்
பாதாதி கேசமுத லாதியந்தமாய்த்
திரண்டோ ருருவாகி—மானிடமாய்ச்
செகத்தி லவதரித்த திறங்கேளாய்
பதினுறு கலையுடனே — கலியுகத்தில்
பரமன வதரித்த பதிபகர்வேன்
அரசாண்ட பாண்டிநாட்டின்—எல்லை
அகத்தீசர் தாம்ரநதி வடபாகம்
திருநெல் வேலிஜில்லாவின் — நாகைநகர்
சேர்ந்தரெட்டி மாநகரந் தனிலிந்நாள்
சைவ குலத்துதித்து—வெகுகாலமாய்த்
தரணியுள வேதங்களைச் சமமாக
எல்லோர்க்குங் காட்டவென்று—அருள்சுரந்து
யேகபர மரயெங்குந் தானுகி
இரெட்டிபட்டி சுவாமியென்னும் — நாமம்பூண்டு
எல்லோரை யுங்காக்கும் நீதிசொல்வேன்
தபங்களும் தானுகி—யறம்பொருளின்
தர்மங்களும் நீதிகளும் தழைத்தோங்க
மதுரா புரிதனிலே—வடதிசையில்
வைகைநதித் தென்பாக மிரயில்மேற்காய்க்
கணபதி கண்காண—காட்சி தந்து
கலியுகமை யாயிரம் ஆண்டுக்குமேல்
நடக்கு மதிசயங்க—ளின்னவென்று
நாவா லுரைத்தாரந்த நகர்தனிலே
சர்வசித்து வருடமுதல்—கணபதிக்குத்
தானுயி ருந்துபூ சைகள்முடித்துக்
கடம்ப விருட்சமொன்று—தழைத்துவந்த
காரணத்தை யின்னதெனக் கருத்தில்கொண்டு
மன்மத வருடமுதல்—அவதரித்த
மாநகரம்சென் றீச னருள்காட்டச்
சட்டமொன் றுண்டாக்கிச்—சாலோக
சாமீப சாரூப சாயுச்சியம்

தடையின்றியடையவென்று — அய்யனவர்
சாற்றினதோர் சட்டமதின் சூக்ஷமமுரைப்பேன்
அனுதினமும்ஸ்நானஞ்செய்து—கணபதியை
அன்பாய்ப்பிரதக்ஷணங்கள் மூன்றுமுடித்து
வெள்ளிவிரதமிருந்து — தினந்தோறும்
வெந்நீரில்ஸ்நானபானங் கூடாதென்றும்
யெண்ணெயிட்டுக்கொண்டாலும்—சுத்த ஜலம்
யேற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும், யெண்ணெ [தனைக்
காய்ச்சவேகூடாதென்றும் — மருந்துகளைக்
கனவிலும்நினைக்காமல் மறந்துவிட்டு
வியாதிக்கஷ்டம்நேர்ந்ததென்றால்—ஔஷதமாய்
மெய்யானரெட்டியப்பட்டி சுவாமிநாமம்
துதித்துவிபூதிபூசி—உட்கொள்ளவும்
தொலையுமேவியாதிகளும் பேய்கள் பில்லி
வஞ்சனைசூனியமும்—ஏவலொடு
மாத்தான்கருப்பன்மொண்டி கட்டேரியும்
சப்பாணிமாயிருளன் — படாமுனி
சாத்திபேய்ச்சிபிரம ராக்ஷசியும்
இசக்கிமாடனுமே—துஷ்டதெய்வம்
யெங்குமுள்ளபேய்களும் பறந்தோடும்
கள்ளன் கருமாத்தன்—பெருவியாதி
கண்குருடுஊமைநொண்டி சப்பாணியும்
வெண்குட்டங்கருங்குட்டமும்—சயரோகம்
மேகம்விப்புருதிகுன்மம் வயிற்றுவலி
நீரிழிவுவெட்டைசூடு—பவுத்திரங்கள்
நீங்காதபாண்டுபித்தஞ் சன்னிசுரமும்
வலிப்புநோய்களுடன்—சென்மவினை
மாருதபாவதோஷம் பறந்தோடும்
சென்மங்களீடேறும்— நாமஞ்சொல்லித்
தேள்பாம்புபிடித்திட வணங்கிடுமே

இஷ்டங்கள் நிறைவேறும்—காட்சிதரும்
யெம்பிரான்சட்டமின்ன மியம்புகிறேன்

தெய்வப்பிரார்த்தனைகள்—முன்பாக்கிதனைச்
செலுத்தியினிமேல்நேர்ச்சை கூடாதென்றும்

வயித்தியன்மந்திரவாதி—கோடாங்கிகுறி
வகையுடன்கட்டிவைத்த ரட்சைகளைக்

களைந்துயெறிந்துவிட்டு—யிவர்களைக்
கண்டாலும்பேசாது மறைந்திடென்றும்

விஷத்தேள்பாம்புகளைக்—கொன்றுவிட்டால்
விஷங்களிறங்காதென்று மறுக்கச்சொன்னார்

இப்படிச்சட்டமொன்று—செய்ததுடன்
ஏத்தமுகமதியர் கிறிஸ்துரோமன்

அந்தந்தமதஸ்தர்களும்—அவரவர்
மார்க்கவழக்கப்படி வணக்கங்களும்

மற்றவிபரமெல்லாம்—சட்டமுள்ள
அறுதிப்படிநடக்க வுறுதிசெய்து

எல்லோர்க்குங் குருவாகி யுலகமதில்
எங்கும்நிறைந்தானந்த வஸ்துவாகி

மன்மதவருடமுதல்—சட்டமது
வழங்கும்படிக்கனந்தம் அருள்காட்டி

நான்குவருடம்வரை—அவதரித்த
நகரந்தனில்நடந்த அற்புதங்கள்

கோடானுகோடியல்லோ—அதின்
குணங்களுரைக்க ஆதிசேடனாலும்

விவரிக்கமுடியாது—அய்யன்திரு
விளையாட்டைக்கண்டவர்கள் வெகுகோடி

அடியார்கள்கூட்டங்கூடி—அன்புடனே
ஆனந்தங்கொண்டாடி அய்யனடியைத்

துதித்தார்வெகுகோடி—கர்மவினை
துன்பங்கள்நீங்கினவர் பலகோடி

மலடுசெவிடுமை—கண்குருடு
மாறினவர்நொண்டி சப்பாணிகளும்
பலவிததுன்பங்களும்—பேய்களாடிப்
பயந்தோடுமற்புதங்கள் பார்த்திருக்கக்
கடவுளென்றறியாமல்—உலகமெங்குங்
காட்சிகளைப்பார்த்துஞ்சிலர் மோசம்போனர்
அறிந்தோர்சாயுச்சியம்—அடைந்துகொள்ள
அய்யனுடையசூக்குமமதை யறிந்துகொண்டு
வெகுபேர்தேர்ந்தார்கள் — இன்னம்
வேண்டுந்தபசுகளை முடித்துக்கொள்ள
அனந்தம்பேரருள்கள்பெற்று—உலகமெங்கும்
அற்புதங்கள்காட்டிவரு மதிசயங்கள்
விகாரிவருடமுதல் —நாமந்துதித்த
விடமெல்லாங்கண்காட்சி புரிந்தவரும்
அற்புதங்கள்கோடியல்லோ—பரதகண்ட
மனைத்தும்விளங்கிவரு மதிசயங்கள்
கண்டார்வெகுகோடி—கண்டதின்
காரணத்தைப்பூரணமா யறியவில்லை
விண்டுசொல்லக்கூடாது—அய்யன்
விளையாட்டைக்கவனித்தோர் மெய்யராவார்
பத்துவருடமாக—அருள்காட்டிப்
பரதகண்டமுழுதும் பரவிவந்து
சோதனைகள்செய்துவரும் — சூக்மமதைச்
சொன்னலுந்தெரியாது கலியுகத்தில்
கலியன்மிகுந்ததனுல்—அய்யன்வந்து
காட்சிகளைக்காட்டிவேத போதனைசெய்தும்
தெரிந்து நடப்பவர்கள் —சொற்பமுண்டு
தெரியாதமானிடர்கள் பலகோடி
பின்வருங்காரியங்கள்—அய்யன் அனுப்
பிசகாமல்சொல்லியுமே தெரியவில்லை

சாஸ்திரங்க ளுணர்வாரில்லை—யுணர்ந்தவர்போல்
சமர்த்துகள்பேசியெங்குந் திரிவார்கள்

இனிமேல்திரிவாருண்டோ—கொஞ்சகாலத்தில்
யெமனுடைபட்டாளங்க ளிறங்குவதால்

தேவர்கள்வந்துகூடி—முன்சாஸ்திரத்தில்
தெரிவித்தபடிவந்து நீதிநடத்தும்

காரியங்களின்னதென்றும்—விபரமாகக்
கண்டுதெளிந்தவ ரனேகமுண்டு

தெளிந்தவரனைவருமே—சாயுச்சியபதஞ்
சேர்வாரென்றேமறைகள் ஒலியிடுதே

சந்தேகம்யாதுமுண்டோ—கலியுகத்தில்
சாயுச்சியங்கிட்டுவது யெளிதலவே

அறியாமானுடர்க்குக்—கலியுகத்தில்
அருமறையொலிப்பது தோணுது

தெளிவாகச்சொன்னாலும்—கலியுகத்தில்
தேருதுதேருது தேர்ந்துபாரே. 62.

கொடியேற்று விழாவில், ''குருநாதர் உபதேசம்'' என்னும்
பொருள்பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தியவரும்,
காஞ்சிபுரம் ஆண்டர்சன் உயர்தரக் கல்லூரித் தமிழ்ப்புலவருமான
திருவாளர்: வித்வான்
அ. மு. பரமசிவானந்த முதலியார்
அவர்கள் ஆக்கியது.

உடையவன் திருக்கொடி

ஆனந்தக் களிப்பு.

உடையவன் திருக்கொடிபாரீர்—அங்கு
உயர்திருச்சாத்தனூர் ஓங்கியநிலையில் (உடை)

1. நந்தமை ஆண்டருள் புரியும்—உயர்
நம்பன்தன் திருக்கொடி நாட்டிய நாளில்
உம்பர் உவந்தனர் கண்டீர்—நம்மை
உடையவ னுணையி னேங்கிய ததுவே (உடை)

2. பத்திரண் டாண்டுகள் முன்னர்—வந்து
பண்புடன் நின்ற பெருந்திருந் தவத்தார்
நித்திய வாழ்வினை வேண்டி—வாயில்
நிறுத்திய திருக்கொடி கண்டனம் இன்றே (உடை)

3. இரெட்டியப் பட்டி யடிகள்—இங்கு
இருந்து அருள்புரிந் தாக்கிய செல்வம்
விரித்து ரைத்தார் அதன்பொருளை—இன்று
வித்தகத் தன்மையில் விளங்கிடக் கண்டோம் (உடை)

4. இராமலிங்கப் பெயரோனும்—அருள்
எங்குமிளிர்ந்த இறையவன் கொடியை
மருமலிருக்கும் படித்தான்—இங்கு
வந்திருந்தேற்றினன் மனமகிழ்ந் தடியார் (உடை)

5. தாதெனும் நற்பெரு ஆண்டில்—உயர்
தன்மைசேர் நற்புரட்டாசியா மதியில்
சீர்பெறும் பதினைரும் நாளில்—கொடியை
ஜெகமெலாம் கண்டிட ஏற்றினன் பாரீர் (உடை)

6. சாத்தனூர் தனியரசாளும்—நல்ல
தகைமைசேர் சீர்முத்து ரா்ம ரெட்டியார்
காத்து உடையவன் கொடியை—இன்று
கண்டிட யாவரும் காட்டினன் காண்பீர்! (உடை)

7. கண்டிடுவீர் அருட்கொடியை—கண்டு
காணரும் இன்பத்தின் மெய்வழி நிற்பீர்
பண்டும் இன்றும் என்றும் அருளும்—மெய்ம்மைப்
பண்ணவர் தம்அருள்பாலிக்கக் கொண்டே (உடை)

ஜனுப், மசா், சாகுல் அமீது சாயபு அவர்கள் பாடியன

அடிமைத் துயரமதை அகற்றிவைப்பதும் நீயே
மிடுக்கமதனையகற்றி மீட்டருள்வாய் தாயே
காலமெல்லாம் துதிசெய்துய்யக் கருதிய சாகுல்
அகமீதுக்கு
சீலமுடன் திருவடியே தந்தருள்வா யெந்தாயே

வேறு

என்னைப் பெற்ற தாயும் நீயே
என் பத்தியும் சித்தியும் முத்தியும் நீயே
உன்னை அன்றி வேறே
ஓர் அணுவும் அசையாதென்பதைப்
பற்றிப்பிடித்தேன் உன் திருப்பாதமே கெதியானேன்
அன்னமும் நீயே அருளதும் நீயே
எண்ணமும் நீயே எனக்கருள் தாயே
பொருளதும் நீயே பொக்கிஷமும் நீயே
அருளதும் நீயே அடியனுக்கருள் தாயே
சகலவஸ்துவும் நீயே சரணம் சரணம் நீயே
அகத்துக்குள் நீயே அடியேனுக்கருள் தாயே
வேதமும் நீயே வேதாந்தமும் நீயே
ஆதமும் நீயே அடியேனுக்கருள் தாயே
ஏகாந்த நிஷ்டையும் நீயே என்தமைக் காண்ப
தும் நீயே
மோகாந்தமும் நீயே முத்தித்தருவாயே
அண்டபிண்டமும் நீயே ஆலமெல்லாம் நீயே
குண்டலி வட்டமீதில் குடிகொண்டாய் தாயே

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள்

தோத்திரப்பா

ஸ்ரீலஸ்ரீ திருப்பாதிரிப்புலியூர்

ஞானியார் சுவாமிகள்

1923-ம் ஆண்டில் பாடிக் கொடுத்தது த்/

திரண்டிடு மடியார் தீவினை தீர்ப்பான்
திருவுருக் கொண்டஎம் சிவமே
அரண்தரும் நின்றன் அடிமரை மலரை
யனுதினம் போற்றிசெய் கின்றோம்
இரண்டறக் கலந்தின் புறவருள் செய்வாய்
இணையிலா துயர்ந்திடு பவனே
முரண்பட லில்லா ரெட்டியப் பட்டி
முதுநகர் வருகுரு பரனே. (1)

அன்புசெய் வார்க்கு வேண்டுவ தந்தே
யளித்திடு கருணையை யுடையோன்
வன்புசெய் வார்க்கு மறக்கரு ணையினல்
வகைபடு நலம்வரச் செய்வோன்
முன்புபின் பில்லா முதல்வனென் றின்னும்
முழுமறை முழங்கிடு தலைவன்
நன்மனத் தவர்சூழ் ரெட்டியப் பட்டி
நகர்தனில் குருவென வந்தோன். (உ)

தரைபுகழ் வளஞ்சேர் ரெட்டியப் பட்டித்
தனிநகர் வந்தடி யேங்கள்
உரைபுகழ் ஏற்றுன் கருணையை யளித்தாய்
உய்ந்தனம் உய்ந்தனம் என்றும்
வரையினிற் சிறந்த கயிலையை விட்டு
வந்தனை தந்தனை ஞானம்
குறைகட லுலகிற் கண்ணினிற் கண்ட
குறையிலாத் தெய்வநீ யன்றோ? (3)

கண்டிடும் பொருள்கள் பற்பலவாயும்
காணொணுப் பலபொருளாயும்
விண்டிட முடியாப் பல பொருளாயும்
வேறுமாம் பலபொருளாயும்
தொண்டரை யாளும் குருபரனுயும்
துலங்கிடு சத்தியப் பொருளே
மண்டலம் புகழும் ரெட்டியப் பட்டி
வள நகர்க் குருபரா போற்றி. 4)

கருத்தினுக் கெட்டாக் கடவுளே யுலகிற்
கலந்திடு மடியரைக் காப்பான்
உருக்கொடு வருவ ரெனப்பல நூல்கள்
உரைப்பன வுண்மையென் றடியேம்
தெரிந்திடத் தவர்சூழ் ரெட்டியப்பட்டித்
திருத்தலம் செழிக்கவந் திடுவோய்
விரிந்திடு மெங்கள் மனமிக வொடுங்க
வெளிவரு குருபரா போற்றி! (5)

வேறு

பூந்தா மரைவதி புங்கவன் பிரமன்
படைத்திடுவுலகில் படர்ந்தபுண் ணியத்தான்
மானுடப் பிறவி மன்னிய வுயிர்கள்
அறமுதல் நான்கும் அடைந்துய்ந் திடுவான்
கருணைகொள் பரமன் கருமணி கண்டன்
அன்பே வடிவா யமர்ந்திடு பரமன்
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பெருஞ் சோதி
முத்தன் பத்தர் முழுமலம் போக்கிப்
பரஞான ந் தருபரை யொரு பாகன்
தூம்புடை யெயிற்றுப் பாம்பணி சித்தன்
அழிவி லின்ப வருளுருக் கடவுள்
மானைக் காட்டி மான் பிடிப் பதுபோல்
மானுட வடிவ வள்ளல் என்ன
குற்றம் போக்கும் குருபர னென்ன
ஞானம் நல்கும் நாத னென்ன
ஊன மொதுக்கு முத்தம னென்ன
ஆதி அகற்றும் ஆப்த னென்ன
நோயினை நீக்கும் நுண்ணிய னென்ன
பிறப்பை யழிக்கும் பிஞ்ஞகனென்ன
இன்னன பலவா இயம்பிப் போற்ற
வருவ னென்ன வந்திடு மறைகள்
சொல்லுவ துண்மையாத் துணிந்தடி யேங்கள்
வாழ இத்தரையில் வந்த சற்குருவே
செந்தா மரைவதி செப மல்செ யுலகில்
மக்களாய்ப் பிறந்தோர் வாய்த்திடு நலங்கள்
அறம்பொரு ளின்பம் அமலவீ டென்ன
நான்கென அறைவர் ஞானஞ்சேர் பெரியர்
அந்நலம் நான்கி லழிவில் வீடே
மேலாக் கொள்வது விவேகிகள் கடமை
அந்தநல் வீடும் அமல ஞா னங்கொடே
பெறுதல் வேண்டும் பேதமை யகற்றும்
ஞானமும் இணையில் மானமர் கையன்
வலமமு வமர்ந்த வள்ளல் இளமதி
கங்கை யரவு கலந்துவாழ் சடையோன்

அடியவர்க் காக அருளில் யமனை
உதைத்துத் தன்னை யுற்றவ ரடையும்
நலமது தெரித்த நாதன் குருவாய்
வந்துணர்த் திடினன்றி வந்திடு மோதான்
ஏனைய சிறுவள னெல்லா மெய்திப்
பிறந்திறந் தயரும் பெற்றிய ரடியேம்
ஞானங் கொண்டே நணுகும் சிவபதம்
பக்குவக் கேற்பப் பயன் துயத் திடுவான்
அப்பர னிந்த அவனியர் புகழுந்
தமிழிளந் தென்றல் தக்க தரளம்
சந்தனம் இவற்றின் பிறப்பிட மாகும்
பாண்டி நாட்டி லீண்டிய நல்லோர்
கூடியேத்துங் குறைவில் ரெட்டியப்
பட்டி நகரில் பகர்வே ளாண்குலம்
விளங்கப் பிறந்த வீர பத்திரர்
ஆவுடை மங்கையர் ஆற்றிய தவத்தால்
ஞாலந் துதிசெய் நளவரு டத்தில்
திரட்டு மழைபொழி புரட்டா சியினில்
இரண்டாந் தேதி யிரேவதி செவ்வாய்
மாண்பு மிக்க மகரலக் கினத்தில்
ஞானிக ளேத்த நான்மறை துதிக்க
மாதவர் மழுத்த மன்னவர் பழிச்சப்
புலவர் புகழப் பொருவரு மற்றையோர்
துதிக்கத் தோன்றிய துணையில் செம்மை
அறிந்து துதிக்கு மாற்ற லில்லோம்
எளியரேம் வினைக ளில்லா தகலக்
கடைக்கண் செய்க கருணைவா ரிதியே
பிறவிக் கடலில் மூழ்கி மூழ்கிப்
பேரலு ருற்றேம் பிறவா வண்ணம்
ஞானந் தன்னை நல்க வெங் கட்டே
அறக்கலை முதலா அறைபல கலையும்
உணர்ந்து திறத்தை யுரைக்கவெந் நாளும்
வாய்மை முதலா வகுத்திடு குணங்கள்
எங்கள்பா லிருக்க என்று மருள்செய்
உடற்குறு நோய்போல உற்றிடா வண்ணம்
திரமருந் துதவித் திருத்திடல் வேண்டும்

காம மாதி கடும்பகை யெல்லாம்
கனவினும் வெல்லக் கடுந்திறல் தருக
வாட்டமில் மனத்தை வகுக்கநல் லருளொடு
எய்ப்பில் வைப்பே இணையில்சற் குருவே
கணபதி கழற்காற் கமல மரணுக்
கொண்டிடு வீரெனக் கூறுஞ் செம்மால்
தண்ணீர் தானே தகுந்த மருந்தா
எந்நோய் தனையு மேகு விக்கும்
வைத்திய நாத வள்ளால் போற்றி
அட்டமா சித்திசெ யாண்டவ நீதான்
அறுபத் தாறே ஆண்டிந் நிலத்தில்
விளங்கினை பின்னர் விளமபுதுந் துபியின்
மார்கழி யனுஷ மாண்புறு நாளில்
சோதியாய் விளங்குந் தூயவ னுனைய்
அன்றைத் தினங்கொண் டகத்தினி லுன்னி
வாயின் வாழ்த்தி வணங்கிஇம் மெய்கொடு
பேறது பெற்றுப் பெருகுகின் றனமே
இயல்வது கொண்டே யியற்று பூசனையை
ஏற்று நாங்க ளின்பமெய் திடவே
அருள்செய் பரம குருவே போற்றி
பாட்டுறு ரெட்டியப் பட்டி நகர்வாழ்
தேட்டக் குருவே தெளிவுறு குருவே
வாழ்க வாழ்க வகையுளி யென்றும்
வாழ்கநின் தாமரை மலர்நிகர் அடியே.

———

ஆனத்தூர் பாலகவி

கே. வேங்கடராம செட்டியார்

பாடிய 'குருபர வணக்கம்' என்னும் நூலில் இருந்து

எடுத்தது

ம ங் க ள ம்

(இங்கிலீஷ் நோட்)

மங்க ளமெனப் பாடுவோம்
மறைமு தலருள் நாடுவோம்
மடமை யிருளைக் களைந்து மனத்துள்
மருவு மொளியைத் தேடுவோம். (மங்க)

துங்க வொளியைக் காணுவோம்
தூய நெறியைப் பேணுவோம்
சுமுக முடனே சுஜன ருடனே
சுகுணப் பணியைப் பூணுவோம். (மங்க)

இங்கி தமுடன் வாழுவோம்
எங்கும் அன்பொடு சூழுவோம்
இயற்கை யையடக் கிடுரெட் டிப்பட்டி
இருடி யருட்குள் ஆழுவோம். (மங்க)

சங்க மதனில் மேவு வோம்
சத்யத் துக்கலர் தூவுவோம்
சங்க டமனைத் துந்த விர்த்தருள்
சாந்திக் கரைக்குத் தாவுவோம். (மங்க)

வேறு

மங்கள மெங்கள் குரு நாதர்க்கும் கணேசர்க்கும்
எங்குமெவ் வுயிர்களுக் கும்

கங்கை முதற்குமரி காறும்யாத் திசைசெய்து
துங்கநெ றியையார்க்கும் சொற்ற குருநாதர்க்கும்
தங்கு தடைகளற்ற தண்ணருட் கடலான
ஐங்கரத் தேவருக்கும் அன்பாய்மங் களமென்போம்
(மங்க)

துன்பம னைத்துந்தவிர் தூயசட் டத்தைத்தந்து
புன்பவ வினைமாய்த்த புண்ய வுருவாளர்க்கும்
இன்பக்க டலமுதை இனிதேயன் பர்க்குநல்கி
என்பிறப் பொழிப்போர்க்கும் என் றும்மங்கள
மென்போம். (மங்க)

வேறு

சற்குருவாம் நாதருக்கு ஜெயமங்களம்
சண்முகர்ச கோதரர்க்கு சுபமங்களம்
சொற்களங்க மற்றவர்க்கு ஜெயமங்களம்
தூயசக்தி மைந்தருக்கு சுபமங்களம்

இரெட்டியப்பட்டி ஸ்வாமிகட்கு ஜெயமங்களம்
இபமுகக் கடவுக்கு சுபமங்களம்
அருட்சுக மளிப்பவர்க்கு ஜெயமங்களம்
ஐங்கரக் கணபதிக்கு சுபமங்களம்.

அன்பமுத ருள்பவர்க்கு ஜெயமங்களம்
ஆரணமு தல்வருக்கு சுபமங்களம்
இன்பொளிவ ழங்குவோர்க்கு ஜெயமங்களம்
எவ்வுயிர்க்கும் நாதருக்கு சுபமங்களம்.

தத்வநிலை காட்டுவோர்க்கு ஜெயமங்களம்
சத்தியசொ ரூபருக்கு சுபமங்களம்
சத்வகுணம் நல்குவோர்க்கு ஜெயமங்களம்
சாந்தவடி வாளருக்கு சுபமங்களம். (சற்குரு

ஓம் சற்குரு.

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் துணை

ஸ்ரீ இரெட்டியப்பட்டி சுவாமிகள் அருளிய

அருட்பாடல்

அகராதி

அடியார்கள் பாடிய

தோத்திரப்பாக்கள்

அகராதி

ஞானியார் சுவாமிகள் பாடித் தந்தன

வாழ்த்து

நல்லருள் புரிந்து மெய்மை நாட்டி இவ்வுலகத் தென்றும்
புல்லர்கள் இல்லா துள்ள பொற்புறு தலைமை கண்டு
கல்லினும் வலியர் தாமும் கசிந்துள முருகச் செய்து
சொல்லுப தேசஞ் செய்த தூயவன் வாழி வாழி !

இரெட்டியப் பட்டி வந்து யாங்கணும் அருள் பரப்பி
அருட்டிற வள்ள லாரும் ஆண்டவன் ஆசி வாழி !
மருட்கெடச் செய்தான் நம்மை மலவழி நீக்கி ஆண்ட
தெருட்டருஞ் செல்வன் நீதி சீர்பெறச் சிறக்க வாழி !

வாழிஇவ் வுலகத் தென்றும் வள்ளல்தன் நியதி யெல்லாம் !
வாழிஇவ் வுலகி லன்னுன் வளம்பெரு அடியார் யாரும் !
வாழிஎந் நாளும் மெய்மை ! வாழ்கநல் லறங்க ளெல்லாம் !
வாழிஅப் பெரியோன் நாமம் ! வாழியே வாழி வாழி.!

௩

பிறப்பு 1856 ௵ புரட்டாசி ௴ ரேவதி

[illegible] 1923 ௵ மார்கழி ௴ அநுஷம்

பிழை திருத்தம்

P. 10	19	32	39	55	67	118	135
	20	33	42	60	68	121	143
11	21	34	46	61	70	122	149
16	25	37	48	63	104	125	152
					109	133	

பாவை பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-34